મુદ્રક : મુદ્રણસ્થાન :
જયંતીલાલ દેવચંદ મહેતા
જ ય ભા ર ત પ્રે સ,
શાકમારકેટ પાસે : જામનગર.

આવૃત્તિ ત્રીજી

વીર સંવત ૨૪૮૯
વિક્રમ સંવત ૨૦૧૯
પ્રત– ૧૦૦૦ એક હજાર

પડતર કિંમત. રૂ. ૩–૫૦

ઓછી કિંમત. રૂા ૧–૭૫

અનુક્રમણિકા

ક્રમાંક	વિષય	પૃષ્ઠ

*

: ફોટા :

*

नमो समणस्स भगवओ महावीरस्स ।

શ્રી મંગલાચરણ

*

હરિગીત

સત્ ચિત્ અને આનંદરૂપ, અરૂપ, અજર, અવ્યય અહો!
છો પુંજ જ્ઞાનાલોકના, આ લોકના ભાસ્કર મહા,
જે અવિરત અનુપમેય જ્ઞાનોદધિ અવગાહન કરે,
તે જ્ઞાનસાગર વીર ત્રિશલાનંદ અમ અઘ. તમ હરે

અર્થ –જ્ઞાનસાગર એવા ત્રિશલાનંદન શ્રી વીર પ્રભો! આપ સત્–શાશ્વત, ચિત્–જ્ઞાનઘન અને આનંદ–આનંદઘન હોવાથી સાચા રૂપમાં સચ્ચિદાનંદ છો. સિદ્ધિ વરી અશરીરી થયા તેથી અરૂપી છો પુનર્જન્મ ન હોવાથી અજર છો. અવિનાશી હોવાથી અવ્યય છો. જ્ઞાનરૂપી પ્રકાશના પુંજ છો. આ લોકના એટલે વિશ્વના મહાન ભાસ્કર છો

એક સમયનું પણ આંતરું પડયા સિવાય–પ્રતિસમય જેઓ અનુપમ જ્ઞાનસાગરનું અવગાહન કરી રહ્યા છે તે જ્ઞાનસાગર શ્રી વીર પ્રભુ અમારાં અઘ. (પાપ) અને તમ (અજ્ઞાનાંધકાર) ને હરી લે છે

चत्तारि परमंगाणि दुल्लहाणीह जंतुणो ।
माणुसत्तं सुईसद्धा, संजमम्मि य वीरियं ॥१॥

આ સંસારમાં પ્રાણીઓને નીચેની ચાર વસ્તુઓ (જે જીવન-વિકાસના સાધનો છે તે) મળવી અતિ દુર્લભ છે –

મનુષ્યત્વ ધર્મશ્રવણ ધર્મશ્રદ્ધા સંયમમાં પરાક્રમ (૧)
ઉત્તરાધ્યયન સૂત્ર ૩/૧-૪

નિવેદન.

" असंखयं जीविय मा पमायए "

સ્વર્ગસ્થ બા. બ્ર વિનોદમુનિજી આગમોકત જિનવાણીના પરમ ભકત હતા. આગમવચનો પર એમની અગાધ શ્રદ્ધા હતી, અને ' असंखयं जीविय मा पमायए ' (જીવન તૂટયુ સંધાતું નથી માટે ક્ષણ માત્રનો પણ પ્રમાદ ન કરવો જોઈએ) આ તેમનું ધ્યેય હતુ

વીતરાગની વાણીનો વિશેષ પ્રચાર કેમ થાય એની એમના હ્રદયમા ઘણી જ ધગશ હતી વીતરાગના વચનોનુ શ્રદ્ધાન્ કરીને એમણે ભાગવતી દીક્ષા અંગીકાર કરી. એમની દીક્ષા સસ્કાર વિધિમાં અમે નિમિત્ત ન થઇ શકયા, એ અમારી કમનસીબી છે વીતરાગ વાણીના પ્રચારની એમની જે ઉત્કૃષ્ટ ઇચ્છા હતી તે સદ્ભાવનાની પૂર્તિરૂપે વીતરાગવાણીમાથી જે ઉત્તમ જ્ઞાન કે જે નિત્ય શ્રાવક-જીવનમા ઉપયોગી થઇ શકે તેવા સાહિત્યનુ પ્રકાશન કરીને અમુક અશે એ દુ ખને હળવું કરવા અમારા ચિત્તને શાન્ત્વન આપવાનો સ્વલ્પ પ્રયત્ન કરી આ ગ્રથ સ્વર્ગસ્થ બા બ્ર. શ્રી વિનોદમુનિજીને શ્રદ્ધાંજલિરૂપે અર્પણ કરીએ છીએ

સ્વર્ગસ્થ મુનિશ્રી નિર્વાણ પામ્યા પછી તેમના સ્વર્ગારોહણનુ જે નિમિત્ત સરજાયુ, તેનું વર્ણન તથા તેમના આદર્શ જીવનનો વૃતાંત સક્ષિપ્તમાં આ ગ્રથમા આપેલ છે તેમજ તેમના અનુપમ

જ્ઞાનને આવરી લેતો ગ્રંથ ગુજરાતી તથા હિન્દી ભાષામાં જુદા જુદા ગ્રંથ રૂપે પ્રકાશન થએલ છે " શ્રી જૈન જ્ઞાનસાગર " નામનો ગ્રંથ અમો શ્રી જૈન ધર્મપ્રેમી મુમુક્ષુઓ સમક્ષ મૂકીએ છીએ જેમાં નિત્ય સ્વાધ્યાય કરવા માટે ઘણું ઘણું છાપ્યું છે

આવા ગ્રંથો સસ્તી કિંમતે મળી શકે તો તેનો લાભ સૌ કોઇ વધારે પ્રમાણમાં લીએ અને જૈન જ્ઞાનનો પ્રચાર વધે એ કારણને અંગે અને અમારા સ્વ. પૂ. પિતાશ્રીની જે ખાસ ભાવ. કરવાની ધગશ અને આકાંક્ષા હતી તેમ જ તેઓશ્રીની સૂચના હતી તે પ્રમાણે આજે આ ગ્રંથ ' શ્રી જૈન જ્ઞાનસાગર " તેમ જ શ્રી જૈન તત્ત્વ પ્રકાશ, શ્રી સમ્યક્ ... જ્ઞાન, મહામંત્ર આરાધના શ્રુતજ્ઞાન પ્રશ્નો- ... સંગ્રહ, શ્રી ધર્મધ્યાન અને સજ્ઝાયમાળા ... શ્રી હકાવ બોધ ગ્રંથ, અનિ... ...મુનિ ... જીવન ચરિત્ર (ગુજરાતી) તથા ... પાન શ્રી નવતત્ત્વ અને જીવ વિચાર, ...માનો સંયોગ, શ્રી પ્રતિક્રમણ ... ધાર્મિક ગ્રંથો અને ધાર્મિક ઉપકરણો ૫-૧૦ ... કરતા ઓછી કિંમતે આપીને તેઓશ્રીની ઇચ્છા અને ભાવનાને માન આપ્યાનો અમોને સંપૂર્ણ આનંદ થાય છે તે સાથે આ ગ્રંથની ... આવૃત્તિ જૈનધર્મપ્રેમી સમાજ સમક્ષ સાદર રજુ કરવાના અમને પ્રાપ્ત થયેલા શુભ અવસર બદલ અમારી જાતને કૃતકૃત્ય માનીએ છીએ.

લિ. આત્મબંધુ,

દુલભજી શામજી વીરાણી

સ્વ. ધર્માનુરાગી પૂજ્ય

શ્રી શામજી વેલજી વીરાણી

બા. બ્ર શ્રી વિનોદમુનિનું સંક્ષિપ્ત જીવન ચરિત્ર.

*

આ પુસ્તક બા બ્ર શ્રી વિનોદમુનિના સ્મરણાર્થે પ્રગટ કરવામાં આવેલ છે તેથી તેમના જીવન ચરિત્રના પુસ્તકમાંથી અહીં સંક્ષિપ્તમાં તેઓશ્રીનું જીવન વૃતાંત છાપવામા આવેલ છે અને તેમને આ ગ્રંથ અર્પણ કરવામાં આવે છે.

આ પરમ વૈરાગી પુરુષનો જન્મ, વિક્રમ સંવત ૧૯૯૨ માં પોર્ટસુદાન (આફ્રિકા) મા કે જ્યાં વીરાણી કુટુંબનો વ્યાપાર આજ દિવસ સુધી ચાલુ છે, ત્યા થયો હતો

શ્રી વિનોદકુમારના પુણ્યવાન પિતાશ્રીનુ નામ શેઠશ્રી દુર્લભજી શામજી વીરાણી અને મહાભાગ્યવાન માતુશ્રીનુ નામ બેન મણિબેન વીરાણી, બન્નેનુ અસલ વતન રાજકોટ (સૌરાષ્ટ્ર) છે. બેન મણિબેન ધાર્મિક ક્રિયામા પહેલેથી જ રુચિવાળા હતા, પરંતુ શ્રી વિનોદકુમાર ગર્ભમાં આવ્યા પછી વધારે દૃઢધર્મી અને પ્રિયધર્મી બન્યા હતા

પૂર્વ ભવના સંસ્કારથી શ્રી વિનોદકુમારનુ લક્ષ ધાર્મિક અભ્યાસ અને ત્યાગભાવ તરફ વધારે હોવા છતા તેઓશ્રીએ નોન-મેટ્રીક સુધી અભ્યાસ કરી વ્યાવહારિક કેળવણી લીધેલી અને વ્યાપારની પેઢીમાં કુશળતા બતાવેલી

તેઓશ્રીએ યુનાઇટેડ કિંગડમ, ફ્રાન્સ, બેલ્જીયમ, હોલેન્ડ, જર્મની, સ્વિઝર્લેંડ, તેમજ ઇટાલી, ઈજીપ્ત વગેરે દેશોમાં પ્રવાસ કરેલ સાં ૨૦૦૯ના વૈશાખ માસ, સને ૧૯૫૩ મા લંડનમા રાણી એલીઝાબેથના રાજ્યારોહણ પ્રસંગે તેઓશ્રી લંડન ગયા હતા. કાશ્મીરનો પ્રવાસ પણ તેમણે કરેલ, પરદેશ ફરવા છતા પણ તેમણે કોઇ વખતે પણ કંદમૂળનો આહાર વાપરેલ નહી

ઉગતી આવતી યુવાનીમા તેઓશ્રીએ દુનીઆના રમણીય સ્થળો જેવા કે કાશ્મીર, ઇજીપ્ત અને યુરોપના સુંદર સ્થળોની

મુલાકાત લીધી હોવા છતાંએ તેઓને રમણીય સ્થળો કે રમણીય યુવતીઓનું આકર્ષણ થયું નહી, એ એના પૂર્વભવના ધાર્મિક સંસ્કારનો રંગ હતો. અને એ રંગે જ તેમને તે બધું ન ગમ્યું અને તુરત વતન પાછા ફર્યા અને સાધુ–સાધ્વીજીના દર્શન કરવા ઠેકઠેકાણે ગયા અને તેમના ઉપદેશનો લાભ લીધો અને વૈરાગ્યમાં જ મન લાગ્યું હુંડા ચોવીસીના પાંચમાં આરાનું વિચિત્ર વાતાવરણ જોઇ તેમને કંઇક ક્ષોભ થતો કે તુરત જ તેનો ખુલાસો મેળવી લેતા અને ત્યાગ ભાવમાં સ્થિર રહેતા. દેશ પરદેશમાં પણ સામાયિક પ્રતિક્રમણ, ચોવિહાર આદિ પચ્ચક્ખાણ તેઓ ચૂકયા નહી ઊંચી કોટિની શૈયાનો ત્યાગ કરી તેઓ સૂવા માટે માત્ર એક શેતરંજી એક ઓસીકું અને ઓઢવા માટે એક ચાદર ફક્ત વાપરતા, અને પલંગ ઉપર નહી પણ ભૂમિ પર જ શયન કરતા અને પહેરવા માટે એક ખાદીનો લેંઘો અને ઝભ્ભો વાપરતા. કોઇ વખતે કબજો પહેરતાં. બહુ ઠંડી હોય તો વખતે સારો ગરમ કોટ પહેરી લેતા અને મુહપત્તિ, પાથરણું, રજોહરણ અને બે ચાર ધાર્મિક પુસ્તકની ઝોળી સાથે રાખતા સંડાસમાં નહી પણ જંગલમાં એકાંત જગ્યામાં ઘણે ભાગે શરીરની અશુચિ દૂર કરવા જતા. હાલતા, ચાલતા, સંડાસ અને પેશાબ સંબધીમાં જીવદયાની બરાબર જતના કરતા.

દેશમાં કે પરદેશમાં જ્યારે તેમને કોઇની સાથે મળવાનું થતુ ત્યારે તેમની સાથે અહિંસામય જૈન ધર્મનું સ્વરૂપ પ્રગટ કર્યા વગર રહેતા નહી

દીક્ષાર્થીઓને જલદી દીક્ષા લેવાની પ્રેરણા કરતા અને એમજ કહેતા કે જીંદગીનો કોઇ ભરોસો નથી. "અસંખય જીવિય મા પમાયએ" આયુષ્ય તૂટતાં વાર લાગતી નથી, જીવનતૂટણુ સંધાતું નથી માટે ધર્મકરણીમા સમયમાત્રનો પ્રમાદ ન કરવો જોઇએ

બોટાદ સંપ્રદાયના મણાખરા પૂ મુનિવરો અને પૂ મહાસતીજીઓનો તથા બોટાદ સંપ્રદાયના પૂ આચાર્યશ્રી માણેકચંદજી મહારાજ

અને દરિયાપુરી સંપ્રદાયના ભાયચંદજી મહારાજ, શ્રમણ સંઘના મુખ્ય આચાર્યશ્રી આત્મારામજી મહારાજ વગેરે અનેક સાધુ સાધ્વીઓના ઉપદેશનો તેમણે લાભ લીધેલ. મુંબઈમાં સા ૨૦૧૧ની સાલમાં શ્રી ધર્મસિંહજી સંપ્રદાયના શ્રી લાલચંદજી મહારાજનો પરિચય થયો. લાલચંદજી મહારાજ પોતે, સંસારપક્ષના ત્રણ પુત્રો અને બે પુત્રીઓ એમ કુલ ૬ બાલકે આખા કુટુંબે સંયમ અંગીકાર કરેલ, તે જાણી તેમને અદ્ભુત ત્યાગ ભાવના પ્રગટ થઈ કે જે કદી ક્ષય પામી નહીં.

આ પહેલાં તેઓ જ્યારે માતા–પિતાની સાથે પૂજ્ય આચાર્ય શ્રી માણેકચંદજી મહારાજનાં દર્શને બોટાદ ગયેલા ત્યારે તેમના ઉપદેશની જે અસર થઈ તે પણ મુખ્ય અસર પહેલી હતી અને બીજી અસર પૂજ્ય શ્રી લાલચંદજી મહારાજના સહકુટુંબની દીક્ષા એ હતી આ બેઉ પ્રસંગોએ પૂર્વભવની બાકી રહેલી આરાધનાને પૂરી કરવાના નિમિત્તરૂપ હોઈને વખતો વખત તેઓ માતા–પિતા પાસે દીક્ષાની આજ્ઞા માગતા હતા અને તેનો જવાબ તેમના પિતાશ્રી તરફથી એક જ હતો જે 'હજુ વાર છે. સમય પાકવા દીઓ જ્ઞાન અભ્યાસ વધારો.'

સા. ૨૦૧૨ના અષાડ શુદી ૧૫થી શ્રી વિનોદકુમારે આચાર્યશ્રી પુરુષોતમજી મહારાજ સાહેબ પાસે વેરાવળ ચાતુર્માસ દરમ્યાન ખાસ નિયમીત રીતે દીક્ષાની તૈયારી કરવા માટે તેમની પાસે જ્ઞાનાભ્યાસ કર્યો. તેની સાથે શ્રી પુરુષોત્તમજી મહારાજના સંસાર પક્ષના કુટુંબીક, દીક્ષાના ભાવિક શ્રી જસરાજભાઈ પણ જ્ઞાનાભ્યાસ કરતા હતા. તેઓએ ત્યા એવો નિર્ણય કરેલો કે શ્રી પુરુષોત્તમજી મહારાજ પાસે આપણે બંનેએ દીક્ષા લેવી. પહેલા વિનોદકુમારે અને પછી શ્રી જસરાજભાઈએ દીક્ષા લેવી શ્રી જસરાજભાઈની દીક્ષા તિથિ પૂ. પુરુષોત્તમજી મહારાજ સાહેબે સા. ૨૦૧૩ના જેઠ શુદ ૫ને સોમવારે માંગરોલ મુકામે નક્કી કરી શ્રી જસરાજભાઈ, વિનોદકુમારને રાજકોટ મળ્યા શ્રી વિનોદકુમારે શ્રી જસરાજભાઈની યથાયોગ્ય સેવા બજાવી, માગરોલ રવાના કર્યા અને પોતે નિશ્ચયપૂર્વક દીક્ષા માટે આજ્ઞા માગી પણ તેઓના પિતાશ્રીની

એકને એક વાણી સાભળીને તેમના મનમા આઘાત થયો અને દીક્ષા લેવા માટેના તેમણે બીજો રસ્તો શોધી કાઢયો

પૂજ્ય શ્રી લાલચંદજી મહારાજ અને તેમના શિષ્યોનો પરિચય મુંબઈમાં થયેલ હતો અને ત્યારબાદ કોઇ કોઈ વખત પત્ર વહેવાર પણ થતાં હતો. છેલ્લા પત્રથી તેમણે જાણેલ હતુ કે પૂ શ્રી લાલચંદજી મહારાજ, બીચન, પૂ આચાર્ય શ્રી સમર્થમલજી મહારાજ સાહેબ પાસે જ્ઞાનાભ્યાસ અર્થે ગયા છે પોતાને પિતાશ્રીની આજ્ઞા (દીક્ષા માટે) મળે તેમ નથી અને દીક્ષા તો લેવી જ છે આજ્ઞા વિના કોઇ સાધુ મુનિરાજ દીક્ષા આપશે નહિ અને સ્વયમેવ દીક્ષા સૌરાષ્ટ્રમાં લઇને આચાર્ય શ્રી પુરુષોત્તમજી મહારાજ પાસે જવામા વધુ વિઘ્ન થાશે, એમ ધારીને તેઓએ દૂર રાજસ્થાનમાં ચાલ્યા જવાનું નક્કી કર્યું

•

તા. ૨૪–૫–૫૭ સા ૨૦૧૪ના વૈશાખ વદ ૧૦ ને શુક્રવારના રોજ સાજના માતુશ્રી સાથે છેલ્લુ જમણ કર્યું ભોજન કરી માતુશ્રી સામાયિકમા બેસી ગયા. તે વખતે કોઇને જાણ કર્યા વગર દીક્ષાના વિઘ્નોમાથી બચવા માટે ઘર કુટુંબ, સૌરાષ્ટ્ર ભૂમિ અને ગોંડલ સંપ્રદાયનો ત્યાગ કરી તેઓ બીચન તરફ રવાના થયા.

શ્રી વિનોદમુનિના નિવેદન પરથી માલુમ પડતુ કે તા '૨૪–૫–૫૭ના રોજ રાત્રે આઠ વાગ્યે ઘેરથી નીકળી રાજકોટ જંકશને જોધપુરની ટિકિટ લીધી તા. ૨૫–૫–૫૭ના સવારે ૮ વાગ્યે મહેસાણા પહોચ્યા ત્યા અર્ધો કલાક ગાડી પડી રહે છે, તે દરમ્યાન ગામમા જઇને લોચ કરવા માટેના વાળ રાખીને બાકીના કઢાવી નાખ્યા અને ગાડીમા બેસી ગયા, મારવાડ જંકશન તથા જોધપુર જંકશન થઇને તા. ૨૬–૫–૫૭ની સવારે ૪ાા વાગ્યે ફલોદી પહોચ્યા ત્યાથી પગે ચાલીને બીચન ઉપાશ્રયમા પહોચ્યા અને ઉપાશ્રયમાં બિરાજતા મુનિવરોના દર્શન કર્યા વંદણા નમસ્કાર કરી સુખશાતા પૂછી, બહાર ગયા અને પોતાના સામાયિકનાં કપડા પહેર્યા અને પછી પૂજ્ય

સ્વ. ધર્માનુરાગી પૂજ્ય

.િબાઇ

શ્રી સન્તોની સન્મુખ સામાયિક કરવા બેઠા, તેમાં " જાવ નિયમ પજ્જુ-વાસામિ દુવિહ તિવિહેણુ " ના બદલે " જાવ જીવ પજ્જુવાસામિ તિવિહ તિવિહેણુ " બોલ્યા તે શ્રી લાલચંદજી મહારાજે સાંભળ્યુ અને તેઓશ્રીએ પૂછયુ કે "વિનોદકુમાર! તમે આ શુ કરો છો, તેનો જવાબ આપવાને બદલે "અપ્પાણં વોસિરામિ" બોલી પાઠ પૂરો કર્યો અને પછી વિનયપૂર્વક બે હાથ જોડીને બોલ્યા કે "સાહેબ! એતો બની ચૂકયુ અને મેં સ્વયમેવ દીક્ષા લઇ લીધી, તે બરાબર જ છે અને તેમાં કાંઈ ફેરફાર થઇ શકે તેમ નથી આ સિવાય આપશ્રીની બીજી કોઇ પણ પ્રકારની આજ્ઞા હોય તો ફરમાવો

તે જ દિવસે બપોરના મુનિશ્રી સમર્થમલજી મહારાજ સાહેબે શ્રી વિનોદકુમાર મુનિને પોતાની પાસે બોલાવ્યા અને સમજાવ્યા કે "તમે એક સારા ખાનદાન કુટુંબના વ્યક્તિ છો તમારી આ દીક્ષા અંગીકાર કરવાની રીત બરાબર નથી, કારણ કે તમારા માતા–પિતાને આ હકીકતથી દુ ખ થાય અને તેથી મારી સંમતિ છે કે રજોહરણની ડાંડી ઉપરથી કપડુ કાઢી નાખો જેથી તમો શ્રાવક ગણાવ અને જરૂર પડે તો શ્રાવકોનો સાથ લઇ શકો, એમ ત્રણવાર પૂજ્ય "મહારાજશ્રીએ સમજાવેલા પરંતુ તેમણે ત્રણેય વખત એક જ ઉત્તર આપેલો કે "જે થયુ તે થયુ હવે મારે આગળ શુ કરવુ તે ફરમાવો"

શ્રી વિનોદમુનિના શ્રી સમર્થમલજી જેવા મહામુનિના પ્રશ્નના જવાબ પછી બીચનનો ચતુર્વિધ સંઘ વિચારમાં પડી ગયો અને મુનિશ્રીઓ પર સંસારીઓનો કોઇપણ પ્રકારનો નિષ્કારણ હુમલો ન આવે તે માટે શ્રી વિનોદમુનિને જણાવવામા આવ્યુ કે "અમારી સલામતી માટે તમારે જાહેર નિવેદન બહાર પાડવાની જરૂર છે" ત્યારે શ્રી વિનોદમુનિએ પોતાના હસ્તાક્ષરે નિવેદન શ્રી સંઘ સમક્ષ પ્રગટ કર્યું તેનો સાર નીચે મુજબ છે –

મારા માતા–પિતા મોહને વશ થઈને દીક્ષાની આજ્ઞા આપે તેમ ન હતુ અને "**અસંખયં જીવિય મા પમાયએ**" ને આધારે

એક ક્ષણ પણ દીક્ષાથી વંચિત રહી શકુ તેમ નથી, એમ મને લાગ્યુ શ્રી લાલચંદજી મહારાજ સાહેબ-વગેરેએ મારી દીક્ષા માટે વિચારી પછી કરવાનુ કહેલ પરંતુ મને સમય માત્રનો પ્રમાદ કરવો ઠીક ન લાગ્યો, તેથી શ્રી અરિહંત ભગવંતો તથા શ્રી સિદ્ધ ભગવંતોની સાક્ષીએ મારા ગુરુ મહારાજ સમક્ષ પ્રવર્જ્યાનો પાઠ ભણીને, મારા આત્માના કલ્યાણ માટે દીક્ષા અંગીકાર કરી છે સમાજને ખોટો ખ્યાલ ન આવે કે મારી દીક્ષા ક્ષણિક ગુસ્સાથી અગર ગેરસમજથી થઇ છે તેથી તથા સમાજમાં જૈનશાસનની પ્રભાવના થાય તે હેતુથી મારે મારો વૃતાંત પ્રગટ કરવો ઉચિત છે

ઉત્તરાધ્યયનજી સૂત્રના ૧૯મા અધ્યયન પરથી મને લાગ્યુ કે મનુષ્ય-જીવનનુ ખરુ કર્ત્તવ્ય, મોક્ષફળ આપનારી દીક્ષા જ છે

છેવટ સુધી મે મારા બાપુજી પાસે દીક્ષા માટે આજ્ઞા માગી અને તે વખતે પણ પહેલાની જેમ વાત ઉડાવી દીધી અને અનંત ઉપકારી એવા મારા બાપુજી સમક્ષ હુ તેમને કંઇક આપવામા પણ કહી' શકતો નહીં અને બીજી બાજુથી મને થયુ કે આયુષ્ય અશાશ્વત છે અને આવા ઉત્તમ કાર્ય માટે મારે જરાપણ પ્રમાદ કરવો ઉચિત નથી તેથી મે વિચારીને આ પગલુ ભર્યુ છે અને મને પૂર્ણ વિશ્વાસ છે કે, શ્રી વીરપ્રભુ મહાવીર સ્વામીનો સકળ સંઘ મારા આ કાર્યને અનુમોદશે જ "તથાસ્તુ"

રાજકોટમા શ્રી વિનોદકુમારના ગયા પછી પાછળથી ખબર પડી કે વિનોદકુમાર કેમ દેખાતા નથી એટલે તપાસ થવા માંડી ગામમાં ક્યાંય પત્તો ન લાગ્યો. એટલે બહારગામ તારો કર્યા. ક્યાયથી પણ સંતોષકારક સમાચાર પ્રાપ્ત થા નહીં. અર્થાત્ પત્તો મળ્યો જ નહીં આમ વિમાસણના પરિણામે પિતાશ્રીને બે મહિના પહેલાંની એક વાતની યાદી આવી તે એ હતી કે તે વખત થી વિનોદકુમારે આજ્ઞા માગેલી કે "બાપુજી ! આપની આજ્ઞા હોય તો આ ચાતુર્માસ ખીચન (રાજસ્થાન) જાઉં કારણ કે ખીચનમા પૂ. ગુરુમહારાજ શ્રી સમર્થમલજી મુનિ કે

જેઓ સિદ્ધાંત વિશારદ છે અને અનેકાંતવાદના પૂરા જાણકાર છે, તેઓ ત્યાં બિરાજમાન છે કે જેઓશ્રી પાસે શાસ્ત્રાભ્યાસ કરવા માટે પૂ શ્રી લાલચંદજી મહારાજ આદિ ઠાણુ ૪ જવાના છે. તો મારી ઇચ્છા પણ ત્યાં તેમની પાસે જવાની છે.

આ વાતચીતનુ સ્મરણુ પિતાશ્રીને આવવા સાથે તેઓએ પં. પૂર્ણુચંદ્રજી દકને પોતાની પાસે બોલાવ્યા અને વિનોદકુમાર માટેની પોતાની ચિંતા વ્યકત કરી પંડિતજીનુ પણુ આ વાતને સમર્થન મળ્યું. તેઓશ્રીએ જણાવ્યું કે "થોડા સમય પૂર્વે શ્રી વિનોદકુમારે મારી પાસે જાણુવા માગ્યું હતુ કે, ખીચનમાં કેવા પ્રકારની સગવડ છે?" આમ મારી સાથે પણુ વાર્તાલાપ થયો હતો બન્નેનો આ પ્રમાણે એકમત થતાં પિતાશ્રીએ ખીચન તાર કરવા સૂચના કરી. તા. ૨૬-૫-૫૭ ના રોજ પૃથ્વીરાજજી માલુ ખીચન (રાજસ્થાન) ઉપર, તાર કર્યો.

તા. ૨૮-૫-૫૭ ના રોજ જવાબ આવ્યો કે શ્રી વિનોદભાઇએ ખીચનમા સ્વયમેવ દીક્ષા ગ્રહણુ કરી છે એટલે તેમના પિતાશ્રીએ રાવબહાદુર શ્રી એમ. પી. સાહેબ, શ્રી કેશવલાલભાઇ પારેખ અને પંડિતજી પૂર્ણુચંદ્રજી દક એમ ત્રણેયને શ્રી વિનોદકુમારને પાછા તેડી લાવવા માટે ખીચન મોકલ્યા તા. ૨૮-૫-૫૭ ના રોજ રવાના થઇ તા. ૩૦-૫-૫૭ ના રોજ સવારે ફલોદી સ્ટેશને પહોચ્યા. બેલગાડીમાં તેઓ ખીચન ગયા કે જ્યા સ્થિવર મુનિશ્રી શીરોમલજી મહારાજ તથા પૂજ્ય પંડિત રત્ન, શાસ્ત્ર વિશારદ શ્રી સમર્થમલજી મહારાજ આદિ ઠાણુા ૮ તથા પૂજ્ય તપસ્વીજી મહારાજ શ્રી લાલચંદજી મહારાજ આદિ ઠાણુા ૪ બિરાજતા હતા કુલ સાધુ-સાધ્વીની સંખ્યા અઠ્ઠાવીસથી ત્રીસની હતી

પૂછપરછના જવાબમા શ્રી વિનોદમુનિએ કેશવલાલભાઈ પારેખને કહ્યુ કે "મે તો દીક્ષા અંગીકાર કરી લીધી છે, તેમાં કાંઈ ફેરફાર થાય તેમ નથી તમો અમારા વીરાણી કુટુંબના હિતૈષી છો અને જો સાચા હિતૈષી હો તો મારા પૂ. બા અને બાપુજીને

સમજાવીને મારી હવે પછીની મોટી દીક્ષાની આજ્ઞા અઠવાડીઆની અંદર અપાવી દીઓ, એટલું જ નહી પણ 'સવિ જીવ કરુ શાસન રસી " ની ભાવનામા અને આજ દિવસ સુધીના મારી ઉપરના ઉપકારના બદલામાં આગમને અનુલક્ષીને મારી ભાવના એ હોય જ અને છે કે, મારી દીક્ષા, તેઓની દીક્ષાનું નિમિત્ત બને અને મારા માતા–પિતા સદ્ગતિને સાધે અર્થાત મારી સાથે દીક્ષા લીએ

આવા દઢ જવાબના પરિણામે તે જ સમયે શ્રી 'વિનોદકુમાર',ને પાછા લઇ જવાની ભાવનાને નિષ્ફળતા સાંપડી અને તા. ૩૧–૫–૫૭ની રાત્રિના રવાના થઇ તા ૨–૬–૫૭ ના સવારે મહા પરીષહરૂપ ક્ષેત્રનો અનુભવ કરી, શ્રી વિનોદકુમારના પિતાશ્રીને તમામ વાતથી વાકેફ કર્યા

થોડા વખતમાં કલેદીના શ્રી સંઘે પૂ શ્રી લાલચંદજી મહા રાજને ફલોદીમાં ચોમાસુ કરવાની વિનતી કરી તેનો અસ્વીકાર થવાથી સંઘ ગમગીન બન્યો એટલે નિર્ણય ફેરવ્યો અને અષાઢ શુદ ૧૩ ના રોજ ખીચનથી વિહાર કરી ફલોદી આવ્યા.

દીક્ષા પછી અઢી મહિનાને આંતરે, ફલોદી ચોમાસા દરમ્યાન, શ્રી વિનોદમુનિને હાજતે જવાની સંજ્ઞા થઇ અને તે માટે જવા તૈયાર થયા એટલે તેમના ગુરુએ કહ્યુ કે બહુ ગરમી છે, જરાવાર થોભી જાઓ એટલે શ્રી વિનોદમુનિએ રજોહરણ વગેરેની પ્રતિલેખના કરી તે દરમ્યાન ન રોકી શકાય એવી હાજત લાગી તેથી ફરી આજ્ઞા માગતાં જણાવ્યુ કે મને હાજત બહુ લાગી છે તેથી જાઉં છું, જલદી પાછો ફરીશ. કાળની ગહન ગતિને દુઃખદ ઘટના રચવી હતી આજે જ એકલા જવાનો બનાવ બનો. હમેશા તો બધા સાધુઓ સાથે મળીને દિશાએ જતા

હાજતથી મોકળા થઇ પાછા ફરતા હતા, ત્યા રેલ્વે લાઇન ઉપર બે ગાડી આવી રહી હતી એક બાજુથી ટ્રેઇન પણ આવી રહી હતી તેની બીજી બાજુ ગાડા ખડા હતા તેમાં ગાયો ખડકી હતી શ્રી વિનોદમુનિનું

હૃદય થરથરી ઊઠ્યું અને મહા અનુકંપાએ મુનિના હૃદયમાં સ્થાન લીધું. હાથમાં રજોહરણ લઇ જાનના જોખમની પરવા કર્યા વગર ગાયોને બચાવવા ગયા. ગાયોને તો બચાવી જ લીધી, પરંતુ આ ક્રિયામાં છકાય જીવની દયાના સાધનભૂત રજોહરણ કે જે વિનોદમુનિને આત્માથી વધારે પ્યારો હતો, તે રેલ્વે લાઇન ઉપર પડી ગયો અને શ્રી વિનોદમુનિએ તે પાછો સંપાદન કરવામાં જડવાદને સિદ્ધ કરતાં રાક્ષસી એન્જીનને ઝપાટે આવ્યા અને પોતાનું બલિદાન આપ્યું. **અરિહંત...અરિહંત**...એવા શબ્દો મુખમાંથી નીકળ્યાં અને શરીર તૂટી પડ્યું. રક્ત પ્રવાહ છૂટી પડયો અને થોડા જ વખતમાં પ્રાણાંત થઇ ગયો. બધા લોકો કહેવા લાગ્યા કે ગૌરક્ષામાં મુનિશ્રીએ પ્રાણ આપ્યાં. અંતિમ સમયે મુનિશ્રીના ચહેરાપર ભવ્ય શાન્તિ જ દેખાતી હતી.

હમેશાં તેઓ જે તરફ હાજતે જતા હતા તે તરફ ફલોદીથી પોકરણ તરફ જવાની રેલ્વે લાઇન હતી આ લાઇન ઉપર રેલ્વે સત્તાવાળાઓએ ફાટક મૂકેલ નથી અને ત્યાં રસ્તો પણ છે એટલે પશુઓની અવરજવર હોય જ છે અને વખતો વખત ત્યાં ઢોરો રેલ્વેની હડફેટે ચડી જવાના પ્રસંગ બને છે.

ફલોદી સંઘે આ દુર્ઘટનાના ખબર રાજકોટ ટેલીફોનથી આપ્યા જે વખતે ટેલીફોન આવ્યો, તે વખતે પિતાશ્રી બહાર ગયા હતા અને માતુશ્રી મણિબેન સામાયિક-પ્રતિક્રમણમા બેઠાં હતાં માત્ર એક નોકર ઘરમાં હતો કે જેણે ટેલીફોન ઉઠાવ્યો પણ તે કાંઇ ટેલિફોનમા હકીકત સમજી શકયો નહી અને સાચા સમાચાર મોડા મળ્યા સ્પેશ્યલ પ્લેઇનથી ફલોદી પહોંચે તે પહેલાં અગ્નિસંસ્કાર થઇ ગયો સૂચનાનો ટેલીફોન અર્ધો કલાક મોડો પહોચ્યો જો સંદેશો સમયસર પહોંચ્યો હોત તો માતા-પિતાને શ્રી વિનોદમુનિના શબરૂપે પણ ચહેરો જોવાનો અને અંતિમ દર્શનનો પ્રસંગ મળત, પરંતુ અંતરાય કર્મે તેમ બન્યુ નહી.

આથી સ્ટેઈનનો પ્રોગ્રામ પડતો મૂકવામા આવ્યો અને માતા-પિતા તા. ૧૪-૮-૫૭ના રોજ ટ્રેઇન મારફત ફ્લોદી પહોંચ્યા. શ્રી દુર્લભજીભાઇ અને મણિબેને પૂજ્ય તપસ્વી શ્રી લાલચંદજી મહારાજ સાહેબના દર્શન કર્યા.

આ પ્રસંગે શ્રી લાલચંદજી મહારાજ સાહેબે અવસરને પિછાણીને અને ધૈર્યનું એકાએક ઐક્ય કરીને શ્રી વિનોદમુનિના માતા-પિતાના સાંત્વન અર્થે ઉપદેશ શરૂ કર્યો. જેનો ટૂંકમા સાર આ પ્રમાણે છે

'હવે તો એ રત્ન ચાલ્યુ ગયુ ! સમાજનો આશા દીપક ઓલવાઈ ગયો! ઝટ ઊગીને આથમી ગયો! હવે એ દીપ ફરીથી આવી શકે તેમ નથી." શ્રી વિનોદમુનિના સસાર પક્ષના માતુશ્રી મણિબેનને મુનિશ્રીએ કહ્યું કે – બેન! ભાવિ પ્રબળ છે આ બાબતમાં મહાપુરુષોએ પણ હાથ ધોઇ નાખ્યા છે અને સૌને મરણને શરણ થવું પડે છે તો પછી આપણા જેવા પામર પ્રાણીનું શુ ગજુ છે? હવે તો શોક દૂર કરીને આપણે એમના મૃત્યુનો આદર્શ જોઇને માત્ર ધીરજ ધરવાની રહી."

પૂ શ્રી સમર્થમલજી મહારાજ સાહેબનો અભિપ્રાયઃ-

પ્રાથમિક તેમ જ અલ્પકાળના પરિચયથી મને શ્રી વિનોદ મુનિના વિષે અનુભવ થયો કે તેમની ધર્મપ્રિયતા અને ધર્માભિલાષા અર્હનિશ 'પેમાણુરાગરત્તે'નો પરિચય કરાવતી હતી. પ્રાય સામાજિક પ્રવૃત્તિ ગૌરવ તરફ તેમની રુચિ દૃષ્ટિગોચર થતી ન હતી, પરંતુ તેઓ વીતરાગવાણીના સંસર્ગથી વિષયવિમુખ, ધર્મકાર્યમાં સદા તત્પર અને તલ્લીન દેખાતા હતા શાસ્ત્ર પરિચયના અભાવે પણ તેમની વૈરાગ્ય ધારાથી તેમની ધર્માનુરાગીતા તથા જીવનચર્યાથી કઠિન કાર્ય કરવામાં પણ ગભરાટના સ્થાને સુખાનુભવની વૃત્તિ લક્ષમા આવતી હતી.

હવે,

શ્રી વિનોદમુનિના જીવનના બે પ્રશ્નો ઉપસ્થિત થાય છે તેનો

ખુલાસો કરવામાં આવે છે.

પ્ર. ૧. તેમણે આજ્ઞા વગર સ્વયમેવ દીક્ષા કેમ લીધી?

ઉત્તરઃ- પાંચમા આરાના ભદ્રા શેઠાણીના પુત્ર એવંતા (અતિ મુક્ત) કુમારને તેની માતુશ્રીએ દીક્ષાની આજ્ઞા આપવાની તદ્દન ના પાડી એટલે તેણે સ્વયમેવ દીક્ષા લીધી. ત્યારબાદ ભદ્રા શેઠાણીએ પોતાના કુમારને ગુરુને સોંપી દીધા. તે જ રાત્રે તેણે બારમી ભિખ્ખુની પડિમા અંગીકાર કરી અને શિયાળણીના પરિષહથી કાળ કરી નલીન-ગુલ્મ વિમાનમાં ગયા તેવી જ રીતે શ્રી વિનોદકુમાર સ્વયં દીક્ષિત થયા.

પ્ર ૨. આવા વૈરાગી જીવને આવો ભયંકર પરિષહ કેમ આવે?

ઉત્તરઃ – કેટલાક ચરમ શરીરી જીવને મારણાંતિક ઉપસર્ગ આવેલ છે. જુઓ ગજસુકુમાર મુનિ, મેતારજ મુનિ, કોશલ મુનિ, કારણ કે તેમની સત્તામાં હજારો ભવનાં કર્મ હોવા જોઈએ, ત્યારે તેમને એકદમ મોક્ષ જવું હતું. તો મારણાંતિક ઉપસર્ગ આવ્યા વગર એટલાં બધાં કર્મ કેવી રીતે ખપે? બા બ્ર શ્રી વિનોદમુનિને આવો પરિષહ આવ્યો, જે ઉપરથી એમ અનુમાન થાય છે કે તે એકાવતારી જીવ હોય.

શ્રી વિનોદમુનિનુ વિસ્તૃત જીવનચરિત્ર જુદા પુસ્તકથી ગુજરાતી ભાષા તથા હિન્દી ભાષામા છપાયેલ છે. તેમાંથી અહીં સાર રૂપે સંક્ષેપ કરેલ છે.

આથી પ્લેઈનનો પ્રોગ્રામ પડતો મૂકવામાં આવ્યો અને માતા-પિતા તા. ૧૪-૮-૫૭ના રોજ ટ્રેઈન મારફત ફલોદી પહોંચ્યા શ્રી દુર્લભજીભાઈ અને મણિબેને પૂજ્ય તપસ્વી શ્રી લાલચંદજી મહારાજ સાહેબના દર્શન કર્યા.

આ પ્રસંગે શ્રી લાલચંદજી મહારાજ સાહેબે અવસરને પિછાણીને અને ધૈર્યનું એકાએક ઐક્ય કરીને શ્રી વિનોદમુનિના માતા-પિતાના સાંત્વન અર્થે ઉપદેશ શરૂ કર્યો જેનો ટૂંકમાં સાર આ પ્રમાણે છે

'હવે તો એ રત્ન ચાલ્યું ગયું! સમાજનો આશા દીપક ઓલવાઈ ગયો! ઝટ ઊગીને આથમી ગયો! હવે એ દીપ ફરીથી આવી શકે તેમ નથી." શ્રી વિનોદમુનિના સંસાર પક્ષના માતુશ્રી મણિબેનને મુનિશ્રીએ કહ્યું કે :- બેન! ભાવિ પ્રબળ છે આ બાબતમાં મહાપુરુષોએ પણ હાથ ધોઈ નાખ્યા છે અને સૌને મરણને શરણ થવું પડે છે તો પછી આપણા જેવા પામર પ્રાણીનું શું ગજું છે? હવે તો શોક દૂર કરીને આપણે એમના મૃત્યુનો આદર્શ લઈને માત્ર ધીરજ ધરવાની રહી."

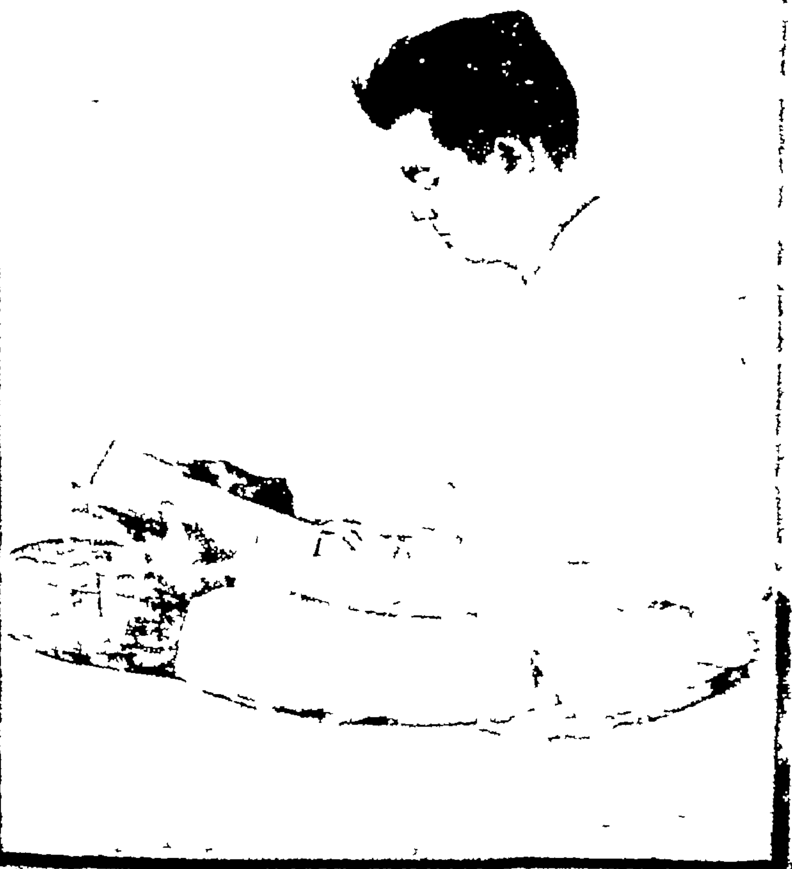
પૂ. શ્રી સમર્થમલજી મહારાજ સાહેબનો અભિપ્રાય-

પ્રાથમિક તેમ જ અલ્પકાળના પરિચયથી મને શ્રી વિનોદ મુનિના વિષે અનુભવ થયો કે તેમની ધર્મપ્રિયતા અને ધર્માભિલાષા 'અટ્ઠિમિંજા પેમાણુરાગરત્તે'નો પરિચય કરાવતી હતી. પ્રાપ્ત સાંસારિક પ્રચુર વૈભવ તરફ તેમની રુચિ દૃષ્ટિગોચર થતી ન હતી, પરંતુ તેઓ વીતરાગવાણીના સંસર્ગથી વિષયવિમુખ ધર્મકાર્યમાં સદા તત્પર અને તલ્લીન દેખાતા હતા ખાસ પરિચયના અભાવે પણ તેમની વૈરાગ્ય ધારાથી તેમની ધર્માનુરાગીતા તથા જીવનસંબંધી કઠિન કાર્ય કરવામાં પણ ગભરાટના સ્થાને સુખાનુભવની વૃત્તિ જણાઈ આવતી હતી

હવે,

શ્રી વિનોદમુનિના જીવનના બે પ્રશ્નો ઉપસ્થિત થાય છે તેનો

"असंखयं जीविय मा पमायए"

श्री विनोदकुमार वीराणी
(दीक्षा लीधा पहेलां शास्त्राभ्यास करता)

જન્મ . પોર્ટસુદાન સાં. ૧૯૯૨

દીક્ષા	નિર્વાણ
ખીચન – (રાજસ્થાન)	ફલોદી – (રાજસ્થાન)
સં. ૨૦૧૩ વૈશાખ વદ ૧૨	સા. ૨૦૧૩ શ્રાવણ શુદ ૧૨
તા. ૨૬–૫–૫૭ રવિવાર	તા. ૭–૮–૫૭ બુધવાર

મહાનુભાવો,

નીચેના ધર્મકરણી કરવામાં ઉપયોગી ધાર્મિક પુસ્તકો અને ઉપકરણો પડતર કિંમત કરતા અર્ધી કિંમતે આપવામા આવે છે તો જેઓને જરૂરત હોય તેમણે નીચે બતાવેલ સ્થળેથી મેળવી લેવા અગર પોસ્ટથી મંગાવી લેવા (પોસ્ટેજ ખર્ચ અલગ થશે.)

વિગત	પડતર કિંમત	અર્ધી કિંમત
શ્રી જૈન તત્ત્વપ્રકાશ	૬–૦૦	૩–૦૦
સમ્યગ્દર્શન અને અધ્યાત્મ જ્ઞાન	૪–૦૦	૨–૦૦
મહામંત્ર આરાધના, શ્રુતજ્ઞાન–પ્રશ્નોત્તરી અને તત્ત્વ સંગ્રહ	૪–૦૦	૨–૦૦
શ્રી ધર્મધ્યાન અને સજઝાયમાળા	૩–૫૦	૧–૭૫
શ્રી જૈન જ્ઞાનસાગર	૩–૫૦	૧–૭૫
શ્રી બૃહદ્ જૈન થોક સંગ્રહ	૩–૦૦	૧–૫૦
શ્રી દંડકાવ બોધ ગ્રંથ	૩–૦૦	૧–૫૦
અતિમુક્ત બા. બ્ર. શ્રી વિનોદમુનિનું જીવન ચરિત્ર (બીજી આવૃત્તિ) ગુજરાતી	૨–૫૦	૧–૨૫
અતિમુક્ત બા. બ્ર શ્રી વિનોદમુનિનું જીવન ચરિત્ર – હિન્દી	૨–૫૦	૧–૨૫
શ્રી સિદ્ધિના સોપાન	૧–૫૦	૦–૭૫
શ્રી નવતત્ત્વ અને જીવ વિચાર	૦–૫૦	૦–૨૫
ભાવના શતક તથા કર્મ અને આત્માનો સંયોગ	૦–૫૦	૦–૨૫
શ્રી પ્રતિક્રમણ સૂત્ર	૦–૪૨	૦–૨૧
શ્રી સામાયિક સૂત્ર	૦–૧૦	૦૦–૫
ગુચ્છા ઉનના	૪–૨૫	૨–૧૨
કટાસણું ઉનનું	૪–૨૫	૨–૧૨
માળા (નવકારવાળી) સુખડની	૧–૦૦	૦–૫૦
પુસ્તકો મુકવા માટે લાકડાના સાપડા	૧–૦૦	૦–૫૦

: સ્થળ :
દિવાન પરા શેરી નં. ૬
રાજકોટ

શ્રી શામજી વેલજી વીરાણી અને
શ્રી કડવીબાઈ વીરાણી સ્મારક ટ્રસ્ટ.

સ્વર્ગસ્થોની તિથિઓ,

પૂ. પિતાશ્રી,

શ્રી શામજી નેણશી વીરાણી

[સં. ૨૦૦૨ મહા વદ ૧૨, તા. ૨૮-૨-૪૬]

પૂ. માતુશ્રી,

શ્રી કડવીબાઈ વીરાણી

[સં. ૨૦૧૦ ભાદરવા શુદ ૧૪, તા. ૧૧-૯-૫૪]

બા. બ્ર. વિનોદમુનિશ્રી,

[સં. ૨૦૧૩ શ્રાવણ શુદ ૧૨, તા. ૭-૮-૫૭]

ઉપરોક્ત તિથિઓએ

કુટુંબીજનો તથા સ્નેહીઓ

પોતાના આત્માની ઉન્નતિને માટે અધ્યાત્માઓના જીવનમાંથી અનુકરણીય વ્રત-નિયમ જેવાં કે સમાયિક, પ્રતિક્રમણ, સંવર ચોવિહાર, ઉપવાસ, એકાસણું, આયંબિલ, ઉણોદરી આદિ તપ પોતાના ભાવ પ્રમાણે કરી તેઓની વાસ્તવિક જીવન-સ્મૃતિ પોતાના જીવનમાં ઉતારે.

એવી નમ્ર વિનતી.

"આપણી જાગૃતિ એજ એમની સ્મૃતિ બને"

આત્મબંધુ

સ્મરણાંજલિ

“असंखयं जीविय मा पमायए”

પોતાના હૃદયની ચિરંતન પ્રકાશતી

ધર્મ જ્ઞાન-જ્યોતે

અમારા જીવનમાં પણ ધર્મના તેજ પાથરનાર

સ્વ. પૂ. પિતાશ્રી

શામજી વેલજી વીરાણી

તેમજ

સ્વ. પૂ. માતુશ્રી

કડવીબાઇ વીરાણી

અને

જન્મથીજ ધર્મના રંગે રંગાએલા

સ્વ. બા. બ્ર. **વિનોદ મુનિશ્રી** ને

શ્રી જૈન જ્ઞાન સાગર ગ્રંથ

સમર્પણ

લી. દુલભજી શામજી વીરાણી

ના વંદન

આત્મ સાધના

(રાગ :- ધોળ, સદ્ગુરુનાં વચન વિચારતાં)

માનવભવ સાર્થક કરવા તણી, જિજ્ઞાસા જ્વલંત સદાય. ..
વંદન એ વિનોદ વીરને.

સ્વપ્ન સમ જગ મિથ્યા જાણીયુ, વૈભવમાં ન રાચે સદાય....વંદન.
જેણે સદ્ગુરુ શાસ્ત્રના યોગથી, જાણ્યા દુઃખકર વિષય સંભોગ...વંદન.
જાણ્યા જીવ,અજીવ આશ્રવ સંવરને, વળી નિર્જરા બંધને મોક્ષ....વંદન.
જેની વિવેકદૃષ્ટિ જાગૃત સદા, જાણે તત્ત્વ પ્રત્યક્ષ પરોક્ષ. ..વંદન.
એમ મુકત થયા દર્શન મોહથી, સમ્યગ્ દર્શન પામી પ્રકાશ... વંદન.
લક્ષ જીવનનુ જેણે જાણીયુ, ત્યાગે ઐહિક સુખની આશ .. વંદન.
જેહનુ સંયમ જીવન મંત્ર છે, નિ:સ્પૃહતા શ્વાસોચ્છ્વાસ....વંદન.
જેણે ચારે કષાયો ઉપશમ કર્યા, અહંભાવનો જ્યા નહીં વાસ ...વંદન.
રિદ્ધિ સિદ્ધિ કીર્તિ એના કુળની, જેણે જાણ્યા છે તૃણ સમાન....વંદન.
આત્મભાવે અપ્રમત્ત થઇ રહ્યા, નહીં પાચે પ્રમાદને સ્થાન....વંદન
જાણે નિજ સમ જગતના જીવને, પ્રેમ સરિતા વહે નિરપેક્ષ ...વંદન.
જેહની આત્મસ્થિરતા અડોલ છે, ચંચલતા નહીં લવલેશ. ..વંદન.
સર્વભાવ પ્રત્યે ઉદાસીનતા, રહે તન્મય નિજ સ્વરૂપ....વંદન
જીવન મુક્ત દશા છે એહની, તેહ છે ત્રણ ભુવનનો ભૂપ ..
વંદન એ વિનોદ વીરને .

"आचार्य देवो भव :"

મારા પરમ ઉપકારી, ધર્મહેતુભૂત
પરમ પૂજ્ય શાસન ભૂષણ
મહારાજશ્રી ૧૦૦૮ બાલબ્રહ્મચારી પંડિતરત્ન,
મહા પ્રભાવશાળી પ્રખર તત્ત્વજ્ઞાની ઓજસ્વી
મહાન આત્મા,

મુનિશ્રી પ્રાણલાલજી સ્વામીને

મારા અંતઃકરણના શુદ્ધ ભાવથી
કોટિ કોટિ વંદન હોજો

ॐ શાન્તિ ! શાન્તિ !! શાન્તિ !!!

ગુણાનુરાગી,
દુર્લભજી શામજી વીરાણી.

શ્રી સામાયિક વ્રત.

---

(૧) નવકાર.

નમો-નમસ્કાર હોજો **અરિહંતાણું**-કર્મરૂપ વેરીના હણનાર એવા **અરિહંતને,** જેણે ચાર ઘનઘાતી કર્મ-જ્ઞાનાવરણીય, દર્શનાવરણીય મોહનીય અને અંતરાય, ક્ષય કર્યા તથા જેનાથી કાંઇ રહસ્ય (છાનુ) નથી અને જે ચોત્રીશ અતિશયે તથા પાંત્રીશ પ્રકારની વાણીએ તથા બાર ગુણે કરી બિરાજમાન છે **નમો**-નમસ્કાર હોજો. **સિદ્ધાણું**-સકલ કાર્ય સાધ્યાં જેણે તે સિદ્ધ ભગવંતને, જે આઠ કર્મ ખપાવી સિદ્ધના સુખને પામ્યા તથા એકત્રીશ ગુણે કરી સહિત છે **નમો**-નમસ્કાર હોજો. **આયરિયાણું**-આચાર્યજીને જે શુદ્ધ રીતે જ્ઞાન, દર્શન, ચારિત્ર, તપ અને વીર્ય એ પાચ આચાર પોતે પાળે અને બીજાને પળાવે, તથા છત્રીશ ગુણે કરી સહિત છે. **નમો**-નમસ્કાર હોજો. **ઉવજ્ઝાયાણું**-ઉપાધ્યાયજીને, જે શુદ્ધ સૂત્રાર્થ ભણે, ભણાવે તથા પચીસ ગુણે કરી સહિત છે **નમો**-નમસ્કાર હોજો **લોએ**-લોકને વિષે **સવ્વસાહૂણું**-સર્વ સાધુને, જે જ્ઞાન, દર્શન, ચારિત્ર અને તપના સાધનથી આત્માની સિદ્ધિને સાધનાર તથા સત્તાવીશ ગુણે કરી સહિત છે

(૨) તિક્ખુતો અથવા વંદના.

તિક્ખુતો-ત્રણવાર **આયાહિણું**-બે હાથ જોડીને જમણા કાનથી ડાબા કાન સુધી **પયાહિણું**-પ્રદક્ષિણા કરીને **વંદામિ**-વાંદું છુ એટલે પગે લાગુ છુ (પાઠાંતરે ગુણગ્રામ કરૂ છુ) **નમંસામિ**-નમસ્કાર કરૂં છું (પાચ અગ નમાવીને) **સક્કારેમિ**-સત્કાર દઉ છું **સમ્માણેમિ**-સન્માન દઉ છું **કલ્લાણું**-કલ્યાણકારી છો **મંગલં**-મંગળકારી છો **દેવયં**-ધર્મદેવ સમાન છો **ચેઇયં**-છકાય જીવને સુખદાયક, જ્ઞાનગુણસંપન્ન છો **પજ્જુવાસામિ**-સેવા કરૂ છું (મન વચન કાયાએ)

(૩) ઈરિયાવહી.

ઈચ્છામિ-ઇચ્છું છુ. **પડિક્કમિઉ**-પાપ કર્મથી નિવર્તવાને. **ઇરિયા**-(રસ્તામા) પથને વિષે **વહિયાએ**-ચાલતી વખત. **વિરાહણાએ**-

દુઃખ દીધુ હોય ગમણાગમણે-આવતા જતાં પાણ-પ્રાણીજીવને ક્કમણે-ક્ચર્યા હોય. બીય-બીજ ક્કમણે-ક્ચર્યાં હોય. હરિય-હીલોતરી (વનસ્પતિ) ક્કમણે-ક્ચરી હોય ઓસા-ઝાકળ, ઉતિંગ-કીડીયારાં પણગ-લીલ, ફુગ (પંચવર્ણી) દગ-કાચુ પાણી. મટ્ટી-કાચી માટી મક્કડા-કરોળીઆના પડ સંતાણા-કરોળીઆની જાળ. સંક્કમણે-એ સર્વને ક્ચર્યાં હોય જે મે જીવા-મે કોઈ જીવને વિરાહિયા-દુઃખ દીધુ હોય, વિરાધના કરી હોય. એગેંદિયા-એક ઇંદ્રિય શરીરવાળા (પૃથ્વી પાણી અગ્નિ, વાયુ અને વનસ્પતિના) જીવ. બેઇંદિયા-બે ઇંદ્રિય, શરીર અને જીભવાળા (કીડા, વાળા, પોરા અને કરમીયા વગેરે) તેઇંદિયા-ત્રણ ઇંદ્રિય, શરીર, જીભ, નાકવાળાં (કીડી મંકોડી જૂ માંકડ, ધનેરા વગેરે.) ચઉરિંદિયા-ચાર ઇંદ્રિય-શરીર, જીભ, નાક ને આંખવાળા (પતંગીયા, માખી, ડાંસ, તીડ ભમરા, વીંછી વગેરે) પંચિંદિયા-પાંચ ઇંદ્રિય-શરીર, જીભ, નાક, આંખ ને કાનવાળા (મનુષ્ય પશુ પંખી વગેરે.) અભિહયા-સામા આવતા હણ્યા હોય. વત્તિયા-વાટલા વાળ્યા હોય ધૂળે કરી ઢાંક્યા હોય લેસિયા-મસળ્યા હોય. સંઘાઇયા-એક બીજા સાથે અફળાવ્યા હોય. સંઘટ્ટિયા-થોડા સ્પર્શ કરી દુઃખ દીધુ હોય પરિયાવિયા-સર્વ પ્રકારે પીડા ઉપજાવી હોય કિલામિયા-કિલામના ઉપજાવી હોય. ઉદ્દવિયા-ત્રાસ પાડી હોય ઠાણાઓ-કોઇએક ઠેકાણેથી ઠાણં-બીજે ઠેકાણે સંકામિયા - મૂક્યા હોય જીવિયાઓ - જીવિત થકી. વવરોવિયા નાશ કીધા હોય તસ્સ-તેનું મિચ્છામિ દુક્કડં-ફળ મને નિષ્ફળ થાઓ.

(૪) તસ્સઉત્તરી

તસ્સ તેને ઉત્તરી-વિશેષ શુદ્ધ કરણેણં-કરવા સારૂ પાયચ્છિત્ત-લાગેલાં પાપનું છેદન કરણેણં-કરવા સારૂ. વિસોહી-વધારે નિર્મળ કરણેણં-કરવા સારૂ વિસલ્લી-ત્રણ શલ્ય રહિત (કપટ, નિયાણુ અને મિથ્યાત્વ) કરણેણં-કરવા સારૂ પાવાણં-પાપ કમ્માણં-કર્મ નિગ્ઘાયણ્ટ્ઠાએ-ટાળવાને ઠામિ એ-અર્થે ઠામિ-સ્થિર રહીને કરૂ છુ કાઉસ્સગ્ગં-કાયાને હલાવવી નહિ તે અન્નત્થ-તેમાં આગળ કહ્યા મુજબ કાયા રહે તેનો છુટ રાખુ છુ ઉસ્સસિએણં-ઉંચો શ્વાસ લેવાથી નિસ્સસિએણં-નીચો શ્વાસ મૂકવાથી. ખાસિએણં-ઉધરસ આવવાથી

છીએણં-છીંકથી **જંભાઇએણં**-બગાસું આવવાથી **ઉડુએણં**-ઓડકાર આવવાથી, **વાયનિસગ્ગેણં**-વાયુ સરવાથી **ભમલીએ**-ફેર તથા ચકરી આવવાથી **પિત્ત**-પિત્તના પ્રકોપથી **મુચ્છાએ**-મૂર્છા આવવાથી. **સુહુમેહિં**-સૂક્ષ્મ (થોડું ક.) **અંગ**-શરીર. **સંચાલેહિં**-હલવાથી **સુહુમેહિ**-થોડાક-**ખેલ**-બળખો આવવાથી. **સંચાલેહિં**-હલવાથી **સુહુમેહિં**-થોડિક **દિટ્ઠિ**-નજર (દૃષ્ટિ) **સંચાલેહિં**-હલવાથી. **એવમાઇએહિં**-એ આદિ બીજા મનમાં ચિંતવ્યા હોય તે **આગારેહિં**-આગાર એટલે મોકળથી **અભગ્ગો**-ભાગે નહિ **અવિરાહિઓ**-હાનિ પહોંચે નહિ **હુજ્જ**-હોજો **મે**-મારો **કાઉસ્સગ્ગો**-કાઉસ્સગ્ગ એટલે કાયાનું અણ હલાવવું **જાવ**-જ્યાં સુધી **અરિહંતાણં**-અરિહંતને **ભગવંતાણં**—સિદ્ધ ભગવંતને **નમુક્કારેણં**—નમસ્કાર કરીને **ન પારેમિ**-ધ્યાન મૂકું નહિ (પારૂં નહિ) **તાવ**-ત્યાં સુધી **કાય**-કાયાને **ઠાણેણં**-એક સ્થાને સ્થિર રાખીને. **મોણેણં**-અબોલ રહીને **ઝાણેણં**-ધ્યાને કરીને. **અપ્પાણં**-આત્માને **વોસિરામિ**-તજું છું.

આ ઠેકાણે ("ઇચ્છામિ પડિક્કમિઉ" થી તે "જીવિયાઓ વવરોવિયા તસ્સ મિચ્છા મિ દુક્કડં" સુધી તથા એક નવકાર પાઠ મનમાં બોલીને કાઉસ્સગ્ગ કરવો અને નમો અરિહંતાણં શબ્દ બોલી પારવો).

(૫) લોગસ્સ.

લોગસ્સ-લોકમાં, **ઉજ્જોયગરે**-ઉદ્યોતના કરનાર **ધમ્મ**-ધર્મ **તિત્થયરે**-×તીર્થના સ્થાપનાર **જિણે**-જિન, રાગ-દ્વેષના જીતનાર. **અરિહંતે**-અરિહંત દેવની **કિત્તઇસ્સં**-નામ લઇને સ્તુતિ-કીર્તિ કરૂં છું. **ચઉવીસં પિ**-ચોવીશે તીર્થંકરો તથા બીજા **કેવલી**-કેવળજ્ઞાનીઓની **ઉસભ**-પહેલા ઋષભદેવ સ્વામી, સ્વામી ગર્ભમાં આવ્યા પછી માતાએ સ્વપ્નામાં વૃષભ દીઠો તેથી એ નામ આપ્યું **મજિય ચ**-અને બીજા અજિતનાથ સ્વામી સ્વામી ગર્ભમાં આવ્યા પછી માતા પાસે રમતા જીત્યા તેથી એ નામ આપ્યું **વંદે**-વાંદું છું **સંભવ**—ત્રીજા સંભવનાથ સ્વામી, સ્વામી ગર્ભમાં આવ્યા પછી દુષ્કાળ ટળીને સુકાળ થયો, ધાન્યના સંભવ થયા તેથી એ નામ આપ્યું. **મભિનંદણં ચ**—અને ચોથા અભિનંદન સ્વામી

× સાધુ, સાધ્વી, શ્રાવક અને શ્રાવિકા એ ચાર તીર્થ

સ્વામી ગર્ભમાં આવ્યા પછી ઇન્દ્રે જયકાર કર્યો તેથી એ નામ આપ્યુ સુમઇ-પાંચમા સુમતિનાથ સ્વામી, સ્વામી ગર્ભમા આવ્યા પછી માતાને ભલી મતિ ઉપજી તેથી એ નામ આપ્યુ , ચ-વળી. પઉમપ્પહં-છઠ્ઠા પદ્મપ્રભ સ્વામી, સ્વામી ગર્ભમાં આવ્યા પછી માતાને પદ્મ-કમળની શય્યામાં સુવાની ઇચ્છા થઇ તેથી તે નામ આપ્યુ, સુપાસ-સાતમા સુપાર્શ્વનાથ સ્વામી, સ્વામી ગર્ભમા આવ્યા પછી માતાનાં પાસાં અસ-સટ હતા તે સુવાળાં થયાં તેથી એ નામ આપ્યુ જિણ-રાગદ્વેષના જીતનાર ચ-વળી ચંદપ્પહં-આઠમા ચંદ્રપ્રભ સ્વામી, સ્વામી ગર્ભમાં આવ્યા પછી માતાને ચંદ્રમાની રસુજ થઇ તથા ચંદ્ર સરખી શરીરની પ્રભા થઇ તેથી તે નામ આપ્યુ વંદે-વાંદુ છુ સુવિહં-નવમા સુવિધિનાથ સ્વામી સ્વામી, ગર્ભમા આવ્યા પછી નગરમાંથી અવિધિ ટાળીને સુવિધિ કરી તેથી તે નામ આપ્યુ ચ-વળી પુપ્ફદંત-તથા બીજુ નામ પુષ્પદંત સ્વામી સ્વામીના દંત પુષ્પ સરખા હતા તેથી તે નામ આપ્યુ સીઅલ-દશમા શીતળનાથ સ્વામી, તેમના પિતાને જ્વર થયેલો પછી સ્વામી ગર્ભમા આવ્યા ત્યારે સ્વામીની માતાનો હાથ ફરસવાથી પિતાની કાયા શીતળ થઇ તેથી તે નામ આપ્યુ સિજ્જંસ-અગ્યારમા શ્રીશ્રેયાંસનાથ સ્વામી શીતળ પેઢવાની શય્યામાં અદૃષ્ટ દેવ રહેતો, સ્વામી ગર્ભમા આવ્યા પછી માતા સૂતાં તે પછી તે દેવતા નાઠો તેથી તે નામ આપ્યુ વાસુપુજ્જ-બારમા વાસુપૂજ્ય સ્વામી, માતાની સુવાની શય્યામાં દેવતા રહી કોઇને સૂવા દેતો નહિ પણ સ્વામી ગર્ભમાં આવ્યા પછી દેવતા તેમાથી નાશી ઉલટી માતાની પૂજા કીધી તેથી કરી એ નામ દીધુ સ્વામી ગર્ભમાં આવ્યા પછી ઇંદ્રે માતાની પૂજા કીધી તથા કુબેરે ઘરમા ધનની વૃષ્ટિ કરી. ચ-વળી. વિમળ તેરમા વિમળનાથ સ્વામી, સ્વામી ગર્ભમા આવ્યા પછી માતાની બુદ્ધિ ખાટી હતી તે પાસરી થઇ તેથી તે નામ આપ્યુ અણંત-ચઉદમા અનંતનાથ સ્વામી, સ્વામી ગર્ભમાં આવ્યા પછી અનંત રત્નોની રાશિ સ્વપ્નમા દીઠી તેથી તે નામ આપ્યુ ચ-જિણ-રાગ દ્વેષના જીતનાર ધમ્મ-પંદરમા ધર્મનાથ સ્વામી. સ્વામી ગર્ભમાં આવ્યા પછી માતા ધર્મને પામી, સંતિ સોળમા શાંતિનાથ સ્વામી. સ્વામી ગર્ભમાં આવ્યા પછી મરકીનો રોગ મટ્યો ને શાંતિ થઇ તેથી તે નામ આપ્યુ ચ-વળી વંદામિ-વાંદુ છુ કુંથુ-સત્તરમા કુંથુનાથ સ્વામી, સ્વામી ગર્ભમા આવ્યા પછી શત્રુ કંથવા સરખા થયા તેથી તે નામ આપ્યુ અરં-અઢારમા અરનાથ સ્વામી, સ્વામી ગર્ભમાં આવ્યા પછી માતાએ

રત્નમય આરો દીઠો તેથી તે નામ આપ્યુ **ચ**-વળી **મલ્લિં**-ઓગણીશમા મલ્લિનાથ સ્વામી, ગર્ભમાં આવ્યા પછી માતાને ફુલની શય્યાનો દોહદ ઉપન્યો તે દેવતાએ પૂરો પાડયો તેથી તે નામ આપ્યું **વંદે**-વાંદુ છુ **મુણિસુવ્વયં**-વીશમા મુનિસુવ્રત સ્વામી, સ્વામી ગર્ભમાં આવ્યા પછી વેરી નમી ગયા તેથી તથા માતાએ મુનિના જેવાં વ્રત પાળ્યાં તેથી તે નામ આપ્યું. **નમિ જિણુ**-એકવીશમા નમિનાથ સ્વામી, સ્વામી ગર્ભમા આવ્યા પછી વેરી નમાડયા તેણે કરી તે નામ આપ્યું **ચ**-વળી **વંદામિ**-વાદુ છું **રિટ્ઠનેમિં**-બાવીશમા અરિષ્ટનેમિ સ્વામી (નેમનાથ), માતાએ સ્વપ્નમા અરિષ્ટ (શ્યામ) રત્નમય (નેમી) ચક્રધારા દીઠી તેથી તે નામ આપ્યું. **પાસં**-ત્રેવીશમા પાર્શ્વનાથ સ્વામી, પિતાની શય્યા નીચે સર્પ આટા દેતો હતો ને તેનો હાથ હેઠે હતો તે માતાએ ગર્ભના પ્રભાવથી જોઈ લઈ ઉપર મુકયો અને વિઘ્ન ગયું તેથી તે નામ આપ્યુ **તહ**-તેમજ **વદ્ધમાણું**-ચોવીશમા વર્દ્ધમાન સ્વામી, સ્વામી ગર્ભમા આવ્યા પછી ધન વગેરેના ખૂબ વધારા થયા તેથી તે નામ આપ્યું **ચ**-વળી **એવંમએ**-એ પ્રકારે મે **અભિથુઆ**-નામે કરી સંસ્તવ્યા, તે ચોવીશ તીર્થંકર કેવા છે ? **વિહુય**-ટાળ્યા છે **રય**-કર્મરૂપી રજ **મલા**-બાંધેલ કર્મરૂપી મેલ **પહીણુ**-ખપાવ્યાં છે **જરમરણા**-જરા ને મરણુ **ચઉવિસં પિ**-ચોવીશે એકઠા **જિણુવરા**-જિનવર **તિત્થયરા**-તીર્થંકરો **મે**-મુજને **પસીયંતુ**-પ્રસન્ન થાઓ **કિત્તિય**-કીર્તિ કરાયેલા **વંદિય**-નમસ્કાર કરાએલા **મહિયા**-શુભ ધ્યાનયોગે કરી પૂજા કરાએલા **જે એ**-જે કહ્યા તે **લોગસ્સ**-લોકમા **ઉત્તમા**-ઉત્તમ-**સિદ્ધા**-સિદ્ધ પદ પામ્યા **આરૂગ્ગ**-સર્વ રોગ રહિત **બોહિલાભ**-સમકિતરૂપ બોધની પ્રાપ્તિ **સમાહિ**-સમાધિ **વર**-પ્રધાન-**મુત્તમ**-સર્વોત્તમ **દિંતુ**-દીઓ **ચંદેસુ**-ચંદ્રમાથી અધિક **નિમ્મલયરા**-નિર્મળ છો **આઈચ્ચેસુ**-સૂરજ થકી **અહિય**-અધિક **પયાસયરા**-પ્રકાશના કરનાર છો. **સાગર**-સમુદ્ર **વર**-મ્હોટો તે (સ્વયંભૂ રમણુ મસુદ્ર) **ગંભીરા**-ગંભીર એટલે મ્હોટા સમુદ્રથી પણ વધારે ગંભીર છો **સિદ્ધા**-એવા હે સિદ્ધ ભગવાન **સિદ્ધિં**-મુકિત પદ **મમ**-મને **દિસંતુ**-દીઓ.

સાધુ અથવા શ્રી સીમંધર સ્વામીની આજ્ઞા માગી

(૬) સામાયિક આદરવાનો વિધિ.

દ્રવ્યથકી-પ્રયાએ કરી, સાવજ્જજોગના-પાપના વ્યાપાર કરવાના પચ્ચક્ખાણ-અખી. ક્ષેત્રથકી-જમીનથી આખા લોક પ્રમાણે. બધા જગતમા. કાળથકી-કેટલો વખત બે ઘડી સુધી ઉપરાંત ન પાળું ત્યા સુધી-બે ઘડી ઉપરાત જેટલું રહેવું હોય તેટલું ભાવથકી-મનની ધારણાથી છકોટીએ-છ પ્રકારે તે બે કરણ ને ત્રણ જોગથી. પચ્ચક્ખાણ-અખી. કરેમિ-કરૂં છું. ભંતે-હે પૂજ્ય સામાઇયં-સમતારૂપી સામાયિક સાવજ્જ-પાપના કામની જોગ-મન વચન કાયાના જોગે પચ્ચક્ખામિ-અખી કરૂં છું જાવ-જ્જાં સુધી નિયમ પજ્જુવાસામિ-અખીની મર્યાદા કરી છે ત્યાં સુધી સેવા કરૂં છું દુવિહં-બે કરણે. તિવિહેણં-ત્રણ જોગે ન કરેમિ-કરૂં નહિ ન કારવેમિ-કરાવું નહિ (એ બે કરણ) મણસા-મનની કલ્પનાએ કરી વયસા-વચનથી. કાયસા-કાયા પ્રવર્તાવવી (એ ત્રણ જોગ) તસ્સ-તે સર્વને, ભંતે-હે પૂજ્ય ! પડિક્કમામિ-નિવર્તું છું નિંદામિ-નિંદુ છું આત્માની શાખે ગરિહામિ-ગરહું છું ગુરુની સાખે અપ્પાણં-અશુભ જોગમા જતા આત્માને વોસિરામિ-વર્જુ છુ

(૭) નમોત્થુણંનો પાઠ

નમોત્થુણં-નમસ્કાર હો અરિહંતાણં-અરિહંત દેવને ભગવંતાણં-ભગવંતને આઇગરાણં-ધર્મની આદિના કરનારને તિત્થયરાણં-તીર્થના સ્થાપનાર એટલે સાધુ, સાધ્વી, શ્રાવક, શ્રાવિકા એ ચાર જાતના તીર્થના સ્થાપનારને સયંસંબુદ્ધાણં-પોતાની મેળે બુઝયા છે તેને પુરિસુત્તમાણં-પુરુષમાંહે ઉત્તમ પુરિસસીહાણં-પુરુષમાંહે સિંહ સમાન, પુરિસ વર પુંડરીયાણં-પુરુષમાંહે ઉત્તમ પુંડરિક કમળ સમાન.-પુરિસ-પુરુષમાંહે-વર-પ્રધાન, ગંધ હત્થીણં-ગંધ હસ્તી સમાન છે જેમ ગંધ હસ્તીને જોઇને બીજા હાથીઓ નાસી જાય તેમ તિર્થંકરને જોઇને બધા મિથ્યાત્વી પાખંડીઓનો મદ ગળી જાય. લોગુત્તમાણં-લોક માંહે ઉત્તમ છે લોગનાહાણં-લોકના નાથ છે લોગહિયાણં લોકના હિતકારી

લોગપઇવાણું-લોકને વિષે દીપક સમાન છે **લોગપજ્જોયગરાણું**-લોક માંહે ઉદ્યોત કરનાર **અભયદયાણં**-અભય દાનના દેનાર **ચક્ખુદયાણં** -જ્ઞાનરૂપ ચક્ષુના દેનાર **મગ્ગદયાણં**-મોક્ષ માર્ગના દેનાર **સરણદયાણં** શરણના દેનાર **જીવદયાણં**-સંજમરૂપ જીવતરના દેનાર **બોહિદયાણં**-સમકિતરૂપ બોધના દેનાર **ધમ્મદયાણં**-ધર્મના દેનાર **ધમ્મદેસિયાણં** -ધર્મઉપદેશના દેનાર **ધમ્મનાયગાણં**-ધર્મના નાયક **ધમ્મસારહીણં** -ધર્મરૂપ રથના સારથિ **ધમ્મ**-ધર્મને વિષે, **વર**-પ્રધાન **ચાઉરંત**-ચાર ગતિનો અંત કરવા માટે **ચક્કવટ્ટીણં**-ચક્રવર્તી સમાન છે **દીવો**-સંસાર સમુદ્રમાં બૂડતાં જીવને બેટ સમાન **તાણં**-દુઃખના નિવારણ કરનાર **સરણ**-આધાર **ગઈ**-ચાર ગતિમાં **પઇટ્ઠાણં**-પડતા જીવને **અપ્પડિહય**-નથી હણાણું એવું. **વર**-પ્રધાન (કેવળ) **નાણ**-જ્ઞાન. **દંસણ**-દર્શન એટલે દેખવું. **ધરાણં** ધરનાર **વિયટ્ટ**-ગયું છે **છઉમાણં** છદ્મસ્થપણું **જિણાણં**-જીત્યા છે રાગદ્વેષને **જાવયાણં**-બીજાને જીતાવ્યા છે રાગ, દ્વેષ **તિન્નાણં**-તર્યા છે સંસારરૂપી સમુદ્ર **તારયાણં**-બીજાને તારે છે સંસાર સમુદ્રથી **બુદ્ધાણં**-પોતે સમજ્યા તત્વજ્ઞાનને. **બોહિયાણં** બીજાને તત્વજ્ઞાન સમજાવનાર **મુત્તાણં** પોતે મુકાણા બહારના તથા અંતરના કર્મ બંધનથી **મોયગાણં**-બીજાને એથી મુકાવનાર **સવ્વન્નુણં**-સર્વ જ્ઞાની છે **સવ્વદરિસિણં**-સર્વ પદાર્થના દેખનાર **સિવ**-ઉપદ્રવ રહિત **મલય**-અચળ **મરૂય**-રાગ રહિત, **મણંત**-મરણ રહિત **મક્ખય**-ક્ષયરહિત **મવ્વાબાહ**-બાધા પીડા રહિત **મપુણરાવિત્તિ**-નથી ફરીથી અવતરવું જેને **સિદ્ધિગઈ**-એહવી સિદ્ધની ગતિ-**નામધેય** -એવું અમર નામ **ઠાણં**-એવું સ્થાનક **સંપત્તાણં**-પામ્યા છે. **નમો જિણાણં**-નમસ્કાર હોજો એવા તીર્થંકરોને **જિયભયાણં**-સાત ભયના જીતનારને

(પહેલું નમોત્થુણં શ્રી સિદ્ધ ભગવંતને કહેવું બીજું શ્રી અરિહંત દેવને કહેવું તેમાં ઠાણંસંપત્તાણંને બદલે ઠાણંસંપાવિઉ કામાણં કહેવું ને પછીના બોલ કહેવા નહિ.)

ત્રીજું નમોત્થુણં-વર્તમાનકાળના સ્વધર્માચાર્યો-સ્વધર્મોપદેશકોને કરવાનું છે તેનો પાઠ :-

નમોત્થુણં, મમધમ્મ આયરિયસ્સ, મમધમ્મોવદેસિયસ્સ, જાવ સંપાવિઉ કામસ્સ, નમો આયરિયસ્સ.

સામાયિક પારવાનો વિધિ

(પહેલા પાઠથી લોગસ્સ સુધીની ક્રિયા આદરવાની રીતે કરીને છઠ્ઠા પાઠને ઠેકાણે નીચે મુજબ કહેવું)

દ્રવ્યથકી સાવજ્જ જોગનાં પચ્ચક્ખાણ કર્યાં હતાં તે પૂર્ણ થયા તે પારૂં છું ક્ષેત્રથકી આખા લોક પ્રમાણે, કાળથકી બેઘડી, ઉપરાંત ન પારૂં ત્યાં સુધી ભાવથકી છ કોટીએ પચ્ચક્ખાણ કર્યા હતા તે પૂરા થયા તે પારૂં છું (૧) એહવા નવમા સામાયિક વ્રતના ઉપરની વિધિ મુજબ આદરેલા સામાયિક વ્રતને વિષે પંચઅઈઆરા-પાંચ અતિચાર જાણિયવ્વા-જાણવા ન સમાયરિયવ્વા-આચરવા નહિ. ત જહા-તે આ પ્રમાણે તે આલોઉં-તે કહી દેખાડું છું મણદુપ્પણિહાણે-મન માઠું પ્રવર્તાવ્યું હોય વયદુપ્પણિહાણે-વચન માઠું પ્રવર્તાવ્યું હોય કાયદુપ્પણિહાણે-કાયા માઠી પ્રવર્તાવી હોય સામાઈયસ્સસઈ-સમતારૂપ સામાયિક અકરણયાએ-અણભર કીધું કે નહિ તેના અણભર ખબર ન રહ્યા હોય સામાઈયસ્સ સામાયિક અણવટ્ઠિયસ્સ કરણયાએ-પૂરૂં થયા વિના પાર્યું હોય, તસ્સ-તેનું મિચ્છા મિ દુક્કડં-ખોટું કીધેલ નિષ્ફળ થાઓ.

(૨) સામાયિકના વિષે દશ મનના દશ વચનના બાર કાયાના એ બત્રીશ દોષમાંથી કોઈ દોષ લાગ્યો હોય તો તસ્સ મિચ્છા મિ દુક્કડં

(૩) સામાયિકમા આહારસંજ્ઞા-ખાવાની ઇચ્છા થઈ હોય ભય સંજ્ઞા-બીક લાગી હોય મૈથુનસંજ્ઞા-સ્ત્રી સેવવા ની ઇચ્છા કરી હોય. પરિગ્રહસંજ્ઞા-લાભ મેળવવાની ઇચ્છા કરી હોય એ ચાર સંજ્ઞા માંહેલી કોઈ સંજ્ઞા કરી હોય તો તસ્સ મિચ્છા મિ દુક્કડં

(૪) સામાયિકમાં સ્ત્રીકથા* ભત્તકથા, દેશકથા, રાજકથા એ ચાર કથા માંહેલી કોઈ કથા કરી હોય તો તસ્સ મિચ્છા મિ દુક્કડં

---

* સ્ત્રીઓએ આ ઠેકાણે પુરુષકથા એમ કહેવું

(૫) **સામાયિક સમકાએણં**-સામાયિક કાયાએ બરાબર રીતે. **ન ફાસિયં**-સ્પર્શ કર્યું.-અંગીકાર કર્યું ન હોય. **ન પાલિયં**-તેવું જ પાળ્યું ન હોય **ન સોહિય**-શુદ્ધ કર્યું ન હોય **ન તીરિયં** પાર ઉતાર્યું ન હોય **ન કિત્તિય**-કીર્તિ કીધી ન હોય **ન આરાહિયં**-આરાધના કીધી ન હોય **આણાએ**-વીતરાગ દેવની આજ્ઞા પ્રમાણે **અણુપાલિતા**-વિશેષે પાળતા થકા **ન ભવઈ**-તે પ્રમાણે ન વરતાયું હોય **તસ્સ મિચ્છા મિ દુક્કડં**-તે ખોટા કીધાનું ફળ નિષ્ફળ થાઓ.

(૬) સામાયિક વિધિએ લીધું, વિધિએ પાર્યું, વિધિએ કરતાં અવિધિએ થયું હોય તો તસ્સ મિચ્છા મિ દુક્કડં (૭) સામાયિકમાં અતિક્રમ, વ્યતિક્રમ, અતિચાર, અણાચાર, જાણતાં અજાણતાં મને, વચને, કાયાએ કરી કાંઈ દોષ લાગ્યો હોય તો તસ્સ મિચ્છા મિ દુક્કડં.

સામાયિકમાં કાનો, માત્રા, મીંડી, પદ, અક્ષર, ગાથા, સૂત્ર ઓછું આધક વિપરીત કહેવાણું હોય તો અનંતા સિદ્ધ અને કેવળીની સાખે તસ્સ મિચ્છા મિ દુક્કડં.

(પછી આગળ મુજબ ત્રણ નમોત્થુણં કહેવાં.)

સામાયિક વ્રત સંપૂર્ણ.

સામાયિક કરતાં મનના દશ, વચનના દશ તથા કાયાના બાર એ પ્રમાણે બત્રીશ દોષ ન લાગે તે માટે નિરંતર ઉપયોગ રાખવો. તે બત્રીશ દોષ નીચે પ્રમાણે:—

મનના દશ દોષ.

૧ **અવિવેક દોષ**-સામાયિક કરે તે વારે સર્વ ક્રિયા કરે પણ મનમાં વિવેક ન હોય એટલે સામાયિક શું ચીજ છે તે જાણે નહિ અને વિવેકસહિત સામાયિક કરવાથી કોણ તર્યા છે? એનાથી શું ફળ પ્રાપ્તિ છે? એ કોનું સાધન છે? એમાં શું સાધ્ય છે? વ્યવહાર સામાયિક કયું અને નિશ્ચય સામાયિક કયું? સામાયિકની રીતિ જિનેશ્વરે શા પ્રમાણે કહી છે વગેરે વિવેક વિના જે સામાયિક કરે તે અવિવેકનો પ્રથમ દોષ.

૨ યશો વાંચ્છા દોષ–સામાયિક કરીને કીર્તિની વાંચ્છના કરે એટલે સામાયિક તો નિર્જરાનો હેતુ છે અને સિદ્ધપદનું સાધન છે તેને બદલે તેનાથી કીર્તિની વાછના કરે તે યશો વાંછા દોષ.

૩ ધન વાચ્છા દોષ–સામાયિક કરવાથી ધન–પ્રાપ્તિની ઇચ્છા કરે તે.

૪ ગર્વ દોષ–સામાયિક કરીને મનમાં ગર્વ આણવો કે હું જ ધર્મ જાણનાર છુ હું કેવું સામાયિક કરૂ છુ ! બીજા મૂખ લોકો સામાયિક શુ સમજે ? વગેરે બાબતનો જે ગવ કરવો તે ગવ દોષ. અમે સયમા મોગ છીએ માટે અમારે સામાયક કરવું પડે તે ગવ દોષ.

૫ ભય દોષ–એટલે કોઇ પ્રકારના ભયથી કે લોકમા પોતાની નિંદા થશે એવી બીકથી સામાયિક કરે પણ મનમાં સામાયિક કરવાનો ભાવ ન હોય તે ભય દોષ. સામાયિક ન કરૂ તો કમ કરવું પડશે એવો ભય લાવી સામાયિક કરવા બેસી જાય.

૬ નિદાન દોષ–સામાયિક કરીને ધનાદિકનું અથવા બીજી કોઇ ઇચ્છિત વસ્તુનું નિયાણુ કરે તે કારણે સામાયિકનું તો મહત્ ફળ છે, તે ન વિચારતાં એવા ભોગ ફાયદા ઉપર લક્ષ રાખી નિયાણુ કરી તે વેચી નાખ્યા બરોબર થાય તે માટે તે નિદાન દોષ.

૭ સંશય દોષ–સંશયયુકત સામાયિક કરે એટલે મનમાં વિચારે કે સામાયિક કરીએ છીએ તો ખરા પણ આગળ ઉપર ફળ થશે કે નહિ ? એમ પ્રતીતિ નહિ તે.

૮ કષાય દોષ–કષાયજનુ સામાયિક કરે એટલે કોઇની સાથે શોવ વને છે તેથી તેને જવાબ દેવો. નથી એમ ધારી સામાયિક કરી બેસે એવું રહસ્ય છે છતાં કષાયયુકત કરે તે દોષિત ગણાય, તેનું નામ કષાય દોષ સામાયિકમા ક્રોધ, માન, માયા લોભ કરે તે કષાય દોષ.

૯ અવિનય દોષ–વિનય રહિત સામાયિક કરે તે. ગુરુ વગેરેનો યથાયોગ્ય વિનય ન કરવો તે

૧૦ અબહુમાન દોષ–બહુ માન રહિત કરે પણ ભક્તિભાવથી ન કરે તે

વચનના દસ દોષ.

૧ **કુસ્તિક વચન દોષ**-જે વચન સાંભળી કોઈને લજ્જા, ભય, કષાયાદિ ઉપજે તેવાં કુસ્તિક વચન સામાયિકમાં બોલે તે કુસ્તિક દોષ

૨ **સહસાકાર દોષ**-સામાયિકમાં આગળ પાછળનો ઉપયોગ રાખ્યા સિવાય અણુવિચાર્યું બોલે તે.

૩ **અસદારોહણ દોષ**-સામાયિકમાં કોઇ ઉપર અસત્ય દોષ (તહોમત) મૂકે તે.

૪ **નિરપેક્ષ વાક્ય દોષ**-સામાયિકમાં શાસ્ત્રની અપેક્ષા વિના સ્વમતિના વચન બોલે તે.

૫ **સક્ષેપ દોષ**-સામાયિકમાં સૂત્ર પાઠે વચન સંક્ષેપ કરી બોલે, અક્ષર-પાઠાદિ હીણા બોલે તે

૬ **કલહ કર્મ દોષ**-સામાયિકમા કોઈની સાથે કલેશ કરે તે

૭ **વિકથા દોષ**-સામાયિકમા સજ્ઝાય, ધ્યાન, ધર્મકથા, મહાપુરુષના ચરિત્ર અથવા તીર્થંકર આદિનો મહિમા વગેરે ક્રિયા કરવાની કહી છે તે પ્રમાણે ન વર્તતા રાજ્યાદિ વગેરેની ચાર કથા કરે તે

૮ **હાસ્ય દોષ**-સામાયિકમાં કોઇની મશ્કરી કરે તે

૯ **અશુદ્ધ પાઠ દોષ**-સામાયિકનાં સૂત્રાદિ ઉચ્ચાર કરે તેમાં મુખથી દીર્ઘનો હ્રસ્વ અથવા હ્રસ્વ અક્ષરને ઠેકાણે દીર્ઘ બોલે, કોઇ ઠેકાણે માત્રાહીન અથવા અધિક ઉચ્ચરે, અશુદ્ધ પાઠનો ઉચ્ચાર કરે તે

૧૦ **મુણ મુણ વચન દોષ**-સામાયિક લઈને ઉતાવળે પાઠનો ઉચ્ચાર કરે, સ્પષ્ટ પ્રગટ અક્ષર ન ઉચ્ચરે, પદનુ, ગાથાનુ ઠેકાણું માલૂમ ન પડે, માખીની પેઠે બણબણ કરે એમ ગડબડ કરીને પાઠ પૂર્ણ કરે તે

કાયાના બાર દોષ.

૧ **અયોગ્ય આસન દોષ**-સામાયિક કરતી વખતે પગ ઉપર પગ ચડાવીને બેસે, મહાત્મપર્યાય થકી વિનય ગુણની વૃદ્ધિની હાની કરે, વસ્ત્ર-

વડે જાનું બાધીને બેસે તે પ્રથમ દોષ, માટે જે વડે વિનય ગુણ રહે. મોટાઈ ન જણાય, અજયણા ન થાય તેવી રીતે બેસવું

૨ ચલાસન દોષ આસનને સ્થિર ન રાખે વારવાર આગળ પાછળ ચલાયમાન કરે ને પોતે ચપળતા ઘણી કરે તે ચલાસન દોષ કહેવાય.

૩ ચલદષ્ટિ દોષ–સામાયિક લઈને દષ્ટિને નાસિકા ઉપર સ્થાપી મનમા શ્રુતપયોગ રાખી મૌનપણે ધ્યાન ન ધરે શાસ્ત્રાભ્યાસ કરવો હોય તો જયણાયુક્ત પુસ્તક ઉપર દષ્ટિ રાખવા વગેરે શુદ્ધ સામાયિકની રીતિ જે શાસ્ત્રકારે કહેલી છે તે રીતિનો ત્યાગ કરી ચકિત મૃગની જેમ ચારે દિશાએ નેત્રો ફેરવે તે ચલદષ્ટિ દોષ.

૪ સાવધક્રિયા દોષ–કાયાવડે કઈ સાવદ્ય ક્રિયા કરે અથવા સાવદ્ય ક્રિયાની સજ્ઞા કરે તે

૫ આલંબન દોષ–સામાયિકમાં દીવાલ પ્રમુખનો આશ્રય છોડી એકાંત બેસવું એ રીતિ છે તે રીતિ ત્યાગી દીવાલ, થાંભલા વગેરેને પીઠ લગાડીને બેસે તે કારણે પુજ્યા વિનાની દીવાલ ઉપર ઘણા જીવોનો વિશ્રામ હોય ત્યા પીઠ લગાડતાં ઘણા જીવોની વિરાધના થાય અથવા ઓઠીગણ દઇ બેસવાથી નિદ્રાદિક પ્રમાદ વધે અને તેથી શુભ ધ્યાનાદિકમાં ખામી આવે તેથી તે દોષયુક્ત છે

૬ આકુંચન પ્રસારણ દોષ–સામાયિક લઈને કારણ વિના હાથ પગ સંકોચે અથવા લાબા કરે

૭ આલસ્ય દોષ–સામાયિકને વિષે અંગે આળસ મરડે, ટાચકા ફોડે, કરકડા કરે, કમ્મર વાંકી કરે વગેરે પ્રમાદની બહુલતાનાં કાર્યો કરે તે

૮ મોટન દોષ–સામાયિકમા આગુલી પ્રમુખને વાંકી કરી ટાચકા ફોડે તે.

૯ મલ દોષ–સામાયિક લઈને શરીરે ખસ પ્રમુખ થઇ હોય તે વલુરે, મેલ ઉતારે તે.

૧૦ વિમાસણ દોષ–સામાયિકમાં અંગ વિમાસણ કરાવે, હાથનો ટેકો દીએ લમણે હાથ દઇ બેસે તે.

૧૧ નિદ્રા દોષ–સામાયિકમા નિદ્રા કરે તે.

૧૨ વસ્ત્ર સંકોચન દોષ–ટાઢ પ્રમુખની પ્રબળતાથી પોતાને સમસ્ત અંગે સારી પેઠે વસ્ત્ર ઓઢે તે

એ પ્રમાણે મનના દશ દોષ, વચનના દશ દોષ અને કાયાના બાર દોષ એ સર્વ બત્રીસ દોષ થાય. વિવેકી પુરુષો તે દોષ ટાળી શુદ્ધ સામાયિક કરે

નીચેના વીસ દોષ ટાળી કાઉસગ્ગ કરવો.

૧ ઘોડાની પેઠે પગ ઊંચો નીચો કરે તે ઘોટક દોષ ૨ લતાની પેઠે સૂઇ રહે તે લતા દોષ ૩ સ્થભને આધારે ઓઠીગે રહી ઉભો ઝુલે તે સ્થંભ દોષ ૪ પર્વતના કૂટની પેઠે અકકડ ઉભો રહે તે કૂટ દોષ ૫ ઝાલણીઆના ઉંચા ઓઠીગે રહી કાઉસ્સગ્ગ કરે તે માળા દોષ ૬ ભીલડીની પેઠે હાથ આગળ રાખી કરે તે શબરી દોષ. ૭ વહુની પેઠે ઘુંઘટો કાઢી વસ્ત્ર ઓઢે તે વધુ દોષ ૮ પ્રમાણ ઉપરાંત વસ્ત્ર માથે રાખી કરે તે લબોત્તર દોષ શરીરને સ્તનની પેઠે ઢાકીને કરે તે સ્તન દોષ ૧૦ ગાડાની ઉધની પેઠે બે પગની પાની એકઠી રાખે તે ઊર્ધ્વિકા દોષ. ૧૧ સાધ્વીની પેઠે વસ્ત્ર ઓઢી કરે તે સયતિ દોષ ૧૨ દિગબરની પેઠે હાથ ઉંચા રાખી કરે તે ખલીન દોષ ૧૩ કાગની પેઠે નેત્ર ચચળ કરે તે વાયસ દોષ ૧૪ કોઠના ફળ એકઠાં કર્યાની પેઠે વસ્ત્ર એકઠાં કરે તે કવીઠ દોષ ૧૫ શરીરમા ભૂત પ્રવેશ જેમ મસ્તક ધૂણાવે તેમ ધૂણી કાઉસ્સગ્ગ કરે તે શશીકંપન દોષ ૧૬ મૂંગાની પેઠે હું હું કરે તે મૂક દોષ ૧૭ આગળી પાપણે રાખી વિચાર કર્યાની પેઠે કાઉસ્સગ્ગ કરે તે અગુલીભ્રમૂહ દોષ ૧૮ દારૂ શીશામાં નાખતાં ગરમીને ચોગે ખડબડ થાય તેની પેઠે કરે તે વારૂણી દોષ ૧૯ તરસ્યા કપિની પેઠે હોઠ હલાવે તે પ્રેક્ષા દોષ ૨૦ બીજાની પાસે પાઠ ઉચ્ચરાવી કરે તે અન્ય પાઠોચ્ચરિત દોષ

કાઉસ્સગ્ગ કરતી વખતે ઉપરના વીસ દોષોમાથી એક પણ દોષ ન આવે તેનુ બરાબર ધ્યાન આપવું

શ્રી પ્રતિક્રમણ સૂત્ર

પ્રતિક્રમણ શરૂ કરતાં પહેલા ઊભા થઇ વિનયે ગુર્વાદિકને અગર તેમની ગેરહાજરીમાં શ્રી સીમંધર ભગવાનને યથાવિધિ વંદણા કરી પ્રતિક્રમણના ત્રણ, આવશ્યકની આજ્ઞા માગવી

પહેલો આવશ્યક *

(આ ઠેકાણે નવકાર તથા તિક્ખુત્તોનો પાઠ પૂરો કહેવો) પછી સ્વામીનાથ પાપનું આલોયણ, પ્રતિક્રમણની આજ્ઞા (એ પ્રમાણે કહીને) પદ ૧ લો ઇચ્છામિણં ભંતે! પડિક્કમણાની આજ્ઞા માગવાનો પાઠ

ઇચ્છામિણં—મારી ઇચ્છા છે ભંતે—હે પૂજ્ય તુબ્ભેહિં—તમારી અબ્ભણુન્નાય સમાણે—આજ્ઞા થવાથી. દેવસિય—દિવસ સંબંધી પડિક્કમણં—પાપને નિવારણ કરવાને. ઠાએમિ—એક સ્થાને બેસું છું દેવસિ—દિવસ સંબંધી. જ્ઞાન—જ્ઞાન. દંસણ—દર્શન ચારિત્ર—આવતાં કર્મને રોકવા તે તપ—પૂર્વ કર્મ ખપાવવાં તે અતિચાર—લીધેલા વ્રત ભાંગવાને તૈયાર થવું તે ચિંતવનાર્થં—વિચારવાને અર્થે કરેમિ—કરૂં છું કાઉસ્સગ્ગ—કાયા સ્થિર રાખવી તે (નવકાર તથા કરેમિભંતેનો પાઠ બોલવો)

સ્તુતિ—બાર ગુણ શ્રી અરિહંતના, આઠ ગુણ શ્રી સિદ્ધભગવંતના, છત્રીશ ગુણ શ્રી આચાર્યજીના, પચીશ ગુણ શ્રી ઉપાધ્યાયજીના સત્તાવીશ ગુણ શ્રી સાધુના, એ પંચ પરમેષ્ઠીના મળી એકસો આઠ ગુણ સંબંધી જ્ઞાન, દર્શન, ચારિત્ર તપ સંબંધી અવિનય અભક્તિ, આશાતના થઇ હોય તે, મન, વચન કાયાએ કરી જાણપણે, અજાણપણે, આકુટીપણે, અણાકુટીપણે દ્રવ્યથી, ક્ષેત્રથી કાળથી, ભાવથી, દેશથી, સર્વથી વિરાધના કરી હોય, ને દિવસ સંબંધી અવજ્ઞા—અપરાધ કીધા હોય, કરાવ્યા હોય, અનુમોદ્યો હોય તે સર્વે અરિહંત અનંતા સિદ્ધ ભગવાનની સાખે તસ્સ મિચ્છા મિ દુક્કડં

---

* સાધુ સાધ્વી, શ્રાવક અને શ્રાવિકાએ વિશેષ કરીને અવશ્ય કરવું તેને આવશ્યક કહે છે

પાઠ ૨ જો, ઇચ્છામિ ઠામિ કાઉસ્સગ્ગં.

ઇચ્છામિ-ઇચ્છું છુ **ઠામિ**-એક ઠેકાણે રહીને કરૂ છું **કાઉસ્સગ્ગ**-કાયા સ્થિર રાખવી તે **જો**-જે **મે**-મારે જીવે **દેવસીઓ**-દિવસ સબંધી **અઇયારો**-અતિચાર **કઓ**-લગાડયો હોય **કાઇઓ**-કાયાએ કરી **વાઇઓ**-વચને કરી **માણસિઓ**-મને કરી **ઉસુત્તો**-સૂત્રવિરૂદ્ધ કર્યું હોય **ઉમ્મગ્ગો**-જિન માર્ગ છોડીને અન્ય માર્ગ પકડયો હોય **અકપ્પો** - ન ભોગવવા જેવી વસ્તુ ભોગવી હોય. **અકરણિજ્જો**-ન કરવા જેવું કર્યું હોય. **દુજ્ઝાઓ**-માઠું ધ્યાન ધર્યું હોય **દુવ્વિચિંતિઓ**-માઠી ચિંતવણા કરી હોય **અણાયારો**-આચરવા યોગ્ય નહિ **અણિચ્છિયવ્વો**-ઇચ્છવા યોગ્ય નહિ **અસાવગ**-શ્રાવકને નહિ કરવા યોગ્ય **પાઉગ્ગો**-કોઇ પ્રયોગ કર્યો હોય. **નાણે**-જ્ઞાનને વિષે **તહ**-તેમજ **દંસણે**-દર્શનને વિષે **ચરિત્તાચરિત્તે**-જેટલે અંશે પચ્ચક્ખાણ તે ચારિત્ર અને જેટલા અપચ્ચક્ખાણ તે અચારિત્ર તેને વિષે, **સુએ**-સૂત્ર સિદ્ધાંતને વિષે **સામાઇએ**-સમતારૂપ સામાયિકને વિષે **તિણ્હં**-ત્રણ પ્રકારની **ગુત્તિણં**-ગુપ્તિ,-મન, વચન અને કાયા એ ત્રણને **ચઉણ્હ**-ચાર પ્રકારના **કસાયાણં**-કષાય એટલે ક્રોધ, માન, માયા ને લોભ. **પંચણ્હ**-પાંચ પ્રકારના **મણુવ્વયાણં**-અણુવ્રત (પહેલેથી પાંચ વ્રત) **તિણ્હ**-ત્રણ પ્રકારના **ગુણુવ્વયાણં**-ગુણવ્રત (તે છઠું, સાતમુ અને આઠમુ વ્રત) **ચઉણ્હ**-ચાર પ્રકારના **સિક્ખાવયાણં**-શિક્ષાવ્રત (તે નવ, દસ, અગિયારને બારમુ વ્રત) **બારસવિહસ્સ**-(એ કહ્યા તે) બાર પ્રકારનાં **સાવગ**-શ્રાવકના **ધમ્મસ્સ**-ધર્મને વિષે **જં**-જે કાંઇ **ખંડિયં**-ખંડિત કર્યુ હોય. **જં**-જે કાંઇ **વિરાહિયં**-વિરાધ્યુ હોય **તસ્સ**-તેનુ **મિચ્છા મિ દુક્કડં**-દુષ્કૃત, પાપ નિષ્ફળ થાઓ

સ્તુતિ-પ્રથમ મારો આત્મા અનાદિકાળનો મમતાપણે પરિણમ્યો છે તેને સમતાપણે પરિણમવાને વાસ્તે સાવજ્જ જોગની બંધી કરવી સમભાવનો લાભ તે સામાયિક કહીએ. પ્રથમ સામાયિક આવશ્યક તે સમતા પરિણામ રાખવા માટે નિપજાવવો

તસ્સઉત્તરીકરણેણંથી ઠેઠ અપ્પાણં વોસિરામી સુધી કહીને તે પછી સ્થિર રહી કાઉસ્સગ્ગ કરવો તેમા **નવાણુ અતિચાર** જે દરેક વ્રત વગેરેને અંતે કહેવાશે તે અથવા ચાર લોગસ્સ મનમા બોલવા અને **એક નવકાર** ગણી કાઉસ્સગ્ગ પારવો.

બીજો આવશ્યક

સ્તુતિ– જે સમતાપણે પરિણમ્યા, મમતા પરિહર્યા, મોહ રાજ લોકને મસ્તકે સિદ્ધિ વર્યા, સંસાર સમુદ્ર નિસ્તર્યા, સર્વ ઉપમા અલંકૃત સર્વ અઘમળહર, એવા ચોવીશ તીર્થંકર જન્મ, જરા મરણને પરિક્ષીણ કરી, આત્મગુણ, આત્મપણે પરિણમ્યા, સાદિ અનંત ભાગે સિદ્ધ થયા, સમગુ રમણરૂપ અનુભવ નિશ્ચ રહ્યા તમારી સહાયપણે સમતા પ્રગટ થવા મમતા પરિહરવાને અવસરે, સ્મરણ, ચિંતન, મનન, ધ્યાનરૂપે સહાય હોજો. એવા ચોવીશ તીર્થંકરની સ્તુતિરૂપ **બીજો ચઉવીસત્થો** આવશ્યક (લોગસ્સનો પાઠ કહેવો)

ત્રીજો આવશ્યક

સ્તુતિ–હવે એવા ચોવીશ તીર્થંકર જેણે ઓળખાવ્યા તેવા મારા ધર્મગુરુ ધર્માચાર્ય, મહાઉપકારી, જ્ઞાનલોચનના દાતાર, અજ્ઞાનતિમિરના ફેડણહાર મિથ્યાત્વ કલંકના મિટાવણહાર, ભવદાવાનળ શમાવવાને અર્થે અમૃતધારા વાણી વરસાવતા, મુજ અપરાધીને ન્યાલ કરવા, માર્ગથી ભૂલ્યાને માર્ગે ચલાવ્યા, (પછી આગ્મની વાત) એવા ધમગુરુ ધર્માચાર્ય ધર્મોપદેશક, ધર્માત્મા, છ કાયના ગોવાળ, અધમ ઉદ્ધારણ, ભવદુઃખભંજન, લોચનદાતાર નિર્લોભી, નિર્લાલચી, સમતાવંત, ધૈર્યવંત, વિવેકી વિજ્ઞાની એકાંત ઉપકાર નિમિત્તે મહેરબાની કરી સાચા મિત્રપણે હાથ દઈ મુજ કિંકર અપરાધી, ગુણરહિત કરુણા બુદ્ધિએ ન્યાયમાર્ગ દેખાડી સાચા દેવાધિદેવને ઓળખાવ્યા.

પાઠ ૩ જો વંદણા ઈચ્છામિ ખમાસમણો

(ઉભડક બેસીને આ પાઠ બે વાર બોલવો)

ઈચ્છામિ ખમાસમણો. (ઉત્કટ (ઉભડક) આસને બેસીને કહેવું)

ઈચ્છામિ-ઈચ્છું છું ખમા-ક્ષમાવંત સમણો–સાધુ વંદિઉં-વાંદું છું જાવણિજ્જાએ યથાશક્તિ નિસીહિયાએ-અશુભ જોગને નિષેધ કરીને અણુજાણહ–આજ્ઞા આપો. મે-મુજને મિ-મર્યાદામાં ઉગ્ગહં–આવવાની નિસીહિ-નિષેધ કરીને અશુભ જોગને. અહોકાયં–

-તમારા ચરણોને-**કાયસંફાસ**-મારી કાયાએ સ્પર્શ કરૂં છું. **ખમણિજ્જો**-ખમજો **ભે**-પૂજ્ય. **કિલામો**-કલેશ ઉપજાવ્યો હોય તે. **અપ્પ**-ગઈ છે **કિલતાણું**-કિલામના તમારી **બહુ**-ઘણી **સુભેણું**-શુભયોગે કરી **ભે**-પૂજ્ય **દિવસો**-દિવસ **વઇક્કંતો**-વહી ગયો. (ચાલ્યો ગયો) **જત્તા ભે**-જાત્રારૂપ પૂજ્ય **જવણિજ્જ**-જીતી છે ઇંદ્રિયોને **ચ**—અને **ભે**—પૂજ્ય તમે **ખામેમિ**—ખમાવું છું. **ખમાસમણો**-ક્ષમાસહિત સાધુ તમને **દેવસિયં**-દિવસ સંબંધી. **વઇક્કમ**-થયેલા અપરાધને **આવસ્સિયાએ**-અવશ્ય કરણી કરતાં થયેલા અતિચારથી. **પડિક્કમામિ**-હું નિવર્તું છું **ખમાસમણાણું**-ક્ષમાવત સાધુની **દેવસિયાએ**-દિવસ સંબંધી. **આસાયણાએ**—આશાતના **તિત્તીસન્નયરાએ**-તેત્રીસ તથા તેથી અનેરે પ્રકારે. **જ**—જે **કિંચિ**-કાંઇ. **મિચ્છાએ**-ખોટું કીધું હોય. **મણ**-મને **દુક્કડાએ**-માઠું કર્યું હોય **વય**-વચને **દુક્કડાએ**-માઠું બોલ્યો હોઉં **કાય**-કાયા **દુક્કડાએ**-માઠી વર્તાવી હોય **કોહાએ**-ક્રોધ કર્યો હોય. **માણાએ**-માન કર્યું હોય **માયાએ**-કપટ કર્યું હોય **લોહાએ**-લોભ કર્યો હોય. **સવ્વકાલિયાએ**-સર્વ કાળને વિષે **સવ્વમિચ્છોવયારાએ**-સર્વ જે કાંઇ ખોટું કર્યું હોય **સવ્વ**-સર્વ **ધમ્માઇ**-ધર્મની **કક્કમણાએ**-કરણીને વિષે. **આસાયણાએ**-આશાતના કરી હોય **જો**-જે **મે**-મને **દેવસિઓ**-દિવસ સબધી **અઇયારો**-અતિચાર **કઓ**-લાગ્યા હોય. **તસ્સ**-તે અતિચારને **ખમાસમણો**-ક્ષમાવત સાધુ, **પડિક્કમામિ**-નિવર્તું છું **નિંદામિ**-નિંદું છું, **ગરિહામિ**-ગર્હું છું **અપ્પાણં**-**વોસિરામિ**-આત્માને તજું છું, દોષોને આત્માથી તજું છું (આ પાઠ બે વખત કહેવો)

સ્તુતિ—એવા મારા ધર્મગુરુએ, મુજને ન્યાલ કરવા મહેરબાન થઇને મુજ અપરાધીને સુકૃત કમાણીરૂપ પુંજી સબળ, અર્થ ભાવ, લક્ષ્મી, ભવોભવ કલ્યાણકારી, શિવ-એકાંત સુખકારી, આનંદકારી, જયવિજયકારી પુણ્ય અને ધર્મબુદ્ધિકારી, સુલભબોધબીજદાયક, સંવર કરણી બતાવી મારી સમજણ માફક ભાગ્ય પ્રમાણે, છતી શકિત પ્રમાણે, મૂળગુણ, ઉત્તરગુણ વ્રત, પચ્ચક્ખાણ નિયમ મર્યાદા કરાવી છે, તે પાંચ આચાર સંબધી થોડા કાળની મર્યાદા કરી ભલા પચ્ચક્ખાણ કરાવ્યાં છે પાંચ અણુવ્રત, ત્રણ ગુણવ્રત ચાર શિક્ષાવ્રતાદિને વિષે કોઇ અતિક્રમ, વ્યતિક્રમ, અતિચાર, અણાચાર દોષ લાગ્યો હોય, તે

આલવણુ, નિંદણુ, ગરહણુ, આત્માને વિશુદ્ધ કરી પાપથી પાછા ખસતાં ભરીને, આત્માને વિશુદ્ધ કરવા સારૂ સંભારી-સંભારી, ધારી-ધારી, વિચારી-વિચારીને દોષ નિવારવા પ્રતિક્રમણરૂપ ચોથો આવશ્યક કરવાની ઇચ્છા ઉપજી છે તે સફળ હોજો. દુષ્કૃત નિષ્ફળ હોજો.

સામાયિક એક, ચઉવીસત્થો એ બે લોગસ્સ બે અને વંદણા ત્રણ એ ત્રણ આવશ્યક પૂરા થયા તેને વિષે કાનો, માત્રા, મીંડી, પદ, અક્ષર, ગાથા, સૂત્ર ઓછું અધિક વિપરીત કહેવાણું હોય તે મિચ્છા મિ દુક્કડં

(ચોથા આવશ્યકની આજ્ઞા માગવી)

ચોથો આવશ્યક

પાઠ ૪ થો-જ્ઞાનના અતિચારનો

દિવસસંબંધી—દિવસને વિષે. જ્ઞાન—જ્ઞાન દર્શન—દર્શન ચારિત્ર—તપને વિષે જે અતિચાર લાગ્યા હોય તે આલોઉં—કહી દેખાડું છું. આગમે-સૂત્ર, સિદ્ધાંત. તિવિહે-ત્રણ પ્રકારનાં. પણ્ણત્તે-પરૂપ્યા. તં જહા—જેમ છે તેમ કહે છે. સુત્તાગમે—સૂત્ર આગમ. અત્થાગમે-અર્થ આગમ એટલે સૂત્રના અર્થ કરવા તે. તદુભયાગમે-તે બે આગમ-સૂત્ર તથા અર્થ બન્ને સાથે જ હોય તે એવા જ્ઞાનને વિષે જે અતિચાર દોષ લાગ્યા હોય તે આલોઉં—કહું છું. જં વાઇદ્ધં સૂત્ર આઘાં પાછાં ભણ્યાં હોય. વચ્ચામેલિયં—ધ્યાન વિના શૂન્ય ઉપયોગે સૂત્ર ભણ્યાં હોય. હીણક્ખરં—ઓછો અક્ષર ભણ્યો હોય. અચ્ચક્ખરં-અધિક અક્ષર ભણ્યો હોય. પયહીણં-પદ ઓછું ભણ્યું હોય. વિણયહીણં-વિનયરહિત ભણ્યું હોય. જોગહીણં-મન, વચન કાયાના જોગ સ્થિર રાખ્યા વિના ભણ્યું હોય. ઘોસહીણં-શુદ્ધ ઉચ્ચારરહિત ભણ્યું હોય. સુટ્ઠુદિન્નં-રૂડું જ્ઞાન અવિનીતને દીધું હોય, દુટ્ઠુપડિચ્છિયં-દુષ્ટ રીતે ભણ્યું હોય. અકાલે કઓ સજ્ઝાઓ-સંધ્યાકાળ આદિ બાર અકાળ, તે વખતે સજ્ઝાય કરી હોય. કાલે ન કઓ સજ્ઝાઓ-જેવો વખત છે તે વખત સજ્ઝાય ન કરી હોય. અસજ્ઝાઇએ સજ્ઝાયં-લોહી, પરૂ આદિ અપવિત્ર જગ્યાએ સજ્ઝાય કરી હોય. સજ્ઝાઇએ ન સજ્ઝાયં-સજ્ઝાય કરવા યોગ્ય જગા હોય ત્યાં સજ્ઝાય ન કરી હોય તસ્સ મિચ્છા મિ દુક્કડં—એ ચૌદ પ્રકારના અતિચાર માંહેલો કોઈ દોષ લાગ્યો હોય તે ખોટું કરેલું નિષ્ફળ થાઓ.

પાઠ ૫-મો સમકિતનો.

દંસણ–સદ્દહણા, આસ્થા, **સમકિત**[૧]–ત્રણતત્ત્વની શુદ્ધિ પૂર્વક, પદાર્થોમાં **પરમત્થ–પરમ અર્થ**–નવતત્ત્વ જાણીને તેમાંથી આત્માનો અનુભવ કરવો તે આત્માના શુદ્ધ ગુણોમાં રમણતા **સંથવો**–રાગ, દ્વેષ રહિત દૃષ્ટિ પરિચય કરવો, **વા**–અથવા **સુદિટ્ઠ**–ભલી દૃષ્ટિથી **પરમત્થ**–એ મહાન અર્થની **સેવણા**- જેને અનુભવ છે, સેવના કરવી **વા વિ**–અને વળી **વાવન્ન**–સમકિત પામી તેમાંથી ખસી ગયા હોય તે **કુદંસણ**–ત્રણસે ત્રેસઠ પાખંડી (મૂળગું સમકિત જેને ન હોય) **વજ્જણા**–તેને વર્જવા, ત્યાગ કરવો **સમ્મત્ત**–એ સમકિતવંતની **સદ્દહણા**–શ્રદ્ધા. **એવા સમકિતના સમણોવાસએણં**–એવા સમકિત જીવ, સાધુના પાસાના સેવનાર શ્રાવકને **સમ્મત્તસ્સ**–સમકિતના. **પંચ**–પાંચ **અઈયારા**–અતિચાર **પેયાલા**–મોટા પાતાળ કળશ સમાન **જાણિયવ્વા**–જાણવા **ન સમાયરિયવ્વા**–(પણ) આચરવા નહિ. **તંજહા**–જેમ છે તેમ તે—તે **આલોઉં**–કહું છું **સંકા**–સમકિતને વિષે શંકા રાખે (જૈનધર્મ ખરો હશે કે ખોટો હશે?) **કંખા**–મિથ્યાત્વના મતની ઇચ્છા કરવી તે **વિત્તિગિચ્છા**–કરણીના ફળનો સંદેહ આણે. **પરપાસંડ** બીજા પાખંડીના મતની **પસંસા**–વખાણ કર્યા હોય **પરપાસંડ**–બીજા પાખંડીનો **સંથવો**–સમાગમ કર્યો હોય (કેમકે જે પોતાના મતમાં જાણીતો ન હોય ને બીજાનો સમાગમ કરે તો તે એક તરફી વિચારથી ખસી જાય છે) એ પાંચ અતિચાર મધ્યેથી કોઈ અતિચાર લાગ્યો હોય તો **તસ્સ મિચ્છા મિ દુક્કડં**–તે ખોટું કીધેલું નિષ્ફળ થાજો

પાઠ ૬ ઠો-પહેલું અણુવ્રત.

પહેલું–પહેલું **અણુવ્રત**–નાનું (સાધુના વ્રતથી) **થૂલાઓ પાણા ઇવાયાઓ**–મોટકા પ્રાણી હણવાથી **વેરમણં**–નિવર્તુ છું **ત્રસ જીવ**–

૧ પાંચ ગુણ જેનામાં હોય તેને સમકિત કહેવું ૧ સમ, ૨ સંવેગ, ૩ નિર્વેદ, ૪ અનુકંપા ૫ આસ્થા

આલવણુ, નિંદણુ, ગર્હણુ, આત્માને વિશુદ્ધ કરી પાપથી પાછાં પગલાં ભરીને, આત્માને વિશુદ્ધ કરવા માટે સંભારી-સંભારી, ધારી-ધારી, વિચારી-વિચારીને દોષ નિવારવા પ્રતિક્રમણરૂપ ચોથો આવશ્યક કરવાની ઇચ્છા ઉપજી છે તે સફળ હોજો. દુષ્કૃત નિષ્ફળ હોજો

સામાયિક એક ચઉવીસત્થો એટલે લોગસ્સ બે અને વંદણા ત્રણ એ ત્રણ આવશ્યક પૂરા થયા તેને વિષે કાનો, માત્રા, મીંડી, પદ, અક્ષર, ગાથા, સૂત્ર ઓછું અધિક વિપરીત કહેવાણું હોય તે મિચ્છા મિ દુક્કડં

(ચોથા આવશ્યકની આજ્ઞા માગવી)

ચોથો આવશ્યક.

પાઠ ૪ થો-જ્ઞાનના અતિચારનો

દિવસસંબંધી—દિવસને વિષે જ્ઞાન—જ્ઞાન દર્શન—દર્શન ચારિત્ર—તપને વિષે જે અતિચાર લાગ્યા હોય તે આલોઉં—હું કહી દેખાડું છું આગમે—સૂત્ર, સિદ્ધાંત તિવિહે—ત્રણ પ્રકારના પન્નત્તે—પરૂપ્યા. તં જહા—જેમ છે તેમ કહે છે સુત્તાગમે—સૂત્ર આગમ અત્થાગમે—અર્થ આગમ એટલે સૂત્રના અર્થ કરવા તે તદુભયાગમે—તે બે આગમ-સૂત્ર તથા અર્થ બન્ને સાથે જ હોય તે એવા જ્ઞાનને વિષે જે અતિચાર દોષ લાગ્યા હોય તે આલોઉં—કહું છું જં વાઇદ્ધં સૂત્ર આઘાં પાછાં ભણ્યાં હોય. વચ્ચામેલિયં—ધ્યાન વિના શૂન્ય ઉપયોગે સૂત્ર ભણ્યાં હોય હીણક્ખરં—ઓછા અક્ષર ભણ્યો હોય અચ્ચક્ખરં-અધિક અક્ષર ભણ્યો હોય પયહીણં-પદ ઓછું ભણ્યું હોય. વિણયહીણં-વિનય રહિત ભણ્યું હોય. જોગહીણં-મન વચન કાયાના જોગ સ્થિર રાખ્યા વિના ભણ્યું હોય. ઘોસહીણં-શુદ્ધ ઉચ્ચારરહિત ભણ્યું હોય સુટ્ઠુદિન્નં-રૂડું જ્ઞાન અવિનીતને દીધું હોય, દુટ્ઠુપડિચ્છિયં-કુરૂપ રીતે ભણ્યું હોય. અકાલે કઓ સજ્ઝાઓ-સંધ્યાકાળ આદિ બાર અકાળ, તે વખતે સજ્ઝાય કરી હોય. કાલે ન કઓ સજ્ઝાઓ-ખરા વખત છે તે વખત સજ્ઝાય ન કરી હોય. અસજ્ઝાઇએ સજ્ઝાયં-લોહી, પરૂ આદિ અપવિત્ર જગ્યાએ સજ્ઝાય કરી હોય. સજ્ઝાઇએ ન સજ્ઝાયં-સજ્ઝાય કરવા યોગ્ય જગ્યા હોય ત્યાં સજ્ઝાય ન કરી હોય તસ્સ મિચ્છા મિ દુક્કડં-એ ચૌદ પ્રકારના અતિચાર માંહેલો કોઇ દોષ લાગ્યો હોય તે ખોટું કરેલ નિષ્ફળ થાઓ.

પાઠ ૫-મો સમકિતનો.

દંસણ-સદ્દહણા, આસ્થા, **સમકિત**[૧]-ત્રણતત્ત્વની શુદ્ધિ પૂર્વક, પદાર્થોમા **પરમત્થ-પરમ અર્થ**-નવતત્ત્વ જાણીને તેમાંથી આત્માનો અનુભવ કરવો તે આત્માના શુદ્ધ ગુણોમાં રમણતા **સથવો**-રાગ, દ્વેષ રહિત દૃષ્ટિ પરિચય કરવો, **વા**-અથવા **સુદિટ્ઠ**-ભલી દૃષ્ટિથી **પરમત્થ**-એ મહાન અર્થની **સેવણા**-જેને અનુભવ છે, સેવના કરવી **વા વિ**-અને વળી **વાવન્ન**-સમકિત પામી તેમાંથી ખસી ગયા હોય તે **કુદંસણ**-ત્રણસે ત્રેસઠ પાખડી (મૂળગું સમકિત જેને ન હોય) **વજ્જણા**-તેને વર્જવા, ત્યાગ કરવો **સમ્મત્ત**-એ સમકિતવંતની **સદ્દહણા**-શ્રદ્ધા. **એવા સમકિતના સમણોવાસએણં**-એવા સમકિત જીવ, સાધુના પાસાના સેવનાર શ્રાવકને **સમ્મત્તસ્સ**-સમકિતના. **પંચ**-પાચ **અઈયારા**-અતિચાર **પેયાલા**-મોટા પાતાળ કળશ સમાન **જાણિયવ્વા**-જાણવા **ન સમાયરિયવ્વા**-(પણ) આચરવા નહિ. **તંજહા**-જેમ છે તેમ તે—તે **આલોઉ**-કહુ છુ **સંકા**-સમકિતને વિષે શકા રાખે (જૈનધર્મ ખરો હશે કે ખોટો હશે ?) **કંખા**-મિથ્યાત્વના મતની ઇચ્છા કરવી તે **વિત્તિગિચ્છા**-કરણીના ફળનો સદેહ આણે. **પરપાસંડ** બીજા પાખડીના મતના. **પસંસા**-વખાણ કર્યા હોય. **પરપાસંડ**-બીજા પાખડીનો **સંથવો**-સમાગમ કર્યો હોય (કેમકે જે પોતાના મતમાં જાણીતો ન હોય ને બીજાનો સમાગમ કરે તો તે એક તરફી વિચારથી ખસી જાય છે) એ પાચ અતિચાર મધ્યેથી કોઇ અતિચાર લાગ્યો હોય તો **તસ્સ મિચ્છા મિ દુક્કડં**-તે ખોટુ કીધેલું નિષ્ફળ થાજો

પાઠ ૬ ઠો-પહેલુ અણુવ્રત.

પહેલુ-પહેલુ **અણુવ્રત**-નાનુ (સાધુના વ્રતથી) **થૂલાઓ પાણા ઇવાયાઓ**-મોટકા પ્રાણી હણવાથી **વેરમણં**-નિવર્તુ છુ **ત્રસ જીવ**-

---

[૧] પાચ ગુણ જેનામા હોય તેને સમકિત કહેવુ ૧ સમ, ૨ સંવેગ, ૩ નિર્વેદ, ૪ અનુકપા ૫ આસ્થા.

હાલતા ચાલતા જીવ (તે કહે છે.) બેઇંદ્રિય-બે ઇંદ્રિયવાળા. તેઇંદ્રિય-ત્રણ ઇંદ્રિયવાળા. ચઉરિંદ્રિય-ચાર ઇંદ્રિયવાળા, પંચેંદ્રિય-પાંચ ઇંદ્રિયવાળા જીવ-પ્રાણી જાણી-જાણીને પીછી-ઓળખ્યા છતાં સ્વસબંધી-પોતાના સગાસબંધી. શરીરમાહેલા પીડાકારી-પોતાના શરીરમાં પીડા ઉપજાવે એવા જીવ. સઅપરાધી-પોતાનો અપરાધ જેણે કર્યો હોય તે પણ વિગલેંદ્રિય વિનાના-જ્ઞાન રહિત (ભાન રહિત) તે બેઇંદ્રિય, તેઇંદ્રિય ચઉરિંદ્રિય તથા પાગલ એ વરજીને આકુટ્ટિ-જાણીને, હણવા-હણવાની નિમિત્તે-બુદ્ધિએ. હણવાના-હણવાની પચ્ચક્ખાણ-બંધી. તથા સૂક્ષ્મ એકેંદ્રિય પણ હણવાનાં પચ્ચક્ખાણ જાવજ્જીવાએ-જ્યાં સુધી જીવું ત્યાં સુધી. દુવિહં-બે કરણે કરી તિવિહેણં-ત્રણ જોગે કરી ન કરેમિ-કરૂ નહિ, ન કારવેમિ-બીજા પાસે કરાવું નહી મણસા-મને કરી વયસા-વચને કરી કાયસા-કાયાએ કરી એવા-એવા. પહેલા-પહેલાં, થૂલ-મોટા પાણાતિપાત-જીવ હણવા થકી વેરમણ-નિવર્તવાના વ્રતના-વ્રતના પંચ-પાંચ અઇયારા-અતિચાર પેયાલા-પાતાળ કળશા સમાન. જાણિયવ્વા-જાણવા. ન સમાયરિયવ્વા-(પણ) આચરવા નહિ. તંજહા-જેમ છે તેમ તે આલોઉં-કહું છું બંધે-ક્રોધ જીવને તાણીને બાંધ્યો હોય. વહે-ઘણો માર માર્યો હોય. છવિચ્છેએ-અવયવ છેદ્યાં હોય (કાન, નાક આદિ) અઇભારે-ઘણો ભાર ભર્યો હોય. (ગજા ઉપરાંત) ભત્તપાણવોચ્છેએ-અન્ન પાણી ભોગવતા અટકાવ્યા હોય. (ભાત, પાણીની અંતરાય પાડી હોય) તસ્સ મિચ્છા મિ દુક્કડં-તે ઓટું કીધેલ નિષ્ફળ થાઓ.

પાઠ ૭ મો—બીજુ અણુવ્રત

બીજુ અણુવ્રત-બીજુ અણુવ્રત થૂલાઓ-મોટું મુસા-વાયાઓ-જુઠું બોલવાથી વેરમણ-નિવર્તું છું કન્નાલીક-કન્યા સબંધી કામમાં ગોવાલિક-ગાય, ભેંશ આદિ ઢોર સબંધી કામમાં.

ખુલાસો-જીવને જાણીને ઓળખીને ઉદ્દેશકને, હણવાની બુદ્ધિથી હણવાની બંધી છે તેમાં ગામ સિવાય અપરાધીની છૂટ છે તે અપરાધી હોય તો કે સ્વસબંધી શરીર માંહેલા પીડાકારી.

ભોમાલીક-જમીનના કામમાં **થાપણુ**-થાપણ ઓળવવી **મોસો-**પચેન્દ્રિય જીવનો વધ થાય અથવા કોઇને મોટા દુઃખનુ કારણ થાય તેવી, **મોટકી કુડી સાખ**-મોટી ખોટી સાક્ષી આપવા સંબંધી ઇત્યાદિક-એ વગેરે **મોટકુ**-મોટુ **જૂઠું**-જૂઠું. **બોલવાના**-બોલવાની. **પચ્ચક્ખાણુ**-બધી, ત્યાગ **જાવજીવાએ**-જ્યાં સુધી જીવું ત્યાં સુધી. **દુવિહ**-બે કરણ. **તિવિહેણું**-ત્રણ જોગે કરી, **ન કરેમિ**-(એ કામ) હું કરૂ નહિ **ન કારવેમિ**-(બીજા પાસે તેવું કામ) કરાવું નહિ. **મણસા**-મને કરી **વયસા**-વચને કરી **કાયસા**-કાયાએ કરી **એવા બીજા થૂલ**-મોટા. **મૃષાવાદ**-જૂઠુ બોલવાનુ-**વેરમણુ**-તજવાના. **વ્રતના**-વ્રતના **પચ**-પાચ **અઇયારા**-અતિચાર. **જાણિયવ્વા**-જાણવા **ન સમાયરિવ્વા**-(પણ) આચરવા નહિ **તજહા**-જેમ છે તેમ **તે આલોઉં**-કહુ છુ. **સહસા ભકખાણે**-ધ્રાસકો પડે એવુ બોલાણું હોય **રહસા ભખ્ખાણે**-કોઇની છાની વાત ઉઘાડી કરી હોય **સદારમંતભેએ**-પોતાની સ્ત્રીના મર્મ ઉઘાડા કર્યા હોય. **મોસોવએસે**-ખોટો ઉપદેશ કર્યો હોય **કુડલેહકરણે**-ખોટા લેખ કર્યા હોય **તસ્સમિચ્છા મિ દુક્કડં**-તે ખોટુ કીધેલુ નિષ્ફળ થાજો

પાઠ ૮ મો-ત્રીજુ અણુ વ્રત.

ત્રીજુ અણુવ્રત-અણુવત **થુલાઓ**-મોટું **અદિન્નાદાણાઓ**-અણ દીધેલું લેવાથી એટલે ચોરી કરવાથી **વેરમણુ**-નિવર્તુ છું, **ખાતર ખણી**-ખાતર ખોદીને **ગાંઠડી છોડી**-કોઇની ગાંસડી છોડી **તાળુ પર કુચીએ કરી**-કોઇનુ તાળુ બીજી કુચીએ ઉઘાડીને. **પડી વસ્તુ ધણીયાતી જાણી**-કોઇ પડેલી વસ્તુ તેનો કોઇ ધણી છે એમ જાણ્યા છતા લેવી. **ઈત્યાદિ** એ વગેરે બીજી **મોટકુ અદત્તાદાન લેવાનાં પચ્ચક્ખાણુ**-મોટી કોઇની ચીજ રજા વગર લેવાની બંધી (તેમા એટલો આગાર કે), **સગાં સબંધી તથા વ્યાપાર સંબંધી, નિભરમી વસ્તુ ઉપરાંત** ભ્રમ વિનાની વસ્તુ એટલે એવી હલકી કે જે લેતા કોઇ ચોર ઠરાવે કે ઠપકો આપે નહિ તે સિવાય બીજી બધી વસ્તુઓ **અદત્તાદાન લેવાનાં પચ્ચક્ખાણુ**-આપ્યા વગર લેવાની એટલે ચોરી કરવાની બધી. **જાવજીવાએ**-જ્યાં સુધી જીવુ ત્યા સુધી **દુવિહં**-બે કરણે કરી **તિવિહેણુ**-ત્રણ જોગે કરી **ન કરેમિ**-હુ પોતે ચોરી કરૂ નહિ **ન કારવે-**

મિ-બીજા પાસે કરાવું નહિ મણુસા-મને કરી વયસા-વચને કરી કાયસા-કાયાએ કરી એવા ત્રીજા થુલ-મોગ અદત્તાદાન-ચોરી કરવાનું વેરમણુ વતતા-તજવાના વતના પચ-પાંચ. અઈયારા-અતિચાર. જાણિયબ્વા-જાણવા. ન સમાયરિયબ્વા-આચરવા નહિ. તજહા-તે જેમ છે તેમ. તે આહડે-કહુ છુ તેન્નાહડે-ચોરાઉ વસ્તુ લીધી હોય. તક્કરપ્પઓગે-ચોરને મદદ આપી હોય. વિરૂદ્ધ રજ્જાઈક્કમે-રાજ્ય વિરુદ્ધ કીધુ હોય એટલે દાણચોરી વગેરે રાજ્યએ મનાઈ કરેલા ગુના કીધા હોય કુડતોલે-ખોટુ તોળ્યુ હોય. કુડમાણે-ખોટુ માપ્યુ હોય. ભર્યુ હોય તપ્પડિરૂવગવવહારે-સારી વસ્તુ દેખાડી નરસી આપી હોય. તસ્સ મિચ્છા મિ દુક્કડં-તે ખોટુ કીધેલુ નિષ્ફળ થાઓ.

પાઠ ૯ મો-ચોથુ અણુવ્રત.

ચોથુ અણુવ્રત-અણુવ્રત. થૂલાઓ-મોટુ મેહુણાઓ-મૈથુન સેવવાથી વેરમણુ-નિવર્તુ છુ સદારx-પોતાની સ્ત્રી જ સંતોસિએ-સંતોષ રાખવો. અવસેસ-તે સિવાય બીજી કોઈ સાથે મેહુણવિહના મૈથુન સેવવાની પચ્ચક્ખાણુ-બધી ત્યાગ (અને સ્ત્રીને સભરથાર-પોતાના ભરથારથી જ સંતોસિએ-સંતોષ રાખવો. અવસેસ-તે સિવાય બીજા કોઈની સાથે મેહુણ-મૈથુન સેવવાનાં-કરવાની પચ્ચક્ખાણ-બધી) અને જે સ્ત્રી પુરૂષને મૂળથકી કાયાએ કરી મેહુણ-મૈથુન સેવવાના પચ્ચક્ખાણ હોય-સેવવાની બધી હોય. તેને દેવતા મનુષ્ય તિર્યચ-દેવતા, માણસ પશુ વગેરે. સબધી મેહુણના મૈથુન સેવવાની. પચ્ચખાણ-બધી, ત્યાગ, જાવજ્જીવાએ -જ્યાં સુધી જીવું ત્યાં સુધી દેવતાસબધી-તેમા દેવતાની સાથે દુવિહ -બે કરણે તિવિહેણુ-ત્રણ જોગે ન કરેમિ-એ કામ કરૂ નહિ. ન કારવેમિ-બીજા પાસે કરાવું નહિ. મણસા-મને કરી. વયસા-વચને કરી. કાયસા-કાયાએ કરી અને મનુષ્ય તિર્યચ સબધી અને માણસ તથા પશુ વગેરેને સાથે એગવિહ-એક કરણે. એગવિહેણુ-એક જોગે. ન કરમિ-એ કામ કરૂ નહિ કાયસા -કાયાએ કરી એવા ચોથા થૂલ-મોગ મેહુણ-મૈથુન, વેરમણુવતના-ત્યાગ કરવાના વતના. પચ-પાચ. અઈયારા-

x ખરી સ્ત્રીએ "સભર્તા સંતોસિએ કહેવું

પમાણાઇક્કમે-બે પગા, ચૌ પગાની મર્યાદા ઓળંગી હોય. કુવિયપમાણાઇક્કમે—ઘરવખરીની મર્યાદા ઓળંગી હોય. તસ્સ મિચ્છામિ દુક્કડં—તે ખોટું કીધેલું નિષ્ફળ થાઓ.

પાઠ ૧૧ મો—છઠ્ઠું દિશિવ્રત.

છઠ્ઠું દિશિવ્રત દિશાઓની મર્યાદા બાંધવાનું વ્રત ઉડ્ઢદિશિનું-ઊંચી દિશાનું યથાપરિમાણ-મર્યાદા કરી છે અધોદિશિનું-નીચી દિશાની યથા પરિમાણ-મર્યાદા કરી છે. તિરિયદિશિનું-ત્રીજી (વચલી) જમીનની દિશાની (ઉત્તર, પૂર્વ, અને પશ્ચિમ) યથા પરિમાણ-મર્યાદા કરી છે એ યથા પરિમાણ કીધું છે એ પ્રમાણે મર્યાદા કરી છે. તે ઉપરાંત-તે સિવાય સઇચ્છાએ-પોતાની મરજીથી કાયાએ જઈને પોતાની કાયાએ કરીને *પાંચ આશ્રવ સેવવાના-ભોગવવાના પચ્ચક્ખાણ બંધી. જાવજ્જીવાએ-જ્યાં સુધી જીવું ત્યાં સુધી. દુવિહં-બે કરણે કરી. તિવિહેણં-ત્રણ જોગે કરી ન કરેમિ-હું કરૂં નહિ ન કારવેમિ-બીજા પાસે એ કામ કરાવું નહિ, મણસા-મને કરી વયસા-વચને કરી. કાયસા-કાયાએ કરી એવા છઠ્ઠાદિશિવેરમણ વ્રતના-એ પ્રમાણે દિશાની મર્યાદા ઉપરાંત કોઈ દિશાએ જવાનું તજી દેવાના વ્રતના પંચ-પાંચ અઇયારા-અતિચાર જાણિયવ્વા-જાણવા. ન સમાયરિયવ્વા-આચરવા નહિ તજ[illegible] [illegible] આલોઉં-તે જેમ છે [illegible]

ઉડ્ઢદિશિપમાણાઇક્કમે-ઊંચી [illegible] (પ્રમાણ અતિ[illegible]
મર્યાદા ઓળંગી હોય. [illegible] -માણાઇક્કમે-
મર્યાદા ઓળં[illegible] [illegible] પમાણાઇક્ક[illegible]
(પૂર્વ પશ્ચિ[illegible] [illegible] ઓળંગી [illegible]
ક્ષેત્ર વૃધ્ધિ-[illegible] [illegible] હોય
સદ્દેહ પડયા [illegible]
તે ખોટું કી[illegible]

* ૧

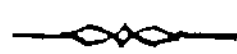
પાઠ ૧૨ મો-સાતમું વ્રત.

સાતમુ વ્રત ઉભોગ-જે વસ્તુ એકજવાર ભોગવાય તે ખાન-પાનાદિ. **પરિભોગવિહ**-જે વસ્તુ વારવાર ભોગવવામાં આવે તે ઘરેણા, લૂગડાં વગેરે તેની મર્યાદાની **પચ્ચક્ખાયમાણે**-બધી કરવી ૧ **ઉલ્લણિયાવિહ**-અંગ-લૂવાના વસ્ત્રની મર્યાદા ૨ **દતણુવિહં**-દાતણુની મર્યાદા ૩ **ફલવિહં**-ફળની મર્યાદા ૪ **અબ્ભગણુવિહ**-તેલ વગેરે શરીરે ચોપડવાની વસ્તુની મર્યાદા ૫ **ઉવ્વટણુવિહ**-મર્દન કરવાની વસ્તુ (પીઠી વગેરે) ની મર્યાદા. ૬ **મંજણુવિહં**-નાહવાના પાણી વગેરેની મર્યાદા ૭ **વત્થવિહ**-વસ્ત્રની મર્યાદા ૮ **વિલેવણુવિહં**-વિલેપન કરવાની વસ્તુની મર્યાદા ૯ **પુપ્ફવિહ**-પુષ્પ-ફુલની મર્યાદા ૧૦ **આભરણુવિહં**-ઘરેણાની મર્યાદા ૧૧ **ધુપવિહં**-ધુપ કરવાની મર્યાદા ૧૨ **પેજવિહ**-પીવાની વસ્તુ ઓસડ, કવાથ વગેરેની મર્યાદા ૧૩ **ભક્ખણુવિહં**-સુખડીની મર્યાદા ૧૪ **ઉદનવિહં**-ધાનની જાતની મર્યાદા. ૧૫ **સુપવિહ**-કઠોળની મર્યાદા ૧૬ **વિગયવિહં**-(ઘી, તેલ, દૂધ, દહી, ગોળ આદિ) વગેરેની મર્યાદા. ૧૭ **સાગવિહ**-લીલોત્રી શાકની મર્યાદા ૧૮ **મહુરવિહ**-મેવાની મર્યાદા. ૧૯ **જમણુવિહં**-જમવાની મર્યાદા અમુક વખત આટલી વસ્તુ ખાવી ૨૦ **પાણીવિહ** પાણીની મર્યાદા ૨૧ **મુખવાસવિહં**-સોપારી, લવિંગ, એલચી, વગેરે મુખવાસની મર્યાદા ૨૨ **વાહણુવિહ**-અશ્વાદિક વાહનની મર્યાદા ૨૩ **વાહનિવિહ**-પગરખા વગેરેની મર્યાદા ૨૪ **સયણુવિહં**-શય્યા, પલંગ આદિ સૂવાની વસ્તુની મર્યાદા ૨૫ **સચિત્તવિહ**-સચેત (જીવ સહિત) વસ્તુની મર્યાદા ૨૬ **દવ્વવિહ**-બીજાં દ્રવ્ય એટલે પદાર્થની મર્યાદા **ઇત્યાદિકનું યથા પરિમાણ કીધુ છે**- એ તથા એ સિવાય વસ્તુની જે પ્રમાણે મર્યાદા બાંધી, ફલાણી વસ્તુ મારે આજ આટલી ખાવા કે પીવી તથા ફલાણી વસ્તુ આજ ભોગવવી કે નહિ ઈત્યાદિ) **તે ઉપરાંત**-જે મર્યાદા બાંધી છે તે ઉપરાંત. **ઉવભોગ**--જે વસ્તુ એકજ વાર ભોગવવામાં આવે તે **પરિભોગ**-જે વસ્તુ વારવાર ભોગવવામાં આવે તે **ભોગનિમિત્તે**-ભોગવવાની મરજી કરી **ભોગવવાના પચ્ચક્ખાણુ**-ભોગવવાની બધી **જાવજજીવાએ**- જયા સુધી જીવું ત્યાં સુધી **એગવિહ**-એક કરણે કરી **તિવિહેણુ**-ત્રણ જોગે કરી **ન કરેમિ**—એ કામ કરૂ નહિ **મણુસા**-મને કરી **વયસા**—વચને કરી **કાયસા**—કાયાએ કરી **એવા—સાતમા ઉવભોગ**—એકજ વાર ભોગવવાની વસ્તુ, **પરિભોગ**--વારવાર

ભોજવવાની વસ્તુ દુવિહે-બે પ્રકારે પન્નત્તે- કહી છે તજહા-તે જેમ છે તેમ ભોયણઓય-ભોજનનો એક ભેદ. કમ્મઓય-વ્યાપારનો બીજો ભેદ ભોયણઓય-ભોજનના સમણોવાસએણં - શ્રાવકને પંચઅઈયારા-પાંચ અતિચાર. જાણિયવ્વા-જાણવા. ન સમાય-રિયવ્વા-(પણ) આચરવા નહિ. તજહા-તે જેમ છે તેમ તે આલોઉં-કહું છું સચિત્તાહારે-સચેત્ત વસ્તુ ખાધી હોય (વનસ્પતિ આદિ કાચુ ખાવું) સચિત્તપડિબદ્ધાહારે-સચેત્તની સાથે લાગેલી વસ્તુ (લીમડાનો ગુંદ વગેરે) ખાધા હોય અપ્પોલિઓસહિભક્ખણયા - વસ્તુમાં જીવના પ્રદેશ રહી ગયા હોય એવી વસ્તુ ખાધી હોય - કાચુ પાકુ શાક આદિ દુપ્પોલિઓસહિભક્ખણયા-માઠી રીતે પકવેલી વસ્તુ ખાધી હોય ભડથાં વગેરે તુચ્છોસહિભક્ખણયા-ખાવું થોડું ને નાખી દેવું ઘણું, એવી વસ્તુ ખાધી હોય (સીતાફળ શેરડી વગેરે) એ પાંચ પ્રકારની વસ્તુ ખાધી હોય તો અતિચાર લાગે કમ્મઓણં-વ્યાપારના સમણોવાસ-એણં-શ્રાવકને. પન્નરસ કમ્માદાણાઇ-૧૫ પ્રકારે કર્મ આવવાનાં ઠેકાણાં જાણિયવ્વા-જાણવા ન સમાયરિયવ્વા-આચરવા નહિ તજહા-જેમ છે તેમ તે આલોઉં-કહું છું ઇંગાલકમ્મે-અગ્નિનો વેપાર કીધો હોય (લુહારાદિ) વણકમ્મે-મોટા મોટા વનના ઝાડ કપાવી વેપાર કીધો હોય સાડીકમ્મે-સોડ કરીને વસ્તુ વેચવાનો વેપાર કીધો હોય (બળી, દારૂ વગેરેનો) ભાડીકમ્મે-ગાડા ઘર વગેરે નવાં કરાવી તેના ભાડા ખાવાનો વેપાર કર્યો હોય. ફોડીકમ્મે-પૃથ્વીનાં પેટ ફોડાવવાનો વેપાર કીધો હોય (કૂવા, વાવ આદિ કરાવવાનો) દંત-વાણિજ્જે-હાથીદાંત વગેરેનો વેપાર કીધો હોય. કેસવાણિજ્જે-ચમરી ગાય વગેરેના વાળનો વેપાર કીધો હોય રસવાણિજ્જે-મદિરાદિના રસનો વેપાર કીધો હોય લક્ખવાણિજ્જે-લાખ વગેરેનો વેપાર કીધો હોય વિસવાણિજ્જે-વિષ (ઝેર)નો વેપાર કીધો હોય જંતપીલણ-કમ્મે-ઘાણી ચરખા વગેરે યંત્રોનો વેપાર કીધો હોય નિલ્લંછણકમ્મે-બળદ ઘોડા વગેરેના અવયવ સમાર્યાનો વેપાર કીધો હોય દવગ્ગિ-દાવણિયા-દાવાનળ સળગાવ્યો હોય. સર-સરોવર દહ દ્રહ કુંડ તળાવ વગેરે પરિસોસણયા-સૂકવ્યા હોય અસઇજણપોસણયા-દાસ તથા ગુલામ આદિને ઉછેરી ઉછેરીને વેચ્યા હોય તસ્સ મિચ્છા મિ દુક્કડં-એ ખોટું કીધેલું નિષ્ફળ થાઓ.

પાઠ ૧૩ મો—આઠમુ વ્રત

આઠમુ વ્રત અણુટ્ઠાદંડનું—સ્વાર્થ વિના આત્મા દંડાય છે **વેરમણ**—(તેથી) નિવર્તું છુ **ચઉવ્વિહે**—ચાર પ્રકારે **અણુટ્ઠાદંડે**—અર્થ વિના દંડ પડે છે. **પન્નત્તે**—તે કહે છે **તંજહા**—જેમ છે તેમ **અવજ્ઝાણાચરિય**—આર્ત તથા રૌદ્ર ધ્યાન ધરવાથી (માઠી ચિંતવણા કરવાથી) **પામાયાચરિય**—પ્રમાદ કરવાથી (આળસથી ઘી, તેલ વગેરેના ઠામ ઉઘાડા રાખવાથી જીવ હિંસા થાય છે.) **હિંસપ્પયાણ**—હિંસા થાય એવા શસ્ત્રો (છરી, ચાકા સૂડી વગેરે) આપવાથી, **પાવકમ્મોવએસ**—પાપ-કર્મનો ઉપદેશ કરવાથી **એવા આઠમા અણુટ્ઠાદંડ**—અર્થ વિનાના પાપ. **સેવવાનાં પચ્ચક્ખાણ**—સેવવાની બંધી **જાવજ્જીવાએ**—જ્યા સુધી જીવુ ત્યાં સુધી **દુવિહં**—બે કરણે **તિવિહેણં**—ત્રણ જોગે કરી **ન કરેમિ**—એ પ્રમાણે કરૂ નહિ **ન કારવેમિ**—બીજા પાસે તેમ કરાવુ નહિ. **મણસા**—મને કરી **વયસા**—વચને કરી **કાયસા**—કાયાએ કરી **એવા આઠમા અણુટ્ઠાદંડ**—તે અર્થ વિનાના દંડ આવે તે પાપ **વેરમણ**—તજી દેવાના **વ્રતના પંચ**—પાંચ **અઇયારા**—અતિચાર **જાણિયવ્વા**—જાણવા **ન સમાયરિયવ્વા**—આચરવા નહિ **તંજહા**—તે જેમ છે તેમ **તે આલોઉ**—કહું છુ **કંદપ્પે**—કામ વધે એવી વાત કરી હોય **કુક્કુઇએ**—કુચેષ્ટા કરી હોય **મોહરિએ**—જેમ તેમ બોલ્યો હોય, ગાળ દીધી હોય **સંજુત્તાહિગરણે**—ઘણા હથિયારો એકઠા કરી રાખ્યા હોય **ઉવભોગ પરિભોગઅઇરત્તે**—એકવાર ભોગવાય તેવી તથા વારંવાર ભોગવાય તેવી વસ્તુ ઉપર આસકત રહ્યો હોય **તસ્સ મિચ્છા મિ દુક્કડં**—તે ખોટું કીધેલુ નિષ્ફળ થાઓ

પાઠ ૧૪ મો—નવમુ સામાયિક વ્રત.

નવમુ સામાયિકવ્રત—સમતારૂપ સામાયિકનુ વ્રત **સાવજ્જ-જોગનુ**—પાપના કામથી **વેરમણ**—નિવર્તુ છુ **જાવનિયમ**—જ્યા સુધી મર્યાદા કીધી છે ત્યા સુધી, **પજ્જુવાસામિ**—શુભ જોગને સેવું **દુવિહ**-બે-કરણે **તિવિહેણં**—ત્રણ જોગે કરી **ન કરેમિ**—પાપનુ કામ હુ કરૂ નહિ **ન કારવેમિ**—બીજા પાસે કરાવુ નહિ **મણસા**—મને કરી **વયસા**—વચને કરી. **કાયસા**—કાયાએ કરી એવી મારી તમારી સદ્દહણા પરૂપણા કરી

સામાયિકનો અવસર આવે અને સામાયિક કરી હોય તે વારે સ્પર્શનાએ કરી શુદ્ધ હોએ. એવા નવમા સામાયિક વ્રતના પચ અઇયારા-પાંચ અતિચાર જાણિયવ્વા-જાણવા ન સમાયરિયવ્વા-આચરવા નહિ તજવા તે જેમ છે તેમ. તે આલોઉં-તે કહું છુ મણદુપ્પણિહાણે-સામાયિકમાં માઠુ વર્ત્યું હોય વયદુપ્પણિહાણે-વચન માઠુ વર્ત્યુ હોય કાયદુપ્પણિહાણે-કાયા માઠી વર્તાવી હોય સામાઇયસ્સ સઈ-સામાયિક કીધુ છે છતાં, અકરણયાએ-બરાબર કીધુ કે નહિ તેની ખબર ન રહી હોય, સામાઇયસ્સ-સામાયિક કીધુ છે તે અણવટ્ઠિયસ્સકરણયાએ-પૂરૂ થયા વિના પાર્યુ હોય તસ્સ મિચ્છા મિ દુક્કડં-તે ખોટું કીધેલું નિષ્ફળ થાઓ.

પાઠ ૧૫ મો—દશમું દેસાવગાસિક વ્રત

દશમું દેસાવગાસિકવ્રત-દિશાની મર્યાદા બાંધવાનું વ્રત (બાંધેલી હદ ઉપરાંત ઘેરે જવું નહિ.) દિનપ્રતિ પ્રભાત થકી પ્રારંભીને-પ્રતિદિન દિવસ ઉગવાને વખતે-સવારથી બીજે દિવસ ઉગતાં સુધી આદરીને પૂર્વાદિક છ દિસે-પૂર્વ દિશા આદિ છ દિશાએ. [1] જેટલી ભૂમિકા-જેટલી ધરતી મોકળી રાખી છે-મર્યાદા બાંધી છે એટલે સવારમાંથી ઉઠીને માન કરવું કે આજ મારે દરેક દિશાએ આટલા ગાઉ ઉપરાંત જવું નહિ તે ઉપરાંત-બાંધેલી હદ ઉપરાંત સઈચ્છાએ-પોતાની મરજીથી કાયાએ જઇને પાંચ આશ્રવ-કાયાએ જઇને છવદ્ધિ સાદિક પાંચ આશ્રવ સેવવાના પચ્ચક્ખાણ-સેવવાની બંધી. જાવ અહોરત્ત-એક દિવસ અને રાત સુધી દુવિહં-બે કરણે તિવિહેણ-ત્રણ જોગે. ન કરેમિ-પાપ હું કરૂં નહિ ન કારવેમિ-બીજા પાસે કરાવું નહિ, મણસા-મને કરી વયસા-વચને કરી કાયસા-કાયાએ કરી. જેટલી ભૂમિકા મોકળી રાખી છે તેમાંહિ જે દ્રવ્યાદિકની મર્યાદા કીધી છે મોકળી રાખેલી ધરતીમાં પણ જે બંધી કરી હોય કે આજ આટલા પદાર્થ ઉપભોગમાં લાવવા તે ઉપરાંત-તે હદ ઉપરાંત, ઉવભોગ-એક જ વાર ભોગવાય એવી વસ્તુ પરિભોગ—વારવાર ભોગવાય એવી વસ્તુ ભોગનિમિત્તે-ભોગની બુધ્ધએ ભોગવવાના પચ્ચક્ખાણ ભોગવવાની બંધી. જાવ-અહોરત્ત—એક દિવસ ને રાત

[1] ઊંચી નીચી, ઉત્તર, દક્ષિણ પૂર્વ પશ્ચિમ

સુધી. **એગાવિહેણં**-એક કરણે. **તિવિહેણં**-ત્રણ જોગે. **ન કરેમિ**- હું કરૂ નહિ **મણુસા**-મને કરીને. **વયસા**-વચને કરીને **કાયસા**-કાયાએ કરી એવી મારી તમારી સદ્દહણા, પરૂપણાએ કરી દશમુ વ્રત કરવાનો અવસર આવે ને કરીએ તે વારે સ્પર્શનાએ કરી શુદ્ધ હોજો **એવા દશમા દેસાવગાસિક વ્રતના પંચ અઈયારા**- પાચ અતિચાર. **જાણિયવ્વા**-જાણવા. **ન સમાયરિયવ્વા**-આચરવા નહિ. **તજહા**-તે જેમ છે તેમ **તે આલોઉં**-કહુ છુ **આણવણપ્પઓગે**-કાંઈ વસ્તુ મંગાવી ઉપયોગ કીધો હોય બીજા પાસે વસ્તુ મંગાવી હોય. **પેસવણપ્પઓગે**- ચાકરનો ઉપયોગ. ચાકર મોકલીને વસ્તુ મગાવી હોય **સદાણુવાએ**- શબ્દનો ઉપયોગ, સાદ કરીને હદ ઉપરાતથી બોલાવ્યો હોય. **રૂવાણુવાએ**- પોતાનુ રૂપ દેખાડીને કોઇને બોલાવ્યો હોય **બહિયા**-બાહેર. **પોગ્ગલપક્ખેવે**-કાકરો નાખી બોલાવ્યો હોય. **તસ્સ મિચ્છા મિ દુક્કડં**-તે ખોટું કીધેલું નિષ્ફળ થાજો

પાઠ ૧૬ મો-અગિયારમું પોષધ વ્રત.

અગિયારમુ પરિપુણં પોષધવ્રત-પાપરહિત થઇ સવરે કરી આત્માને પોષવો તેનુ વ્રત **અસણં**-અન્ન. **પાણં**-પાણી **ખાઈમં**-મેવાની જાત **સાઇમનાં**-મુખવાસ-સોપારી આદિક ખાવાની **પચ્ચક્ખાણ**-બધી **અબભનાં પચ્ચક્ખાણ**- મૈથુન સેવવાની બધી. **મણિસુવણનાં પચ્ચક્ખાણ**- મણિ, સોનુ વગેરે રાખવાની બધી **માલાવન્નગ**-માળા વગેરેની **વિલેવણનાં**-વિલેપન કરવાની **પચ્ચક્ખાણ**-બધી. **સત્થ**- શસ્ત્ર, હથિયાર **મુસલાદિક**- સાબેલા વગેરે **સાવજ્જજોગનાં પચ્ચક્ખાણ**- પાપનુ કામ કરવાની બધી **જાવ-અહોરત્તં**-રાત દિવસ સુધી **પજ્જુવાસામિ**- એ પ્રમાણે આચરીશ. **દુવિહં**-બે કારણે, **તિવિહેણં**-ત્રણ જોગે **ન કરેમિ**-પાપ કરૂ નહિ **ન કારવેમિ**-બીજા પાસે કરાવુ નહિ. **મણુસા**-મને કરી **વયસા**-વચને કરી **કાયસા**-કાયાએ કરી **એવી સદ્દહણા**-કરવાની શ્રદ્ધા થાય **પરૂપણાએ કરી**-પરૂપણાએ કરી પોષો કરવાનો વખત આવ્યે પોષો કરીએ **તે વારે ફરસનાએ કરી શુદ્ધિ** હોજો-તે વખત શકિત મુજબ શુદ્ધ હોજો. **એવા અગિયારમા પરિપૂર્ણ**-પરિપૂર્ણ **પોષધવ્રતના**-સવરે આત્માને પોષવાના વ્રતના **પચઅઈયારા**-પાચ અતિચાર **જાણિયવ્વા**-જાણવા **ન સમાયરિયવ્વા**-આચરવા નહિ **તજહા**-

તે આલોઉં-તે જેમ છે તેમ કહું છું. અપ્પડિલેહિય-બરાબર તપાસીને જોયાં ન હોય દુપ્પડિલેહિય- માઠી રીતે જોયા હોય. સિજ્જાસંથારએ-પાટ વગેરે સેજા તથા પથારીને. અપમજ્જિય-પોંજ્યું ન હોય દુપમજ્જિય-માઠી રીતે પોંજ્યું હોય. સિજ્જાસંથારએ-સેજા-પથારીને, અપ્પડિલેહિય-તપાસીને જોઇ ન હોય. દુપ્પડિલેહિય-માઠી રીતે જોઇ હોય. ઉચ્ચારપાસવણભૂમિ દિશા તથા પેશાબે જવાની જગ્યાને. અપ્પમજ્જિય-પોંજી ન હોય, દુપ્પમજ્જિય-માઠી રીતે પોંજી હોય. ઉચ્ચારપાસવણભૂમિ-દિશા તથા પેશાબે જવાની જગ્યાને પોસહસ્સ-પોષો લીધો છે તેમાં, સમ્મ-પ્રમાદ કરે. અણણુપાલણયા-પોષાની ક્રિયા બરાબર પાળી લીધી હોય તસ્સ મિચ્છા મિ દુક્કડં-તેમાં થયેલ પાપ નિષ્ફળ થાઓ.

પાઠ ૧૭ મો-બારમું અતિથિ સંવિભાગ વ્રત.

—બારસું અતિથિ-જેની તિથિ નથી (સાધુ આહાર લેવા આવે એ કાંઇ મુકરર નથી) સંવિભાગવ્રત-ભાગ કરવો એટલે આહાર કરતી વખત ચિંતવણા કરવી કે જો સાધુ પધારે તો મારામાંથી આપું સમણે નિગ્ગંથે-નિગ્રંથ સાધુને ફાસુ-જીવ રહિત એસણિજ્જેણં-દોષ રહિત અસણ-અન્ન પાણ-પાણી. ખાઇમ- મેવો સાઇમ- મુખવાસ વત્થ-વસ્ત્ર પડિગ્ગહ પાત્ર કંબલ કામળી પાયપુચ્છણેણં-રજોહરણ આદિ પાડિહારૂ-આપીને પાછી લેવાય તેવી વસ્તુ (તે કહે છે) પીઢ-બાજોઠ ફલગ-પાટિયું સિજ્જા-શય્યા સંથારએણં-તરણાં વગેરેની પથારી ઉસહ-ઓસડ ભેસજ્જેણં-ઘણી વસ્તુથી બનેલ ગોળી વગેરે પડિલાભેમાણે-પ્રતિલાભ કરતા થકા (આપતા થકા) વિહરિસ્સામિ-વિચરીશ એવી સદ્દહણા-શ્રદ્ધા પરૂપણાએ-ઉપદેશ સાધુસાધ્વીની જોગવાઈ મળે સૂજતા આહાર પાણી વહોરાવીએ તેવારે ફરસના એ કરી શુદ્ધ હોએ એવા બારમા અતિથિસંવિભાગ વ્રતના- મુકરર તિથિ નહિ માટે ભાગ કરી ચિંતવવાના વ્રતના પંચઅઇયારા- પાંચ અતિચાર જાણિયવ્વા-જાણવા ન સમાયરિયવ્વા- આચરવા નહિ તંજહા-તે જેમ છે તેમ. તે આલોઉં-તે કહું છું સચિત્ત-નિક્ખેવણયા- સચિત વસ્તુની ઉપર અચિત વસ્તુ મુકી હોય.

સચિત્તપેહણયા-અચેત વસ્તુથી સચેત વસ્તુ ઢાંકી હોય **કાલાઈક્કમે**-કાળ વહી ગયો હોય બગડી ગયેલી કે ખોરી થયેલી વસ્તુ આપી હોય. **પરોવએસે**-સાધુને વહોરાવવાનુ બીજાને કહે (સાધુ આવે તે વખતે પોતે ન આપતાં બીજાને હુકમ કરે) **મચ્છરિયાએ**-દાન દઈને અહંકાર કીધો હોય **તસ્સ મિચ્છા મિ દુક્કડં.** તે ખોટુ કીધેલુ નિષ્ફળ થાઓ

પાઠ ૧૮ મો—સંથારાનો પાઠ.

અપચ્છિમ-બીજુ કાંઇ કામ કરવુ રહ્યું નથી **મારણંતિય**-પંડિત મરણને અંતે **સંલેહણા**-આત્માને પાપના કામથી દૂર કરવો **પોષધશાલા**-સંથારો કરવાની જગ્યા **પોંજીને**-વાળી સાફ કરીને **ઉચ્ચારપાસવણ**-દિશા તથા પેશાબની **ભૂમિકા**-જગ્યા **પડિલેહીને**-નજરે જોઇને **ગમણાગમણે**-જતાં આવતા જીવ ચપાણા હોય તેનુ **પડિક્કમીને** પ્રાયશ્ચિત લઇને **દર્ભાદિક સંથારો**-ડાભ વગેરેની પથારી **સંથરીને**-પાથરીને, **દર્ભાદિક સંથારો**-ડાભ વગેરેની પથારી ઉપર **દુરહીને**-બેસીને **પૂર્વ તથા ઉત્તરાદિશિ**-પૂર્વ કે ઉત્તર દિશા તરફ **પલ્યંકાદિક**-પલાઠી વાળી અથવા શકિત પ્રમાણે **આસને બેસીને**-આસન વાળીને, **કરયલ**-બે હાથ **સંપડિગ્ગહિય**-જોડીને **સિરસાવત્તય**-માથાને આવર્તન કરી **મત્થએ અંજલિ કટ્ટુ**-માથા ઉપર બે હાથ જોડેલા રાખી **એવં**-એમ **વયાસી**-કહે **નમોત્થુણં**-નમસ્કાર હોજો **અરિહંતાણં**-અરિહંત દેવને. **ભગવંતાણં**-ભગવંતને **જાવ સંપત્તાણં-તે** ઠેઠ મુકિત પહોચ્યા સુધીનો પાઠ (જે સામાયિકને અંતે છે તેટલો કહેવો) એમ અનંતા સિદ્ધને નમસ્કાર કરીને વર્તમાન પોતાના ધર્મગુરુધર્માચાર્યને નમસ્કાર કરીને પૂર્વે જે વ્રત આદર્યા છે **તે આલોવી** સંભારીને **પડિક્કમી** પ્રાયશ્ચિત લઇને **નિંદી**-(આત્માની સાખે) નિંદા કરીને **નિ:શલ્ય થઈને**-શલ્ય રહિત થઇને **સવ્વં પાણાઈવાયં**-સર્વ પ્રકારે જીવ હિંસા કરવાની **પચ્ચક્ખામિ**-બંધી કરીને **સવ્વં મુસાવાયં પચ્ચક્ખામિ**-સર્વ પ્રકારનુ જૂઠુ બોલવાની બંધી કરીને **સવ્વં આદિન્નાદાણં પચ્ચક્ખામિ**-સર્વ પ્રકારની ચોરી કરવાની બંધી કરીને **સવ્વં મેહુણં પચ્ચક્ખામિ**-સર્વથા મૈથુનની બંધી કરીને **સવ્વં પરિગ્ગહં પચ્ચક્ખામી**-સર્વથા દોલતરાખવાની બંધી કરીને **સવ્વં કોહં પચ્ચ-**

ક્ખામિ-સર્વથા ક્રોધ કરવાની બંધી કરીને. જાવમિચ્છાદંસણસલ્લં-
તે અન્ય ધર્મ સેવવો તથા શલ્ય રાખવું ત્યાં સુધીનાં જે અઢાર પાપ
સ્થાન આગળ કહેવાશે ત્યાં સુધીની અકરણિજ્જં જોગ-કરવા જોગ
નહિ તેની પચ્ચક્ખામિ-બંધી કરીને જાવજ્જીવાએ-જ્યાં સુધી
જીવું ત્યાં સુધી. તિવિહં-ત્રણ કરણે કરી તિવિહેણં-ત્રણ જોગે કરી.
ન કરેમિ-હું પાપ કરૂં નહિ. ન કારવેમિ-બીજા પાસે કરાવું નહિ
કરંતં નાણુજાણામિ-કોઇ પાપ કરે તે ભલું જાણું નહિ. મણસા-મને
કરી વયસા-વચને કરી. કાયસા-કાયાએ કરી. એમ અઢારે પાપ
સ્થાનક-પાપનાં ઠેકાણાં. પચ્ચક્ખીને-બંધી કરીને. સવ્વં-સર્વ
અસણં-અન્ન પાણં-પાણી. ખાઇમં-મેવો. સાઇમં-મુખવાસ.
ચઉવ્વિહં પિ આહાર-એ ચાર પ્રકારના આહારની પચ્ચક્ખામિ-
બંધી કરીને. જાવજ્જીવાએ-જીવું ત્યાં સુધી એમ ચારે આહાર
પચ્ચક્ખીને જં-જે પિયં-પ્રિય ઇમં સરીરં-આ મારૂં શરીર
ઇટ્ઠં-ઇષ્ટકારી કંતં-કાન્તિવાન પિયં-પ્રિય મણુન્નં-મનને શોભીત
મણામં- મનને અતિ વહાલું ધિજ્જં-ધીરજ દેનાર વિસાસિયં-
વિશ્વાસનું ઠેકાણું સમ્મયં-માનવા યોગ્ય. અણુમયં-વિશેષ માનવા
યોગ્ય. બહુમયં-ઘણું માનવા યોગ્ય. ભંડકરંડગસમાણં-
ઘરેણાના ડબલા સમાન રયણકરંડગભૂયં-રત્નના કરંડિયા સમાન
મા ણં સીયં-રખે મને ટાઢ વાય. મા ણં ઉણ્હં-રખે મને તાપ
લાગે. મા ણં ખુહા-રખે મને ભૂખ લાગે મા ણં પિવાસા-રખે મને
તરસ લાગે. મા ણં બાલા-રખે મને સર્પ કરડે. મા ણં ચોરા-
રખે ચોર ઉપાડી જાય. મા ણં દંસા-રખે મને ડાંસ કરડે
મા ણં મસગા-રખે મને મચ્છર કરડે મા ણં વાહિયં-રખે મને
વ્યાધિ ઉપજે પિત્તિયં-પીત્ત થાએ. સંભિમં-શ્લેષ્મ થાય. સન્નિ-
વાઇયં-સન્નિપાત થાય. વિવિહા રોગાયંકા-રખે વિવિધ પ્રકારના
રોગ ઉત્પન્ન થાય. પરિસહોવસગ્ગા-(ઉપસર્ગ) બાવીશ જાતના
પરીસહ તથા દેવતાદિની કરામણી. ફાસા ફુસંતિ-એવી
રીતના સ્પર્શ થયે થકે. એયં પીયંપિ-એવું મારૂં શરીર વહાલું તે
ચરિમેહિં-છેલ્લા ઉસ્સાસનિસ્સાસેહિં-શ્વાસોચ્છ્વાસ સુધી વોસિરામિ-
તજું છું ત્તિકટ્ટુ-એમ કહીને. એમ શરીર વોસિરાવીને-શરીરને
તજી કરીને. કાલં અણવકંખમાણે-કાળને અણવાંછતો થકો
(જીવવાની આશા તથા મરણનો ભય ન રાખતો. વિહરિસ્સામિ
વિચરીશ. એવી સદ્દહણા પરૂપણા કરીને- એવી શ્રદ્ધા કે પરૂપણા

કરીએ. સંથારાના અવસરે સંથારો કરીએ. **ત્યારે સ્પર્શનાએ કરી શુદ્ધિ હોજો**-ત્યારે શકિત પ્રમાણે શુદ્ધ થાજો **એવા અપચ્છિમ મારણંતિય**-મરણને અંતે કાંઇ વસ્તુ બાકી નહિ **સંલેહણા**-આત્માને માઠાં કામથી દૂર કરવાના **ઝુસણા**-ક્ષમા કરવાના **આરાહણાના**-આરાધના કરવાના **પંચ અઇયારા**-પાંચ અતિચાર **જાણિયવ્વા**-જાણવા **ન સમાયરિયવ્વા**-આચરવા નહિ **તંજહા તે આલોઉં**-તે જેમ છે તેમ કહુ છું **ઇહલોગાસંસપ્પઓગે**-આ લોકને વિષે સુખની વાંછના કરી હોય કે મરી ગયા પછી મોટો રાજા થાઉ **પરલોગાસંસપ્પઓગે**-પરલોકને વિષે સુખની ઇચ્છા કરી હોય કે મહર્દ્ધિક દેવતા થાઉ **જીવિયાસંસપ્પઓગે**-જીવતરની ઇચ્છા કરી હોય કે ઝાઝું જીવું તો ઠીક **મરણાસંસપ્પઓગે**-મરણની ઇચ્છા કરી હોય કે દુઃખ પામુ છું, માટે ઝટ મરી જાઉ તો ઠીક **કામભોગાસંસપ્પઓગે**-કામ ભોગની ઇચ્છા કરી હોય. **તસ્સ મિચ્છા મિ દુક્કડં**-તે ખોટુ કીધેલું નિષ્ફળ થાઓ **એમ સમકિત પૂર્વક**-એમ પૂર્વે કહ્યાં તે સમકિતના પાઠથી **બાર વ્રત સંલેખણાસહિત**-બાર વ્રત, સંથારાના પાઠ સહિત તથા નવાણુ અતિચાર **એહને વિષે જે કોઇ અતિક્રમ**-(કરેલી બંધીમાં દોષના ચાર પ્રકાર છે તેમા) અતિક્રમ એટલે બંધી કરેલી વસ્તુ કરવાનુ મન કરવું **વ્યતિક્રમ**-તે વસ્તુ કરવા તરફ ચાલ્યો તે દોષ **અતિચાર**-તે વસ્તુ હાથમા લે, તે દોષનુ નામ **અણાચાર**-તે વસ્તુ ભોગવે એટલે બંધી ભાગે તે દોષનુ નામ, જાણતાં અજાણતાં મન, વચન, કાયાએ કરી સેવ્યો હોય, સેવરાવ્યો હોય, સેવતા પ્રત્યે રૂડુ જાણ્યુ હોય તે અનંતા સિદ્ધ ભગવાન અને કેવળીની સાખે **મિચ્છા મિ દુક્કડં**-નિષ્ફળ થાઓ,

---

પાઠ ૧૯ મો—અઢાર પ્રકારના પાપસ્થાનક.

૧ **પ્રાણાતિપાત**-જીવહિંસા ૨ **મૃષાવાદ**-જૂઠું બોલવુ ૩ **અદત્તાદાન**-ચોરી કરવી ૪ **મૈથુન**-સ્ત્રી સેવવી ૫ **પરિગ્રહ**-દોલત ૬ **ક્રોધ**-રીસ. ૭ **માન**--અહંકાર ૮ **માયા**-કપટ. ૯ **લોભ**-તૃષ્ણા રાખવી ૧૦ **રાગ**-પ્રીતિ ૧૧ **દ્વેષ**-અદેખાઇ ૧૨ **કલેશ**-કજિયો ૧૩ **અભ્યાખ્યાન**-આળ ચડાવવુ ૧૪ **પૈશુન્ય**-ચાડી કરવી. ૧૫ **પરપરિવાદ**-પારકુ વાંકું બોલવુ ૧૬ **રઇઅરઇ**-(રતિ, અરતિ) ખુશી-દિલગીરી ૧૭ **માયામોસો**-કપટ સહિત જૂઠું બોલવું ૧૮ **મિચ્છા**

૧૮ મિચ્છાદંસણસલ્લ-ખોટી શ્રદ્ધા તથા શલ્ય રાખવું એ અઢાર પાપ સેવ્યાં હોય, સેવરાવ્યાં હોય સેવતાં પ્રત્યે રૂડું જાણ્યું હોય તે સિદ્ધ કેવળીની સાખે મિચ્છામિ દુક્કડં—પાપ નિષ્ફળ થાઓ.

પાઠ ૨૦ મો—પચીસ પ્રકારનું મિથ્યાત્વ.

૧ અભિગ્રહિક મિથ્યાત્વ-ખરાં ખોટાંની ખબર વગર પકડી રાખે, મૂકે નહિ તે ૨ અનાભિગ્રહિક મિથ્યાત્વ—બધા બધા ગુરુને માને ૩ અભિનિવેશિક મિથ્યાત્વ-વીર કરનો જાણે ને ઉપદેશ અન્ય ધર્મનો આપે અથવા પોતાની ભૂલ કપટથી ૪ સાંશયિક મિથ્યાત્વ-કયો મત ખરો ને કયો મત ખોટો તે ન કરે અને સંશય વેદે તે. ૫ અનાભોગ મિથ્યાત્વ-જેમાં જાણપણું ન હોય તે. ૬ લૌકિક મિથ્યાત્વ—લોકોને વિષે જે દેવ બેસાડ્યા હોય તે તથા ઢોંગી ગુરુઓ તથા તેમના નામમાં જે જને માને તે. ૭ લોકોત્તર મિથ્યાત્વ—વીતરાગ દેવની માનતા કલ્યાણ ક્ષેમ થાય તો આમ કરીશ તે તથા પૂજની લાલચે ભક્તિ કરે તે કુપ્રવચન મિથ્યાત્વ-ત્રણસે ત્રેસઠ પાખંડીના મતને ૯ અજીવને જીવ સરદ્દહે તો મિથ્યાત્વ ૧૦ જીવને અજીવ સરદ્દહે મિથ્યાત્વ ૧૧ સાધુને કુસાધુ સરદ્દહે તો મિથ્યાત્વ ૧૨ કુસાધુને સરદ્દહે તો મિથ્યાત્વ ૧૩ જિન માર્ગને અન્ય માર્ગ સરદ્દહે મિથ્યાત્વ ૧૪ અન્ય માર્ગને જિન માર્ગ સરદ્દહે તો મિથ્યાત્વ અધર્મને ધર્મ સરદ્દહે તો મિથ્યાત્વ ૧૬ ધર્મને અધર્મ સરદ્દહે મિથ્યાત્વ ૧૭ આઠ કર્મથી જે નથી મુકાણા તેને મુકાણા સરદ્દહે મિથ્યાત્વ ૧૮ આઠ કર્મથી જે મુકાણા તેને નથી મુકાણા સરદ્દહે મિથ્યાત્વ ૧૯ જિન માર્ગથી ઓછું પરૂપે તો મિથ્યાત્વ ૨૦ માર્ગથી અધિક પરૂપે તો મિથ્યાત્વ ૨૧ જિન માર્ગથી વિપરીત તો મિથ્યાત્વ ૨૨ અવિનય મિથ્યાત્વ ૨૩ અક્રિયા મિથ્યાત્વ અજ્ઞાન મિથ્યાત્વ ૨૫ આશાતના મિથ્યાત્વ એ પચીશ પ્રકારનું મિથ્યા સેવ્યું હોય સેવરાવ્યું હોય. સેવતાં પ્રત્યે રૂડું જાણ્યું હોય તો મિચ્છામિ દુક્કડં—તે પાપ નિષ્ફળ થાઓ.

—०◦०—

ચૌદ સ્થાનકમાં સંમુચ્છિંમ જીવ ઉપજે છે તે.

૧ **ઉચ્ચારેસુ વા**–વડીનીતમાં ઊપજે તે. ૨ **પાસવણેસુ વા**–લઘુનીતમા ઊપજે તે. ૩ **ખેળેસુ વા**–ખળખામાં ઊપજે તે ૪ **સિંઘાણેસુ વા**–લીટમાં ઊપજે તે ૫ **વંતેસુ વા**–વમનમાં ઉપજે તે. ૬ **પિત્તેસુ વા**–પીતોડામા ઊપજે તે. ૭ **પુએસુ વા**–પરૂમાં ઊપજે તે. ૮ **સોણિએસુ વા**–રૂધિરમા ઊપજે તે ૯ **સુકકેસુ વા**–વીર્યમાં ઊપજે તે. ૧૦ **સુક્કપોગ્ગલ પરિસાડિએસુ વા**–વીર્યનાં પુદ્ગલ સુકાયેલ ભીનાં થાય તેમાં ઊપજે તે ૧૧ **વિગયજીવકલેવરેસુ વા**–જીવ ગયા પછી રહેલા કલેવરમા ઊપજે તે ૧૨ **ઇત્થીપુરિસસંજોગેસુ વા**–સ્ત્રી પુરુષના સંજોગથી ઊપજે તે ૧૩ **નગરનિદ્ધમણેસુ વા**–નગર માહેલી ખાળમાં ઉપજે તે ૧૪ **સવ્વેસુ ચેવ અસુઇઠાણેસુ વા**–બધાં ગંદકીનાં ઠેકાણાંમાં ઊપજે તે, એ ચૌદ સ્થાનકના જીવની વિરાધના થઈ હોય તો મિચ્છા મિ દુક્કડં

"આ ઠેકાણે ઇચ્છામિ ઠામિ કાઉસ્સગ્ગ, નવકાર અને કરેમિભંતેના પાઠ કહેવા"

પાઠ ૨૨ મો–શ્રી ચત્તારિ મંગલં.

ચત્તારિ મંગલ–ચાર પ્રકારના માંગલિક, તે કહે છે **અરિહંતા મંગલ**–અરહિંત દેવ માંગલિક છે **સિદ્ધા મંગલ**–સિદ્ધ ભગવાનો માગલિક છે **સાહુ મંગલ**–સાધુઓ માગલિક છે **કેવલિપન્નત્તો ધમ્મો મંગલં**–કેવલીનો પ્રરૂપેલો ધર્મ માંગલિક છે **ચત્તારિ લોગુત્તમા**–લોકને વિષે ચાર ઉત્તમ છે **અરિહંતા લોગુત્તમા**–અરહિંત દેવ, લોકમા ઉત્તમ છે, **સિદ્ધાલોગુત્તમા**–સિદ્ધદેવ, લોકમા ઉત્તમ છે, **સાહુ લોગુત્તમા**–સાધુ, લોકમા ઉત્તમ છે **કેવલિ પન્નત્તો ધમ્મો લોગુત્તમા**–કેવળીનો પ્રરૂપેલો ધર્મ લોકમા ઉત્તમ છે **ચત્તારિ સરણં પવજ્જામિ**–ચાર પ્રકારનું શરણું અંગીકાર કરૂ છું, **અરિહંતા સરણં પવજ્જામિ**–અરિહંતનું શરણું અંગીકાર કરૂ છું **સિદ્ધા સરણં પવજ્જામિ**–સિદ્ધનું શરણું અંગીકાર કરૂં છું **સાહુ સરણં પવજ્જામિ**–સાધુનું શરણું અંગીકાર કરૂ છું, **કેવલિપંન્નત્તં ધમ્મં સરણં પવજ્જામિ**–કેવળીના પ્રરૂપેલ ધર્મનું શરણું અંગીકાર કરૂ છું એ ચાર માંગલિક, ચાર ઉત્તમ ને ચાર શરણાં કરે જે, ભવસાગરમા તરે તે,

સકળ કર્મનો આવે અંત, મોક્ષતણાં સુખ લહે અનંત, ભાવ ધરીને જે ગુણ ગાય, તે જીવ તરીને મુક્તે જાય. સંસારમાં સરણાં ચાર, અવર ન સરણું કોય, જે નરનારી આદરે, તેને અક્ષય અવિચળ પદ હોય. અંગૂઠે અમૃત વસે, લબ્ધિતણા ભંડાર; ગુરૂ ગૌતમને સમરીએ તો સદાય મનવાંછિત ફળ દાતાર. દાન દીજીએ, શિયળ પાળીએ, તપ તપીજે ભલી ભાવના ભાવીએ તો આ ભવ પરભવ વહેલાં વહેલા મુક્તિનાં સુખને પામીએ

આ ઠેકાણે—ઇચ્છામિઠામિ કાઉસ્સગ્ગ તથા ઇરિયાવહીના પાઠ કહેવા."

આલોયણા—ચાર ગતિ ચોવીશ દંડક, ચોરાશી લાખ જીવાયોનિ, એક ક્રોડ સાડી સતાણું લાખ, કુલકોડિના જીવને મારે જીવે આજના દિવસ સંબંધી આરંભે સમારંભે, મન વચન, કાયાએ કરી દુહવ્યા હોય, દ્રવ્યપ્રાણ, ભાવપ્રાણ દુહાવ્યા હોય, પરિતાપના કિલામના ઉપજાવી હોય, ક્રોધે, માને માયાએ, લોભે, રાગે, દ્વેષે હાસ્યે, ભયે, ખળાયે ક્રીડાયે, આપથાપનાએ, પરઉથાપનાએ, દુષ્ટ લેશ્યાએ દુષ્ટ પ્રણામે, દુષ્ટ ધ્યાને, આર્તધ્યાને રૌદ્રધ્યાને કરીને, ઇર્ષાએ, મમતે, હઠપણે, ઢીઠાઇપણે અવજ્ઞા કરી હોય દુઃખમા જોડયાં હોય સુખથી ચુકવ્યાં હોય પ્રાણ, પર્યાય સંજ્ઞા ઇંદ્રિયાદિ લબ્ધિઋદ્ધિથી ભ્રષ્ટ કર્યાં હોય તે સવ અઢાર લાખ ચોવીસ હજાર એકસો વીસ પ્રકારે દોષ લાગ્યો હોય તો મિચ્છામિ દુક્કડં

શ્રમણ સૂત્ર

પાઠ ૨૩ મો–પહેલું શ્રમણ સૂત્ર.

ઇચ્છામિ–ઇચ્છું છું. **પડિક્કમિઉ**–પાપનુ નિવારણ કરવાને. **પગામસિજ્જાએ**–ઘણુ સૂવાણુ હોય **નિગામસિજ્જાએ**–ઘણે પાથરણે કરી સૂવાણું હોય **સથારાઉવ્વટ્ટણાએ**–સૂતાં સૂતાં વગર પોજે પડખુ ફેરવ્યું હોય. **પરિયટ્ટણાએ**–વારે વારે એ રીતે પડખા ફેરવ્યાં હોય. **આઉટ્ટણાએ**–હાથપગ સંકોચ્યા હોય **પસારણાએ**–હાથપગ પોજ્યા વિના લાંબા કર્યા હોય **છપ્પઇસઘટ્ટણાએ**–છ પગી જૂને કચરી હોય. **કુઇએ**. **કક્કરાઇએ**–ઉઘાડે મોઢે બોલાણું હોય **છિઇએ**–ઉઘાડે મોઢે છીંક ખાધી હોય **જભાઇએ**–ઉઘાડે મોઢે બગાસું ખાધું હોય. **આમોસે**–પૂજ્યા વગર ખણ્યુ હોય **સસરક્ખામોસે**–સચેત્ત રજે ખરડેલ વસ્ત્રાદિકનો સ્પર્શ કર્યો હોય **આઉલમાઉલાએ**–આકુળ વ્યાકુળ થયો હોય **સુવણવત્તિયાએ**–સ્વપ્ના માંહે અનેક તરેહના રૂપ દીઠા હોય. **ઇત્થીવિપરિયાસિયાએ**–સ્ત્રી સગાતે સ્વપ્નામા ભોગ કર્યો હોય **દિઠ્ઠવિપરિયાસિયાએ**–દૃષ્ટિએ કરી સ્ત્રી સાથે ક્રીડા કરી હોય **મણુવિપરિયાસિયા**–મને કરી સ્વપ્નામાં ભોગ કર્યો હોય **પાણુભોયણુવિપરિયાસિયાએ**–પાણી ભોજન સ્વપ્નામા કરેલ હોય, **જો મે**–જે મને **દેવસિઓ**–દિવસ સબધી. **અઇયારો કઓ**–અતિચાર લાગ્યા હોય. **તસ્સ મિચ્છા મિ દુક્કડ**–તે પાપ નિષ્ફળ થાઓ

....

પાઠ ૨૪ મો–બીજું શ્રમણ સૂત્ર.

પડિક્કમામિ–પાપનું નિવારણ કરૂ છુ **ગોયરગ્ગ ચરિયાએ**–ગાયની પેઠે થોડો થોડો આહાર લેવા જતા **ભિક્ખાયરિયાએ**–ભિક્ષા માગવા જતા **ઉગ્ઘાડકવાડે**–અડધુ કમાડ ઉઘાડ્યુ હોય **ઉગ્ઘાડણાએ**–આખું કમાડ ઉઘાડ્યુ હોય **સાણુ**–કુતરા **વચ્છા**–વાછરડાં **દારા**–બાળક. **સઘટ્ટણાએ**–અડીને કે ઓળગીને જવાણું હોય **મડીપાહુડિયાએ**–બીજા કોઇને વાસ્તે રાખેલ લીધુ હોય **બલિપાહુડિયાએ**–બાકળા ઉડાડવા સારૂ કર્યા હોય તે લીધા હોય **ઠવણાપાહુડિયાએ**–કોઇ

ભિખારી વગેરે સારૂ રાખી મેલ્યુ હોય તે લીધુ હોય. સંકિએ સહ-સાગારે—શંકા પડયા છતા બળાત્કાર કર્યાથી લેવું પડયુ હોય. અણે-સણાએ—અન્નને. પાણેસણાએ—પાણીને અણુભોયણાએ—જીવાતવાળુ ભોજન. પાણભોયણાએ—જીવાતવાળુ પાણી લીધુ હોય બીયભોય-ણાએ—બીજવાળુ ભોજન લીધુ હોય હરિયભોયણાએ—લીલોત્રીવાળુ ભોજન લીધુ હોય પચ્છાકમ્મિયાએ—આહાર વહોર્યા પછી કોઇ દોષ લગાડયો હોય. પુરેકમ્મિયાએ—આહાર લીધા પહેલાં કોઇ દોષ લગાડયો હોય. અદિટ્ઠહડાએ—નજરે દેખાતુ ન હોય ત્યાથી લાવી દીધેલુ લીધુ હોય દગસંસટ્ઠહડાએ—કાચા પાણીનો સ્પર્શ કરી દીધેલો આહાર લીધો હોય. રયસંસટ્ઠહડાએ—સચેત—રજના સ્પર્શવાળુ લીધુ હોય પારિસાડણિયાએ—વહોરાવતી વખતે વેરાતી કે ઢોળાતી વસ્તુ લીધી હોય. પરિઠાવણિયાએ—ખાવો થોડો ને નાખી દેવો ઘણો એવો આહાર લીધો હોય. ઓહાસણભિક્ખાએ—વારવાર વસ્તુ માગી લીધી હોય. જં ઉગ્ગમેણં—જે ગૃહસ્થથી દોષ લાગ્યા હોય. ઉપ્પાયણેસણાએ—પોતાથી જે દોષ લાગ્યા હોય અપરિસુદ્ધં—એવા અકલ્પનિક આહાર પાણી. પરિગ્ગહિયં—લીધા હોય. પરિભુત્તં વા ભોગવ્યા હોય જં ન પરિટ્ઠવિયં—જે નાખી દેવા યોગ્ય હોય તે નાખી દીધુ ન હોય. તસ્સ મિચ્છા મિ દુક્કડં—તે પાપ નિષ્ફળ થાઓ.

પાઠ ૨૫ મો—ત્રીજુ શ્રમણ સૂત્ર

પડિક્કમામિ—પાપનુ નિવારણ કરૂ છુ. ચાઉક્કાલં—ચાર વખત (સવારે સાંજે આગલી રાત્રે, પાછલી રાત્રે) સજ્ઝાયસ્સ અકરણયાએ—સજ્ઝાય પાઠ ન કર્યો હોય. ઉભઓકાલં—બે વખત (સાંજે સવારે) ભંડોવગરણસ્સ—ભંડ ઉપકરણ (પાત્રાદિ તથા વસ્ત્રાદિને) અપ્પડિલેહ-ણાએ—નજરે જોયાં ન હોય. દુપ્પડિલેહણાએ—માઠી રીતે જોયા હોય. અપ્પમજ્જણાએ—પોંજ્યા ન હોય. દુપ્પમજ્જણાએ—માઠી રીતે પોંજ્યા હોય. અઇક્કમે—અતિક્રમ કીધો હોય. (પાપ કરવાનો વિચાર) વઇક્કમે—વ્યતિક્રમ કીધો હોય (પાપ કરવાને તૈયાર થયો હોય) અઇયારે—અતિચાર તે વસ્તુ કરવા લાગ્યો હોય અણાયારે—અનાચાર તે પાપ કીધુ હોય. જો મે દેવસિઓ—જે મે દિવસ સબંધી અઇયારો-કઓ—પાપ કીધુ હોય. તસ્સ મિચ્છા મિ દુક્કડં—તે પાપ નિષ્ફળ થાઓ.

પાઠ ૨૬ મો-ચોથુ શ્રમણ સૂત્ર.

પડિક્કમામિ-પાપનુ નિવારણ કરૂં છું. **એગવિહે**-એક પ્રકારે **અસંજમેહિ**-અસંજમપણુ (અવ્રત) **પડિક્કમામિ**- નિવર્તું છુ **દોહિ**- બે પ્રકારના **બંધણેહિ**-બંધનથી, **રાગબંધણેણ**-પ્રીતિ બંધન. **દોસબંધણેણ**-દ્વેષ બંધન **પડિક્કમામિ**-નિવર્તું છું **તીહિદંડેહિં**- ત્રણ પ્રકારના દંડથી **મણદંડેણં**-મનનો દંડ (અશુભ મને) **વય-દંડેણં**-વચનનો દંડ **કાયદંડેણ**-કાયાનો દંડ. **પડિક્કમામિ**-નિવર્તું છું **તીહિ ગુત્તીહિં**-ત્રણ પ્રકારની ગુપ્તિ (ન કરી હોય તેથી) **મણ-ગુત્તીએ**-મનોગુપ્તિથી મનને ગોપવી રાખવુ **વયગુત્તીએ**-વચનને ગોપવવુ **કાયગુત્તીએ**-કાયાને ગોપવી રાખવી તે **પડિક્કમામિ**-નિવર્તું છુ. **તીહિં સલ્લેહિં**-ત્રણ પ્રકારનાં શલ્યથી **માયાસલ્લેણં**-કપટ રાખવુ તે શલ્ય **નિયાણસલ્લેણ**-નિયાણુ એટલે ક્રિયાનુ ફળ માગી લેવુ તે શલ્ય **મિચ્છાદંસણસલ્લેણ**-જૂઠો ધર્મ તે શલ્ય **પડિક્કમામિ** નિવર્તું છુ **તીહિ ગારવેહિ**-ત્રણ પ્રકારના ગર્વથી **ઇડ્ડિગારવેણ**-ઋધિ (નાણા)નો ગર્વ **રસગારવેણ**-સ્વાદનો ગર્વ **સાયાગારવેણં**-શાતા (શરીરના સુખનો) ગર્વ **પડિક્કમામિ**-નિવર્તું છું **તિહિં વિરાહણાએ**-ત્રણ પ્રકારની વિરાધનાથી (ભંગ લગાડવાથી) **નાણવિરા-હણાએ**-જ્ઞાનમા ભંગ પડયો હોય **દંસણવિરાહણાએ**-સમકિતમાં ભંગ પડયો હોય **ચરિત્તાવિરાહણાએ**-ચારિત્ર કરણીમા ભંગ પડયો હોય **પડિક્કમામિ**-નિવર્તું છુ **ચઉહિ કસાએહિ**-ચાર પ્રકારના કષાયથી **કોહકસાએણ**-ક્રોધ કષાય **માણકસાએણ**-અભિમાન કષાય **માયાકસાએણ**-કપટ કષાય **લોહકસાએણ**-લોભ કષાય. **પડિક્કમામિ**-નિવર્તું છુ **ચઉહિ સન્નાહિ**-ચાર પ્રકારની સજ્ઞાથી (ઇચ્છા) **આહારસન્નાએ**-આહારની ઇચ્છા. **ભયસન્નાએ**-બ્હીક ભોગવવી **મેહુણસન્નાએ**-મૈથુનની ઇચ્છા **પરિગ્ગહસન્નાએ**-દોલત વસ્ત્રાદિની ઇચ્છા **પડિક્કમામિ**-નિવર્તું છુ **ચઉહિં વિકહાહિં**-ચાર પ્રકારની વિકથાથી (પાપની કથા) **ઇત્થીકહાએ**-સ્ત્રીની કથા (રૂપાદિ સબંધી) **ભત્તકહાએ**-ભોજનની કથા (સારૂ નરસું કહ્યા કરવુ) **દેસકહાએ**-દેશની કથાને વિષે (સારૂ નરસું કહેવુ તે.) **રાયકહાએ**-રાજા વિષે (સારૂં નરસુ કહેવુ) **પડિક્કમામિ** નિવર્તું છુ **ચઉહિ ઝાણેહિં**-ચાર પ્રકારના ધ્યાનથી **અટ્ટેણ ઝાણેણં** આર્તધ્યાન (વિષય સબંધી ધ્યાન ધરવાથી)

રૌદ્દેણુ ઝાણેણુ–રૌદ્રધ્યાન (હિંસાદિકનું ધ્યાન ધરવાથી) ધમ્મેણું ઝાણેણુ–ધર્મસંબંધી ધ્યાન (ન ધરવાથી) સુકકેણુ ઝાણેણુ–શુકલ ધ્યાન (નિર્મળ ધ્યાન ન ધરવાથી) પડિક્કમામિ-નિવર્તું છુ પંચહિ કિરિયાહિ–પાંચ પ્રકારની ક્રિયા લાગે છે તેવી (કમ લાગે છે) કાઈયાએ–કાયાએ કરી (અજતનાએ વર્તવાથી) અહિગરણિયાએ–અધિકરણથી (હથિયારથી) પાઉસિયાએ–બીજા ઉપર દ્વેષ રાખવાથી. પારિતાવણિયાએ–બીજાને પરિતાપ ઉપજાવવાથી. પાણાઇવાયકિરિયાએ–જીવહિંસા કરવાથી. પડિક્કમામિ-નિવર્તું છુ પંચહિ કામગુણેહિ–પાંચ પ્રકારના કામ વધવાના ગુણથી સદ્દેણુ–શબ્દથી–વિષયી ગીત સાંભળવાથી રૂવેણુ–રૂપ નીરખવાથી. રસેણુ–રસથી સ્વાદ લેવાથી. ગંધેણુ–ગંધેથી સુગંધીઓથી ફાસેણુ–સ્પર્શથી–સારા સારા સ્પર્શ અંગીકાર કરવાથી પડિક્કમામિ-નિવર્તું છુ પંચહિ મહવ્વએહિ–પાંચ મહાવ્રતને વિષે દોષ લાગવાથી પાણાઇવાયાઓ વેરમણુ–હિંસા કરવાથી નિવર્તુ છુ મુસાવાયાઓવેરમણુ–સર્વથા જૂઠું બોલવાથી નિવર્તું છુ અદિન્નાદાણાઓવેરમણુ–અણદીધેલું લેવાથી સર્વથા નિવર્તું છુ મેહુણાઓ વેરમણુ–મૈથુન થકી નિવર્તું છુ પરિગ્ગહાઓવેરમણુ–દોલત રાખવાથી નિવર્તુ છુ પડિક્કમામિ–નિવર્તું છુ (પ્રાયશ્ચિત લઉં છુ) પંચહિ સમિએહિ–પાંચ પ્રકારની સમિતિને વિષે દોષ લાગ્યો હોય તેથી ઇરિયાસમિએ–રસ્તે ચાલતા જોઇને ચાલવું તે સમિતિ ભાસાસમિએ–બોલતાં દોષ ન લગે તેવું બોલવું તે સમિતિ એસણાસમિએ દોષ રહિત આહાર પાણી લેવા તે સમિતિ. આયાણભંડમત્તનિક્ખેવણાસમિએ–પાત્રાં, વસ્ત્રને જતનાએ લેવા મૂકવા તે સમિતિ. ઉચ્ચાર–પાસવણ, ખેલજલ્લસિંઘાણ પારિટ્ઠાવણિયાસમિએ– ઝાડો પેશાબ, બળખો, લીંટ, મેલને પરઠવવું એટલે જાળવીને નાખવું તે સમિતિ પડિક્કમામિ—નિવર્તું છું. છહિ જીવનિકાએહિ—છ પ્રકારના જીવની જાતને વિષે દોષ લાગ્યા હોય તેથી પુઢવિકાએણુ–પૃથ્વીની જાત. આઉકાએણુ– અપકાય. તેઉકાએણુ – અગ્નિકાય વાઉકાએણુ–વાયુકાય વણસ્સઇકાએણુ–વનસ્પતિકાય તસ્સકાએણુ–ત્રસકાય. બેઇન્દ્રિયથી પંચેન્દ્રિય સુધીના જીવ. પડિક્કમામિ-નિવર્તું છુ છહિ લેસાહિ–છ પ્રકારની લેશ્યા એટલે જીવના પરિણામ (મન) કિન્હલેસાએ–કૃષ્ણલેશ્યા. જાત જાત હિંસા કરવાનું મન નીલલેસાએ–નીલ લેશ્યા–મોહ દ્વેષ આદિ કુવિચાર કરવાનું મન, કાઉલેસાએ–વાંકાં કામ કરવાં

સરલપણારહિત પોતાના દોષ ઢાંકવા, મિથ્યાત્વ તથા અનર્થપણું તે. **તેઉલેસાએ**–તેજુ લેશ્યા–કપટરહિત, વિનીત, દૃઢધર્મી, મોક્ષનો અર્થી એવા ગુણ હોય તે. **પઉમ્હલેસાએ**–પદ્મ લેશ્યા–ક્રોધ, માન કપટ આદિને પાતળાં કરી નાખ્યા છે તથા આત્માને દમ્યો છે મન, વચન, કાયાને જીત્યા છે, એવા ગુણ હોય તે. **સુક્કલેસાએ**–શુકલ લેશ્યા ધર્મ, ધ્યાન, શુકલ ધ્યાન, રાગ દ્વેષ જીત્યા છે જેણે તથા સમિતિ ગુપ્તિ સહિત એવા ગુણ હોય તે **પડિક્કમામિ**–નિવર્તુ છુ **સત્તહિં ભયઠાણેહિં**–સાત પ્રકારનાં ભયનાં ઠેકાણાથી. ૧ લોકભય. ૨ પરલોકભય ૩ ધનભય ૪ અકસ્માતભય. ૫ આજીવિકાભય. ૬ મરણભય ૭ અપજશભય **પડિક્કમામિ**–નિવર્તુ છું **અટ્ઠહિં મયઠાણેહિં**–આઠ પ્રકારના મદના ઠેકાણા ૧ જાતિ. ૨ કુળ ૩ બળ ૪ રૂપ ૫ તપ. ૬ લાભ ૭ સૂત્ર ૮ મોટાઇ **નવહિં બંભચેરગુત્તિહિં**–નવ પ્રકારનુ બ્રહ્મચર્યઃ (સાધુની ગુપ્તિ) તે ૧ સ્ત્રી, પશુ, નપુંસકરહિત ઠેકાણાંમા રહેવું. ૨ સ્ત્રી સાથે એકાંત વાત કરવી નહિ ૩ સ્ત્રીને આસને બેસવું નહિ. ૪ સ્ત્રીનુ રૂપ નીરખવુ નહિ. ૫ સ્ત્રી રહેતી હોય ત્યાં ભીંતને આંતરે રહેવું નહિ ૬ પૂર્વની ક્રીડા સંભારવી નહિ. ૭ પુષ્કળ ઘી સહિત સરસ આહાર જમવો નહિ ૮ અતિ આહાર કરવો નહિ. ૯ ચુવા, ચદન આદિ વિલેપન કરી શરીરને શોભાવવું નહિ. **દસવિહેસમણધમ્મે**–દશ પ્રકારનો સાધુનો ધર્મ ૧ ક્ષમા ૨ નિર્લોભતા ૩ કપટરહિતપણુ. ૪ માનરહિતપણુ, ૫ બાર પ્રકારનુ તપ કરવું ૬ સજમ પાળવો ૭ સત્ય બોલવુ નિર્મળપણુ. ૯ ધનરહિતપણું ૧૦ બ્રહ્મચર્યવ્રત **ઇક્કારસહિ ઉવાસગપડિમાહિ**—અગિયાર પ્રકારની શ્રાવકની પ્રતિમા (તપની જાત) ૧ દસણ પ્રતિમા–એટલે સમકિત ચોકખુ રાખવુ ૩ વ્રત પ્રતિમા એટલે બારે વ્રત નિર્દોષ પાળવાં. ૩ સામાયિક પ્રતિમા–દરરોજ બે વખત સામાયિક કરવું. ૪ પોસહ પ્રતિમા–એક મહિનામા બે પોષા કરે ૫ પોષો કરવો તેમા બને તો આખી રાત અથવા બે પહોર સુધી કાઉસ્સગ્ગ કરવો. ૬ છઠ્ઠી પ્રતિમા–પોષાને બીજે દિવસે પણ બ્રહ્મચર્ય પાળવું ૭ સાતમી, સચિત્ત પરિહાર પ્રતિમા–સચિત્ત આહાર ન કરવો, સાત માસ સુધી ૮ અણારભ પ્રતિમા–આરભ–પાપ લાગે એવુ કામ આઠ માસ સુધી કરે નહિ ૯ પેસારંભ વિવજ્જણ પ્રતિમા–દાસ વગેરે આગળ પણ આરંભનું કામ ન કરાવે, નવ માસ સુધી ૧૦ ઉદ્દિષ્ટકૃત પ્રતિમા–પોતા સારૂ કીધેલા આહાર, પાણી ન લે પણ નિર્દોષ હોય તે જ લે, દસ માસ સુધી. ૧ શ્રમણભૂત પ્રતિમા–સાધુનો વેષ ધારણ કરી તે પ્રમાણે વર્તે ને કોઇ વદણા કરે

તો કહે કે હું સાધુ નથી પણ સાધુની ક્રિયા સર્વ પાળે, અગિયાર માસ સુધી. ઉપર મુજબ અગિયાર પ્રતિમા, તે પહેલી એક માસથી છેલ્લી અગિયારમી અગિયાર માસ સુધી પાળવાની છે (આગળ શ્રાવક તે મુજબ કરતા હતા) બારસહિં ભિક્ખુપડિમાહિં—બાર પ્રકારની સાધુની પ્રતિજ્ઞાના નિયમ એટલે જે સાધુ એકલો વિચારી પ્રતિમા કરવા માટે તે આ પ્રમાણે કરે. ૧ પ્રતિમા—તે રોજ એક વખત એક જ વેર આહારની એક દત્તિ [દાત] એટલે એકધાર તથા પાણીની એક દત્તિ લેવી ને તેથી નિર્વાહ કરવો. બીજા—ત્રીજા ચોથા—પાંચમા—છઠ્ઠા અને સાતમા મહિનામાં રોજ બે, ત્રણ, ચાર, પાંચ, છ અને સાત દત્તિ ઉપરાંત લેવું નહિ. એવો નિયમ તે સાત પ્રતિમા થઈ ૮ સાત દિવસ સુધી એકાંતર ઉપવાસ કરે અને ઉત્કૃષ્ટ આસન એટલે કઠણ આસને બેશે ૯ સાત દિવસ એકાંતર ઉપવાસ કરે પણ દંડાસને બેસે ૧૦ નવમી મુજબ પણ ગોદોહાસને એટલે જેમ ગાયને દોહવા બેસે એવી રીતે બેસી રહે. ૧૧ એક રાત દિવસની પ્રતિમા તે આગાઉથી બે ઉપવાસ કરી તે જ દિવસ ને રાત બામબહાર કાઉસ્સગ્ગ કરે ૧૨ એક રાતની પ્રતિમા તે પહેલાં ત્રણ ઉપવાસ કરી ત્રીજે દિવસે રાત વનમાં એક ચિત્તે રહીને ઉપસર્ગ આવે તે સહે. તેરસહિં કિરિયાઠાણેહિં—તેર પ્રકારની ક્રિયા એટલે કર્મ બાંધવાનાં ઠેકાણાં ૧ કામ સારૂ આરંભ કરવો. ૨ વગર કામે આરંભ કરવો ૩ જીવઘાત કરવા સારૂ કોઈ હિંસા કરે ૪ અકસ્માત ક્રિયા—તે જેમ કે હરણને તીર મારતાં માણસને વાગે ને તેનો જીવ જાય ૫ મિત્રદોષ ક્રિયા તે મિત્રને વેરી કરી માને તથા અચોરને ચોર બની કહે. ૬ મૃષાવાદ ક્રિયા—તે જૂઠું બોલવાથી લાગે છે ૭ અદિન્નાદાણ ક્રિયા—અણદીધું લેવાથી લાગે તે ૮ અનર્થ ક્રિયા—વગર કારણે આતરૌદ્ર ધ્યાન ધરવું ૯ માનવત્તિય ક્રિયા અહંકાર કરવાથી લાગે તે. ૧૦ અમિત્ત ક્રિયા—પુત્ર, સેવક આદિને મોટા અપરાધે થોડો દંડ કરે તે ૧૧ માયા કપટ કરવું તે ક્રિયા ૧૨ લોભવત્તિયા ક્રિયા—તે લોભ કરવો તે. ૧૩ ઇરિયાવહિયા ક્રિયા—માર્ગે ચાલતા ક્રિયા લાગે તે. ચઉદ્દસહિં ભૂયગામેહિં—ચૌદ પ્રકારના જીવના જથ્થા—સૂક્ષ્મ એકેંદ્રિય, બાદર એકેંદ્રિય બેઇંદ્રિય, તેઇંદ્રિય ચૌરિંદ્રિય, અસંજ્ઞી પંચેંદ્રિય, સંજ્ઞી પંચેંદ્રિય, એ સાત જાતના જીવના અપર્યાપ્તા ને પર્યાપ્તા એ ચૌદ જાતના જીવ. પર્યાય ૭ છે તે—૧ આહાર ૨ શરીર, ૩ ઇંદ્રિય ૪ શ્વાસોશ્વાસ. ૫ ભાષા, ૬ મન, તે જે જીવને જેટલી પર્યાય બાંધવી હોય તે ઉપજ્યા પછી પૂરી બાંધી રહ્યો નથી ત્યાં સુધી તે અપર્યાપ્ત

કહેવાય ને પછી પર્યાપ્ત કહેવાય એ સાત જાતિના જીવના બે બે ભા
કર્યા તેનુ કારણ એજ કે, અપર્યાપ્તપણે પણ જીવ મરી જાય છે **પન્નરસ
હિં પરમાહમ્મિએહિ**-૫ન્દર પ્રકારના પરમાધામી એટલે અધર્મ
દેવતા તેના નામ-૧ અંબ, ૨ અંબરિસ, ૩ શામ, ૪ સબળ, ૫ રૂદ્ર
૬ મહારૂદ્ર ૭ કાળ, ૮ મહાકાળ, ૯ અસિપત્ર, ૧૦ ધનુષ્ય, ૧૧ કુંભ
૧૨ વાલુ ૧૩ વેતરણી, ૧૪ ખરસ્વર ને ૧૫ મહાઘોષ **સોલસહિ
ગાહાસોલસએહિં**-સૂયગડાંગ સૂત્રના પ્રથમ શ્રુતસ્કંધના સોળ અધ્યયન
છે. **સત્તરસવિહે અસંજમેહિ**-સત્તર ભેદે અસયમ-૧ પૃથ્વી, ૨
પાણી, ૩ અગ્નિ, ૪ વાયુ, ૫ વનસ્પતિ ૬ બેઇન્દ્રિય, ૭ તેઇન્દ્રિય, ૮
ચૌરેદ્રિય, ૯ પંચેન્દ્રિય એ નવને હણવા તે અસજમ તથા, ૧૦ અજીવ
તે પુસ્તકાદિને અવિધિએ વાવરે તે. ૧૧ (પેહા) જોયા વગર જમીન
પર બેસે, ૧૨ (ઉપેહા) સંજમને વિષે લાગેલા સાધુને મદદ કરે નહિ.
૧૩ (અપમ્મજ્જણા) પાત્રાદિકને બરાબર પોજે નહિ ૧૪ (પરિષ્ઠાપના)
માત્રાદિકને અવિધિએ પરઠવે, ૧૫ મન, ૧૬ વચન, ૧૭ કાયા તેને
અયોગ્ય રીતે વર્તાવે, **અટ્ઠારસવિહેઅબંભેહિં**—અઢાર પ્રકારનુ
અબ્રહ્મચર્ય-ઉદારિક મનુષ્યને તિર્યંચની સાથે વિષય સેવવો, સેવરાવવો
અને સેવતાં પ્રત્યે રૂડું જાણવુ એ ત્રણ, તે મને કરી, વચને કરી ને
કાયાએ કરી એટલે નવ, તેમજ વૈક્રિય શરીર સબંધી નવ ભેદ એટલે
કુલ અઢાર **એગુણવીસાએ નાયજ્ઝયણેહિ**-શ્રી જ્ઞાતા ધર્મકથા
સૂત્રના પ્રથમ શ્રુતસ્કંધના ઓગણીશ અધ્યયન છે **વીસાએ અસમા-
હિઠાણેહિ**-વીશ પ્રકારના અસમાધિનાં ઠેકાણા (મોક્ષ માર્ગને વિષે
એકાંત ચિત્તની સ્થિરતાથકી વિપરીતપણે વર્તે તે અસમાધિ) ૧
ઉતાવળો ઉતાવળો ચાલે ૨ વગર પોજે ચાલે ૩ જેમ તેમ પોજીને
ચાલે. ૪ ઘણા પાટ પાટલા ભોગવે ૫ ગુરુના સામુ બોલે. ૬ સાધુની
ઘાત ચિતવે ૭ પ્રાણીની ઘાત ચિતવે ૮ ક્રોધ કરે ૯ પારકુ વાંકુ
બોલે ૧૦ પૂરી ખબર વિના નિશ્ચયકારી ભાષા બોલે ૧૧ કલેશ
કરે, ૧૨ બીજાને કલેશ ઉપજાવે ૧૩ અકાળે સજ્ઝાય કરે ૧૪
બહારથી આવ્યા પછી હાથ પગ પોજ્યા વગર બેસે ૧૫ પહોર રાત્રિ
ગયા પછી ઉતાવળો બોલે. ૧૬ માહોમાંહે કજીયા કરે. ૧૭ ગચ્છ
ભેદ કરે એટલે તડા પડાવે ૧૮ પોતે તપે અને બીજાને તપાવે
૧૯ ઘણું ખા ખા કરે ૨૦ જોઇને કામ કરવુ તેમા સાવચેતી ન
રાખે **એગવીસાએ સબલેહિ**--એકવીશ પ્રકારના સબળા દોષ કે
જેથી ચારિત્રને હાનિ પહોચે તે—૧ હસ્તકર્મ કરે તો સબળો દોષ

લાગે, ૨ મૈથુન સેવે તો સબળો દોષ લાગે. ૩ રાત્રિભોજન કરે તો, ૪ દોષ સહિત આહાર જમે તો, ૫ રાયપિંડ આહાર ભોગવે (મોટા રાજાને વાસ્તે કીધેલો આહાર જેથી ઘણું સામર્થ્ય ઉપજે તેવો.) ૬ વેચાતી લઇ આપેલી વસ્તુ લે તો, ૭ ઉછીની લઇ આપે તેવી વસ્તુ લે તો, ૮ દીક્ષા લઇને ૭ મહિનાની અંદર બીજા ટોળામાં જાય તો ૯ એક મહિનામાં ત્રણ નદી, નાળામાં પગ મેલે તો, ૧૦ એક મહિનામાં ૩ વાર કપટ કરે તો ૧૧ વારવાર જાણી ભાંગે તો ૧૨ પોતાની કાયાએ કરી જીવની હિંસા કરે તો, ૧૩ જાણીને જૂઠું બોલે તો ૧૪ જાણીને ચોરી કરે તો, ૧૫ સચિત્ત પૃથ્વી ઉપર બેસે તો. ૧૬ સચિત્ત માટી તથા પાણી ભેળાં કર્યાં હોય તે ઉપર બેસે, સુવે તો, ૧૭ શય્યા, પાટ, પાટલા ઘણાં ભોગવે તો, ૧૮ સચિત્ત કંદમૂળનો આહાર ભોગવે તો, ૧૯ એક વરસમાં દસ નદી, નાળાં પગેથી ઉતરે તો. ૨૦ એક વરસમાં દશ વાર કપટ કરે તો, ૨૧ સચિત્તે કરી હાથ કે વાસણ ખરડ્યાં હોય તેવા વાસેથી આહાર લે તો સબળો દોષ લાગે બાવીસાએ પરીસહેહિં–બાવીસ પ્રકારના પરીષહ એટલે ઉપદ્રવ–૧ ક્ષુધાનો, ૨ તૃષાનો ૩ ટાઢનો ૪ તાપનો ૫ ડંશમશકનો, ૬ અચેલનો ૭ અરતિ (સંજમને વિષે અરતિ લાગે ને સંસારને વિષે રતિ લાગે તે ન લાગવા દેવી,) ૮ સ્ત્રીનો ૯ ચર્યાનો (ચાલવાનો.) ૧૦ બેસવાનો (એક સ્થાનકે બેસી રહેવું પડે), ૧૧ સેજ્જાનો (સ્થાનક વગેરે બરોબર ન મળે), ૧૨ આક્રોશ વચનનો. ૧૩ વધનો, ૧૪ જાચવાનો, ૧૫ અલાભનો, ૧૬ રોગનો, ૧૭ તૃણ સ્પર્શનો, ૧૮ મેલનો ૧૯ સત્કારપુરસ્કારનો (આદરમાન ન મળે) ૨ પ્રજ્ઞાનો (જાણપણું મેળવવાનો) ૨૧ અજ્ઞાનનો, ૨૨ દંસણનો, તેવીસાએ સુયગડજ્ઝયણેહિં–શ્રી સુયગડાંગ સૂત્રના પહેલા બીજા શ્રુતસ્કંધના મળીને ત્રેવીશ અધ્યયન છે. ચઉવીસાએ દેવેહિં–ચોવીશ જાતના દેવતા—૧૦ ભવનપતિ, ૮ વાણવ્યંતર ૫ જ્યોતિષી ને ૧ વૈમાનિક (કુલ ચોવીશ) તથા ચોવીશ તીર્થંકર દેવ છે પણુ વીસાએ ભાવણાહિં–પચીશ પ્રકારની ભાવના–પાંચ મહાવ્રત–તેમાં દરેકની પાંચ પાંચ ભાવના એટલે કુલ પચીશ તે કહે છે–પહેલા મહાવ્રતની–૧ ઇર્યા ભાવના (જોઇને ચાલવું) ૨ મન ભાવના (સંજમને વિષે શુદ્ધ મન) ૩ વચન ભાવના ૪ એષણા ભાવના (નિર્દોષ આહાર પાણી વહોરવાં.) ૫ નિક્ષેપણા ભાવના (પાત્રાદિ જતનાએ મૂકવાં.) બીજા મહાવ્રતની પાંચ ભાવના–૧ આપ વિચારીને બોલે. ૨ ક્રોધથી ન કરે, ૩

ક્રોધ ન કરે, ૪ લોભ ન કરે, ૫ ભય ન કરે ત્રીજા મહાવ્રતની પાંચ ભાવના—જે જગાએ રહેવું હોય તેના ધણી અથવા તેની તરફના માણસની રજા લઈ તેમાં રહેવુ ૨ તે માંહેની વસ્તુ રજા લીધા વિના ભોગવવી નહિ ૩ સ્થાનક સમારવુ નહિ ૪ સ્વધર્મી સાથે સંવિભાગ કરી વસ્તુ ભોગવવી ૫ પોતાથી મોટા હોય તેનો વિનય કરવો ચોથા મહાવ્રતની પાંચ ભાવના—૧ સ્ત્રી, પશુ, નપુંસક રહિત સ્થાનક ભોગવવું ૨ સ્ત્રીની કથા વાર્તા કરવી નહિ, ૩ પૂર્વના કામભોગ સભારવા નહિ, ૪ સરસ આહાર કરવો નહિ, ૫ સ્ત્રીને આસને બેસવું નહિ પાંચમા મહાવ્રતની પાંચ ભાવના—૧ શ્રોતેંદ્રિય વશ કરવી ચક્ષુ ઈદ્રિય વશ કરવી, ૩ ઘ્રાણ ઈદ્રિય વશ કરવી ૪ રસ ઈદ્રિય વશ કરવી ૫ સ્પર્શ ઈદ્રિય વશ કરવી, એ કુલ પચીસ ભાવના **છવ્વીસાએ દસાકપ્પવવહારેણ ઉદ્દેસણકાલાણ**—છવીશ ઉદ્દેશા તેમાં દશાશ્રુતસ્કંધના ૧૦ બૃહત્કલ્પના ૬, વ્યવહાર સૂત્રના ૧૦ એ કુલ ૨૬ ઉદ્દેશા તે શ્રદ્ધયાં તથા પાળ્યા ન હોય **સત્તાવીસાએ અણગારગુણેહિં**—સત્તાવીશ પ્રકારે સાધુના ગુણ છે—૧ પ્રાણાતિપાત, ૨ મૃષાવાદ, ૩ અદત્તાદાન, ૪ મૈથુન, ૫ પરિગ્રહ એ પાચથી વિરમીને મહાવ્રત પાળે, ૬ પૃથ્વી, ૭ પાણી, ૮ અગ્નિ, ૯ વાયુ, ૧૦ વનસ્પતિ અને ૧૧ ત્રસ જીવની હિંસા ન કરે, ૧૨ રાત્રિભોજન ન કરે, ૧૩ શ્રોતેદ્રિય, ૧૪ ચક્ષુ ઇદ્રિય, ૧૫ ઘ્રાણેદ્રિય. ૧૬ રસેદ્રિય ૧૭ સ્પર્શેન્દ્રિયને વશ કરે, ૧૮ લોભ જીતે, ૧૯ ક્ષમાવત, ૨૦ ભાવ વિશુદ્ધ, ૨૧ ક્રિયા વિશુદ્ધ, ૨૨ સજમમા ચિત્ત, ૨૩ મન, ૨૪ વચન, ૨૫ કાયાને ગોપાવનાર, ૨૬ બાવીશ પરીષહના સહન કરનાર, ૨૭ મરણથી ડરે નહી **અઠ્ઠાવીસાએ આયારપ્પકપ્પેહિ**--અઠ્ઠાવીશ સાધુના આચાર છે તેમાના પચીસ અધ્યયન આચારાગ સૂત્રમા છે તથા ત્રણ અધ્યયન નિશીથ સૂત્રમા છે **એગુણતીસાએ પાવસુયપ્પસગેહિ**—ઓગણત્રીશ પ્રકારના પાપસૂત્ર છે—૧ વ્યતરદેવ કૃત હાસ્યાદિકનો ગ્રથ, ૨ રૂધિરાદિક વરસે તેનો ગ્રંથ ૩ ગ્રહના ચાળાના ફળ લખ્યા હોય તે, ૪ ધરતીકપના ફળનુ જ્ઞાન બતાવે તે, ૫ શરીરના લક્ષણ સંબધી ગ્રથ, ૬ મસા, તિલકાદિના જ્ઞાનસબધી ગ્રથ, હાથ પગની રેખા પ્રમુખનુ જ્ઞાન બતાવે તે ૮ સ્વરના લક્ષણ સબધી ગ્રથ, એ આઠ મૂળ તેના વૃતિ, વાર્તિક, એક એકના ગણ ત્રણ ભેદ થાય છે એટલે કુલ ૨૪, ૨૫ ગાધર્વ, ૨૬ નાટક, ૨૭ વાસ્તુવિદ્યાના શાસ્ત્ર, ૨૮ આયુર્વેદ, ૨૯ ધનુર્વેદ એ ઓગણત્રીશ પાપસૂત્ર, **તીસાએ મહા—**

મોહનીયઠાણેહિ–ત્રીશ પ્રકારના મહામોહનીયના ઠેકાણા છે. (મહા- મોહનીય કર્મ બાંધવાથી જીવ સંસારમા રઝળે છે.) તે મોહનીય ત્રીશ પ્રકારથી બાંધે તે કહે છે–૧ ત્રસજીવને પાણીમાં બોળી મારે, ૨ બાળકાદિકને મોઢે ડુચો દઇ મારે, ૩ બાળક વગેરેને આળાં ચમ વીટીને મારે, ૪ મુદગર પ્રમુખ માથામાં મારે, ૫ પરોપકારી જે ઘણા જીવને આધારભૂત હોય તેને મારે, ૬ મોટા શાબ્દને ઢાંકે ૭ છતી શક્તિએ કગાળ લોકની સંભાળ ન લએ, ૮ જે સાધુ શુદ્ધ ધર્મમાર્ગને વિષે લાગેલો હોય તેને તેથી બળાત્કારે ભ્રષ્ટ કરે. ૯ જિનધર્મનું વાંકુ બોલે, ૧૦ અત્યાદિ મદે કરી આચાર્ય વગેરેને આળો દે, ૧૧ શુદ્ધ સાધુને આહાર પાણી ન આપે, ૧૨ ઘણાં હથિયારો એકઠાં કરે. જ્ઞાનનો માર્ગ ન પાળે, ૧૪ અધર્મી-પ્રયોગ એટલે મંત્રજંત્ર આદિકની સાધના કરે, ૧૫ ચારિત્ર લીધા પછી વિષયની વાંછના કરે, ૧૬ પોતે વિદ્વાન ન હોય ને હું બહુ વિદ્વાન છુ એમ ડોળ બતાવે ૧૭ તપસ્વી ન હોય ને કહે કે હું તપસ્વી છુ, ૧૮ ઘરમા ઘાલી કોઇને અગ્નિએ બાળે તથા ધુમાડાથી મુંઝાવે. ૧૯ પોતે પાપ કરી બીજાને માથે નાખે ૨૦ કોઇનું રહસ્ય મમ ભરસભામાં કહી દે, ૨૧ હમેશાં ક્રોધ તથા કલેશ કરે. ૨૨ વિશ્વાસ ઘાત કરે, ૨૩ કેઇ પુરુષથી પ્રીતિ લગાડી તેની સ્ત્રીને ભોળવે, ૨૪ પોતે કુવારો નથી ને કુવારો કહે. ૨૫ જેણે પોતાને ધન આદિકે વધાર્યો તેનું માઠુ ચિંતવે, ૨૬ બ્રહ્મચારી ન હોય ને કહે કે હું બ્રહ્મચારી છુ ૨૭ જે જે પ્રતાપે લોકમાં પ્રસિદ્ધ થયો હોય મહત્ત્વ પામ્યો હોય તેને હાનિ કરે, ૨૮ દેશની જેને શિર ચિંતા છે તેને હણે ૨૯ કંઇ દેખતો ન હોય તો પણ કપટે કરી કહે કે હું જ્ઞાનમાં દેવતાદિકને પ્રત્યક્ષ દેખુ છુ ૩૦ દેવને અવગણે કે દેવ આવો કેવો કે મને કંઇ આપે નહિ, એ ત્રીશ પ્રકારનું કામ કરે તો મહામોહનીય કર્મ બાંધે. એગતીસાએસિદ્ધાઇ- ગુણેહિ એકત્રીશ સિદ્ધ ભગવાનનાં ગુણ કહે છે-પાંચ સંઠાણ ૧ પરિમંડળ, ૨ વાટલો (નક્કર ગોળ) ૩ ત્રિકોણ, ૪ ચોખુણ, ૫ લાંબુ પાંચ વર્ણ-૬ કાળો, ૭ લીલો, ૮ રાતો ૯ પીળો, ૧૦ ધોળો પાંચ રસ ૧૧ ખાટો, ૧૨ મીઠો, ૧૩ કડવો, ૧૪ કસાયલો ૧૫ તીખો. બે ગંધ-૧૬ સુગંધ, ૧૭ દુર્ગંધ આઠ સ્પર્શ-૧૮ ખરખરો. ૧૯ સુંહાળો, ૨૦ ભારે ૨૧ હલકો ૨૨ ટાઢો ૨૩ ઉનો, ૨૪ લુખો, ૨૫ ચોપડયો, ત્રણ વેદ-૨૬ સ્ત્રી ૨૭ પુરુષ, ૨૮ નપુંસક, એમાંનું સિદ્ધને કાંઇ નથી ૨૯ અશરીરપણુ, ૩૦ અસંગપણુ, ૩૧ જ્ઞાનાવરણીય

આદિ આઠ કર્મ ખપાવ્યાં છે તે કુલ એકત્રીશ સિદ્ધના ગુણ **બત્તી-સાએ જોગસંગહેહિ**-બત્રીસ પ્રકારના જોગનો સંગ્રહ કરવો તે કહે છે. ૧ શિષ્ય, આચાર્ય જેવો થાય તેને માટે તેને જ્ઞાન દેવું ૨ પોતાનું આચાર્યપણું (જ્ઞાન) તે બીજા આગળ પ્રકાશ કરવું ૩ કઠણ વખતે પણ ધર્મની દૃઢતા મૂકે નહિ ૪ આ લોક પરલોકને વિષે ફળની ઇચ્છા રહિત તપ કરે. ૫ શિક્ષા મળી તે પ્રમાણે વર્તવું ને નવી ગ્રહણ કરતાં જવું. ૬ મમતા ન કરે, ૭ છાનું તપ કરે, ૮ નિર્લોભપણુ રાખે, ૯ પરીષહ [ઉપસર્ગ] જીતે ૧૦ સરસ ચિત્ત રાખે ૧૧ શુદ્ધ સંજમ પાળે ૧૨ સમકિત શુદ્ધ રાખે ૧૩ ચિત્તની સમાધિ રાખે, ૧૪ કપટ રહિત આચાર પાળે, ૧૫ વિનય બરાબર કરે, ૧૬ સંતોષીપણું, ૧૭ વૈરાગી-પણું, ૧૮ કપટ રહિતપણું. ૧૯ શુદ્ધ કરણી ૨૦ સંવર ધરે, [પાપને રોકે] ૨૧ પોતાના દોષ ટાળે ૨૨ સર્વ વિષયથી વિરકત હોય ૨૩ મૂળ ગુણ પચ્ચકૂખાણ [પહેલાં પાચ] મહાવ્રત પાળે, ૨૪ ઉત્તરગુણ પચ્ચકૂખાણ [એ સિવાયનાં વ્રતે પાળે] ૨૫ ભાવસહિત કાઉસ્સગ્ગ કરે. ૨૬ પ્રમાદ રહિત વર્તે, ૨૭ હમેશાં ચારિત્રને વિષે સાવધાન રહે ૨૮ ધ્યાન ધરે ૨૯ મરણાંત દુઃખ પડયેથી પણ ભય ન પામે. ૩૦ સ્ત્રી આદિના સંગને છાંડે, ૩૧ પ્રાયશ્ચિત લે [વિશુદ્ધિ કરે] ૩૨ મરણકાળે આરાધના કરે, **તેતીસાએ આસાયણાએ**-તેત્રીશ પ્રકારની ગુરુની અશાતના તે અવિનયને ટાળવો- ૧ ગુરુની આગળ આગળ ચાલે તો અવિનય કર્યો, ૨ ગુરુની જોડાજોડ ચાલે ૩ ગુરુને ભરાઇને ચાલે, ૪ ગુરુને પૂઠ દઇ ઊભો રહે, ૫ ગુરુની જોડાજોડ ઊભો રહે, ૬ ગુરુની પૂઠે અડીને ઊભો રહે, ૭ ગુરુની આગળ બેસે. ૮ ગુરુની જોડાજોડ બેસે, ૯ ગુરુને અડીને બેસે, ૧૦ ગુરુ પહેલા આચમન લે ૧૧ ગુરુની સાથે દિશાએ ગયો હોય અને આવ્યા પછી તે પહેલા ઇરિયાવહી પડિક્કમે, ૧૨ કોઇ માણુસને ગુરુ બોલાવવા ચાહે છે તે અગાઉ પોતે તે માણુસ સાથે વાત કરવા મંડી જાય, ૧૩ પોતે સૂતો હોય ને જાણતો પણ હોય ને ગુરુ સાદ કરે તો બોલે નહિ, ૧૪ પોતે આહાર પાણી લાવ્યો તે પહેલા ગુરુને દેખાડયા વિના બીજાને દેખાડે, ૧૫ પોતે આહાર પાણી લાવ્યો તે પહેલા પોતાના શિષ્યને દેખાડે ને પછી પોતાના ગુરુને દેખાડે. ૧૬ પોતે જે લાવ્યો છે તે પહેલાં પોતાના શિષ્યને દઇને પછી ગુરુને દે, ૧૭ પોતાનો શિષ્ય આહાર પાણી લાવ્યો છે તે ગુરુને પૂછયા વિના બીજાને આપે. ૧૮ ગુરુર્વાદિ સાથે આહાર કરવા બેઠો ને પોતે ઉતાવળો ઉતાવળો

સારૂ સારૂ ખાઈ જાય, ૧૯ ગુરુ બોલાવે ને બોલે નહિ ૨૦ ગુરુએ બોલાવ્યા છતાં બેઠા બેઠા હોંકારા કરે પણ આવી ને જવાબ ન દે, ૨૧ ગુરુ બોલાવે ત્યારે જોરથી બોલે કે શું કહો છો ? ૨૨ ગુરુ કામ કહે તો ઉલટું કહે કે તમે કરો ૨૩ ગુરુને આકરે વચને બોલાવે ૨૪ ગુરુને તિરસ્કારે બોલાવી વચન ન માને, ૨૫ ગુરુ કથા કહે છે તેમાં આડુ બોલે કે આમ કહો ૨૬ ગુરુ કથા કહે છે તેમાં કહે કે, તમે શું ભૂલી ગયા કે! ૨૭ ગુરુ ધર્મકથા કહે તેમાં રાજી ન રહે, ૨૮ ગુરુનો ધર્મ કથામા ભેદ પાડે ૨૯ ગુરુ ધર્મકથા કહેતા હોય તેમા પોતે આડો પડી જુદું બતાવે, ૩૦ ગુરુનું વાંકુ બોલે, ૩૧ ગુરુની પથારી ન કરી આપે ૩૨ ગુરુની પથારી ખૂંદી નાખે, ૩૩ ગુરુથી ઊંચે આસને બેસે, એ તેત્રીશ પ્રકારથી ચાલે તેથી ગુરુનો અવિનય થાય માટે તેમ કરવું નહિ. અરિહંતાણુ આસાયણાએ-અરિહંત દેવની આશાતના કરી હોય એટલે તેના વિષે કાંઈ ખોટુ ચિંતવ્યુ હોય તેનું નિવારણ કરૂ છુ સિદ્ધાણુ આસાયણાએ—સિદ્ધભગવાનની આશાતના કરી હોય, તે વિષે કંઈ સંદેહ આવ્યો હોય. આયરિયાણુ-આસાયણાએ-આચાર્યજીની આશાતના કરી હોય. ઉવજ્ઝાયાણુ-આસાયણાએ ઉપાધ્યાયની આશાતના કરી હોય સાહૂણુ આસાયણા-એ-સાધુની આશાતના કરી હોય સાહુણીણુ આસાયણાએ—સાધ્વી-ની આશાતના કરી હોય. સાવયાણુ આસાયણાએ—શ્રાવકની આશા-તના કરી હોય. સાવિયાણુ આસાયણાએ-શ્રાવિકાની આશાતના કરી હોય. દેવાણુ આસાયણાએ-ચાર જાતના દેવતાની શ્રદ્ધા ન આણી હોય. દેવીણુ આસાયણાએ-દેવતાની દેવીનું ભૂંડુ બોલી આશાતના કરી હોય. ઇહલોગસ્સઆસાયણાએ-આ લોક જે મનુષ્ય તિર્યંચના ભવ તેની નાસ્તિ કહી આશાતના કરી હોય. પરલોગસ્સઆસાયણાએ-પરલોક જે દેવતા નારકીના ભવ તેની નાસ્તિ કહી, આશાતના કરી હોય કેવલીણુ આસાયણાએ-કેવળજ્ઞાનને વિષે શંકા આણી તેની આશાતના કરી હોય. કેવલીપન્નત્તસ્સધમ્મસ્સઆસાયણાએ-કેવળી પ્રરૂપિત ધર્મનું માઠું બોલી તેની આશાતના કરી હોય. સદેવમણુઆસુરસ્સ લોગસ્સ-આસાયણાએ-દેવતા અને મનુષ્ય સહિત જે લોક તેની શ્રદ્ધા ન આણી આશાતના કરી હોય સવ્વપાણ ભૂય, જીવ, સત્તાણુ આસાય-ણાએ-જીવ, જે પ્રાણ, ભાવતપણુ તથા સત્તા સહિત છે તેની શ્રદ્ધા ન આણી આશાતના કરી હોય. કાલસ્સઆસાયણાએ-ત્રણ કાળ નથી એમ

કહી આશાતના કરી હોય. **સુયસ્સઆસાયણાએ**—સૂત્ર સિદ્ધાંત વિષે શંકા લાવી આશાતના કરી હોય **સુયદેવયાએઆસાયણાએ**-સૂત્રદેવ જે તીર્થંકર તેની આશાતના કરી હોય **વાયણારિયસ્સઆસાયણાએ**-વાચણી આપનાર આચાર્યની આશાતના કરી હોય **જં વાઇદ્ધં**-સૂત્ર આઘા પાછાં ભણાયા હોય. **વચ્ચામેલિયં**-ઉપયોગ વિના વારંવાર સૂત્ર ભણાયેલ હોય **હીણક્ખર**-અક્ષર ઓછો બોલાણો હોય **અચ્ચક્ખરં**-અક્ષર અધિક બોલાણો હોય, **પયહીણં**-પદ ઓછુ બોલાણું હોય. **વિણયહીણં**-વિનયરહિત ભણ્યો હોય **જોગહીણં**-ધ્યાન રાખ્યા વિના ભણ્યો હોય **ઘોસહીણં**-શુદ્ધ ઉચ્ચાર વિના ભણ્યો હોય **સુટ્ઠુદિન્નં**-સારૂં જ્ઞાન અવિનીતને ભણાવ્યું હોય. **દુટ્ઠુપડિચ્છિયં**-પ્રમાદસહિત આળસે ભણ્યો હોય. **અકાલે કઓ સજ્ઝાઓ**-કવખતે સજ્ઝાય કરી હોય. **કાલે ન કઓ સજ્ઝાઓ**-બરાબર વખતે સજ્ઝાય ન કરી હોય. **અસજ્ઝાઇએસજ્ઝાય**- અપવિત્ર સ્થાનકમાં સજ્ઝાય કરી હોય **સજ્ઝાઇએ ન સજ્ઝાયં**-સજ્ઝાય કરવાને યોગ્ય સ્થાન છે તે સ્થાને સજ્ઝાય ન કરી હોય. **તસ્સ મિચ્છા મિ દુક્કડં**-તે સર્વ ખોટું કીધેલું નિષ્ફળ થાજો.

આલોયણા—એક બોલથી માંડીને તેત્રીશ બોલ સુધી જે કોઇ જાણવા જોગ જાણતા હશે, આદરવા જોગ આદરતા હશે છાંડવા જોગ છાંડતા હશે, સફળ જન્મ જીવિત કરતા હશે, મુકિતગામી, હળુકર્મી, સુલભ બોધી, ભવ્ય જીવ, સમતાવંત, ધીરજવંત લજ્જાવંત, ધ્યાનવંત, તેને ધન્ય છે, તેને સમય સમયની વંદણા હોજો મારે જીવે આજના દિવસ સંબંધી જાણવા જોગ જાણ્યા ન હોય, આદરવા જોગ આદર્યા ન હોય, છાંડવા જોગ છાંડયા ન હોય, સમકિત સહિત બાર વ્રત સલેખણા સહિત નવાણું અતિચાર, પાંચ આચાર સંબંધી એકસો ને વીશ દોષ અતિચાર સંબંધી, "૧" દ્રવ્યે ૨ પ્રમાદે ૩ અણાભોગે ૪ આતુરતાએ ૫ આપદાએ. ૬ શંકાએ ૭ સહસાકારે ૮ ભયે ૯ ઉપશમભાવે ૧૦ વિષમભાવે. એ દશ પડિસેવણાએ દોષ લાગ્યા હોય તે, સમકાએણં, ફાસિયં પાલિયં, તીરિયં, કીટ્ટિયં, સોહિયં, સામાઇયં, આરાહિયં, આણાએ અણુપાલિતા, ભવઇ. મન, વચન, કાયાએ, કરણ, કોટિ ભાગે કરી, કરણ કરાવણ અનુમોદવે કરી, ખંડન કરાવ્યો હોય, વિરાધના કરી હોય, દેશથી સર્વથી, દ્રવ્યથી, ક્ષેત્રથી, કાળથી, ભાવથી, વિરાધના કરી હોય, ઉત્સૂત્રે, ઉન્માર્ગે, અકલ્પે, અકરણીએ, દુષ્ટ ધ્યાને, દુષ્ટ ચિંતવણાએ, અણાચાર આચરવે, અણેષણિક ઇચ્છાએ,

સંકલ્પ, વિકલ્પ કીધા હોય આરંભ, સમારંભ કીધા હોય હાસ્યે, ભયે, અજ્ઞાને મિથ્યાત્વે, અવ્રતે, પ્રમાદે, કષાયે, અશુભ જોગે કરી, અસ્થિરપણે, મતિચપળ, દષ્ટિચપળ ભાષાચપળ, ભાવચપળપણે, અશુદ્ધ ભાવે કરી આપસ્થાપના, પરઉથાપના કરવે બગખ્યાને, શુદ્ધિપણે, લોલુપતાપણે, કુંટપણે, મૂઢપણે, મ જાર બુદ્ધિએ ઠગ કદાગ્રહપણે, અવિનયપણે, અજોગપણે, કામબુદ્ધિ વિષયવિકારપણે, આળસે, આકુટ્ટિએ, અણાકુટ્ટિએ, જાણપણે અજાણપણે, જે કાંઇ અતિક્રમ, વ્યતિક્રમ, અતિચાર અણાચાર, સેવ્યાં હોય, સેવરાવ્યા હોય સેવતા પ્રત્યે અનુમોદ્યા હોય, ને આલોવ્યા ન હોય, નિંદ્યા ન હોય, પડિક્કમ્યા ન હોય, વિશુદ્ધ કર્યા ન હોય, પ્રાયશ્ચિત લીધુ ન હોય, ને નિવારણ સમી રીતે કર્યું ન હોય એવા અવિશુદ્ધ આત્મા, સપાપ જોગે કરી આત્માને અરિહંતની સાખે ધર્મા-ચાર્યની સાખે, સિદ્ધાંતપ્રવચનની સાખે, આત્માની સાખે, મિચ્છામિ દુક્કડં

પાંચમુ સૂત્ર.

નમો–નમસ્કાર હોજો. ચઉવીસાએ–ચોવીશ. તિત્થયરાણં–તીર્થંકર દેવને. ઉસભાઈમહાવીર–ઋષભદેવ સ્વામી આદિ મહાવીર સ્વામી પર્યંત. પજ્જવસાણાણં–સેવા ભક્તિ કરૂ છુ ઈણમેવ–એના નિગ્ગંથ–નિર્ગ્રંથ (ધન રહિત)નાં. પાવયણં–પ્રવચન સચ્ચં–સાચો. અણુત્તરં–સર્વથી ઉત્તમ. કેવલિયં–કેવળજ્ઞાનીનો કહેલ. પડિપુન્ન–પ્રતિપૂર્ણ—સંપૂર્ણ નેયાઉયં—ન્યાયકારક. સંસુદ્ધં–બરાબર શુદ્ધ. સલ્લકત્તણં–શલ્ય–વહેમનો કાપનાર. સિદ્ધિમગ્ગં–એવો સિદ્ધ થવાનો માર્ગ મુત્તિમગ્ગં–(મુક્તિ) કર્મથી મુકાવાનો માર્ગ નિજ્જાણમગ્ગં–કર્મનો છેદ ભાંગવાનો માર્ગ નિવ્વાણમગ્ગં–(નિર્વાણ) કર્મ નિવારીને શીતળ થવાનો માર્ગ અવિતહં–એના વિષે, અવિસંધિ–સંદેહ રાખવો નહિ. સવ્વદુક્ખપ્પહીણમગ્ગં–સઘળાં દુઃખ મટાડવાનો માર્ગ છે. ઇત્થ ઠિયા જીવા–એને વિષે રહેલા જીવ. સિજ્ઝંતિ–સિદ્ધ થશે. બુજ્ઝંતિ–બુઝશે સવ જાણશે. મુચ્ચંતિ–કર્મથી મુકાશે. પરિનિવ્વાયંતિ–કર્મ નિવારીને શીતળભૂત થશે. સવ્વદુક્ખાણં મંતકરંતિ–સવ દુઃખનો અંત કરશે. તં–તે. ધમ્મં–ધર્મ સદ્દહામિ—સદ્દહુ છુ પત્તિયામિ–પ્રતીતિ આણું છું રોએમિ–રૂચવું છું ફાસેમિ–સ્પર્શ કરૂ છું–તે મુજબ ચાલુ છુ પાલેમિ–પાળુ છુ

વર્તું છું **અણુપાલેમિ**–વિશેષે પારૂં છું. **ત**–તે **ધમ્મં**–ધર્મ. **સદ્દહતો**–સદ્દહતો. **પત્તિયંતો**–પ્રતીતિ કરતો. **રોયંતો**–રૂચવતો **ફાસંતો**–સ્પર્શ કરતો. **પાલંતો**–પારતો **અણુપાલંતો**–વિશેષે પારતો. **તસ્સ**–તે **ધમ્મસ્સ**–ધર્મ **કેવલીપન્નત્તસ્સ**–કેવળીનો પ્રરૂપેલ તેને **અબ્ભુટ્ઠિઓમિ આરાહણાએ**–આરાધવાને હું ઉદ્યમવંત થયો છું. તત્પર થયો છું. **વિરઓમિ**–હું નિવર્તું છું **વિરાહણાએ**–તેની વિરાધના કરવાથી **અસંજમં**–અસંજમ–પાપ **પરિયાણામિ**–છાંડું છું. **સંજમં**–સંજમને **ઉવસંપજ્જામિ**–અંગીકાર કરૂં છું **અબંભં**–અબ્રહ્મચર્યને **પરિયાણામિ**–છાંડુ છુ **બંભ**–બ્રહ્મચર્યને. **ઉવસંપજ્જામિ**–અગીકાર કરૂં છુ. **અકપ્પં**–લેવાનુ અયોગ્ય તે **પરિયાણામિ**–છાંડું છું. **કપ્પં**–લેવાનુ યોગ્ય તે. **ઉવસંપજ્જામિ**–અંગીકાર કરૂ છું. **અન્નાણં**–અજ્ઞાન, **પરિયાણામિ**–છાંડુ છુ. **નાણ**–જ્ઞાન. **ઉવસંપજ્જામિ**–અગીકાર કરૂં છુ **અકિરિયં**–અક્રિય (ખોટી કરણી). **પરિયાણામિ**–છાડુ છું **કિરિય**–સુકૃત **ઉવસંપજ્જામિ**–અંગીકાર કરૂ છુ. **મિચ્છત્ત**–મિથ્યાત્વને. **પરિયાણામિ**–છાંડુ છું **સમ્મત્તં**–સમકિતને **ઉવસપજ્જામિ**–અંગીકાર કરૂં છું **અબોહિં**–દુર્બોધ. **પરિયાણામિ**–છાંડુ છુ **બોહિ**–સુબોધ **ઉવસંપજ્જામિ**–અગીકાર કરૂ છુ **અમગ્ગં**–ઉન્માર્ગ. **પરિયાણામિ**–છાડુ છું **મગ્ગં**–મોક્ષ માર્ગ **ઉવસંપજ્જામિ**–અગીકાર કરૂ છું **જં સંભરામિ**–જે મને સાંભરે છે **જં ચ ન સભરામિ**–જે મને નથી સાભરતું **જં પડિક્કમામિ**–જેનુ પ્રાયશ્ચિત લીધુ છે. **જં ચ ન પડિક્કમામિ**–જેનું પ્રાયશ્ચિત ન લીધુ હોય **તસ્સ**–તે **સવ્વસ્સ**–સર્વ **દેવસિયસ્સ**–દિવસ સંબધી. કીધેલા–કહેલા **અઇઆરસ્સ**–અતિચાર પાપનાં. **પડિક્કમામિ**-પ્રાયશ્ચિત કરૂં છું. નિવારણ કરુ છું. **સમણોહં**–શ્રમણ છુ **સજય**–સજતિ છું **વિરય**–સંસારથી વિરકત થયો છું **પડિહય**–હણયાં છે–**પચ્ચક્ખાય**–બંધી કરીને **પાવકમ્મો**–પાપ કર્મને **અનિયાણો**–નિયાણા રહિત કરણીનુ ફળ માગી લેવુ નહિ **દિટ્ઠિ**–સમકિત દષ્ટિ. **સંપન્નો**–સહિત છે. **માયા**–કપટ **મોસો**–જૂઠાપણુ **વિવજ્જિઓ**–તજી દીધુ છે વર્જી દીધું છે **અડ્ઢાઇજ્જેસુ**–જે અઢી. **દીવસમુદેસુ**–દ્વીપ સમુદ્ર છે તેને વિષે **પન્નરસ કમ્મભુમીસુ**–પંદર કર્મભૂમિ ક્ષેત્રને વિષે **જાવંતિ**–જેટલા **કેઇ**–કોઇ **સાહૂ**–સાધુ **રયહરણ**–રજોહરણ જેવી રજ કાઢી શકાય છે **ગુચ્છગ**–ગુચ્છો **પડિગ્ગહ**–પાત્રના. **ધારા**–ધરણહાર છે. રાખનાર છે. **પચમહવ્વયધારા**–

પાંચ મહાવ્રતના ધરનાર છે અઠારસસહસ્સ-અઢાર હજાર, સીલંગ-રથધારા-બ્રહ્મચર્યના શ્લોક રૂપી રથના ધારણ કરનાર છે અક્ખય આયારચરિત્તા-અક્ષય છે જેનાં આચાર અને ચારિત્ર. તે સવ્વે-તે સર્વને સિરસા-મસ્તક નમાડીને. મણસા-મને કરી મત્થએણ વંદામિ-મસ્તકે કરી નમું છું અતિચાર આલોવ્યા, પડિક્કમ્યા, નિંદ્યા, ગર્હ્યા, નિસલ્લ થયા, વિશેષે, વિશેષે અરિહંત સિદ્ધ, કેવળી, ગણધર, આચાર્ય, ઉપાધ્યાય, સાધુ, સાધ્વી ગુર્વાદિકને ભુલે ચુકે કરી ખમાવું છું

ઇતિ શ્રમણસૂત્ર સમાપ્ત.

પહેલા ખામણા

પહેલા ખામણા ૫ મહાવિદેહ ક્ષેત્રને વિષે જઘન્ય તીર્થંકર વિચરે છે તે જઘન્ય તીર્થંકર ૨૦ અને ઉત્કૃષ્ટા હોય તો ૧૬૦ તે સ્વામીના ગુણગ્રામ કરતાં જઘન્ય કર્મની કોડુ ખપે ઉત્કૃષ્ટો રસ ઉપજે તો આ જીવ તીર્થંકર નામ ગોત્ર ઉપાર્જે તે વીશ સ્વામીનાં નામ કહું છું ૧ શ્રીસીમંધરસ્વામી, ૨ શ્રીજુગમંધરસ્વામી ૩ શ્રીબાહુસ્વામી, ૪ શ્રીસુબાહુસ્વામી, ૫ શ્રીસુજાતનાથસ્વામી, ૬ શ્રીસ્વયંપ્રભસ્વામી ૭ શ્રીઋષભાનનસ્વામી ૮ શ્રીઅનંતવીર્યસ્વામી, ૯ શ્રીસુરપ્રભસ્વામી ૧૦ શ્રીવિશાળપ્રભસ્વામી, ૧૧ શ્રીવજ્રધરસ્વામી, ૧૨ શ્રીચંદ્રાનનસ્વામી, ૧૩ શ્રીચંદ્રબાહુસ્વામી, ૧૪ શ્રી ભુજંગદેવસ્વામી, ૧૫ શ્રીઇશ્વરસ્વામી, ૧૬ શ્રીનેમપ્રભસ્વામી, ૧૭ શ્રીવીરસેનસ્વામી, ૧૮ શ્રીમહાભદ્રસ્વામી, ૧૯ શ્રીદેવજશસ્વામી, ૨૦ શ્રી અજિતસેનસ્વામી, તેમને મારી તમારી સમય સમયની વંદના હજો. તે સ્વામી કેવા છે? મારા તમારા મનની વાત જાણી દેખી રહ્યા છે, ઘટઘટની વાત જાણી દેખી રહ્યા છે, સમય સમયની વાત જાણી દેખી રહ્યા છે, ચૌદ રાજ લોક હસ્તામલકવત્ જાણી દેખી રહ્યા છે, અનંત જ્ઞાન છે અનંત દર્શન છે, અનંત ચારિત્ર છે, અનંત તપ છે અનંત બીર્જ છે, અનંત વીર્ય છે, ખટે ગુણે કરી સહિત છે, ચોત્રીશ અતિશયે કરી બિરાજમાન છે, પાત્રીશ પ્રકારની સત્યવચન વાણી ગુણે કરી સહિત છે, એક હજારને આઠ ઉત્તમ લક્ષણે કરી સહિત છે, અઢાર દોષ રહિત છે બાર ગુણે કરી સહિત છે ચાર કર્મ ઘનઘાતીયાં ક્ષય કર્યાં છે, બાકીનાં ચાર કર્મ પાતળાં પાડયા છે મુક્તિ જવાના કામી થકા વિચરે છે ભવ્યજીવના સંદેહ ભાંગે છે, સજોગી, સશરીરી, કેવળજ્ઞાની, કેવળદર્શની,

યથાખ્યાત ચારિત્રના ધારણહાર છે, ક્ષાયક સમકિત, શુકલધ્યાન, શુકલ-લેશ્યા, શુભધ્યાન, શુભજોગ, ચોસઠ ઇંદ્રના પૂજનિક, વંદનિક, અર્ચનિક છે, પંડિતવાર્ય આદિ અનંત ગુણે કરી સહિત છે ધન્ય તે સ્વામીનાથ ગામ, નગર, રાયહાણી, પુરપાટણ, એક ગામથી બીજે ગામ વિહાર કરતા હશે ત્યા જિનેદ્રદેવ રૂપી સૂર્ય આગળ ચાલે તે વાંસે ગણધર ચાલે, તે વાંસે શેષ સાધુ ચાલે, સ્વામી પગ ધરે ત્યા લાખ પાંખડીનું પદ્મ કમળ-ફૂલ થઇ આવે, પાછો પગ ઉપાડે ત્યારે વિસરાળ થઈ જાય, નદી-નાળાં આવે ત્યાં પાજ બંધાઇ જાય, કાંટા સમે મુખે હોય તે ઉંધે મુખે થઇ જાય. સ્વામીજી હજારો ગાઉનો વિહાર કરી બાગ બગીચામાં વનપાળની આજ્ઞા લઇ સમોસરે, ત્યાંથી પચીશ પચીશ જોજનમાં માર નહિ, મરકી નહિ, સ્વચક્ર પરચક્રના ભય નહિ, સાત પ્રકારની ભીતિ માત્ર રહે નહિ, જૂનું મિથ્યાત્વ હોય ત્યા ત્રગડા ગઢની રચના થઇ આવે, રૂપાનો ગઢ ને સોનાના કાંગરા, સોનાનો ગઢ ને રત્નના કાંગરા, રત્નનો ગઢ અને મણિ-રત્નના કાગરાં, ચાર દિશાએ ચાર ચાર દરવાજા થઇ આવે, એક એક દરવાજે વીશ વીશ હજાર પગથિયાં થઇ આવે, સમોસરણને મધ્ય ભાગે સ્ફટિક રત્નનુ સિંહાસન થઇ આવે, બારગણુ અશોકવૃક્ષ થઇ આવે, અંબોડાને ઠેકાણે ભામંડળ થઇ આવે, ઉપર ચોવીસ જોડા ચામરના થઈ આવે, વનપાળ જઇ રાજાદિને વધામણી આપે, બાર પ્રકારની પ્રખદા વખાણ-વાણી સાભળે, સૌ સૌની ભાષામાં સૌ સમજી જાય, કોઇને શંકા ઉપજે નહિ ભવનપતિ અને તેની દેવી, વાણવ્યંતર અને તેની દેવી, જ્યોતિષી અને તેની દેવી, વૈમાનિક અને તેની દેવી, મનુષ્ય અને મનુષ્યણી, તિર્યંચ અને તિર્યંચણી એ બાર જાતની પ્રખદા વખાણવાણી સાંભળતાં કોઇ કોઇનુ વેર ઉલ્લસે નહિ ધન્ય તે મહારાજ, જયા દેશના દેતા થકા વિચરતા હશે ત્યા રાઈસર, તલવર, માડંબિઅ, કોડંબિઅ, શેઠ, સેનાપતિ, ગાથાપત્તિ, સ્વામીની દેશના સાભળી કર્ણ પવિત્ર કરતા હશે, દર્શન દેદાર કરી નેત્ર પવિત્ર કરતા હશે, અશનાદિક ચૌદ પ્રકારનું દાન દઈ કર પવિત્ર કરતા હશે, તેને ધન્ય છે. સ્વામીનાથ, તમે પંચ મહાવિદેહ ક્ષેત્રને વિષે બિરાજો છો, હું અપરાધી, દીનકિંકર, ગુણહીન, અહી બેઠો છું તમારા જ્ઞાન, દર્શન ચારિત્ર, તપ સંબંધી અવિનય આશાતના, અભકિત, અપરાધ કર્યો હોય તો મન વચન કાયાએ કરી હાથ જોડી મસ્તક નમાવી ભુજો ભુજો કરી ખમાવું છુ (તિક્ખુત્તાનો પાઠ ત્રણ વાર કહેવો).

બીજા ખામણા.

બીજા ખામણા અનંતા સિદ્ધ ભગવંતને કરૂં છું તે ભગવંતના ગુણગ્રામ કરતાં જઘન્ય કર્મની ક્રોડ ખપે, ઉત્કૃષ્ટો રસ ઉપજે તો આ જીવ તીર્થંકર નામ ગોત્ર ઉપાર્જે

આ ચોવીશીનાં નામ કહું છું—૧ શ્રી ઋષભદેવ સ્વામી, ૨ શ્રી અજિતનાથસ્વામી ૩ શ્રી સંભવનાથસ્વામી, ૪ શ્રી અભિનંદન સ્વામી, ૫ શ્રી સુમતિનાથસ્વામી, ૬ શ્રી પદ્મપ્રભસ્વામી, ૭ શ્રી સુપાર્શ્વનાથસ્વામી, ૮ શ્રી ચંદ્રપ્રભસ્વામી, ૯ શ્રી સુવિધિનાથસ્વામી, ૧૦ શ્રી શીતળનાથસ્વામી, ૧૧ શ્રી શ્રેયાંસનાથસ્વામી ૧૨ શ્રી વાસુપૂજ્યસ્વામી, ૧૩ શ્રી વિમળનાથસ્વામી, ૧૪ શ્રી અનંતનાથસ્વામી, ૧૫ શ્રી ધર્મનાથસ્વામી, ૧૬ શ્રીશાંતિનાથસ્વામી, ૧૭ શ્રીકુંથુનાથસ્વામી, ૧૮ શ્રી અરનાથસ્વામી ૧૯ શ્રી મલ્લિનાથસ્વામી, ૨૦ શ્રી મુનિસુવ્રતસ્વામી, ૨૧ શ્રી નમિનાથસ્વામી, ૨૨ શ્રી નેમનાથસ્વામી, ૨૩ શ્રી પાર્શ્વનાથસ્વામી ૨૪ શ્રી મહાવીરસ્વામી, આ ચોવીશી, અનંત ચોવીશી પહેર સેરે સીઝી, બૂઝી, આઠ કર્મ ક્ષય કરી મોક્ષ પધાર્યા છે આઠ કર્મ તે કયા? ૧ જ્ઞાનાવરણીય, ૨ દર્શનાવરણીય, ૩ વેદનીય, ૪ મોહનીય, ૫ આયુષ્ય, ૬ નામ, ૭ ગોત્ર, ૮ અંતરાય. એ આઠ કર્મ ક્ષય કરી મુક્તિ શિલાએ પહોંચ્યા છે મુક્તિશિલા કયાં છે? સમપૃથ્વીથી સાતસે નેવું જોજન ઊંચપણે તારામંડળ આવે. ત્યાંથી દશ જોજન ઊંચપણે સૂર્યનું વિમાન છે, ત્યાંથી એંશી જોજન ઊંચપણે ચંદ્રમાનું વિમાન છે, તે ઉપર ચાર જોજન ઊંચપણે નક્ષત્રના વિમાનછે, ત્યાંથી ચાર જોજન ઊંચપણે બુધનો તારો છે તે ઉપર ત્રણ જોજન ઊંચપણે શુક્રનો તારો છે તે ઉપર ત્રણ જોજન ઊંચપણે બૃહસ્પતિનો તારો છે ત્યાંથી ત્રણ જોજન ઊંચપણે મંગળનો તારો છે ત્યાંથી ત્રણ જોજન ઊંચપણે શનિશ્ચરનો તારો છે એમ નવસે જોજન લગી જ્યોતિષચક્ર છે. તે ઉપરાંત અસંખ્યાતા જોજન ક્રોડાક્રોડી ઊંચપણે પહેલો સુધર્મ નામે અને બીજો ઇશાન નામે દેવલોક છે એકેકો અર્ધ ચંદ્રમાને આકારે છે બે મળી પૂર્ણચંદ્રમાને આકારે છે પહેલામાં બત્રીશ લાખ વિમાન છે બીજામાં અઠ્ઠાવીશ લાખ વિમાન છે. ત્યાંથી અસંખ્યાતા જોજન ઉપર ત્રીજો સનત્કુમાર અને ચોથો માહેંદ્ર એ બે દેવલોક છે એકેકો અર્ધચંદ્રમાને આકારે છે બે મળી પૂર્ણ ચંદ્રમાને આકારે છે. ત્રીજામાં બાર લાખ અને ચોથામાં આઠ લાખ વિમાન છે તે ઉપર અસંખ્યાતા જોજન ઉપર પાંચમો

બ્રહ્મલોક દેવલોક છે એકલો પૂર્ણચંદ્રમાને આકારે છે, તેમાં ચાર લાખ વિમાન છે. તેથી અસંખ્યાતા જોજન ઉપર છઠ્ઠો લાંતક દેવલોક છે. એકલો પૂર્ણ ચંદ્રમાને આકારે છે, તેમાં પચાસ હજાર વિમાન છે. ત્યાંથી અસંખ્યાતા જોજન ઉપર સાતમો મહાશુક્ર દેવલોક છે એકલો પૂર્ણચંદ્રમાને આકારે છે, તેમાં ચાલીસ હજાર વિમાન છે ત્યાંથી અસંખ્યાતા જોજન ઉપર આઠમો સહસ્રાર દેવલોક છે, એકલો પૂર્ણ ચંદ્રમાને આકારે છે, તેમાં છ હજાર વિમાન છે ત્યાંથી અસંખ્યાત જોજન ઉપર નવમો આણત અને દશમો પ્રાણત એ બે દેવલોક જોડાજોડ છે, એકેકો અર્ધ ચંદ્રમાને આકારે છે, બે મળી પૂર્ણચંદ્રમાને આકારે છે, બેમાં મળીને ચારસો વિમાન છે, ત્યાંથી અસંખ્યાતા જોજન ઉપર અગ્યારમો આરણ અને બારમો અચ્યુત દેવલોક છે, એ બે જોડાજોડ છે, એકેકો અર્ધ ચંદ્રમાને આકારે છે, બે મળી પૂર્ણ ચંદ્રમાને આકારે છે, બેમાં મળીને ત્રણસો વિમાન છે ત્યાથી અસંખ્યાતા જોજન ઉપર નવ ગ્રૈવેયક છે. તેના-નામ ભદ્દે, સુભદ્દે, સુજાએ, સુમાણસે, પિયદંસણે, સુદંસણે, આમોહે, સુપડિબદ્ધે, જસોધરે, તેની ત્રણ ત્રિક છે તેમાં પહેલી ત્રિકમાં એકસો અગિયાર વિમાન છે, બીજી ત્રિકમા એકસો સાત વિમાન છે, અને ત્રીજી ત્રિકમાં એકસો વિમાન છે ત્યાથી અસંખ્યાતા જોજન ઊંચપણે પાંચ અનુત્તર વિમાન છે, તેનાં નામ-વિજય, વિજયંત, જયંત, અપરાજિત, સર્વાર્થસિદ્ધ તે સર્વાર્થસિદ્ધ મહાવિમાનની ધ્વજા થકી બાર જોજન ઊંચપણે મુક્તિશિલા છે તે મુક્તિશિલા કેવી છે? પિસ્તાલીસ લાખ જોજનની લાંબી પહોળી છે, મધ્યે આઠ જોજનની જાડી છે, ઊતરતા છેડે માંખીની પાંખથકી પાતળી છે, ઊજળી, ગોખીર, શંખ, ચંદ્ર, અંકરત્ન રૂપાનો પટ, મોતીના હાર, ખીરસાગરના પાણીથકી પણ અધિક ઊજળી છે તે સિદ્ધશિલા ઉપર ઉંચપણે એક જોજન તેના છેલ્લા ગાઉના છઠ્ઠા ભાગને વિષે સિદ્ધભગવંતજી બિરાજી રહ્યા છે. તે સ્વામી કેવા છે? અવર્ણે અગંધે, અરસે, અફાસે, અમૂર્તિ, અવિનાશી, ભૂખ નહિ, દુઃખ નહિ, રોગ નહિ, શોક નહિ, જન્મ નહિ, જરા નહિ, મરણ નહિ, કાયા નહિ, કર્મ નહિ, અનંત અનંત સુખની લહેરમા બિરાજી રહ્યા છે. તમે સ્વામી ત્યાં બિરાજો છો, હું અહીં બેઠો છુ. તમારા જ્ઞાન, દર્શન સંબંધી અવિનય, આશાતના, અભક્તિ, અપરાધ કર્યો હોય તો મન, વચન, કાયાએ કરી હાથ જોડી મસ્તક નમાવી ભુજો ભુજો કરી ખમાવુ છુ. (તિક્ખુત્તોનો પાઠ ત્રણ વખત કહેવો).

ત્રીજા ખામણા.

ત્રીજા ખામણા પંચમહાવિદેહ ક્ષેત્રને વિષે ભગવતા કેવળી ભગવાન બિરાજે છે, તે જઘન્ય બે ક્રોડ કેવળી ઉત્કૃષ્ટા નવ ક્રોડ કેવળી, તે સ્વામી કેવા છે? મારા તમારા મનની વાત જાણી દેખી રહ્યા છે, ઘરઘરની વાત જાણી દેખી રહ્યા છે, સમય સમયની વાત જાણી દેખી રહ્યા છે, ચૌદ રાજલોક હસ્તામલકવત્ જાણી દેખી રહ્યા છે અનંત જ્ઞાન છે, અનંત દર્શન છે અનંત ચારિત્ર છે, અનંત તપ છે અનંત વીર્ય છે અનંત ખીરજ છે, ખટે ગુણે કરી સહિત છે, ચાર કર્મ ઘનઘાતી ક્ષય કર્યા છે ચાર કર્મ પાતળા પાડ્યા છે, મુક્તિ જવાના કામી થકા વિચરે છે ભવ્ય જીવના સંદેહ ભાંજે છે સજોગી સશરીરી કેવળજ્ઞાની કેવળદર્શની છે યથાખ્યાત ચારિત્રના ધરણહાર છે, ક્ષાયક સમકિત શુકલધ્યાન, શુકલલેશ્યા, શુભધ્યાન, શુભજોગ પંડિતવીર્ય એ આદિ અનંત ગુણે કરી સહિત છે ધન્ય તે સ્વામી, ગામ, નગર રાજધાની, જ્યાં જ્યાં સ્વામી દેશના દેતા થકા વિચરતા હશે ત્યાં રાજેશ્વર તલવર, માડંબિય, કોડંબિય શેઠ, સેનાપતિ સાથાપતિ, સ્વામીની દેશના સાંભળી કર્ણ પવિત્ર કરતા હશે, અશનાદિક ચોદ પ્રકારનું દાન દઈ કર પવિત્ર કરતા હશે, તેને ધન્ય છે, સ્વામીનાથ, તમે પંચ મહાવિદેહ ક્ષેત્રને વિષે બિરાજો છો, હું અપરાધી, દીન કીંકર ગુણહીન આહીં બેઠો છું તમારા જ્ઞાન, દર્શન, ચારિત્ર, તપ સંબંધી અવિનય, આશાતના અભક્તિ, અપરાધ કર્યો હોય તો મન, વચન, કાયાએ કરી હાથ જોડી મસ્તક નમાવી ભુજે ભુજે કરી ખમાવું છું (વિકૃષુચીનો પાઠ ત્રણવાર કહેવો.)

ચોથા ખામણા.

ચોથા ખામણા ગણધરજી, આચાર્યજી ઉપાધ્યાયજીને કરૂં છું ગણધરજી બાવન ગુણે કરી સહિત છે આચાર્યજી છત્રીસ ગુણે કરી સહિત છે ઉપાધ્યાયજી પચીશ ગુણે કરી સહિત છે. મારા તમારા ધર્મગુરુ ધર્મ આચાર્ય ધર્મ ઉપદેશના દાતાર, મહાપુરુષ, પંડિતરાજ, મુનિરાજ ગીતાર્થ બહુસુત્રી સૂત્રસિદ્ધાંતના પારગામી, તરણ તારણ, તારણીનાવસમાન સફરી જહાજ સમાન, કલ્પવૃક્ષ સમાન જિનસાસનના શણગાર ધર્મના નાયક, સંઘના મુખી સંઘના નાયક, એવી અનેક ઉપમાએ કરી બિરાજમાન પૂજ્યજી, સાહેબજી શ્રી (જે હોય તેમનાં નામ બોલવા.)

સ્વામી આદિ દઇને સાધુ--સાધ્વી આલોવી, પડિક્કમી, નિન્દી, નિ શલ્ય થઇ પ્રાયે, દેવગતિએ પધાર્યા છે, તેમનો ઘણો ઉપકાર છે આજ વર્તમાનકાળે, તરણ તારણ, તારણી નાવ સમાન, રત્નચિંતામણી સમાન, પાર્શ્વમણિ સમાન, જિનશાસનના શણગાર, સર્વે સાધુજીના ગુણે કરી બિરાજમાન પૂજ્યજી સાહેબજી શ્રી (જે હોય તેમનાં નામ લેવાં). ...

...સ્વામી આદિ દઇ ને સાધુ સાધ્વી વિચરે છે સ્વામી કેવા છે? પંચ મહાવ્રતના પાલનહાર, પાંચ સમિતિએ અને ત્રણ ગુપ્તિએ સહિત, છકાયના પિયેર છકાયના નાથ, સાત ભયના ટાળણહાર, આઠ મદના ગાળણહાર, નવ વાડ વિશુદ્ધ બ્રહ્મચર્યના પાળણહાર, દશવિધ યતિધર્મના અજવાળિક છે, બાર ભેદે તપસ્યાના કરણહાર છે, સત્તર ભેદે સજમના ધરણહાર છે, બાવીસ પરીસહના જીતણહાર છે, સત્તાવીશ સાધુના ગુણે કરી સહિત છે, બેતાળીશ, સુડતાળીશ તથા છન્નુ દોષ રહિત આહાર પાણીના લેનાર છે, બાવન અનાચરણના ટાળણહાર છે, સચેતના ત્યાગી, અચેતના ભોગી, કચનકામિનીના ત્યાગી, માયા મમતાના ત્યાગી, સમતાના સાગર, દયાના આગર આદિ, અનેક ગુણે કરી સહિત છે ધન્ય મહારાજ! તમે ગામ, નગર, પુરપાટણને વિષે બિરાજો છો, હુ અપરાધી દીનકિકર ગુણહીન અહી બેઠો છુ, તમારા જ્ઞાન, દર્શન, ચારિત્ર, તપસબધી અવિનય આશાતના, અભક્તિ, અપરાધ કર્યો હોય તો મન, વચન, કાયાએ કરી હાથ જોડી ભુજો ભુજો કરી ખમાવુ છુ (તિક્ખુત્તોનો પાઠ ત્રણ વાર કહેવો)

...

પાંચમા ખામણા.

પાંચમા ખામણા પાંચ ભરત, પાચ ઈરવત ને પાચ મહાવિદેહ, અઢીદ્વીપ ક્ષેત્રને વિષે જે સાધુ સાધ્વી બિરાજે છે તે જઘન્ય બે હજાર ક્રોડ સાધુ સાધ્વી, ઉત્કૃષ્ટા હોય તો નવ હજાર ક્રોડ સાધુ સાધ્વી, તેમને મારી સમય સમયની વદણા હોજો તે સ્વામી કેવા છે? પચમહાવ્રતના પાળણહાર છે પાચ સમિતિએ સમિતા, ત્રણ ગુપ્તિએ ગુપ્તા, છ કાયના પિયેર, છ કાયના નાથ, સાત ભયના ટાળણાર, આઠ મદના ગાળણહાર, નવ વાડ વિશુદ્ધ બ્રહ્મચર્યના પાળણહાર છે, દશવિધ યતિધર્મના અજવાલિક છે, બાર ભેદે તપસ્યાના કરણહાર છે સત્તર ભેદે સજમના ધરણહાર છે, બાવીશ પરીસહના જીતણહાર છે, સત્તાવીશ સાધુજીના ગુણે કરી સહિત છે, બેતાલીશ

સુડતાલીશ તથા છન્નુ દોષ રહિત આહાર પાણીના લેનાર છે, બાવન અનાચરણના ટાળણહાર છે, સચિતના ત્યાગી, અચેતના ભોગી, કંચન કામિનીના ત્યાગી, માયા મમતાના ત્યાગી, સમતાના સાગર દયાના આગર, આદિ અનેક ગુણે કરી સહિત છે ધન્ય મહારાજ ! તમે ગામ, નગર પુરપાટણને વિષે બિરાજો છો. હું અપરાધી દીનકિંકર, ગુણહીન અહીં બેઠો છું તમારા જ્ઞાન, દર્શન, ચારિત્ર, તપ સંબંધી અવિનય, આશાતના, અભક્તિ અપરાધ કર્યો હોય તો મન, વચન, કાયાએ કરી હાથ જોડી મસ્તક નમાવી ભુજો ભુજો કરી ખમાવું છું (સાધુને ખમાવવા) (વિદ્યુણુત્તોનો પાઠ ત્રણ વાર કહેવો)

છઠ્ઠા ખામણા

છઠ્ઠા ખામણા અઢીદ્વીપમાંહી સંખ્યાતા, અઢીદ્વીપ બહાર અસંખ્યાતા શ્રાવક, શ્રાવિકાને કરૂં છું તે શ્રાવકજી કેવા છે ! કુંથી, તમથી, દાને શિયળે, તપે ભાવે, ગુણે કરી અધિક છે બે વખત આવસ્યક પ્રતિક્રમણના કરનાર છે. મહિનામાં છ પોષાના કરનાર છે સમકિત સહિત બાર વ્રતધારી, અગિયાર પડિમાના સેવણહાર છે જીવ અજીવ આદિ નવ તત્ત્વના જાણનાર છે, ત્રણ* મનોરથના ચિંતવનાર છે એકવીશ શ્રાવકને ગુણે કરી સહિત છે દુબળા પાતળા જીવની દયાના જાણનાર છે, પરધન પથ્થર બરોબર લેખે છે પરસ્ત્રી માતા, બેન બરાબર લેખે છે દ્રઢધર્મી પ્રિયધર્મી, દેવતાના ડગાવ્યા ડગે નહિ એવા છે, ધર્મનો રંગ હાડહાડની મિંજાએ લાગ્યો છે એવા શ્રાવક, શ્રાવિકા, સંવર પોષા, પ્રતિક્રમણમાં બિરાજતાં હશે તેમને આજના દિવસ સંબંધી અવિનય આશાતના કરી હોય તો ભુજો ભુજો કરી ખમાવું છું

સાધુ સાધ્વીને વાંદુ છું, શ્રાવક શ્રાવિકાને ખમાવું છું સમકિતદૃષ્ટિ જીવને ખમાવું છું, ઉપકારી બાઈ ભાઈને ખમાવું છું ચોરાશી લક્ષ જીવાજોનિના જીવને ખમાવું છું, સાત લાખ પૃથ્વીકાય સાત લાખ અપકાય, સાત લાખ તેઉકાય, સાત લાખ વાઉકાય, દશ લાખ પ્રત્યેક વનસ્પતિકાય, ચૌદ લાખ સાધારણ વનસ્પતિકાય, બે લાખ બેઇંદ્રિય, બે લાખ તેઇંદ્રિય, બે લાખ ચૌરેંદ્રિય, ચાર લાખ નારકી, ચાર લાખ દેવતા, ચાર લાખ તિર્યંચ પંચેંદ્રિય ચૌદ લાખ મનુષ્યની જાતિ, એ ચોરાશી લક્ષ જીવાજોનિના જીવને હાલતાં

---

*ક્યારે પરિગ્રહ છાંડીશ. ૨ ક્યારે દીક્ષા લઈશ ક્યારે સંથારો કરીશ.

ચાલતાં, ઊઠતાં, બેસતાં, જાણતાં, અજાણતાં, હણ્યા હોય, હણાવ્યા હોય, છેદ્યા હોય, ભેદ્યા હોય, પરિતાપના. કિલામના ઉપજાવી હોય તો અનંતા સિદ્ધ કેવળીની સાખે મિચ્છા મિ દુક્કડં

ખામેમિ–ખમાવું છું. **સવ્વે જીવા**–સર્વ જીવને. **સવ્વે જીવા વિ**–સર્વ જીવ. **ખમંતુ મે**–મારો અપરાધ ક્ષમા કરજો **મિત્તિ**–મિત્રાઇ છે **મે**–મારે. **સવ્વ ભૂએસુ**–સર્વ જીવ સાથે **વેરં**–વેર–દુશ્મનાઇ. **મજઝં**–મારે. **ન કેણઇ**–કોઇ સાથે નથી **એવમહં**–એ પ્રકારે હું. **આલોઇયં**–કહું છું. **નિંદિયં**–નિંદા કરૂં છું. ખોટું કીધું તેની **ગરહિય**–ગરહા કરૂ છું **દુગંછિયં**–ખોટુ કીધુ એમ કહુ છું. **સવં**–સર્વ પાપ, **તિવિહેણં**–ત્રણ પ્રકારે મન વચન કાયાએ કરી. **પડિકકંતો**–પ્રાયશ્ચિત કરૂ છુ. **વંદામિ**–નમસ્કાર કરૂં છું **જિણ–ચઉવીસં**–ચોવીશ જિન–તીર્થંકરને

ઇતિ અતિચાર આલોવ્યા પડિક્કમ્યા, નિંદ્યા, નિઃશલ્ય થયા, વિશેષે વિશેષે અરિહંત, સિદ્ધ, કેવળી, ગણધર, આચાર્યજી, સાધુ, સાધ્વી, ગુરુ આદિને ભુજો ભુજો કરી ખમાવ્યા છે.

(આ ઠેકાણે "ઇચ્છામિ ખમાસમણો" બે વખત પૂરૂં કહેવુ).

એમ દિવસ, રાત, પખ્ખી, ચૌમાસી અને સંવત્સરી સંબંધી, મૂલગુણ, ઉત્તરગુણ, દ્રવ્યે, ભાવે, નિશ્ચયે, વ્યવહારે, સામાન્યપણે વિશેષપણે, રમણપણે, ઓછું, અધિક, વિપરીત સ્થાપ્યુ હોય, માન્યું હોય, પ્રરૂપ્યુ હોય, અજાણપણે, સંશયપણે, અવતીપણે, ઓઘસંજ્ઞાએ ગાડરીઆ પ્રવાહપણે, અણસમજણપણે, આચર્યું હોય, ઇચ્છા, વાછા, મૂર્છાભાવે જે શુભ અને શુદ્ધ આચરણ–કરણી અસાર કરી હોય, તુચ્છ કરી હોય, ગુમાવી હોય, સંસાર–વૃદ્ધિ કારણે જીવને જોડયા હોય, તે મારા પૂર્વના આકર્ષણ સુદ્ધાંત, મારા સર્વે પાપ ફળરૂપ સાવદ્ય મિથ્યા-નિષ્ફળ હોજો, એવી રીતે દિવસ અને રાત સંબંધી અતિચારના દોષ પડિક્કમણ કરીને, આલોયણ, નિંદણ કરીને પૂજનિક, અર્ચનિક, વંદનિક, જીવને ભકિતસહિત વંદણા કરીને, સર્વ પ્રાણ, જીવ, ભૂતને ખમત ખામણા કરીને, ચિત્ત ઉપશાત કરીને, વિરુદ્ધ ભાવ મટાડીને, નિજભાવ ઋદ્ધિ સંભાળીને, અસત્યપણુ, ભ્રાંતિપણુ, ડોલપણુ, ભેળસભેળપણુ, નિરાકરણ કરીને મૂળગુણ, ઉત્તરગુણના પચ્ચક્ખાણની તજવીજ કરીને, વ્રતનાં છિદ્રો રોકીને, આશ્રવ રૂંધીને, કષાયપણું ટાળીને, વિશુદ્ધપણુ કરવાને હવે શરીરની મમતા કાઇક ત્યાગ કરવારૂપ, કાઇક વોસિરાવવારૂપ, પાંચે આવશ્યક

અતિચાર વિશુદ્ધ નિમિત્તે અશરીરી, અભોગી પદ આત્માનું સમજીને દેહ મૂર્છા ત્યાગ કરવારૂપ, પ્રાયશ્ચિત વ્યવહારરૂપ પાંચમો આવશ્યક કરવો.

સામયિક ૧ ચઉવીસત્થો [લોગસ્સ] ૨, વંદણા ૩, પડિક્કમણું ૪, એ ચાર આવશ્યક પૂરા થયા ને પાચમા આવશ્યકની આજ્ઞા લેવી.

પાચમો આવશ્યક

દેવસી–દિવસ સબંધી. પાયચ્છિત–પાપ. વિશુદ્ધનાથ"–વિશુદ્ધ કરવા માટે. કરેમિ–હું કરૂં છું કાઉસ્સગ્ગ–સ્થિર કાયા રાખવાનું

(આ ઠેકાણે નવકાર, કરેમિ ભંતે, ઇચ્છામિઠામિ કાઉસ્સગ્ગ તથા તસ્સઉત્તરિના પાઠ કહીને ચાર લોગસ્સનો અથવા ધર્મ ધ્યાનનો કાઉસ્સગ નિત્ય પ્રત્યે કરવો. પાખી પડિક્કમણે આઠ લોગસ્સનો ચઉમાસી પડિક્કમણે બાર લોગસ્સનો અને સંવત્સરી પડિક્કમણે વીશ લોગસ્સનો કાઉસ્સગ્ગ કરવો અને એક નવકાર કહી કાઉસ્સગ્ગ પારવો. પછી (લોગસ્સ એક સંપૂર્ણ બોલવો.)

(આ ઠેકાણે ઇચ્છામિ ખમાસમણો બે વખત કહેવું)

સામયિક ૧ ચઉવીસત્થો ૨, વંદણા ૩ પડિક્કમણું ૪, કાઉસ્સગ્ગ ૫, એ પાંચ આવશ્યક પૂરા થયા એ પાંચ આવશ્યક ચાર તીર્થને અવશ્યમેવ કરવા રૂપ અતીત કાલનું દુષ્કૃત્ય, આલોવી પડિક્કમી નિંદી, ગર્હણી કરી, વર્તમાનકાળનો આશ્રવ રૂંધી, સંવર કરીને, હવે આગામી કાળસંબંધી અનાદિ કાળનો આહાર લેવા રૂપ આત્માને પુદ્ગળ મૂર્છા, સંજ્ઞા, અભિલાષા વધી છે, તે મોટું કલંક છે અને અણાહારી, નિરાશી, નિરાલંબી, નિરાકાંક્ષી નિરાશ્રવી નિ:સંગી, નિર્મળ, નિષ્કલંક અકળ, અગમ્ય અગોચર, અબાધ સુખલક્ષણપણું આત્માનું આવરણ, તેને નિવારણ કરવા સાધન કારણરૂપ, પચ્ચક્ખાણ યથાશક્તિ, ચઉવિહ આહાર ત્યાગરૂપ, પચ્ચક્ખાણ કરવારૂપ છઠ્ઠો આવશ્યક કરવો

છઠ્ઠો આવશ્યક

'ધારણા પ્રમાણે ચઉવ્વિહારનાં પચ્ચક્ખાણ કરવાં, તે નીચે મુજબ ચઉવ્વિહં પિઆહાર–ચાર પ્રકારના આહાર. અસણં–અન્ન, પાણં–

પાણી **ખાઈમ**-મેવાદિ, **સાઈમં**-મુખવાસ **અન્નથાણાભોગેણું**-અજાણતાં મુખમા કાંઇ વસ્તુ ઘલાઇ જાય તેની માફી, **સહસાગારેણં**-બળાત્કારે મોઢામા કાઇ નાખે તેની માફી. **વોસિરામિ**-તજુ છું.

સામાયિક ૧, ચઊવીસત્થો ૨, વંદના ૩, પડિક્કમણું ૪, કાઉસ્સગ્ગ ૫, ને પચ્ચક્ખાણ ૬, તેને વિષે વીતરાગદેવની આજ્ઞામાં કાનો, માત્ર, મીંડી, પદ, અક્ષર, ગાથા, સૂત્ર, ઓછુ, અધિક વિપરીત કહેવાણુ હોય ને જાણતાં અજાણતાં કાઇ દોષ લાગ્યો હોય તો મિચ્છા મિ દુક્કડં.

મિથ્યાત્વનુ પડિક્કમણુ, અવ્રતનુ પડિક્કમણું, કષાયનું પડિક્કમણું, પ્રમાદનુ પડિક્કમણું, અશુભજોગનું પડિકકમણું, બ્યાશી બોલનુ પડિક્કમણુ એ પ્રતિક્રમણ વિષે અતિક્રમ, વ્યતિક્રમ, અતિચાર, અણાચાર, જાણુતા અજાણુતા કાઇ દોષ લાગ્યો હોય તો મિચ્છા મિ દુકકડં.

ગયા કાળનું પડિકકમણું, વર્તમાનકાળનો સંવર, આવતા કાળના પચ્ચક્ખાણુ, કરેમિ મંગલ, મહામંગલં, થયથૂઇમંગલ, અહીં ત્રણ નમોત્થુણં કહેવાં

પ્રતિક્રમણમાં લાગતા દોષના ૧૨૪ પ્રકાર.

નવાણું અતિચારમાંથી જ્ઞાનના ૧૪ અતિચાર વર્જીને બાકીના ૮૫ રહ્યા તે તથા જ્ઞાનના ૮ આચાર તે-૧ બત્રીશ અસજ્ઝાય ટાળી વખતસર ભણવું, ૨ વિનય સહિત ભણવું, ૩ જ્ઞાનનો સત્કાર કરી ભણવું, ૪ ઉપધાન સહિત ભણવું, (સૂત્ર ભણવાને માટે જે જે તપ કરવું કહ્યું છે તે તે કરીને) ૫ ઉપકારીનો ગુણ ભૂલવો નહિ, ૬ શુદ્ધ ઉચ્ચાર સહિત ભણવુ ૭ અર્થ સહિત ભણવુ, ૮ પાઠ, અર્થ વગેરે શુદ્ધ ભણવું તથા સમકિતના ૮ આચાર તે-૧ જૈનમતને વિષે શંકા ન રાખવી, ૨ અન્યમતની વાચ્છના ન કરવી, ૩ કરણીના ફળનો સંદેહ ન રાખવો. ૪ અન્યમતનો આડંબર દેખી મુંઝાવુ નહિ, ૫ ઉપકારીના ગુણ દીપાવવા, ૬ સમકિતથી પડતા જીવને સ્થિર કરવા, ૭ ચારે તીર્થનો વાત્સલ્યતા કરવી, ૮ જૈનમાર્ગનો મહિમા નિરવદ્યપણે પ્રકાશવો તથા ચારિત્રના ૮ આચાર, તે ૩ ગુપ્તિ અને ૫ સમિતિ એટલે ૧૦૯ તથા બાર અવ્રત તે-૫ મહાવ્રત, ૫ ઇંદ્રિય, ૧ રાત્રીભોજન,

૨ મન, એ બાર તથા વીર્યના ૩ આચાર તે ૧ ધર્મકાર્યમા બળ ગોપવવું નહિ ૨ ધર્મકાર્ય ઉપયોગ સહિત કરવું, ૩ યથાશક્તિ ક્રિયા, અનુષ્ઠાન કરવું એ મળી કુલ ૧૨૪ પ્રકાર થયા.

આવશ્યક (પ્રતિક્રમણ) વિષે ખુલાસો.

ખરી રીતે જોતાં વીતરાગભાષિત ધર્મ તેનું મૂળ અને તેનો મોટો આધાર આવશ્યક સૂત્ર ઉપર રહેલ છે આવશ્યક સૂત્ર વિષે અનેક જુદા જુદા મત મતાંતર છે કોઈ કહે છે કે આવશ્યક મૂળ સંપૂર્ણ છે અને કોઈ કહે છે કે વિચ્છેદ ગયુ છે પણ તેના કરતા વહન જુદી વાત છે આજ વીતરાગભાષિત મૂળ આવશ્યક સંપૂર્ણ નથી, કારણ કે ચોરાશી ગચ્છના આવશ્યક જુદા જુદા છે જો મૂળ સંપૂર્ણ હોત તો બધા ગચ્છનું એક સરખુ હોત, તેમ નથી, તેથી નક્કી થાય છે કે મૂળ સંપૂર્ણ નથી પણ થોડુ ઘણું હાલ જે પ્રવર્તે છે તે સૂત્રાનુસારે પાંચમા આરાના છેડા સુધી રહેવાનું છે

સાધુ સાધ્વી, શ્રાવક અને શ્રાવિકાને—આવશ્યક—અવશ્યકરીને કરવાનો નિત્ય નિયમ છે તેથી આવશ્યક સૂત્ર વિચ્છેદ ગયાનું જેઓ કહે છે તે કોઈ પણ રીતે ખરૂ નથી.

જે આવશ્યક સૂત્ર પોતપોતાના ગચ્છમા જુદી જુદી રીતે પ્રવર્તે તે તેનું કારણ કે આવશ્યક સંપૂર્ણ રહ્યું નથી, તેમ સર્વથા વિચ્છેદ ગયુ નથી. પણ ત્રુટક થઈ ગયેલ છે તેથી સૌ સૌએ પોતાના બુદ્ધિબળથી જોઈએ તેટલુ નવું વધારી મિશ્રણ કરેલ છે

આવશ્યક સૂત્રનું નામ અનુયોગદ્વાર અને નંદીસૂત્રમા છે અને તે વ્યતિરિક્ત છે કાલિક કે ઉત્કાલિક નથી આવશ્યકનું બીજુ નામ પ્રતિક્રમણ છે કારણ કે ચોથા અધ્યયનનું નામ પ્રતિક્રમણ છે અને સૂત્રમાં ઘણે ઠેકાણે સપડિક્કમણ ધમ્મ, ઉભઓ કાલં પડિક્કમણં, વિહરઈ આ પાઠ છે એ રીતે આવશ્યકનું બીજુ નામ પ્રતિક્રમણ છે.

શ્રી પ્રતિક્રમણ સૂત્ર સમાપ્ત.

ધર્મ-ધ્યાનનો કાઉસ્સગ્ગ.

સેકિતં-શું તે, **ધમ્મેજ્ઝાણે**-ધર્મધ્યાન? **ધમ્મેજ્ઝાણે**-ધર્મ-ધ્યાન **ચઉવ્વિહે**-ચાર જાતના **ચઉપ્પડીયારે**-ચાર ચાર પડભેદ છે. **પન્નત્તો**-પરૂપ્યા **તજહા**-તે આ પ્રમાણે **આણા વિજયે**-આજ્ઞાનો વિચાર કરવો **આવાય વિજયે**-દુઃખનો વિચાર કરવો **વિવાગ વિજયે**-સુખ ને દુખ શાથી ભોગવે છે તેનો વિચાર કરવો. **સઠાણ વિજયે**-લોકના આકારનો વિચાર કરવો **ધમ્મસ્સણુઝાણુસ્સ**-ધર્મ ધ્યાનના **ચત્તારિ લક્ખણા**-ચાર લક્ષણ, **પન્નતા તજહા**-આ પ્રમાણે કહ્યા. **આણારૂઈ**-ધર્મ આજ્ઞાની રૂચિ **નિસગ્ગરૂઈ**-વીતરાગ દેવે પરૂપ્યુ તેના ઉપર શ્રદ્ધા આણવાની રૂચિ **ઉવએસરૂઇ**-ઉપદેશની રૂચિ **સુત્તરૂઇ**-સૂત્ર સિદ્ધાંતની રૂચિ **ધમ્મસ્સણુઝાણુસ્સ**-ધર્મ ધ્યાનના **ચત્તારિ આલંબણા**-ચાર પ્રકારના આધાર **પન્નતા તજહા**-તે આ પ્રમાણે કહ્યા **વાયણા**-વાંચવુ. **પુચ્છણા**-પુછવુ **પરિયટ્ટણા**-શીખેલુ સભાળવું **ધમ્મકહા**-ધર્મકથા કરવી. **ધમ્મસ્સણુ-ઝાણુસ્સ**-ધર્મ ધ્યાનના **ચત્તારિ અણુપ્પેહા**-ચાર પ્રકારનો વિચાર **પન્નત્તા તજહા**-તે આ પ્રમાણે કહ્યા **એગચ્ચાણુપ્પેહા**-એકલાપણાનો વિચાર જીવ એકલો આવ્યો ને એકલો જશે તેને વિચાર કરવો **અણિચ્ચાણુપ્પેહા**-અનિત્ય-પણાનો વિચાર કરવો સસાર અનિત્ય છે. કોઇ કોઇનુ નથી એવો વિચાર **અસરણાણુપ્પેહા**-અશરણપણાનો વિચાર સસારમા કોઇ કોઇને ત્રાણ-શરણ નથી એવો વિચાર કરવો **સસારાણુપ્પેહા**-સસાર વિષે વિચાર, સસાર કેવો અસ્થિર છે તે વિષે વિચાર કરવો તે

એ ધમધ્યાનનો સૂત્રપાઠ કહ્યો હવે તેનો અર્થ કહે છે.

ધર્મધ્યાનના પહેલા ચાર ભેદ-૧ આણાવિજયે, ૨ આવાયવિજયે, ૩ વિવાગવિજયે, ૪ સઠાણવિજયે

પહેલો ભેદ-આણાવિજયે, કહેતા વીતરાગ દેવની આજ્ઞાનો વિચાર ચિતવવો તે વીતરાગદેવની આજ્ઞા એવી છે કે સમકિત સહિત શ્રાવકનાં બાર વ્રત અને અગિયાર પડિમા તથા સાધુના પચ મહાવ્રત ને બાર ભિક્ખુની પડિમા, શુભધ્યાન, શુભજોગ, જ્ઞાન, દર્શન, ચારિત્ર, તપ, છકાય જીવની રક્ષા એ વીતરાગની આજ્ઞા આરાધવી, તેમાં સમય માત્રનો પ્રમાદ ન કરવો, ચતુર્વિધ તીર્થના ગુણ કીર્તન કરવા, એ ધર્મ-ધ્યાનનો પહેલો ભેદ કહ્યો.

બીજો ભેદ—અવાયવિજયે કહેતાં, જીવ સંસારમાં દુઃખ શાથી ભોગવે છે, તેનો વિચાર ચિંતવવો. તેનો વિચાર એ કે મિથ્યાત્વ અવ્રત, પ્રમાદ, કષાય, અશુભ જોગ, અઢાર પાપસ્થાનક છકાય જીવની હિંસા, એથી જીવ દુઃખ પામે છે, એવું દુઃખનું કારણ જાણી, એવો આશ્રવ માર્ગ છાંડી, સંવર માર્ગ આદરવો જેથી જીવ દુઃખ ન પામે, એ ધર્મધ્યાનનો બીજો ભેદ કહ્યો.

ત્રીજો ભેદ—વિપાકવિજયે કહેતાં જીવ જે સુખ દુઃખ ભોગવે છે તે શા થકી ? તેનો વિચાર ચિંતવવો તેનો વિચાર એ કે જીવે જેવે રસે કરી પૂર્વે જેવાં શુભાશુભ જ્ઞાનાવરણીય આદિ આઠ કર્મ ઉપાર્જ્યાં છે તે શુભાશુભ કર્મના ઉદયથી જીવે તે પ્રમાણે સુખ દુઃખ અનુભવે છે તે અનુભવતા થકા કોઈ ઉપર રાગ-દ્વેષ ન આણીએ, સમતાભાવ આણી, મન, વચન, કાયાના શુભ જોગ સહિત, જૈનધર્મને વિષે પ્રવર્તીએ જેથી નિરાબાધ પરમ સુખને પામીએ, એ ધર્મધ્યાનનો ત્રીજો ભેદ કહ્યો.

ચોથો ભેદ-સંઠાણવિજયે કહેતાં ત્રણ લોકના આકારનું સ્વરૂપ સુપઇઠીતને આકારે છે લોક જીવ અજીવે કરી સંપૂર્ણ ભર્યો છે અસંખ્યાતા જોજનની ક્રોડાક્રોડ તિર્છોલોક છે, ત્યાં અસંખ્યાતા દ્વીપ સમુદ્ર છે, તથા અસંખ્યાતા વાણવ્યંતરનાં નગર છે તથા અસંખ્યાતા જ્યોતિષીનાં વિમાન છે તથા અસંખ્યાતી રાજધાની છે, તેને મધ્યભાગે અઢી દ્વીપ છે તેમાં જઘન્ય તીર્થંકર વીશ ઉત્કૃષ્ટા એકસો સાઠ અથવા એકસો સીત્તેર હોય તથા જઘન્ય બે ક્રોડ ને ઉત્કૃષ્ટા નવ ક્રોડ કેવળી હોય તથા જઘન્ય બે હજાર ક્રોડ ને ઉત્કૃષ્ટા નવ હજાર ક્રોડ સાધુ સાધ્વી હોય તેમને 'તિક્ખુત્તો' આયાહિણં પયાહિણં વંદામિ, નમંસામિ સક્કારેમિ સમ્માણેમિ, કલ્લાણં મંગલં, દેવયં, ચેઇયં પજ્જુવાસામિ, તથા તિર્છાલોકમાંહિ અસંખ્યાતા શ્રાવક શ્રાવિકા છે, તેમના ગુણગ્રામ કરવા તે તિર્છાલોકથી અસંખ્યાતા ગુણો અધિક ઊર્ધ્વલોક છે, ત્યાં બાર દેવલોક, નવ ગ્રૈવેયક, પાંચ અનુત્તર વિમાન છે, તે સર્વમાં મળી ચોરાશી લાખ, સત્તાણું હજાર, ત્રેવીશ વિમાન છે તથા તે ઉપર સિદ્ધશિલા છે. ત્યાંથી સિદ્ધ ભગવંતજી નિરંજન નિરાકાર બિરાજે છે, તેને તિક્ખુત્તોથી લઇ પજ્જુવાસામિ સુધી કહેવું તે ઊર્ધ્વલોક થકી કાંઇક વિશેષ અધિક અધોલોક છે ત્યાં સાત નરકના ચોરાશી લાખ નરકાવાસ છે, સાત ક્રોડ બહોંતેર લાખ ભવનપતિનાં ભવન છે, એવા ત્રણ લોકના સર્વ સ્થાનક સમકિત કરણી વિના સર્વ જીવે અનંતી અનંતી વાર જન્મ મરણે કરી

ફરસી મૂકયાં છે. એમ જાણી સમકિતસહિત શ્રુત અને ચારિત્ર ધર્મની આરાધના કરવી. જેથી અજર અમર નિરાબાધ પરમ સુખને પામીએ. એ ધર્મધ્યાનનો ચોથો ભેદ કહ્યો ઈતિ ધર્મધ્યાનનો કાઉસ્સગ્ગ સંપૂર્ણ

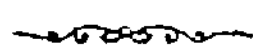
દશમું વ્રત તથા અગિયારમુ વ્રત આદરવાની વિધિ.

જેને દશમુ વ્રત તથા અગિયારમું વ્રત આદરવું હોય તેણે પ્રથમ વસ્ત્ર તથા રજોહરણ તથા ગુચ્છાનુ પડિલેહણુ કરવું, પછી નવકારથી તસ્સઉત્તરીના પાઠ સુધી ભણીને ઇરિયાવહિનો કાઉસ્સગ્ગ કરવો, પછી લોગસ્સ કહીને ગુર્વાદિકને વંદણા કરવી પછી ગુરુને કહેવું કે મને ૧૦ મુ વ્રત અથવા પોષો કરાવો ત્યારે ગુરુ વ્રત અદરાવે, જો ગુરુનો જોગ ન હોય તો પોતાની મેળે પચ્ચક્ખે, પછી ત્રણ નમોત્થુણં ગણવા.

જેણે સામાયિક અથવા દેશાવકાશિક કે પૌષધવ્રત કર્યું હોય ને તેમા લઘુનીત તથા વડીનીત કરવાનુ કારણ પડે ત્યારે પરઠવવા જાતાં બારણામા "આવસ્સહિ" કહેવું 'પછી જઈને જોવું અને શક્રેંદ્રની આજ્ઞા માગવી પછી જોઈને "અણુજાણહ" કહીને જતનાએ પરઠવવું. પરઠવીને "વોસિરેહ, વોસિરેહ" કહેવુ વળતા બારણામા "નિસીહિ" કહેવું. પછી તેની ઈરિયાવહિયા પડિક્કમવી

એ ત્રણે વ્રતમા નિદ્રા કરી હોય તો તેના નિવારણ કારણે ૪ લોગસ્સ ને ઇચ્છામિ પડિકકમિઉ પગામ સિજ્જાએ ઇત્યાદિક પ્રથમ શ્રમણ સૂત્રનો કાઉસ્સગ્ગ કરવો

દશમું તથા અગિયારમુ વ્રત લીધુ હોય તેને પારવાની વિધિ– પ્રથમ ઇરિયાવહિયા કરવી પછી જે વ્રત લીધુ, તેના અતિચાર કહેવા શેષ વિધિ સામાયિક પારવાની રીતે જાણવી ઇતિ

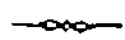

પોષાના અઢાર દોષ.

નીચે લખ્યા અઢાર દોષ ટાળી પૌષધવ્રત કરવું

પોષો કરવાને આગલે દિવસે–૧ શરીરની શોભા સારૂ હજામત કરાવવી નહી, નખ ઉતરાવવા નહિ અને નાહવુ નહી. ૨ બ્રહ્મચર્યવ્રત પારવું ૩ સરસ આહાર કરવો નહી ૪ વસ્ત્ર ધોવરાવવા નહીં.

૫ આભૂષણ પહેરવા નહી, ૬ વધારે પડતુ ખાવું નહી એ ૬ આગલે દિવસે ટાળવા. ૭ અવ્રતીની વૈયાવચ્ચ કરવી નહી ૮ શરીરની શુશ્રૂષા કરવી નહી ૯ મેલ ઉતારવો નહીં ૧૦ ઘણી નિદ્રા કરવી નહી ૧૧ પૂજ્યા વગર ખણવું નહી ૧૨ ચાર વિકથા કરવી નહી ૧૩ પરનિંદા કરવી નહી, ૧૪ સંસારી બાબતની ચર્ચા કરવી નહી ૧૫ અંગઉપાંગ નીરખવાં નહી ૧૬ સંસારની વાતો કરવી નહી ૧૭ ખુલ્લે મોઢે બોલવું નહી ૧૮ ભય ઉપજાવવો નહી ઇતિ.

શ્રાવકનાં દશ પચ્ચક્ખાણ (પ્રત્યાખ્યાન)

(૧) નમોક્કારસહિયં * (સૂર્ય ઉગ્યા પછી બે ઘડી વીતે ત્યાં સુધી) પચ્ચક્ખામિ (પચ્ચક્ખાણ કરૂ છુ) ચઉવ્વિહં પિ આહાર (ચાર પ્રકારના અને બીજા આહાર તે) અસણં (અન્ન) પાણં (પાણી) ખાઇમ (મેવો વગેરે) સાઇમ (મુખવાસ) અન્નત્થણાભોગેણં (અજાણપણે ભોગવાય તેનો તથા) સહસાગારેણં (બળાત્કારે કોઇ મુખમા વસ્તુ ઘાલી દે તેનો આગાર રાખીને) વોસિરામિ (પરિત્યાગ કરૂ છું)

(૨) પોરિસી (સૂર્ય ઉગ્યા પછી એક પહોર સુધી) પચ્ચક્ખામિ, ચઉવ્વિહં પિ આહાર અસણં પાણં ખાઇમ સાઇમ અન્નત્થણાભોગેણં સહસાગારેણં સવ્વસમાહિવત્તિયાગારેણં (સર્વ પ્રકારે અસમાધિ થવાથી ઔષધવેષધ કરવું પડે તેનો આગાર રાખુ છુ) પચ્છન્નકાલેણં (મેઘ અથવા રજથી સૂર્ય ઢંકાઇ જતા વખતની ખબર ન પડે તેનો પણ આગાર રાખી) વોસિરામિ.

(૩) સાઢ પોરિસી કે પુરિમઢ્ઢ (સૂર્ય ઉગ્યા પછી દોઢ કે બે પહોર સુધી) પચ્ચક્ખામિ ચઉવ્વિહં પિ આહાર અસણં પાણં ખાઇમ સાઇમ અન્નત્થણાભોગેણં સહસાગારેણં પચ્છન્નકાલેણં સવ્વ સમાહિવત્તિયાગારેણં વોસિરામિ.

---

*જેટલા અક્ષર જાડા છે તે પાઠ તરીકે બોલવાના છે અને (કૌંસમાં પાતળા અક્ષર છે તે જાડા અક્ષરનો અર્થ છે તે માત્ર સમજવા માટે છે.

(૪) **એગાસણું**–દિવસમા એકવાર જમી રાત્રે ચઉવ્વિહારનાં પચ્ચક્ખાણ કરવા તે) **એકાસણા ઉપરાંત દુવિહં પિ આહારં પચ્ચક્ખામિ અસણુ , ખાઇમ અન્નત્થાણાભોગેણું સહસાગારેણુ ગુરુ અબ્ભુટ્ઠાણે** (ગુરુ પધારે તો ઉભા થવાનો આગાર રાખીને તથા) **આઉંટણુપસારેણુ** (અંગ ઉપાંગ લાંબુ ટૂંકું કરવુ હોય તેનો અને) **સવ્વસમાહિવત્તિયાગારેણું** (અસમાધિને લીધે ઓસડ વેસડ કરવુ પડે તેનો આગાર રાખીને) **વોસિરામિ**

(૫) **એગઠાણું**–(એક સ્થાને બેસી અગ ઉપાગ હલાવ્યા વગર જ દિવસમા એક વાર જમી ચઉવ્વિહાર કરી ઊઠવુ તે) **ઉપરાંત ચઉવ્વિહ પિ આહાર પચ્ચક્ખામિ અસણું પાણું ખાઇમ સાઇમં અન્નત્થાણાભોગેણુ સહસાગારેણું ગુરુ અબ્ભુટ્ઠાણેણુ સવ્વ સમાહિવત્તિયાગારેણું વોસિરામિ.**

(૬) નિવિગઇવિહં –(દિવસમા એક વાર વિગય વિના જમી રાત્રે ચઉવ્વિહારના પચ્ચક્ખાણ કરવા તે) **પચ્ચક્ખામિ તે ઉપરાંત ચઉવ્વિહ પિ આહારં અસણુ પાણું ખાઇમ સાઇમં અન્નત્થાણાભોગેણુ સહસાગારેણુ લેવાલેવેણુ**– (લેપ રહિત નહિ એવી વસ્તુનો તથા) **ઉક્ખિત્તવિવેગણં** રોટલી વિગેરે ઉપરથી ઠરેલુ ઘી મૂકેલુ હોય તો ઉપાડી લીધેલી રોટલી આવી જાય તો તેનો તથા **પડુચ્ચમક્ખિએણું** (ઘૃતાદિકમાં પોળી પ્રમુખ કરેલી હોય અથવા અન્નાદિકમા ઘૃતાદિકના છાટા પડયા હોય તે અજાણતા આવી જાય તો તેનો આગાર રાખીને)**સવ્વસમાહિવત્તિયાગારેણુ વોસિરામિ**

(૭) **આયબિલ વિહં**–(વિગય રહિત–સ્વાદ વિનાનો લૂખો આહાર દિવસમા એકવાર જમીને રાત્રે ચઉવ્વિહારના પચ્ચક્ખાણ કરવા તે) **પચ્ચક્ખામિ ચઉવ્વિહં પિ આહારં અસણુ પાણું ખાઇમ સાઇમ અન્નત્થાણાભોગેણુ સહસાગારેણુ લેવાલેવેણુ ઉક્ખિત્ત વિવેગેણુ સવ્વસમાહિવત્તિયાગારેણુ વોસિરામિ.**

(૮) **દિવસચરિમ**–(સૂર્ય ઊગ્યાથી તે સૂર્ય આથમે ત્યા સુધી) **પચ્ચક્ખામિ અસણુ પાણુ ખાઇમ સાઇમ અન્નત્થાણાભોગેણુ સહસાગારેણુ સવ્વસમાહિવત્તિયાગારેણુ વોસિરામિ.**

(૯) ચઉવિહાસત્ત અથવા અભત્તટ્ઠ (ઉપવાસ-આગલી રાતે ચઉવિહારનાં પચ્ચક્ખાણ કરીને) પચ્ચક્ખામિ તિવિહં ચઉવિહં પચ્ચક્ખામિ અસણં પાણં ખાઇમં સાઇમં અન્નત્થણાભોગેણં સહસાગારેણં સવ્વસમાહિવત્તિયા-ગારેણં વોસિરામિ.

(૧૦) અભિગ્રહ-દ્રવ્યથી, ક્ષેત્રથી, દેશથી, કાળથી, ભાવથી અભિગ્રહ ધારવો તે સબંધી) પચ્ચક્ખામિ ચઉવ્વિહં પિ આહાર પચ્ચક્ખામિ અસણં પાણં ખાઇમં સાઇમં અન્નત્થણા ભોગેણં સહસાગારેણં મહત્તરાગારેણં (મોટાના કહેવાથી જમવું પડે તેનો આગાર રાખીને સવ્વસમાહિવત્તિયાગારેણં વોસિરામિ.

ઇતિ પચ્ચક્ખાણ સંપૂર્ણ

પંચ પરમેષ્ઠીના ૧૦૮ ગુણ અર્થ સહિત
અરિહંતના બાર ગુણ.

૧ જ્યાં જ્યાં ભગવંત સમોસરે ત્યાં ત્યાં ભગવંતના શરીરથી બાર ગુણો ઊંચો અશોકવૃક્ષ થઇ આવે તેની નીચે બેસીને પ્રભુ દેશના દે

૨ ભગવંતના સમોસરણમાં પાંચે વર્ણનાં અચેત ફૂલોની વૃષ્ટિ કરે. તે ફૂલોના બીંટાં નીચે અને મુખ ઉપર રહે.

૩. જ્યારે ભગવંત દેશના દે ત્યારે ભગવંતનો સ્વર અખંડ પૂરાય.

૪ ભગવંતની બન્ને બાજુએ, રત્નજડિત સુવર્ણની દાંડીવાળાં શ્વેત ચામરો વીંઝાય

૫. ભગવંત હોય ત્યાં આકાશમાં સિંહાસણોવાળું રત્નજડિત સિંહાસન થઇ આવે.

૬ ભગવંતના મસ્તકના પાછલા ભાગે સૂર્યથી પણ અધિક પ્રકાશવાળું ભામંડળ થઇ આવે.

૭. ભગવંતના સમોસરણમાં અર્ધ્વંરવ શબ્દવાળી ભેરી વાગે.

૮ ભગવંતના મસ્તક ઉપર અતિશય ઉજ્જવળ એવાં ત્રણ છત્રો થઇ આવે.

૯. જ્યાં જ્યાં ભગવંત વિચરે, ત્યાં ત્યાં ભગવંતની ચારે બાજુ પચીશ પચીશ જોજન સુધીમાં પ્રાયઃ રોગ, વૈર, ઉંદર, મારિ મરકી, અતિવૃષ્ટિ, અનાવૃષ્ટિ દુષ્કાલ, પોતાના તથા પરના સૈન્યનો ભય એટલા વાનાં થાય નહિ. [અવાયાપગમ અતિશય]

૧૦. કેવળજ્ઞાન વડે ભગવંત લોક અને અલોકનું સ્વરૂપ સર્વ પ્રકારે દેખી રહ્યા છે.

૧૧. ભગવંતની રાજા, બળદેવ, વાસુદેવ, ચક્રવર્તી, ભવનપતિ, વાણુ-વ્યંતર, જ્યોતિષી અને વૈમાનિક પ્રમુખ ભવ્ય જીવો સેવા ભકિત કરવાની અભિલાષા રાખે છે. [પરમ પૂજ્યપણાનો અતિશય]

૧૨. ભગવંત એવી વાણીથી દેશના દે છે કે, દેવતા મનુષ્ય અને તિર્યંચ, એ સર્વે પોતપોતાની ભાષામાં સમજી જાય. [અનંત વાણી અતિશય].

સિદ્ધભગવંતના આઠ ગુણ.

૧. જ્ઞાનાવરણીય કર્મ ક્ષય થવાથી, સિદ્ધભગવંત લોકાલોકનુ સ્વરુપ કેવળજ્ઞાનથી જાણે છે

૨. દર્શનાવરણીય કર્મ ક્ષય થવાથી, લોકાલોકના સ્વરુપને દેખે છે. [કેવળદર્શન].

૩. વેદનીય કર્મ ક્ષય થવાથી, અવ્યાબાધપણું એટલે સર્વ પ્રકારની પીડારહિત છે. [અનંત આત્મિક સુખ].

૪. મોહનીય કર્મ ક્ષય થવાથી, **ક્ષાયિક સમકિતવાન છે.**

૫ આયુષ્ય કર્મ ક્ષય થવાથી, **અક્ષય** સ્થિતિવાન છે

૬. નામ કર્મ ક્ષય થવાથી, **અરૂપી,** વર્ણ, ગંધ, રસ અને સ્પર્શથી સહિત છે.

૭ ગોત્ર કર્મ ક્ષય થવાથી **અગુરૂ લઘુ** અર્થાત્ ઊંચ ગોત્ર અને નીચ ગોત્રથી રહિત છે.

૮. અંતરાય કર્મ ક્ષય થવાથી, અનંત આત્મિક શકિત છે.

આચાર્યજીના છત્રીસ ગુણ.

૫. શ્રોતેન્દ્રિય, ચક્ષુઇંદ્રિય ઘ્રાણેંદ્રિય, રસેંદ્રિય અને સ્પર્શેન્દ્રિય પાંચ ઇંદ્રિયોને સંવરનાર હોય.

૯ નવ પ્રકારની બ્રહ્મચર્યની ગુપ્તિને ધારણ કરનાર હોય.

૪ ક્રોધ, માન, માયા અને લોભ એ ચાર કષાયથી મુકાયેલા હોય.

૫. પાંચ મહાવ્રતે કરી સહિત.

૫. જ્ઞાનાચાર, દર્શનાચાર, ચારિત્રાચાર, તપાચાર, અને વીર્યાચાર, પાંચ આચાર સહિત હોય.

૫. ઇર્યા, ભાષા, એષણા, આદાનભંડ-મત્ત-નિક્ષેપના અને ઉચ્ચ પાસવણ ખેલ, જલ્લ, સિંઘાણ, પારિઠ્ઠાવણિયા એ પાંચ સમિ સહિત હોય

૩. મન, વચન અને કાયા એ ત્રણ ગુપ્તિ સહિત હોય.

ઉપાધ્યાયજીના પચીશ ગુણ.

૧૧. આચારાંગ, સુયગડાંગ, ઠાણાંગ, સમવાયાંગ, ભગવતી, જ્ઞા ઉપાસકદશાંગ, અંતગડ, અનુત્તરોવવાઇ, પ્રશ્નવ્યાકરણ અને વિ એ અગિયાર અંગ પોતે ભણે અને બીજાને ભણાવે.

૧૨ ઉવવાઇ રાયપ્પસેણી જીવાભિગમ, પ નવણા જંબુદ્વીપપન્ન ચંદ્રપન્નતિ, સુર્યપન્નતિ, કપ્પિયા, કપ્પવડિંસયા, પુપ્ફિયા પુ ચુલિયા અને વન્હિદશા એ બાર ઉપાંગ પોતે ભણે અને બી ઓને ભણાવે.

૨ ચરણ-સિત્તરી અને કરણ-સિત્તરી એ બેઉને શુદ્ધ રીતે પાળે.

સાધુજીના સત્તાવીશ ગુણ

૬ પાંચ મહાવ્રત અને છઠું રાત્રિભોજન વ્રત પાળે.

૬ પૃથ્વી, અપ, તેઉ વાઉ, વનસ્પતિ અને ત્રસકાય એ છકાય રક્ષા કરે.

૬ પાંચ ઇંદ્રિય અને છઠ્ઠો લોભ તેનો નિગ્રહ કરે.

૧ ક્ષમા રાખે.

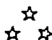
૧. ભાવ વિશુદ્ધ-ચિત્ત નિર્મળ રાખે.
૧ બાહ્ય ઉપકરણાદિનુ પડિલેહણ ઉપયોગ સહિત કરે.
૧. સંયમ જોગને વિષે યુકત હોય.
૩ મન, વચન અને કાયાને માઠા કાર્યમાં જતાં રોકી રાખે
૧. શીતાદિક બાવીશ પરિષહ સહન કરે.
૧. મરણાંત ઉપસર્ગ સહન કરે, પરંતુ ધર્મ મુકે નહિ

શ્રાવકના ૨૧ ગુણ.

સમકિતી શ્રાવકનાં લક્ષણ શ્રાદ્ધવિધિ ગ્રંથમા નીચે જણાવેલા એકવીશ પ્રકારે બતાવેલાં છે

૧ તુચ્છ પરિણામી ન હોય.
૨ રૂપવંત હોય
૩ સ્વભાવે સૌમ્ય હોય.
૪ લોકપ્રિય હોય
૫ ક્રૂર ન હોય
૬ ભાગ્યવંત હોય
૭ મૂર્ખ ન હોય
૮ દાક્ષિણ્યયુકત હોય
૯ લજ્જાવંત હોય
૧૦ દયાવંત હોય.
૧૧ સમાન દૃષ્ટિ હોય
૧૨ ગુણાનુરાગી હોય
૧૩ ધર્મકથાકથક હોય
૧૪ રૂડા કુટુંબવાળો હોય.
૧૫ દીર્ઘદૃષ્ટિ હોય
૧૬ ધર્મ, અર્થ તથા કામવર્ગના વિશેષને જાણનાર હોય
૧૭ બાપદાદાના માર્ગને અનુસરનાર હોય
૧૮ વડીલોની મર્યાદા જાળવનાર હોય
૧૯ કરેલા ઉપકારને જાણનાર હોય
૨૦ પર જીવના હિતાર્થનો કરનાર હોય.
૨૧ સર્વ સારાં કાર્યમાં સાવધાન હોય.

સમકિતવંત અને આવા મુમુક્ષુ શ્રાવકોએ પ્રથમ તો ગૃહસ્થને ઉપયોગી વિદ્યાનો સંગ્રહ કરવો જોઇએ તેમ જ પોતાની સંતતિ વિદ્વાન્ થાય અને તેની વૃત્તિ સ્વધર્મ તરફ વળે તેવા ઉપાયો અને તેવી યોજનાઓ યોજવી જોઇએ કેમકે વિદ્યાવડે ગૃહસ્થ સર્વસ્વ મેળવી શકે છે અને નિપુણ બને છે વાસ્તે વિદ્યારૂપ ખેડવડે બુદ્ધિરૂપ પૃથ્વીને અવશ્ય સુધારવી જોઇએ.

અથ શ્રી છ કાયનાં બોલ.

પ્રથમ છ કાયનાં નામ કહે છે :-

૧ પહેલે બોલે ઇંદીથાવરકાય, ૨ બંભીથાવરકાય, ૩ સપિથાવરકાય, ૪ સુમતિથાવરકાય, ૫ પયાવચથાવરકાય, ૬ જંગમકાય. હવે તેના ગોત્ર કહે છે-૧ પૃથ્વીકાય, ૨ અપકાય, ૩ તેઉકાય, ૪ વાઉકાય, ૫ વનસ્પતિકાય, ૬ ત્રસકાય

(૧) પૃથ્વીકાયના બે ભેદ-સૂક્ષ્મ ને બાદર સૂક્ષ્મ તે કોને કહીએ હણ્યાં હણાય નહિ, માર્યા મરે નહિ, બાળ્યા બળે નહિ, તે આખા લોકમાં ભર્યા છે પણ આપણી નજરે આવે નહિ, તે તો ફક્ત જ્ઞાની જ જાણે અને દેખે બાદર તે કોને કહીએ ? આપણી નજરે આવે અથવા ના આવે, હણ્યા હણાય, માર્યા મરે, બાળ્યા બળે, તેને બાદર કહીએ. તેના નામ કહે છે- ૧ પહેલે બોલે માટી ને મીઠાની જાત, ૨ ખડી ને ખારાની જાત, ૩ કાળસિંઢ મરડીઆ પાણા ને શિલાની જાત. ૪ હિંગળો ને હરતાલની જાત, ૫ ગેરૂ ને ગોપીચંદનની જાત, ૬ રત્ન પરવાળાની જાત, ૭ સોળ જાતના રત્ન આદિ લઇને તેંતાળીસ જાતની પૃથ્વીકાય છે તેના એક કકડામા અસંખ્યાતા જીવ શ્રી ભગવતે કહ્યા છે. જુવાર તથા પીલુ જેટલી પૃથ્વીકાય લઇએ, તેમાંથી એકેકો જીવ નીકળીને પારેવાં જેવડી કાયા કરે તો એક લાખ જોજનનો જંબુદ્વીપ છે તેમાં સમાય નહિ તેના કુળ બાર લાખ ક્રોડ છે, તેનુ આઉખુ જઘન્ય અંતર્મુહુર્તનુ, ઉત્કૃષ્ટુ બાવીસ હજાર વર્ષનુ તેની દયા પાળીએ તો મોક્ષના અનંતા સુખ પામીએ

(૨) અપકાય તે પાણી- તેના બે ભેદ-સૂક્ષ્મ ને બાદર, સૂક્ષ્મ તે કોને કહીએ ? હણ્યા હણાય નહિ, માર્યા મરે નહિ, બાળ્યા બળે નહિ, તે આખા લોકમા ભર્યા છે પણ આપણી નજરે આવે નહિ, તેને સૂક્ષ્મ કહીએ

હવે બાદર પાણીના નામ કહે છે-પહેલે બોલે વરસાદ ને કરાના પાણી, ૨ ઝાકળ ને ધૂમરના પાણી, ૩ કૂવા, નદી ને તળાવના પાણી,

૪ દરિયા ને ઝરણાનાં પાણી, ૫ ખારા ખાટાં પાણી ૬ મીઠાં મેળા પાણી– એ આદિ લઈને ઘણી જાતનાં પાણી છે તેના એક બિંદુમાં અસંખ્યાતા જીવ શ્રી ભગવતે કહ્યા છે તેમાંથી એકેકો જીવ નીકળીને સરસવના દાણા જેવડી કાયા કરે તો એક લાખ જોજનનો જંબુદ્વીપ છે તેમાં સમાય નહિ. તેના કુળ સાત લાખ ક્રોડ છે તેનું આઉખું જઘન્ય અંતર્મુહૂર્તનું ઉત્કૃષ્ટુ સાત હજાર વર્ષનું તેની દયા પાળીએ તો મોક્ષના અનંતા સુખ પામીએ.

(૩) તેઉકાય તે અગ્નિ–તેના બે ભેદ–સૂક્ષ્મ ને બાદર સૂક્ષ્મ તે કોને કહીએ ? હણ્યા હણાય નહિ, માર્યા મરે નહિ બાળ્યા બળે નહિ, તે આખા લોકમાં ભર્યા છે પણ આપણી નજરે આવે નહિ, તેને સૂક્ષ્મ કહીએ

હવે બાદર અગ્નિનાં નામ કહે છે–૧ પહેલે બોલે ચૂલા ને ભઠ્ઠીની અગ્નિ, ૨ ધુમાડી ને તાપણીની અગ્નિ, ૩ ચકમક ને વીજળીની અગ્નિ, ૪ દીવા ને ઉમાડાની અગ્નિ, ૫ ધગધગતાં લોઢા ને અરણીની અગ્નિ, ૬ દાવાનળની અગ્નિ ૭ નીભાડાની અગ્નિ, એ આદિ લઈને ઘણી જાતની અગ્નિ છે તેના એક તણખામાં અસંખ્યાતા જીવ શ્રી ભગવતે કહ્યા છે. તેમાંથી એકેકો જીવ નીકળીને ખસખસના દાણા જેવડી કાયા કરે તો એક લાખ જોજનનો જંબુદ્વીપ છે તેમાં સમાય નહિ. તેનાં કુળ ત્રણ લાખ ક્રોડ છે તેનું આઉખું જઘન્ય અંતર્મુહૂર્તનું ઉત્કૃષ્ટુ ત્રણ અહોરાત્રિનું તેની દયા પાળીએ તો મોક્ષનાં અનંતા સુખ પામીએ.

(૪) વાઉકાય તે વાયરો–તેના બે ભેદ–સૂક્ષ્મ ને બાદર, સૂક્ષ્મ તે કોને કહીએ ? હણ્યા હણાય નહિ, માર્યા મરે નહિ બાળ્યા બળે નહિ, તે આખા લોકમાં ભર્યા છે પણ આપણી નજરે આવે નહિ, તેને સૂક્ષ્મ કહીએ.

હવે બાદર વાયરાનાં નામ કહે છે–૧ પહેલે બોલે ઉગમણો ને આથમણો વા, ૨ ઉત્તર ને દક્ષિણનો વા, ૩ ઉંચો નીચો ને તિર્છો વા, ૪ વટોળીઓ ને મંડળીઓ વા, ૫ ગુંજ વા ને સુધ વા એ આદિ લઈને ઘણી જાતનો વાયરો ઘણ છે તે વાયરો શા થકી હણાય છે ?–ઉઘાડે મોંઢે બોલવાથી ૨ ઝાપટ નાંખવાથી ૩ સૂપડે ઝાટકવાથી ૪ ઝાડકવાથી, ૫ કાંતવાથી, ૬ વિંઝવાથી. ૭ તાલોટા વગાડવાથી ૮ વિંઝણે વિંઝવાથી,

૯ હીંચોળે હીંચવાથી, એ આદિ લઇને ઘણી જાતનાં શસ્ત્રે કરી હણાય છે. એકવાર ઉઘાડે મોઢે બોલવાથી વાયરાના અસંખ્યાતા જીવ હણાય છે, તેમાથી એકેકો જીવ નીકળીને વડના બીજ જેવડી કાયા કરે તો એક લાખ જોજનનો જંબુદ્વીપ છે તેમા સમાય નહિ તેના કુળ સાત લાખ ક્રોડ છે તેનુ આઉખુ જઘન્ય અંતર્મુહૂર્તનુ, ઉત્કૃષ્ટું ત્રણ હજાર વર્ષનુ. તેની દયા પાળીએ તો મોક્ષના અનંતા સુખ પામીએ

(૫) વનસ્પતિકાયના બે ભેદ–સૂક્ષ્મ ને બાદર. સૂક્ષ્મ તે કોને કહીએ ? હણ્યા હણાય નહિ, માર્યા મરે નહિ, બાળ્યા બળે નહિ, તે આખા લોકમા ભર્યા છે પણ આપણી નજરે આવે નહિ તેને સૂક્ષ્મ કહીએ.

હવે બાદર વનસ્પતિના બે ભેદ–પ્રત્યેક ને સાધારણ. પ્રત્યેક કોને કહીએ ? શરીરે શરીરે એકેકો જીવ હોય તેને પ્રત્યેક કહીએ અને એક શરીરે અનતા જીવ હોય તેને સાધારણ કહીએ. હવે પ્રત્યેકનાં નામ કહે છે–૧ પહેલે બોલે વૃક્ષ ને વેલાની જાત, ૨ રીગણી તળસી ને ગુલમની જાત, ૩ એરડા આકડા ધતુરાની જાત, ૪ દાડમ સેલડી ને કેળાની જાત, ૫ ધ્રો કેવડો દાભડો ને તરણાની જાત, ૬ ફૂલ કમળ ને નાગરવેલની જાત, ૭ બોરડી કેરડો ને કસેલાની જાત, ૮ જુવાર, બાજરો, મઠ, મકાઇની જાત ૯ તાદળજો, સુવા, મોઘરી, વાલોર ફળીની જાત, એ આદિ લઇને ઘણી જાતની પ્રત્યેક વનસ્પતિ છે તેમા ભગવાને ત્રણ પ્રકારના જીવ કહ્યા છે. સખ્યાતા અસખ્યાતા અને અનંતા તેની દયા પાળીએ તો મોક્ષના અનતા સુખ પામીએ

હવે સાધારણ વનસ્પતિના નામ કહે છે–૧ પહેલે બોલે લીલફુગ સેવાળની જાત, ૨ ગાજર ને મૂળાની જાત, ૩ ડુગળી ને લસણની જાત, ૪ આદુ ને ગરમરની જાત, ૫ રતાળુ ને પીડાળુની જાત, ૬ કટાલો થોર, ખરસાણી, કુંવાર ને શેલરાની જાત, ૭ મોથ ને લુણીની જાત, ૮ ઉગતા અકુરા અને કુણી કાકડીની જાત એ આદિ લઇને ઘણી જાતની સાધારણ વનસ્પતિ છે એક કદમૂળના કકડામાં શ્રી ભગવતે અનતા જીવ કહ્યા છે તેના કુળ અઠ્ઠાવીસ લાખ ક્રોડ છે પ્રત્યેક વનસ્પતિનુ આઉખુ જઘન્ય અંતર્મુહૂર્તનુ, ઉત્કૃષ્ટુ દશ હજાર વર્ષનુ અને સાધારણનુ જ૦ ઉ૦ અતર્મુહૂર્તનુ તેની દયા પાળીએ તો મોક્ષના અનતા સુખ પામીએ

(૬) ત્રસકાય તેના ચાર ભેદ–૧ બેઇદ્રિય, ૨ તેઇદ્રિય, ૩ ચૌરિદ્રિય, ૪ પચેદ્રિય

(૧) બે ઇંદ્રિયના બે ભેદ—અપર્યાપ્તા અને પર્યાપ્તા બે ઇંદ્રિય તે કોને કહીએ ? જેને કાયા અને જીભ હોય તેને બે ઇંદ્રિય કહીએ તેના નામ કહે છે—૧ જળો, ૨ કીડા ૩ પોરા ૪ કરમીઆ, ૫ સરમીયા, ૬ માનમુમુક, ૭ અલુસીયા ૮ વાતરા ૯ શંખ, ૧૦ છીપ, ૧૧ કોડાં, ૧૨ ઇયળ એ આદિ લઇને ઘણી જાતના બે ઇંદ્રિય જીવ છે તેનાં કુળ સાત લાખ ક્રોડ છે, તેનું આઊખુ જઘન્ય અંતર્મુહૂર્તનું, ઉત્કૃષ્ટુ બાર વર્ષનું તેની દયા પાળીએ તો મોક્ષનાં અનંતા સુખ પામીએ.

(૨) તે ઇંદ્રિયના બે ભેદ—અપર્યાપ્તા અને પર્યાપ્તા. તેઇંદ્રિય તે કોને કહીએ ? જેને કાયા મુખ અને નાસિકા હોય તેને તેઇંદ્રિય કહીએ, તેનાં નામ કહે છે—૧ જૂ ૨ લીખ ૩ માંચડ, ૪ માંકડ, ૫ કીડી ૬ કંથવા, ૭ માકલા, ૮ ધનેડાં, ૯ જુવા, ૧૦ ઇતડી ૧૧ ગીંગોડા, ૧૨ ધીમેલ ૧૩ ભમેલાં, ૧૪ કાનખજુરા, ૧૫ મંકોડા ૧૬ ઉધઇ ૧૭ સવા એ આદિ લઇને ઘણી જાતના તેઇંદ્રિય જીવ છે તેમાં કુળ આઠ લાખ ક્રોડ છે આઊખુ જઘન્ય અંતર્મુહૂર્તનું ઉત્કૃષ્ટુ ઓગણ પચાસ દિવસનું તેની દયા પાળીએ તો મોક્ષના અનંતા સુખ પામીએ.

(૩) ચોરેંદ્રિયના બે ભેદ—અપર્યાપ્તા અને પર્યાપ્તા. ચોરેંદ્રિય તે કોને કહીએ ? જેને કાયા મુખ, નાસિકા અને આંખ હોય તેને ચોરેંદ્રિય કહીએ તેનાં નામ કહે છે—૧ માખી, ૨ મસલાં, ૩ ડાંસ, ૪ મચ્છર ૫ ભમરા ૬ તીડ ૭ પતંગ ૮ કરોળીઆ ૯ કંસારી, ૧૦ ખડમાંકડી ૧૧ કુદિયાં, ૧૨ વીછી, ૧૩ બગા, ૧૪ કુદા એ આદિ લઇને ઘણી જાતના ચોરેંદ્રિય જીવ છે. તેનાં કુળ નવ લાખ ક્રોડ છે, તેનું આઊખુ જઘન્ય અંતર્મુહૂર્તનું, ઉત્કૃષ્ટુ છ માસનું તેની દયા પાળીએ તો મોક્ષનાં અનંતા સુખ પામીએ.

(૪) પંચેંદ્રિયના બે ભેદ—અપર્યાપ્તા અને પર્યાપ્તા, પંચેંદ્રિય તે કોને કહીએ ? જેને કાયા, મુખ નાસિકા આંખ અને કાન એ પાંચ ઇંદ્રિય હોય તેને પંચેંદ્રિય કહીએ પંચેંદ્રિયની ચાર જાત. ૧ નારકી ૨ તિર્યંચ, ૩ મનુષ્ય અને ૪ દેવતા.

તેમાં ૧૪ ભેદ નારકીના, ૪૮ ભેદ તિર્યંચના, ૩૦૩ ભેદ મનુષ્યના અને ૧૯૮ ભેદ દેવતાના, કુલ મળી ૫૬૩ ભેદ થયા.

દેવતાના ચાર ભેદ-૧ ભવનપતિ, ૨ વાણવ્યંતર, ૩ જ્યોતિષી, ૪ વૈમાનિક મનુષ્યના ચાર ભેદ-૧ પંદર કર્મભૂમિના મનુષ્ય, ૨ ત્રીસ અકર્મભૂમિના મનુષ્ય ૩ છપ્પન અંતરદ્વીપના મનુષ્ય, ૪ ચૌદ સ્થાનકનાં સમૂર્છિમ મનુષ્ય નારકી ને દેવતાની સ્થિતિ જઘન્ય દશ હજાર વર્ષની ઉત્કૃષ્ટી તેત્રીશ સાગરોપમની, તિર્યંચ ને મનુષ્યની સ્થિતિ જઘન્ય અંતર્મુહૂર્તની ઉત્કૃષ્ટી ત્રણ પલ્યની તેની દયા પાળીએ તો મોક્ષનાં અનંતા સુખ પામીએ

ઇતિશ્રી છ કાયના બોલ સમાપ્ત.

અથ શ્રી નવ તત્વ

વિવેકી સમદૃષ્ટિ જીવોએ નવ પદાર્થ જેવા છે તેવા તથારૂપ બુદ્ધિ પ્રમાણે ગુરુ આમ્નાયથી ધારવા તે નવ તત્વના નામ કહે છે

૧ જીવતત્વ, ૨. અજીવતત્વ, ૩ પુણ્યતત્વ, ૪ પાપતત્વ, ૫ આશ્રવતત્વ, ૬ સંવરતત્વ, ૭ નિર્જરાતત્વ, બંધતત્વ, ૯ મોક્ષતત્વ

વ્યવહારનયે કરી જે શુભાશુભ કર્મોનો કર્તા, હર્તા તથા ભોકતા છે અને નિશ્ચય નયે કરી જ્ઞાન, દર્શન તથા ચારિત્રરૂપ નિજગુણોનો જ કર્તા તથા ભોકતા છે અથવા દુઃખ સુખ જ્ઞાનોપયોગ લક્ષણવંત ચેતના સહિત હોય તથા પ્રાણ ધારણ કરે તેને પ્રથમ **જીવતત્ત્વ** કહીએ, તેથી વિપરીત જે ચેતનારહિત, 'જડસ્વભાવવાળો હોય તેને બીજું **અજીવતત્ત્વ** કહીએ, જેણે કરી શુભ કર્મના પુણ્યનો સંચય થવાથી સુખનો અનુભવ થાય છે તેને ત્રીજુ **પુણ્યતત્ત્વ** કહીએ, તેથી વિપરીત જેણે કરી અશુભ કર્મના પાપનો સંચય થવાથી દુખનો અનુભવ થાય છે તેને ચોથુ **પાપતત્ત્વ** કહીએ, જેણે કરી નવા કર્મ બંધાય છે શુભાશુભ કર્મોપાદાન હેતુ હિંસાદિક તેને પાંચમુ **આશ્રવતત્ત્વ** કહીએ, જેણે કરી આવતા કર્મ રોકાય અર્થાત્ પાંચ સમિતિ અને ત્રણ ગુપ્તિ તેણે કરી જે આશ્રવ રોધ કરવો તેને છઠું **સંવરતત્ત્વ** કહીએ જેણે કરી આત્મપ્રદેશમાથી દેશથકી કર્મ જુદાં થાય છે. અથવા પૂર્વે કરેલા કર્મો જે ક્ષય થાય છે એટલે તપ પ્રમુખે કરી કર્મનુ પચાવવુ થાય છે તેને સાતમું

નિર્જરાતત્ત્વ કહીએ જે નવાં કર્મોનું ગ્રહણ કરીને તેની સાથે જીવનું બંધન થવું ક્ષીર નીરની પેઠે મળી જવું તેને આઠમુ બંધતત્ત્વ કહીએ; અને જે આત્મપ્રદેશથકી સર્વથા કર્મોનો ક્ષય થવો તેને નવમુ મોક્ષતત્ત્વ કહીએ. જે નવ તત્ત્વરૂપ વસ્તુનું યથાસ્થિત સ્વરૂપ જે પ્રમાણે સિદ્ધાંતોને વિષે કહ્યુ છે તેમજ સમ્યગ્દ્રષ્ટિ જીવોને એ નવતત્ત્વ તે "જ્ઞ" પરિજ્ઞાએ કરી જાણવા યોગ્ય છે અને કેટલાએક પ્રત્યાખ્યાન પરિજ્ઞાએ કરી છાંડવા યોગ્ય છે

એ નવતત્ત્વ માંહેલા જીવ અને અજીવ એ બે તત્ત્વ માત્ર જાણવા યોગ્ય છે પુણ્ય, સવર, નિર્જરા અને મોક્ષ એ ચાર તત્ત્વ ગ્રહણ કરવા યોગ્ય છે; પરંતુ એમાંનું પુણ્યતત્ત્વ વ્યવહારનયે કરી શ્રાવકને ગ્રહણ કરવું યોગ્ય છે અને નિશ્ચયનયે ત્યાગ કરવું એ યોગ્ય છે, તેમજ મુનિને ઉત્સર્ગે ત્યાગ કરવું યોગ્ય છે અને અપવાદે ગ્રહણ કરવું યોગ્ય છે તથા પાપ, આશ્રવ અને બંધ એ ત્રણ તત્ત્વ તો સર્વથા સર્વને ત્યાગ કરવા યોગ્ય જ છે.

એ નવતત્ત્વનાં નામ કહ્યાં અન્યથી સંક્ષેપથી તો જીવ અજીવ એ બે તત્ત્વ જ શ્રીઠાણાંગમાંહે કહ્યાં છે. કેમકે જીવને પુણ્ય તથા પાપનો સંભવ છે તથા કર્મનો બંધ પણ તાદાત્મિક છે અને કર્મ જે છે તે પુદ્ગલ પરિણામ છે અને પુદ્ગલ તે અજીવ છે તથા આશ્રવ જે છે તે પણ મિથ્યા દર્શનાદિરૂપ ઉપાધિએ કરી જીવનો મલિન સ્વભાવ છે એ પણ આત્માના પ્રદેશ અને પુદ્ગલ વિના બીજો કોઈ નથી તથા સવર જે છે તે પણ આશ્રવ નિરોધ લક્ષણ દેશ સર્વ ભેદ આત્માનો નિવૃત્તિરૂપ સ્વભાવ પરિણામ જ્ઞાનાદમય છે તથા નિર્જરા જે છે તે પણ જીવ અને કર્મને પૃથક ઉપજાવવાને કારણે દધિ મથન ન્યાયે કરી કર્મનો પરિશાટ છે તથા સર્વ શક્તિએ કરી સકલ કર્મ દુખનો ક્ષય નવનીતગત દગ્ધ જલ નિર્મળ ઘૃત પ્રગટરૂપ દૃષ્ટાંતે ચિદાનંદમય આત્માનું પ્રગટ થાવું તે મોક્ષ તત્ત્વ છે તે માટે જીવ અને અજીવ એ બે તત્ત્વ જ કહીએ તથા અન્યત્ર મતાંતરે સાત તત્ત્વ પણ છે કેમકે પુણ્ય અને પાપ એ બે તત્ત્વનો અંતર્ભાવ બંધતત્ત્વમાંહે જ થાય છે કારણ જે શુભ પ્રકૃતિબંધ તે પુણ્ય અને અશુભ પ્રકૃતિબંધ તે પાપતત્ત્વ છે માટે પુણ્ય પાપ રહિત સાત તત્ત્વ કહીએ. તેમ જ વળી પાંચ તત્ત્વ પણ કહ્યાં છે. ઇત્યાદિક ઘણો વિસ્તાર વિશેષાવશ્યક તથા તત્ત્વાર્થ અને લોક પ્રકાશાદિ ગ્રંથો થકી જાણવો.

નવ તત્ત્વના રૂપી અરૂપી ભેદોની સંખ્યાનો તથા હેય જ્ઞેયાદિનો યંત્ર નીચે પ્રમાણે :—

અંક	નામ	રૂપી ભેદ	અરૂપી ભેદ	હેય જ્ઞેયાદિ
૧	જીવ	૧૪	સિદ્ધ	જ્ઞેય
૨	અજીવ	૪	૧૦	જ્ઞેય
૩	પુણ્ય	૪૨	૦	ઉપાદેય,હેય
૪	પાપ	૮૨	૦	હેય
૫	આસ્રવ	૪૨	૦	હેય
૬	સંવર	૦	૫૭	ઉપાદેય
૭	નિર્જરા	૦	૧૨	ઉપાદેય
૮	બંધ	૪	૦	હેય
૯	મોક્ષ	૦	૯	ઉપાદેય

૧. જીવ તત્ત્વ

ચૈતન્ય લક્ષણ,* સદા સઉપયોગી, અસંખ્યાત પ્રદેશી, સુખ દુખનો જાણ, સુખ દુ.ખનો વેદક, અરૂપી હોય તેને જીવ તત્ત્વ કહીએ.

જીવના ભેદો વિસ્તારથી કહે છે.

જીવનો એક ભેદ છે, સકળ જીવોનુ ચૈતન્ય લક્ષણ એક જ પ્રકારે છે તે માટે સંગ્રહનયે કરીને એક ભેદે જીવ કહીએ, બે પ્રકારે પણ જીવ કહીએ. ૧ ત્રસ ને ૨ સ્થાવર તથા ૧ સિદ્ધ અને ૨ સંસારી, ત્રણ પ્રકારે જીવ.

---

* જેમ ગોળનો ગુણ મીઠાશ તેમ જીવનો ગુણ ચૈતન્ય. જેમ ગોળ અને મીઠાશ એક તેમ જીવ અને ચૈતન્ય એક.

૧ સ્ત્રી વેદ, ૨ પુરૂષ વેદ ને ૩ નપુંસક વેદ તથા ૧ ભવ સિદ્ધિયા ૨ અભવ સિદ્ધિયા, ૩ નોભવ સિદ્ધિયા, નો અભવ સિદ્ધિયા, ચાર પ્રકારે જીવ ૧ નારકી ૨ તિર્યંચ, ૩ મનુષ્ય ને, ૪ દેવતા તથા ૧ ચક્ષુદર્શની, ૨ અચક્ષુદર્શની, ૩ અવધિદર્શની ૪ કેવળદર્શની પાંચ પ્રકારે જીવ. ૧ એકેંદ્રિય ૨ બેઇંદ્રિય, ૩ તેઇંદ્રિય ૪ ચૌરેંદ્રિય, ૫ પંચેંદ્રિય તથા ૧ સજોગી ૨ મન જોગી ૩ વચન જોગી, ૪ કાય જોગી, ૫ અજોગી છ, પ્રકારે જીવ, ૧ પૃથ્વીકાય, ૨ અપકાય ૩ તેઉકાય, ૪ વાઉકાય, ૫ વનસ્પતિકાય, ૬ ત્રસકાય, તથા ૧ સકષાયી ૨ ક્રોધ કષાયી, ૩ માન કષાયી, ૪ માયા કષાયી, ૫ લોભ કષાયી, ૬ અકષાયી, સાત પ્રકારે જીવ ૧ નારકી, ૨ તિર્યંચ, ૩ તિર્યંચણી ૪ મનુષ્ય ૫ મનુષ્યણી, ૬ દેવતા, ૭ દેવી આઠ પ્રકારે જીવ, ૧ સલેશી ૨ કૃષ્ણલેશી, ૩ નીલલેશી, ૪ કાપોતલેશી, ૫ તેજુલેશી, ૬ પદ્મલેશી, ૭ શુકલલેશી, ૮ અલેશી, નવ પ્રકારે જીવ, ૧ પૃથ્વી ૨ અપ ૩ તેઉ ૪ વાઉ ૫ વનસ્પતિ ૬ બેઇંદ્રિય, ૭ તેઇંદ્રિય, ૮ ચૌરેંદ્રિય, ૯ પંચેંદ્રિય, દશ ભેદે જીવ, ૧ એકેંદ્રિય, ૨ બેઇંદ્રિય, ૩ તેઇંદ્રિય, ૪ ચૌરેંદ્રિય, ૫ પંચેંદ્રિય એ પાંચના અપર્યાપ્તા અને પર્યાપ્તા મળી દશ થયા. અગ્યાર ભેદે જીવ ૧ એકેંદ્રિય, ૨ બેઇંદ્રિય ૩ તેઇંદ્રિય ૪ ચૌરેંદ્રિય ૫ નારકી ૬ તિર્યંચ, ૭ મનુષ્ય, ૮ ભવનપતિ, ૯ વાણવ્યંતર ૧ જ્યોતિષી, ૧૧ વૈમાનિક. બાર ભેદે જીવ, ૧ પૃથ્વી, ૨ અપ, ૩ તેઉ ૪ વાઉ ૫ વનસ્પતિ, ત્રસકાય એ છના અપર્યાપ્તા ને પર્યાપ્તા મળી બાર થયા તેર ભેદે જીવ ૧ કૃષ્ણલેશી, ૨ નીલલેશી, ૩ કાપોતલેશી ૪ તેજુલેશી, ૫ પદ્મલેશી ૬ શુકલલેશી, એ છના અપર્યાપ્તા ને પર્યાપ્તા મળી બાર ને એક અલેશી મળી કુલ તેર થયા.

જીવના ચૌદ ભેદ કહે છે— ૧ સૂક્ષ્મ એકેંદ્રિયનો અપર્યાપ્તો, ૨ સૂક્ષ્મ એકેંદ્રિયનો પર્યાપ્તો, ૩ બાદર એકેંદ્રિયનો અપર્યાપ્તો ૪ બાદર એકેંદ્રિયનો પર્યાપ્તો ૫ બેઇંદ્રિયનો અપર્યાપ્તો, ૬ બેઇંદ્રિયનો પર્યાપ્તો, ૭ તેઇંદ્રિયનો અપર્યાપ્તો, ૮ તેઇંદ્રિયનો પર્યાપ્તો ૯ ચૌરેંદ્રિયનો અપર્યાપ્તો, ૧ ચૌરેંદ્રિયનો પર્યાપ્તો ૧૧ અસંજ્ઞી પંચેંદ્રિયનો અપર્યાપ્તો, ૧૨ અસંજ્ઞી પંચેંદ્રિયનો પર્યાપ્તો ૧૩ સંજ્ઞી પંચેંદ્રિયનો અપર્યાપ્તો, ૧૪ સંજ્ઞી પંચેંદ્રિયનો પર્યાપ્તો એ ચૌદ ભેદ જીવના કહ્યા.

વ્યવહાર વિસ્તાર નયે કરીને પાંચસે ત્રેસઠ ભેદ જીવના કહે છે—તેમાં ત્રણસે ને ત્રણ ભેદ મનુષ્યના, એકસો અઠાણું ભેદ દેવતાના, અડતાલીસ ભેદ

તિર્યંચના, ચૌદ ભેદ નારકીના એમ ૫૬૩ ભેદ થયા

મનુષ્યના ૩૦૩ ભેદ કહે છે–૧૫ કર્મભૂમિનાં મનુષ્ય, ૩૦ અકર્મ-ભૂમિનાં મનુષ્ય, ૫૬ અંતરદ્વીપનાં મનુષ્ય એમ ૧૦૧ થયા, તે ક્ષેત્રના ગર્ભ જ મનુષ્યના અપર્યાપ્તા ને પર્યાપ્તા એમ ૨૦૨ અને ૧૦૧ ક્ષેત્રના સમૂર્ચ્છિમ મનુષ્યના અપર્યાપ્તા એ સર્વ મળી કુલ ૩૦૩ ભેદ મનુષ્યના થયા.

કર્મભૂમિ તે કોને કહીએ ?–૧ અસિ, ૨ મસી, ૩ કૃષિ, એ ત્રણ પ્રકારના વેપારે કરી જીવે તે. તે કર્મભૂમિના ક્ષેત્ર કેટલા અને કયાં છે તે કહે છે–ભરત, ૫ ઇરવત અને ૫ મહાવિદેહ એ ૧૫ તે એક લાખ જોજનનો જંબૂદ્વીપ છે તેમાં ૧ ભરત, ૧ ઇરવત, ૧ મહાવિદેહ એ ત્રણ ક્ષેત્ર કર્મભૂમિના જંબૂદ્વીપમા છે તેને ફરતો બે લાખ જોજનનો લવણ સમુદ્ર છે, તેને ફરતો ચાર લાખ જોજનનો ધાતકીખંડ દ્વીપ છે, તેમા ૨ ભરત, ૨ ઇરવત મહાવિદેહ છે તેને ફરતો આઠ લાખ જોજનનો કાળોદધિ સમુદ્ર છે, તેને ફરતો આઠ લાખ જોજનનો અર્ધ-પુષ્કર દ્વીપ છે, તેમાં ૨ ભરત, ૨ ઇરવત, ૨ મહાવિદેહ છે એમ સઘળાં મળીને ૫ દર કર્મભૂમિના મનુષ્ય કહ્યાં.

હવે અકર્મભૂમિ તે કોને કહીએ ? ત્રણ કર્મરહિત દશ પ્રકારના કલ્પવૃક્ષે કરી જીવે તે કેટલાં અને કયા છે, તે કહે છે ૫ હેમવય, ૫ હિરણવય, ૫ હરિવાસ, ૫ રમ્યકવાસ, ૫ દેવકુરૂ ૫ ઉત્તરકુરૂ એ ત્રીશ અકર્મભૂમિના નામ કહ્યા ૧, હેમવય, ૧ હિરણ્વય, ૧ હરિવાસ, ૧ રમ્યકવાસ, ૧ દેવકુરૂ, ૧ ઉત્તરકુરૂ, એ છ ક્ષેત્ર જંબુદ્વીપમા છે. ૨ હેમવય, ૨ હિરણવય, ૨ હરિવાસ, ૨ રમ્યકવાસ, ૨ દેવકુરૂ, ૨ ઉત્તરકુરૂ એ બાર ક્ષેત્ર ધાતકી ખંડમાં છે, ૨ હેમવય, ૨ હિરણવય, ૨ હરિવાસ, ૨ રમ્યકવાસ, ૨ દેવકુરૂ, ૨ ઉત્તરકુરૂ, એ બાર અર્ધપુષ્કર દ્વીપમા છે એ સઘળા મળી કુલ ૩૦ અકર્મભૂમિના મનુષ્ય કહ્યા

છપ્પન ભેદ અંતરદ્વીપનાં મનુષ્ય કહે છે.

જંબૂદ્વીપના ભરતક્ષેત્રની મર્યાદાનો કરણહાર ચૂલહિમવત નામે પર્વત છે તે સોના જેવો પીળો છે, સો જોજનનો ઊંચો છે, સો ગાઉનો ઊંડો છે, એક હજાર બાવન જોજન ને બાર કળાનો પહોળો છે, ચોવીશ હજાર નવસે બત્રીશ જોજનનો લાંબો છે, તેને પૂર્વ પશ્ચિમને છેડે બબે દાઢા નીકળી છે એકેકી દાઢા ચોરાસીસે ચોરાસીસે જોજનની ઝાઝેરી લાંબી છે એકેકી દાઢા ઉપર સાત સાત અંતરદ્વીપ છે. તે અંતરદ્વીપ કયાં છે તે કહે છે

જગતીના કોટથકી ત્રણસે જોજન લવણસમુદ્રમાં જઇએ તે વા પહેલો અંતરદ્વીપ આવે તે ૩૦ જોજનનો લાંબો પહોળો છે ત્યાં ચારસેં જોજન જઇએ તે વારે બીજો અંતરદ્વીપ આવે, તે ૪૦૦ જોજનનો લાંબો ને પહોળો છે ત્યાંથી પાંચસેં જોજન જઇએ તેવારે ત્રીજો અંતરદ્વીપ આવે, તે ૫૦ જોજનનો લાંબો ને પહોળો છે ત્યાંથી છસેં જોજન જઇએ તે વારે ચોથો અંતરદ્વીપ આવે, તે ૬૦ જોજનનો લાંબો ને પહોળો છે ત્યાંથી સાતસે જોજન જઇએ તેવારે પાંચમો અંતરદ્વીપ આવે, તે ૭૦૦ જોજનનો લાંબો ને પહોળો છે ત્યાંથી આઠસે જોજન જઇએ તેવારે છઠ્ઠો અંતરદ્વીપ આવે, તે ૮૦૦ જોજનનો લાંબો ને પહોળો છે. ત્યાંથી નવસે જોજન જઇએ તેવારે સાતમો અંતરદ્વીપ આવે તે ૯૦૦ જોજનનો લાંબો ને પહોળો છે એમ એકેક દાઢા ઉપર સાત સાત અંતરદ્વીપ આવે કુલ ચારે દાઢાના મળી ૨૮ અંતરદ્વીપ જાણવા

આવી જ રીતે ઇર્વ્વત ક્ષેત્રની મર્યાદાનો કરણહાર શિખરી નામે પર્વત છે ચુલહિમવંત સરખો જ જાણવો. ત્યાં પણ ૨૮ અંતરદ્વીપ છે એમ સઘળા મળી કુલ ૫૬ અંતરદ્વીપ જાણવા તેને અંતરદ્વીપનાં મનુષ્ય શા માટે કહીએ ? કેવળ સમુદ્ર છે અને ઉપર-અધર દાઢામાં દ્વીપોમાં રહેનારા છે માટે અંતરદ્વીપનાં મનુષ્ય કહીએ સુખ આરાં ભૂમિના જેવું

એકસો ને એક ક્ષેત્રનાં સંમૂર્છિમ મનુષ્ય ચૌદ સ્થાનકમાં ઉપજે છે તે કહે છે

૧ ઉચ્ચારેસુ કહેતાં વડીનીતમાં ઉપજે ૨ પાસવણેસુ કહેતા લઘુનીતમાં ઉપજે, ૩ ખેલેસુ કહેતાં બળખામાં ઉપજે, ૪ સિંઘાણેસુ કહેતા લીંટમાં ઉપજે ૫ વંતેસુ કહેતાં વમનમાં ઉપજે, ૬ પિત્તેસુ કહેતાં લીલા પીળા પિત્તમા ઉપજે, ૭ પૂએસુ કહેતાં પરૂમા ઉપજે, ૮ સોણિએસુ કહેતાં રૂધિરમાં ઉપજે ૯ સુક્કેસુ કહેતાં વીર્યમાં ઉપજે; ૧૦ સુક્ક પોગલ પરિસાડેસુ વા કહેતાં વીર્યાદિકના પુદ્ગળ સુકાણાં તે ફરી ભીનાં થાય તેમાં ઉપજે ૧૧ વિગય જીવ કલેવરેસુ કહેતાં મનુષ્યના કલેવરમાં ઉપજે, ૧૨ ઇત્થીપુરિસ સંજોગેસુ કહેતા સ્ત્રી પુરુષના સંજોગમાં ઉપજે, ૧૩ નગરનિદ્ધમણેસુ કહેતા નગરની ખાળોમાં ઉપજે, ૧૪ સંવેસુ ચેવ અસુઇ ઠાણેસુ

વા કહેતાં સર્વ મનુષ્ય સંબધી અશુચિ સ્થાનકોમા ઊપજે; એ ચૌદ સ્થાનકના નામ કહ્યા અને ૧૦૧ ક્ષેત્રના સમૂર્છિમ મનુષ્યના અપર્યાપ્તા. એ સર્વે મળી કુલ ૩૦૩ ભેદ મનુષ્યના કહ્યા

૧૯૮ ભેદ દેવતાના કહે છે.

દશ ભવનપતિના નામ–૧ અસુરકુમાર, ૨ નાગકુમાર, ૩ સુવર્ણ કુમાર, ૪ વિજ્જુકુમાર, ૫ અગ્નિકુમાર, ૬ દ્વીપકુમાર, ૭ ઉદધિકુમાર, ૮ દિશાકુમાર, ૯ પવનકુમાર, ૧૦ થણીતકુમાર

પંદર પરમાધામીના નામ–૧ અંબ, ૨ અંબરિસ, ૩ સામ, ૪ સબલ, ૫ રૂદ્ર, ૬ વૈરૂદ્ર, ૭ કાળ, ૮ મહાકાળ, ૯ અસિપત્ર, ૧૦ ધનુષ્ય, ૧૧ કુંભ, ૧૨ વાલુ, ૧૩ વેતરણી, ૧૪ ખરસ્વર, ૧૫ મહાઘોષ

સોળ વાણવ્યંતરના નામ–૧ પિશાચ, ૨ ભૂત, ૩ જક્ષ, ૪ રાક્ષસ, ૫ કિન્નર, ૬ કિંપુરુષ, ૭ મહોરગ, ૮ ગંધર્વ, ૯ આણપન્ની, ૧૦ પાણપન્ની, ૧૧ ઇસીવાઈ, ૧૨ ભુઠવાઇ, ૧૩ કંદીય, ૧૪ મહાકંદીય, ૧૫ કોહંડ, ૧૬ પયંગદેવ.

દશ જૃંભકાના નામ– ૧ આણજૃંભકા, ૨ પાણજૃંભકા, ૩ લયણ જૃંભકા, ૪ સયણજૃંભકા, ૫ વત્થજૃંભકા, ૭ ફૂળજૃંભકા, ૮ બીયજૃંભકા, ૯ વિજ્જુજૃંભકા, ૧૦ અવિયતજૃંભકા

દશ જ્યોતિષીનાં નામ– ૧ ચંદ્રમા, ૨ સૂર્ય, ૩ ગ્રહ, ૪ નક્ષત્ર ૫ તારા, એ પાચ ચળ તે અઢી દ્વીપમાં છે ને એ જ નામના બીજા સ્થિર તે અઢી દ્વીપ બહાર છે એ મળી દશ

ત્રણ કિલ્વિષીનાં નામ–૧ ત્રણ પલીયા, ૨ ત્રણ સાગરીયા, ૩ તેર સાગરીયા

નવ લોકાંતિકના નામ–૧ સારસ્વત, ૨ આદિત્ય, ૩ વિન્હિ, ૪ વરૂણ, ૫ ગર્દતોયા ૬ તોષિયા ૭ અવ્યાબાધા, ૮ અગિચ્ચા, ૯ રિઠા

બાર દેવલોકના નામ–૧ સુધર્મા, ૨ ઈશાન, ૩ સનતકુમાર, ૪ માહેંદ્ર, ૫ બ્રહ્મલોક, ૬ લંતક, ૭ મહાશુક્ર, ૮ સહસ્સાર, ૯ આણુત, ૧૦ પ્રાણુત; ૧૧ આરણ, ૧૨ અચ્યુત

નવ ગ્રૈવેયકના નામ—૧ ભદ્દે ૨ સુભદ્દે, ૩ સુજાએ, ૪ સુમાણસે, ૫ પિયદંસણે, ૬ સુદંસણે, ૭ આમોહે, ૮ સુપડિબુદ્ધે, ૯ જસોધરે.

પાંચ અનુત્તર વિમાનનાં નામ—૧ વિજય, ૨ વિજયંત, ૩ જયંત, ૪ અપરાજિત, ૫ સર્વાર્થસિદ્ધ.

સઘળા મળી ૯૯ જાતના દેવતા અપર્યાપ્તા ને ૯૯ જાતના પર્યાપ્તા કુલ મળી ૧૯૮ ભેદ દેવતાના કહ્યા

૪૮ ભેદ તિર્યંચના કહે છે

૧ પૃથ્વી, ૨ પાણી, ૩ તેઉ, ૪ વાઉ એ ચાર સૂક્ષ્મ ને ચાર બાદર એ આઠના અપર્યાપ્તા ને પર્યાપ્તા મળી સોળ થાય. વનસ્પતિના ત્રણ ભેદ—૧ સૂક્ષ્મ, ૨ પ્રત્યેક, ને ૩ સાધારણ એ ત્રણના અપર્યાપ્તા ને પર્યાપ્તા મળી ૬ બધા મળી ૨૨ એકેંદ્રિના, ત્રણ વિકલેંદ્રિયના ૧ બેઇંદ્રિય, ૨ તેઇંદ્રિય ૩ ચૌરિંદ્રિય એ ત્રણના અપર્યાપ્તા ને પર્યાપ્તા એ ૬ મળી ૨૮ થયા.

૧ જળચર, ૨ થળચર ૩ ઉરપર, ૪ ભુજપર, ૫ ખેચર એ પાંચ સમુચ્છિમ ને પાંચ ગર્ભજ એ મળી ૧૦ના અપર્યાપ્તા ને ૧૦ પર્યાપ્તા એ મળી ૨૦ કુલ મળી ૪૮ ભેદ તિર્યંચના કહ્યા.

ચૌદ ભેદ નારકીના કહે છે

સાત નરકનાં નામ—૧ ધમા ૨ વંશા ૩ શિલા, ૪ અંજણા, ૫ રિઠ્ઠા, ૬ મઘા, ૭ માઘવઇ, એ સાતનાં નામ કહ્યાં. હવે તેનાં ગોત્ર કહે છે—૧ રત્નપ્રભા, ૨ શર્કરાપ્રભા, ૩ વાલુપ્રભા, ૪ પંકપ્રભા ૫ ધૂમ પ્રભા, ૬ તમસ્પ્રભા, ૭ તમસ્તમસ્પ્રભા એ સાતના અપર્યાપ્તા અને પર્યાપ્તા મળી ચૌદ ભેદ નારકીના કહ્યા.

નારકીનો વિસ્તાર કહે છે

૧ પહેલી નરકનો પિંડ એક લાખ એંસી હજાર જોજનનો છે, તેમાંથી એક હજાર જોજન દળ નીચે મુકીએ ને એક હજાર જોજન દળ ઉપર મુકીએ તે વચ્ચે એક લાખ અઠયોતેર હજાર જોજનની પોલાણ

છે તે પોલાણુમાં ૧૩ પાથડા છે ને બાર આંતરાં છે તે મધ્યે ત્રીસ લાખ નરકાવાસા છે. અસંખ્યાતી નારકીને ઊપજવાની કુભીઓ છે ને અસંખ્યાતા નારકી છે તેની નીચે ચાર બોલ છે. (૧) ૨૦૦૦૦ જોજનનો ઘનોદધિ છે. (૨) અસંખ્યાતા જોજનનો ઘનવા છે (૩) અસખ્યાતા જોજનનો તનવા છે. (૪) અસંખ્યાતા જોજનનો આકાશ છે એ ચાર બોલ થયા. તેની નીચે બીજી નરક છે.

બીજી નરકનો પિંડ—એક લાખ બત્રીશ હજાર જોજનનો છે તેમાંથી એક હજાર જોજન દળ ઉપર મૂકીએ ને એક હજાર જોજન દળ નીચે મૂકીએ તે વચ્ચે એકલાખ ત્રીશ હજાર જોજનની પોલાણુ છે તે પોલાણુમાં ૧૧ પાથડા ને ૧૦ આંતરાં છે; તે મધ્યે પચીશ લાખ નરકાવાસા છે. અસંખ્યાતી નારકીને ઊપજવાની કુભીઓ છે અને અસંખ્યાતા નારકી છે તે નીચે પહેલી નરકમાં કહ્યા તે જ ચાર બોલ છે, તેની નીચે ત્રીજી નરક છે.

ત્રીજી નરકનો પિંડ—એક લાખ અઠ્ઠાવીશ હજાર જોજનનો છે તેમાંથી એક હજાર જોજન દળ ઉપર મૂકીએ ને એક હજાર જોજન દળ નીચે મૂકીએ તે વચ્ચે એક લાખ છવીશ હજાર જોજનની પોલાણુ છે તે પોલાણુમાં ૯ પાથડા છે ને ૮ આતરા છે તે મધ્યે પંદર લાખ નરકાવાસા છે, નારકીને ઊપજવાની અસખ્યાતી કુભીઓ છે અને અસંખ્યાતા નારકી છે તે નીચે ઉપર કહેલા ચાર બોલ છે, તેની નીચે ચોથી નરક છે

ચોથી નરકનો પિંડ—એક લાખ વીશ હજાર જોજનનો છે તેમાથી એક હજાર જોજન દળ ઉપર મૂકીએ ને એક હજાર જોજન દળ નીચે મૂકીએ તે વચ્ચે એક લાખ અઢાર હજાર જોજનની પોલાણુ છે તે પોલાણુમાં ૭ પાથડા છે ને ૬ આતરાં છે તે મધ્યે દશ લાખ નરકાવાસા છે, તે નારકીને ઊપજવાની અસંખ્યાતી કુભીઓ છે અને અસંખ્યાતા નારકી છે તે નીચે ઉપર કહેલા ચાર બોલ છે તેની નીચે પાચમી નરક છે

પાચમી નરકનો પિડ—એક લાખ અઢાર હજાર જોજનનો છે, તેમાંથી એક હજાર જોજન દળ ઉપર મૂકીએ ને એક હજાર જોજન દળ નીચે મૂકીએ તે વચ્ચે એક લાખ સોળ હજાર જોજનની પોલાણુ છે તે પોલાણુમા ૫ પાથડા છે ને ૪ આતરા છે તેમા ત્રણુ લાખ નરકાવાસા છે. અસંખ્યાતી કુભીઓ છે અને અસખ્યાતા નારકી છે તેની નીચે ઉપર કહેલા ચાર બોલ છે તેની નીચે છઠ્ઠી નરક છે.

છઠ્ઠી નરકનો પિંડ—એક લાખ સોળ હજાર જોજનનો છે તેમાંથી એક હજાર જોજન દળ ઉપર મૂકીએ ને એક હજાર જોજન દળ નીચે મૂકીએ તે વચ્ચે એક લાખ ચૌદ હજાર જોજનની પોલાણ છે તે પોલાણમાં ૩ પાથડા છે ને ૨ આંતરા છે તેમાં એક લાખમાં પાંચ ઓછા નરકાવાસા છે. અસંખ્યાતી કુંભીઓ છે અને અસંખ્યાતા નારકી છે, તે નીચે ઉપર કહેલા ચાર બોલ છે તેની નીચે સાતમી નરક છે.

સાતમી નરકનો પિંડ—એક લાખ આઠ હજાર જોજનનો છે. તેમાંથી સાડી બાવન હજાર જોજન દળ ઉપર મૂકીએ ને સાડી બાવન હજાર જોજન દળ નીચે મૂકીએ તે વચ્ચે ત્રણ હજાર જોજનની પોલાણ છે તે પોલાણમાં પાંચ નરકાવાસા છે. અસંખ્યાતી કુંભીઓ છે ને અસંખ્યાતા નારકી છે એ નીચે ઉપર કહેલા ચાર બોલ છે. તેની નીચે અનંતો અલોક છે એ નારકીનો વિસ્તાર સંપૂર્ણ થયો.

જીવનું લક્ષણ કહે છે

જ્ઞાન તે મતિજ્ઞાન શ્રુતજ્ઞાન, અવધિજ્ઞાન, મનઃપર્યવજ્ઞાન તથા કેવળજ્ઞાન એ પાંચ જ્ઞાન, સમ્યક્ત્વ આશ્રયીને કહ્યાં છે એની સાથે મતિઅજ્ઞાન, શ્રુતઅજ્ઞાન તથા વિભંગજ્ઞાન એ ત્રણ અજ્ઞાન મિથ્યાત્વથી છે તે લેતાં આઠની સંખ્યા થાય છે. એમાંનું ગમે તે એક અથવા અધિક જ્ઞાન જેમાં હોય, વળી દર્શન તે ચક્ષુ, અચક્ષુ અવધિ તથા કેવળ, એ ચાર પ્રકારનાં દર્શનમાંનું ગમે તે એક અથવા અધિક દર્શન જેમાં હોય તથા ચારિત્ર તે સામાયિક, છેદોપસ્થાપનીય, પરિહાર વિશુદ્ધ, સૂક્ષ્મસંપરાય, યથાખ્યાત, દેશવિરતિ તથા અવિરતિ, એ સાત પ્રકારનાં હિંસાદિક અશુભ પરિણામથી નિવૃત્તિ તથા વ્યવહારથી ક્રિયાનિરોધરૂપ ચારિત્રમાંનું ગમે તે એક અથવા અધિક ચારિત્ર હોય તથા તપ બે પ્રકારનું કહ્યું છે એક દ્રવ્યથી, એના બાર ભેદ છે. તેનાં નામ નિર્જરા તત્ત્વમાં કહેવાશે. ઇચ્છાનિરોધરૂપ ભાવથી, એમાંનું ગમે તે એક અથવા અધિક તપ જેમાં હોય, તેમજ કરણ તથા લબ્ધિરૂપ અથવા બળપરાક્રમરૂપ એ બે પ્રકારના વીર્યમાંનું ગમે તે એક અથવા વધારે જેમાં હોય તથા ઉપયોગ તે પાંચ જ્ઞાન, ત્રણ અજ્ઞાન તથા ચાર દર્શન એ બાર પ્રકારના સાકાર તથા નિરાકારરૂપ ઉપયોગમાંનો ગમે તે એક અથવા વધારે ઉપયોગ જેમાં હોય, તેને સંસારી અથવા સિદ્ધ જીવ કહીએ એ લક્ષણ, જીવ વિના બીજા કોઈમાં હોય નહિ, એ પ્રકારે જીવનું લક્ષણ જાણવું ઇતિ જીવતત્ત્વ.

૨ અજીવતત્ત્વ.

જડ લક્ષણુ ચૈતન્ય રહિત તેને અજીવતત્ત્વ કહીએ

હવે અજીવતત્ત્વના ચૌદ ભેદ કહે છે ૧ ધર્માસ્તિકાયનો સ્કંધ, ૨ દેશ, ૩ પ્રદેશ, ૪ અધર્માસ્તિકાયનો સ્કંધ, ૫ દેશ, ૬ પ્રદેશ, ૭ આકાશાસ્તિકાયનો સ્કધ, ૮ દેશ, ૯ પ્રદેશ, ૧૦ અદ્ધાસમયકાળ, એ દશ ભેદ અરૂપી અજીવના કહ્યા. રૂપી અજીવના ચાર ભેદ કહે છે ૧૧ પુદ્ગલાસ્તિકાયનો સ્કધ, ૧૨ દેશ, ૧૩ પ્રદેશ ૧૪ પરમાણુપુદ્ગલ એ મળી ૧૪ ભેદ કહ્યા *

---

*સ્કંધ, દેશ, પ્રદેશની સમજણુ.

પ્રદેશના સમૂહને અસ્તિકાય કહે છે ધર્માસ્તિકાય અને અધર્માસ્તિકાય લોકવ્યાપક અને આકાશાસ્તિકાય લોકાલોક વ્યાપક છે એ ત્રણે સંપૂર્ણ દ્રવ્યોને સ્કધ કહેવાય છે તેથી કાઇક ઓછો હોય અથવા સકળ પ્રદેશાનુગત સામાન્ય પરિણામની પેરે અવયવ ધર્માસ્તિકાય આદિના જે બુદ્ધિ પરિકલ્પિતાદિ પ્રકૃષ્ટ દેશ અને અતિ નિર્વિભાજ્ય અવિભાજ્ય હોય તે પ્રદેશ કહેવાય છે અખડ દ્રવ્યરૂપ આખા પદાર્થને અથવા અનતાદિ પરમાણુના મળેલા સમૂહને સ્કધ કહે છે સ્કધનો કેટલોએક ભાગ જેનો સ્કધની સાથે સબધ હોય તેને દેશ કહે છે જેનો સ્કંધની સાથે નિર્વિભાજ્ય કલ્પના કરી છતા સ્કધની સાથે અભિન્ન સબધ હોય તેને પ્રદેશ કહે છે અને તેજ પ્રદેશ જો સ્કંધથી ભિન્ન થાય એવો નિર્વિભાજ્ય ભાગ એટલે જેના કેવળીની બુદ્ધિએ એક ભાગના બે ભાગ થઇ શકે નહિ તેને પરમાણુ કહે છે.

ચાર દ્રવ્યોની દૃષ્ટાંતથી સમજણુ.

૧ જેમ માછલાને ગતિ કરતા પાણીનો આધાર અને પાગળાને લાકડીનો આધાર તેમ જીવ પુદ્ગળને ગતિ પરિણમ્યાને ધર્માસ્તિકાયનો આધાર ૨ જેમ ઉષ્ણકાળે તૃષાએ પીડિત પથીને વૃક્ષની છાયાનો આધાર તેમ સ્થિર પરિણમ્યા જીવ પુદ્ગળને અધર્માસ્તિકાયનો આધાર ૩ જેમ ઓરડામા એક દીવાની જ્યોતિના પરમાણુ સમાય છે અને હજાર દીવાની પ્રભા પણુ સમાય અથવા ભીતમા ખીલો પેસે તેનુ કારણુ આકાશાસ્તિકાયની અવગાહના દાન શકિત છે ૪ જેમ કોઇક બાળક જન્મ્યો હોય, તે બાલ્યા

વ્યવહાર વિસ્તાર નયે કરી ૫૬૦ ભેદ

અજીવતત્ત્વના કહે છે

(૧) ધર્માસ્તિકાય–દ્રવ્યથકી એક ૨ ક્ષેત્રથકી આખા લોક પ્ર
૩ કાળ થકી અનાદિ અનંત ૪ ભાવથકી અવર્ણ, અગંધે, અરસે, અ
અમૂર્તિ ૫ ગુણથકી ચલણસહાય ૬ અધર્માસ્તિકાય–દ્રવ્યથકી
૭ ક્ષેત્રથકી આખા લોક પ્રમાણે ૮ કાળથકી અનાદિ અનંત, ૯ ભા

વસ્થાવાળો થાય, પછી યુવાન થાય, પછી વૃદ્ધ થાય, એ કે છ
સહાય સરખો છે, પણ બાળ યુવાન તથા વૃદ્ધનો કરનાર કાળ છે

પુદ્ગલદ્રવ્યનું ઔપાધિક લક્ષણ કહે છે

શબ્દ, અંધકાર તથા રત્ન પ્રમુખનો પ્રભા તથા ચદ્રમા પ્રમુ
જ્યોતિ તથા છાયા અને સૂર્ય પ્રમુખનો આતાપ, વર્ણ ગંધ,
સ્પર્શ એવા ગુણોવાળો હોય અને જે ચૌદ રાજલોકમાં વ્યાપક, સ
પ્રદેશી અસખ્યાત પ્રદેશી તથા અનંત પ્રદેશીનો પૂરણ ગલન સ્વ
વાન એવો અખંડ પુદ્ગલાસ્તિકાયરૂપ સ્કંધ તે સ્કંધનો એક
અથવા કાઈ પણ ન્યૂન ભાગરૂપ દેશ તથા જે કેવલીની બુદ્ધિએ
એક ભાગના બે ભાગ થઈ શકે નહિ, એવો અતિ સૂક્ષ્મ સ
અભિન્ન ભાગ નિર્વિભાજ્યરૂપ તે પ્રદેશ તેની જ જ્યારે સ્કં
ભિન્ન કલ્પના થાય ત્યારે તે પરમાણુ કહેવાય છે એ પુદ્ગલોનું નિ
પણે લક્ષણ છે

કાળદ્રવ્યના ભેદ દર્શાવે છે

એક ક્રોડ સડસઠ લાખ સત્યોતેર હજાર, બસે અને સોળ
એટલી આવલિકા એક મુહૂર્તમા થાય છે એનો ભાવાર્થ કહે છે–આ
એક ફેરવામાં અથવા એક ચપટી વગાડવામાં યા જીર્ણ વસ્ત્ર ફાડ
વખતે એક તતુથી બીજે તતુએ જાય તથા કમળના પાંદડાના સમ
યુવાન પુરુષ ભાલાવડે વીંધતાં એક પાંદડાથી બીજે પાંદડે જાણ પહે
એટલા વખતમાં અસખ્યાતા સમય થઈ જાય, એટલે વસ્ત્ર અથવા
ફાડવાના આરંભમાં સૂક્ષ્મ સૂક્ષ્મ સ્વરૂપ જે કાળ હોય છે, તે

અવર્ણે અગંધે, અરસે, અફાસે, અમૂર્તિ, ૧૦ ગુણથકી સ્થિર રહાય, ૧૧ આકાશાસ્તિકાય–દ્રવ્યથકી એક, ૧૨ ક્ષેત્રથકી લોકાલોક પ્રમાણે, ૧૩ કાળથકી અનાદિ અનંત, ૧૪ ભાવથકી અવર્ણે, અગંધે, અરસે, અફાસે, અમૂર્તિ, ૧૫ ગુણથકી અવગાહનાદાન, ૧૬ કાળ–દ્રવ્યથકી અનેક, ૧૭ ક્ષેત્રથકી અઢીદ્વીપ પ્રમાણે, ૧૮ કાળથકી અનાદિ અનંત, ૧૯ ભાવથકી અવર્ણે, અગંધે, અરસે, અફાસે, અમૂર્તિ, ૨૦ ગુણથકી વર્તના લક્ષણ, એ વીશ અને ઉપર જે અરૂપી અજીવના દશ ભેદ કહ્યા તે મળી કુલ ૩૦ ભેદ અરૂપી અજીવના જાણવા

વિભાગ થઇ શકે નહિ, જેનો ભૂત અને ભવિષ્ય વિષે વિચાર થાય નહિ, એટલે વસ્ત્ર અથવા પત્ર ફાડતા પ્રથમ વર્તમાનકાળરૂપ અતિ સૂક્ષ્મ કાળનુ ઉલ્લઘન થઇને તે કયારે ભૂતકાળ થયો ? કયો વર્તમાન કાળ છે ? અને કયો ભવિષ્યકાળ થવા યોગ્ય છે? તેનુ અનુમાન થઇ શકે નહિ તેને સર્વ લઘુકાળરૂપ સમય કહે છે એવા અસખ્યાત સમયને આવલિકા કહે છે એવી બસેને છપ્પન આવલિકાનો એક ક્ષુલ્લક ભવ હોય છે. એ કરતા બીજા કોઇ પણ નાના ભવની કલ્પના થઇ શકે નહિ એવા કાઇક અધિક સત્તર ક્ષુલ્લક ભવમાં એક શ્વાસોશ્વાસરૂપ પ્રાણની ઉત્પત્તિ હોય છે, એવા સાત પ્રાણોત્પત્તિ કાળને એક સ્તોક કહે છે એવા સાત સ્તોક સમયે એક લવ હોય છે એવા સત્યોતેર લવે બે ઘડીરૂપ એક મુહૂર્ત હોય છે

ત્રીસ મુહૂર્તે એક અહોરાત્રરૂપ દિવસ થાય છે, પંદર અહોરાત્રિએ પખવાડીયુ થાય છે, બે પખવાડિયે એક મહિનો થાય છે, બાર મહિને એક વર્ષ થાય છે. તેમજ અસખ્યાતા વર્ષે એક પલ્યોપમ થાય, તેવા દશ કોડાકોડી પલ્યોપમે ૧ સાગરોપમ થાય, તેવા કોડાકોડી સાગરો-પમે ૧ ઉત્સર્પિણી અને બીજા દશ કોડાકોડી સાગરોપમે ૧ અવસ-ર્પિણી થાય, એ બે મળી વીશ કોડાકોડી સાગરોપમે એક કાળચક્ર થાય, એવા અનંત કાળ ચક્રે એક પુદ્ગલ પરાવર્તન થાય એ સર્વ મનુષ્ય લોકમા વ્યવહારથી કાળ જાણવો

પૂર્વોકત જે કાળના ભેદ કહ્યા, તેથી વળી બીજા પણ કાળના ભેદ ઘણા છે જેમ કે બે માસે એક ઋતુ થાય છે, ત્રણ ઋતુએ એક અયન, બે અયને એક વર્ષ, પાચ વર્ષે એક યુગ, ચોરાશી લાખ વર્ષે એક પૂર્વાંગ, તે એક પૂર્વાંગને ચોરાશી લાખે ગુણતા એક પૂર્વ થાય છે

પ૩૦ ભેદ રૂપી અજીવના કહે છે તેમ વર્ણ પ-૧ કાળો, ૨ લીલો ૩ રાતો ૪ પીળો ૫ ધોળો, એકેકા વર્ણમાં વીશ વીશ ભેદ લાભે, તે ૨ ગંધ, ૫ રસ ૫ સઠાણ, ૮ સ્પર્શ એ મળી વીશ ને પાંચમાં થઈને સો થયા.

બે ગંધ-૧ સુરભિ ગંધ, ૨ દુરભિ ગંધ, એકેકા ગંધમાંહી ત્રેવીશ ત્રેવીશ ભેદ લાભે. ૫ વર્ણ ૫ રસ, ૫ સઠાણ ૮ સ્પર્શ એ ત્રેવીશ, બન્નેમા મળી છેતાલીશ ભેદ જાણવા

પાંચ રસ-૧ તીખો, ૨ કડવો, ૩ કસાયેલો ૪ ખાટો, ૫ મીઠો એકેકા રસમા વીશ વીશ ભેદ લાભે. ૫ વર્ણ ૨ ગંધ ૫ સઠાણ, ૮ સ્પર્શ, એ મળી વીશ ને પાંચમાં થઇ સો થયા

પાચ સઠાણ-૧ પરિમડળ સઠાણ, ૨ વટ સઠાણ ૩ ત્રસ ૪ ચઉરસ ૫ આયત સઠાણ એ પાચ એકેકા સઠાણમાંવીશ વીશ ભેદ લાભે. ૫ વર્ણ ૨ ગંધ, ૫ રસ ૮ સ્પર્શ એ મળી વીશ ને પાંચમાં થઇને સો થયા.

આઠ સ્પર્શ-૧ ખરખરો ૨ સુહાળો ૩ ભારે ૪ હળવો, ૫ ટાઢો ૬ ઉન્હો ૭ ચોપડયો ૮ લુખો એ આઠ એકેકા સ્પર્શમાં ત્રેવીશ ત્રેવીશ ભેદ લાભે. ૫ વર્ણ ૨ ગંધ, ૫ રસ ૫ સઠાણ, ૬ સ્પર્શ એ ત્રેવીશ ભેદ લાભે. ખરખરામા ખરખરો ને સુહાળો બે વજવા એમ બન્ને સ્પર્શ વજવા એમ ત્રેવીશને આઠે ગુણતાં ૧૮૪ થયા એ સવે મળીને પ૩૦ ભેદ રૂપી અજીવના કહ્યા. એમ સઘળા મળીને કુલ ૫૬૦ ભેદ અજીવના જાણવા ઇતિ અજીવતત્ત્વ

૩ પુણ્યતત્ત્વ

શુભ કમાણીએ કરી, શુભ કર્મના ઉદયે કરી જેના ફળ આત્માને ભોગવતા મીઠા લાગે તેને પુણ્યતત્ત્વ કહીએ.

નવ ભેદે પુણ્ય ઉપરાજે તે કહે છે ૧ અન્નપુને, ૨ પાણપુને, ૩ લયણપુને[1], ૪ સયણપુન્ને[2], ૫ વત્થપુન્ને[3] ૬ મનપુન્ને, ૭ વચનપુને, ૮ કાયપુન્ને, ૯ નમસ્કારપુન્ને, એ નવ ભેદ પુણ્ય ઉપરાજે તેનાં શુભ ફળ ૪૨ ભેદ ભોગવે તે કહે છે

૧ સ્થાનક આદિ ૨ શય્યા પાટ પાટલા આદિ ૩ વસ્ત્ર

૧ શાતાવેદનીય–સુખનો અનુભવ કરાવે **૨ ઉચ્ચ ગોત્ર ૩ મનુષ્યાગતિ ૪ મનુષ્યાનુપૂર્વી**–મનુષ્યની ગતિમા દોરી જનાર કર્મ **૫ દેવતાની ગતિ, ૬ દેવાનુપૂર્વી**–દેવતાની ગતિમા દોરી જનાર કર્મ **૭ પચેંદ્રિયની જાતિ ૮ ઔદારિક શરીર** ઔદારિક શરીર યોગ્ય પુદ્ગલ ગ્રહણ કરીને તથા તેને શરીરપણે પરિણમાવીને જીવ પોતાના પ્રદેશની સાથે મેળવે તે મનુષ્ય તિર્યંચનુ શરીર **૯ વૈક્રિય શરીર**–બે પ્રકારનુ છે ૧ ઔપપાતિક તે દેવતા તથા નારકીને હોય ૨ લબ્ધિ પ્રત્યયી તે તિર્યંગ તથા મનુષ્ય લબ્ધિવત હોય છે, **૧૦ આહારક શરીર**–ચૌદપૂર્વધારી મુનિરાજ તીર્થંકરની ઋદ્ધિ પ્રમુખ જોવાને અર્થે એક હાથ પ્રમાણ દેહ કરે છે તે. **૧૧ તૈજસ શરીર**–આહારનુ પચન કરનાર તથા તેજુલેસ્યાનો હેતુ આ સર્વ સંસારી જીવને હોય છે. **૧૨ કાર્મણ શરીર**–કર્મના પરમાણુ આત્મપ્રદેશની સાથે મળ્યા છે તે જ જાણવુ આ શરીર પણ સસારી સર્વ જીવને હોય છે **૧૩ ઔદારિકનાં અગ ઉપાંગ**–ઉદારિક શરીરના સઘળા અવયવો પામવા **૧૪ વૈક્રિયનાં અગ ઉપાંગ–૧૫ આહારકનાં અગ ઉપાંગ–૧૬ વજ્રઋષભ-નારાચસઘયણ**–લોઢાના જેવુ ઘણુ જ મજબૂત સઘયણ **૧૭ સમ-ચઉરસસઠાણ**–પલાઠી વાળી બેસતાં ચારે બાજુ સરખી આકૃતિ થાય અને પોતાના અગુલ પ્રમાણે ૧૦૮ અંગુલ પ્રમાણે શરીર ભરાય તે **૧૮ શુભ વર્ણ. ૧૯ શુભ ગધ ૨૦ શુભરસ ૨૧ શુભ સ્પર્શ. ૨૨ અગુરુલઘુ નામ**–મધ્યમ વજનદાર શરીરની પ્રાપ્તિ થાય એટલે લોઢાની પેઠે અતિ ભારે નહિ અને કપાસની પેઠે અતિ હલકુ નહિ અને મધ્યમ પરિણામી હોય **૨૩ પરાઘાત નામ**–બીજા બળવાન જે અતિદુસનીય છતા પોતે ગમે તેવા બળીઆને જીતવા સમર્થ થાય એવા બળની પ્રાપ્તિ થાય તે **૨૪ ઉચ્છ્વાસ નામ**–સુખેથી શ્વાસો-ચ્છ્વાસ લઇ શકાય **૨૫ આતાપ નામ**–સૂર્યના બિબની પેઠે પરને તાપ ઉત્પન્ન કરવાના હેતુરૂપ તેજયુક્ત શરીરની પ્રાપ્તિ થાય **૨૬ ઉદ્યોત નામ** ચદ્રબિબની માફક શીતળતા ઉત્પન્ન કરનાર **૨૭ શુભ ચાલવાની ગતિ ૨૮ નિર્માણ નામ**–પોતાના અંગના સર્વ અવયવો યોગ્ય સ્થળે ગોઠવી શકે તે **૨૯ ત્રસનામ ૩૦ બાદર નામ ૩૧ પર્યાપ્તા નામ. ૩૨ પ્રત્યેક નામ. ૩૩ સ્થિર નામ ૩૪ શુભ નામ. ૩૫ સૌભાગ્ય નામ. ૩૬ સુસ્વર નામ ૩૭ આદેય નામ ૩૮ જશોકીર્તિ નામ. ૩૯ દેવતાનું આઉખુ. ૪૦ મનુષ્યનું આઉખુ. ૪૧ તિર્યંચનું આઉખું જુગલવત. ૪૨ તીર્થંકર નામ કર્મ, એમ બેતાલીસ ભેદ પુણ્યના જાણવા ઇતિ પુણ્યતત્ત્વ.**

૪ પાપતત્ત્વ.

અશુભ કરણી કરી, અશુભ કર્મના ઉદયે કરી, જેના ફળ આત્માને ભોગવતાં કઠવા લાગે તેને પાપતત્ત્વ કહીએ.

અઢાર પ્રકારે પાપ ઉપરાજે તે કહે છે

૧ પ્રાણાતિપાત, ૨ મૃષાવાદ, ૩ અદત્તાદાન, ૪ મૈથુન, ૫ પરિગ્રહ, ૬ ક્રોધ, ૭ માન ૮ માયા, ૯ લોભ, ૧૦ રાગ, ૧૧ દ્વેષ, ૧૨ કલહ, ૧૩ અભ્યાખ્યાન, ૧૪ પૈશુન્ય, ૧૫ પર પરિવાદ ૧૬ રતિ અરતિ, ૧૭ માયામોસો, ૧૮ મિચ્છાદંસણ સલ્ય, એ અઢાર પ્રકારે પાપ ઉપરાજે તે બ્યાશી પ્રકારે ભોગવે. તે નીચે મુજબ—

૧ મતિજ્ઞાનાવરણીય—પાંચ ઇંદ્રિય તથા મનોદ્વારાએ જે નિયત વસ્તુનું જ્ઞાન થાય એવા મતિજ્ઞાનનું આચ્છાદન એટલે બુદ્ધિ નિર્મળ ન હોય ૨ શ્રુતજ્ઞાનાવરણીય—સૂત્રજ્ઞાન પામે નહિ ૩ અવધિજ્ઞાના વરણીય ઈંદ્રિયાદિકની અપેક્ષા વિના આત્મદ્રવ્યને સાક્ષાત્ રૂપી દ્રવ્યોને જાણવાનારૂ જે જ્ઞાન તે પામે નહિ ૪ મનઃપર્યવજ્ઞાનાવરણીય—સંજ્ઞી પંચેદ્રિયના મનોગત ભાવ જાણવાનારૂ જ્ઞાન પામે નહિ ૫ કેવળજ્ઞાના વરણીય—પૂર્વોક્ત ચાર જ્ઞાન રહિત જે એક નિરાવરણ જ્ઞાન હોય એવા કેવળ જ્ઞાનનું આચ્છાદન એટલે કેવળજ્ઞાન પામે નહિ ૬ દાનાંતરાય—છતી શક્તિએ દાન આપી શકે નહિ. ૭ લાભાંતરાય—લાભ મેળવી શકે નહિ. ૮ ભોગાંતરાય—ભોગ ભોગવી શકે નહિ. ૯ ઉપભોગાંતરાય—વારવાર ભોગ ભોગવી શકે નહિ. ૧૦ વીર્યાંતરાય—પોતાનું બળ ફેરવી શકાય નહિ. ૧૧ નિદ્રા—સુખેથી જાગૃત થાય તેવી ઊંઘ ૧૨ નિદ્રા નિદ્રા—દુઃખથી જાગૃત થાય તેવી ઊંઘ ૧૩ પ્રચલા—ઊઠતાં બેસતાં નિદ્રા આવ્યા કરે ૧૪ પ્રચલા પ્રચલા—ફરતાં ફરતાં નિદ્રા આવે ૧૫ થીણદ્ધિનિદ્રા—દિવસનું ચિંતવેલુ કામ રાત્રે ઊંઘમાં ને ઊંઘમ કરી આવે તે, આ નિદ્રાવાળો વાસુદેવના અર્ધ બળયુક્ત હોય છે તે નરકગામી સમજવો ૧૬ ચક્ષુદર્શનાવરણીય. ૧૭ અચક્ષુ દર્શનાવરણીય. ૧૮ અવધિદર્શનાવરણીય. ૧૯ કેવળદર્શના વરણીય. ૨૦ નીચ ગોત્ર. ૨૧ અશાતાવેદનીય ૨૨ મિથ્યાત્વ-મોહનીય ૨૩ સ્થાવરપણું ૨૪ સૂક્ષ્મપણું ૨૫ અપર્યાપ્તપણું

૨૬ સાધારણપાણું. ૨૭ અસ્થિરનામ-શરીર કંપ્યા કરે ૨૮ અશુભનામ. ૨૯ દુર્ભાગ્યનામ. ૩૦ દુસ્વરનામ ૩૧ અનાદેય-નામ-તેના બોલ કોઇ માને નહિ. ૩૨ અજશોકીર્તિનામ. ૩૩ નરકનીગતિ. ૩૪ નરકનું આઉખુ. ૩૫ નરકાનુપૂર્વી. ૩૬ અનતાનુબંધી ક્રોધ-અનંતો સંસાર બંધાય તેવો જીવના સુધી ક્રોધ રહે તે. ૩૭ અનંતાનુબંધી માન. ૩૮ અનંતાનુબંધી માયા. ૩૯ અનંતા-નુબંધી લોભ ૪૦ અપચ્ચક્ખાણાવરણીય ક્રોધ-એક વરસ સુધી રહે તેવો ક્રોધ ૪૧ અપચ્ચક્ખાણાવરણીય માન ૪૨ અપચ્ચ-ક્ખાણાવરણીય માયા ૪૩ અપચ્ચક્ખાણાવરણીય લોભ. ૪૪ પચ્ચક્ખાણાવરણીય ક્રોધ—ચાર માસ સુધી રહે તે ૪૫ પચ્ચક્-ખાણાવરણીય માન. ૪૬ પચ્ચક્ખાણાવરણીય માયા ૪૭ પચ્ચક્ખાણાવરણીય લોભ ૪૮ સંજવલનનો ક્રોધ-પંદર દિવસ સુધી રહે તે. ૪૯ સંજવલનનો માન ૫૦ સજવલનની માયા. ૫૧ સંજવલનનો લોભ. ૫૨ હાસ્ય ૫૩ રતિ. ૫૪ અરતિ. ૫૫ ભય ૫૬ શોક, ૫૭ દુગછા-અણગમતો ૫૮ સ્ત્રીવેદ. ૫૯ પુરુષવેદ. ૬૦ નપુસકવેદ. ૬૧ તિર્યંચની ગતિ. ૬૨ તિર્યંચની અનુપૂર્વી ૬૩ એકેંદ્રિયપણુ. ૬૪ બેઇંદ્રિયપણુ ૬૫ તેઇંદ્રિયપણું. ૬૬ ચોરે-ન્દ્રિયપણુ ૬૭ અશુભ ચાલવાની ગતિ. ૬૮ ઉપઘાત નામ કર્મ કોઇનો ઘાત કરવા જતા પોતાનો જ ઘાત થાય ૬૯ અશુભ વર્ણ ૭૦ અશુભ ગંધ ૭૧ અશુભ રસ, ૭૨ અશુભ સ્પર્શ ૭૩ ઋષભનારાચ સઘયણુ-બે પાસા મર્કટબંધ અને ઉપર પાટો એ બે હોય તે ૭૪ નારાચ સઘયણુ-મર્કટબંધ જ હોય તે ૭૫ અર્ધ-નારાચ સઘયણુ-એક પાસું મર્કટબંધ હોય તે ૭૬ કીલકુ સઘ-યણુ-માહોમાંહે હાડકાં અને ખીલીનો બંધ હોય તે ૭૭ છેવટ્ઠુ સંઘયણુ-ખીલી ન હોય અને હાડકા માહોમાહે અડાડી રાખ્યા હોય તે ૭૮ નીગોહ પરિમંડળ સઠાણુ-વડવૃક્ષની પેઠે નાભિની ઉપર સુલક્ષણયુક્ત અને નીચે નિલક્ષણયુક્ત હોય તે ૭૯ સાદિ સઠાણુ-નાભિની નીચેનુ અગ સારૂ અને ઉપરનુ અગ નરસુ હોય તે ૮૦ વામન સઠાણુ-ઉદર લક્ષણોપેત અને હાથ, પગ, માથું, કટિ, પ્રમાણુ રહિત હોય તે ઠીંગણો ૮૧ કુબ્જ સઠાણુ-હાથ, પગ, માથુ કટિ, પ્રમાણોપેત અને ઉદર પ્રમુખ હીન હોય તે કુબડો ૮૨ હુડ સંઠાણુ-સર્વ અવયવ અશુભ હોય તે એ બ્યાશી ભેદ પાપ-તત્વના જાણવા

૫ આશ્રવતત્ત્વ

અવ્રત તે અપચ્ચક્ખાણે કરી વિષય કષાયને સેવવે કરી આત્મા રૂપ તળાવને વિષે ઇંદ્રિયાદિક ઘડનાળે છિદ્રે કરી કર્મપાપરૂપ જળનો પ્રવાહ આવે તેને આશ્રતત્ત્વ કહીએ

આશ્રતત્ત્વના સામાન્ય પ્રકારે વીશ ભેદ કહે છે.

૧ મિથ્યાત્ત્વ તે આશ્રવ, ૨ અવ્રત તે આશ્રવ, ૩ પ્રમાદ તે આશ્રવ ૪ કષાય તે આશ્રવ ૫ અશુભજોગ તે આશ્રવ, ૬ પ્રાણાતિપાત તે આશ્રવ, ૭ મૃષાવાદ તે આશ્રવ, ૮ અદત્તાદાન તે આશ્રવ. ૯ મૈથુન તે આશ્રવ ૧૦ પરિગ્રહ તે આશ્રવ, ૧૧ શ્રોત્રેંદ્રિય અસવરે તે આશ્રવ, ૧૨ ચક્ષુઇંદ્રિય અસવરે તે આશ્રવ, ૧૩ ઘ્રાણેંદ્રિય અસવરે તે આશ્રવ ૧૪ રસેંદ્રિય અસવરે તે આશ્રવ, ૧૫ સ્પર્શેંદ્રિય અસવરે તે આશ્રવ ૧૬ મન અસવરે તે આશ્રવ ૧૭ વચન અસવરે તે આશ્રવ, ૧૮ કાયા અસવરે તે આશ્રવ, ૧૯ ભંડ ઉપગરણ ઉપધિ જેમ તેમ લે મૌં તે આશ્રવ, ૨૦ શુચિ કુસગ્ગ કરે તે આશ્રવ. ૧

વિશેષ ૪૨ ભેદ કહે છે

૫ આશ્રવ ૫ ઇંદ્રિય મોકળી મૂકે ૪ કષાય અને ૩ અશુભ જોગ એ મળી ૧૭ ને ૨૫ ક્રિયા તે નીચે પ્રમાણે—

૧ કાયકી ક્રિયા—કાયાને અજતનાએ પ્રવર્તાવે. ૨ અધિકરણકી ક્રિયા—હથિયારોથી જીવનું હનન થાય તે ૩ પાઉસિઆ—જીવ અજીવ ઉપર દ્વેષ રાખવાથી. ૪ પારિતાવણીઆ-પોતાને તથા પરને પરિતાપ ઉપજાવવો તે ૫ પાણાઇવાય-જીવ હિંસા, ૬ આરંભિયા-ખેંતી પ્રમુખ હિંસા થાય એવા કામની ઉત્પત્તિ કરવી અથવા કરાવવી. ૭ પરિગ્ગહિયા-ધનધાન્યાદિ પરિગ્રહ મેળવી મોહ કરવો તે. ૮ માયાવત્તિયા-કપટથી કોઇને ઠગવું તે. ૯ અપચ્ચક્ખાણવત્તિયા-કોઇ વ્રતના પચ્ચખાણ કર્યાં વગર લાગે તે ૧૦ મિચ્છાદંસણવત્તિયા જિનવચન અણસદ્દહતો થકો જે વિપરિત પ્રરૂપણા કરતાં લાગે તે ૧૧ દિઠ્ઠિયા કૌતુકે કરી નજરે જોવું તે. ૧૨ પુઠ્ઠિયા-રાગને

---

૧ કામની અણી ઉપર પાણી રહે તેટલુ પાપ કરે તે ૨ પાંચ વ્રતના

વશે કરીને સ્ત્રી, પુરુષ, ગાય, બળદ, વસ્ત્ર પ્રમુખને સ્પર્શ કરતા **૧૩ પાડુચ્ચિયા**-કોઇને વેગ મોટી સાહેબી દેખી દ્વેષથી માઠી ચિંતવના કરવાથી લાગે તે **૧૪ સામંતોવણીયા**-પોતાના અશ્વ પ્રમુખને જોવા આવેલ માણસો પ્રશંસા કરે તેથી હર્ષ થાય તથા ઘી, દુધ, દહી, તેલ વગેરેના વાસણ ઉઘાડા મૂકવાથી જીવ હિંસા થાય તેથી લાગે તે **૧૫ નેસત્થિયા**-રાજાદિકના આદેશથી યંત્રશસ્ત્રાદિકનું જે આકર્ષણ કરવું અથવા શસ્ત્ર કરાવવા, વાવ, કૂવા, ખોદાવવાથી લાગે તે **૧૬ સાહત્થિયા**-પોતાને હાથે અથવા બીજાથી જીવહિંસા કરાવે તથા અભિમાનથી પોતાને હાથે કરે તે **૧૭ આણવણિયા**-કોઇ પાસે વસ્તુ મગાવવાથી **૧૮ વિદારણિયા**-જીવ અજીવને કાપવાથી **૧૯ અણાભોગી** ઉપયોગવિના શૂન્ય ચિત્તે કાંઇ વસ્તુ લેવી મૂકવી અથવા ઊઠવા બેસવાથી લાગે તે **૨૦ અણવકખવત્તિયા**-આ લોક પરલોકથી વિરૂદ્ધ કાર્ય કરવાથી લાગે તે **૨૧ અનાપઉગી**-ઉપયોગ ન રાખવાથી લાગે તે. **૨૨ સામુદાણી**-સમુદાય એટલે ઘણા જણ મળી કોઇ કાર્ય કરતા લાગે તે **૨૩ પેજ્જવત્તિયા**-પ્રીતીને લીધે લાગે તે **૨૪ દોસવત્તિયા**-ક્રોધ કરવાથી લાગે તે **૨૫ ઇરિયા વહિયા** ક્રિયા-હાલતા ચાલતા લાગે તે **એ પચીશ અને ઉપર સત્તર કહ્યા તે મળી ૪૨ ભેદ આશ્રવતત્ત્વના જાણવા.**

૬ સંવરતત્ત્વ.

જીવરૂપી તળાવને વિષે કર્મરૂપ જળ આવતા, વ્રત પચ્ચક્ખાણાદિક દ્વારા દ્રવે કરી રોકીએ તેને સંવરતત્ત્વ કહીએ

સંવરતત્ત્વના સામાન્ય પ્રકારે વીશ ભેદ કહે છે

૧ સમકિત તે સંવર, ૨ વ્રત પચ્ચક્ખાણ તે સંવર, ૩ અપ્રમાદ તે સંવર, ૪ અકષાય તે સંવર, ૫ શુભજોગ તે સંવર, ૬ જીવ દયા પાળવી તે સંવર, ૭ સત્ય વચન બોલવું તે સંવર, ૮ દત્તવ્રત ગ્રહણ કરવું તે સંવર, ૯ શિયળ પાળવું તે સંવર, ૧૦ અપરિગ્રહ તે સંવર, એ દશ ૫ ઇંદ્રિય, ૩ જોગ, એ મળી આઠનું સંવરવું તે સંવર, એ મળી અઢાર ૧૯ ભંડ ઉપગરણ ઉપધિ જતનાએ લે મૂકે તે સંવર. ૨૦ શુચિ કુસગ્ગ ન કરે તે સંવર, એ વીશ ભેદ કહ્યા

વિશેષે ૫૭ ભેદ કહે છે

૧ ઇરિયાસમિતિ-જયણા રાખી ઉપયોગ સહિત ધુસરા પ્રમાણે જમીન નજરે જોઇ ચાલવું તે ૨ ભાષાસમિતિ-સમ્યક્ પ્રકારે નિરવદ્ય ભાષા બોલવી ૩ એસણાસમિતિ-સમ્યક્ પ્રકારે નિર્દોષ આહાર વસ્ત્ર, પાત્ર વગેરે ભિક્ષાની ગવેષણા કરવી ૪ આયાણભંડ મતનિક્ખેવણા સમિતિ જતનાએ લેવું મુકવું તે ૫ ઉચ્ચાર પાસવણ ખેલ જલ સિંઘાણ પારિઠાવણિયાસમિતિ-પરઠવવાની વસ્તુ જતનાએ પરઠવવી તે એ પાંચ સમિતિ તથા ૧ મનગુપ્તિ-મન ગોપવવું ૨ વચન ગુપ્તિ-વચન ગોપવવું ૩ કાયગુપ્તિ-કાયા ગોપવવી એ આઠ પ્રવચનમાતા આદરવા તથા બાવીસ પરીષહ (ઉપસર્ગ) સહન કરવા તે કહે છે

૧ ક્ષુધાનો-ભૂખનો, ૨ તૃષાનો-તરસનો ૩ શીતનો-ટાઢનો ૪ ઉષ્ણનો-તડકાનો, ૫ દંસમસનો-ડાંસ મચ્છર કરડવાનો ૬ અચેલનો ફાટા તૂટા વસ્ત્રનો અથવા વસ્ત્ર ન મળે તેનો ૭ અરતિનો - ૮ સ્ત્રીનો-સ્ત્રી જોવાનો ૯ ચર્યાનો-ચાલવાનો ૧૦ બેસવાનો-બેસી રહેવું પડે ૧૧ સેજ્જાનો-રહેવાના સ્થાનકનો ૧૨ આક્રોશ-વચનનો-આકરાં વચન સાંભળવા પડે તેનો ૧૩ વધનો-માર ખાવો પડે ૧૪ જાચવાનો-માગવાનો ૧૫ અલાભનો-કોઇ વસ્તુની ઇચ્છા થતાં તે વસ્તુ ન મળે ૧૬ રોગનો-રોગ આવ્યે થકે આર્તધ્યાન કરવાનો ૧૭ તૃણસ્પર્શનો-તણખલા વગેરેના સ્પર્શથી દુઃખ થાય તે ૧૮ મેલનો-મેલને દૂર કરવાની ઇચ્છાથી ન્હાવાનો ૧૯ સત્કાર-પુરસ્કારનો-આદર સત્કાર માગવાનો ૨૦ પ્રજ્ઞાનો-જ્ઞાનના ગર્વનો ૨૧ અજ્ઞાનનો-અભણનો ૨૨ દંસણનો-સમકિત, સૂક્ષ્મ વિચાર સાંભળીને ધર્મને વિષે અસદ્દહણા કરવાનો એ મળી કુલ બીશ થયા તથા દશ પ્રકારનો યતિધર્મ આરાધવો તે કહે છે

૧ ખંતિ-ક્ષમા, ક્રોધનો અભાવ ૨ મુત્તિ-નિર્લોભતા સંતોષ ૩ અજ્જવે-કપટ રહિતપણુ ૪ મદ્દવે-માનનો ત્યાગ ૫ લાઘવે-લઘુતા અલ્પઉપધિ ૬ સચ્ચે-સત્ય ભાષણ કરવું ૭ સંજમે-સત્તર ભેદે સંયમ પાળવો ૮ તવે-ઇચ્છા નિરોધ-બાર પ્રકારે તપ કરવો

૯ ચિયાગ્રે અથવા અકિંચણે–સમસ્ત પરિગ્રહ ત્યાગરૂપ મૂર્ચ્છા રહિત થવુ **૧૦ બ્રહ્મચેરવાસે** મૈથુનનો ત્યાગ એ દશ

બાર ભાવના ભાવવી તે કહે છે ૧ **અનિત્યભાવના** સંસારના સર્વ પદાર્થને અનિત્ય, અસ્થિર જાણવા ૨ **અશરણુ ભાવના**–કોઇ કોઇને શરણુ નથી, એક ધર્મનુ જ શરણુ છે ૩ **સંસાર-ભાવના**–સંસારમાં ઘણા કાળ થયા રઝળ્યાં કરે છે–મા તે સ્ત્રી થાય, સ્ત્રી તે મા થાય, પિતા તે પુત્ર થાય, પુત્ર તે પિતા થાય ઇત્યાદિ ભાવનો અનુભવ કરવો ૪ **એકત્વભાવના**–આ જીવ એકલો આવ્યો, એકલો જશે અને એકલો સુખ, દુઃખ ભોગવે છે પણ તેનુ કોઇ સાથી નથી એવી ભાવના ૫ **અન્યત્વભાવના**–જીવ કાયાથી જુદો છે અને કર્મે કરી જુદી જુદી કાયા ધારણ કરે છે તેમજ ધન તથાં સ્વજનાદિ પણ અન્ય છે એવી ભાવના ૬ **અશુચિભાવના**–રસ રૂધિર, માંસ, મેદ, અસ્થિ, મજ્જા, વીર્ય, પરૂ, તથા આંતરડાં પ્રમુખે કરી આ શરીર બનેલુ છે અને જેના નવ દ્વાર સદા વહેતાં રહે છે એ શરીર કોઇ કાળે પણ પવિત્ર થવાનુ નથી એવી ભાવના. ૭ **આશ્રવભાવના**–પાંચ આશ્રવે કરી પાપ બંધાય છે અને તેથી જીવ દુ:ખ ભોગવે છે તેનો વિચાર ૮ **સંવરભાવના**–વ્રત પચ્ચક્ખાણોથી આશ્રવ રોકવો અને સંવર આદરવો ૯ **નિર્જરાભાવના**–બાર પ્રકારના તપે કરી કર્મને પચાવવુ અર્થાત્ પૂર્વના સંચેલા કર્મનું તોડવુ તે ૧૦ **લોકભાવના**–લોકનુ સ્વરૂપ ચિંતવવુ તથા આ જીવે સર્વ લોક સ્પર્શી મૂક્યો છે, **૧૧ બોધભાવના**–યથાપ્રવૃત્તિ કરણને યોગે કરી અકામ નિર્જરા વડે પુણ્યના પ્રયોગે મનુષ્યભવ, આર્ય દેશ, નિરોગીપણુ તથા ધર્મશ્રવણાદિ પ્રાપ્તિ થઇ તથાપિ, સમ્યક્ત્વ પ્રાપ્ત થવુ દુર્લભ છે એવી ભાવના કરવી તે **૧૨ ધર્મભાવના**–દુસ્તર સંસાર સમુદ્રમાંથી પ્રવહણ સમાન તે શ્રી જિનપ્રણીત દશવિધ ક્ષમાદિક શુદ્ધ ધર્મ તથા જ્ઞાન, દર્શન, ચારિત્ર એ રત્નત્રયાત્મક ધર્મ પામવો તે દુર્લભ તેમજ તે ધર્મના સાધક અરહિંતાદિ દેવો પામવા તે પણ દુર્લભ છે એવી ભાવના કરવી **એ બાર.**

પાંચ પ્રકારનાં ચારિત્ર–૧ સામાયિક, ૨ છેદોપસ્થાપનીય, ૩ પરિહાર વિશુદ્ધ, ૪ સૂક્ષ્મસંપરાય, ૫ યથાખ્યાત ચારિત્ર

પહેલુ સામાયિક ચારિત્ર કહે છે-સમ અને આયિક એ બે શબ્દનો એક **સામાયિક** શબ્દ થયો છે **સમ** એટલે રાગ દ્વેષ રહિતપણાને

વિશેષે ૫૭ ભેદ કહે છે

૧ ઇરિયાસમિતિ-જયણા રાખી ઉપયોગ સહિત ધુસરા પ્રમાણે જમીન નજરે જોઇ ચાલવું તે ૨ ભાષાસમિતિ-સમ્યક્ પ્રકારે નિરવદ્ય ભાષા બોલવી ૩ એસણાસમિતિ-સમ્યક્ પ્રકારે નિર્દોષ આહાર વસ્ત્ર, પાત્ર વગેરે ભિક્ષાની ગવેષણા કરવી ૪ આયાણભંડ મતનિક્ખેવણા સમિતિ જતનાએ લેવું મૂકવું તે. ૫ ઉચ્ચાર પાસવણ ખેલ જલ્લ સિંઘાણ પારિઠાવણિયાસમિતિ-પરઠવવાની વસ્તુ જતનાએ પરઠવવી તે એ પાંચ સમિતિ તથા ૧ મનગુપ્તિ-મન ગોપવવું ૨ વચન ગુપ્તિ-વચન ગોપવવું ૩ કાયગુપ્તિ-કાયા ગોપવવી એ આઠ પ્રવચનમાતા આદરવા તથા બાવીસ પરીષહ (ઉપસર્ગ) સહન કરવા તે કહે છે

૧ ક્ષુધાનો-ભૂખનો, ૨ તૃષાનો-તરસનો ૩ શીતનો-ટાઢનો ૪ ઉષ્ણનો-તડકાનો, ૫ દંસમસનો-ડાંસ મચ્છર કરડવાનો ૬ અચેલનો ફાટ્યાં તૂટ્યાં વસ્ત્રનો અથવા વસ્ત્ર ન મળે તેનો ૭ અરતિનો – ૮ સ્ત્રીનો-સ્ત્રી જોવાનો ૯ ચર્યાનો-ચાલવાનો ૧૦ બેસવાનો-બેસી રહેવું પડે ૧૧ સેજાનો-રહેવાના સ્થાનકનો ૧૨ આક્રોશ-વચનનો-આકરાં વચન સાંભળવા પડે તેનો ૧૩ વધનો-માર ખાવો પડે ૧૪ જાચવાનો-માગવાનો ૧૫ અલાભનો-કોઇ વસ્તુની ઇચ્છા છતાં તે વસ્તુ ન મળે ૧૬ રોગનો-રોગ આવ્યે થકે આર્તધ્યાન કરવાનો ૧૭ તૃણસ્પર્શનો-તણખલા વગેરેના સ્પર્શથી દુઃખ થાય તે. ૧૮ મેલનો-મેલને દૂર કરવાની ઇચ્છાથી થવાનો ૧૯ સત્કાર-પુરસ્કારનો-આદર સત્કાર માગવાનો ૨૦ પ્રજ્ઞાનો-જ્ઞાનના ગર્વનો ૨૧ અજ્ઞાનનો-અભણનો ૨૨ દંસણનો-સમકિત સૂક્ષ્મ વિચાર સાંભળીને ધર્મને વિષે અસદ્દહણા કરવાનો એ મળી કુલ ત્રીશ થયા તથા દસ પ્રકારનો યતિધર્મ આરાધવો તે કહે છે

૧ ખંતિ-ક્ષમા, ક્રોધનો અભાવ ૨ મુત્તિ-નિર્લોભતા સંતોષ ૩ અજ્જવે-કપટ રહિતપણું ૪ મદ્દવે-માનનો ત્યાગ ૫ લાઘવે-લઘુતા અલ્પઉપધિ ૬ સચ્ચે-સત્ય ભાષણ કરવું ૭ સંજમે-સત્તર ભેદે સંયમ પાળવો ૮ તવે-ઇચ્છા નિરોધ-બાર પ્રકારે તપ કરવો.

જઘન્યથી ચોથ, મધ્યમથી છટ્ઠ અને ઉત્કૃષ્ટથી અઠ્ઠમ એવો તપ કરે અને શીત કાળે જઘન્યથી છઠ્ઠ, મધ્યમથી અઠ્ઠમ અને ઉત્કૃષ્ટથી દશમ તથા વર્ષાકાળે જઘન્યથી અઠ્ઠમ, મધ્યમથી દશમ અને ઉત્કૃષ્ટથી દ્વાદશ કરે, પારણે આયંબીલ કલ્પસ્થિતપણે નિત્ય કરે, એમ છ મહિના તપ કરે, તે પછી ફેરી ચાર તપસ્યાના કરનાર તે વૈયાવચ્ચીયા થાય અને વૈયાવચ્ચ કરનાર તપિયા થાય તે પણ છ માસ લગે તપ કરે, તે વાર પછી ગુરુ વાચનાચાર્ય છ માસ લગી તપસ્યા કરે તે વારે આઠ મહિના સુધી તપ સપૂર્ણ કરી પછી જિનકલ્પ આદરે અથવા ગચ્છમા પણ આવે, એ તપ જે પ્રથમ સંઘયણી, પૂર્વધર, લબ્ધિવત હોય તે પ્રચૂર કર્મના પરિપાકને અર્થે અગીકાર કરે, એ ચારિત્ર પાંચ ભરત, પાચ ઐરવતમા પહેલા અને છેલ્લા તીર્થંકરના તીર્થમા હોય એ પરિહારવિશુદ્ધ ચારિત્રનો સક્ષેપથી વિચાર કહ્યો

ચોથું સૂક્ષ્મસપરાય ચારિત્ર—સૂક્ષ્મ છે કષાય જ્યા તેને **સૂક્ષ્મ સંપરાય ચારિત્ર** કહીએ તે ઉપશમશ્રેણીએ કર્મ ઉપશમાવતા અથવા ક્ષપકશ્રેણીએ કર્મ ખપાવતા હોય ત્યાં નવમે ગુણઠાણે લોભના સખ્યાતા ખંડ કરી તેને ઉપશમશ્રેણીવાળો જે હોય તે ઉપશમાવે તથા ક્ષપકશ્રેણીવાળો હોય તે ખપાવે, તે સખ્યાતા ખડ માહેલો જે વારે છેલ્લો એક ખડ રહે તેના અસંખ્યાતા સૂક્ષ્મ ખડ કરીને દશમે ગુણઠાણે ઉપશમાવે અથવા ક્ષપક હોય તે ખપાવે, તે દશમા ગુણઠાણાનુ નામ સૂક્ષ્મસપરાય અને ચારિત્રનું નામ પણ સૂક્ષ્મસપરાય જાણવુ. એ ચારિત્ર બે ભેદ છે, એક શ્રેણી ચઢતાને **વિશુદ્ધ માનસિક** હોય, બીજો ઉપશમ શ્રેણીથી પડતાને **સકલિષ્ટમાનસિક** જાણવુ ઉપશમિકને એ ચારિત્ર આખા સંસારમા પાચ વાર અને એક ભવમા બે વાર આવે

પાંચમુ યથાખ્યાત ચારિત્ર—તે જ્યા તથાવિધે કરીને અકષાયપણુ અર્થાત્ જ્યા સંજ્વલનાદિકે કરી સર્વથા રહિતપણુ કહીએ તે **યથાખ્યાત** ચારિત્ર જાણવું તેના બે ભેદ છે. એક છદ્મસ્થિક અને બીજો કેવળિક છદ્મસ્થિક તે છદ્મસ્થ ઉપશમિકને અગિયારમે ગુણઠાણે હોય, અને ક્ષપકને બારમે ગુણઠાણે હોય, બીજો કેવળી તેને તેરમે અને ચૌદમે ગુણઠાણે હોય, તે કેવળિક જાણવુ એ ચારિત્ર સમસ્ત જીવલોકને વિષે પ્રસિદ્ધ છે તે કેવી રીતે પ્રસિદ્ધ છે તે કહે છે જે ચારિત્ર આચરીને સુવિહિત સાધુ તે અજરામર સ્થાનક પામે એટલે જન્મ, જરા અને મરણ રહિત એવુ જે મોક્ષરૂપ સ્થાનક તે પામે ઇતિ સવર તત્ત્વ

માટે આય એટલે ગમન પ્રાપ્ત છે જ્યાં તે સમ કહીએ, તે જ્યાં ઉત્પન્ન થાય તેને સામાયિક કહેવાય છે વળી સમ તે જ્ઞાન, દર્શન, ચારિત્ર તેનો આયિક તે લાભ જ્યાં થાય છે, એટલે જેણે કરી જ્ઞાન દર્શન તથા ચારિત્ર એ ત્રણેની પ્રાપ્તિ થાય તેને સર્વ સાવદ્ય યોગ ત્યાગરૂપ અને નિરવદ્ય યોગ સેવનરૂપ સામાયિક કહીએ એને સમ્યક્ ચારિત્ર પણ કહે છે એ સામાયિક ચારિત્ર જીવને પ્રાપ્ત થયા વિના બીજા ચારિત્રનો લાભ થાય નહિ માટે એને આદિમાં કહ્યું છે

બીજુ છેદોપસ્થાપનીય ચારિત્ર-તે પૂર્વોક્ત સર્વ વિરતિ સામાયિક ચારિત્રને જ ઉપાધિ વિશેષપણે વિશેષીએ એ વારે શબ્દથી તથા અર્થથી નાના પ્રકારપણું ભજે તે વારે છેદોપસ્થાપનીય ચારિત્ર થાય છેદ એટલે પૂર્વ પર્યાયનો છેદ કરવો અને ઉપસ્થાપન એટલે વડીદીક્ષા આપીને પંચમહાવ્રતરૂપપણું જે મહાવ્રતને વિષે હોય તે છેદોપસ્થાપનીય ચારિત્ર કહીએ જ્યાં નવા પર્યાયોનું સ્થાપન કરવું તથા પંચ મહાવ્રતનો ઉચ્ચાર કરાવવો તે બે ભેદ એક સાતિચાર તે મૂળ ગુણ ઘાતિને પ્રાયશ્ચિત્તરૂપ અને બીજો નિરતિચાર તે ઇત્વર સામાયિકવંત નવ દીક્ષિત શિષ્યને છજીવણીયા અધ્યયન ભણ્યા પછી હોય તથા બીજા તીર્થ આશ્રયી તે, જેમ પાર્શ્વનાથના તીર્થથી, વર્ધમાન સ્વામીના તીર્થે આવી ચાર મહાવ્રતરૂપ ધર્મ ત્યાગીને પંચ મહાવ્રતરૂપ ધર્મ આદરે તેને હોય.

ત્રીજુ પરિહાર વિશુદ્ધ ચારિત્ર-તપ વિશેષ તેણે કરી વિશુદ્ધિ એટલે કર્મના નિર્જરા જે ચારિત્રને વિષે હોય તેને પરિહાર વિશુદ્ધ ચારિત્ર કહીએ તે બે ભેદે છે તેમાં પહેલું જે ચાર જણ નિવક્ષિત ચારિત્રના આ સેવક એ કલ્પમાં પ્રવર્ત્તતા હોય તેનું ચારિત્ર તે નિર્વિશ-માનસિક પરિહાર વિશુદ્ધિક ચારિત્ર જાણવું અને બીજુ જે ચાર જણ તેના અનુચારી હોય તેને નિર્વિષ્ટકાયિક પરિહાર વિશુદ્ધિક ચારિત્ર જાણવું. તે આ રીતેઃ— નવ જણાનો ગચ્છ જુદો નીકળે તે તીર્થંકર પાસે અથવા પૂર્વે જેણે તીર્થંકર પાસેથી એ ચારિત્ર પડિવજ્યું હોય તેની પાસે એ ચારિત્ર પડિવજે હવે તે નવ સાધુમાં ચાર જણ પરિહારક એટલે તપના કરનારા થાય તે નિર્વિશમાનસિક જાણવા અને ચાર તેના વૈયાવચ્ચના કરનારા થાય તે નિર્વિષ્ટકાયિક જાણવા તથા એકને વાચનાચાર્ય ગુરુસ્થાનકે ઠરાવે પછી તે ચાર પરિહારક છ માસ સુધી તપ કરે તેમાં ઉષ્ણકાળે

છ પ્રકારનો અભ્યંતર તપ કહે છે.

૧ **પ્રાયશ્ચિત્ત**-કરેલા અપરાધની શુદ્ધિ કરવી, કપટ રહિતપણે લાગેલા દોષ ગુરુ આગળ પ્રકાશ કરી તેની આલોયણા લેવી ૨ **વિનય**-ગુર્વાદિકની ભકિત કરવી તથા આશાતના ટાળવી ૩ **વૈયાવચ્ચ**-અન્ન, પાણી, વસ્ત્ર તથા ઔષધ પ્રમુખે કરી યથાયોગ્ય સેવા-ભકિત કરવી. ૪ **સજ્ઝાય**-૧ પોતાને ભણવુ શિષ્યાદિકને ભણાવવુ તથા વાચવુ. ૨ સંદેહ પડવાથી ગુર્વાદિકને પૂછવુ ૩ શિખેલું ફરી સભારવુ ૪ ધારેલુ ચિંતન કરવું, ૫ ધર્મ સબધી કથા કહેવી તથા ઉપદેશ કરવો એ પાચ ભેદ. ૫ **ધ્યાન**-આર્ત, રૌદ્ર, એ બે ધ્યાન ટાળી ધર્મ અને શુકલ એ બે ધ્યાનથી મનની એકાગ્રતાએ અવલબન કરવુ ૬ **કાઉસ્સગ્ગ**-કાયા હલાવવી નહિ તે કાઉસ્સગ્ગ દ્રવ્યે તથા ભાવે એ બે ભેદ છે **એ છ ભેદને સમ્યક્ દૃષ્ટિ જીવ તપ કરી માને. એમ બાર પ્રકારના તપે કરી નિર્જરા તત્ત્વ કહ્યો ઇતિ**

૮ બંધતત્ત્વ

આત્માના પ્રદેશને કર્મ પુદ્ગળના દળ, ખીર નીરની પેઠે લોહપિંડ અગ્નિની પેઠે લોલીભૂત થઇ બધાય તેને બધતત્ત્વ કહીએ

બંધતત્ત્વના ચાર ભેદ કહે છે.

૧ પ્રકૃતિબંધ-કર્મનો સ્વભાવ તથા પરિણામ. ૨ સ્થિતિ બધ-જે કર્મની જેટલી સ્થિતિ છે તે. ૩ અનુભાગબધ-કર્મનો તીવ્ર, મદાદિ રસ પરિણામરૂપ ૪ પ્રદેશ બંધ-કર્મ પુદ્ગળના પ્રદેશ

ચાર પ્રકારનો બધ મોદકને દ્રષ્ટાંતે કહે છે.

૧ પ્રકૃતિબધ

સુઠ પ્રમુખ પદાર્થ નાખી મોદક કર્યો હોય તે વાયુ રોગનુ હરણુ કરે છે જીરૂ પ્રમુખ ટાઢી વસ્તુ નાખી મોદક કર્યો હોય તે પિત્તરોગનુ હરણુ કરે છે, ઇત્યાદિક જે દ્રવ્યના સયોગે કરી તે મોદક નીપજ્યો હોય દ્રવ્યના ગુણાનુસાર તે મોદક વાત, પિત્ત તથા કફાદિ રોગનુ હરણુ કરે છે તે તેનો સ્વભાવ જાણવો તેમ જ્ઞાનાવરણીય કર્મનો જ્ઞાન અપહારક સ્વભાવ છે સામાન્ય ઉપયોગરૂપ જે દર્શન તેને નાશ કરવાનો

૭ નિર્જરાતત્વ

આત્માના પ્રદેશથી, બાર ભેદે તપસ્યાએ કરી, દેશથકી કર્મનું નિર્જરવું, ઝરીને દૂર થવું તેને નિર્જરાતત્વ કહીએ.

નિર્જરા બે પ્રકારે છે ૧ દ્રવ્ય નિર્જરા, ૨ ભાવ નિર્જરા તથા અકામ અને સકામ એવા બે ભેદ પણ છે પુદ્ગળ કર્મનું જે સડવું તે દ્રવ્ય નિર્જરા અને આત્માના શુદ્ધ પરિણામે કરી કર્મની સ્થિતિ જે પોતાની મેળે પાકે અથવા બાર પ્રકારના તપે કરી નીરસ કર્યાં એવાં જે કર્મ પરમાણુ તે જેનાથી સડે એવા જે આત્માનો પરિણામ થાય તે ભાવ નિર્જરા. તિર્યચાદિકની માફક ઇચ્છા વિના કષ્ટ સહન કરવા કર્મ પુદ્ગળનું ક્ષપન થાય છે, તે દ્રવ્ય અથવા અકામ નિર્જરા. બાર પ્રકારના તપે કરી સંયમી થકા કષ્ટ સહન કર્યાથી જે કર્મ પરમાણુનું ક્ષપન કરવું અથવા સાડવું તે ભાવ અથવા સકામ નિર્જરા. આ બન્ને નિર્જરામાં ભાવ અથવા સકામ નિર્જરા શ્રેષ્ઠ છે

તે નિર્જરાતત્વ, બાર પ્રકારના તપના ભેદે કરી કહે છે એટલે બાર પ્રકારનો તપ કરવાથી અનાદિ સંબંધ સર્વ કર્મોનું પરિશાટન થાય છે તેનેજ નિર્જરાતત્વ કહે છે

બાર પ્રકારના તપથી કર્મોની નિર્જરા થાય છે તે તપના બે ભેદ છે એક બાહ્ય તપ, બીજો અભ્યંતર તપ. તેમાં બાહ્ય તપના છ પ્રકાર કહે છે

૧ અનશન–આહારનો ત્યાગ, ૨ ઉણોદરી ન્યૂનતા કરવી– ઉપગરણ અથવા આહાર પાણીમાં ઓછું કરવું. ૩ વૃત્તિસંક્ષેપ– દ્રવ્ય ક્ષેત્ર કાળ અને ભાવથી આજીવિકાનો સંક્ષેપ કરવો એટલે અભિગ્રહ તથા નિયમાદિક ધારવા. ૪ રસપરિત્યાગ–વિગયાદિક સારા સારા રસનો ત્યાગ. ૫ કાયકલેશ–તપ, લોચાદિક કષ્ટનું સહન કરવું કાઉસ્સગ્ગ કરવો. ૬ પ્રતિસંલીનતા–અંગ ઉપાંગનું સંવરવું. ગોપન કરવું એ છ પ્રકારનો બાહ્ય તપ તે સર્વથી તથા દેશથી એવા બે ભેદ જાણવા જે કારણે મિથ્યાત્વીઓ પણ તપ કરી માને છે તેને લોક પણ દેખી શકે છે જેથી કર્મ ઘણું ને લાભ અલ્પ થાય અને બાહ્ય શરીરને તપાવે તેથી એ છ પ્રકારનો બાહ્ય તપ કહ્યો

૨ દર્શનાવરણીયકર્મ-પોળીઆ સમાન. તેની નવ પ્રકૃતિ, સ્થિતિ જઘન્ય અંતર્મુહૂર્તની, ઉત્કૃષ્ટી ત્રીસ ક્રોડાક્રોડી સાગરોપમની.

૩ વેદનીયકર્મ-મધે તથા અફીણે ખરડયા ખડગ સમાન તેની બે પ્રકૃતિ. સ્થિતિ જઘન્ય ૨ સમયની, ઉત્કૃષ્ટી ત્રીસ ક્રોડાક્રોડી સાગરોપમની.

૪ મોહનીયકર્મ-મદિરાના છાક સમાન, તેની અઠ્ઠાવીશ પ્રકૃતિ, સ્થિતિ જઘન્ય અંતર્મુહૂર્તની, ઉત્કૃષ્ટી સીતેર ક્રોડાક્રોડી સાગરોપમની

૫ આયુષ્યકર્મ-હેડ સમાન, તેની ચાર પ્રકૃતિ, સ્થિતિ જઘન્ય અંતર્મુહૂર્તની, ઉત્કૃષ્ટી તેત્રીસ ક્રોડાક્રોડી સાગરોપમની

૬ નામકર્મ-ચિતારા સમાન, તેની એકસો ત્રણ પ્રકૃતિ, સ્થિતિ જઘન્ય આઠ મુહૂર્તની, ઉત્કૃષ્ટી વીશ ક્રોડાક્રોડી સાગરોપમની

૭ ગોત્રકર્મ-કુંભારના ચાકડા સમાન, તેની બે પ્રકૃતિ, સ્થિતિ જઘન્ય આઠ મુહૂર્તની, ઉત્કૃષ્ટી વીશ ક્રોડાક્રોડી સાગરોપમની

૮ અંતરાય કર્મ-ભંડારી સમાન, તેની પાંચ પ્રકૃતિ, સ્થિતિ જઘન્ય અંતર્મુહૂર્તની, ઉત્કૃષ્ટી ત્રીસ ક્રોડાક્રોડી સાગરોપમની

૩ અનુભાગબંધ સંક્ષેપથી બતાવે છે-રાગાદિગ્રસ્ત જીવ, અભવ્ય જીવની રાશિથી અનંત ગુણા અને સિદ્ધના જીવોની રાશિને અનંતમે ભાગે એટલે પરમાણુઓ નિષ્પન્ન કર્મ સ્કંધ સમય સમય પ્રત્યે ગ્રહણ કરે છે તે દળીઆને વિષે પરમાણુ દીઠ કષાયના વશથી સર્વ જીવની રાશિથી અનંત ગુણા રસ વિભાગના પરિચ્છેદ હોય, તે રસ તીવ્ર, તીવ્રતર, તીવ્રતમ તથા મંદ મંદતર, મંદતમાદિ અનેક પ્રકારે હોય ત્યાં અશુભ બ્યાશી પાપ પ્રકૃતિનો તીવ્ર સંકલેશ પરિણામે કરી બંધાય અને શુભ બેતાલીસ પુણ્ય પ્રકૃત્તિનો તીવ્રરસ વિશુદ્ધિએ કરી. બંધાય તથા મંદરસાનુબંધ તેથી વિપર્યય હોય તે આવી રીતે-શુભ પ્રકૃતિનો મંદરસ સંકલેશ પરિણામે કરી બંધાય અને અશુભ પ્રકૃતિનો મંદરસ વિશુદ્ધિએ કરી બંધાય

પ્રદેશબંધ સંક્ષેપથી કહે છે તે-લોકને વિષે ૧ ઔદારિક ૨ વૈક્રિય ૩ આહારક, ૪ તૈજસ, ૫ ભાષા, ૬ શ્વાસોચ્છવાસ ૭ મન અને ૮ કાર્મણ

દર્શનાવરણીય કર્મનો સ્વભાવ છે અનંત અવ્યાબાધ સુખને ટાળવાનો વેદનીય કર્મનો સ્વભાવ છે સમ્યકત્વ તથા ચારિત્રને ટાળવાનો મોહનીય કર્મનો સ્વભાવ છે અક્ષય સ્થિતિને ટાળવાનો આયુ કર્મનો સ્વભાવ છે શુદ્ધ અવગાહનાને ટાળવાનો નામ કર્મનો સ્વભાવ છે આત્માના અગુરુ લઘુ ગુણને ટાળવાનો ગોત્ર કર્મનો સ્વભાવ છે અને અનંત દાન, અનંત લાભ, અનંત ભોગ, અનંત ઉપભોગ તથા અનંત વીર્યને ટાળવાનો અંતરાય કર્મનો સ્વભાવ છે

૨ સ્થિતિ-બંધ

જેમ તે જ મોદકને પક્ષ, માસ, બે માસ ત્રણ માસ તથા ચાર માસ સુધી રહેવાને કાળનું માન છે, તેમ કોઈક કર્મની જઘન્ય અંતર્મુહૂર્ત અને ઉત્કૃષ્ટી સીત્તેર કોડાકોડી સાગરોપમની સ્થિતિ હોય, તે સ્થિતિની વચમાં જે કર્મ જેટલી રહેવાની સ્થિતિએ બાંધ્યું હોય તે કર્મ જેટલો કાળ રહે તેને કાળનું અવધારવું એટલે નિશ્ચય કરવારૂપ સ્થિતિ-બંધ કહીએ.

૩ અનુભાગ-બંધ

તે જ મોદક કોઈ મીઠો હોય, કડવો હોય અને કોઈ તીખો હોય તેમ જ કોઈ મોદકનો એકઠાણીઓ રસ હોય કોઈનો બેઠાણીઓ રસ હોય ઇત્યાદિ અનેક પ્રકારે અલ્પ-વિશેષ હોય છે; તેમ કોઈ કર્મનો શુભ, તીવ્ર, મંદ વિપાક હોય છે અને કોઈ કર્મનો અશુભ તીવ્ર મંદ વિપાક હોય છે જેમ સાતા-વેદનીયાદિમાં કોઈકનો અશુભ રસ અલ્પ હોય અને કોઈકનો અશુભ રસ ઘણો હોય તેને ત્રીજો અનુભાગ બંધ કહીએ

૪ પ્રદેશ-બંધ

તે જ મોદક કોઈ અલ્પદળથી થયો હોય, કોઈ બહુ દળથી થયો હોય અને કોઈ બહુતર દળથી થયો હોય તેમ કોઈ કર્મપુદ્ગલનાં દળ થોડાં હોય છે અને કોઈનાં વધારે હોય છે તેનું પરિણામ તે પ્રદેશબંધ.

આઠ કર્મ ઉપર પ્રકૃતિ તથા સ્થિતિ.

૧ જ્ઞાનાવરણીય કર્મ-આંખના પાટા સમાન, તેની પાંચ પ્રકૃતિ, સ્થિતિ જઘન્ય અંતર્મુહૂર્તની, ઉત્કૃષ્ટી ત્રીસ કોડાકોડી સાગરોપમની

૬ અન્યલિંગસિદ્ધા–યોગી, સંન્યાસી પ્રમુખ તાપસના વેષે મોક્ષ ગયા તે વલ્કલચીરી આદિ

૭ સ્વલિંગસિદ્ધા–સાધુના વેષે મોક્ષ ગયા તે, શ્રી જંબૂસ્વામી વગેરે સાધુ મુનિરાજો

૮ સ્ત્રીલિંગસિદ્ધા-સ્ત્રી લિંગે મોક્ષ ગયા તે, ચંદનબાળા આદિ

૯ પુરુષલિંગસિદ્ધા–પુરુષ લિંગે મોક્ષ ગયા તે, ગૌતમાદિક

૧૦ નપુંસકલિંગસિદ્ધા–નપુંસક લિંગે મોક્ષ ગયા તે, ગાંગેય અણગાર પ્રમુખ

૧૧ પ્રત્યેકબુદ્ધસિદ્ધા–કોઈ પદાર્થ દેખીને પ્રતિબોધ પામવાથી પોતાની મેળે ચારિત્ર લઈ મોક્ષ ગયા તે કરકંડુ પ્રમુખ

૧૨ સ્વયંબુદ્ધસિદ્ધા–ગુરુના ઉપદેશ વિના પોતાની મેળે જાતિસ્મરણ આદિ જ્ઞાનથી પ્રતિબોધ પામી મોક્ષ ગયા તે, કપિલ આદિ.

૧૩ બુદ્ધબોહીસિદ્ધા-ગુરુનો ઉપદેશ સાંભળી વૈરાગ્ય પામી મોક્ષ ગયા તે.

૧૪ એકસિદ્ધા–એક સમયમાં એક જ જીવ મોક્ષ ગયો તે, મહાવીર સ્વામી.

૧૫ અનેકસિદ્ધા–એક સમયમાં ઘણા જીવ મોક્ષ ગયા તે ઋષભાદિક સ્વામી પ્રમુખ.

એ પંદર ભેદ સિદ્ધના જાણવા યદ્યપિ તીર્થસિદ્ધ અને અતીર્થસિદ્ધ એ બે ભેદમાં બીજા તેર ભેદ આવી જાય છે, તથાપિ વિશેષ દેખાડવા સારૂ ૧૫ ભેદ કહ્યા

૪ પ્રકારે જીવ મોક્ષ જાય તે કહે છે.

૧ જ્ઞાને કરી, ૨ દર્શને કરી, ૩ ચારિત્રે કરી, ૪ તપે કરી

મોક્ષનાં નવ દ્વાર કહે છે.

૧ સત્પદપરૂપણાદ્વાર ૨ દ્રવ્યદ્વાર ૩ ક્ષેત્રદ્વાર, ૪ સ્પર્શનાદ્વાર, ૫ કાળદ્વાર, ૬ અંતરદ્વાર, ૭ ભાગદ્વાર, ૮ ભાવદ્વાર, ૯ અલ્પબહુત્વદ્વાર એ

એ આઠ જાતિની કર્મની વગણા છે તે એકેકી વર્ગણા જીવને ગ્રહણ યોગ્ય તથા અગ્રહણ યોગ્ય એવા બે પ્રકારે છે પ્રથમ એ પ્રદેશથી માંડીને અભવ્યથી અનંત ગુણાધિક પ્રદેશ લગી ઔગારિક વગણા તે થોડા પ્રદેશ અને સ્થૂળ માટે જીવને અગ્રહણ યોગ્ય વગણા જાણવી બીજી ઔદારિક ગ્રહણ કરવા યોગ્ય તે પણ અનંતી વર્ગણા જાણવી ત્યાર પછી ઘણા પ્રદેશ અને સૂક્ષ્મ પરિણામ માટે ઔદારિકને અગ્રહણ યોગ્ય તથા વૈક્રિયની અપેક્ષાએ થોડા પ્રદેશ અને સ્થૂળ પરિણામ માટે વૈક્રિયને પણ અગ્રહણ યોગ્ય-એમ બેઉને ગ્રહણ કરવાને અયોગ્ય તે પણ અભવ્યથી અનંત ગુણાધિક વગણા જાણવી. ત્યાર પછી વૈક્રિયને ગ્રહણ યોગ્ય વગણા જાણવી એમ સર્વ આઠ જાતિની વગણા તે વિષે ગ્રહણ યોગ્ય અને અગ્રહણ યોગ્ય વગણા જાણવી ઇતિ બધતત્ત્વ.

૯ મોક્ષતત્ત્વ

સકળ આત્માના પ્રદેશથી સકળ કર્મનું છૂટવું સકળ બંધનથી મુકાવું, સકળ કાયની સિદ્ધિ થાય તેને મોક્ષતત્ત્વ કહીએ

પદર ભેદે સિદ્ધ થાય છે તે કહે છે

૧ તીર્થસિદ્ધા-તીર્થ કરને કેવળજ્ઞાન ઉપજ્યા પછી જે મોક્ષ ગયા તે ગણધર પ્રમુખ.

૨ અતીર્થસિદ્ધા-તીર્થ કરને કેવળજ્ઞાન ઊપજ્યા પહેલા જે મોક્ષ ગયા તે, મારૂદેવી માતા પ્રમુખ

૩ તીર્થ કરસિદ્ધા-તીર્થ કર પદવી પામીને મોક્ષ ગયા તે, તે ચાવમાંદિક અરિહંત ભગવાન

૪ અતીર્થ કરસિદ્ધા-તીર્થ કર પદ પામ્યા વિના સામાન્ય કેવળી થઈ મોક્ષ ગયા તે

૫ ગૃહસ્થલિંગસિદ્ધા-ગૃહસ્થના વેશે રહ્યા થકા મોક્ષ ગયા તે મારૂદેવી માતા પ્રમુખ

૬ અન્યલિંગસિદ્ધા–યોગી, સન્યાસી પ્રમુખ તાપસના વેષે મોક્ષ ગયા તે વલ્કલચીરી આદિ

૭ સ્વલિંગસિદ્ધા–સાધુના વેષે મોક્ષ ગયા તે, શ્રી જંબૂસ્વામી વગેરે સાધુ મુનિરાજો

૮ સ્ત્રીલિંગસિદ્ધા-સ્ત્રી લિંગે મોક્ષ ગયા તે, ચંદનબાળા આદિ

૯ પુરુષલિંગસિદ્ધા–પુરુષ લિંગે મોક્ષ ગયા તે, ગૌતમાદિક.

૧૦ નપુંસકલિંગસિદ્ધા–નપુંસક લિંગે મોક્ષ ગયા તે, ગાંગેય અણુગાર પ્રમુખ

૧૧ પ્રત્યેકબુદ્ધસિદ્ધા–કોઇ પદાર્થ દેખીને પ્રતિબોધ પામવાથી પોતાની મેળે ચારિત્ર લઇ મોક્ષ ગયા તે કરકંડુ પ્રમુખ.

૧૨ સ્વયંબુદ્ધસિદ્ધા–ગુરુના ઉપદેશ વિના પોતાની મેળે જાતિસ્મરણુ આદિ જ્ઞાનથી પ્રતિબોધ પામી મોક્ષ ગયા તે, કપિલ આદિ.

૧૩ બુદ્ધબોહીસિદ્ધા-ગુરુનો ઉપદેશ સાંભળી વૈરાગ્ય પામી મોક્ષ ગયા તે.

૧૪ એકસિદ્ધા–એક સમયમા એક જ જીવ મોક્ષ ગયો તે, મહાવીર સ્વામી.

૧૫ અનેકસિદ્ધા–એક સમયમાં ઘણા જીવ મોક્ષ ગયા તે ઋષભાદિક સ્વામી પ્રમુખ.

એ પંદર ભેદ સિદ્ધના જાણવા યદ્યપિ તીર્થસિદ્ધ અને અતીર્થ-સિદ્ધ એ બે ભેદમાં બીજા તેર ભેદ આવી જાય છે, તથાપિ વિશેષ દેખાડવા સારૂ ૧૫ ભેદ કહ્યા

૪ પ્રકારે જીવ મોક્ષ જાય તે કહે છે.

૧ જ્ઞાને કરી, ૨ દર્શને કરી, ૩ ચારિત્રે કરી, ૪ તપે કરી

મોક્ષનાં નવ દ્વાર કહે છે.

૧ સત્પદપ્રરૂપણાદ્વાર ૨ દ્રવ્યદ્વાર ૩ ક્ષેત્રદ્વાર, ૪ સ્પર્શનાદ્વાર, ૫ કાળદ્વાર, ૬ અંતરદ્વાર, ૭ ભાગદ્વાર, ૮ ભાવદ્વાર, ૯ અલ્પબહુત્વદ્વાર એ

નવનાં નામ કહ્યાં (૧) સત્પદરૂપણાદ્વાર તે મોક્ષ અતિ પૂર્વ કાળે હતી, હમણાં પણ છે, આવતા કાળે હશે તે છતી અસ્તિ છે, પણ આકાશના ફૂલની પરે નાસ્તિ નથી. (૨) દ્રવ્ય પ્રમાણે તે સિદ્ધ અનંતા છે અભવ્ય જીવથી અનંતગુણા અધિક છે વનસ્પતિ વર્જીને ૨૩ દંડકથી સિદ્ધના જીવ અનંતગુણા અધિક છે (૩) ક્ષેત્રદ્વાર તે સિદ્ધ શિલા પ્રમાણે છે, સિદ્ધશિલા ૪૫ લાખ જોજનની લાંબી પહોળી છે અને ત્રિગુણી ઝાઝેરી પરિધી છે અને ઊંચપણે ૩૩૩ ધનુષ્યને ૩૨ આંગળ પ્રમાણે એટલા ક્ષેત્રમાં સિદ્ધ રહ્યા છે (૪) સ્પર્શના દ્વાર તે સિદ્ધ ક્ષેત્રથી કાંઇક અધિકી સિદ્ધની સ્પર્શના છે. (૫) કાળદ્વાર તે એક સિદ્ધ આશ્રયી સાદિ અનંત, સર્વ સિદ્ધ આશ્રયી અનાદિ અનંત. (૬) અંતરદ્વાર–તે ફરી સિદ્ધને સંસારમાં અવતરવું નથી અને એક સિદ્ધ ત્યાં અનંત સિદ્ધ છે અને અનંત સિદ્ધ ત્યાં એક સિદ્ધ છે એટલે સિદ્ધ બેમાં અંતર નથી (૭) ભાગદ્વાર તે સઘળા જીવને સિદ્ધના જીવ અનંતમે ભાગે છે, લોકને અસંખ્યાતમે ભાગે છે. (૮) ભાવદ્વાર તે સિદ્ધમાં ક્ષાયિકભાવ કેવળજ્ઞાન કેવળદર્શન, ક્ષાયિક સમકિત છે અને પારિણામિક ભાવ તે સિદ્ધપણું જાણવું (૯) અલ્પબહુત્વદ્વાર તે સર્વથી થોડા નપુંસક સિદ્ધ તેથી સ્ત્રી સંખ્યાતગુણી સિદ્ધ તેથી પુરુષ સંખ્યાતગુણા સિદ્ધ. એક સમયે નપુંસક ૧૦ સિદ્ધ થાય, સ્ત્રી ૨૦ સિદ્ધ થાય, પુરુષ ૧૦૮ સિદ્ધ થાય.

ચૌદ બોલ કહે છે

૧ ત્રસપણે, ૨ બાદરપણે, ૩ સંજ્ઞીપણે, ૪ વજ્રઋષભનારાચ સંઘયણપણે, ૫ શુક્લધ્યાનપણે, ૬ મનુષ્યગતિ ૭ ક્ષાયિક સમકિત, ૮ યથાખ્યાત ચારિત્ર ૯ પંડિતવીર્ય ૧૦ કેવળજ્ઞાન, ૧૧ કેવળદર્શન, ૧૨ ભવ્યસિદ્ધિક ૧૩ પરમશુક્લલેશી, ૧૪ ચરમ શરીરી. એ ચૌદ બોલનો ધણી મોક્ષ જાય જઘન્ય બે હાથની અવગાહનાવાળો ઉત્કૃષ્ટી પાંચસે ધનુષની અવગાહનાવાળો જઘન્ય નવ વરસનો, ઉત્કૃષ્ટ પૂર્વ ક્રોડીના આયુષ્યવાળો કર્મભૂમિનો હોય તે મોક્ષમાં જાય. ઇતિ મોક્ષતત્ત્વ ઇતિ નવતત્ત્વ સંપૂર્ણ

*

મંગલ સ્તોત્રો

અર્હંતો ભગવંત ઈંદ્ર મહિતાઃ, સિદ્ધાશ્ચ સિદ્ધિ સ્થિતાઃ;
આચાર્યા જિનશાસનોન્નતિકરાઃ, પૂજ્યા ઉપાધ્યાયકાઃ ।
શ્રી સિદ્ધાંત સુપાઠકા મુનિવરા, રત્નત્રયારાધકાઃ,
પંચૈતે પરમેષ્ઠિનઃ પ્રતિદિનં, કુર્વન્તુ વો મંગલમ્ ॥

બ્રાહ્મી ચંદનબાલિકા ભગવતી, રાજીમતી, દ્રૌપદી,
કૌશલ્યા ચ મૃગાવતી ચ સુલસા, સીતા સુભદ્રા શિવા,
કુંતિ શીલવતી નલસ્યદયિતા, ચૂલા પ્રભાવત્યપિ,
પદ્માવત્યપિ સુંદરી પ્રતિદિનં, કુર્વન્તુ વો મંગલમ્ ॥

વીરઃ સર્વ સુરા સુરેંદ્ર મહિતો, વીર બુધા. સંશ્રિતા,
વીરેણાભિહતઃ સ્વકર્મ નિચયો, વીરાય નિત્યં નમઃ ।
વીરાત્તીર્થમિદં પ્રવૃત્તમતુલ, વીરસ્ય ઘોરં તપો,
વીરે શ્રી ધૃતિ કીર્તિ કાંતિ નિચય, શ્રી વીરભદ્ર દિશઃ ॥

અથ શ્રી લઘુદંડક

(आर्या)

सरीरोगाहण संघयण, संठाण कसाय तह हुति सन्नाओ ॥
लेसिंदिय समुग्घाए, सन्नि वेदे य पज्जत्ति ॥ १ ॥
दिट्ठि दंसण नाण अनाणे, जोगुवओगे तहा किमाहारे ॥
उववाय ठिइ समुग्घाए, चवण गइ आगइ चेव ॥ २ ॥

એ બે ગાથા સૂત્ર પાઠે કહી. તેમાં ચોવીસ દ્વાર કહ્યા.
તે ચોવીસ દ્વાર અર્થ સહિત કહે છે

(શરીર દ્વા૦) શરીર પાંચ. ૧ ઔદારિક, ૨ વૈક્રિય ૩ આહારક, ૪ તેજસ અને ૫ કાર્મણ ॥ ૧ ॥

(ઓગાહણ દ્વા૦) અવઘેણા, ઔદારિકની અવઘેણા જઘન્ય આંગુળનો અસંખ્યાતમો ભાગ અને ઉત્કૃષ્ટી એક હજાર જોજન ઝાઝેરી કમળના ડંડને ન્યાયે જાણવી, વૈક્રિયની ભવધારણી અવઘેણા જ૦ આંગળનો અસંખ્યાતમો ભાગ અને ઉ૦ લાખ જોજન ઝાઝેરી જાણવી, ૩ આહારકની અવઘેણા જ૦ મુઢા હાથની અને ઉ૦ એક હાથની. ૪-૫ તેજસ અને કારમણની અવઘેણા જ૦ આંગળનો અસંખ્યાતમો ભાગ અને ઉ૦ ચૌદ રાજ લોક પ્રમાણે તે કેવળ સમુદ્ઘાતની અપેક્ષાએ તથા પોતપોતાના શરીર પ્રમાણે જાણવી ॥ ૨ ॥

(સંઘયણ દ્વા૦) સંઘયણ ૬ ૧ વજ્રઋષભનારાચ સંઘયણ, ૨ ઋષભનારાચ સં૦ ૩ નારાચ સં૦ ૪ અર્ધનારાચ સં૦ ૫ કિલિકા સં૦ અને ૬ છેવટ્ઠુ સંઘયણ ॥ ૩ ॥

(સંઠાણ દ્વા૦) સંસ્થાન ૬—૧ સમચઉરંસ સંસ્થાન, ૨ નિગ્રોધ પરિમંડળ સં૦ ૩ સાદિ સં૦ ૪ વામન સં૦ ૫ કુબ્જ સં૦ અને ૬ હુંડ સંસ્થાન ॥ ૪ ॥

(કષાય કે૦) કષાય ચાર–૧ ક્રોધ, ૨ માન, ૩ માયા અને ૪ લોભ ॥ ૫ ॥ (તહહુતિ કે૦) તેમજ આગળ કહેશે, તે પ્રકારે હોય.

(સન્નાઓ કે૦) સંજ્ઞા ચાર–૧ આહાર સંજ્ઞા, ૨ ભય સંજ્ઞા, ૩ મૈથુન સંજ્ઞા અને ૪ પરિગ્રહ સંજ્ઞા ॥ ૬ ॥

(લેસ કે૦) લેશ્યા છ–૧ કૃષ્ણ લેશ્યા, ૨ નીલ લેશ્યા, ૩ કાપોત લેશ્યા, ૪ તેજુ લેશ્યા ૫ પદ્મ લેશ્યા અને ૬ શુકલ લેશ્યા ॥ ૭ ॥

ઇંદ્રિય પાચ–૧ શ્રોતેદ્રિય, ૨ ચક્ષુઇદ્રિય, ઘ્રાણેંદ્રિય, ૪ રસેદ્રિય અને ૫ સ્પર્શેંદ્રિય ॥ ૮ ॥

(સમુગ્ઘાએ કે૦) સમુદ્દઘાત સાત–૧ વેદની સમુદ્દઘાત, ૨ કસાય સ૦, ૩ મારણાંતિક સ૦, ૫ વૈક્રિય સ૦, ૫ તૈજસ સ૦, ૬ આહારક સ૦ અને ૭ કેવળ સમુદ્દઘાત ॥ ૯ ॥

(સન્ની કે૦) સજ્ઞી અને અસજ્ઞી,–તેમા જેને મન હોય તે સંજ્ઞી અને મન ન હોય તે અસજ્ઞી ॥ ૧૦ ॥

(વેદ કે૦) વેદ ત્રણ–૧ સ્રી વેદ, ૨ પુરુષ વેદ અને ૩ નપુસક વેદ ॥ ૧૧ ॥

(ય કે૦) વળી (પજ્જત્તિ કે૦) પર્યાપ્તિ છ તે–૧ આહાર પર્યાપ્તિ, ૨ શરીર પ૦, ૩ ઇદ્રિય પ૦, ૪ શ્વાસોચ્છ્વાસ પ૦, ૫ ભાષા પ૦ અને ૬ મન પર્યાપ્તિ ॥ ૧૨ ॥

છ પર્યાપ્તિ સ્વરૂપ દર્શાવે છે.

પુદ્ગલના ઉપચયથી થયો જે પુદ્ગલ પરિણમન હેતુ શકિત વિશેષ, તેને પર્યાપ્તિ કહે છે એના બે ભેદ છે–એક લબ્ધિપર્યાપ્તિ અને બીજી કરણપર્યાપ્તિ, જે કર્મના ઉદયથી આરભેલી સ્વયોગ્ય પર્યાપ્તિ સર્વ પૂરી કરી નથી, પણ કરશે તેને લબ્ધિપર્યાપ્તિ કહે છે અને જેણે સ્વયોગ્ય પર્યાપ્તિ સર્વ પૂરી લીધી તેને કરણપર્યાપ્તિ કહે છે.

અપર્યાપ્તિ પણ બે પ્રકારની છે–એક લબ્ધિ અપર્યાપ્તિ, બીજી કરણ અપર્યાપ્તિ આરંભેલી સ્વયોગ્ય પર્યાપ્તિ પૂરી કરે નહિ તેને લબ્ધિ

અપર્યાપ્તિ કહે છે અને જે સ્વયોગ્ય પર્યાપ્તિ સર્વ પૂરી કરશે. પણ હજી કીધી નથી, તેને કરણ અપર્યાપ્તિ કહે છે.

પર્યાપ્તિ છ પ્રકારે છે દરેક જીવને ભવાંતરની ઉત્પત્તિ સમયે જે શકિતવડે આહાર લઇને તેને રસપણે પરિણમાવવાનો જે શકિત વિશેષ તેને આહારપર્યાપ્તિ કહે છે પછી તે રસરૂપ પરિણામને રસ, રૂધિર, માંસ મેદ, અસ્થિ, મજ્જા તથા વીર્ય એ સાત ધાતુપણે પરિણમાવીને શરીર બાંધવાનો જે શકિત વિશેષ તેને શરીરપર્યાપ્તિ કહે છે પછી તે સાત ધાતુપણે પરિણમાવ્યો જે રસ, તે જેને જેટલાં દ્રવ્ય ઇંદ્રિય જોઇએ તેને તેટલાં ઇંદ્રિયપણે પરિણમાવવાનો જે શકિતવિશેષ તેને ઇંદ્રિયપર્યાપ્તિ કહે છે પર્યાપ્તિ એ શબ્દ સર્વ સાથે જોડવો કેમકે એ કહેલી ત્રણ પર્યાપ્તિ પૂરી કર્યા વિના કોઇ જીવ મરણ પામે નહિ, માટે પર્યાપ્તિ શબ્દ વચમાં કહ્યો છે એ ત્રણ પર્યાપ્તિ બાંધીને પછી શ્વાસોશ્વાસ પણે યોગ્ય વર્ગણાનાં દલિક લઇ શ્વાસોશ્વાસપણે પરિણમાવીને અવલંબી મૂકવાનો જે શક્તિ વિશેષ તેને શ્વાસોશ્વાસ પર્યાપ્તિ કહે છે. ભાષાયોગ્ય પુદ્ગળ લઇ ભાષાપણે પરિણમાવીને અવલંબી મૂકવાનો જે શક્તિવિશેષ તેને ભાષાપર્યાપ્તિ કહે છે અને મનોવર્ગણા યોગ્ય પુદ્ગળ લઇ મનપણે પરિણમાવીને અવલંબી મૂકવાનો જે શક્તિવિશેષ તેને મન પર્યાપ્તિ કહે છે એવી રીતે એ છ પ્રકારે પર્યાપ્તિ કહી છે

આહાર પર્યાપ્તિ, શરીરપર્યાપ્તિ, ઇંદ્રિયપર્યાપ્તિ, તથા શ્વાસોશ્વાસ-પર્યાપ્તિ એ ચાર પર્યાપ્તિ એકેંદ્રિયને હોય ને તે ચાર પર્યાપ્તિઓની સાથે પાંચમી ભાષા પર્યાપ્તિ જોડીને પાંચ પર્યાપ્તિ તે વિકલેંદ્રિય એટલે બેઇંદ્રિય તેઇંદ્રિય તથા ચૌરિંદ્રિય પ્રત્યેકને હોય, એ જ પાંચ પર્યાપ્તિઓ અસંજ્ઞી પંચેંદ્રિયને હોય અને છ એ પર્યાપ્તિઓ સંજ્ઞી પંચેંદ્રિયને હોય.

(દિઠ્ઠુ દં૦) દ્રષ્ટિ ત્રણ. ૧ સમકિતદ્રષ્ટિ, ૨ મિથ્યાત્વદ્રષ્ટિ, અને ૩ સમામિથ્યાત્વદ્રષ્ટિ ॥ ૧૩ ॥

(દંસણ દં૦) દર્શન ચાર. ૧ ચક્ષુદર્શન, ૨ અચક્ષુદર્શન, ૩ અવધિ દર્શન ૪ કેવળદર્શન ॥ ૧૪ ॥

(નાણ દં૦) જ્ઞાન પાંચ. ૧ મતિજ્ઞાન, ૨ શ્રુતિજ્ઞાન, ૩ અવધિજ્ઞાન ૪ મનઃપર્યવજ્ઞાન અને ૫ કેવળજ્ઞાન ॥ ૧૫ ॥

(અન્નાણે કે૦) અજ્ઞાન ત્રણ. ૧ મતિ અજ્ઞાન ૨ શ્રુત અજ્ઞાન અને ૩ વિભગ જ્ઞાન ॥ ૧૬ ॥

(જોગ કે૦) યોગ પદર ૪ મનના, ૪ વચનના અને ૭ કાયાના તેમા ૧ સત્ય મનયોગ, ૨ અસત્ય મ૦, ૩ મિશ્ર મ૦ અને ૪ વ્યવહાર મ૦ એ ચાર મનના જાણુવા તથા ૧ સત્ય વચનયોગ, ૨ અસત્ય, વ૦ ૩ મિશ્ર વ૦, ૪ વ્યવહાર વ૦ એ ચાર વચનના જાણુવા તથા ૧ ઔદારિક ૨ ઔદારિકનો મિશ્ર, ૩ વૈક્રિય, ૪ વૈક્રિયનો મિશ્ર, ૫ આહારક, ૬ આહારકનો મિશ્ર, અને ૭ કાર્મણુકાય યોગ એ સાત કાયાના જાણુવા સર્વે મળી પંદર યોગ જાણુવા ॥ ૧૭ ॥

(ઉવયોગ કે૦) ઉપયોગ બાર, તે પાંચ જ્ઞાન, ત્રણ અજ્ઞાન અને ચાર દર્શન એ બાર ઉપયોગ જાણુવા ॥ ૧૮ ॥

(તહા કિમાહારે કે૦) તેમ જ અનુક્રમે આહાર લે જ૦ ત્રણ દિશિનો અને ઉ૦ છ દિશિનો ત્રણ દિશિ તે ૧ ઊંચી, ૨ નીચી અને ૩ તીરછી, અને દિશિ તે ૧ પૂર્વ ૨ પશ્ચિમ, ૩ ઉત્તર ૪ દક્ષિણુ, ૫ ઊંચી અને ૬ નીચી તથા ત્રણ પ્રકારનો આહાર લે તે ૧ સચિત ૨ અચિત અને ૩ મિશ્ર તથા ત્રણ પ્રકારનો આહાર લે તે ૧ ઓજ, ૨ રોમ અને ૩ કવળ એ ત્રણ પ્રકારનો આહાર ॥ ૧૯ ॥

(ઉવવાય કે૦) કેટલા દંડકનો આવીને ઉપજે ? તે આગળ કહેવાશે ॥ ૨૦ ॥

(ઠિઇ કે૦) સ્થિતિ તે જ૦ અંતર્મુહૂર્ત અને ઉત્કૃષ્ટિ તેત્રીશ સાગરોપમની તે સ્થિતિ આગળ કહેવાશે ॥ ૨૧ ॥

(સમુહાએ કે૦) ૧ સમોહિયા મરણુ, ૨ અસમોહિયા મરણુ, તેમાં સમોહિયા મરણુ તે કીડીનો લારની પેઠે જીવના પ્રદેશ છૂટા છૂટા નીકળે તે અને અસમોહિયા મરણુ તે બદૂકના ભડાકાની પેઠે જીવના પ્રદેશ સામટા નીકળે તે ॥ ૨૨ ॥

(ચવણુ કે૦) કેટલા દંડકમાં ચ્યવીને જાય તે આગળ કહેવાશે ॥ ૨૩ ॥

(ગઇ કે૦) ગતિ પાચ, તે ૧ નરકની, ૨ તિર્યંચની ૩ મનુષ્યની, ૪ દેવતાની અને ૫ સિદ્ધની તેમા જે જવુ તે ગતિ

(આગઈ કે૦) આવવું તે આગતિ, તે ચાર પ્રકારની ૧ નરકની ૨ તિર્યંચની ૩ મનુષ્યની અને ૪ દેવતાની. (ચિવ કે૦) નિશ્ચે એ બે ગાથાનો અર્થ કહ્યો ॥ ૨૪ ॥

પ્રાણ દશ, તેમાં પંચેંદ્રિના પાંચ પ્રાણ. તે ૧ શ્રોત્રેંદ્રિય ૨ ચક્ષુઇંદ્રિય, ૩ ઘ્રાણેંદ્રિય, ૪ રસેંદ્રિય અને ૫ સ્પર્શેન્દ્રિય ૬ મનબળ, ૭ વચનબળ ૮ કાયાબળ ૦ શ્વાસોચ્છ્વાસ અને ૧૦ આઉખુ એ દશ. એ પચ્ચીશ દ્વાર કહ્યા. ॥ ૨૫ ॥

ચોવીશ દંડકના નામ કહે છે

પ્રથમ નારકીનો દંડક તે સાત નરકનાં નામ કહે છે ૧ ઘમા, ૨ વસા ૩ શીલા, ૪ અજણા, ૫ રિઠ્ઠા ૬ મઘા અને ૭ માઘમતી. તેનાં ગોત્ર કહે છે ૧ રત્નપ્રભા, ૨ શર્કરાપ્રભા ૩ વાલુપ્રભા, ૪ પંકપ્રભા, ૫ ધૂમપ્રભા, ૬ તમપ્રભા અને ૭ તમસ્તમાપ્રભા એ સાત મળી એક દંડક થયો.

દશ ભવનપતિના દશ દંડક, ૧ અસુરકુમાર, ૨ નાગ કુ૦ ૩ સુવર્ણ કુ૦ ૪ વિદ્યુત કુ૦ ૫ અગ્નિ કુ૦ ૬ દ્વિપ કુ૦ ૭ ઉદધિ કુ૦ ૮ દિશા કુ૦, ૯ પવન કુ૦ અને સ્તનિતકુમાર.

પાંચ થાવરના પાંચ દંડક ૧ ઇંદિ થાવરકાય ૨ બંભી થા૦ ૩ સપિ થા૦ ૪ સુમતિ થા૦ અને ૫ પયાવચ થાવરકાય તેના ગોત્ર કહે છે ૧ પૃથ્વીકાય ૨ અપકાય ૩ તેઉકાય, ૪ વાયુકાય અને ૫ વનસ્પતિકાય.

ત્રણ વિકલેંદ્રિયના ત્રણ દંડક. ૧ બેઇંદ્રિય, ૨ તેઇંદ્રિય અને ૩ ચૌરેંદ્રિય.

વીશમો તિર્યંચ પંચેંદ્રિયનો દંડક. તિર્યંચ પંચેંદ્રિયના પાંચ ભેદ. તે ૧ જળચર, ૨ સ્થળચર ૩ ઉરચર, ૪ ભુજચર, અને ૫ ખેચર જળચર તે કોને કહીએ ? જે જળમા ચાલે તેને જળચર કહીએ. તેના અનેક ભેદ મચ્છ કચ્છ ગાહા, મગર સુસુમાર પ્રમુખ ॥ ૧ ॥ જે પૃથ્વી ઉપર ચાલે તેને સ્થળચર કહીએ, તેના ચાર ભેદ. ૧ એકખુરા, ૨ દોખુરા ૩ ગંડિપયા અને ૪ સણપયા તેમાં એકખુરા તે ઘોડા, ખર પ્રમુખ, દોખુરા તે ગાય ભેંસ પ્રમુખ. ગંડિપયા તે સુંવાળા પગ, સોનીની એરણને ઘાટે પગ તે હાથી ગેંડા પ્રમુખ. સણપયા તે નહોરવાળા જીવ તે સિંહ વાઘ, ચિત્તા કુતરા, બીલાડા

પ્રમુખ એ સ્થળચરના ૪ ભેદ જાણુવા ॥ ૨ ॥ ઉરપર તે હૈયાભર ચાલે તે સર્પની જાત. તેની બે જાત, એક ફેણુ માડે તે અને બીજી ફેણુ ન માંડે તે ॥ ૩ ॥ ભુજપર સર્પ તે ભુજાયે તથા હૈયાભર ચાલે તે ભુજ-પર સર્પ, તેના અનેક ભેદ નોળ, કોળ, કાકિડા, ઘોહ, ઉંદર, ખિસ-કોલ્રી પ્રમુખ ॥ ૪ ॥ ખેચર તે જે આકાશે ચાલે તે પંખીની જાતિ તે પખીના ચાર ભેદ, ૧ ચર્મ પખી ૨ રોમ પખી, ૩ વિતત પખી, ૪ સમુગ પખી, ચર્મ પખી તે ચામડાની પાંખે તે છાપા, વાગુલ પ્રમુખ ॥ ૧ ॥ રોમ પખી તે રોમરાયની પાખ તે સૂડા, ચકલાં, પારેવા પ્રમુખ ॥ ૨ ॥ એ બે પખી અઢી દ્વીપમાંહી અને અઢી દ્વીપ બહાર છે વિતત પખી, તે જેની પાખ પહોળી જ રહે તે વિતત પંખી કહીએ ॥ ૩ ॥ સમુગ પખી, તે જેની પાખ ડાબડાની પેઠે બીડી રહે તે સમુગ પખી કહીએ એ બે પખી અઢી દ્વીપ બહાર જ છે. એ પાચ તિર્યંચ પચેંદ્રિય, સમૂર્ચ્છીમ અને ગર્ભજ જાણુવા એ વીશમો તિર્યંચ પચેંદ્રિયનો દડક થયો

એકવીશમો મનુષ્ય પચેદ્રિયનો દડક, તે મનુષ્ય પચેદ્રિયના ૪ ભેદ—૧ પદર કર્મભૂમિના મનુષ્ય, ૨ ત્રીશ અકર્મ ભૂમિના મનુષ્ય, ૩ છપ્પન અતદ્વીપના મનુષ્ય અને ૪ ચૌદ સ્થાનકના સંમૂર્ચ્છીમ મનુષ્ય કર્મભૂમિ તે કોને કહીએ ? જ્યાં અસિ, મસિ, અને કૃષિ એ ત્રણ પ્રકારના વ્યાપાર છે. તે ૧ (અસિ કે૦) તરવાર પ્રમુખ હથિયારનુ બાંધવુ, ૨ (મસિ કે૦) લખવાનો વ્યાપાર કરવો, ૩ (કૃષિ કે૦) ખેતીવાડી પ્રમુખ વ્યાપાર કરવો એ ત્રણુ પ્રકારના વ્યાપારે કરીને જે જીવે, તે કર્મભૂમિના મનુષ્ય કહીએ તે કર્મભૂમિના ક્ષેત્ર કેટલા ? પાચ ભરત, પાચ ઐરવત, પાચ મહાવિદેહ, એ પદર ક્ષેત્ર કર્મભૂમિના છે તે કયે કયે ઠેકાણે છે ? તે કહે છે એક લાખ જોજનનો જબૂદ્વીપ છે તેમા એક ભરત, એક ઐરવત, અને એક મહાવિદેહ, એ ત્રણુ કર્મભૂમિનો ક્ષેત્ર, જબૂદ્વીપ મધ્યે છે તે જબૂદ્વીપને ફરતો બે લાખ જોજનનો લવણુ સમુદ્ર છે તેને ફરતો ચાર લાખ જોજનનો ધાતકીખડ દ્વીપ છે, તેમા બે ભરત, બે ઐરવત અને બે મહાવિદેહ, એ છ ક્ષેત્ર ધાતકીખડ મધ્યે છે, તેને ફરતો આઠ લાખ જોજનનો કાળોદધિ સમુદ્ર છે, તેને ફરતો આઠ લાખ જોજનનો પુષ્કરાર્ધ દ્વીપ છે તેમા બે ભરત, બે ઐરવત અને બે મહાવિદેહ, એ છ ક્ષેત્ર, પુષ્કરાર્ધ દ્વીપ મધ્યે છે, એ પદર કર્મભૂમ કહ્યા.

ત્રીશ અકર્મભૂમિ અકર્મભૂમિના મનુષ્ય તે કોને કહીએ ? જ્યાં અસિ, મસિ અને કૃષિ એ ત્રણ વ્યાપાર નથી અને દશ પ્રકારનાં કલ્પ વૃક્ષ કરીને જીવે તે અકર્મભૂમિનાં મનુષ્ય કહીએ. તે કયા ક્યા ? પાંચ હેમવય, પાંચ હિરણ્યવય પાંચ હરિવાસ પાચ રમ્યકવાસ પાંચ દેવકુરૂ અને પાંચ ઉત્તરકુરૂ એ ત્રીશ તે કયે કયે ઠેકાણે છે ? એક હેમવય, એક હિરણ્યવય, એક હરિવાસ, એક રમ્યકવાસ, એક દેવકુરૂ એક ઉત્તર કુરૂ એ છ જુગલિયાનાં ક્ષેત્ર જબૂદ્વીપ મધ્યે છે એથી બમણા એટલે બાર ક્ષેત્ર ધાતકિખંડમા છે. તેમજ બાર ક્ષેત્ર પુષ્કરાર્ધ દ્વીપમાં છે એ ત્રીશ અકર્મભૂમિ કહ્યાં.

છપ્પન અતરદ્વીપ અતરદ્વીપ તે કોને કહીએ ? લવણ સમુદ્રના પાણી ઉપર, અતરગ દ્રહામાં દ્વીપ ઉપર રહેનાર માટે અતરદ્વીપના મનુષ્ય કહીએ. તે ક્યાં છે ? ભરત ક્ષેત્રની મર્યાદાનો કરનાર પીળા સુવર્ણનો ચુલહિમવત નામે પવત છે તે એકસો જોજનનો ઊંચો છે, એકસો સાઠનો ઉંડો છે તથા એક હજાર બાવન જોજન અને બાર કળાનો પહોળો છે ચોવીશ હજાર નવસે બત્રીશ જોજનનો લાંબો છે તેને પૂર્વ પશ્ચિમને છેડે બબે દાઢા નીકળી છે, તે એકેકી દાઢા ચોરાશીસે ચોરાશીસે × જોજનથી ઝાઝેરી લાબી છે. તે એકેકી દાઢા ઉપર સાત સાત અતરદ્વીપ છે જગતીથી દાઢા ઉપર ત્રણસે જોજન જઈએ ત્યારે ત્રણસે જોજનનો લાંબો પહોળો પહેલો દ્વીપ આવે ॥ ૧ ॥ ત્યાંથી ચારસે જોજન જઈએ ત્યારે ચારસે જોજનનો લાંબો પહોળો બીજો દ્વીપ આવે ॥ ૨ ॥ ત્યાંથી પાચસે જોજન જઈએ ત્યારે પાચસે જોજનનો લાંબો પહોળો ત્રીજો દ્વીપ આવે ॥ ૩ ॥ ત્યાંથી છસે જોજન જઈએ ત્યારે છસે જોજનનો લાંબો પહોળો ચોથો દ્વીપ આવે ॥ ૪ ॥ ત્યાંથી સાતસે જોજન જઈએ ત્યારે સાતસે જોજનનો લાંબો પહોળો પાચમો દ્વીપ આવે ॥ ૫ ॥ ત્યાંથી આઠસે જોજન જઈએ, ત્યારે આઠસે જોજનનો લાંબો પહોળો છઠ્ઠો દ્વીપ આવે ॥ ૬ ॥ ત્યાંથી નવસે જોજન જઈએ, ત્યારે નવસે જોજનનો લાંબો પહોળો સાતમો દ્વીપ આવ ॥ ૭ ॥ એમ ચારે દાઢા ઉપર થઈને સાત ચોકુ અઠ્ઠાવીશ થાય. એમજ ઐરવત ક્ષેત્રની મર્યાદાનો કરનાર શિખરીનામા પવત છે તે પણ પીળા સુવર્ણનો છે તે ચુલહિમવત પર્વતની પેઠે જાણવો તેને પણ પૂવ પશ્ચિમને

+ ચોરાશીસોને બદલે કોઈ ૧૮૦ જોજન પણ કહે છે અને દરેક અતરદ્વીપા અનુક્રમે જગતીથી ૩૦૦–૪૦૦–૫૦૦ યાવત્ ૯૦૦ જોજન દૂર હોવાનું કહે છે

છેડે બબ્બે ડાઢા નીકળી છે, તે એકેકી ડાઢા ઉપર સાત સાત અંતરદ્વીપ છે એમ અઠ્ઠાવીશ દુ છપ્પન અંતરદ્વીપ છે તેનું સુખ અકર્મભૂમિની પેઠે જાણવું.

ચૌદ સ્થાનકના સમૂચ્છિંમ મનુષ્ય, ૧ (ઉચ્ચારેસુવા કે૦) વડીનિતમા ઊપજે, (પાસવણેસુવા કે૦) લઘુનિતમાં ઉપજે, ૩ (ખેળેસુવા-કે૦) બળખામા ઊપજે, ૪ (સિઘાણેસુવા કે૦) નાસિકાના શ્લેષ્મમા ઊપજે, ૫ (વતેસુવા કે૦) વમનમાં ઊપજે, ૬ (પિત્તેસુવા કે૦) પિતોડામા ઊપજે, ૭ (પુએસુવા કે૦) પરૂમા ઊપજે, ૮ (સોણિએસુવા કે૦) રૂધિરમાં ઊપજે, ૯ (સુક્કેસુવા કે૦) વીર્યમા ઊપજે, ૧૦ (સુક્કપોગ્ગલ પરિસાડિએસુવા કે૦) વીર્યાદિના પુદ્ગલ સુકાણા તે ભીના થયા તેમા ઊપજે, ૧૧ (વિગય જીવ કલેવરેસુવા કે૦) જીવ રહિત મૃતકના કલેવરમા ઉપજે, ૧૨ (ઇત્થિ પુરિસ સજોગેસુવા કે૦) સ્ત્રીપુરુષના સયોગમા ઊપજે, ૧૩ (નગરની ધમણેસુવા કે૦) નગરની ખાળ પ્રમુખમા ઊપજે અને ૧૪ (સવ્વેસુ ચેવ અસુઇ ઠાણેસુવા કે૦) મનુષ્ય સબધી પિયા પ્રમુખ અશુચિ સ્થાનકમા ઊપજે. એ અસંખ્યાતા સંમૂચ્છિંમ મનુષ્ય અતમુર્હૂર્તમા મનુષ્યના શરીરથી વસ્તુ દૂર થાય, તેમા ઊપજે, એવા એકસો એક ક્ષેત્રના ગર્ભજ મનુષ્યના અપર્યાપ્તા અને એકસો એક પર્યાપ્તા તથા એકસો એક સમૂર્ચ્છિમ મનુષ્યના અપર્યાપ્તા એમ ત્રણસેં ત્રણ ભેદનો એકવીશમા મનુષ્યનો દંડ થયો,

બાવીશમો વાણુવ્યંતરનો દડક તેની સોળ જાત છે. ૧ પિશાચ, ૨ ભૂત, ૩ યક્ષ, ૪ રાક્ષસ, ૫ કિન્નર, ૬ કિપુરુષ, ૭ મહોરગ, ૮ ગધર્વ, ૯ આણુપન્ની, ૧૦ પાણુપન્ની, ૧૧ ઇસિવાઇ, ૧૨ ભૂઇવાઇ, ૧૩ કદિય, ૧૪ મહાકન્દિય, ૧૫ કોહંડ અને ૧૬ પયગદેવ એ સોળ જાતના વાણુવ્યતરનો બાવીશમો દડક થયો

ત્રેવીશમો જ્યોતિષીનો દડક તેની દશ જાત છે ૧ ચદ્રમા, ૨ સૂર્ય, ૩ ગ્રહ, ૪ નક્ષત્ર, ૫ તારા એ પાચ ચળ તે અઢીદ્વીપમા છે અને એ પાચ સ્થિર તે અઢીદ્વીપ બહાર છે એ દશ જાત, બે ચદ્રમા અને બે સૂર્ય જબૂદ્વીપમા છે, ચાર ચદ્રમા અને ચાર સૂર્ય લવણ સમુદ્રમા છે, બાર ચદ્રમા અને બાર સૂર્ય ધાતકીખડમા છે, બેતાલીશ ચદ્રમા અને બેંતાલીશ સૂર્ય કાળોદધિ સમુદ્રમા છે, બહોતેર ચદ્રમા અને બહોંતેર સૂર્ય પુષ્કરાર્ધદ્વીપમા છે, એમ સર્વ મળીને મનુષ્યક્ષેત્રમા એકસો બત્રીશ ચદ્રમા અને એકસો બત્રીશ સૂર્ય પરિવાર સહિત ચળ છે પરિવાર તે જ્યા એક ચદ્રમાં અને એક સૂર્ય હોય ત્યા

અઠ્ઠાશી ગ્રહ, અઠ્ઠાવીશ નક્ષત્ર, છાસઠ હજાર નવસે ને પચોતેર ક્રોડાક્રોડી, તારા એ સર્વ ચંદ્રમા સૂર્યનો પરિવાર જાણવો. અસંખ્યાતા ચંદ્રમા અને અસંખ્યાતા સૂર્ય પરિવાર સહિત મનુષ્ય ક્ષેત્ર બહાર, અસંખ્યાતા દ્વીપ સમુદ્રમાં સ્થિર છે, એ દશ જાતનો ત્રેવીશમો જ્યોતિષીનો દંડક થયો.

ચોવીશમો વૈમાનિકનો દંડક તેના છવીશ ભેદ છે. બાર દેવલોક, નવ ગ્રૈવેયક અને પાંચ અનુત્તર વિમાન, એ છવીસ તેના નામ કહે છે— ૧ સૌધર્મ ૨ ઈશાન, ૩ સનત્કુમાર ૪ માહેંદ્ર, ૫ બ્રહ્મલોક ૬ લાંતક ૭ મહાશુક્ર ૮ સહસ્રાર, ૯ આણત, ૧૦ પ્રાણત, ૧૧ આરણ અને ૧૨ અચ્યુત. એ બાર દેવલોકનાં નામ કહ્યા. નવ ગ્રૈવેયકનાં નામ કહે છે ૧ ભદ્દે, ૨ સુભદ્દે, ૩ સુજોએ, ૪ સુમાણસે, ૫ પ્રિયદંસણે, ૬ સુદંસણે, ૭ આમોહે ૮ સુપડિબધ્ધ, અને ૯ જસોધરે. પાંચ અનુત્તર વિમાનનાં નામ કહે છે ૧ વિજય ૨ વિજયંત, ૩ જયંત, ૪ અપરાજિત ૫ સર્વાર્થસિદ્ધ, એ ચોવીશમો વૈમાનિકનો દંડક કહ્યો. હવે પંદર પરમાધામીના નામ કહે છે ૧ અંબ ૨ અંબરીષ ૩ શામ ૪ સબળ, ૫ રૂદ્ર, ૬ વૈરૂદ્ર, ૭ કાળ, ૮ મહાકાળ, ૯ અસિપત્ર ૧૦ ધનુષ્ય, ૧૧ કુંભ, ૧૨ વાલુક ૧૩ વૈતરણી, ૧૪ ખરસ્વર અને ૧૫ મહાઘોષ એ પંદર પરમાધામી તે અસુરકુમારમાં ભળ્યા દશ જાતિના જંભક તેનાં નામ કહે છે. ૧ આણુજંભકા, ૨ પાણજંભકા, ૩ લયણજંભકા ૪ સયણજંભકા, ૫ વત્થજંભકા ૬ પુષ્પજંભકા ૭ ફળજંભકા, ૮ બીજજંભકા, ૯ વિજ્જુજંભકા, અને ૧૦ અવિયતજંભકા, એ દશ જાતિના જંભક દેવતા તે વાણવ્યંતરમા ભળ્યા. ત્રણ કિલ્વિષીના નામ ૧ ત્રણ પલિયા, ૨ ત્રણ સાગરીઆ અને ૩ તેર સાગરીઆ એ ત્રણ કિલ્વિષી, દેવલોક અંતર નિવાસી માટે વૈમાનિકમાં ભળ્યા. હવે નવ લોકાંતિકનાં નામ કહે છે ૧ સારસ્વત, ૨ આદિત્ય, ૩ વહ્નિ ૪ વરૂણ ૫ ગર્દતોયા ૬ તુષિયા ૭ અવ્યાબાધા, ૮ અગ્નિચા અને ૯ રિઠ્ઠા એ નવ લોકાંતિક બ્રહ્મલોકવાસી માટે ઉત્તમ વૈમાનિકમા ભળ્યા. ઈતિ ચોવીશ દંડકના નામ કહ્યા ॥ ૨૪ ॥

હવે સાત ક્રોડ ને બહોતેર લાખ ભવનપતિનાં ભવન છે ચોરાશી લાખ નરકવાસા છે વાણવ્યંતરના અસંખ્યાતા નગર છે જ્યોતિષીનાં અસંખ્યાતા વિમાન છે અસંખ્યાતી રાજધાની છે ચોરાશી લાખ સત્તાણુ હજાર ત્રેવીશ વૈમાનિકના વિમાન છે, મનુષ્યના સંખ્યાતા વાસ છે, શેષ નવ દંડકના અસંખ્યાતા વાસ છે, તે સર્વનું વર્ણન અન્ય સિદ્ધાંતોથી જાણવું

સિદ્ધશિલાના બાર નામ ૧ ઈસિતિવા, ૨ ઇસિપભારાતિવા, ૩ તણુ-તિવા, ૪ તણુ તણુતિવા, ૫ સિદ્ધિતિવા, ૬ સિદ્ધાલયેતિવા, ૭ મુત્તિતિવા ૮ મુત્તાલયેતિવા, ૯ લોયગેતિવા, ૧૦ લોગથુભિયેતિવા, ૧૧ લોગપડિબો-હેતિવા, ૧૨ સવ્વપાણભૂય જીવસત્તા સુહાવહેતિવા, એ મોક્ષના બાર નામ કહ્યા.

એ કિંચિત્ માત્ર નામ દ્વાર સંપૂર્ણમ

ચોવીસ દ્વાર તે ચોવીશ દંડક ઉપર ઉતારે છે.

પહેલો નારકીનો દંડક.

નારકીને શરીર ત્રણઃ-વૈક્રિય, તૈજસ અને કાર્મણ ભવધારણી શરીરની અવઘેણા જઘન્ય અંગુલને અસંખ્યાતમો ભાગ અને ઉત્કૃ૦ પાંચસે ધનુષની અને ઉત્તર વૈક્રિય શરીરની જ૦ અંગુ૦ સંખ્યા૦ અને ઉત્કૃ૦ હજાર ધનુષની પહેલી નરકે જ૦ અગુ૦ અસં૦ અને ઉત્કૃ૦ પોણા આઠ ધનુષ ને છ આગળની અને ઉત્તર વૈક્રિય કરે તો જ૦ અગુ૦ સખ્યા૦ અને ઉત્કૃ૦ સાડાપંદર ધનુષ ને બાર આગળની બીજી નરકે જ૦ અગુ૦ અસં૦ અને ઉત્કૃ૦ સાડાપંદર ધનુષ ને બાર આંગળની અને ઉત્તર વૈક્રિય કરે તો જ૦ અગુ૦ સખ્યા૦ અને ઉત્કૃ૦ સવાએકત્રીસ ધનુષની અને ઉત્તર વૈક્રિય કરે તો જ૦ અગુ૦ અને ઉત્કૃ૦ સાઢીબાસઠ ધનુષની ચોથી નરકે૦ જ૦ અગુ૦ અસં૦ અને ઉત્કૃ૦ સાડીબાસઠ ધનુષની અને ઉત્તર વૈક્રિય કરે તો જ૦ અંગુ૦ સખ્યા૦ અને ઉત્કૃ૦ સવાસો ધનુષની પાંચમી નરકે જ૦ અગુ૦ અસ૦ અને ઉત્કૃ૦ સવાસો ધનુષની અને ઉત્તર વૈક્રિય કરે તો જ૦ અગુ૦ સખ્યા અને ઉત્કૃ૦ અઢીસે ધનુષની છઠ્ઠી નરકે જ૦ અંગુ૦ અસ૦ અને ઉત્કૃ૦ અઢીસે ધનુષની અને ઉત્તર વૈક્રિય કરે તો જ૦ અગુ૦ સંખ્યા૦ અને ઉત્કૃ૦ પાચસે ધનુષની સાતમી નરકે જ૦ અગુ૦ અસં૦ અને ઉત્કૃ૦ પાચસે ધનુષની અને ઉત્તર વૈક્રિય કરે તો૦ જ૦ અગુ૦ સખ્યા૦ અને ઉત્કૃ૦ હજાર ધનુષની. સઘયણ-નારકી અસઘયણીય, નારકીને એક હુંડ સંસ્થાન. કષાય ચારે ક્રોધ, માન, માયા અને લોભ, પણ નારકીને ક્રોધ ઘણો. સંજ્ઞા ચારે, આહારસંજ્ઞા, ભયસંજ્ઞા, મૈથુનસંજ્ઞા અને પરિગ્રહસંજ્ઞા પણ નારકીને ભય ઘણો. નારકીને લેશ્યા ત્રણ, પહેલી સમુચ્ચે, પહેલી બીજી નરકે એક કપોત લેશ્યા, ત્રીજી નરકે બે લેશ્યા, કાપોત ઘણી

ઘણી અને નીલ થોડી, ચોથી નરકે એક નીલ લેશ્યા પાંચમી નરકે બે લેશ્યા, નીલ ઘણી અને કૃષ્ણ થોડી, છઠ્ઠી નરકે એક કૃષ્ણ લેશ્યા, સાતમી નરકે મહાકૃષ્ણ લેશ્યા. ઇંદ્રિય પાંચ. ૧ શ્રોત્રેંદ્રિય ૨ ચક્ષુ ઇંદ્રિય, ૩ ઘ્રાણેંદ્રિય, રસેંદ્રિય અને ૫ સ્પર્શેંદ્રિય. સમુદ્‌ઘાત ચાર તે વેદની કષાય, મારણાંતિક અને વૈક્રિય, (સન્નિ કે૦) પહેલી નરકે સન્ની ને અસન્ની એ બે હોય બીજીથી માંડી સાતમી નરક સુધી એકલા સન્ની છે વેદ, નારકીને એક નપુંસક વેદ. નારકીને પર્યાય છ પણ ભાષા અને મન ભેગાં બાંધે. નારકીને દૃષ્ટિ ત્રણ સમકિત દૃષ્ટિ, મિથ્યાદૃષ્ટિ, અને સમામિથ્યાદૃષ્ટિ. નારકીને દર્શન ત્રણ. ચક્ષુદર્શન, અચક્ષુદર્શન અને અવધિદર્શન. નારકીને જ્ઞાન ત્રણ, મતિજ્ઞાન, શ્રુતજ્ઞાન અને અવધિજ્ઞાન. અજ્ઞાન ત્રણ, મતિઅજ્ઞાન શ્રુતઅજ્ઞાન અને વિભંગ જ્ઞાન નારકીને યોગ અગીઆર તે ચાર મનના, ચાર વચનના ત્રણ કાયાના, તે વૈક્રિય, વૈક્રિયનો મિશ્ર અને કામણકાયયોગ એમ અગિઆર યોગ નારકીને ઉપયોગ નવ તે ત્રણ જ્ઞાન અને ત્રણ અજ્ઞાન અને ત્રણ દર્શન; એમ નવ. (તહા કે૦) તેમજ આહાર લે, તો જ૦ ઉત્કૃ૦ છ દિશિનો આહાર લે તે બે પ્રકારનો, ઓજ અને રોમ આહાર તે પણ અશુભ અને અચિત્ત (ઉવવાય કે૦) આવીને ઉપજે તે પહેલી નરકે બે દંડકના મનુષ્ય ગર્ભજ, તિર્યંચ ગર્ભજ અને સંમૂર્છિમ એ બે દંડકના આવીને ઉપજે અને બીજીથી માંડીને સાતમી સુધી ગર્ભજ તિર્યંચ અને ગર્ભજ મનુષ્યના આવી ઉપજે સ્થિતિ, પહેલી નરકે જ૦ દશ હજાર વર્ષની અને ઉત્કૃ૦ એક સાગરની બીજી નરકે જ૦ એક સાગ૦ ઉત્કૃ૦ ત્રણ સાગ૦ ત્રીજી નરકે જ૦ ત્રણ સા૦ ઉત્કૃ૦ સાત સાગ, ચોથી નરકે જ૦ સાત સા૦ ઉત્કૃ૦ દશ સા૦ પાંચમી નરકે જ૦ દશ સા૦ ઉત્કૃ૦ સત્તર સા૦ છઠ્ઠી નરકે જ૦ સત્તર સા૦ ઉત્કૃ૦ બાવીસ સા૦ સાતમી નરકે જ૦ બાવીશ સા ઉત્કૃ૦ તેત્રીશ સાગરની. સમોહિયા મરણ અને અસમોહિયા મરણ બે પ્રકારે છે ચવણ તે નારકી ચ્યવીને બે દંડકના જાય તે મનુષ્ય અને તિર્યંચમાં જાય તેમાં સાતમી નરકનો નીકળ્યો એક તિર્યંચના દંડકમાં જાય (ગઇ કે૦) નારકી મરીને બે ગતિમા જાય, તે મનુષ્ય અને તિર્યંચમા જાય આવે પણ બે ગતિનો તે મનુષ્ય અને તિર્યંચનો, પ્રાણ દશ લાભે યોગ ત્રણ, મન, વચન અને કાયાના એ ત્રણ

ઇતિ પ્રથમ નારકીનો દંડક

દશ ભવનપતિના દશ દંડક

તેમા શરીર ત્રણ વૈક્રિય, તૈજસ અને કાર્મણ. ભવનપતિની અવઘેણા જ૦ અંગુ૦ અસ૦ ઉત્કૃ૦ સાત હાથની, અને ઉત્તર વૈક્રિય કરે તો જ૦ અગુ૦ સ૦ ઉત્કૃ૦ લાખ જોજનની સઘયણ નથી સસ્થાન એક-સમચઉરસ કષાય ચારે, પણ દેવતાને લોભ ઘણો સજ્ઞા ચારે, પણ દેવતાને પરિગ્રહ સજ્ઞા ઘણી લેશ્યા, કૃષ્ણ, નીલ, કાપોત અને તેજુ, ઇંદ્રિય પાચે છે સમુદ્‌ઘાત પાચ, વેદની, કષાય, મારણાતિક વૈક્રિય અને તૈજસ સજ્ઞી અસજ્ઞી બે જાણવા, વેદ બે, સ્ત્રી અને પુરુષ પર્યાય પાચ, ભાષા અને મન ભેગા બાધે દૃષ્ટિ ત્રણ, દર્શન ત્રણ, એક કેવળ-દર્શન નહિ જ્ઞાન ત્રણ, મતિજ્ઞાન, શ્રુતજ્ઞાન અને અવધિજ્ઞાન અજ્ઞાન ત્રણ યોગ અગીઆર, તે ચાર મનના, ચાર વચનના, ત્રણ કાયાના, વૈક્રિય, વૈક્રિયનો મિશ્ર અને કાર્મણ કાયયોગ, ઉપયોગ, નવ, ત્રણજ્ઞાન, ત્રણ અજ્ઞાન અને ત્રણ દર્શન, તેમજ આહાર લે તે જ૦ અને ઉત્કૃ૦ છ દિશિનો આહાર લે વળી બે પ્રકારે આહાર લે ઓજ આહાર ને રોમ આહાર તે પણ શુભ અને અચિત. (ઉવવાય કે૦) બે દડકના આવીને ઊપજે તે મનુષ્ય ને તિર્યંચના આવીને ઊપજે (ઠિઇ કે૦) સ્થિતિ ભવનપતિમા દક્ષિણ દિશાના અસુરકુમારનો સ્થિતિ જ૦ દશ હજાર વર્ષની, ઉત્કૃ૦ એક સા૦ તેની દેવીની જ૦ દશ હજાર વર્ષની, ઉત્કૃ૦ સાડાત્રણ પલ્યોપમની તેના નવનિકાયના દેવતાની જ૦ દશ હજાર વર્ષની ઉ૦ દોઢ પલ્યોપમની, તેની દેવીની જ૦ દશ હજાર વર્ષની, ઉ૦ પોણા પલ્યની ઉત્તર દિશાના અસુરકુમારની સ્થિતિ જ૦ દશ હજાર વર્ષની, ઉ૦ એક સાગર ઝાઝેરાની, તેની દેવીની જ૦ દશ હજાર વર્ષની ઉ૦ સાડાચાર પલ્યોપમની, તેના નવનિકાયના દેવતાની જ૦ દશ હજાર વર્ષની, ઉ૦ બે પલ્યોપમની દેશેઊણી તેની દેવીની જ૦ દશ હજાર વર્ષની ઉ૦ એક પલ્યોપમ દેશેઊણીની સમોહિયા મરણ અને અસમો-હિયા મરણ એ બે મરણ લાભે ચવણ તે ચ્યવીને પાચ દડકમા જાય, તે પૃથ્વી, પાણી, વનસ્પતિ, મનુષ્ય અને તિર્યંચ એ પાચમા જાય (ગઇ કે૦) મરીને બે ગતિમાં જાય (આગઈ કે૦) આવે પણ બે ગતિનો, મનુષ્ય અને તિર્યંચનો, પ્રાણ દશ લાભે જોગ ત્રણ

ઇતિ દશ ભવનપતિના દશ દડક.

ઘણી અને નીલ થોડી, ચોથી નરકે એક નીલ લેશ્યા, પાંચમી નરકે બે લેશ્યા નીલ ઘણી અને કૃષ્ણ થોડી, છઠ્ઠી નરકે એક કૃષ્ણ લેશ્યા, સાતમી નરકે મહાકૃષ્ણ લેશ્યા. ઇંદ્રિય પાંચ. ૧ શ્રોતેંદ્રિય ૨ ચક્ષુ ઇંદ્રિય, ૩ ઘ્રાણેંદ્રિય, રસેંદ્રિય અને ૫ સ્પર્શેંદ્રિય. સમુદ્ઘાત ચાર તે વેદની કષાય, મારણાંતિક અને વૈક્રિય, (સન્નિ કે૦) પહેલી નરકે સન્ની ને અસન્ની એ બે હોય બીજીથી માંડી સાતમી નરક સુધી એકલા સન્ની છે વેદ, નારકીને એક નપુંસક વેદ. નારકીને પર્યાય છ પણ ભાષા અને મન ભેળાં બાંધે. નારકીને દૃષ્ટિ ત્રણ. સમકિત દૃષ્ટિ, મિથ્યાદૃષ્ટિ અને સમામિથ્યાદૃષ્ટિ. નારકીને દર્શન ત્રણ. ચક્ષુદર્શન, અચક્ષુદર્શન અને અવધિદર્શન. નારકીને જ્ઞાન ત્રણ, મતિજ્ઞાન, શ્રુતજ્ઞાન અને અવધિજ્ઞાન અજ્ઞાન ત્રણ, મતિઅજ્ઞાન શ્રુતઅજ્ઞાન અને વિભંગ જ્ઞાન નારકીને યોગ અગીઆર તે ચાર મનના, ચાર વચનના, ત્રણ કાયાના તે વૈક્રિય, વૈક્રિયનો મિશ્ર અને કાર્મણકાયયોગ એમ અગિયાર યોગ નારકીને ઉપયોગ નવ તે ત્રણ જ્ઞાન અને ત્રણ અજ્ઞાન અને ત્રણ દર્શન; એમ નવ. (તહા કે૦) તેમજ આહાર લે, તો જ૦ ઉત્કૃ૦ છ દિશિનો આહાર લે તે બે પ્રકારનો, ઓજ અને રોમ આહાર. તે પણ અશુભ અને અચિત્ત (ઉવવાય કે૦) આવીને ઉપજે તે પહેલી નરકે બે દંડકના મનુષ્ય ગર્ભજ, તિર્યંચ ગર્ભજ અને સમૂર્છિમ એ બે દંડકના આવીને ઉપજે અને બીજીથી માંડીને સાતમી સુધી ગર્ભજ તિર્યંચ અને ગર્ભજ મનુષ્યના આવી ઉપજે સ્થિતિ, પહેલી નરકે જ૦ દશ હજાર વર્ષની અને ઉત્કૃ૦ એક સાગરની બીજી નરકે જ૦ એક સાગ૦ ઉત્કૃ૦ ત્રણ સાગ૦ ત્રીજી નરકે જ૦ ત્રણ સા૦ ઉત્કૃ૦ સાત સાગ ચોથી નરકે જ૦ સાત સા૦ ઉત્કૃ૦ દશ સા૦, પાચમી નરકે જ૦ દશ સા૦ ઉત્કૃ૦ સત્તર સા૦ છઠ્ઠી નરકે જ૦ સત્તર સા૦ ઉત્કૃ૦ બાવીસ સા૦, સાતમી નરકે જ૦ બાવીશ સા ઉત્કૃ૦ તેત્રીશ સાગરની. સમોહિયા મરણ અને અસમોહિયા મરણ બે પ્રકારે છે ચવણ તે નારકી આવીને બે દંડકમાં જાય તે મનુષ્ય અને તિર્યંચમાં જાય તેમાં સાતમી નરકનો નીકળ્યો એક તિર્યંચના દંડકમાં જાય (ગઇ કે૦) નારકી મરીને બે ગતિમાં જાય, તે મનુષ્ય અને તિર્યંચમા જાય આવે પણ બે ગતિનો તે મનુષ્ય અને તિર્યંચનો, પ્રાણ દશ લાભે. યોગ ત્રણ, મન, વચન અને કાયાના એ ત્રણ

ઇતિ પ્રથમ નારકીનો દંડક

દશ ભવનપતિના દશ દંડક

તેમા શરીર ત્રણ વૈક્રિય, તૈજસ અને કાર્મણ. ભવનપતિની અવઘેણા જ૦ અંગુ૦ અસ૦ ઉત્કૃ૦ સાત હાથની, અને ઉત્તર વૈક્રિય કરે તો જ૦ અગુ૦ સ૦ ઉત્કૃ૦ લાખ જોજનની સઘયણ નથી મસ્થાન એક-સમચઉરસ કષાય ચારે, પણ દેવતાને લોભ ઘણો સજ્ઞા ચારે, પણ દેવતાને પરિગ્રહ સજ્ઞા ઘણી લેશ્યા, કૃષ્ણ, નીલ, કાપોત અને તેજુ, ઇંદ્રિય પાંચે છે મસુદઘાત પાંચ, વેદની, કષાય, મારણાંતિક વૈક્રિય અને તૈજસ સંજ્ઞી અસજ્ઞી બે જાણવા, વેદ બે, સ્ત્રી અને પુરુષ પર્યાય પાચ, ભાષા અને મન ભેગા બાધે દૃષ્ટિ ત્રણ, દર્શન ત્રણ, એક કેવળ-દર્શન નહિ જ્ઞાન ત્રણ, મતિજ્ઞાન, શ્રુતજ્ઞાન અને અવધિજ્ઞાન અજ્ઞાન ત્રણ યોગ અગીઆર, તે ચાર મનના, ચાર વચનના, ત્રણ કાયાના, વૈક્રિય, વૈક્રિયનો મિશ્ર અને કાર્મણ કાયયોગ, ઉપયોગ, નવ, ત્રણજ્ઞાન, ત્રણ અજ્ઞાન અને ત્રણ દર્શન, તેમજ આહાર લે તે જ૦ અને ઉત્કૃ૦ છ દિશિનો આહાર લે વળી બે પ્રકારે આહાર લે ઓજ આહાર ને રોમ આહાર તે પણ શુભ અને અચિત. (ઉવવાય કે૦) બે દડકના આવીને ઊપજે તે મનુષ્ય ને તિર્યંચના આવીને ઊપજે (ઠિઇ કે૦) સ્થિતિ ભવનપતિમાં દક્ષિણ દિશાના અસુરકુમારની સ્થિતિ જ૦ દશ હજાર વર્ષની, ઉત્કૃ૦ એક સા૦ તેની દેવીની જ૦ દશ હજાર વર્ષની, ઉત્કૃ૦ સાડાત્રણ પલ્યોપમની તેના નવનિકાયના દેવતાની જ૦ દશ હજાર વર્ષની ઉ૦ દોઢ પલ્યોપમની, તેની દેવીની જ૦ દશ હજાર વર્ષની, ઉ૦ પોણા પલ્યની ઉત્તર દિશાના અસુરકુમારની સ્થિતિ જ૦ દશ હજાર વર્ષની, ઉ૦ એક સાગર ઝાઝેરાની, તેની દેવીની જ૦ દશ હજાર વર્ષની ઉ૦ સાડાચાર પલ્યોપમની, તેના નવનિકાયના દેવતાની જ૦ દશ હજાર વર્ષની, ઉ૦ બે પલ્યોપમની દેશેઊણી તેની દેવીની જ૦ દશ હજાર વર્ષની ઉ૦ એક પલ્યોપમ દેશેઊણીની સમોહિયા મરણ અને અસમો-હિયા મરણ એ બે મરણ લાભે ચવણ તે ચવીને પાંચ દંડકમા જાય, તે પૃથ્વી, પાણી, વનસ્પતિ, મનુષ્ય અને તિર્યંચ એ પાચમા જાય (ગઇ કે૦) મરીને બે ગતિમા જાય (આગઈ કે૦) આવે પણ બે ગતિનો, મનુષ્ય અને તિર્યંચનો, પ્રાણ દશ લાભે જોગ ત્રણ

ઇતિ દશ ભવનપતિના દશ દંડક.

પાંચ સ્થાવરના પાંચ દંડક

૧ પૃથ્વી ૨ પાણી ૩ તેઉ ૪ વનસ્પતિ એ ચારને શરીર ત્રણ તે ઓદારિક તેજસ અને કાર્મણ અને વાયુને શરીર ચાર, તે ઓદારિક વૈક્રિય તેજસ અને કાર્મણ, પૃથ્વી પાણી, તેઉ અને વાયુ એ ચારેની અવઘેણા જ૦ ને ઉત્કૃ૦ અંગુલને અસ૦ ભાગ અને વનસ્પતિની જ૦ અંગુ૦ અસંખ્યા ઉત્કૃ૦ હજાર જોજનની ઝાઝેરી, કમળ પ્રમુખની સંઘયણ એક છેવટ્ઠુ સસ્થાન એક હુંડ, પાંચેના સસ્થાન કહે છે ૧ પૃથ્વીનું સસ્થાન મસૂરની દાળ તથા ચદ્રમાને આકારે. ૨ પાણીનું સસ્થાન પાણીના પરપોટાને આકારે ૩ તેઉનું સસ્થાન સોયના ભારાને આકારે ૨ વાયરાનું સસ્થાન ધ્વજાને આકારે. ૫ વનસ્પતિનું સસ્થાન નાના પ્રકારનું કષાય ચારે, સજ્ઞા ચારે લેશ્યા- પૃથ્વી, પાણી વનસ્પતિ એ ત્રણને અપર્યાપ્તા વેળા લેશ્યા ચાર પહેલી, બાકીના અપર્યાપ્તામા અને પાંચેના પર્યાપ્તામાં લેશ્યા ત્રણ પહેલી. ઇંદ્રિય એક કાયાની, સમુદ્ઘાત પૃથ્વી પાણી તેઉ ને વનસ્પતિ એ ચારને ત્રણ તે વેદની કષાય ને મારણાતિક અને વાયરાને સમુદ્ઘાત ચાર તે વૈક્રિયની વધી સન્ની તે પાંચે સ્થાવર અસન્ની વેદ એક નપુસક પર્યાય પાંચેને ચાર —આહાર પર્યાય, શરીર પર્યાય ઇંદ્રિય પર્યાય, શ્વાસોચ્છવાસ પર્યાય દ્રષ્ટિ એક મિથ્યાત્વ દર્શન એક અચક્ષુદર્શન, જ્ઞાન નથી, અજ્ઞાન બે તે મતિઅજ્ઞાન ને શ્રુતઅજ્ઞાન. પૃથ્વી પાણી તેઉ અને વનસ્પતિ એ ચારને જોગ ત્રણ તે ૧ ઓદારિક ૨ ઓદારિકનો મિશ્ર અને ૩ કાર્મણ કાય જોગ અને વાયરાને જોગ પાંચ તે વૈક્રિય અને વૈક્રિયનો મિશ્ર એ બે વધ્યા ઉપયોગ ત્રણ પાંચેને બે અજ્ઞાન ને એક અચક્ષુદર્શન, (તહા કે૦) તેમજ આહાર લે જઘન્ય ત્રણ દિશિનો ઉત્કૃ૦ છ દિશિનો કેવળ વજ્રને બે પ્રકારનો આહાર કરે, ઉવવાય તે આવીને ઉપજે, પૃથ્વી પાણી ને વનસ્પતિમા ત્રેવીશ દડકના એક નારકી વર્જીને અને તેઉ વાયુમાં દશ દડકના આવીને ઉપજે, પાંચ સ્થાવર ત્રણ વિકલેંદ્રિય, મનુષ્ય ને તિર્યંચ ૧ પૃથ્વીની સ્થિતિ જ૦ અંતર્મુહુર્તની ઉ૦ બાવીશ હજાર વર્ષની ૨ પાણીની સ્થિતિ જ૦ અ૦ ઉ૦ સાત હજાર વર્ષની. તેઉની સ્થિતિ જ૦ અતર્મુહુર્તની ઉ૦ ત્રણ અહોરાત્રિની ૪ વાયરાની સ્થિતિ જ૦ અતર્મુહુર્તની ઉ૦ ત્રણ હજાર વર્ષની, ૫ વનસ્પતિની સ્થિતિ જ૦ અતર્મુહુતની ઉ૦ દશ હજાર વર્ષનો સમોહિયા મરણ અને અસમોહિયા મરણ એ બે મરણ છે ચવણ તે ચવીને પૃથ્વી પાણી ને વનસ્પતિ એ દશ દડકમા જાય પાંચ સ્થાવર ત્રણ વિકલેંદ્રિય, મનુષ્ય ને તિર્યંચમાં

નવ દડકમાં જાય, મનુષ્ય વર્જી પાંચ સ્થાવર, ત્રણ વિકલેંદ્રિય ને તિર્યંચ (ગઇ કે૦) ગતિ તે મરીને પૃથ્વી, પાણી ને વનસ્પતિ, બે ગતિમાં જાય. મનુષ્ય ને તિર્યંચમાં અને તેઉ, વાયુ એક, તિર્યંચગતિમાં જાય આગઇ તે પૃથ્વી પાણી, વનસ્પતિમાં ત્રણ ગતિનો આવે તે દેવતા, મનુષ્ય ને તિર્યંચનો. પ્રાણ પાંચેયને ચાર ૧ એકેંદ્રિયપણું, ૨ કાયબળ, ૩ શ્વાસોચ્છવાસ, ૪ આઉખું જોગ એક, કાય જોગ.

ઇતિ પાંચ સ્થાવરના પાંચ દંડક

ત્રણ વિકલેંદ્રિયના ત્રણ દંડક.

બે ઇંદ્રિય, તેઇંદ્રિય, અને ચૌરેદ્રિયમાં શરીર ત્રણ ઔદારિક, તૈજસ ને કાર્મણ, બે ઇંદ્રિયની અવઘેણા જ૦ અગુ૦ અસં ઉ૦ બાર જોજનની તેઇંદ્રિય જ૦ અંગુ૦ અસં૦ ઉ૦ ત્રણ ગાઉની ચૌરેદ્રિયની જ૦ અગુ૦ અસં૦ ઉ૦ ચાર ગાઉની સઘયણ એક છેવટુ, સસ્થાન એક હુંડ, કષાય, ચારે, સંજ્ઞા ચારે, લેશ્યા ત્રણ પહેલી, બેઇંદ્રિયને ઇંદ્રિય બે ૧ કાયા અને ૨ જીભ તેઇંદ્રિયને ઇંદ્રિય ત્રણ, તે નાસિકા વધી. ચૌરેદ્રિયને ઇંદ્રિય ચાર, તે આખો વધી સમુદ્ઘાત ત્રણ, વેદની, કષાય ને મરણાતિક સજ્ઞી તે અસજ્ઞી વેદ ૧ નપુસક પર્યાય પાંચ, મન નહિ, દૃષ્ટિ બે, સમકિત દૃષ્ટિ ને મિથ્યાત્વદૃષ્ટિ બેઇંદ્રિય, તેઇંદ્રિય ને એક અચક્ષુદર્શન ચૌરેદ્રિયને બે દર્શન, ચક્ષુદર્શન ને અચક્ષુદર્શન, જ્ઞાન બે મતિજ્ઞાન ને શ્રુતજ્ઞાન અજ્ઞાન બે, મતિઅજ્ઞાન, શ્રુતઅજ્ઞાન. જોગ ચાર ૧ ઔદારિક, ૨ ઔદારિકનો મિશ્ર, ૩ કાર્મણકાય જોગ ૪ વ્યવહાર વચન બેઇંદ્રિય, તેઇંદ્રિયને ઉપયોગ પાચ, બે જ્ઞાન, બે અજ્ઞાન ને એક અચક્ષુદર્શન ચૌરેદ્રિયને ઉપયોગ છ, બે જ્ઞાન, બે અજ્ઞાન ને બે દર્શન (તહા કે૦) તેમજ આહાર લે, જઘન્ય અને ઉત્કૃષ્ટો છ દિશિનો આહાર લે તથા ત્રણ પ્રકારનો આહાર લે, ૧ ઓજ, ૨ રોમ અને ૩ કવલ ઉવવાય તે આવીને ઊપજે દશ દડકના પાચ સ્થાવર, ત્રણ વિકલેદ્રિય, મનુષ્ય અને તિર્યંચ બે ઇંદ્રિયની સ્થિતિ જ૦ અતર્મુહૂર્તની ઉ૦ બાર વર્ષની તેઇંદ્રિયની જ૦ અતર્મુહૂર્તની ઉ૦ ઓગણપચાસ દિવસની ચૌરેદ્રિયની જ૦ અતર્મુહૂર્તની ઉ૦ છ મહિનાની સમોહિયા મરણ ને અસમોહિયા મરણ બે છે ચવણ તે ચ્યવીને દશ દડકમા જાય, પાચ સ્થાવર, ત્રણ વિકલેદ્રિય, મનુષ્ય ને તિર્યંચમાં આગઇ તે આવે પણ બે ગતિના તે મનુષ્ય ને તિર્યંચના બે ઇંદ્રિયને પ્રાણ

૭ બે ઇંદ્રિયના ૭ પ્રાણ, રસેઇંદ્રિયબળ, સ્પર્શેન્દ્રિયબળ, કાયબળ વચન બળ, શ્વાસોશ્વાસ, આઉખુ તેઇંદ્રિયને પ્રાણ સાત, તે નાસિકા વધી અને ચૌરેંદ્રિયને આઠ પ્રાણ તે આંખ વધી જોગ બે, વચનજોગ ને કાયજોગ.

ઇતિ ત્રણ વિકલેંદ્રિયના ત્રણ દડક.

વીશમો તિર્યંચ પંચેંદ્રિયનો દંડક

પાંચે સમુચ્છિંમને શરીર ત્રણ, ઔદારિક તેજસ ને કારમણ અને ગર્ભજને ચાર શરીર તે વૈક્રિય વધ્યુ એ પાંચની અવઘેણા કહે છે જળચર સમુચ્છિમ ને ગર્ભજની જ૦ અગુ૦ અસ૦ ઉ૦ હજાર જોજનની. સ્થળચર સમુચ્છિંમની જ૦ અગુ૦ અસ૦ ઉ૦ પ્રત્યેક ગાઉની. ગભજની જ૦ અગુ૦ અસ૦ ઉ૦ ૭ ગાઉની ઉરપર સમુચ્છિંમ સર્પની જ૦ અગુ૦ અસ૦ ઉ પ્રત્યેક જોજનની અને ગર્ભજની જ૦ અગુ૦ અસ૦ ઉ હજાર જોજનની, ભુજપર સમુચ્છિમ સપની જ૦ અગુ૦ અસ૦ ઉ૦ પ્રત્યેક ધનુષની. ગર્ભજની જ૦ અગુ૦ અસ૦ ઉ૦ પ્રત્યેક ગાઉની ખેચર સમુચ્છિંમ ને ગભજની જ૦ અગુ૦ અસ૦ ઉ૦ પ્રત્યેક ધનુષની અને ઉત્તર વૈક્રિય કરે તો જ૦ અગુ૦ સખ્યા ઉ૦ નવસે જોજનની, સમુચ્છિંમને એક છેવટુ સઘયણ ગર્ભજને ૭ સઘયણ સમુચ્છિમને એક હુંડ સ્થાન ગર્ભજને ૭ સસ્થાન, કષાય ચારે, પણ તિર્યંચને માયા ઘણી. સજ્ઞા ચારે પણ તિર્યંચને આહાર સજ્ઞા ઘણી. લેશ્યા સમુચ્છિમને ત્રણ પહેલી, ગર્ભજને ૭ લેશ્યા, ઇંદ્રિય પાંચ છે સમુચ્છિંમને સમુદ્ઘાત ત્રણ, તે વેદની કષાય, ને મારણાંતિક, અને ગર્ભજને સમુદ્ઘાત પાંચ, તે વેદની, કષાય મારણાંતિક, વૈક્રિય અને તૈજસ. સન્ની અસન્ની બે છે સમુચ્છિંમને વેદ એક નપુંસક. ગર્ભજને ત્રણ વેદ સમુચ્છિંમને પર્યાય પાંચ, મન નહિ અને ગભજને ૭ પર્યાય ૭ સમુચ્છિમને દ્રષ્ટિ બે, સમકિત ને મિથ્યાત્વ ગભજને દ્રષ્ટિ ત્રણ સમુચ્છિંમને દર્શન બે, તે ચક્ષુદર્શન અચક્ષુદર્શન ગર્ભજને ત્રણ દર્શન સમુચ્છિંમને જ્ઞાન બે મતિજ્ઞાન ને શ્રુતજ્ઞાન, ગર્ભજને ત્રણ જ્ઞાન. અજ્ઞાન સમુચ્છિમને બે, મતિ અજ્ઞાન ને શ્રુત અજ્ઞાન અને ગર્ભજને ત્રણ અજ્ઞાન. સમુચ્છિંમને જોગ ચાર. તે ઔદારિકના બે કારમણ કાયજોગ ને વ્યવહાર વચન. ગભજને તેર જોગ તે આહારકના બે નહિ સમુચ્છિમને ઉપયોગ ૭ તે બે જ્ઞાન બે અજ્ઞાન અને બે દર્શન ગભજને ઉપયોગ નવ તે ત્રણ જ્ઞાન ત્રણ અજ્ઞાન ને ત્રણ દર્શન તેમજ

આહાર જઘન્ય ઉત્કૃષ્ટો છ દિશિનો લે તથા ત્રણ પ્રકારે આહાર લે તે ઓજ, રોમ ને કેવળ, ઉવવાય તે સંમૂર્ચ્છિમમા દશ દંડકના આવીને ઉપજે પાંચ સ્થાવર, ત્રણ વિકલેંદ્રિય, મનુષ્ય ને તિર્યંચ ગર્ભજમા ચોવીશે દંડકના આવીને ઉપજે. સ્થિતિ જળચર સમૂર્ચ્છિમ ને ગર્ભજની જ૦ અંત૦ ઉ૦ પૂર્વ ક્રોડની. સ્થળચર સંમૂર્ચ્છિમની જ૦ અંત૦ ઉ૦ ચોરાશી હજાર વર્ષની અને ગર્ભજની જ૦ અંત૦ ઉ૦ ત્રણ પલ્યોપમની. ઉરપર સર્પ સમૂર્ચ્છિમની જ૦ અંત૦ ઉ૦ ત્રેપન હજાર વર્ષની અને ગર્ભજની જ૦ અંત૦ ઉ૦ પૂર્વક્રોડની ભુજપર સર્પ સમૂર્ચ્છિમની જ૦ અંત૦ ઉ૦ બેતાલીશ હજાર વર્ષની અને ગર્ભજની જ૦ અંત૦ ઉ૦ પૂર્વક્રોડની. ખેચર સંમૂર્ચ્છિમની જ૦ અંત૦ ઉ૦ બહોંતેર હજાર વર્ષની અને ગર્ભજની જ૦ અંત૦ ઉ૦ પલ્યોપમનો અસંખ્યાતમો ભાગ સમોહિયા મરણ ને અસમોહિયા મરણ એ બે મરણ છે ચવણ તે ચ્યવીને સમૂર્ચ્છિમ જાય તો બાવીસ દંડકમા, જ્યોતિષી ને વૈમાનિકમાં જાય નહિ અને ગર્ભજ ચોવીશે દંડકમાં જાય ગઈ તે સંમૂર્ચ્છિમ મરીને ચાર ગતિમા જાય અને ગર્ભજ પણ ચાર ગતિમાં જાય આગાઈ તે સમૂર્ચ્છિમમા બે ગતિનો આવે, મનુષ્ય ને તિર્યંચનો અને ગર્ભજમાં ચાર ગતિનો આવે સમૂર્ચ્છિમને નવ પ્રાણ, એક મન નહિ અને ગર્ભજને દશ પ્રાણ લાભે સંમૂર્ચ્છિમને જોગ બે, કાયજોગ ને વચનજોગ અને ગર્ભજને ત્રણ જોગ મન, વચન ને કાયજોગ

ઇતિ વીશમો તિર્યંચ પચેંદ્રિયનો દડક

એકવીશમો મનુષ્યનો દંડક

સમૂર્ચ્છિમ મનુષ્યમાં ત્રણ શરીર, ઉદારિક, તૈજસ ને કાર્મણ. જુગલિયામા પણ તેજ ત્રણ શરીર, પંદર કર્મભૂમિના ગર્ભજ મનુષ્યમા પાંચ શરીર લાભે. સંમૂર્ચ્છિમની અવઘેણા જ૦ ને ઉ૦ અંગુલનો અસખ્યાતમો ભાગ અને ગર્ભજ મનુષ્યની ભરત, ઐરવત એ બેમા આરાને મેળે જાણવી. પહેલે આરે બેસતા ત્રણ ગાઉની અને ઉતરતા આરે બે ગાઉની બીજે આરે બેસતાં બે ગાઉની અને ઉતરતા એક ગાઉની ત્રીજે આરે બેસતાં એક ગાઉની અને ઉતરતા પાચસે ધનુષની. ચોથે આરે બેસતા પાચસે ધનુષની અને ઉતરતાં સાત હાથની પાંચમે આરે બેસતા સાત હાથની અને ઉતરતા એક હાથની છઠ્ઠે આરે બેસતાં એક હાથની અને ઉતરતા મૂઢા હાથની, પછી ચડતા અવળા

સવળી જાણવી પાંચ મહાવિદેહમાં પામસે ધનુષની, ઉત્તર વૈક્રિય કરે તો જ૦ અગુ૦ સખ્યા૦ લાખ જોજનની ઝાઝેરી હેમવય, હિરણ્યવયમા જ૦ અગુ૦ અસ ઉ૦ એક ગાઉની હરિવાસ રમ્યકવાસમાં જ૦ અગુ૦ અસ૦ ઉ બે ગાઉની દેવકુરૂ ઉત્તરકુરૂમા જ૦ અગુ૦ અસ૦ ઉ૦ ત્રણ ગાઉની. છપ્પન અતરદ્વીપની જ૦ અગુ૦ અસ ઉ૦ આઠસે ધનુષની સમુચ્છિંમને એક છેવઠુ સઘયણ જુગલિયાને એક વજ્રઋષભ નારાચ સઘયણ પદર કર્મભૂમિના ગર્ભજ મનુષ્યને છ સઘયણ સમૂચ્છિંમને એક હુડ સસ્થાન જુગલિયાને એક સમચઉરસ સસ્થાન કમભૂમિના ગર્ભજ મનુષ્યને છ સસ્થાન કષાય ચારે પણ મનુષ્યને માન ઘણુ સજ્ઞા ચારે પણ મનુષ્યને મૈથુન સજ્ઞા ઘણી, સમૂચ્છિમને પહેલી ત્રણ લેસ્યા જુગલિયાને પહેલી ચાર લેસ્યા અને ગર્ભજને છ લેસ્યા. ઇદ્રિયપાચે સમૂચ્છિમને સમુદ્ઘાત ત્રણ તે વેદની, કષાય ને મારણાતિક જુગલિયાને પણ તે જ ત્રણ સમુદ્ઘાત કર્મભૂમિના ગર્ભજ મનુષ્યને સાત સમુદ્ઘાત, સજ્ઞી અસજ્ઞી બે. સમૂચ્છિંમને એક નપુસક વેદ. જુગલિયામાં બે વેદ સ્ત્રી ને પુરુષ, કમભૂમિના ગર્ભજ મનુષ્યમાં સ્ત્રી, પુરુષ ને નપુસક એ ત્રણ વેદ સમૂચ્છિંમને પર્યાય ચાર. તેમાને મન નહિ. ગર્ભજને છ પર્યાય, સમૂચ્છિંમને એક મિથ્યાત્વ દ્રષ્ટિ, ત્રીશ અકમભૂમિમાં બે દ્રષ્ટિ, સમકિત અને મિથ્યાત્વ. વીશ અકર્મભૂમિને છપ્પન અતર દ્વીપમા એક મિથ્યાત્વ દ્રષ્ટિ અને કર્મભૂમિના મનુષ્યમાં ત્રણ દ્રષ્ટિ સમકિત મિથ્યાત્વ અને સમામિથ્યાત્વ, સમૂચ્છિમ અને જુગલિયાને બે દર્શન–ચક્ષુદર્શન ને અચક્ષુદર્શન. ગર્ભજને ચારે દર્શન લાભે. જ્ઞાન ત્રીશ અકમભૂમિમા બે અને વીશ અકમભૂમિ, છપ્પન અતરદ્વીપ, અને સમૂચ્છિંમને નથી અને ગર્ભજને પાચે જ્ઞાન સમૂચ્છિમ તથા જુગલિયાને અજ્ઞાન બે મતિ અજ્ઞાન ને શ્રુત અજ્ઞાન ગર્ભજને ત્રણ સમૂચ્છિમને જોગ ત્રણ. ઔદારિકના બે ને ૧ કામણ કાય જોગ. જુગલિયાને જોગ અગીઆર, ૪ મનના, ૪ વચનના. ૨ ઔદારિકના ૧ કામણ કાય જોગ. ગર્ભજને પદર જોગ. ઉપયોગ, ત્રીશ અકર્મભૂમિ તે પાંચ દેવકુરૂ ને પાંચ ઉત્તરકુરૂ એ દશમા છ, તે બે જ્ઞાન બે અજ્ઞાન ને બે દર્શન અને વીશ અકમભૂમિ છપ્પન અતર દ્વીપમાં ને સમૂચ્છિમને ચાર બે અજ્ઞાન, બે દર્શન ગર્ભજને બાર ઉપયોગ. તેમજ આહાર છે તો જ૦ ને છ દિશિનો તથા ત્રણ પ્રકારે આહાર લે ઓજ રોમ ને કવળ, ઉવવાય તે સમૂચ્છિંમમાં આઠ દડકના આવીને ઊપજે પૃથ્વી, પાણી, વનસ્પતિ, ત્રણ વિકલેંદ્રિય મનુષ્ય ને તિર્યચ. જુગલિયામા બે દડકના આવીને ઊપજે તે મનુષ્ય અને

તિર્યંચના, કર્મભૂમિના ગર્ભજ મનુષ્યમાં બાવીશ દંડકના ઊપજે, તેઉ-વાયુના નહી. સમૂર્ચ્છિમની સ્થિતિ જ૦ ને ઉ૦ અંતર્મુહૂર્તની ગર્ભજની આરાના મેળે જાણવી ભરત ઇરવતમા પહેલે આરે બેસતા ત્રણ પલ્યોપમની, ઉતરતા બે પલ્યોપમની. બીજે આરે બેસતાં બે પલ્યોપમની ઉતરતાં એક પલ્યોપમની ત્રીજે આરે બેસતાં એક પલ્યો-પમની, ઉતરતાં પૂર્વ ક્રોડની ચોથે આરે બેસતા, પૂર્વ ક્રોડની, ઉતરતા સવાસો વર્ષની પાંચમે આરે બેસતા સવાસો વર્ષની, ઉતરતા વીશ વર્ષની છઠે આરે બેસતા વીશ વર્ષની, ઉતરતા સોળ વર્ષની, એમ ચડતા અવળા સવળી જાણવી હિમવય, હિરણવયમા એક પલ્યોપમની, હરિવાસ રમ્યકવાસમાં બે પલ્યોપમની, દેવકુરૂ, ઉત્તરકુરૂમા ત્રણ પલ્યો-પમની, છપ્પન અંતરદ્વીપમાં પલ્યોપમનો અસંખ્યાતમો ભાગ, પાચ મહાવિદેહમાં પૂર્વક્રોડની સમોહિયા મરણ ને અસમોહિયા મરણ એ બે મરણ છે. ચવણ તે ચ્યવીને સમૂર્ચ્છિમ દશ દંડકમા જાય, પાચ સ્થાવર, ત્રણ વિકલેદ્રિય, મનુષ્ય ને તિર્યંચમાં જાય જુગલીઆ તેર દંડકમાં જાય, તે દેવતાના તેર દંડકમા કર્મભૂમિના ગર્ભજ ચોવીશે દંડકમાં જાય, ગઈ તે સમૂર્ચ્છિમ મરીને બે ગતિમા જાય, તે મનુષ્ય ને તિર્યં-ચમા જાય જુગલીઆ મરીને એક દેવગતિમા જાય કર્મભૂમિના ગર્ભજ મનુષ્ય પાચે ગતિમાં જાય આગઇ તે સમૂર્ચ્છિમમા આવે તો બે ગતિનો તે મનુષ્ય ને તિર્યંચનો ગર્ભજમા ચારે ગતિનો આવે સમૂ-ર્ચ્છિમને પ્રાણ આઠ ભાષા ને મન નહિ ગર્ભજને દશ પ્રાણ સમૂ-ર્ચ્છિમને એક કાયાનો જોગ ગર્ભજને ત્રણ જોગ

(ઇતિ એકવીશમો મનુષ્યનો દંડક)

બાવીશમો વાણવ્યંતરનો દંડક

તેમાં શરીર ત્રણ વૈક્રિય, તૈજસ ને કાર્મણ અવઘેણા જ૦ અંગુ૦ અસં ઉ૦ સાત હાથની અને ઉત્તર વૈક્રિય કરે તો જ૦ અંગુ૦ સંખ્યા૦ ઉ૦ લાખ જોજનની સંઘયણ નથી. સંઠાણ એક સમચઉરસ, કષાય ચારે પણ દેવતાને લોભ ઘણો સંજ્ઞા ચારે પણ દેવતાને પરિગ્રહ સંજ્ઞા ઘણી. લેશ્યા ચાર પહેલી. ઇંદ્રિય પાંચે. સમુદ્ઘાત પાચ આહારક ને કેવળ નહી સંજ્ઞી અસંજ્ઞી વેદ બે, સ્ત્રી ને પુરુષ. પર્યાય છ પણ ભાષા અને મન ભેગાં બાંધે દૃષ્ટિ ત્રણ, દર્શન ત્રણ જ્ઞાન ત્રણ, અજ્ઞાન ત્રણ, જોગ અગીઆર, તે ચાર મનના, ચાર વચનના, ત્રણ કાયાના તે વૈક્રિય, વૈક્રિયનો મિશ્ર અને કાર્મણ કાય જોગ, એમ અગીઆર ઉપયોગ નવ,

સવળી જાણવી પાંચ મહાવિદેહમાં પામસે મનુષ્યની ઉત્તર વૈક્રિય કરે તો જ૦ અગુ૦ સખ્યા૦ લાખ જોજનની ઝાઝેરી હેમવય, હિરણ્યવયમા જ૦ અગુ૦ અસ૦ ઉ૦ એક ગાઉની હરિવાસ રમ્યકવાસમાં જ૦ અગુ૦ અસ૦ ઉ બે ગાઉની દેવકુરૂ ઉત્તરકુરૂમા જ૦ અગુ૦ અસ૦ ઉ૦ ત્રણ ગાઉની. છપ્પન અતરદ્વીપની જ૦ અગુ૦ અસ૦ ઉ૦ આઠસે ધનુષની સમૂર્છિમને એક છેવટુ સઘયણ. જુગલિયાને એક વજ્રઋષભ-નારાચ સઘયણ. પદર કર્મભૂમિના ગર્ભજ મનુષ્યને છ સઘયણ સમૂર્છિમને એક હુંડ સસ્થાન. જુગલિયાને એક સમચઉરસ સસ્થાન. કર્મભૂમિના ગર્ભજ મનુષ્યને છ સસ્થાન કષાય ચારે પણ મનુષ્યને માન ઘણુ સજ્ઞા ચારે પણ મનુષ્યને મૈથુન સજ્ઞા ઘણી, સમૂર્છિમને પહેલી ત્રણ લેસ્યા. જુગલિયાને પહેલી ચાર લેસ્યા અને ગર્ભજને છ લેસ્યા. ઇદ્રિયપાચે સમૂર્છિમને સમુદ્‌ઘાત ત્રણ તે વેદની, કષાય ને મારણાતિક જુગલિયાને પણ તે જ ત્રણ સમુદ્‌ઘાત. કર્મભૂમિના ગર્ભજ મનુષ્યને સાત સમુદ્‌ઘાત સજ્ઞી અસજ્ઞી બે. સમૂર્છિમને એક નપુસક વેદ. જુગલિયામાં બે વેદ સ્ત્રી ને પુરુષ, કર્મભૂમિના ગર્ભજ મનુષ્યમાં સ્ત્રી, પુરુષ ને નપુસક એ ત્રણ વેદ, સમૂર્છિમને પર્યાય ચાર. તેઓને મન નહિ. ગર્ભજને છ પર્યાય, સમૂર્છિમને એક મિથ્યાત્વ દૃષ્ટિ, દશ અકર્મભૂમિમા બે દૃષ્ટિ, સમકિત અને મિથ્યાત્વ. વીશ અકર્મભૂમિને છપ્પન અતરદ્વીપમા એક મિથ્યાત્વ દૃષ્ટિ અને કર્મભૂમિના મનુષ્યમાં ત્રણ દૃષ્ટિ સમકિત મિથ્યાત્વ અને સમામિથ્યાત્વ, સમૂર્છિમ અને જુગલિયાને બે દર્શન—ચક્ષુદર્શન ને અચક્ષુદર્શન. ગર્ભજને ચારે દર્શન લાભે. જ્ઞાન દશ અકર્મભૂમિમા બે અને વીશ અકર્મભૂમિ છપ્પન અતરદ્વીપ, અને સમૂર્છિમને નથી અને ગર્ભજને પાચે જ્ઞાન. સમૂર્છિમ તથા જુગલિયાને અજ્ઞાન બે મતિ અજ્ઞાન ને શ્રુત અજ્ઞાન ગર્ભજને ત્રણ સમૂર્છિમને જોગ ત્રણ ઓદારિકના બે ને ૧ કાર્મણ કાય જોગ. જુગલિયાને જોગ અગીઆર, ૪ મનના, ૪ વચનના. ૨ ઓદારિકના ૧ કાર્મણ કાય જોગ. ગર્ભજને પદર જોગ. ઉપયોગ, દશ અકર્મભૂમિ તે પાંચ દેવકુરૂ ને પાંચ ઉત્તરકુરૂ એ દશમા છ, તે બે જ્ઞાન, બે અજ્ઞાન ને બે દર્શન અને વીશ અકર્મભૂમિ છપ્પન અતર દ્વીપમા ને સમૂર્છિમને ચાર બે અજ્ઞાન, બે દર્શન, ગર્ભજને બાર ઉપયોગ તેમ / આહાર લે તો જ૦ ને છ દિશિનો તથા ત્રણ પ્રકારે આહાર લે ઓજ રોમ ને કવળ, ઉવવાય તે સમૂર્છિમમાં આઠ દડકના આવીને ઉપજે પૃથ્વી, પાણી, વનસ્પતિ, ત્રણ વિકલેંદ્રિય મનુષ્ય ને તિર્યંચ. જુગલિયામાં બે દડકના આવીને ઉપજે તે મનુષ્ય અને

તિર્યંચના, કર્મભૂમિના ગર્ભજ મનુષ્યમાં બાવીશ દંડકના ઊપજે, તેઉ-વાયુના નહી. સમૂર્ચ્છિમની સ્થિતિ જ૦ ને ઉ૦ અંતર્મુહૂર્તની ગર્ભજની આરાના મેળે જાણવી ભરત ઇરવતમાં પહેલે આરે બેસતા ત્રણ પલ્યોપમની, ઉતરતા બે પલ્યોપમની. બીજે આરે બેસતાં બે પલ્યોપમની ઉતરતાં એક પલ્યોપમની ત્રીજે આરે બેસતાં એક પલ્યોપમની, ઉતરતાં પૂર્વ ક્રોડની ચોથે આરે બેસતાં, પૂર્વ ક્રોડની, ઉતરતા સવાસો વર્ષની પાંચમે આરે બેસતા સવાસો વર્ષની, ઉતરતા વીશ વર્ષની છઠે આરે બેસતાં વીશ વર્ષની, ઉતરતા સોળ વર્ષની, એમ ચડતા અવળા સવળી જાણવી હિમવય, હિરણ્યવયમાં એક પલ્યોપમની, હરિવાસ રમ્યકવાસમા બે પલ્યોપમની, દેવકુરૂ, ઉત્તરકુરૂમા ત્રણ પલ્યોપમની, છપ્પન અંતરદ્વીપમાં પલ્યોપમનો અસખ્યાતમો ભાગ, પાચ મહાવિદેહમા પૂર્વક્રોડની સમોહિયા મરણ ને અસમોહિયા મરણ એ બે મરણ છે. ચવણ તે ચ્યવીને સંમૂર્ચ્છિમ દશ દંડકમા જાય, પાંચ સ્થાવર, ત્રણ વિકલેંદ્રિય, મનુષ્ય ને તિર્યંચમા જાય. જુગલીઆ તેર દંડકમાં જાય, તે દેવતાના તેર દંડકમા કર્મભૂમિના ગર્ભજ ચોવીશે દંડકમા જાય, ગઈ તે સમૂર્ચ્છિમ મરીને બે ગતિમા જાય, તે મનુષ્ય ને તિર્યંચમા જાય જુગલીઆ મરીને એક દેવગતિમા જાય કર્મભૂમિના ગર્ભજ મનુષ્ય પાચે ગતિમા જાય આગઇ તે સમૂર્ચ્છિમમા આવે તો બે ગતિનો તે મનુષ્ય ને તિર્યંચનો ગર્ભજમા ચારે ગતિનો આવે સમૂર્ચ્છિમને પ્રાણ આઠ ભાષા ને મન નહિ ગર્ભજને દશ પ્રાણ સમૂર્ચ્છિમને એક કાયાનો જોગ ગર્ભજને ત્રણ જોગ

(ઇતિ એકવીશમો મનુષ્યનો દંડક)

બાવીશમો વાણવ્યંતરનો દંડક

તેમાં શરીર ત્રણ વૈક્રિય, તૈજસ ને કાર્મણ અવઘેણા જ૦ અગુ૦ અસં ઉ૦ સાત હાથની અને ઉત્તર વૈક્રિય કરે તો જ૦ અંગુ૦ સખ્યા૦ ઉ૦ લાખ જોજનની સઘયણ નથી સઠાણ એક સમચઉરસ, કષાય ચારે પણ દેવતાને લોભ ઘણો સજ્ઞા ચારે પણ દેવતાને પરિગ્રહ સજ્ઞા ઘણી લેશ્યા ચાર પહેલી. ઇંદ્રિય પાંચે સમુદ્ઘાત પાચ આહારક ને કેવળ નહીં સંજ્ઞી અસજ્ઞી વેદ બે, સ્ત્રી ને પુરુષ પર્યાય છ પણ ભાષા અને મન ભેગા બાંધે દૃષ્ટિ ત્રણ, દર્શન ત્રણ જ્ઞાન ત્રણ, અજ્ઞાન ત્રણ, જોગ અગીઆર, તે ચાર મનના, ચાર વચનના, ત્રણ કાયાના તે વૈક્રિય, વૈક્રિયનો મિશ્ર અને કાર્મણ કાય જોગ, એમ અગીઆર ઉપયોગ નવ,

ત્રણ જ્ઞાન, ત્રણ અજ્ઞાન અને ત્રણ દર્શન, તેમજ આહાર લે તે જઘન્ય ને ઉ૦ છ દિશિનો તથા બે પ્રકારે ઓજ ને રોમ તથા શુભ અને અચિત્ત આહાર ઉવવાય તે બે દંડકના આવીને ઉપજે તે મનુષ્ય ને તિર્યંચના. વાણવ્યંતરની સ્થિતિ જ૦ દશ હજાર વર્ષની, ઉ૦ એક પલ્યોપમની. તેની દેવીની જ૦ દશ હજાર વર્ષની ઉ૦ અર્ધ પલ્યોપમની સમોહિયા મરણ ને અસમોહિયા મરણ એ બે પ્રકારે છે ચવણ તે ચ્યવીને પાંચ દંડકમાં જાય તે પૃથ્વી, પાણી, વનસ્પતિ મનુષ્ય ને તિર્યંચ એ પાંચ. ગઈ તે મરીને બે ગતિમાં જાય, તે મનુષ્ય ને તિર્યંચમા. આગઈ તે આવે પણ બે ગતિના તે મનુષ્ય ને તિર્યંચના પ્રાણ દશ. જોગ ત્રણ, મન, વચન ને કાયાના. ઇતિ બાવીશમો વાણવ્યંતરનો દંડક

ત્રેવીશમો જ્યોતિષીનો દંડક

તેમાં શરીર ત્રણ, વૈક્રિય, તૈજસ ને કાર્મણ. અવઘેણા જ૦ અંગુ અસ ઉ૦ સાત હાથની અને ઉત્તર વૈક્રિય કરેતો જ૦ અગુ૦ અસ૦ ઉ૦ લાખ જોજનની, સંઘયણ નથી સંઠાણ એક સમચઉરસ કષાય ચારે. સંજ્ઞા ચારે. લેશ્યા એક તેજુ ઇંદ્રિય પાંચે સમુદ્ઘાત પાંચ, આહારક ને કેવળ નહી, સંજ્ઞી છે, વેદ બે પર્યાય છ પણ ભાષા ને મન ભેગાં બાંધે દૃષ્ટિ ત્રણ દર્શન ત્રણ, જ્ઞાન ત્રણ અજ્ઞાન ત્રણ, જોગ અગીઆર ચાર મનના ચાર વચનના ત્રણ કાયાના તે વૈક્રિય, વૈક્રિયનો મિશ્ર, ને કાર્મણ કાયજોગ. ઉપયોગ નવ, ત્રણ જ્ઞાન, ત્રણ અજ્ઞાન, ત્રણ દર્શન તેમજ આહાર લે તો, જ૦ ને ઉ૦ ૬ દિશિનો તથા બે પ્રકારે તે ઓજ ને રોમ તે પણ શુભ ને અચિત્ત આહાર ઉવવાય તે બે દંડકના આવીને ઉપજે તે મનુષ્ય ને તિર્યંચના. ચંદ્રમાની સ્થિતિ જ૦ પા પલ્યની, ઉ૦ અર્ધ પલ્ય ને પચાસ હજાર વર્ષની સૂર્યની જ૦ પા પલ્યની ઉ૦ એક પલ્ય ને હજાર વર્ષની. તેની દેવીની જ૦ પા પલ્યની ઉ૦ અર્ધ પલ્ય ને પાંચસે વર્ષની ગ્રહની જ૦ પા પલ્યની ઉ એક પલ્યની તેની દેવીની જ૦ પા પલ્યની ઉ અર્ધ પલ્યની. નક્ષત્રની જ૦ પા પલ્યની ઉ૦ અર્ધ પલ્યની, તેની દેવીની જ૦ પા પલ્યની. ઉ૦ પા પલ્યની ઝાઝેરી તારાની જ૦ પલ્યનો આઠમો ભાગ ઉ૦ પલ્યનો આઠમો ભાગ ઝાઝેરી સમોહિયા મરણ ને અસમોહિયા મરણ એ બે મરણ છે ચવણ તે ચ્યવીને પાંચ દંડકમાં જાય, તે પૃથ્વી, પાણી વનસ્પતિ મનુષ્ય ને તિર્યંચ

ગઈ તે મરીને બે ગતિમા જાય, તે મનુષ્ય ને તિર્યંચ. આગઈ તે આવે પણ બે ગતિનો તે મનુષ્ય ને તિર્યંચનો આવે પ્રાણ દશ, જોગ ત્રણ ઇતિ ત્રેવીશમો જ્યોતિષીનો દંડક

ચોવીશમો વૈમાનિકનો દંડક

વૈમાનિક દેવમાં શરીર ત્રણ, વૈક્રિય, તૈજસ ને કાર્મણ અવઘેણા, સૌધર્મ, ઇશાન એ બે દેવલોકે જ૦ અગુ૦ અસ૦ ઉ૦ સાત હાથની ત્રીજે, ચોથે દેવલોકે છ હાથની. પાંચમે, છઠ્ઠે દેવલોકે પાંચ હાથની, સાતમે, આઠમે, દેવલોકે ચાર હાથની, નવમે, દશમે, અગીઆરમે અને બારમે દેવલોકે ત્રણ હાથની, નવ ગ્રૈવેયકે બે હાથની, ચાર અનુત્તર વિમાનમાં એક હાથની સર્વાર્થસિદ્ધમાં મૂઢા હાથની, ઉત્તર વૈક્રિય કરે તો બાર દેવલોક સુધી જ૦ અંગુ૦ સંખ્યા૦ ઉ૦ લાખ જોજનની. સંઘયણ નથી. સસ્થાન એક સમચઉરસ, કષાય ચારે પણ લોભ ઘણો, સજ્ઞા ચારે પણ પરિગ્રહ સજ્ઞા ઘણી, લેશ્યા પહેલે બીજે દેવલોકે તેજુ લેશ્યા ત્રીજે, ચોથે, પાચમે એક પદ્મ લેશ્યા છઠ્ઠાથી માંડી નવ ગ્રૈવેયકમા એક શુકલ લેશ્યા અને પાચ અનુત્તર વિમાનમાં એક પરમ શુકલ લેશ્યા. ઇંદ્રિય પાંચે. બાર દેવલોક સુધી સમુદ્ઘાત પાંચ, તે આહારક ને કેવળ નહી, નવ ગ્રૈવેયક, પાંચ અનુત્તર વિમાનમા ત્રણ તે વેદની, કષાય ને મરણાતિક સજ્ઞી એકલા છે વેદ પહેલે બીજે દેવલોક બે વેદ ત્રીજાથી તે સર્વાર્થસિદ્ધ સુધી એક પુરુષ વેદ, પર્યાય છ પણ ભાષા મન ભેગા બાધે દષ્ટિ, બાર દેવલોકમાં ત્રણ, નવ ગ્રૈવેયકમા બે દષ્ટિ, પાંચ અનુત્તર વિમાનમાં એક સમકિત દષ્ટિ દર્શન ત્રણ, જ્ઞાન ત્રણ, અજ્ઞાન બાર દેવલોકે, નવ ગ્રૈવેયકે ત્રણ અને પાંચ અનુત્તર વિમાનમા અજ્ઞાન નથી જોગ અગિયાર ચાર મનના, ચાર વચનના, ત્રણ કાયાના તે વૈક્રિય, વૈક્રિયનો મિશ્ર ને કાર્મણ કાયયોગ એમ અગિયાર ઉપયોગ બાર દેવલોક ને નવ ગ્રૈવેયકમા ત્રણ જ્ઞાન, ત્રણ અજ્ઞાન, ત્રણ દર્શન પાચ અનુત્તર વિમાનમા છ ઉપયોગ, ત્રણ જ્ઞાન ત્રણ દર્શન તેમજ આહાર લે તો જ૦ 'ને ઉ૦ છ દિશિનો તથા બે પ્રકારે ઓજ ને રોમ તે પણ અચિત્ત ને શુભ ઉવવાય તે આવીને ઊપજે, પહેલા દેવલોકથી માંડીને આઠમા દેવલોક સુધી બે દડકના તે મનુષ્ય ને તિર્યંચના અને નવમેથી તે સર્વાર્થસિદ્ધ સુધી એક મનુષ્યનો આવે. પહેલે દેવલોકે સ્થિતિ જ૦ એક પલ્યની, ઉ૦ બે સાગરની, તેના પરિગ્રહિત દેવીની જ૦ એક પલ્યની, ઉ૦ સાત પલ્યની અને અપરિગ્રહિત દેવીની જ૦ એક પલ્યની,

ઉ૦ પચાસ પલ્યની બીજે દેવલોકે જ૦ એક પલ્યની ઝાઝેરી ઉ૦ બે સાગર ઝાઝેરી તેની પરિગ્રહિત દેવીની જ૦ એક પલ્યની ઝાઝેરી ઉ૦ નવ પલ્યની અને અપરિગ્રહિત દેવીનો જ૦ એક પલ્યની ઝાઝેરી, ઉ૦ પચાવન પલ્યની. ત્રીજે દેવલોકે જ૦ બે સાગરની ઉ૦ સાત સા ત્યાં દેવી નથી પણ તેડાવી જાય. ચોથે દેવલોકે જ૦ બે સા૦ ઝાઝેરી ઉ૦ સાત સા૦ ઝાઝેરી પાંચમે દેવલોકે જ૦ સાત૦ સા૦ ઉ દશ સા. છઠ્ઠે દેવલોકે જ૦ દશ સા૦, ઉ૦ ચોદ સા૦ સાતમે દેવલોકે જ૦ ચોદ સાગરની ઉ૦ સત્તર સા. આઠમે દેવલોકે જ૦ સત્તર સા૦ ઉ૦ અઢાર સા૦ નવમે દેવલોકે જ૦ અઢાર સા૦, ઉ૦ ઓગણીશ સા૦ દશમે દેવ લોકે જ૦ ઓગણીશ સા૦ ઉ વીશ સા૦ અગીઆરમે દેવલોકે જ૦ વીશ સા , ઉ૦ એકવીશ સા૦ બારમે દેવલોકે જ૦ એકવીશ સા , ઉ૦ બાવીશ સા૦ પ્રથમ ગ્રૈવેયકે જ૦ બાવીશ સા ઉ૦ ત્રેવીશ સા૦, બીજી ગ્રૈવેયકે જ૦ ત્રેવીશ સા૦ ઉ૦ ચોવીશ સા૦ ત્રીજી ગ્રૈવેયકે જ૦ ચોવીશ સાગરોપમની ઉ૦ પચીસ સા૦ ચોથી ગ્રૈવેયકે જઘન્ય પચીશ સા૦ ઉ૦ છવીશ સાગરો૦, પાંચમી ગ્રૈવેયકે જ૦ છવીશ સા૦ ઉ૦ સત્તાવીશ સા૦; છઠ્ઠી ગ્રૈવેયકે જ સત્તાવીશ સા૦ ઉ૦ અઠ્ઠાવીશ સા૦ સાતમી ગ્રૈવેયકે જ૦ અઠ્ઠાવીશ સા૦ ઉ૦ ઓગણત્રીશ સા૦, આઠમી ગ્રૈવેયકે જ ઓગણત્રીશ સા૦ ઉ૦ ત્રીશ સા૦ નવમી ગ્રૈવેયકે જ ત્રીશ સા ઉ૦ એકત્રીશ સા૦ ચાર અનુત્તર વિમાનમા જ૦ એકત્રીશ સા૦ ઉ૦ તેત્રીશ સા૦ અને સર્વાર્થ સિદ્ધમાં જ૦ ને ઉ૦ તેત્રીશ સા૦ સમોહિયા મરણ ને અસમોહિયા મરણ એ બે મરણ લાભે. ચવણ તે ચ્યવીને પહેલા બીજા દેવલોકના દેવતા પાંચ દંડકમાં જાય, તે પૃથ્વી, પાણી, વનસ્પતિ મનુષ્ય ને તિર્યંચ ત્રીજાથી તે આઠમા દેવલોકના દેવતા બે દંડકમાં જાય તે મનુષ્ય ને તિર્યંચ. નવમેથી માંડીને સર્વાર્થ સિદ્ધ સુધીના દેવતા એક દંડકમાં જાય તે મનુષ્યમા જાય. ગઇ તે પહેલેથી માંડીને આઠમાં દેવલોકના દેવતા બે ગતિમા જાય અને નવમેથી માંડીને સર્વાર્થસિદ્ધ સુધીના એક મનુષ્યની ગતિમાં જાય આગઇ તે પહેલેથી માંડીને આઠમા દેવલોક સુધી બે ગતિનો આવે તે મનુષ્ય ને તિર્યંચનો આવે અને નવમાથી માંડીને સર્વાર્થ સિદ્ધ સુધી એક મનુષ્યનો આવે. પ્રાણ દશ જોગ ત્રણ

ઇતિ શ્રી ચોવીશમો વૈમાનિકનો દંડક

❀ ❀

સિદ્ધનો દ્વાર કહે છે.

સિદ્ધને શરીર નથી સિદ્ધની અરૂપી ઘન આત્મ પ્રદેશની અવઘેણા જ૦ એક હાથ ને આઠ અગુલની, મધ્યમ ચાર હાથ ને સોળ આંગળની અને ઉ૦ ત્રણુસે ત્રેવીશ ધનુષ્ય ને બત્રીશ આંગળની૦ સિદ્ધને સંઘયણુ નથી. સિદ્ધને સંસ્થાન નથી સિદ્ધને કષાય નથી. સિદ્ધને સજ્ઞા નથી. સિદ્ધને લેશ્યા નથી સિદ્ધને ઈદ્રિય નથી સિદ્ધને સમુદ્ઘાત નથી સિદ્ધ સજ્ઞી, અસંજ્ઞી નથી સિદ્ધને વેદ નથી સિદ્ધને પર્યાય નથી. સિદ્ધને સમકિત દ્રષ્ટિ છે સિદ્ધને એક કેવળ દર્શન છે, સિદ્ધને એક કેવળ જ્ઞાન છે, સિદ્ધને અજ્ઞાન નથી સિદ્ધને જોગ નથી સિદ્ધને બે ઉપયોગ, તે કેવળજ્ઞાન ને કેવળદર્શન છે સિદ્ધને આહાર નથી ઉવવાય તે આવીને ઉપજે એક દંડકનો તે મનુષ્યનો સિદ્ધની સ્થિતિનો છેડો નથી સિદ્ધને મરણુ નથી મિદ્ધને ચવવુ નથી. ગઇ તે મરીને સિદ્ધને કોઇ ગતિમાં જવુ નથી આગઈ તે સિદ્ધમાં એક મનુષ્યનો આવે, સિદ્ધને પ્રાણુ નથી સિદ્ધને જોગ નથી

ઈતિ લઘુદંડકના બોલ સમાપ્ત

અથ શ્રી ગતાગતના બોલ

૧ પહેલી નરકે આગત ૨૫ ભેદની, તે ૧૫ કર્મભૂમિ, ૫ સન્ની તિર્યંચ ને ૫ અસન્ની તિર્યંચ, એ પચીશના પર્યાપ્તાની. ગત ૪૦ ભેદની તે કર્મભૂમિ ને ૫ સન્ની તિર્યંચ એ ૨૦ ના પર્યાપ્તા અને અપર્યાપ્તા એટલે ૪૦ ની.

૨ બીજી નરકે આગત ૨૦ ભેદની તે ઉપર ૨૫ કહ્યા તેમાંથી ૫ અસન્ની તિર્યંચના પર્યાપ્તા વર્જ્યા. ગત ૪૦ ભેદની પૂર્વવત્.

૩ ત્રીજી નરકે આગત ૧૯ ભેદની તે ઉપર ૨૦ ભેદ કહ્યા તેમાંથી ભુજપરનો એક ભેદ વર્જ્યો. ગત ૪૦ ની પૂર્વવત્.

૪ ચોથી નરકે આગત ૧૮ ભેદની તે ઉપર ૧૯ કહ્યા તેમાંથી ખેચરનો એક ભેદ વર્જ્યો. ગત ૪૦ ની પૂર્વવત્.

૫ પાંચમી નરકે આગત ૧૭ ભેદની તે ઉપર ૧૮ કહ્યા તેમાંથી સ્થળચરનો એક ભેદ વર્જ્યો. ગત ૪૦ ની પૂર્વવત્.

૬ છઠ્ઠી નરકે આગત ૧૬ ભેદની તે ઉપર કહ્યા તેમાંથી ઉરપરનો એક ભેદ વર્જ્યો. ગત ૪૦ ની પૂર્વવત્.

૭ સાતમી નરકે આગત ૧૬ ભેદની તે ૧૫ કર્મભૂમિ ને ૧ મચ્છ જળચરના પર્યાપ્તાની સ્ત્રી વર્જી ગત ૧૦ ભેદની ૫ સન્ની તિર્યંચના પર્યાપ્તા અને અપર્યાપ્તાની.

૮ ભવન ભવનના દેવતા (૧૦ ભવનપતિ ૧૫ પરમાધામી ૧૬ વાણવ્યંતર અને ૧૦ જંભકા) મા આગત ૧૧૧ ભેદની તે ૧૦૧ ક્ષેત્રના સન્ની મનુષ્ય, ૫ સન્ની તિર્યંચ અને ૫ અસન્ની તિર્યંચ એ ૧૧૧ ના પર્યાપ્તાની. ગત ૪૬ ની તે ૧૫ કર્મભૂમિ, ૫ સન્ની તિર્યંચ, ૩ પૃથ્વી, પાણી અને વનસ્પતિ એ ૨૩ ના પર્યાપ્તા અને અપર્યાપ્તાની.

૯ જ્યોતિષી અને પહેલા દેવલોકમાં આગત ૫ ભેદની તે ૧૫ કર્મભૂમિ ૫ સન્ની તિર્યંચ અને ૩૦ અકર્મભૂમિ એ ૫ ના પર્યાપ્તાની, ગત ૪૬ ની પૂર્વવત્.

૧૦ બીજા દેવલોકમાં આગત ૪૦ ભેદની તે ઉપર ૫૦ કહ્યા તેમાંથી ૫ હેમવય અને ૫ હિરણુવય એ ૧૦ ના પર્યાપ્તા વર્જ્યા. ગત ૪૬ ની પૂર્વવત

૧૧ પહેલા કિલ્વિષીમાં આગત ૩૦ ભેદની તે ઉપર ૪૦ કહ્યા તેમાંથી ૫ હરિવાસ અને ૫ રમ્યકવાસ એ ૧૦ ભેદ વર્જ્યા ગત ૪૬ની પૂર્વવત

૧૨ ત્રીજા દેવલોકથી આઠમા દેવલોક સુધી (૬ દેવલોક, ૯ લોકાંતિક અને ૨ કિલ્વિષી એ ૧૭) માં આગત ૨૦ ભેદની તે ૧૫ કર્મ-ભૂમિ અને ૫ સંજ્ઞી તિર્યંચ એ ૨૦ ના પર્યાપ્તાની. ગત ૪૦ ભેદની તે ૧૫ કર્મભૂમિ અને ૫ સંજ્ઞી તિર્યંચના પર્યાપ્તા અને અપર્યાપ્તાની

૧૩ નવમા દેવલોકથી સર્વાર્થસિદ્ધ સુધી (૪ દેવલોક ૯ ગ્રૈવેયક, ૫ અનુત્તર વિમાન એ ૧૮)મા આગત ૧૫ કર્મભૂમિના પર્યાપ્તાની ગત ૩૦ ભેદની તે કર્મભૂમિના પ્રયાપ્તા તથા અપર્યાપ્તાની.

૧૪ પૃથ્વી, પાણી અને વનસ્પતિ એ ત્રણમાં આગત ૨૪૩ ભેદની, ૧૦૧ સમૂચ્છિંમ મનુષ્યના અપર્યાપ્તા, ૧૫ કર્મભૂમિના અપર્યાપ્તા અને પર્યાપ્તા એટલે ૧૩૧ અને ૪૮ ભેદ તિર્યંચના એવં ૧૭૯ ની લટની, × ૬૪ ભેદ દેવતાના (૧૦ ભવનપતિ, ૧૫ પરમા-ધામી, ૧૬ વાણુવ્યંતર, ૧૦ જંભકા, ૧૦ જ્યોતિષી, ૨ દેવલોક અને ૧ કિલ્વિષી) પર્યાપ્તા કુલ ૨૪૩ થયા ગત ૧૭૯ની લટની

૧૫ તેઉ અને વાયુ એ બેમાં આગત ૧૭૯ની લટની ગત ૪૮ ભેદ તિર્યંચની

૧૬ ત્રણ વિકલેદ્રિય (બેઇંદ્રિય, તેઇંદ્રિય અને ચૌરેંદ્રિય)મા આગત ૧૭૯ ની લટની, ગત પણ ૧૭૯ ની લટની

૧૭ અસંજ્ઞી તિર્યંચમાં આગત ૧૭૯ની લટની ગત ૩૯૫ ભેદની તે ૫૬ અંતરદ્વીપા, ૫૧ જાતના દેવતા (ઉપર પ્રમાણે) ૧ પહેલી નરક એ ૧૦૮ના પર્યાપ્તા અને અપર્યાપ્તા એટલે ૨૧૬ અને ૧૭૯ની લટ સર્વ મળીને ૩૯૫ ભેદ થયા.

× જ્યા લટ આવે ત્યાં આ બતાવ્યા પ્રમાણે ૧૭૯ ભેદ સમજવા.

૧૮ સન્ની તિર્યંચમાં આગત ૨૬૭ ભેદની તે ૮૧ ભેદ દેવતાના (૯૯ ભેદમાંથી ઉપરના ૪ દેવલોક, ૯ ગ્રૈવેયક અને ૫ અનુત્તર વિમાન એ ૧૮ ભેદ વર્જ્યા બાકી રહ્યા તે) ૧૭૯ ની હટ અને ૭ નરકના પર્યાપ્તા એમ ૨૬૭ ની. ગત પામીની જુદી જુદી કહે છે. જળચરની પ૨૭ ભેદની તે ૫૬૩ માંથી નવમા દેવલોકથી સર્વાર્થસિદ્ધ સુધીના અઢાર જાતના દેવતા અપર્યાપ્તા અને પર્યાપ્તા એટલે ૩૬ ભેદ વર્જ્યાં શેષ પ૨૭ રહ્યા તે. ઉરપરની ગત ૫૨૩ ભેદની તે ૫૨૭ માંથી છઠ્ઠી તથા સાતમી એ બે નરકના અપર્યાપ્તા અને પર્યાપ્તા એ ૪ ભેદ વર્જ્યા. સ્થળચરની ગત ૫૨૧ની તે ૫૨૩ માંથી પાંચમી નરકના અપર્યાપ્તા અને પર્યાપ્તા એ બે ભેદ વર્જ્યા. ખેચરની ગત ૫૧૯ ની તે ૫૨૧ માંથી ચોથી નરકના અપર્યાપ્તા અને પર્યાપ્તા એ બે ભેદ વર્જ્યા. ભુજપરની ગત ૫૧૭ ની તે ૫૧૯ માંથી ત્રીજી નરકના અપર્યાપ્તા અને પર્યાપ્તા એ બે ભેદ વર્જ્યા

૧૯ સમૂચ્છિમ મનુષ્યમાં આગત ૧૭૧ ભેદની તે ૧૭૯ની હટમાંથી તેઉ, વાઉના આઠ ભેદ વર્જ્યા શેષ ૧૭૧ રહ્યા તે, ગત ૧૭૯ ની હટની.

૨૦ સન્ની મનુષ્યમાં આગત ૨૭૬ ભેદની તે ૧૭૯ની હટમાંથી તેઉ, વાઉના આઠ ભેદ વર્જ્યા. શેષ ૧૭૧ તથા ૯૯ જાતના દેવતા અને ૬ નરકના પર્યાપ્તા સવ મળી ૨૭૬ ભેદ થયા ગત ૫૬૩ ભેદની.

૨૧ અકમભૂમિમાં આગત ૨ ભેદની. ૧૫ કર્મભૂમિ અને ૫ સન્ની તિર્યંચ એમ ૨૦ની ગત જુદી જુદી કહે છે. ૫ દેવકુરૂ અને ૫ ઉત્તરકુરૂની ગત ૧૨૮ ભેદની તે ૧૦ ભવનપતિ, ૧૫ પરમાધામી ૧૬ વાણવ્યંતર ૧ જભક, ૧૦ જ્યોતિષી, ૨ દેવલોક પહેલું બીજું અને ૧ કિલ્બિષી, એ ૬૪ જાતના દેવતાના અપર્યાપ્તા અને પર્યાપ્તા એટલે ૧૨૮ ૫ હરિવાસ અને ૫ રમ્યકવાસની ગત ૧૨૬ ની તે પૂર્વે ૧૨૮ કહ્યા, તેમાંથી પહેલા કિલ્બિષીના અપર્યાપ્તા ને પર્યાપ્તા એ બે ભેદ વર્જ્યા. ૫ હેમવય અને ૫ હિરણ્યવયની ગત ૧૨૪ ભેદની તે પૂર્વે ૧૨૬ કહ્યા તેમાંથી બીજા દેવલોકના અપર્યાપ્તા ને પર્યાપ્તા એ બે ભેદ વર્જ્યા

૨૨ છપ્પન અંતરદ્વીપમાં આગત ૨૫ ભેદની તે ૧૫ કર્મભૂમિ ૫ સન્નીતિર્યંચ અને ૫ અસન્નીતિર્યંચ એ ૨૫ના પર્યાપ્તાની.

તે ૧૦ ભવનપતિ, ૧૫ પરમાધામી, ૧૬ વાણુવ્યંતર, ૧૦ જંભકા એમ ૫૧ ના અપર્યાપ્તા અને પર્યાપ્તા એટલે ૧૦૨.

ઇતિ ચોવીશ દંડકનો ગતાગત સંપૂર્ણ

૨૩ તીર્થંકરદેવમા આગત ૩૮ ભેદની તે ૧૨ દેવલોક, ૯ લોકાંતિક. ૯ ગ્રૈવેયક, ૫ અનુત્તર, વિમાન અને ૩ પહેલી, બીજી, ત્રીજી નરક એમ ૩૮ ની ગત મોક્ષની

૨૪ ચક્રવર્તીમાં આગત ૮૨ ભેદની, તે ૯૯ જાતના દેવતામાથી ૧૫ પરમાધામી અને ૩ કિલ્વિષી એ ૧૮ વર્જ્યા શેષ ૮૧ રહ્યા તે અને ૧ પહેલી નરક એમ ૮૨ ભેદની ગત ૭ નરકના અપર્યાપ્તા અને પર્યાપ્તાની

૨૫ બળદેવમા આગત ૮૩ ભેદની, તે પૂર્વે ૮૨ કહ્યા તે અને એક બીજી નરક એમ ૮૩ ભેદ ગત ૭૦ ભેદની, તે ૧૨ દેવલોક, ૯ લોકાંતિક ૯ ગ્રૈવેયક, ૫ અનુત્તર વિમાન એ ૩૫ ના અપર્યાપ્તા અને પર્યાપ્તાની.

૨૬ વાસુદેવમા આગત ૩૨ ભેદની તે ૧૨ દેવલોક, ૯ લોકાંતિક, ૯ ગ્રૈવેયક અને ૨ નરક પહેલી અને બીજી, એમ ૩૨ ની. ગત ૧૪ ભેદની તે ૭ નરકના અપર્યાપ્તા અને પર્યાપ્તાની

૨૭ કેવળીમાં આગત ૧૦૮ ભેદની તે ૯૯ જાતના દેવતામાંથી ૧૫ પરમાધામી, ૩ કિલ્વિષી એ અઢાર વર્જ્યા, શેષ ૮૧ રહ્યા તે ૧૫ કર્મભૂમિ ૫ સંજ્ઞીતિર્યંચ, ૪ નરક પહેલી અને પૃથ્વી, પાણી, વનસ્પતિ એ ૩ એમ સર્વ મળી ૧૦૮ ભેદ થયા તે. ગત મોક્ષની.

૨૮ સાધુમાં આગત ૨૭૫ ની તે ૧૭૯ ની લટમાંથી તેઉ-વાઉના ૮ વર્જ્યા શેષ ૧૭૧, ૯૯ જાતના દેવતા અને ૫ નરક એમ ૨૭૫ ની ગત ૭૦ ભેદની તે ૧૨ દેવલોક, ૯ લોકાંતિક, ૯ ગ્રૈવેયક અને ૫ અનુત્તર વિમાન એ ૩૫ ના અપર્યાપ્તા અને પર્યાપ્તાની.

૨૯ શ્રાવકમાં આગત ૨૭૬ ભેદની તે પૂર્વે ૨૭૫ કહ્યા તે અને ૧ છઠ્ઠી નરક વધી ગત ૪૨ ભેદની, તે ૧૨ દેવલોક અને ૯ લોકાંતિક એ ૨૧ ના અપર્યાપ્તા અને પર્યાપ્તાની.

૩૦ સમદષ્ટિમા આગત ૩૬૩ ભેદની તે ૧૭૯ ની લટમાંથી ૧૫ કર્મભૂમિના પર્યાપ્તા તથા તેઉ વાઉના ૮ એ ૨૩ વર્જ્યા શેષ ૧૫૬ તથા ૧૦૧

૧૮ સજ્ઞી તિર્યંચમાં આગત ૨૬૭ ભેદની તે ૮૧ ભેદ દેવતાના (૯૯ ભેદમાંથી ઉપરના ૪ દેવલોક, ૯ ગ્રૈવેયક અને ૫ અનુત્તર વિમાન એ ૧૮ ભેદ વર્જ્યા. બાકી રહ્યા તે) ૧૭૯ ની લટ અને ૭ નરકના પર્યાપ્તા એમ ૨૬૭ ની. ગત પાંચેની જુદી જુદી કહે છે જળચરની ૫૨૭ ભેદની તે ૫૬૩ માંથી નવમા દેવલોકથી સર્વાર્થસિદ્ધ સુધીના અઢાર જાતના દેવતા અપર્યાપ્તા અને પર્યાપ્તા એટલે ૩૬ ભેદ વર્જ્યા શેષ ૫૨૭ રહ્યા તે. ઉરપરની ગત ૫૨૩ ભેદની તે ૫૨૭ માંથી છઠ્ઠી તથા સાતમી એ બે નરકના અપર્યા પ્તા અને પર્યાપ્તા એ ૪ ભેદ વર્જ્યા સ્થળચરની ગત ૫૨૧ની તે ૫૨૩ માંથી પાંચમી નરકના અપર્યાપ્તા અને પર્યાપ્તા એ બે ભેદ વર્જ્યા. ખેચરની ગત ૫૧૯ ની તે ૫૨૧ માંથી ચોથી નરકના અપર્યાપ્તા અને પર્યાપ્તા એ બે ભેદ વર્જ્યા ભુજપરની ગત ૫૧૭ ની તે ૫૧૯ માંથી ત્રીજી નરકના અપર્યાપ્તા અને પર્યાપ્તા એ બે ભેદ વર્જ્યા.

૧૯ સમૂર્છિમ મનુષ્યમાં આગત ૧૭૧ ભેદની તે ૧૭૯ની લટમાંથી તેઉ વાઉના આઠ ભેદ વર્જ્યા શેષ ૧૭૧ રહ્યા તે, ગત ૧૭૯ ની લટની.

૨૦ સજ્ઞી મનુષ્યમાં આગત ૨૭૬ ભેદની તે ૧૭૯ની લટમાંથી તેઉ, વાઉના આઠ ભેદ વર્જ્યા. શેષ ૧૭૧ તથા ૯૯ જાતના દેવતા અને ૬ નરકના પર્યાપ્તા સર્વ મળી ૨૭૬ ભેદ થયા. ગત ૫૬૩ ભેદની.

૨૧ અકર્મભૂમિમાં આગત ૨ ભેદની. ૧૫ કર્મભૂમિ અને ૫ સજ્ઞી તિર્યંચ એમ ૨૦ની ગત જુદી જુદી કહે છે. ૫ દેવકુરૂ અને ૫ ઉત્તરકુરૂની ગત ૧૨૮ ભેદની તે ૧૦ ભવનપતિ, ૧૫ પરમા ધામી ૧૬ વાણવ્યંતર ૧૦ જંભક, ૧૦ જ્યોતિષી, ૨ દેવલોક પહેલુ બીજુ અને ૧ કિલ્બિષી, એ ૬૪ જાતના દેવતાના અપ ર્યાપ્તા અને પર્યાપ્તા એટલે ૧૨૮ ૫ હરિવાસ અને ૫ રમ્યક વાસની ગત ૧૨૬ ની તે પૂર્વે ૧૨૮ કહ્યા તેમાંથી પહેલા કિલ્બિષીના અપર્યાપ્તા ને પર્યાપ્તા એ બે ભેદ વર્જ્યા. ૫ હેમવય અને ૫ હિરણ્યવયની ગત ૧૨૪ ભેદની તે પૂર્વે ૧૨૬ કહ્યા તેમાંથી બીજા દેવલોકના અપર્યાપ્તા ને પર્યાપ્તા એ બે ભેદ વર્જ્યા

૨૨ છપ્પન અંતરદ્વીપમાં આગત ૨૫ ભેદની તે ૧૫ કર્મભૂમિ ૫ સજ્ઞીતિર્યંચ અને ૫ અસજ્ઞીતિર્યંચ એ ૨૫ના પર્યાપ્તાની.

તે ૧૦ ભવનપતિ, ૧૫ પરમાધામી, ૧૬ વાણુવ્યંતર, ૧૦ જંભકા એમ ૫૧ ના અપર્યાપ્તા અને પર્યાપ્તા એટલે ૧૦૨.

ઇતિ ચોવીશ દંડકનો ગતાગત સંપૂર્ણ.

૨૩ તીર્થંકરદેવમા આગત ૩૮ ભેદની તે ૧૨ દેવલોક, ૯ લોકાંતિક. ૯ ગ્રૈવેયક, ૫ અનુત્તર, વિમાન અને ૩ પહેલી, બીજી, ત્રીજી નરક એમ ૩૮ ની ગત મોક્ષની

૨૪ ચક્રવર્તીમા આગત ૮૨ ભેદની, તે ૯૯ જાતના દેવતામાથી ૧૫ પરમાધામી અને ૩ કિલ્વિષી એ ૧૮ વર્જ્યા શેષ ૮૧ રહ્યા તે અને ૧ પહેલો નરક એમ ૮૨ ભેદની ગત ૭ નરકના અપર્યાપ્તા અને પર્યાપ્તાની

૨૫ બળદેવમાં આગત ૮૩ ભેદની, તે પૂર્વે ૮૨ કહ્યા તે અને એક બીજી નરક એમ ૮૩ ભેદ. ગત ૭૦ ભેદની, તે ૧૨ દેવલોક, ૯ લોકાંતિક ૯ ગ્રૈવેયક, ૫ અનુત્તર વિમાન એ ૩૫ ના અપર્યાપ્તા અને પર્યાપ્તાની

૨૬ વાસુદેવમા આગત ૩૨ ભેદની તે ૧૨ દેવલોક, ૯ લોકાંતિક, ૯ ગ્રૈવેયક અને ૨ નરક પહેલી અને બીજી, એમ ૩૨ ની. ગત ૧૪ ભેદની તે ૭ નરકના અપર્યાપ્તા અને પર્યાપ્તાની

૨૭ કેવળીમાં આગત ૧૦૮ ભેદની તે ૯૯ જાતના દેવતામાંથી ૧૫ પરમાધામી, ૩ કિલ્વિષી એ અઢાર વર્જ્યાં, શેષ ૮૧ રહ્યા તે. ૧૫ કર્મભૂમિ ૫ સંજ્ઞીતિર્યંચ, ૪ નરક પહેલી અને પૃથ્વી, પાણી, વનસ્પતિ એ ૩ એમ સર્વ મળી ૧૦૮ ભેદ થયા તે. ગત મોક્ષની.

૨૮ સાધુમા આગત ૨૭૫ ની તે ૧૭૯ ની લટમાંથી તેઉ-વાઉના ૮ વર્જ્યા શેષ ૧૭૧, ૯૯ જાતના દેવતા અને ૫ નરક એમ ૨૭૫ ની ગત ૭૦ ભેદની તે ૧૨ દેવલોક, ૯ લોકાંતિક, ૯ ગ્રૈવેયક અને ૫ અનુત્તર વિમાન એ ૩૫ ના અપર્યાપ્તા અને પર્યાપ્તાની

૨૯ શ્રાવકમાં આગત ૨૭૬ ભેદની તે પૂર્વે ૨૭૫ કહ્યા તે અને ૧ છઠ્ઠી નરક વધી ગત ૪૨ ભેદની, તે ૧૨ દેવલોક અને ૯ લોકાંતિક એ ૨૧ ના અપર્યાપ્તા અને પર્યાપ્તાની

૩૦ સમદૃષ્ટિમા આગત ૩૬૩ ભેદની તે ૧૭૯ ની લટમાંથી ૧૫ કર્મભૂમિના પર્યાપ્તા તથા તેઉ વાઉના ૮ એ ૨૩ વર્જ્યા શેષ ૧૫૬ તથા ૧૦૧

સન્નીમનુષ્ય, ૯૯ જાતના દેવતા અને ૭ નરકના પર્યાપ્તા એમ સર્વ મળી ૩૬૩ ભેદ થયા. ગત ૨૨૨ ની તે ૮૧ જાતના દેવતા, ૯૯ ભેદમાંથી ૧૫ પરમાધામી અને ૩ કિલ્વિષી એ ૧૮ વર્જ્યા ને ૧૫ કર્મભૂમિ, ૫ સન્નીતિર્યંચ, ૬ નરક એમ ૧૦૭ ના અપર્યાપ્તા અને પર્યાપ્તા એટલે ૨૧૪ ત્રણ વિકલેંદ્રિયના અપર્યાપ્તા અને ૫ અસન્નીતિર્યંચના અપર્યાપ્તા એમ સર્વ મળી ૨૨૨ થયા તે ૧૫ પરમાધામી અને ૩ કિલ્વિષીના પર્યાપ્તા અને અપર્યાપ્તા એ ૩૬ ભેદ ભેળવતાં ૨૫૮ ભેદની ગત પણ કેટલાક કહે છે

૩૧ મિથ્યાત્વીમાં આગત ૩૭૧ ભેદની તે પૂર્વે ૩૬૩ કહ્યા તેમાં તેઉ વાઉના ૮ ભેદ વધ્યા. ગત ૫૫૩ ભેદની તે ૫૬૩ માંથી ૫ અનુત્તર વિમાનના અપર્યાપ્તા અને પર્યાપ્તા એ ૧૦ ભેદ વર્જ્યા

૩૨ સ્ત્રીવેદ અને પુરુષવેદમાં આગત ૩૭૧ ભેદની મિથ્યાત્વીની પેઠે ગત પુરુષવેદની ૫૬૩ ની, સ્ત્રીવેદની, ૫૬૧ ની સાતમી નરકના બે ભેદ વર્જ્યા

૩૩ નપુંસકવેદમાં આગત ૨૮૫ ભેદની તે ૯૯ જાતના દેવતા, ૧૭૯ ની લદ અને નારકી એમ ૨૮૫ ની ગત ૫૬૩ ભેદની.

ઇતિ ગતાગતના બોલ સંપૂર્ણ

અથ શ્રી કર્મ પ્રકૃતિના બોલ.

૧ પહેલુ જ્ઞાનાવરણીય કર્મ તે આંખના પાટા સમાન. ૨ બીજું દર્શનાવરણીય કર્મ તે રાજાના પોળીઆ સમાન. ૩ ત્રીજુ વેદનીય કર્મ તે મધ તથા અફીણે ખરડયા ખડગ સમાન. ૪ ચોથુ મોહનીય કર્મ તે મદિરાપાન સમાન, ૫ પાચમુ આયુષ્ય કર્મ તે હેડ સમાન ૬ છઠ્ઠુ નામ કર્મ તે ચિતારા સમાન ૭ સાતમુ ગોત્ર કર્મ તે કુભારના ચાકડા સમાન ૮ આઠમુ અતરાય કર્મ તે રાજાના ભંડારી સમાન ૧ જ્ઞાનાવરણીય કર્મે અનત જ્ઞાન ગુણ ઢાકયો છે ૨ દર્શનાવરણીય કર્મે અનત દર્શનગુણ ઢાકયો છે, ૩ વેદનીય કર્મે અનંત અવ્યાબાધા આત્મિક સુખ રોકયું છે ૪ મોહનીય કર્મે ક્ષાયક સમકિત ગુણ રોકયો છે ૫ આયુષ કર્મે અક્ષય સ્થિતિ ગુણ રોકયો છે ૬ નામ કર્મે અમૂર્તિ ગુણ રોકયો છે ૭ ગોત્ર કર્મે અગુરુ લઘુ ગુણ રોકયો છે ૮ અતરાય કર્મે અનત આત્મિક શકિત ગુણ રોકયો છે

૧ જ્ઞાનાવરણીય કર્મ ૬ પ્રકારે બાધે પહેલે બોલે નાણપડિણીયાએ તે જ્ઞાનીના ભુડા બોલે, બીજે બોલે નાણનિન્હવણયાએ તે જ્ઞાનીનો ઉપકાર ઓલવે, ત્રીજે બોલે નાણઆસાયણાએ તે જ્ઞાનીનો આશાતના કરે, ચોથે બોલે નાણઅતરાએણ તે જ્ઞાનની અંતરાય પડાવે, પાચમે બોલે નાણપઉસેણં તે જ્ઞાની ઉપર દ્વેષ કરે, છઠે બોલે નાણવિસંવાયણાજોગેણ તે જ્ઞાની સાથે ખોટા ઝગડા, વિખવાદ કરે, એ છ પ્રકારે બાધે, તે પાંચ તથા ૧૦ પ્રકારે ભોગવે, તે પાચ કયા તે કહે છે ૧ મતિજ્ઞાનાવરણીય, ૨ શ્રુતજ્ઞાનાવરણીય, ૩ અવધિજ્ઞાનાવરણીય, ૪ મન પર્યવજ્ઞાનાવરણીય, ૫ કેવલજ્ઞાનાવરણીય એ ૫ જ્ઞાન પ્રગટ થવા દીએ નહિ તથા ૧૦ પ્રકારે ભોગવે તે કહે છે ૧ સોયાવરણે, ૨ સોયવિન્નાણાવરણે, નેત્તાવરણે ૪ નેત્તવિન્નાણાવરણે, ૫ ઘ્રાણાવરણે ૬ ઘ્રાણવિન્નાણાવરણે ૭ રસાવરણે ૮ રસવિન્નાણાવરણે, ૯ ફાસાવરણે, ૧૦ ફાસવિન્નાણાવરણે એ ૧૦ પ્રકારે ભોગવે જ્ઞાનાવરણીય કર્મની સ્થિતિ, જઘ૦ અતમુહુર્તની ઉત્૦ ત્રીશ ક્રોડક્રોડી સાગરોપમની અને અબાધા કાળ ત્રણ હજાર વર્ષનો

૨ બીજુ દર્શનાવરણીય કર્મ ૬ પ્રકારે બાધે તે કહે છે. ૧ પહેલે બોલે દસણપડિણીયાએ ૨ દસણનિન્હવણયાએ, ૩ દસણઆસાયણાએ,

સન્નીમનુષ્ય, ૯૯ જાતના દેવતા અને ૭ નરકના પર્યાપ્તા એમ સર્વ મળી ૩૬૩ ભેદ થયા. ગત ૨૨૨ ની તે ૮૧ જાતના દેવતા, ૯૯ ભેદમાંથી ૧૫ પરમાધામી અને ૩ કિલ્વિષી એ ૧૮ વર્જ્યા ને ૧૫ કર્મભૂમિ, ૫ સન્નીતિર્યંચ, ૬ નરક એમ ૧૦૭ ના અપર્યાપ્તા અને પર્યાપ્તા એટલે ૨૧૪ ત્રણ વિકલેંદ્રિયના અપર્યાપ્તા અને ૫ અસન્નીતિર્યંચના અપર્યાપ્તા એમ સર્વ મળી ૨૨૨ થયા તે. ૧૫ પરમાધામી અને ૩ કિલ્વિષીના પર્યાપ્તા અને અપર્યાપ્તા એ ૩૬ ભેદ ભેળવતાં ૨૫૮ ભેદની ગત પણ કેટલાક કહે છે

૩૧ મિથ્યાત્વીમાં આગત ૩૭૧ ભેદની તે પૂર્વે ૩૬૩ કહ્યા તેમાં તેઉ વાઉના ૮ ભેદ વધ્યા. ગત ૫૫૩ ભેદની તે ૫૬૩ માંથી ૫ અનુત્તર વિમાનના અપર્યાપ્તા અને પર્યાપ્તા એ ૧૦ ભેદ વર્જ્યા

૩૨ સ્ત્રીવેદ અને પુરુષવેદમાં આગત ૩૭૧ ભેદની મિથ્યાત્વીની પેઠે ગત પુરુષવેદની ૫૬૩ ની, સ્ત્રીવેદની, ૫૬૧ ની સાતમી નરકના બે ભેદ વર્જ્યા.

૩૩ નપુંસકવેદમાં આગત ૨૮૫ ભેદની તે ૯૯ જાતના દેવતા, ૧૭૯ ની લડ અને નારકી એમ ૨૮૫ ની. ગત ૫૬૩ ભેદની

ઇતિ ગતાગતના બોલ સંપૂર્ણ

ઘાત સમકિતની કરે ૧ અપ્રત્યાખ્યાની ક્રોધ તે તળાવના ખોટ (સુકેલ ભાગમાં તડ) સમાન, ૨ અપ્રત્યાખ્યાની માન તે હાડકાના સ્તંભ સમાન, ૩ અપ્રત્યાખ્યાની માયા તે ઘેટાના શૃંગ સમાન, ૪ અપ્રત્યાખ્યાની લોભ તે નગરની ખારના કર્દમ સમાન. એ ચારે ગતિ તિર્યંચની કરે, સ્થિતિ વરસ એકની કરે, ઘાત દેશવ્રતની કરે ૮ ૧ પચ્ચક્ખાણાવરણીય ક્રોધ તે વેળુની લીંટી સમાન, ૨ પચ્ચક્ખાણાવરણીય માન તે લાકડાના સ્તભ સમાન, ૩ પચ્ચક્ખાણાવરણીય માયા તે ગોમૂત્રિકા સમાન, ૪ પચ્ચક્ખાણાવરણીય લોભ તે ગાડાના ખંજન સમાન એ ચારે ગતિ મનુષ્યની કરે, સ્થિતિ ચાર માસની કરે, ઘાત સર્વ વ્રતની કરે. ૧૨. ૧ સંજવલનો ક્રોધ તે પાણીની લીટી સમાન, ૨ સંજવલનુ માન તે નેતરના સ્તભ સમાન, ૩ સંજવલની માયા તે વાંસની છોઈ સમાન, ૪ સંજવલનો લોભ તે પતંગ તથા હરિદ્રાના રંગ સમાન, એ ચારે ગતિ દેવતાની કરે, સ્થિતિ પદર દિનની કરે, ઘાત કેવળજ્ઞાનની કરે ૧૬ એ સોળ કષાય હવે ૯ નોકષાય કહે છે ૧૭ હાસ્ય ૧૮ રતિ. ૧૯ અરતિ. ૨૦ ભય. ૨૧ શોક ૨૨ દુર્ગંછા. ૨૩ સ્ત્રીવેદ ૨૪ પુરુષવેદ ૨૫ નપુસકવેદ, એ ચારિત્ર મોહનીયની, ૨૫ પ્રકૃતિ. હવે દંસણુ મોહનીયની ૩ પ્રકૃતિ કહે છે, ૧ સમકિત મોહનીય, ૨ મિથ્યાત્વ મોહનીય, ૩ સમામિથ્યાત્વ મોહનીય, એવ સર્વ મળી ૨૮ પ્રકૃતિ તેની સ્થિતિ જઘ. અતર્મુહૂર્તની ઉત. મિથ્યાત્વ આશ્રી ૭૦ ક્રોડાક્રોડી સાગરોપમની, અબાધા કાલ ૭ હજાર વર્ષનો.

૫ પાચમું આયુષ્ય કર્મ સોળ પ્રકારે બાંધે, તેમાં નારકીનું આયુષ્ય ૪ પ્રકારે બાંધે, તે ૧ મહાઆરભિયાએ, મહાપરિગ્ગહિયાએ, ૩ કુણિમ + આહારેણુ, ૪ પચિંદિયવહેણુ તિર્યંચનુ આયુષ ૪ પ્રકારે બાંધે, ૧ માઈલયાએ, ૨ નિયડિલયાએ, ૩ અલિયવયણેણુ, ૪ કુડતોલે કુડમાણે મનુષ્યનુ આયુષ ૪ પ્રકારે બાંધે, ૧ પગઇભદ્દિયાએ, ૨ પગઈવિણુયાએ, ૩ સાણુક્કોસયાએ, ૪ અમચ્છરિયાએ, દેવતાનુ આયુષ ૪ પ્રકારે બાંધે, ૧ સરાગસજમેણુ, ૨ સજમાસજમેણુ, ૩ બાલતવોકમ્મેણુ, ૪ અકામનિર્જરાએ, એ સોળ પ્રકારે બાંધે, તે ૪ પ્રકારે ભોગવે, નારકી અને દેવતાનુ આયુષ જઘ૦ ૧૦ હજાર વર્ષને અંતર્મુહૂર્ત અધિકનુ ઉત૦ ૩૩ સાગર તે પૂર્વક્રોડિનો ત્રીજો ભાગ અધિક

+ કુણિમ–માસ

૪ કસ્સણઅવતરાએણં, ૫ કસ્સણપઉગેણં, ૬ કસ્સણવિસંવાયણાજોગેણં એ ૭ પ્રકારે બાંધે, તે ૯ પ્રકારે ભોગવે તે કહે છે ૧ ચક્ષુદર્શનાવરણીય. ૨ અચક્ષુદર્શનાવરણીય ૩ અવધિદર્શનાવરણીય. ૪ કેવળદર્શનાવરણીય, ૫ નિદ્રા, ૬ નિદ્રાનિદ્રા, ૭ પ્રચલા, ૮ પ્રચલાપ્રચલા. ૯ થીણદ્ધિનિદ્રા. ૯ પ્રકારે ભોગવે. દર્શનાવરણીય કર્મની સ્થિતિ જઘ૦ અંતર્મુહૂર્તની ઉત્૦ ૩૦ કોડાકોડી સાગરોપમની અને અબાધા કાળ ત્રણ હજાર વર્ષનો.

૩ ત્રીજું વેદનીય કર્મ તેના બે ભેદ ૧ સાતા વેદનીય, ૨ અસાતા વેદનીય તેમા સાતા વેદનીય કેશ પ્રકારે બાંધે તે કહે છે ૧ પાણાણુકંપયાએ ૨ ભુયાણુકંપયાએ ૩ જીવાણુકંપયાએ ૪ સત્તાણુકંપયાએ, ૫ બહુણં પાણાણં ભુયાણં જીવાણં સત્તાણં અદુખણયાએ, ૬ અસોયણયાએ, ૭ અઝુરણયાએ ૮ અટિપ્પણયાએ ૯ અપીટ્ટણયાએ ૧૦ અપરિયાવણયાએ, એ ૧૦ પ્રકારે બાંધે, તે આઠ પ્રકારે ભોગવે. ૧ મણુણાસદ્દા, ૨ મણુણારૂવા, ૩ મણુણાગંધા, ૪ મણુણારસા ૫ મણુણાફાસા, ૬ મણસુહયા, ૭ વયસુહયા ૮ કાયસુહયા એ ૮ તેની સ્થિતિ જઘ૦ ૧ સમયની ઉત્ત૦ ૧૫ કોડાકોડી સાગરોપમની, અબાધાકાળ દોઢ હજાર વર્ષનો આસાતાવેદનીય ૧૨ પ્રકારે બાંધે તે કહે છે ૧ પરદુખણયાએ, ૨ પરસોયણયાએ ૩ પરઝુરણયાએ, ૪ પરટિપ્પણયાએ ૫ પરપિટ્ટણયાએ ૬ પરપરિયાવણયાએ ૭ બહુણં પાણાણં ભુયાણં જીવાણં સત્તાણં દુખણયાએ ૮ સોયણયાએ, ૯ ઝુરણયાએ ૧૦ ટિપ્પણયાએ, ૧૧ પિટ્ટણયાએ ૧૨ પરિયાવણયાએ, એ ૧૨ પ્રકારે બાંધે. તે આઠ પ્રકારે ભોગવે ૧ અમણુણાસદ્દા, ૨ અમણુણારૂવા, ૩ અમણુણાગંધા, ૪ અમણુણારસા ૫ અમણુણાફાસા, ૬ મણદુહયા ૭ વયદુહયા, કાયદુહયા તેની સ્થિતિ જઘ એક સાગરના સાત ભાગ કરીએ એવા ૩ ભાગ એક પલ્યને અસંખ્યાતમે ભાગ ઉણાની, ઉત૦ ત્રીશ કોડાકોડી સાગરોપમની એનો અબાધા કાળ ત્રણ હજાર વરસનો.

૪ ચોથું મોહનીય કર્મ ૭ પ્રકારે બાંધે. ૧ તિવ્વકોહે ૨ તિવ્વમાણે, ૩ તિવ્વમાયાએ, ૪ તિવ્વલોહે, ૫ તિવ્વદંસણમોહણિજ્જે, ૬ તિવ્વચરિત્તમોહણિજ્જે એ, પ્રકારે બાંધે. તે ૨૮ પ્રકારે ભોગવે. ૧ અનંતાનુબંધી ક્રોધ તે પર્વતની રાઈ (ફાટ) સમાન, ૨ અનંતાનુબંધી માન તે પથ્થરના સ્તંભ સમાન, ૩ અનંતાનુબંધી માયા તે વાંસની ગાંઠ સમાન ૪ અનંતાનુબંધી લોભ તે કિરમજીના રંગ સમાન. એ ચારે ગતિ નરકની કરે, સ્થિતિ જાવજીવની કરે,

૫૮ ચોપડયો ફરસ, ૫૯ લૂખો ફરસ, ૬૦ નરકાનુપૂર્વી, ૬૧ તિર્યંચાનુપૂર્વી, ૬૨ મનુષ્યાનુપૂર્વી, ૬૩ દેવતાનુપૂર્વી, ૬૪ શુભવિહાયગતિ, ૬૫ અશુભવિહાયગતિ, એ ૬૫ પિંડપ્રકૃતિ થઇ, ૬૬ પરાઘંતનામ ૬૭ ઉસ્વાસનામ, ૬૮ અગુરુલઘુનામ, ૬૯ આતાપનામ, ૭૦ ઉદ્યોતનામ, ૭૧ ઉપઘાતનામ, ૭૨ તીર્થંકરનામ, ૭૩ નિર્માણનામ, ૭૪ ત્રસનામ, ૭૫ બાદરનામ, ૭૬ પ્રત્યેકનામ, ૭૭ પર્યાપ્તનામ, ૭૮ સ્થિરનામ, ૭૯ શુભનામ, ૮૦ સૌભાગ્યનામ, ૮૧ સુસ્વરનામ, ૮૨ આદેયનામ, ૮૩ જશોકીર્તિનામ, ૮૪ સ્થાવરનામ, ૮૫ સૂક્ષ્મનામ, ૮૬ સાધારણનામ, ૮૭ અપર્યાપ્તનામ, ૮૮ અસ્થિરનામ, ૮૯ અશુભનામ, ૯૦ દુર્ભાગ્યનામ, ૯૧ દુસ્વરનામ, ૯૨ અનાદેયનામ, ૯૩ અજશોકીર્તિનામ, એ ૯૩ પ્રકૃતિ થઈ તેમાં ૧૦ બંધનની અધિક ભેળવતા ૧૦૩ પ્રકૃતિ પણ ગ્રંથવાળા કહે છે, અથવા નામકર્મની ૪૨ પણ ખરી. ૧ ગતિ, ૨ જાતિ, ૩ શરીર, ૪ અંગોપાંગ, ૫ બંધન, ૬ સંઘાતન, ૭ વર્ણ, ૮ ગંધ, ૯ રસ, ૧૦ ફરસ, ૧૧ સંઘયણ, ૧૨ સંઠાણ, ૧૩ અનુપૂર્વી, ૧૪ વિહાયગતિ, એ ૧૪ અને પ્રત્યેક પ્રકૃતિ ૮ ત્રશનો દશકો ૧૦ સ્થાવરનો દશકો ૧૦, એવં ૪૨ થઇ તથા વિસ્તારે ચૌદની ૬૫ તથા પ્રત્યેક પ્રકૃત્તિ ૮, ત્રશનો દશકો ૧૦ સ્થાવરનો દશકો ૧૦, એવં વિસ્તારે ૯૦ પ્રકૃતિ થઈ, નામકર્મની સ્થિતિ જઘન્ય આઠ મુહૂર્તની ઉત૦ વીશ કોડાકોડી સાગરોપમની, અબાધા કાળ ૨ હજાર વરસનો

૭ હવે ગોત્રકર્મના ૨ ભેદ ૧ ઊંચ ગોત્ર, ૨ નીચ ગોત્ર, તેમા ઊંચગોત્ર ૮ પ્રકારે બાંધે, ૧ જાઇઅમદેણુ, ૨ કુલઅમદેણું, ૩ બળઅમદેણુ, ૪ રૂવઅમદેણુ, ૫ તવઅમદેણુ, ૬ સુયઅમદેણું, ૭ લાભઅમદેણુ, ૮ ઇસ્સરિયઅમદેણું, એ આઠ મદ અણુકરવે કરી ઊંચગોત્ર બાંધે તે આઠ પ્રકારે ભોગવે ૧ જાઇ વીસીઠીઆ, ૨ કુલવીસીઠીઆ, ૩ બળવીસીઠીઆ, ૪ રૂવવીસીઠીઆ, ૫ તપવીસીઠીઆ, ૬ સુયવીસીઠીઆ, ૭ લાભવીસીઠીઆ, ૮ ઇસ્સરિયવીસીઠીયા, એ આઠ પ્રકારે ભોગવે ૧ હવે નીચગોત્ર ૮ પ્રકારે બાંધે તે ૧ જાઈમએણુ, ૨ કુલમએણુ, જાવ ઈસ્સરિયમએણુ, એ વગેરે ઉપર કહ્યા તે ૮ મદ કરી નીચગોત્ર બાંધે, તે આઠ પ્રકારે ભોગવે જાઇવીહીણયાથી જાવ ઇસ્સરિયવીહીણયા સુધી ઉપર કહ્યા તે ગોત્રકર્મની સ્થિતિ જઘ૦ ૮ મુહૂર્તની ઉત૦ વીશ કોડાકોડી સાગરોપમની, અબાધા કાળ બે હજાર વર્ષનો

૮ આઠમુ અંતરાયકર્મ, પાંચ પ્રકારે બાંધે ૧ દાનાંતરાય, ૨ લાભાંતરાય, ૩ ભોગાંતરાય, ૪ ઉવભોગાંતરાય, ૫ વીર્યાંતરાય, એ પાંચ અંતરાય

મનુષ્ય અને તિર્યંચનું આયુષ્ય જઘ૦ અંતર્મુહૂર્ત ઉ૦ ૩ પલ્ય ને પૂર્વક્રોડનો ત્રીજો ભાગ અધિક.

૬ છઠ્ઠું નામ કર્મ તેના બે ભેદ. ૧ શુભનામ ૨ અશુભનામ શુભનામ કર્મ ૪ પ્રકારે બાંધે, ૧ કાયઉજ્જુયાએ, ૨ ભાસુજ્જુયાએ ૩ ભાવુજ્જુયાએ, ૪ અવિસંવાયણાજોગેણં તે ૧૪ પ્રકારે ભોગવે, ૧ ઇટ્ઠાસદ્દા * ૨ ઇટ્ઠારૂવા ૩ ઇટ્ઠાગંધા ૪ ઇટ્ઠારસા ૫ ઇટ્ઠાફાસા ૬ ઇટ્ઠાગઇ ૭ ઇટ્ઠાઠિઇ ૮ ઇટ્ઠાલાવણ્ણે, ૯ ઇટ્ઠાજસોકિત્તી ૧૦ ઇટ્ઠાઉઠ્ઠાણ કમ્મબલવીરિય પુરિસાકાર પરક્કમે, ૧૧ ઇટ્ઠસરયા, + ૧૨ કંતસરયા ૧૩ પિયસરયા, ૧૪ મણુન્નસરયા. એ ૧૪ પ્રકારે ભોગવે. અશુભનામ કર્મ ૪ પ્રકારે બાંધે, ૧ કાયઅણુજ્જુયાએ ૨ ભાસાણુજ્જુયાએ, ૩ ભાવાણુજ્જુયાએ ૪ વિસંવાયણાજોગેણં તે ૧૪ પ્રકારે ભોગવે ૧ અણિટ્ઠાસદ્દા ૨ અણિટ્ઠારૂવા ૩ અણિટ્ઠાગંધા ૪ અણિટ્ઠારસા, ૫ અણિટ્ઠાફાસા, ૬ અણિટ્ઠાગઇ ૭ અણિટ્ઠાઠિઇ ૮ અણિટ્ઠાલાવણ્ણે ૯ અણિટ્ઠાજસોકિત્તી ૧૦ અણિટ્ઠાઉઠ્ઠાણ કમ્મબલ વીરિયપુરિસાકાર પરક્કમે, ૧૧ હિણસરયા ૧૨ દિણસરયા, ૧૩ અણિટ્ઠસરયા, ૧૪ અકંતસરયા, એ ૧૪ પ્રકારે ભોગવે, હવે નામ કર્મની ૯૩ પ્રકૃતિ કહે છે ૧ નરકગતિ, ૨ તિર્યંચગતિ ૩ મનુષ્યગતિ, ૪ દેવગતિ, ૫ એકેંદ્રિય જાતિ, ૬ બેઇંદ્રિય જાતિ, ૭ તેઇંદ્રિય જાતિ, ૮ ચૌરેંદ્રિય જાતિ ૯ પંચેંદ્રિય જાતિ, ૧૦ ઉદારિકશરીર ૧૧ વૈક્રિય શરીર ૧૨ આહારક શરીર, ૧૩ તેજસ શરીર, ૧૪ કારમણ શરીર ૧૫ ઉદારિક અંગોપાંગ, ૧૬ વૈક્રિયઅંગોપાંગ, ૧૭ આહારકઅંગોપાંગ, ૧૮ ઉદારિકબંધન ૧૯ વૈક્રિયબંધન, ૨૦ આહારકબંધન, ૨૧ તેજસ બંધન, ૨૨ કારમણબંધન ૨૩ ઉદારિકસંઘાતન, ૨૪ વૈક્રિયસંઘાતન, ૨૫ આહારક સંઘાતન ૨૬ તૈજસ સંઘાતન ૨૭ કારમણસંઘાતન, ૨૮ વજ્રઋષભનારાચસંઘયણ ૨૯ ઋષભનારાચસંઘયણ, ૩૦ નારાચ સંઘયણ ૩૧ અર્ધનારાચસંઘયણ ૩૨ કિલકાસંઘયણ ૩૩ છેવટ્ઠસંઘયણ, ૩૪ સમચઉરંસસંઠાણ, ૩૫ નિગ્રોધપરીમંડલસંઠાણ, ૬૩ સાદિસંઠાણ, ૩૭ વામનસંઠાણ, ૩૮ કુબ્જસંઠાણ, ૩૯ હુંડસંઠાણ ૪૦ કાળોવર્ણ, ૪૧ લીલોવર્ણ, ૪૨ રાતોવર્ણ ૪૩ પીળોવર્ણ ૪૪ ધોળોવર્ણ, ૪૫ સુરભિગંધ ૪૬ દુરભિગંધ ૪૭ તીખોરસ ૪૮ કડવોરસ ૪૯ કસાયેલોરસ ૫૦ ખાટોરસ ૫૧ મીઠોરસ ૫૨ ખરખરોસ્પર્શ (કર્કશ) ૫૩ સુંવાળો ફરસ ૫૪ ભારે ફરસ, ૫૫ હળવો ફરસ, ૫૬ ટાઢો ફરસ ૫૭ ઊનો ફરસ,

* ઢા ઈન્દ * ઢુમાળા પર કમ

૫૮ ચોપડયો ફરસ, ૫૯ લૂખો ફરસ, ૬૦ નરકાનુપૂર્વી, ૬૧ તિર્યંચાનુપૂર્વી, ૬૨ મનુષ્યાનુપૂર્વી, ૬૩ દેવતાનુપૂર્વી, ૬૪ શુભવિહાયગતિ, ૬૫ અશુભવિહાયગતિ, એ ૬૫ પિંડપ્રકૃતિ થઇ, ૬૬ પરાઘાતનામ ૬૭ ઉસ્વાસનામ, ૬૮ અગુરુલઘુનામ, ૬૯ આતાપનામ, ૭૦ ઉદ્યોતનામ, ૭૧ ઉપઘાતનામ, ૭૨ તીર્થંકરનામ, ૭૩ નિર્માણુનામ, ૭૪ ત્રસનામ, ૭૫ બાદરનામ, ૭૬ પ્રત્યેકનામ, ૭૭ પર્યાપ્તનામ, ૭૮ સ્થિરનામ, ૭૯ શુભનામ, ૮૦ સૌભાગ્યનામ, ૮૧ સુસ્વરનામ, ૮૨ આદેયનામ, ૮૩ જશોકીર્તિનામ, ૮૪ સ્થાવરનામ, ૮૫ સૂક્ષ્મનામ, ૮૬ સાધારણુનામ, ૮૭ અપર્યાપ્તનામ, ૮૮ અસ્થિરનામ, ૮૯ અશુભનામ, ૯૦ દુર્ભાગ્યનામ, ૯૧ દુ સ્વરનામ, ૯૨ અનાદેયનામ, ૯૩ અજશોકીર્તિનામ, એ ૯૩ પ્રકૃતિ થઈ તેમા ૧૦ બંધનની અધિક ભેળવતા ૧૦૩ પ્રકૃતિ પણુ ગ્રથવાળા કહે છે, અથવા નામકર્મની ૪૨ પણુ ખરી. ૧ ગતિ, ૨ જાતિ, ૩ શરીર, ૪ અગોપાંગ, ૫ બધન, ૬ સંઘાતન, ૭ વર્ણુ, ૮ ગધ, ૯ રસ, ૧૦ ફરસ, ૧૧ સઘયણુ, ૧૨ સંઠાણુ, ૧૩ અનુપૂર્વી, ૧૪ વિહાયગતિ, એ ૧૪ અને પ્રત્યેક પ્રકૃતિ ૮ ત્રશનો દશકો ૧૦ સ્થાવરનો દશકો ૧૦, એવ ૪૨ થઇ તથા વિસ્તારે ચૌદની ૬૫ તથા પ્રત્યેક પ્રકૃત્તિ ૮, ત્રશનો દશકો ૧૦ સ્થાવરનો દશકો ૧૦, એવ વિસ્તારે ૯૦ પ્રકૃતિ થઈ, નામકર્મની સ્થિતિ જઘન્ય આઠ મુહૂર્તની ઉત૦ વીશ કોડાકોડી સાગરોપમની, અબાધા કાળ ૨ હજાર વરસનો

૭ હવે ગોત્રકર્મના ૨ ભેદ ૧ ઊંચ ગોત્ર, ૨ નીચ ગોત્ર, તેમા ઊંચગોત્ર ૮ પ્રકારે બાંધે, ૧ જાઇઅમદેણુ, ૨ કુલઅમદેણું, ૩ બળઅમદેણુ, ૪ રૂવઅમદેણુ, ૫ તત્રઅમદેણું, ૬ સુયઅમદેણુ, ૭ લાભઅમદેણું, ૮ ઇસ્સરિયઅમદેણુ, એ આઠ મદ અણુકરવે કરી ઊચગોત્ર બાધે તે આઠ પ્રકારે ભોગવે ૧ જાઇ વીસીઠીઆ, ૨ કુલવીસીઠીઆ, ૩ બળવીસીઠીઆ, ૪ રૂવવીસીઠીઆ, ૫ તપવીસીઠીઆ, ૬ સુયવીસીઠીઆ, ૭ લાભવીસીઠીઆ, ૮ ઇસ્સરિયવીસીઠીયા, એ આઠ પ્રકારે ભોગવે ૧ હવે નીચગોત્ર ૮ પ્રકારે બાધે તે ૧ જાઈમએણુ, ૨ કુલમએણુ, જાવ ઈસ્સરિયમએણુ, એ વગેરે ઉપર કહ્યા તે ૮ મદ કરી નીચગોત્ર બાધે, તે આઠ પ્રકારે ભોગવે જાઇવીહીણુયાથી જાવ ઇસ્સરિયવીહીણુયા સુધી ઉપર કહ્યા તે ગોત્રકર્મની સ્થિતિ જઘ૦ ૮ મુહૂર્તની ઉ૦ વીશ કોડાકોડી સાગરોપમની, અબાધા કાળ બે હજાર વર્ષનો

૮ આઠમું અંતરાયકર્મ, પાચ પ્રકારે બાધે ૧ દાનાતરાય, ૨ લાભાતરાય, ૩ ભોગાંતરાય, ૪ ઉવભોગાતરાય, ૫ વીર્યાતરાય, એ પાચ અતરાય

પાડવે કરી અંતરાયકર્મ બાંધે તે પાંચ પ્રકારે ભોગવે. ૧ દાનાંતરાય ૨ લાભાંતરાય ૩ ભોગાંતરાય, ૪ ઉવભોગાંતરાય, ૫ વીર્યાંતરાય, એ પાંચ પામે નહિ. એ અંતરાયકર્મની સ્થિતિ જઘન્ય અંતર્મુહૂર્તની ઉ૦ ત્રીશ કોડાકોડી સાગરોપમની, અબાધા કાળ ૩ હજાર વર્ષનો.

આઠ કર્મ બાંધ્યાની ૮૫ પ્રકૃતિ ૬ જ્ઞાનાવરણીયની ૯ દર્શનાવરણીયની ૨૨ વેદનીયની ૬ મોહનીયની ૧૬ આયુષની ૮ નામની, ૧૬ ગોત્રની ૫ અંતરાયની, એવં સર્વ મળી ૮૫ પ્રકૃતિ બાંધ્યાની જાણવી અને ભોગવ્યાની ૯૩ પ્રકૃતિ. તે ૧૦ જ્ઞાનાવરણીયની ૯ દર્શનાવરણીયની, ૧૬ વેદનીયની, ૫ મોહનીયની તે ૧ સમ્મત્તવેયણિજ્જે, ૧ મિચ્છત્તવેયણિજ્જે ૩ સમ્મામિચ્છત્તવેયણિજ્જે, ૪ કસાયવેયણિજ્જે, ૫ નોકસાયવેયણિજ્જે, એ ૫, આયુષની ૪ નામની ૨૮, ગોત્રની ૧૬ અંતરાયની ૫, એ સર્વ મળી ૯૩ પ્રકૃતિ ભોગવ્યાની જાણવી. અથવા ૧૪૮ પ્રકારે પણ ભોગવે જ્ઞાનાવરણીયની ૫ દર્શનાવરણીયની ૯, વેદનીયની ૨ મોહનીયની ૨૮, આયુષની ૪ નામકર્મની ૯૩ ગોત્રકર્મની ૨ અંતરાયની ૫, એવં સર્વ મળીને ૧૪૮ પ્રકૃતિ જાણવી. તથા બંધન નામ કર્મની ૧૦ પ્રકૃતિ ગ્રંથાંતરે કહી છે તે મેળવતા ૧૫૮ પ્રકૃતિ પણ થાય અથવા મૂળ પ્રકૃતિ ૮ તેની ઉત્તર પ્રકૃતિ ૩૧. જ્ઞાનાવરણીયની ૫. દર્શનાવરણીયની ૯ વેદનીયની ૨ મોહનીયની ૨ આયુષની ૪ નામની ૨ ગોત્રની ૨, અંતરાયની ૫, એવં ૩૧ પ્રકૃતિ થાય તેનો વિસ્તાર ૧૪૮ કર્મ પ્રકૃતિ જાણવી. એ બોલ સિદ્ધાંત પ્રમાણે છે.

ઇતિ કર્મપ્રકૃતિના બોલ સમાપ્ત.

અથ શ્રી ગુણસ્થાનદ્વાર.

[अनुष्टुपवृत्त]

नाम १ लखणगुण २ ठिइ ३ ।
किरिआ ४ सत्ता ५ बंध ६ वेदेय ७ ॥
उदय ८ उदिरणा ९ चैव ॥
निज्जरा १० भाव ११ कारणा १२ ॥१॥
परिषह १३ मग्ग १४ आयाय १५ ।
जीवाय भेदे १६ जोग १७ उविओग १८ ॥
लेस्सा १९ चरण २० सम्मत्तम् २१ ।
अप्पावहुच्च २२ गुणठाणेहि ॥ २ ॥

એ બે ગાથામાં ૨૨ દ્વાર કહ્યા

પહેલો નામદ્વાર કહે છે.

પહેલુ મિથ્યાત્વ ગુણઠાણુ, બીજું સાસ્વાદાન ગુ૦, ત્રીજુ સમામિચ્છત ગુ૦, ચોથુ અવિરતિ સમ્યક્ત્વદષ્ટિ ગુ૦, પાચમુ દેશવિરતિ ગુ૦ છઠ્ઠુ પ્રમત્તસજતિ ગુ૦ સાતમુ અપ્રમત્તસજતિ ગુ૦, આઠમુ નિયટ્ટિબાદર ગુ૦, નવમુ અનિયટ્ટિબાદર ગુ૦ દશમુ સૂક્ષ્મસપરાય ગુ૦ અગીઆરમું ઉપશાતમોહ ગુ૦ બારમુ ક્ષીણમોહ ગુ૦, તેરમુ સજોગી કેવળી ગુ૦ ચૌદમુ અજોગી કેવળી ગુણઠાણુ

બીજો લક્ષણ ગુણદ્વાર કહે છે.

પહેલા મિથ્યાત્વ ગુણઠાણાના લક્ષણ કહે છે શ્રી વીતરાગની વાણીથી ઓછું, અધિક વિપરીત, સરદહે, પરૂપે, ફરસે, તેહને મિથ્યાત્વ કહીએ. ઓછી પરૂપણા તે કોને કહીએ, જેમ કોઇ કહે જે જીવ અંગુઠા માત્ર છે, તદુલ માત્ર છે, શામા માત્ર છે, દીપક માત્ર છે તેહને ઓછી પરૂપણા કહીએ બીજી અધિક પરૂપણા તે કોને કહીએ ? એક જીવ સર્વ લોક બ્રહ્માંડ માત્રમા વ્યાપી રહ્યો છે તેહને અધિક પરૂપણા કહીએ ત્રીજી વિપરીત પરૂપણા તે કોને કહીએ ?

પાઠવે ફરી અંતરાયકર્મ બાપે તે પાંચ પ્રકારે સોગવે. ૧ દાનાંતરાય, ૨ લાભાંતરાય ૩ ભોગાંતરાય, ૪ ઉવભોગાંતરાય, ૫ વીર્યંતરાય, એ પાંચ પામે નહિ. એ અંતરાયકર્મની સ્થિતિ જઘન્ય અંતર્મુહૂર્તની ઉ૦ ત્રીસ કોડાકોડી સાગરોપમની અબાધા કાળ ૩ હજાર વર્ષનો.

આઠ કર્મ બાંધ્યાની ૮૫ પ્રકૃતિ ૬ જ્ઞાનાવરણીયની ૬ દર્શનાવરણીયની ૨૨ વેદનીયની ૬ મોહનીયની, ૧૬ આયુષની ૮ નામની, ૧૬ ગોત્રની ૫ અંતરાયની, એવ સર્વ મળી ૮૫ પ્રકૃતિ બાંધ્યાની જાણવી અને ભોગવ્યાની ૯૩ પ્રકૃતિ. તે ૧૦ જ્ઞાનાવરણીયની ૯ દર્શનાવરણીયની, ૧૬ વેદનીયની, ૫ મોહનીયની, તે ૧ સમ્મત્તવેયણિજ્જે, ૧ મિચ્છત્તવેયણિજ્જે ૩ સમ્મામિચ્છત્તવેયણિજ્જે, ૪ કસાયવેયણિજ્જે, ૫ નોકસાયવેયણિજ્જે, એ ૫, આયુષની ૪ નામની ૨૮, ગોત્રની ૧૬ અંતરાયની ૫, એ સવ મળી ૯૩ પ્રકૃતિ ભોગવ્યાની જાણવી. અથવા ૧૪૮ પ્રકારે પણ ભોગવે જ્ઞાનાવરણીયની ૫, દર્શનાવરણીયની ૯, વેદનીયની ૨ મોહનીયની ૨૮, આયુષની ૪ નામકર્મની ૯૩ ગોત્રકર્મની ૨, અંતરાયની ૫, એવ સવ મળીને ૧૪૮ પ્રકૃતિ જાણવી. તથા બંધન નામ કર્મની ૧૦ પ્રકૃતિ ગ્રંથાંતરે કહી છે તે મેળવતા ૧૫૮ પ્રકૃતિ પણ થાય અથવા મૂળ પ્રકૃતિ ૮ તેની ઉત્તર પ્રકૃતિ ૩૧. જ્ઞાનાવરણીયની ૫. દર્શનાવરણીયની ૯ વેદનીયની ૨ મોહનીયની ૨ આયુષની ૪ નામની ૨ ગોત્રની ૨, અંતરાયની ૫ એવ ૩૧ પ્રકૃતિ થાય તેનો વિસ્તાર ૧૪૮ કર્મપ્રકૃતિ જાણવી. એ બોલ સિદ્ધાંત પ્રમાણે છે

ઇતિ કર્મપ્રકૃતિના બોલ સમાપ્ત.

હું પણ આવું છુ એમ કહીને મિશ્રગુણઠાણાવાળો વાંદવાને પગ ઉપાડયો, એટલામા બીજો મહા મિથ્યાત્વી મિત્ર મળ્યો, તેણે પૂછયું કે શા ભણી જાઓ છો ? મિશ્રગુણઠાણાવાળો કહે છે, સાધુ મહાપુરુષને વાદવા જઇએ છીએ. ત્યારે મહામિથ્યાત્વી કહે છે, એહને વાંદે શું થાય ? એ તો મેલા, ઘેલા છે એમ કહીને ભોળવી નાખ્યો, એથી પાછો ગયો. સાધુજ્ઞાનીને શ્રાવકે પૂછયું, સ્વામી ! વાદવા પગ ઉપાડયો તેહને શું ગુણ નીપજ્યો ? જ્ઞાની ગુરુ કહે છે કાળા અડદ સરખો હતો તે છડીદાળ સરખો થયો, કૃષ્ણપક્ષી ટળીને શુકલપક્ષી થયો, અનાદિ કાળનો ઊલટો હતો તે સુલટો થયો, સમકિત સન્મુખ થયો પણ પગ ભરવા સમર્થ નહીં, તે વિષે ગૌતમ સ્વામી હાથ જોડી માન મોડી વન્દણા, નમસ્કાર કરીને શ્રી ભગવતને પૂછવા લાગ્યા સ્વામીનાથ ! તે જીવને શુ ગુણ નીપજ્યો ? શ્રી ભગવત કહે, તે જીવ ૪ ગતિ, ૨૪ દડકમા ભમીને પણ દેશે ઉણુ અર્ધ પુદ્‌ગળ પરાવર્તનમાં ઉત્કૃષ્ટો સસારનો પાર પામશે

ચોથુ અવિરતિ સમ્યક્ત્વદષ્ટિ ગુણઠાણુ તેનુ શુ લક્ષણ ? ૭ પ્રકૃતિને ક્ષયોપશમાવે તે ૧ અનતાનુબધી ક્રોધ, ૨ માન, ૩ માયા, ૪ લોભ, ૫ સમ્યક્ત્વ મોહનીય, ૬ મિથ્યાત્વ મોહનીય ૭ મિશ્ર મોહ-નીય એ ૭ પ્રકૃતિ કઈક ઉદય આવે તેહને ક્ષય કરે અને સત્તામા દળ છે તેહને ઉપશમાવે, તેને ક્ષયોપશમ સમ્યક્ત્વ કહીએ તે સમ્યક્-ત્વ અસખ્યાતીવાર આવે અને ૭ પ્રકૃતિના દળને સર્વથા ઉપશમાવે, ઢાંકે તેને ઉપશમસમકિત કહીએ તે સમકિત પાચવાર આવે, અને ૭ પ્રકૃતિના દળને સર્વથા ક્ષય કરે તેને ક્ષાયિક સમકિત કહીએ તે સમ્યક્-ત્વ ૧ વાર આવે. ચોથે ગુણઠાણે આવ્યો થકો જીવાદિ પદાર્થ દ્રવ્યથી ૧, ક્ષેત્રથી ૨, કાળથી ૩, ભાવથી ૪, નોકારશીઆદિ છમાસી તપ જાણે, સરદહે, પરૂપે પણ ફરસી શકે નહિ તે વિષે ગાતમસ્વામી હાથ જોડી માન મોડી શ્રી ભગવતને પૂછવા લાગ્યા, સ્વામીનાથ ! તે જીવને શું ગુણ નીપજ્યો ? શ્રી ભગવત કહે, હે ગૌતમ ! તે જીવ સમકિત વ્યવહાર-પણે શુદ્ધ પ્રવર્તતો જઘન્ય ત્રીજે મોક્ષ જાય, ઉત્કૃષ્ટો ૫દર ભવે મોક્ષ જાય, વેદક સમકિત એક વારે આવે. એક સમયની સ્થિતિ છે પૂર્વ જો આયુષ્યનો બધ પડયો ન હોય તો ૭ બોલમા બંધ પાડે નહિ ૧ નરકનુ આયુષ્ય, ૨ ભવનપતિનુ આયુષ્ય, ૩ તિર્યચનુ આયુષ્ય, ૪ વાણવ્યતરનુ આયુષ્ય, ૫ જ્યોતિષીનુ આયુષ્ય, ૬ સ્ત્રી વેદ, ૭ નપુંસક વેદ, એ સાત બોલમા આયુષ્યનો બધ પાડે નહિ, તે જીવ, ૮ આચાર, સમકિતના આરાધી ચતુર્વિધ સંઘની વત્સલતા

કોઇ કહે જે પાંચ ભૂત પૈકી આત્મા ઉપન્યો છે અને એહને વિનાશે જીવ વીણશે છે તે જડ છે, તે થકી ચૈતન્ય ઉપજે, વીણશે એમ કહે તેહને વિપરીત પરૂપણા કહીએ. એમ નવ પદાર્થનું વિપરીતપણુ સરદહે, પરૂપે ફરસે તેહને મિથ્યાત્વ કહીએ પણ જૈન માર્ગે આત્મા અકૃત્રિમ, અખંડ, અવિનાશી, નિત્ય છે શરીર માત્ર વ્યાપક છે તે વિષે ગૌતમ સ્વામી હાથ જોડી, માન મોડી વંદણા, નમસ્કાર કરીને શ્રી ભગવતને પૂછવા લાગ્યા સ્વામીનાથ ! તે જીવને શું ગુણ નીપજ્યો ? શ્રી ભગવતે કહ્યું જે જીવરૂપ હતી તે કમરૂપ ગેડીએ કરી ૪ ગતિ ૨૪ દંડક ૮૪ લાખ જીવાજોનીમાં વારંવાર પરિભ્રમણ કરે પણ સંસારનો પાર પામે નહિ.

બીજા ગુણઠાણાનાં લક્ષણ કહે છે જેમ કોઇ પુરૂષ ખીરખાંડનું ભોજન જમ્યો. પછી વમન કર્યું ત્યારે કોઇક પુરૂષે પૂછ્યુ, ભાઇ ! કંઇ સ્વાદ રહ્યો ? આગલે કહે જે થોડો સ્વાદ રહ્યો તે સમાન સમકિત રહ્યું અને વમ્યો તેટલું સમકિત ગયું ૧ બીજું દષ્ટાંત કહે છે. જેવો બગનો નાદ પહેલો ઘંટેર ગંભીર પછી રણકો રહી ગયો. ઘંટેરગંભીર સમાન સમકિત ગયું અને રણકો રહી ગયો તેટલું સાસ્વાદન. ૨ ત્રીજું દષ્ટાંત આબાનું જીવરૂપ આંબો તેના પરિણામરૂપ ડાળથી સમકિતરૂપ ફળ મોહરૂપ વાયરે કરી તૂટયું મિથ્યાત્વરૂપ ધરતીએ આવી પડયું નથી વચમાં છે ત્યાં સુધી સાસ્વાદન કહીએ અને ધરતીએ આવી પડયું ત્યારે મિથ્યાત્વ. તે વિષે ગૌતમ સ્વામી હાથ જોડી માન મોડી શ્રી ભગવતને પૂછવા લાગ્યા. સ્વામીનાથ ! તે જીવને શું ગુણ નીપજ્યો ? શ્રી ભગવત કહે કૃષ્ણપક્ષી હતો તે શુકલપક્ષી થયો અર્ધ પુદગલ સંસાર ભોગવવો રહ્યો જેમ કોઇ પુરૂષને માથે લાખ કોડનું દેણુ હતુ તે પરદેશ જઇને કમાઇ આવ્યો. દેણુ દેતાં એક અધેલીનું દેણુ રહ્યું તેનુ વ્યાજ થયું અર્ધ પુદગલ સંસાર ભોગવવો રહ્યો. સાસ્વાદન સમકિત પાંચવાર આવે.

ત્રીજા ગુણઠાણાના લક્ષણ કહે છે ત્રીજું મિશ્રગુણઠાણુ તે બે વસ્તુ મળીને મિશ્ર શીખંડને દૃષ્ટાંતે. જેમ શીખંડ ખાટો ને મીઠો, તેમ મીઠાશ સમાન સમકિત ને ખટાશ સમાન મિથ્યાત્વ તે જિન માગ પણ રૂડો જાણે તથા અન્ય માર્ગ પણ રૂડો જાણે જેમકે નગર બહાર સાધુ મહાપુરૂષ પધાર્યા છે તેહને શ્રાવક વાંદવા જાય છે એવામાં મિશ્રદ્રષ્ટિવાળો મિત્ર મળ્યો તેણે પૂછયું, કયાં જાઓ છો ? શ્રાવક કહે, સાધુ મહાપુરૂષને વાંદવા જઇએ છીએ. એટલે મિશ્રદ્રષ્ટિવાળો કહે, એહને વાંદે શું થાય ? શ્રાવક કહે જે મહા લાભ થાય તેથી તે કહે,

હુ પણ આવુ છુ એમ કહીને મિશ્રગુણઠાણાવાળો વાંદવાને પગ ઉપાડયો, એટલામા બીજો મહા મિથ્યાત્વી મિત્ર મળ્યો, તેણે પૂછયું કે શા ભણી જાઓ છો ? મિશ્રગુણઠાણાવાળો કહે છે, સાધુ મહાપુરુષને વાંદવા જઇએ છીએ. ત્યારે મહામિથ્યાત્વી કહે છે, એહને વાંદે શું થાય ? એ તો મેલા, ઘેલા છે એમ કહીને ભોળવી નાખ્યો, એથી પાછો ગયો. સાધુજ્ઞાનીને શ્રાવકે પૂછયું, સ્વામી ! વાદવા પગ ઉપાડયો તેહને શું ગુણ નીપજ્યો ? જ્ઞાની ગુરુ કહે છે કાળા અડદ સરખો હતો તે છડીદાળ સરખો થયો, કૃષ્ણપક્ષી ટળીને શુકલપક્ષી થયો, અનાદિ કાળનો ઊલટો હતો તે સુલટો થયો, સમકિત સન્મુખ થયો પણ પગ ભરવા સમર્થ નહીં, તે વિષે ગૌતમ સ્વામી હાથ જોડી માન મોડી વદણા, નમસ્કાર કરીને શ્રી ભગવંતને પૂછવા લાગ્યા સ્વામીનાથ ! તે જીવને શુ ગુણ નીપજ્યો ? શ્રી ભગવત કહે, તે જીવ ૪ ગતિ, ૨૪ દડકમા ભમીને પણ દેશે ઉણુ અર્ધ પુદ્ગળ પરાવર્તનમાં ઉત્કૃષ્ટો સસારનો પાર પામશે

ચોથુ અવિરતિ સમ્યક્ત્વદૃષ્ટિ ગુણઠાણુ તેનુ શુ લક્ષણ ? ૭ પ્રકૃતિને ક્ષયોપશમાવે તે ૧ અનતાનુબધી ક્રોધ, ૨ માન, ૩ માયા, ૪ લોભ, ૫ સમ્યક્ત્વ મોહનીય, ૬ મિથ્યાત્વ મોહનીય ૭ મિશ્ર મોહનીય એ ૭ પ્રકૃતિ કઈક ઉદય આવે તેહને ક્ષય કરે અને સત્તામાં દળ છે તેહને ઉપશમાવે, તેને ક્ષયોપશમ સમ્યક્ત્વ કહીએ તે સમ્યક્ત્વ અસખ્યાતીવાર આવે અને ૭ પ્રકૃતિના દળને સર્વથા ઉપશમાવે, ઢાંકે તેને ઉપશમસમકિત કહીએ તે સમકિત પાચવાર આવે, અને ૭ પ્રકૃતિના દળને સર્વથા ક્ષય કરે તેને ક્ષાયિક સમકિત કહીએ તે સમ્યક્ત્વ ૧ વાર આવે ચોથે ગુણઠાણે આવ્યો થકો જીવાદિ પદાર્થ દ્રવ્યથી ૧, ક્ષેત્રથી ૨, કાળથી ૩, ભાવથી ૪, નોકારશીઆદિ છમાસી તપ જાણે, સરદહે, પરૂપે પણ ફરસી શકે નહિ તે વિષે ગૌતમસ્વામી હાથ જોડી માન મોડી શ્રી ભગવતને પૂછવા લાગ્યા, સ્વામીનાથ ! તે જીવને શું ગુણ નીપજ્યો ? શ્રી ભગવત કહે, હે ગૌતમ ! તે જીવ સમકિત વ્યવહારપણે શુદ્ધ પ્રવર્તતો જઘન્ય ત્રીજે મોક્ષ જાય, ઉત્કૃષ્ટો ૫દર ભવે મોક્ષ જાય, વેદક સમકિત એક વાર આવે. એક સમયની સ્થિતિ છે પૂર્વ જો આયુષ્યનો બધ પડયો ન હોય તો ૭ બોલમા બધ પાડે નહિ ૧ નરકનુ આયુષ્ય, ૨ ભવનપતિનુ આયુષ્ય, ૩ તિર્યચનુ આયુષ્ય, ૪ વાણવ્યતરનુ આયુષ્ય, ૫ જ્યોતિષીનુ આયુષ્ય, ૬ સ્ત્રી વેદ, ૭ નપુસક વેદ, એ સાત બોલમા આયુષ્યનો બધ પાડે નહિ, તે જીવ, ૮ આચાર, સમકિતના આરાધી ચતુર્વિધ સઘની વત્સલતા

પરમહર્ષ અને ભક્તિભર કરતો થકો જઘન્ય પહેલે દેવલોકે ઉપજે ઉત૦ બારમે દેવલોકે ઉપજે ૫ નવકારની સાખે, પૂર્વ કર્મને ઉદયે કરીને વ્રત પચ્ચક્ખાણ કરી ન શકે, પણ અનેક વરસની શ્રમણો પાસકની પ્રવજ્યાનો પાળક કહીએ, દશાશ્રુત સ્કંધે શ્રાવક કહ્યા છે તે માટે દર્શન શ્રાવકને અવિરય સમદ્રષ્ટિ કહીએ.

પાંચમુ દેશવિરતિ ગુણઠાણુ તેનું શુ લક્ષણ? અહી ચોથા ગુણસ્થાનની રીતે ૭ પ્રકૃતિ (દર્શક સપ્તક)નો ક્ષય કે ઉપશમ કે ક્ષયોપશમ હોય અને અપ્રત્યાખ્યાની ક્રોધ, માન, માયા અને લોભ એ ચારનો ક્ષયોપશમ હોય પાંચમે ગુણઠાણે આવ્યો થકો જીવાદિક પદાર્થ દ્રવ્યથી ક્ષેત્રથી, કાળથી ભાવથી નોકારસી આદિ દઈને છમાસી તપ જાણે સરદહે ૫રૂપે શક્તિ પ્રમાણે સ્પર્શે એક પચ્ચક્ખાણથી માંડીને ૧૨ વ્રત, ૧૨ શ્રાવકની પડિમા આદરે યાવત સંલેખણા સુધી અનશન કરી આરાધે, તે વિષે ગૌતમસ્વામી હાથ જોડી માન મોડી શ્રી ભગવતને પૂછવા લાગ્યા, સ્વામીનાથ! તે જીવને શુ ગુણ નીપજ્યો? ત્યારે શ્રી ભગવતે કહ્યુ જ૦ ત્રીજે ભવે મોક્ષ જાય. ઉ૦ ૧૫ ભવે મોક્ષ જાય જ પહેલે દેવલોકે ઉપજે ઉત૦ ૧૨મે દેવલોકે ઉપજે તે સાધુના વ્રતની અપેક્ષાએ દેશવિરતિ કહીએ, પણ પરિણામથી અવ્રતની ક્રિયા ઉતરી ગઈ છે. અલ્પઇચ્છા અલ્પઆરંભ અલ્પપરિગ્રહી સુશીલ સુવ્રતી ધર્મિષ્ઠ, ધર્મવ્રતી કલ્પઉગ્રવિહારી મહાસંવેગવિહારી ઉદાસી, વૈરાગ્યવંત, એકાંતઆર્ય સમ્યગ્માર્ગી સુસાધુ, સુપાત્ર ઉત્તમ ક્રિયાવાદી આસ્તિક આરાધક જૈનમાર્ગપ્રભાવક, અરિહંતના શિષ્ય વર્ણવ્યા છે, ગીતાર્થ જાણે છે સિદ્ધાંતની શાખ છે શ્રાવકપણુ એક ભવમાં પ્રત્યેક હજારવાર આવે.

છઠ્ઠુ પ્રમત્ત સજતિ ગુણઠાણુ તેનુ શુ લક્ષણ? અહી દર્શન સપ્તકનો ક્ષય ઉપશમ કે ક્ષયોપશમ કરે અને પ્રત્યાખ્યાની તથા અપ્રત્યાખ્યાની ક્રોધ માન માયા અને લોભ એ આઠ પ્રકૃતિનો ક્ષયોપશમ કરે તે વિષે ગૌતમસ્વામી હાથ જોડી માન મોડી શ્રી ભગવતને પૂછવા લાગ્યા તે જીવને શુ ગુણ નીપજ્યો? શ્રી ભગવતે કહ્યુ – તે જીવ દ્રવ્યથી ક્ષેત્રથી કાળથી ભાવથી જીવાદિક નવ પદાર્થને તથા નોકારસી આદિ છમાસી તપ જાણે સરદહે પરૂપે ફરસે. સાધુપણુ એક ભવમાં નવસેવાર આવે તે જીવ જઘન્ય ત્રીજે ભવે મોક્ષ જાય, ઉત ૧૫ ભવે મોક્ષ જાય આરાધક જીવ જઘ૦ પહેલે દેવલોકે ઉપજે ઉત અનુત્તર વિમાને ઉપજે ૧૭ ભેદે સંજમ નિર્મળ પાળે,

૧૨ ભેદે તપસ્યા કરે પણ યોગ ચપળ, કષાય ચપળ, વચન ચપળ, દૃષ્ટિમાં ચપળતાનો અંશ છે, તેણે કરીને યદ્યપિ ઉત્તમ અપ્રમાદીથકા રહે છે તો પણ પ્રમાદ રહે છે માટે પ્રમાદપણે કરી તથા કૃષ્ણાદિ લેશ્યા, અશુભ જોગ કોઇક કાળે પ્રણિત પરિણમે છે, માટે કષાય પ્રકૃષ્ટમત્ત થઇ જાય તેને પ્રમત્ત સંજિત ગુણઠાણું કહીએ.

સાતમુ અપ્રમત્ત સંજતિ ગુણઠાણુ, તેહનુ શુ લક્ષણ: પાંચ પ્રમાદ છોડે ત્યારે સાતમે ગુણઠાણે આવે તે ૫ પ્રમાદનાં નામ (ગાથા) ૧ મદ, ૨ વિષય, ૩ કષાય, ૪ નિદ્રા, ૫ વિકથા પંચમા ભણિયા, એ એ પંચ પમાયા, જીવા પડંતિ સંસારે ૧ એ ૫ પ્રમાદ છાંડે અને ૧૬ પ્રકૃતિનો ક્ષયોપશમ કરે ને ૧૫ પૂર્વે કહી તે અને સંજલનો ક્રોધ, એમ ૧૬ પ્રકૃતિને ક્ષયોપશમાવે તેને શુ ગુણ નીપજ્યો? જીવાદિ પદાર્થ દ્રવ્યથી, ક્ષેત્રથી, કાળથી, ભાવથી તથા નોકારસી આદિ દેઇને છમાસી તપ, ધ્યાન જુગતપણે જાણે સરદહે, પરૂપે, ફરસે, તે જીવ જઘન્ય તે જ ભવે મોક્ષ જાય ઉત્કૃષ્ટો ત્રીજે ભવે મોક્ષ જાય ગતિ તો પ્રાય: કલ્પાતીતની થાય ધ્યાનને વિષે, અનુષ્ઠાનને વિષે અપ્રમત્ત ઉદ્યત થકા રહે છે, તથા શુભ લેશ્યાપણે જ કરીને નથી પ્રમત્ત કષાય જેને તેને અપ્રમત્ત સંજિત ગુણઠાણુ કહીએ. ક્ષપક અથવા ઉપશમ શ્રેણી જેને માડવાની હોય તે અહીં યથાપ્રવૃત્તિકરણ કરે

આઠમુ નિયટ્ટિ બાદર ગુણઠાણુ તેનુ શુ લક્ષણ? ૧૭ પ્રકૃતિને ક્ષયોપશમાવે તે સોળ પૂર્વે કહી તે, સંજલનુ માન મળી ૧૭ પ્રકૃતિને ક્ષયોપશમાવે તે વિષે ગૌતમસ્વામી હાથ જોડી, માન મોડી શ્રી ભગવંતને પૂછવા લાગ્યા, સ્વામીનાથ! તે જીવને શુ ગુણ નીપન્યો? શ્રી ભગવંતે કહ્યુ, પરિણામધારા, અપૂર્વકરણ જે કોઈ કાળે જીવને કોઇ દિને આવ્યુ નથી તે શ્રેણી જુગત જીવાદિ પદાર્થ દ્રવ્યથી, ક્ષેત્રથી, કાળથી, ભાવથી, નોકારસી આદિ દઇ છમાસી તપ જાણે, સરદહે, પરૂપે, ફરસે, તે જીવ જઘન્ય તેજ ભવે મોક્ષ જાય, ઉત્૦ ત્રીજે ભવે મોક્ષ જાય, અહીંથી શ્રેણી ૨ કરે ૧ ઉપશમશ્રેણી, ને ૨ ક્ષપકશ્રેણી ઉપશમ શ્રેણીવાળો જીવ મોહનીય કર્મની પ્રકૃતિના દળને ઉપશમાવતો અગિયારમા ગુણઠાણા સુધી જાય, પડિવાઇ પણ થાય, હાયમાન પરિણામપણે પરિણમે અને ક્ષપકશ્રેણીવાળો જીવ તે મોહનીય કર્મની પ્રકૃતિના દળને ખપાવતો, શુદ્ધ મૂળમાથી નિર્જરા કરતો, નવમે, દશમે ગુણઠાણે થઇને બારમે ગુણઠાણે જાય, અપડિવાઇ જ હોય વર્ધમાન પરિણામ પરિણમે.

હવે નીયટ્ટિ બાદરનો અર્થ તે નિવર્ત્યો છે બાદર કષાયથી બાદર સંપરાય ક્રિયાથી એવી કસ્વે અભ્યંતર પરિણામે, અધ્યવસાય સ્થિર થતે બાદર ચપળતાથી નિવર્ત્યો છે માટે નીયટ્ટિ બાદર ગુણઠાણું કહીએ તથા બીજું નામ અપૂર્વ કરણ ગુણઠાણું પણ કહીએ શા માટે જે કોઈ કાળે જીવે પૂર્વ શ્રેણી કરી નહોતી અને એ ગુણઠાણે પહેલુ જ કરણ તે પંડિતવીર્યનું આવરણ ક્ષપકકરણરૂપ કરણ પરિણામધારા વર્ધનરૂપ શ્રેણી કરે તેહને અપૂર્વકરણ ગુણઠાણું કહીએ.

નવમું અનીયટ્ટિબાદર ગુણઠાણું તેનું શું લક્ષણ! સતાવીસ પ્રકૃતિને ઉપશમાવે અથવા ક્ષય કરે તે ૧૭ પ્રકૃતિ પૂર્વે કહી તે અને સંજલની ૧ માયા, ૨ સ્ત્રીવેદ ૩ પુરુષવેદ ૪ નપુંસકવેદ તથા હાસ્ય, રતિ, અરતિ ભય શોક, દુર્ગંધન એ ૨૭ પ્રકૃતિને ક્ષય કે ઉપશમ કરે તે વિષે ગૌતમસ્વામી હાથ જોડી માન મોડી શ્રી ભગવંતને પૂછવા લાગ્યા સ્વામીનાથ! તે જીવને શું ગુણ નીપજ્યો! શ્રી ભગવંતે કહ્યું, તે જીવને જીવઘાદિક પદાર્થ તથા નોકારસી આદિ દઈને છમાસી વપ, દ્રવ્યથી, ક્ષેત્રથી, કાળથી ભાવથી નિર્વિકાર અમાયી વિષય નિરવાંછના પણે જાણે સરદહે, પરૂપે ફરસે, તે જીવ જઘન્ય તે જ ભવે મોક્ષ જાય. અનીયટ્ટિબાદર તે સર્વથા પ્રકારે નિવર્ત્યો નથી અંશ માત્ર હજી બાદરસંપરાય ક્રિયા રહી છે તે માટે અનીયટ્ટિબાદર ગુણઠાણું કહીએ. "આઠમા નવમા ગુણઠાણાના શબ્દાર્થ × ઘણા ગંભીર છે તે અન્ય પંચસંગ્રહાદિક ગ્રંથ તથા સિદ્ધાંતથી સમજવા."

× નિયટ્ટિ (નવૃત્તિ) એટલે પરિણામોની ભિન્નતા અને અનિવૃત્તિ એટલે અભિન્નતા. આઠમા ગુણસ્થાને ભિન્ન ભિન્ન જીવો આશ્રયી પ્રતિસમય અનુક્રમે વધતા અસંખ્ય લોકાકાશ પ્રદેશ પ્રમાણ અધ્યવસાયસ્થાનકો હોય છે જેમ આ ગુણસ્થાનના પ્રથમ સમયને પ્રાપ્ત થયા થાય છે અને થશે તે સર્વ જીવોની અપેક્ષાએ જઘન્યથી માંડી ઉત્કૃષ્ટ સુધી અસંખ્ય લોકાકાશના પ્રદેશ જેટલા અધ્યવસાય સ્થાન હોય છે અસંખ્યાતા અસંખ્ય પ્રકાર હોવાથી પ્રથમ સમયવર્તી સર્વ જીવોના અને સવ સમયોમાં વર્તતા જીવોના અધ્યવસાયો અસંખ્યાતા કહ્યા છે આ ગુણસ્થાનના પ્રથમ સમયના જઘન્ય અધ્યવસાય સ્થાનથી પ્રથમ સમયનું ઉત્કૃષ્ટ અધ્યવસાયસ્થાનક અનંત ગુણ વિશુદ્ધ છે પ્રથમ સમયના ઉત્કૃષ્ટ અધ્યવસાય સ્થાનકથી બીજા સમયનું જઘન્ય અધ્યવસાય સ્થાનક અનંતગુણ વિશુદ્ધ છે એમ છેલ્લા સમય સુધી જાણવું

દશમુ સૂક્ષ્મ સંપરાય ગુણઠાણું, તેને શું લક્ષણ? તે ઉપશમ કે ક્ષય થયેલી હોય છે, અહીં સૂક્ષ્મ લક્ષનો છેવટનો હિસ્સો બાકી હતો તે ખપાવતાં ખપાવતા છેલ્લે સમયે સર્વથા લોભનો ક્ષય કે ઉપશમ થાય છે. તે વિષે ગૌતમસ્વામી હાથ જોડી માન મોડી શ્રી ભગવંતને પૂછવા લાગ્યા સ્વામીનાથ! તે જીવને શુ ગુણ નીપજ્યો? શ્રી ભગવતે કહ્યુ, તે જીવ દ્રવ્યથી, ક્ષેત્રથી, કાળથી, ભાવથી, જીવાદિ પદાર્થ તથા નોકારસી આદિ દઇને છમાસી તપ, નિરભિલાષ, નિર્વાંચ્છના, નિર્વેદકતાપણે, નિરાશી, અવ્યામોહ, અવિભ્રમપણે જાણે, સરદહે, પરૂપે, ફરસે તે જીવ જઘન્ય તે જ ભવે મોક્ષ જાય, ઉત ત્રીજે ભવે મોક્ષ જાય સૂક્ષ્મ-થોડીક-લગારેક પાતળી શી સપરાય ક્રિયા હોવાને લીધે તેને સૂક્ષ્મસંપરાય ગુણઠાણુ કહીએ

અગિયારમુ ઉપશાંતમોહ ગુણઠાણું, તેનુ શુ લક્ષણ? ૨૮ મોહનીય કર્મની પ્રકૃતિને ઉપશમાવે સર્વથા ઢાકે, (ભસ્મભારી પ્રછન્ન અગ્નિવત) તે વિષે ગૌતમસ્વામી હાથ જોડી માન મોડી શ્રી ભગવતને પૂછવા લાગ્યા, સ્વામીનાથ! તે જીવને શુ ગુણ નીપજ્યો? શ્રી ભગવંતે કહ્યુ, તે જીવ જીવાદિ પદાર્થ દ્રવ્યથી, ક્ષેત્રથી, કાળથી, ભાવથી, નોકારસી આદિ દઇને છમાસી તપ વીતરાગ ભાવે, યથાખ્યાત ચારિત્ર પણે જાણે, સરદહે, પરૂપે, ફરસે, એવામા જો કાળ કરે તો અનુત્તર

આ ગુણસ્થાનકના કોઈ એક સમયને પ્રાપ્ત થયેલા જીવોમાં પરસ્પર અધ્યવસાયોની નિવૃત્તિ-ભિન્નતા-હોય છે. તેથી તે નિયટ્ટિ કહેવાય છે, તેમજ આ ગુણસ્થાને ૨૭ પ્રકૃતિ ઉપશમ કે ક્ષય કર્યા વગર નિવૃત્તિ પામે નહિ

નવમા ગુણસ્થાનને એક સાથે પ્રાપ્ત થયેલા જીવોમા અધ્યવસાયની નિવૃત્તિ એટલે ભિન્નતા હોતી નથી તેથી તે અનિયટ્ટિ કહેવાય છે વળી દશમા ગુણસ્થાનના સૂક્ષ્મ લોભ રૂપ કષાયની અપેક્ષાએ અહીં બાદર (સ્થુલ) સપરાય (કષાય) નો ઉદય હોવાથી તેને અનિવૃત્તિબાદરસંપરાય ગુણસ્થાનક પણ કહે છે તેનો કાળ અંતર્મુહૂર્તનો છે. તેના પ્રથમ સમયથી માડી પ્રતિસમય ઉત્તરોત્તર અનતગુણ વિશુદ્ધ અધ્યવસાય સ્થાનક હોય છે તેની અતર્મુહૂર્તની સ્થિતિના, જેટલા સમયો તેટલા તેના અધ્યવસાય સ્થાનકો હોય છે કેમકે આ ગુણસ્થાનમા પ્રવેશ કરનારને **એક સમયે એક જ અધ્યવસાય સ્થાનક હોય છે.** એટલે નવમા સ્થાનકના જેટલા સમય તેટલા તેના અધ્યવસાય સ્થાનકો સમજવા,

વિમાનમા જાય, પછી મનુષ્ય થઈ મોક્ષ જાય અને જો સૂક્ષ્મ લોભનો ઉદય થાય તો કષાય અગ્નિ પ્રગટે પછી પડે, દશમાથી સવથા પડે તો પહેલે ગુણઠાણે જાય, પણ અગિયારમેથી ચઢવું તો નથી ઉપશાંત તે ઉપશમ્યો છે મોહ સવથા જળે કરી અગ્નિ ઓલાવ્યાની પેઠે. દાઝ્યો નહિ હોયો છે માટે ઉપશાંતમોહ ગુણઠાણુ કહીએ.

બારમુ ક્ષીણમોહ ગુણઠાણુ તેને શુ લક્ષણ? ૨૮ પ્રકૃતિને સવથા ખપાવેલી હોય જ તેથી ક્ષીણમોહ કહેવાય ક્ષપકશ્રેણી, ક્ષાયિક ભાવ, ક્ષાયિકસમકિત ક્ષાયિક યથાખ્યાત ચારિત્ર, કરણસત્ય જોગસત્ય, ભાવસત્ય અમાયી અકષાયી વીતરાગી ભાવનિર્ગ્રંથ સપૂર્ણ સવુડ સપૂર્ણ ભાવિતાત્મા, મહાતપસ્વી, મહાસુશીલ, અમોહી, અવિકારી, મહાજ્ઞાની, મહાધ્યાની વધમાન પરિણામી, અપડીવાઈ થઈ અતમુહૂત રહે. એ ગુણઠાણે કાળ કરવો નથી, પુનભવ છે નહિ છેલ્લે સમયે પચ જ્ઞાનાવરણીય, નવ દશનાવરણીય, પચવિધ અતરાય ક્ષય કરણો ઘમ કરી તેરમા ગુણઠાણાને પહેલે સમયે કેવળ જ્યોતિ પ્રકટે તે માટે ક્ષીણમોહ ગુણઠાણુ કહીએ.

તેરમુ સજોગી કેવળી ગુણઠાણુ તેનું શુ લક્ષણ? દશ બોલ સહિત તેરમે ગુણઠાણે વિચરે ૧ સજોગી, ૨ સશરીરી. ૩ સલેશી, ૪ શુક્લલેશી, ૫ યથાખ્યાતચારિત્ર, ૬ ક્ષાયિકસમકિત ૭ પંડિતવીર્ય, ૮ શુક્લધ્યાન ૯ કેવળજ્ઞાન, ૧૦ કેવળ દશન એ દશ બોલ સહિત જઘન્ય અતમુહૂત ઉત્ દેશેઉણુ પૂર્વ કોડી સુધી વિચરે, ઘણા જીવને તારી, પ્રતિબોધી ન્યાલ કરીને બીજા, બીજા શુક્લધ્યાનના પાયાને ધ્યાઈને ચૌદમે જાવ, સજોગી તે શુભ મન વચન કાયાના જોગ સહિત છે બાહ્યગ્રહોપકરણ છે ગમનાગમનાદિક ચેષ્ટા શુભ સહિત છે કેવળજ્ઞાન, કેવળ દશન, ઉપયોગ સમયાતર અવિચ્છિન્નપણુ શુદ્ધ પરિણમે તે માટે સજોગી કેવળી ગુણઠાણુ કહીએ. આ ગુણસ્થાનના છેવટના ભાગમા શૈલેશીકરણથી અનત આત્મવીર્ય પ્રગટ થવાથી જોગોનું રૂંધન થવા માંડે અને જોગ રૂંધાઈ જાય ત્યારે ચૌદમુ અજોગી કેવળી ગુણઠાણુ પ્રાપ્ત થાય તેનું શુ લક્ષણ? શુક્લધ્યાનનો ચોથો પાયો, સમુચ્છિન્નક્રિય, અનતર અપ્રતિપાતી અનિવૃત્તિધ્યાતા મતજોગ રૂધી, વચનજોગ રૂધી, કાયજોગ રૂધી અને પ્રાણનિરોધ કરી રૂપાતીત પરમ શુક્લધ્યાન ધ્યાતા ૭ બોલ સહિત વિચરે. તેરમે ૧૦ બોલ કહ્યા તેમાથી ૧ સજોગી ૨ સલેશી ૩ શુક્લલેશી, એ ત્રણ વર્જીને શેષ ૭ બોલ સહિત સકલ ગિરિનો રાજા મેરુ તેની પેઠે અડોલ અકપ સ્થિર અવસ્થાને પામી શૈલેશીપણે રહી પચ લઘુ

અક્ષર ઉચ્ચારપ્રમાણ કાળ રહી શેષ ૧ વેદનીય, ૨ આયુષ્ય ૩ નામ ૪ ગોત્ર એ ચાર કર્મ ક્ષીણ કરીને મુકિતપદ પામે શરીર ઔદારિક, તૈજસ, કાર્મણ સર્વથી છાંડીને સમશ્રેણી, ઋજુગતિ, અન્ય આકાશ પ્રદેશ અણઅવગાહતો, અણફરસતો, એક સમય માત્રમાં ઊર્ધ્વગતિ, અવિગ્રહગતિએ તીહા જાય, "એરંડબીજ બંધન મુકતવત, નિર્લેપ તુંબીવત્, કોદંડમુકતબાણવત, ઇંધિનવહિનમુકત, લૂમ્રવત્" તીહાં સિદ્ધ ક્ષેત્રે જઇ સાકારોપયોગે સિદ્ધિ થાય, બુદ્ધ થાય, પારગત થાય, પરંપરાગત થાય, સકલકાર્ય અર્થ સાધી, કૃતકૃતાર્થ, નિષ્ઠિતાર્થ, અતુલ્ય સુખસાગર નિમંગ્ન સાદિ અનંત ભાગે સિદ્ધ થાય એ સિદ્ધ પદનો ભાવસ્મરણ ચિંતન મનન કદીકાળે મુજને હોશે? સો ઘટી, પળ, ધન્ય સફળ હોશે અજોગી તે જોગ રહિત કેવળ સહિત વિચરે તેને અજોગી કેવળી ગુણઠાણુ કહીએ.

ત્રીજો સ્થિતિદ્વાર કહે છે.

પહેલા ગુણઠાણાની સ્થિતિ ૩ પ્રકારની છે, અણાદીઆ અપજ્જવસીઆ તે જે મિથ્યાત્વની આદિ નથી ને અંત પણ નથી તે અભવ્યજીવના આશ્રી મિથ્યાત્વ ૧ અણાદીઆ સપજ્જવસીઆ તે જે મિથ્યાત્વની આદિ નથી પણ અંત છે તે ભવ્ય જીવના મિથ્યાત્વ આશ્રી ૨ સાદીઆસપજ્જવસીઆ તે જે મિથ્યાત્વની આદિ પણ છે ને અંત પણ છે તે પડીવાઇ સમદિઠ્ઠીના મિથ્યાત્વ આશ્રો તેની સ્થિતિ જઘન્ય અંતર્મુહૂર્ત ઉત્૦ અર્ધ પુદ્ગલ પરાવર્તન દેશે ઉણી. પછી અવશ્ય સમકિત પામીને મોક્ષ જાય ૩ ૧ બીજા ગુણઠાણાની સ્થિતિ જ૦ ૧ સમય ઉ૦ ૬ આવલીકા ને ૭ સમયની ૨, ત્રીજા ગુણઠાણાની સ્થિતિ જ૦ ઉ૦ અંતર્મુહૂર્તની ૩, ચોથા ગુણઠાણાની સ્થિતિ જ૦ અંત૦, ઉ૦ ૬૬ સાગરોપમ ઝાઝેરાની તે ૨૨ સાગરોપમની સ્થિતિએ ત્રણવાર બારમે દેવલોકે ઉપજે, ત્રણ પૂર્વક્રોડો અધિક મનુષ્યના ભવ આશ્રી જાણવી તથા બે વાર અનુત્તર વિમાનમા ૩૩ સાગરોપમની સ્થિતિએ ઊપજે ૩૩ દુ છાસઠ સાગરોપમ અને ૩ પૂર્વક્રોડી અધિક મનુષ્યના ભવ આશ્રી જાણવી ૫ પાચમા, છઠ્ઠા, તેરમા ગુણઠાણાંની સ્થિતિ જ૦ અંત૦ ઉ૦ દેશે ઉણી તે સાડા આઠ વર્ષ ઉણી પૂવ ક્રોડીની, સાતમાથી અગિયારમા ગુ૦ સુધી જ૦ ૧ સમય૦ ઉ૦ અંત૦ બારમા ગુ૦ ની સ્થિતિ જઘન્ય ઉ૦ અંત૦ ચઉદમા ગુણઠાણાની સ્થિતિ પાચ હ્રસ્વ અક્ષર અ૧ ઇ૨ ઉ૩ ઋ૪ લૃ૫ બોલવા પ્રમાણે જાણવી.

વિમાનમા જાય, પછી મનુષ્ય થઈ મોક્ષ જાય અને જો સૂક્ષ્મ લોભનો ઉદય થાય તો કષાય અગ્નિ પ્રગટે પછી પડે, દશમાથી સવથા પડે તો પહેલે ગુણઠાણે જાય, પણ અગિયારમેથી ચઢવું તો નથી. ઉપશાંત તે ઉપશમ્યો છે મોહ સવથા જળે કરી અગ્નિ ઓલાવ્યાની પેઠે ટાળ્યો નહિ ઢાંકયો છે માટે ઉપશાંતમોહ ગુણઠાણુ કહીએ.

બારમુ ક્ષીણમોહ ગુણઠાણુ તેને શુ લક્ષણ? ૨૮ પ્રકૃતિને સવથા ખપાવેલી હોય છે તેથા ક્ષીણમોહ કહેવાય ક્ષપકશ્રેણી ક્ષાયિક ભાવ, ક્ષાયિકસમકિત ક્ષાયિક યથાખ્યાત ચારિત્ર, કરણસત્ય જોગસત્ય, ભાવસત્ય અમાયી અકષાયી વીતરાગી ભાવનિર્ગ્રંથ સંપૂર્ણ સંવુડ, સંપૂર્ણ ભાવિતાત્મા, મહાતપસ્વી, મહાસુશીલ, અમોહી, અવિકારી, મહાજ્ઞાની, મહાધ્યાની વર્ધમાન પરિણામી અપડીવાઈ થઈ અંતર્મુહૂર્ત રહે એ ગુણઠાણે કાળ કરવો નથી, પુનભવ છે નહિ છેલ્લે સમયે પાંચ જ્ઞાનાવરણીય નવ દર્શનાવરણીય, પંચવિધ અંતરાય ક્ષય કરવો ક્ષય કરી, તેરમા ગુણઠાણાને પહેલે સમયે કેવળ જ્યોતિ પ્રગટે તે માટે ક્ષીણમોહ ગુણઠાણુ કહીએ

તેરમુ સજોગી કેવળી ગુણઠાણુ તેનું શુ લક્ષણ! દશ બોલ સહિત તેરમે ગુણઠાણે વિચરે ૧ સજોગી, ૨ સશરીરી. ૩ સલેશી, ૪ શુકલલેશી ૫ યથાખ્યાતચારિત્ર, ૬ ક્ષાયિકસમકિત ૭ પંડિતવીર્ય, ૮ શુકલધ્યાન ૯ કેવળજ્ઞાન, ૧૦ કેવળ દર્શન એ દશ બોલ સહિત જઘન્ય અંતર્મુહૂર્ત ઉત્કૃષ્ટ દેશેઊણુ પૂર્વ કોડી સુધી વિચરે, ઘણા જીવને તારી, પ્રતિબોધી ન્યાલ કરીને બીજા, ત્રીજા શુકલધ્યાનના પાયાને ધ્યાઈને ચૌદમે જાય સજોગી તે શુભ મન વચન કાયાના જોગ સહિત છે આહારકલોપકરણ છે ગમનાગમનાદિક ચેષ્ટા શુભ સહિત છે કેવળજ્ઞાન, કેવળ દર્શન, ઉપયોગ સમયાતર અવિછિન્નપણે શુદ્ધ પરિણમે તે માટે સજોગી કેવળી ગુણઠાણુ કહીએ. આ ગુણસ્થાનના છેવટના ભાગમા શૈલેશીકરણથી અનંત આત્મવીર્ય પ્રગટ થવાથી જોગોનું રૂંધન થવા માંડે અને જોગો રૂંધાઈ જાય ત્યારે ચૌદમુ અજોગી કેવળી ગુણઠાણુ પામે થાય તેનું શુ લક્ષણ? શુકલધ્યાનનો ચોથો પાયો, સમુચ્છિન્નક્રિય, અનંતર અપ્રતિપાતી અનિવૃત્તિધ્યાતા મતજોગ રૂપી, વચનજોગ રૂપી, કાયજોગ રૂપી અને પ્રાણનિરોધ કરી રૂપાતીત, પરમ શુકલધ્યાન ધ્યાતા ૭ બોલ સહિત વિચરે. તેરમે ૧૦ બોલ કહ્યા તેમાથી ૧ સજોગી, ૨ સલેશી ૩ શુકલલેશી, એ ત્રણ વર્જીને શેષ ૭ બોલ સહિત સકલ ગિરિનો રાજા મેરુ તેની પેઠે અડોલ, અચલ સ્થિર અવસ્થાને પામી. શૈલેશીપણે રહી પંચ લઘુ

૫ ની કરે તો આયુષ્ય ૧, મોહનીય ૨, વેદનીય ૩ એ ૩ વર્જીને. અગિયારમે બારમે ૫ ની ઉદીરણા આયુષ્ય ૧, મોહનીય, ૨ વેદનીય ૩ એ ૩ વર્જીને તથા ૨ ની કરે તો નામ, ગોત્ર ૨ એ ૨ ની તેરમે ગુ૦ ૨ કર્મની ઉદીરણા નામ ૧, ગોત્ર ૨ એ ૨ ની કરે ચૌદમે ગુ૦ ઉદીરણા કરે નહિ (ચેવ કે) નિશ્ચયે.

દશમો નિર્જરાદ્વાર કહે છે

પહેલાથી તે અગિયારમા ગુણુઠાણા સુધી ૮ કર્મની નિર્જરા બારમે ૭ કર્મની નિર્જરા, મોહનીય વર્જીને તેરમે ચૌદમે ૪ કર્મની નિર્જરા–વેદનીય ૧, આયુષ્ય ૨, નામ ૩, ગોત્ર ૪

અગિયારમો ભાવદ્વાર કહે છે.

૧ ઉદયભાવ ૨ ઉપશમભાવ, ૩ ક્ષાયિકભાવ, ૪ ક્ષયોપશમભાવ, ૫ પારિણામિકભાવ, ૬ સનીવાઇભાવ, પહેલે ને ત્રીજે ગુણુઠાણે ૩ ભાવ-૧ ઉદય, ૨ ક્ષયોપશમ, ૩ પારિણામિક, બીજે ગુણઠાણે તથા ચોથાથી તે અગિયારમા ગુણુઠાણા સુધી ઉપશમ શ્રેણીવાળાને, ૪, ભાવ ૧ ઉદય, ૨ ઉપશમ, ૩ ક્ષયોપશમ ૪ પારિણામિક તથા ૪ થી ૮ ગુ૦ મા જેને ક્ષાયક સમકિત આવ્યુ હોય તેને ઉપશમને બદલે ક્ષાયક ભાવ હોય અને ૯ થી ૧૧ ગુ૦ સુધી પાચ ભાવ હોય ૮ માથી માડીને બારમા સુધી ક્ષપક શ્રેણીવાળાને ૪ ભાવ–૧ ઉદય, ૨ ક્ષયોપશમ, ૩ ક્ષાયિક, ૪ પારિણામિક તેરમે, ચૌદમે ગુ૦ ૩ ભાવ–૧ ઉદય, ૨ ક્ષાયિક, ૩ પારિણામિક સિદ્ધમા ૨ ભાવ ક્ષાયિક અને પારિણામિક

બારમો કારણદ્વાર કહે છે.

કર્મબધના કારણ ૫–૧ મિથ્યાત્વ, ૨ અવિરતિ, ૩ પ્રમાદ, ૪ કષાય, ૫ જોગ પહેલે ત્રીજે ગુ૦ ૫ કારણ લાભે બીજે ચોથે, ૪ કારણ લાભે મિથ્યાત્વ વર્જીને પાચમે છઠ્ઠે ગુણુ૦ ૩ કારણ લાભે ૧ મિથ્યાત્વ, ૨ અવિરતિ વર્જીને સાતમેથી તે દશમા ગુણુઠાણા સુધી. ૨ કારણ લાભે ૧ કષાય ૨ જોગ અગિયારમે બારમે તેરમે, ૧ કારણ લાભે તે જોગ ચૌદમે કોઇ કારણ નથી

ચોથો ક્રિયાદ્વાર કહે છે

પહેલે ને ત્રીજે ગુણઠાણે ૨૪ ક્રિયા લાભે, ઇરિયાવહી ક્રિયા વર્જીને બીજે ચોથે ગુ૦ ૨૩ ક્રિયા લાભે ઇરિયાવહી ૧ ને મિથ્યાત્વની ૨, એ બે વર્જીને પાંચમે ગુ ૨૨ ક્રિયા લાભે, મિથ્યાત્વ ૧ અવિરતિ ૨ ઇરિયાવહી ૩ એ ૩ વર્જીને છઠ્ઠે ગુ૦ ૨ ક્રિયા—આરંભીઆ ૧ માયાવત્તિયા ૨ લાભે. સાતમેથી દશમા સુધી માયાવત્તિયા ક્રિયા લાભે. અગિયારમે બારમે, તેરમે ગુ૦ ૧ ઇરિયાવહી ક્રિયા લાભે ચૌદમે ગુ૦ કોઇ ક્રિયા લાભે નહિ

પાંચમો સત્તાદ્વાર કહે છે

પહેલા ગુણઠાણાથી તે અગિયારમા ગુ૦ સુધી આઠ કર્મની સત્તા, બારમે સાત કર્મની સત્તા—૧ મોહનીય કર્મ વર્જીને તેરમે ચૌદમે ગુ૦ ૪ કર્મની સત્તા—વેદનીય ૧ આયુષ ૨ નામ ૩ ગોત્ર ૪

છઠ્ઠો બંધદ્વાર કહે છે

પહેલા ગુણઠાણાથી તે સાતમા ગુ૦ સુધી ત્રીજું ગુ વર્જીને ૮ કર્મ બાંધે અને ન્હે ૭ બાંધે તો આયુષ્ય વર્જીને ત્રીજે આઠમે નવમે ગુ૦ ૭ કર્મ બાંધે આયુષ્ય વર્જીને દશમે ગુ૦ ૬ કર્મ બાંધે. આયુષ ૧ ને મોહનીય એ ૨ વર્જીને અગિયારમે બારમે, તેરમે ગુ૦ ૧ સાતા વેદનીય બાંધે ચૌદમે ગુ૦ અબંધ

સાતમો વેદ ને આઠમો ઉદયદ્વાર ભેળો કહે છે

પહેલા ગુણઠાણાથી તે દશમા ગુ૦ સુધી ૮ કર્મ વેદે ને ૮ નો ઉદય, અગિયારમે, બારમે ૭ કર્મ વેદે ને ૭ નો ઉદય મોહનીય વર્જીને તેરમે ચૌદમે ૪ કર્મ વેદે ને ૪ નો ઉદય વેદનીય ૧ આયુષ ૨, નામ ૩ ગોત્ર ૪

નવમો ઉદીરણાદ્વાર કહે છે

પહેલા ગુણઠાણાથી માંડીને સાતમા ગુ સુધી ૮ કર્મની ઉદીરણા તથા ૭ ની કરે તો આયુષ્ય વર્જીને. આઠમે નવમે ગુ૦ સાત કર્મની ઉદીરણા તે આયુષ્ય વર્જીને તથા ૬ ની કરે તો આયુષ ૧, મોહનીય ૨ એ ૨ વર્જીને દશમે ૬ ની ઉદીરણા કરે આયુષ્ય ૧, મોહનીય ૨, એ ૨ વર્જીને અને

૫ ની કરે તો આયુષ્ય ૧, મોહનીય ૨, વેદનીય ૩ એ ૩ વર્જીને. અગિયારમે બારમે ૫ ની ઉદીરણા આયુષ્ય ૧, મોહનીય, ૨ વેદનીય ૩ એ ૩ વર્જીને તથા ૨ ની કરે તો નામ, ગોત્ર ૨ એ ૨ ની તેરમે ગુ૦ ૨ કર્મની ઉદીરણા નામ ૧, ગોત્ર ૨ એ ૨ ની કરે ચૌદમે ગુ૦ ઉદીરણા કરે નહિ (ચેવ કે) નિશ્ચયે.

દશમો નિર્જરાદ્વાર કહે છે

પહેલાથી તે અગિયારમા ગુણઠાણા સુધી ૮ કર્મની નિર્જરા બારમે ૭ કર્મની નિર્જરા, મોહનીય વર્જીને તેરમે ચૌદમે ૪ કર્મની નિર્જરા–વેદનીય ૧, આયુષ્ય ૨, નામ ૩, ગોત્ર ૪.

અગિયારમો ભાવદ્વાર કહે છે.

૧ ઉદયભાવ ૨ ઉપશમભાવ, ૩ ક્ષાયિકભાવ, ૪ ક્ષયોપશમભાવ, ૫ પારિણામિકભાવ, ૬ સનીવાઇભાવ, પહેલે ને ત્રીજે ગુણઠાણે ૩ ભાવ-૧ ઉદય, ૨ ક્ષયોપશમ, ૩ પારિણામિક, બીજે ગુણઠાણે તથા ચોથાથી તે અગિયારમા ગુણઠાણા સુધી ઉપશમ શ્રેણીવાળાને, ૪, ભાવ ૧ ઉદય, ૨ ઉપશમ, ૩ ક્ષયોપશમ ૪ પારિણામિક તથા ૪ થી ૮ ગુ૦ મા જેને ક્ષાયક સમકિત આવ્યુ હોય તેને ઉપશમને બદલે ક્ષાયક ભાવ હોય અને ૯ થી ૧૧ ગુ૦ સુધી પાચ ભાવ હોય ૮ માથી માડીને બારમા સુધી ક્ષપક શ્રેણીવાળાને ૪ ભાવ–૧ ઉદય, ૨ ક્ષયોપશમ, ૩ ક્ષાયિક, ૪ પારિણામિક તેરમે, ચૌદમે ગુ૦ ૩ ભાવ–૧ ઉદય, ૨ ક્ષાયિક, ૩ પારિણામિક સિદ્ધમા ૨ ભાવ ક્ષાયિક અને પારિણામિક

બારમો કારણદ્વાર કહે છે.

કર્મબધના કારણ ૫–૧ મિથ્યાત્વ, ૨ અવિરતિ, ૩ પ્રમાદ, ૪ કષાય, ૫ જોગ પહેલે ત્રીજે ગુ૦ ૫ કારણ લાભે બીજે ચોથે, ૪ કારણ લાભે મિથ્યાત્વ વર્જીને પાચમે છઠ્ઠે ગુણ૦ ૩ કારણ લાભે ૧ મિથ્યાત્વ, ૨ અવિરતિ વર્જીને સાતમેથી તે દશમા ગુણઠાણા સુધી. ૨ કારણ લાભે ૧ કષાય ૨ જોગ અગિયારમે બારમે તેરમે, ૧ કારણ લાભે તે જોગ ચૌદમે કોઇ કારણ નથી

તેરમો પરિષહદ્વાર કહે છે

પહેલાથી તે ચોથા ગુણઠાણા સુધી યદ્યપિ પરિષહ ૨૨ લાભે પણ તે દુઃખરૂપ છે, નિજ સ્વરૂપ પરિણામે નહિ. પાંચમાથી તે ૯ મા ગુણઠાણા સુધી ૨૨ પરિષહ લાભે એક સમયે ૨૦ વેદે. ટાઢનો ત્યાં તાપનો નહિ, તાપનો ત્યાં ટાઢનો નહિ. ચાલવાનો ત્યાં બેસવાનો નહિ બેસવાનો ત્યાં ચાલવાનો નહિ. દશમે અગિયારમે, બારમે ૧૪ પરિષહ લાભે. આઠ જે મોહનીય કર્મને ઉદયે હતા તે વર્જ્યા તે કહે છે ૧ અચેલનો ૨ અરતિનો ૩ સ્ત્રીનો ૪ બેસવાનો, ૫ આક્રોશનો ૬ માગનાનો, ૭ સત્કાર પુરસ્કાર એ ૭ ચારિત્ર મોહનીય કર્મને ઉદયે હતા તે અને ૮ મો દંસણ પરિષહ દર્શન મોહનીયને ઉદયે હતો તે, એ વર્જીને શેષ ૧૪ રહ્યા તે માંહિલા ૧ સમયે ૧૨ વેદે. ટાઢનો ત્યાં તાપનો નહિ, તાપનો ત્યાં ટાઢનો નહિ ચાલવાનો ત્યાં સ્થાનકનો નહિ સ્થાનકનો ત્યાં ચાલવાનો નહિ તેરમે ચૌદમે ગુણઠાણે ૧૧ પરિષહ લાભે પૂર્વે ૧૪ કહ્યા તેમાંથી એક પ્રજ્ઞાનો ૨ અજ્ઞાનનો એ ૨ જ્ઞાનાવરણીય કર્મને ઉદયે હતા તે અને એક અલાભનો, અંતરાય કર્મને ઉદયે હતો તે એ ૩ વર્જીને શેષ ૧૧ રહ્યા તે માંહિલા ૧ સમયે ૯ વેદે ટાઢનો ત્યાં તાપનો નહિ, તાપનો ત્યાં ટાઢનો નહિ, ચાલવાનો ત્યાં સ્થાનકનો નહિ સ્થાનકનો ત્યાં ચાલવાનો નહિ.

ચૌદમો માગણાદ્વાર કહે છે

પહેલે ગુણઠાણે માર્ગણા ૪ ત્રીજે ચોથે, પાંચમે, સાતમે જાય. બીજે ગુણ માગણા ૧ પડે અને પહેલે આવે પણ ચડવું નથી. ત્રીજે માર્ગણા ૪ પડે તો પહેલે આવે અને ચડે તો ચોથે પાંચમે અને સાતમે જાય. ચોથે માગણા ૫ પડે તો પહેલે બીજે આવે અને ચડે તો પાંચમે, સાતમે જાય. પાંચમે માગણા ૫ પડે તો પહેલે બીજે ત્રીજે ચોથે આવે અને ચડે તો સાતમે જાય. છઠ્ઠે માગણા ૬ પડે તો પહેલે, બીજે, ત્રીજે ચોથે પાંચમે આવે અને ચડે તો સાતમે જાય. સાતમે માર્ગણા ૩ પડે તો છઠ્ઠે ચોથે આવે અને ચડે તો આઠમે જાય. આઠમે માગણા ૩ પડે તો સાતમે ચોથે આવે ચડે તો નવમે જાય નવમે માગણા ૩, પડે તો આઠમે ચોથે આવે અને ચડે તો દશમે જાય. દશમે મા ણા ૪ પડે તો નવમે ચોથે આવે, ચડે તો અગિયારમે, બારમે જાય. અગિ બારમે માર્ગણા ૨ કાળ કરે તો અનુત્તર વિમાને જાય, પડે તો દશમે

તથા પહેલે આવે ચડવું નથી બારમે માર્ગણા ૧, તેરમે જાય, પડવું નથી. તેરમે માર્ગણા ૧, ચૌદમે જાય, પડવું નથી. ચૌદમે માર્ગણા એકે નથી, મોક્ષ જાય

પંદરમો આત્માદ્વાર કહે છે.

આત્મા ૮, દ્રવ્ય આત્મા ૧, કષાય આત્મા ૨, યોગ આત્મા ૩, ઉપયોગ આત્મા ૪, જ્ઞાન આત્મા ૫, દર્શન આત્મા ૬, ચારિત્ર આત્મા ૭, વીર્ય આત્મા ૮, પહેલે, ત્રીજે ગુણ૦ ૬ આત્મા, જ્ઞાન ૧, ચારિત્ર ૨ એ ૨ વર્જીને. બીજે, ચોથે ગુણ૦ ૭ આત્મા, ચારિત્ર વર્જીને પાચમે ગુણઠાણે પણ ૭ આત્મા, દેશથી ચારિત્ર છે છઠ્ઠાથી દશમા ગુણઠાણા સુધી આઠ આત્મા અગિયારમે, બારમે, તેરમે ૭ આત્મા, કષાય વર્જીને ચૌદમે ૬ આત્મા કષાય ને જોગ વર્જીને સિદ્ધમાં ૪ આત્મા, જ્ઞાન આત્મા ૧, દર્શન આત્મા ૨, દ્રવ્ય આત્મા ૩, ઉપયોગ આત્મા ૪

સોળમો જીવભેદદ્વાર કહે છે.

પહેલે ગુણઠાણે ૧૪ ભેદ લાભે બીજે ગુણ૦ ૬ ભેદ લાભે બેઇંદ્રિય ૧, તેઇંદ્રિય ૨, ચૌરેંદ્રિય ૩, અસંજ્ઞીતિર્યંચ પચેંદ્રિય ૪, એ ૪ ના અપર્યાપ્તા, ને સજ્ઞી પચેંદ્રિયનો અપર્યાપ્તો ને પર્યાપ્તો એ ૬. ત્રીજે ગુણ૦ ૧ સજ્ઞી પચેંદ્રિયનો પર્યાપ્તો લાભે ચોથે ગુણઠાણે ૨ ભેદ લાભે, સંજ્ઞી પચેંદ્રિયનો ૧ અપર્યાપ્તો ને ૨ પર્યાપ્તો પાચમેથી તે ૧૪ મા ગુણઠાણા સુધી ૧ સજ્ઞી પચેંદ્રિયનો પર્યાપ્તો લાભે.

સત્તરમો જોગદ્વાર કહે છે.

પહેલે, બીજે ને ચોથે ગુણઠાણે જોગ ૧૩ લાભે, બે આહારકના વર્જીને ત્રીજે ગુણ૦ ૧૦ જોગ લાભે ૪ મનના, ૪ વચનના, ૧ ઔદારિકનો, ૧ વૈક્રિયનો એ ૧૦ લાભે પાચમે ગુણઠાણે ૧૨ જોગ ૨ આહારકના ને એક કાર્મણનો એ ૩ વર્જીને છઠ્ઠે ગુણ૦ ૧૪ જોગ લાભે. ૧ કાર્મણનો વર્જીને સાતમે ગુણ૦ ૧૧ જોગ ૪ મનના, ૪ વચનના, ૧ ઔદારિકનો, ૧ વૈક્રિયનો, ૧ આહારકનો એવ ૧૧ આઠમેથી માડીને ૧૨મા ગુણઠાણા સુધી જોગ ૯ લાભે, ૪ મનના, ૪ વચનના ને ૧ ઔદારિકનો તેરમે ગુણઠાણે ૭ જોગ લાભે, બે મનના, બે વચનના, ઔદારિકનો ૧ ઔદારિકનો મિશ્ર ૨, કાર્મણકાય જોગ ૩ એવ ૭ ચૌદમે ગુણઠાણે જોગ નથી.

અઢારમો ઉપયોગદ્વાર કહે છે

પહેલે ને ત્રીજે ગુણઠાણે ૬ ઉપયોગ લાભે, ૩ અજ્ઞાન ને ૩ દર્શન બીજે ચોથે, પાંચમે ગુણ૦ ૬ ઉપયોગ લાભે, ૩ જ્ઞાન, ૩ દર્શન. છઠ્ઠાથી તે બારમા ગુણઠાણા સુધી ઉપયોગ ૭ લાભે, ૪ જ્ઞાન ને ૩ દર્શન. તેરમે ચૌદમે ગુણઠાણે તથા સિદ્ધમાં ૨ ઉપયોગ. કેવળજ્ઞાન ૧ ને કેવળદર્શન ૨

ઓગણીશમો લેશ્યાદ્વાર કહે છે

પહેલાથી તે છઠ્ઠા ગુણઠાણા સુધી ૬ લેશ્યા લાભે, સાતમે ગુણ ઉપલી ૩ લેશ્યા લાભે. આઠમેથી માંડીને બારમા ગુણઠાણા સુધી શુક્લ-લેશ્યા લાભે. તેરમે ગુણઠાણે ૧ પરમ શુક્લ લેશ્યા લાભે ચૌદમે ગુણઠાણે લેશ્યા નથી.

વીશમો ચારિત્ર દ્વાર કહે છે

પહેલાથી તે ચોથા ગુણઠાણા સુધી કોઇ ચારિત્ર નથી. પાંચમે ગુણઠાણે દેશથી સામાયિક ચારિત્ર છે છઠ્ઠે સાતમે ગુણઠાણે ૩ ચારિત્ર લાભે, સામાયિક ચારિત્ર ૧ છેદોપસ્થાપનીય ચારિત્ર ૨ પરિહારવિશુદ્ધ ચારિત્ર ૩ એ ૩ લાભે. આઠમે નવમે ગુણઠાણે ૨ ચારિત્ર લાભે, સામાયિક ૧ છેદોપસ્થાપનીય ૨ દશમે ગુણ૦ સૂક્ષ્મસંપરાય ચારિત્ર લાભે. અગિયારમેથી તે ચૌદમા ગુણઠાણા સુધી ૧ યથાખ્યાત ચારિત્ર લાભે.

એકવીશમો સમકિતદ્વાર કહે છે

પહેલે ને ત્રીજે ગુણઠાણે સમકિત નથી બીજે ગુણ૦ ૧ સાસ્વાદન સમકિત લાભે ચોથેથી તે સાતમા ગુણઠાણા સુધી ૪ સમકિત લાભે. ઉપશમ ૧ ક્ષયોપશમ ૨ વેદક ૩ ક્ષાયિક સમકિત ૪ આઠમે ગુણઠાણે ૩ સમકિત લાભે, ઉપશમ ૧ ક્ષયોપશમ ૨, ક્ષાયિક ૩. નવમે, દશમે અગિયારમે ગુણઠાણે ૨ સમકિત લાભે. ઉપશમ ૧. ક્ષાયિક ૨ બારમે, તેરમે ચૌદમે ગુણઠાણે તથા સિદ્ધમાં ૧ ક્ષાયિક સમકિત લાભે.

બાવીશમો અલ્પબહુત્વદ્વાર કહે છે

સર્વથી થોડા અગિયારમા ગુણઠાણાવાળા, એક સમયે ઉપશમ શ્રેણી વાળા ઉત્કૃષ્ટા ૫૪ જીવ લાભે ૧ તેથી બારમા ગુણઠાણાવાળા સંખ્યેજગુણા

એક સમયે ક્ષપકશ્રેણીવાળા એકસો ને આઠ જીવ લાભે ૨ તેથી આઠમા, નવમા, દશમા ગુણઠાણાવાળા સંખેજ ગુણા૦ જ૦ બસેં ઉ૦ નવસેં લાભે ૩. તેથી તેરમા ગુણઠાણાવાળા સંખેજગુણા, જઘ૦ બે ક્રોડી, ઉત્૦ નવ ક્રોડી લાભે ચાર તેથી સાતમા ગુણઠાણાવાળા સંખેજગુણા, જઘ૦ બસે ક્રોડી ઉત્૦ નવસેં ક્રોડી લાભે ૫ તેથી છઠ્ઠા ગુણઠાણાવાળા સંખેજગુણા જઘ૦ બે હજાર ક્રોડી ઉત૦ નવ હજાર ક્રોડી લાભે ૬. તેથી પાંચમા ગુણઠાણાવાળા અસંખેજગુણા, તિર્યંચ શ્રાવક ભળ્યા ૭ તેથી બીજા ગુણઠાણાવાળા અસંખેજગુણા, ૪ ગતિમા લાભે ૮ તેથી ત્રીજા ગુણઠાણા-વાળા અસંખેજગુણા ૪ ગતિમા વિશેષ છે ૯ તેથી ચોથા ગુણઠાણાવાળા અસંખેજગુણા, ઘણી સ્થિતિવાળા ઘણા દેવતા નારકી વગેરે છે. માટે ૧૦. તેથી ચૌદમા ગુણઠાણાવાળા ને સિદ્ધભગવંતજી અનંતગુણા ૧૧ તેથી પહેલા ગુણઠાણાવાળા અનંતગુણા, એકેંદ્રિય પ્રમુખ સર્વ મિથ્યાદૃષ્ટિ છે તે માટે ૧૨.

ઇતિ ગુણઠાણાના ૨૨ દ્વાર સમાપ્ત

હવે છ ભાવ કહે છે

૧ ઉદય ભાવ, ૨ ઉપશમ ભાવ, ૩ ક્ષાયિક ભાવ, ૪ ક્ષયોપશમ ભાવ, ૫ પારિણામિક ભાવ, ૬ સન્નિવાઇ ભાવ ઉદયભાવના ૨ ભેદ, ૧ જીવ ઉદયનિષ્પન્ન, ને ૨ અજીવ ઉદયનિષ્પન્ન જીવ ઉદયનિષ્પન્નના ૩૩ બોલ પામે ૪ ગતિ, ૬ કાય, ૬ લેશ્યા, ૪ કષાય, ૩ વેદ એવં ૨૩ ને ૧ મિથ્યાત્વ, ૨ અજ્ઞાન, ૩ અવિરતિ, ૪ અસંજ્ઞીપણું, ૫ આહારકપણુ, ૬ છદ્મસ્થપણું, ૭ સજોગીપણુ, ૮ સંસાર પરિયટ્ટણા, ૯ અસિદ્ધ, ૧૦ અકેવળી એવ ૩૩ અજીવ ઉદયનિષ્પન્નના ૩૦ બોલ પામે, ૫ વર્ણ, ૨ ગંધ, ૫ રસ, ૮ સ્પર્શ, ૫ શરીર, ૫ શરીરના વ્યાપાર. એવં ૩૦ ઉભય મળીને ૩૩ ને ૩૦ ત્રેસઠ ભેદ ઉદયભાવના કહ્યા.

ઉપશમભાવે ૧૧ બોલે છે, ૪ ચાર કષાયનો ઉપશમ, ૫ રાગનો ઉપશમ, ૬ દ્વેષનો ઉપશમ, ૭ દર્શન મોહનીયનો ઉપશમ, ૮ ચારિત્ર-મોહનીયનો ઉપશમ એવં ૮ મોહનીયની પ્રકૃતિ અને ૯ ઉવસમિય દંસણલદ્ધિ તે સમકિત, ૧૦ ઉવસમિયાચરીત્તલદ્ધિ, ૧૧ ઉવસમિયા અકષાયછઉમત્થ વિતરાગલદ્ધિ એવ ૧૧.

ક્ષાયિક ભાવે ૩૭ બોલ છે-૫ જ્ઞાનાવરણીયની, ૯ દર્શનાવરણીયની, ૨ વેદનીયની, ૧ રાગની, ૧ દ્વેષની, ૪ કષાયની, ૧ દર્શનમોહનીયની, ૧

ચારિત્રમોહનીયની ૪ આયુષની, ૨ નામની, ૨ ગોત્રની, ૫ અંતરાયની એવ ૩૭ પ્રકૃતિનો ક્ષય કરે તેહને ક્ષાયિક ભાવ કહીએ; તે ૯ બોલ પામે ૧ ક્ષયિક સમકિત, ૨ ક્ષાયિક યથાખ્યાત ચારિત્ર, ૩ કેવળજ્ઞાન ૪ કેવળદર્શન અને ક્ષાયિક દાનાદિ લબ્ધિના ૫ ભેદ એમ ૯

ક્ષયોપશમભાવે ૩૦ બોલ છે ૪ જ્ઞાન પ્રથમ ૩ અજ્ઞાન, ૩ દર્શન ૩ દૃષ્ટિ, ૪ ચારિત્ર પ્રથમ, ૧ ચરિત્તાચરિત્તે તે શ્રાવકપણુ પણે ૧ આચાર્યની પદવી ૧ ચૌદ પૂર્વ જ્ઞાનની પ્રાપ્તિ ૫ ઇન્દ્રિયની ૫ લબ્ધિ, ૫ દાનાદિલબ્ધિ. એવ સર્વ મળી ૩૦ બોલ.

પારિણામિક ભાવના ૨ ભેદ ૧ સાદિપારિણામિક ૨ અનાદિ પારિણામિક સાદિ વિણશે અનાદિ વિણસે નહિ. સાદિપારિણામિકના અનેક ભેદ છે જૂનો સુરા મદિરા જૂનો ગોળ, તંદુલ એ આદિ ૭૨ બોલ ભગવતીની સાખે છે અનાદિપારિણામિકભાવના ૧૦ બોલ, ૧ ધર્માસ્તિકાય. ૨ અધર્માસ્તિકાય, ૩ આકાશાસ્તિકાય ૪ પુદ્ગલાસ્તિકાય ૫ જીવાસ્તિકાય ૬ કાળ, ૭ લોક ૮ અલોક, ૯ ભવ્ય ૧૦ અભવ્ય એવ ૧૦

સન્નિવાઈ ભાવના ૨૬ ભાગા, ૧૦ દ્વિકસંજોગીના, ૧૦ ત્રિસંજોગીના ૫ ચૌકસંજોગીના, ૧ પચસંજોગીનો એવ ૨૬ ભાંગા એહનો વિચાર શ્રી અનુયોગદ્વાર સિદ્ધાંતથી જાણવો ૬ ઇતિ.

૧૪ ગુણઠાણાં ઉપર ૧૦ ક્ષેપકદ્વાર ઉતારે છે

૧ હેતુદ્વાર ૨૫ કષાય ૧૫ જોગ એવ ૪૦ ને ૬ કાય ૫ ઇન્દ્રિય, ૧ મન એ ૧૨ અવ્રત, એવ ૫૨ ને ૫ મિથ્યાત્વ, એવ ૫૭ હેતુ પહેલે ગુણઠાણે ૫૫ હેતુ તે આહારકના ૨ વર્જીને ૧ બીજે ગુ૦ ૫૦ હેતુ તે ૫૫ માંથી ૫ મિથ્યાત્વ ટળ્યા ૨ ત્રીજે ગુ ૪૩ હેતુ તે ૫૦માંથી ચાર અનતાનુબંધીના, ૧ ઔદારિકનો મિશ્ર. ૧ વૈક્રિયનો મિશ્ર. ૨ આહારકના. ૧ કાર્મણનો, ૫ મિથ્યાત્વના એવ ૧૪ વર્જ્યા. શેષ ૪૩ ૩ ચોથે ગુ૦ ૪૬ હેતુ તે પૂર્વે ૪૩ કહ્યા તે અને ૧ ઔદારિકનો મિશ્ર. વક્રિયનો મિશ્ર, ૩ કામણકાય જોગ, એ ૩ વધ્યા. સવ મળીને ૪૬ ૪ પાચમે ગુ ૪૦ હેતુ તે પૂર્વે ૪૬ કહ્યા તેમાંથી ૪ અપ્રત્યાખ્યાનીની ચોકડી ૧ ત્રસકાયનો અવ્રત, ૧ કામણકાયજોગ, એવ ૬ ઘટ્યા શેષ ૪૦ હેતુ ૫ છઠ્ઠે ગુ ૨૭ હેતુ, પૂર્વે ૪૦ કહ્યા તેમાંથી

૪ પ્રત્યાખ્યાનાવરણીયની ચોકડી, ૫ સ્થાવરનો અવ્રત, ૫ ઇંદ્રિયનો અવ્રત ને એક મનનો અવ્રત, એવ ૧૫ વર્જ્યા, શેષ ૨૫ રહ્યા ને ૨ આહારકના વધ્યા, એવ સર્વ મળી ૨૭ હેતુ ૬. સાતમે ગુ૦ ૨૪ હેતુ તે પૂર્વે ૨૭ કહ્યા તેમાથી એક ઔદારિક મિશ્ર, ૨ વૈક્રિય મિશ્ર, ૩ આહારક મિશ્ર, એ ૩ વર્જ્યા, શેષ ૨૪ હેતુ ૭ આઠમે ગુ૦ ૨૨ હેતુ તે પૂર્વે ૨૪ કહ્યા તેમાથી ૧ વૈક્રિયનો, ૧ આહારકનો, એ બે વર્જ્યા, શેષ ૨૨ હેતુ ૮ નવમે ગુ૦ ૧૬ હેતુ તે પૂર્વે ૨૨ કહ્યા તેમાથી ૧ હાસ્ય, ૨ રતિ, ૩ અરતિ, ૪ ભય, ૫ શોક ૬ દુગછા એ ૬ વર્જ્યા શેષ ૧૬ હેતુ. ૯. દશમે ગુ૦ ૧૦ હેતુ તે ૯ જોગ ને ૧ સજવલનો લોભ એવં ૧૦ હેતુ. ૧૦. અગિયારમે બારમે ગુ૦ ૯ હેતુ તે ૯ જોગ જાણવા. તેરમે ગુ૦ ૭ હેતુ તે ૭ જોગ જાણવા. ચૌદમે ગુ૦ હેતુ નથી

૨ દડકદ્વાર, પહેલે ગુ૦ ૨૪ દંડક, બીજે ગુ૦ ૧૯ દંડક તે ૫ સ્થાવરના વર્જ્યા, ત્રીજે ચોથે ગુ૦ ૧૬ દંડક તે ૩ વિકલેંદ્રિય વર્જ્યા, પાચમે ગુ૦ ૨ દંડક, ૧ સન્નીમનુષ્ય, ૨ સન્નીતિર્યંચ. છઠ્ઠાથી તે ચૌદમા ગુણઠાણા સુધી ૧ મનુષ્યનો દડક.

૩ જીવાજોનીદ્વાર, પહેલે ગુ૦ ૮૪ લાખ જીવાજોની. બીજે ગુ૦ ૩૨ લાખ તે એકેદ્રિયની વર્જી, ત્રીજે ચોથે ગુ૦ ૨૬ લાખ જીવાજોની પાંચમે ગુ૦ ૧૮ લાખ જીવાજોની છઠ્ઠાથી તે ૧૪મા ગુણઠાણા સુધી ૧૪ લાખ જીવાજોની

૪ અતરદ્વાર, પહેલે ગુ૦ જઘ૦ અતર્મુહૂર્ત ઉત૦ ૬૬ સાગર આઝેરાનુ. બીજાથી માડીને અગિયારમા ગુણઠાણા સુધી જ૦ અંત૦ અથવા પલનો અસખ્યાતમો ભાગ એટલા કાલ વિના ઉપશમ શ્રેણી કરીને પડે નહિ ઉ૦ અર્ધ પુદ્ગલ દેશે ઉણુ, બારમે, તેરમે ને ચૌદમે ગુણ૦ આતરૂ નથી એ એક જીવ આશ્રી.

૫ ધ્યાનદ્વાર, પહેલે બીજે ત્રીજે ગુ૦ ૨ ધ્યાન પહેલાં, ચોથે પાંચમે ગુણ૦ ૩ ધ્યાન પહેલા છઠ્ઠે ગુણ૦ ૨ ધ્યાન, ૧ આર્ત્ત ને ૨ ધર્મ. સાતમે ગુણ ૧ ધર્મધ્યાન આઠમેથી માડીને ચૌદમા ગુણઠાણાં સુધી ૧ શુકલધ્યાન

૬ સ્પર્શનાદ્વાર, પહેલુ ગુણઠાણુ ૧૪ રાજલોક સ્પર્શે બીજું ગુણ૦ અધોગામ વિજયથી ઊચુ તે ૯ ગ્રૈવેયેક સુધી સ્પર્શે ત્રીજું ગુણ૦ લોકનો અસંખ્યાતમો ભાગ સ્પર્શે ચોથુ ગુણ૦ અધોગામ વિજયથી ૧૨મા દેવલોક

ચારિત્રમોહનીયની ૪ આયુષની, ૨ નામની, ૨ ગોત્રની, ૫ અંતરાયની, એવ ૩૭ પ્રકૃતિનો ક્ષય કરે તેહને ક્ષાયિક ભાવ કહીએ, તે ૯ ભેદ પામે, ૧ ક્ષાયિક સમકિત ૨ ક્ષાયિક યથાખ્યાત ચારિત્ર, ૩ કેવળજ્ઞાન ૪ કેવળદર્શન અને ક્ષાયિક દાનાદિ, લબ્ધિના ૫ ભેદ એમ ૯

ક્ષયોપશમભાવે ૩૦ બોલ છે ૪ જ્ઞાન પ્રથમ, ૩ અજ્ઞાન, ૩ દર્શન ૩ દૃષ્ટિ, ૪ ચારિત્ર પ્રથમ ૧ અસ્તિચારિત્રો તે શ્રાવકપણુ પામે ૧ આચાર્યની પદવી ૧ ચૌદ પૂર્વ જ્ઞાનની પ્રાપ્તિ ૫ ઇન્દ્રિયની ૫ લબ્ધિ, ૫ દાનાદિલબ્ધિ. એવ સર્વ મળી ૩૦ બોલ.

પારિણામિક ભાવના ૨ ભેદ ૧ સાદિપારિણામિક ૨ અનાદિ પારિણામિક સાદિ વિણસે અનાદિ વિણસે નહિ. સાદિપારિણામિકના અનેક ભેદ છે જૂનો સુરા મદિરા, જૂનો ગોળ, તંદુલ એ આદિ ૭૩ બોલ ભગવતીની સાખે છે અનાદિપારિણામિકભાવના ૧૦ બોલ, ૧ ધર્માસ્તિકાય. ૨ અધર્માસ્તિકાય, ૩ આકાશાસ્તિકાય ૪ પુદ્ગલાસ્તિકાય ૫ જીવાસ્તિકાય ૬ કાળ, ૭ લોક ૮ અલોક, ૯ ભવ્ય ૧૦ અભવ્ય, એવ ૧૦

સન્નિવાઈ ભાવના ૨૬ ભાંગા, ૧૦ દ્વિકસંજોગીના, ૧૦ ત્રિસંજોગીના, ૫ ચૌકસંજોગીના, ૧ પંચસંજોગીનો એવ ૨૬ ભાંગા એહનો વિચાર શ્રી અનુયોગદ્વાર સિદ્ધાંતથી જાણવો ૬ ઇતિ.

૧૪ ગુણઠાણાં ઉપર ૧૦ ક્ષેપકદ્વાર ઉતારે છે

૧ હેતુદ્વાર ૨૫ કષાય ૧૫ જોગ એવ ૪૦ ને ૬ કાય, ૫ ઇંદ્રિય, ૧ મન એ ૧૨ અવ્રત, એવ ૫૨ ને ૫ મિથ્યાત્વ એવ ૫૭ હેતુ પહેલે ગુણઠાણે ૫૫ હેતુ તે આહારકના ૨ વર્જીને ૧ બીજે ગુ૦ ૫૦ હેતુ તે ૫૫ માંથી ૫ મિથ્યાત્વ ટળ્યા ૨ ત્રીજે ગુ ૪૩ હેતુ તે ૫૦માંથી ચાર અનંતાનુબંધીના, ૧ ઔદારિકનો મિશ્ર. ૧ વૈક્રિયનો મિશ્ર. ૨ આહારકના. ૧ કામણનો, ૫ મિથ્યાત્વના એવ ૧૪ વર્જ્યા. શેષ ૪૩. ૩ ચોથે ગુ૦ ૪૬ હેતુ તે પૂર્વ ૪૩ કહ્યા તે અને ૧ ઔદારિકનો મિશ્ર વૈક્રિયના મિશ્ર ૩ કામણકાય જોગ, એ ૩ વધ્યા. સવ મળીને ૪૬ ૪ પંચમે ગુ૦ ૪૦ હેતુ તે પૂર્વે ૪૬ કહ્યા તેમાંથી ૪ અપચખ્ખાણી ની ઘાતકી ૧ ત્રસકાયનો અવ્રત, ૧ કામણકાયજોગ, એવ ૬ પરખ્યા, શેષ ૪૦ હેતુ ૫ છઠ્ઠે ગુ ૨૭ હેતુ. પૂર્વે ૪૦ કહ્યા તેમાંથી

૪ પ્રત્યાખ્યાનાવરણીયની ચોકડી, ૫ સ્થાવરનો અવ્રત, ૫ ઇંદ્રિયનો અવ્રત ને એક મનનો અવ્રત, એવ ૧૫ વર્જ્યા, શેષ ૨૫ રહ્યા ને ૨ આહારકના વધ્યા, એવ સર્વ મળી ૨૭ હેતુ ૬, સાતમે ગુ૦ ૨૪ હેતુ તે પૂર્વે ૨૭ કહ્યા તેમાથી એક ઔદારિક મિશ્ર, ૨ વૈક્રિય મિશ્ર, ૩ આહારક મિશ્ર, એ ૩ વર્જ્યા, શેષ ૨૪ હેતુ ૭ આઠમે ગુ૦ ૨૨ હેતુ તે પૂર્વે ૨૪ કહ્યા તેમાથી ૧ વૈક્રિયનો, ૧ આહારકનો, એ બે વર્જ્યા, શેષ ૨૨ હેતુ ૮ નવમે ગુ૦ ૧૬ હેતુ તે પૂર્વે ૨૨ કહ્યા તેમાથી ૧ હાસ્ય, ૨ રતિ, ૩ અરતિ, ૪ ભય, ૫ શોક ૬ દુગછા એ ૬ વર્જ્યા શેષ ૧૬ હેતુ. ૯ દશમે ગુ૦ ૧૦ હેતુ તે ૯ જોગ ને ૧ સજવલનો લોભ એવં ૧૦ હેતુ ૧૦ અગિયારમે બારમે ગુ૦ ૯ હેતુ તે ૯ જોગ જાણવા તેરમે ગુ૦ ૭ હેતુ તે ૭ જોગ જાણવા ચૌદમે ગુ૦ હેતુ નથી

૨ દંડકદ્વાર, પહેલે ગુ૦ ૨૪ દંડક, બીજે ગુ૦ ૧૯ દંડક તે ૫ સ્થાવરના વર્જ્યા, ત્રીજે ચોથે ગુ૦ ૧૬ દંડક તે ૩ વિકલેંદ્રિય વર્જ્યા, પાંચમે ગુ૦ ૨ દંડક, ૧ સન્નીમનુષ્ય, ૨ સન્નીતિર્યંચ. છઠ્ઠાથી તે ચૌદમા ગુણુઠાણુા સુધી ૧ મનુષ્યનો દડક

૩ જીવાજોનીદ્વાર, પહેલે ગુ૦ ૮૪ લાખ જીવાજોની. બીજે ગુ૦ ૩૨ લાખ તે એકેંદ્રિયની વર્જી, ત્રીજે ચોથે ગુ૦ ૨૬ લાખ જીવાજોની પાચમે ગુ૦ ૧૮ લાખ જીવાજોની છઠ્ઠાથી તે ૧૪મા ગુણુઠાણુા સુધી ૧૪ લાખ જીવાજોની

૪ અંતરદ્વાર, પહેલે ગુ૦ જઘ૦ અતર્મુહૂર્ત ઉત૦ ૬૬ સાગર આઝેરાનુ. બીજાથી માંડીને અગિયારમા ગુણુઠાણુા સુધી જ૦ અત૦ અથવા પલનો અસખ્યાતમો ભાગ એટલા કાલ વિના ઉપશમ શ્રેણી કરીને પડે નહિ ઉ૦ અર્ધ પુદ્દગલ દેશે ઉણુ, બારમે, તેરમે ને ચૌદમે ગુણુ૦ આંતરૂ નથી એ એક જીવ આશ્રી.

૫ ધ્યાનદ્વાર, પહેલે બીજે ત્રીજે ગુ૦ ૨ ધ્યાન પહેલાં, ચોથે પાંચમે ગુણુ૦ ૩ ધ્યાન પહેલા છઠ્ઠે ગુણુ૦ ૨ ધ્યાન, ૧ આર્ત્ત ને ૨ ધર્મ. સાતમે ગુણુ ૧ ધર્મધ્યાન આઠમેથી માડીને ચૌદમા ગુણુઠાણુાં સુધી ૧ શુકલધ્યાન

૬ સ્પર્શનાદ્વાર, પહેલુ ગુણુઠાણુ ૧૪ રાજલોક સ્પર્શે બીજું ગુણુ૦ અધોગામ વિજયથી ઊંચુ તે ૯ ગ્રૈવેયેક સુધી સ્પર્શે. ત્રીજું ગુણુ૦ લોકનો અસંખ્યાતમો ભાગ સ્પર્શે ચોથુ ગુણુ૦ અધોગામ વિજયથી ૧૨મા દેવલોક

સુધી સ્પર્શે પાંચમું ગુણ૦ પણ એમ જ સ્પર્શે છઠ્ઠાથી તે અગિયારમા ગુણઠાણાવાળા અધોગામ વિજયથી ૫ અનુત્તર વિમાન સુધી સ્પર્શે બારમું ગુણ૦ લોકનો અસંખ્યાતમો ભાગ સ્પર્શે, તેરમું ગુણ સર્વ લોક સ્પર્શે, ચૌદમું ગુણઠાણું લોકનો અસંખ્યાતમો ભાગ સ્પર્શે

૭ તીર્થંકર ગોત્ર, ૪ ગુણઠાણે બાંધે, ચોથે પાંચમે, છઠ્ઠે ને સાતમે શેષ ગુણઠાણે ન બાંધે. તીર્થંકર દેવ ૯ ગુણઠાણાં સ્પર્શે તે ૪ ૬, ૭ ૮ ૯, ૧૦ ૧૨ ૧૩ ૧૪ એ ૯

૮ ગુણઠાણાં ૧૪માં, ૧ ૪, ૫, ૬, ૧૩ એ પાંચ શાશ્વતા, શેષ ૯ ગુણઠાણાં અશાશ્વતા.

૯ ગુણઠાણાં ૧૪માં, ૧, ૨ ૩ ૪ ૫, ૬ ૭ એ ૭ ગુણઠાણે ૬ સંઘયણ, આઠમાથી તે ૧૪મા ગુણઠાણાં સુધી એક વજ્રઋષભ નારાચ સંઘયણ.

૧ આર્યાજી ૨ અવેદિ ૪ પરિહારવિશુદ્ધચારિત્રવંત ૪ પુલાકલબ્ધિવંત, ૫ અપ્રમાદી સાધુ ૬ ચૌદપૂર્વી સાધુ, ૭ આહારક શરીરી, એનું કોઈ દેવતા સાહારણ કરી શકે નહિ.

ઇતિ ક્ષપકદ્વાર અને ગુણઠાણાદ્વાર સમાપ્ત.

અથ શ્રી મહોટો બાસઠીઓ.

[अनुष्टुपवृत्त]

जीव १ गइ १ इंदिय ३ काए ४। जोग ५ वेद ६ कसाय ७ लेस्सा ८॥ सम्मत ९ नाण १० दंसण ११। संजय १२ उवआग १३ आहारे १४ ॥१॥ भासग १५ परित १६ पज्जति १७। सुहुम १८ सन्नि १९ भवत्थि २० चरिमेय २१ ॥ जीवेयखेत्तवंधे। पुग्गलएमहादंडएचेव ॥ २ ॥

એ બે ગાથાનો વિસ્તાર કહે છે.

૧ જીવદ્વાર

૧ સમુચ્ચય જીવમા, જીવના ભેદ ૧૪. ગુણઠાણા ૧૪, જોગ ૧૫, ઉપયોગ ૧૨, લેશ્યા ૬

૨ ગતિદ્વાર

૧ નરક ગતિમા જીવના ભેદ ૩, ૧ સંજ્ઞીનો અપર્યાપ્તો ૨ પ્રર્યાપ્તો ને ૩ અસંજ્ઞીનો અપર્યાપ્તો ગુણઠાણા ૪ પ્રથમ, જોગ ૧૧, ૪ મનના, ૪ વચનના. ૧ વૈક્રિય, ૧ વૈક્રિયનો મિશ્ર, ૧ કાર્મણ-કાયજોગ, એવ ૧૧ ઉપયોગ ૯, ૩ જ્ઞાન, ૩ અજ્ઞાન, ૩ દર્શન-લેશ્યા, ૩ પ્રથમ

૨ તિર્યંચની ગતિમાં, જીવના ભેદ ૧૪, ગુ૦ ૫ પ્રથમ, જોગ ૧૩ આહારકના ૨ વર્જીને, ઉપ૦ ૯, ૩ જ્ઞાન, ૩ અજ્ઞાન, ૩ દર્શન-લેશ્યા ૬

૩ તિર્યંચાણીમાં, જીવના ભેદ ૨, સંજ્ઞીનો અપર્યાપ્તો ને ૨ પર્યાપ્તો ગુ૦ ૫ પ્રથમ, જોગ ૧૩, ઉપયોગ ૯, ૩ જ્ઞાન, ૩ અજ્ઞાન, ૩ દર્શન, લેશ્યા ૬

૪ મનુષ્યની ગતિમા, જીવના ભેદ ૩; ૧ સંજ્ઞીનો અપર્યાપ્તો, ૨ પર્યાપ્તો, ૩ અસંજ્ઞીનો અપર્યાપ્તો, ગુ૦ ૧૪, જોગ ૧૫, ઉપયોગ ૧૨, લેશ્યા ૬

૫ મનુષ્યણીમા જીવના ભેદ ૨ સન્નીના. ગુ૦ ૧૪, જોગ ૧૩ આહારકના ૨ વર્જીને, ઉપયોગ ૧૨, લેશ્યા ૬

૬ દેવતાની ગતિમાં, જીવના ભેદ ૩, ૧ સન્નીનો અપર્યાપ્તો, ૨ પર્યાપ્તો, ૩ અસન્નીનો અપર્યાપ્તો, ગુ૦ ૪ પહેલા, જોગ ૧૧, ૪ મનના, ૪ વચનના ૨ વૈક્રિયના, ૧ કામંણનો. ઉપયોગ ૯ લેશ્યા ૬.

૭ દેવાંગનામાં જીવના ભેદ ૨, ૧ સન્નીનો અપર્યાપ્તો ને ૨ પર્યાપ્તો ગુ૦ ૪ પ્રથમ, જોગ ૧૧, ૪ મનના ૪ વચનના, ૨ વૈક્રિયના ને ૧ કામંણનો, ઉપયોગ ૯ લેશ્યા ૪

૮ સિદ્ધગતિમા જીવના ભેદ નથી, ગુણઠાણા નથી, જોગ નથી, ઉપયોગ ૨; ૧ કેવળજ્ઞાન, ૨ કેવળદર્શન લેશ્યા નથી.

એ આઠ ભેદનો અલ્પબહુત્વ સર્વથી થોડી મનુષ્યણી ૧ તેથી મનુષ્ય સમુછિમ ભળતા અસખેજ્જગુણા ૨ તેથી નારકી અસખેજ્જગુણા ૩ તેથી તિર્યંચણી અસખેજ્જગુણી ૪ તેથી દેવતા અસખેજ્જગુણા ૫ તેથી દેવી સખેજ્જગુણી ૬ તેથી સિદ્ધભગવત અનતગુણા ૭. તેથી તિર્યંચ અનતગુણા ૮

૩ ઇંદ્રિયદ્વાર

૧ સઇંદ્રિયામા, જીવના ભેદ ૧૪ ગુણઠાણા ૧૨ પ્રથમ જોગ ૧૫ ઉપયોગ ૧૦ તે ૧ કેવળજ્ઞાન ૨ કેવળદર્શન એ ૨ વર્જીને લેશ્યા ૬

૨ એકેંદ્રિયમા, જીવના ભેદ ૪ ૧ સૂક્ષ્મ એકેંદ્રિયનો અપર્યાપ્તો ને ૨ પર્યાપ્તો, ૩ બાદર એકેંદ્રિયનો અપર્યાપ્તો ને પર્યાપ્તો ગુ૦ ૧ પ્રથમ જોગ ૫ ઔદારિક ૧, ઔદારિકનો મિશ્ર ૨, વૈક્રિય ૩ વૈક્રિયનો મિશ્ર ૪, કાર્મણ કાયજોગ ૫. ઉપયોગ ૩ ૨ અજ્ઞાન ને ૧ અચક્ષુદર્શન લેશ્યા ૪

૫ બેઇંદ્રિય ૧ તે ઇંદ્રિય ૨, ચૌરેંદ્રિય એ ૩ મા જીવના ભેદ ૨ પોતપોતાનો અપર્યાપ્તો ૧ ને પર્યાપ્તો ૨ ગુ૦ ૨ પહેલા જોગ ૪, ૨ ઔદારિકનો, ૧ કામણનો ને ૧ વ્યવહાર વચનનો ઉપયોગ બેઇંદ્રિય, તેઇંદ્રિયમા, ૫, ૨ જ્ઞાન, ૨ અજ્ઞાન ને ૧ અચક્ષુદર્શન અને ચૌરેંદ્રિયમા ૬ તે ૧ ચક્ષુદર્શન વધ્યુ, લેશ્યા ૩

૬ પંચેંદ્રિયમાં, જીવના ભેદ ૪, ૧ સંજ્ઞીનો અપર્યાપ્તો, ૨ પર્યાપ્તો, ૩ અસંજ્ઞીનો અપર્યાપ્તો ને ૪ પર્યાપ્તો, ગુ૦ ૧૨ પ્રથમ, જોગ ૧૫, ઉપયોગ ૧૦ કેવળજ્ઞાન ૧, કેવળદર્શન ૨ એ ૨ વર્જ્યા. લેશ્યા ૬.

૭ અણિંદ્રિયામાં, જીવનો ભેદ ૧ સંજ્ઞીનો પર્યાપ્તો, ગુણ૦ ૨ તેરમું ને ચૌદમું, જોગ ૭; ૨ મનના તે સત્ય મન ૧, વ્યવહાર મન ૨, બે વચનના તે સત્ય વચન ૧, વ્યવહાર વચન ૨ અને ઔદારિકનો ૫, ઔદારિકનો મિશ્ર ૬, કાર્મણકાયજોગ ૭, ઉપયોગ ૨ કેવળજ્ઞાન ૧ કેવળદર્શન ૨ લેશ્યા ૧ શુકલ

એનો અલ્પબહુત્વ, સર્વથી થોડા પંચેદ્રિયા ૧, તેથી ચૌરેદ્રિયા વિશેષાહિયા ૨, તેથી તેઈંદ્રિયા વિશેષાહિયા ૩ તેથી બેઈંદ્રિયા વિશેષાહિયા ૪, તેથી અણિંદિયા અનંતગુણા ૫, તેથી એકેદ્રિયા અનંતગુણા ૬, તેથી સઈંદ્રિયા વિશેષાહિયા ૭

૪ કાયદ્વાર,

૧ સકાયામાં જીવના ભેદ ૧૪, ગુણઠાણા ૧૪, જોગ ૧૫, ઉપયોગ ૧૨, લેશ્યા ૬

૪ પૃથ્વીકાય ૧, અપકાય ૨, વનસ્પતિકાય ૩ એ ૩ માં, જીવના ભેદ ૪ ગુણ૦ ૧ જોગ ૩, ઉપયોગ ૩, લેશ્યા ૪

૬ તેઉકાય ૧, વાઉકાય ૨ એ ૨ મા, જીવના ભેદ ૪, ગુ૦ ૧, જોગ; તેઉમા ૩ ને વાઉમા ૫ તે ૨ વૈક્રિયના વધ્યા, ઉપયોગ ૩, લેશ્યા ૩

૭ ત્રસકાયમા, જીવના ભેદ ૧૦ તે ૪ એકેદ્રિયના વર્જ્યા, ગુણઠાણા ૧૪, જોગ ૧૫, ઉપયોગ ૧૨, લેશ્યા ૬

૮ અકાયામા, જીવના ભેદ નથી, ગુણઠાણા નથી, જોગ નથી, ઉપયોગ ૨, લેશ્યા નથી

એનો અલ્પબહુત્વ, સર્વથી થોડા ત્રસકાયા ૧, તેથી તેઉકાયા અસંખેજ્જગુણા ૨, તેથી પૃથ્વીકાય વિશેષાહિયા ૩ તેથી અપકાયા વિશેષાહિયા × ૪,

---

× વિશેષાહિયા=વિશેષ-અધિકા,

તેથી વાઉકાય વિશેષાહિયા ૫, તેથી અકાયા અનતગુણા ૬ તેથી વનસ્પતિકાયા અનતગુણા ૭, તેથી સકાયા વિશેષાહિયા ૮

૫ જોગદ્વાર.

૧ સજોગીમાં જીવના ભેદ ૧૪ ગુણઠાણા ૧૩, જોગ ૧૫, ઉપયોગ ૧૨ લેસ્યા ૬

૨ મનજોગીમાં જીવનો ભેદ ૧ સજ્ઞીનો પર્યાપ્તો, ગુ૦ ૧૩, જોગ ૧૪ એક કામણનો વર્જીને ઉપયોગ ૧૨ લેસ્યા ૬

૩ વચનજોગીમાં જીવના ભેદ ૫ બેઈંદ્રિય ૧, તેઈંદ્રિય ૨ ચૌરેંદ્રિય ૩ અસજ્ઞીપચેંદ્રિય ૪, સજ્ઞીપચેંદ્રિય ૫, એ ૫ ના પર્યાપ્તા, ગુણઠાણા ૧૩ જોગ ૧૪ કામણ વર્જીને, ઉપયોગ ૧૨, લેસ્યા ૬

૪ કાયજોગીમા, જીવના ભેદ ૧૪ ગુણઠાણા ૧૩ જોગ ૧૫, ઉપયોગ ૧૨ લેસ્યા ૬

૫ અજોગીમા, જીવનો ભેદ ૧ સજ્ઞીનો પર્યાપ્તો ગુણઠાણુ ૧ ચૌદમુ જોગ નહિ ઉપયોગ ૨ કેવળજ્ઞાન ને કેવળદર્શન, લેસ્યા નથી.

એહનો અલ્પબહુત્વ, સવથી થોડા મનજોગી ૧ તેથી વચનજોગી અસખેજ્જગુણા ૨ તેથી અજોગી (ગુ૦ ૧૪ અને સિદ્ધ) અનતગુણા ૩, તેથી કાયજોગી અનતગુણા ૪ તેથી સજોગી વિશેષાહિયા ૫

૬ વેદદ્વાર

૧ સવેદીમાં, જીવના ભેદ ૧૪ ગુણ૦ ૯ પ્રથમ જોગ ૧૫, ઉપયોગ ૧૦, કેવળજ્ઞાન ૧ કેવળદર્શન ૨ વર્જીને લેસ્યા ૬

૩ સ્ત્રી વેદ ૧ પુરુષવેદ ૨, એ ૨ મા, જીવના ભેદ ૨ સજ્ઞીના ગુણ૦ ૯ જોગ પુરુષવેદમા ૧૫, અને સ્ત્રીવેદમાં ૧૩ તે ૨ આહારકના વર્જીને, ઉપયોગ ૧૦ લેસ્યા ૬

૪ નપુસકવેદમા, જીવના ભેદ ૧૪ ગુણ૦ ૯ જોગ ૧૫ ઉપયોગ ૧૦ કેવળજ્ઞાન ૧ કેવળદર્શન ૨ વર્જીને લેસ્યા ૬

૫ અવેદીમા જીવનો ભેદ ૧ સન્નીનો પર્યાપ્તો, ગુણ૦ ૬, નવમાથી તે ૧૪ મા સુધી, જોગ ૧૧, ૪ મનના, ૪ વચનના, ૨ ઔદારિકના ને ૧ કાર્મણનો એવં ૧૧. ઉપયોગ ૯, ૩ અજ્ઞાન વર્જીને, લેશ્યા ૧, શુકલ.

એનો અલ્પબહુત્વ, સર્વથી થોડા પુરુષવેદી ૧, તેથી સ્ત્રીવેદી સંખેજ્જગુણા ૨, તેથી અવેદી (સિદ્ધ સહિત) અનંતગુણા ૩ તેથી નપુંસકવેદી અનંતગુણા ૪, તેથી સવેદી વિશેષાહિયા ૫.

૭ કષાયદ્વાર.

૧ સકષાયીમાં, જીવના ભેદ ૧૪ ગુણ૦ ૧૦ પ્રથમ, જોગ ૧૫, ઉપયોગ ૧૦, કેવળજ્ઞાન ૧, કેવળદર્શન ૨ વર્જીને, લેશ્યા ૬.

૪ ક્રોધ ૧, માન ૨, માયા ૩, એ ૩ માં, જીવના ભેદ ૧૪, ગુણઠાણા ૯, જોગ ૧૫, ઉપયોગ ૧૦, લેશ્યા ૬.

૫ લોભકષાયીમાં, જીવના ભેદ ૧૪ ગુણઠાણા ૧૦ પહેલાં, જોગ ૧૫, ઉપયોગ ૧૦, લેશ્યા ૬

૬ અકષાયીમા, જીવનો ભેદ ૧ સન્નીનો પર્યાપ્તો ગુણ૦ ૪ ઉપરના, જોગ ૧૧, ૪ મનના, ૪ વચનના, ૨ ઔદારિકના, ૧ કાર્મણનો એવ ૧૧, ઉપયોગ ૯, ૫ જ્ઞાન, ૪ દર્શન એવં ૯, લેશ્યા ૧.

એનો અલ્પબહુત્વ, સર્વથી થોડા અકષાયી ૧, તેથી ક્રોધકષાયી અનતગુણા ૨, તેથી માનકષાયી વિશેષાહિયા ૩, તેથી માયાકષાયી વિશેષાહિયા ૪, તેથી લોભકષાયી વિશેષાહિયા ૫, તેથી સકષાયી વિશેષાહિયા ૬.

૮ લેશ્યાદ્વાર.

૧ સલેશીમા, જીવના ભેદ ૧૪, ગુણઠાણા ૧૩, જોગ ૧૫, ઉપયોગ ૧૨, લેશ્યા ૬

૪ કૃષ્ણ ૧, નીલ ૨, કાપુત ૩, એ ૩ લેશ્યામા જીવના ભેદ ૧૪ ગુણઠાણા ૬ પ્રથમ, જોગ ૧૫, ઉપયોગ ૧૦, બે કેવળના વર્જ્યા, લેશ્યા પોતપોતાની.

૫ તેજુલેશીમા, જીવના ભેદ ૩, સન્નીનો અપર્યાપ્તો ૧, પ્રર્યાપ્તો ૨, બાદર એકેંદ્રિયનો અપર્યાપ્તો ૩, ગુણ૦ ૭ પ્રથમ, જોગ ૧૫ ઉપયોગ ૧૦, લેશ્યા ૧. તેજુ.

તેથી વાઉકાય વિશેષાહિયા ૫, તેથી અકાયા અનંતગુણા ૬ તેથી વનસ્પતિકાયા અનંતગુણા ૭, તેથી સકાયા વિશેષાહિયા ૮

૫ જોગદ્વાર

૧ સજોગીમાં જીવના ભેદ ૧૪ ગુણઠાણા ૧૩, જોગ ૧૫, ઉપયોગ ૧૨ લેશ્યા ૬

૨ મનજોગીમાં જીવનો ભેદ ૧, સન્નીનો પર્યાપ્તો, ગુ૦ ૧૩, જોગ ૧૪ એક કામણનો વર્જીને ઉપયોગ ૧૨ લેશ્યા ૬

૩ વચનજોગીમા, જીવના ભેદ ૫ બેઇંદ્રિય ૧, તેઇંદ્રિય ૨, ચૌરેંદ્રિય ૩ અસન્નીપંચેંદ્રિય ૪, સન્નીપંચેંદ્રિય ૫, એ ૫ ના પર્યાપ્તા, ગુણઠાણા ૧૩ જોગ ૧૪ કામણ વર્જીને, ઉપયોગ ૧૨, લેશ્યા ૬

૪ કાયજોગીમા, જીવના ભેદ ૧૪ ગુણઠાણા ૧૩ જોગ ૧૫, ઉપયોગ ૧૨ લેશ્યા ૬

૫ અજોગીમા, જીવનો ભેદ ૧ સન્નીનો પર્યાપ્તો ગુણઠાણુ ૧ ચૌદમુ જોગ નહિ ઉપયોગ ૨ કેવળજ્ઞાન ને કેવળદર્શન, લેશ્યા નથી.

એહનો અલ્પબહુત્વ, સર્વથી થોડા મનજોગી ૧ તેથી વચનજોગી અસંખેજ્જગુણા ૨ તેથી અજોગી (ગુ૦ ૧૪ અને સિદ્ધ) અનંતગુણા ૩, તેથી કાયજોગી અનંતગુણા ૪ તેથી સજોગી વિશેષાહિયા ૫

૬ વેદદ્વાર

૧ સવેદીમાં, જીવના ભેદ ૧૪ ગુણ૦ ૯ પ્રથમ જોગ ૧૫, ઉપયોગ ૧૦, કેવળજ્ઞાન ૧ કેવળદર્શન ૨ વર્જીને લેશ્યા ૬

૩ સ્ત્રી વેદ ૧ પુરુષવેદ ૨, એ ૨ મા, જીવના ભેદ ૨ સન્નીના ગુણ૦ ૯ જોગ પુરુષવેદમા ૧૫, અને સ્ત્રીવેદમાં ૧૩ તે ૨ આહારકના વર્જીને, ઉપયોગ ૧૦ લેશ્યા ૬

૪ નપુંસકવેદમા, જીવના ભેદ ૧૪ ગુણ૦ ૯ જોગ ૧૫ ઉપયોગ ૧૦ કેવળજ્ઞાન ૧, કેવળદર્શન ૨ વર્જીને લેશ્યા ૬

૭ સમામિથ્યાત્વ દષ્ટિમાં, જીવનો ભેદ ૧ સંજ્ઞીનો પર્યાપ્તો, ગુણુ-ઠાણું ૧ ત્રીજુ, જોગ ૧૦, ૪ મનના, ૪ વચનના, ૧ ઔદારિકનો ૧ વૈક્રિયનો એવ ૧૦, ઉપયોગ ૬, લેશ્યા ૬

એનો અલ્પબહુત્વ, સર્વથી થોડા સાસ્વાદાન સમકિતી ૧, તેથી ઉપશમ સમકિતી સંખેજ્જગુણા ૨. તેથી મિશ્રદષ્ટિ સંખેજ્જગુણા ૩, તેથી ક્ષયોપશમ અને વેદક સમકિતી માહોમાહે તુલ્ય અને અસંખે-જ્જગુણા ૫ તેથી ક્ષાયિક સમકિતી અનંતગુણા ૫, તેથી સમુચ્ચય સમકિતી વિશેષાહિયા ૭, તેથી મિથ્યાત્વ દષ્ટિ અનંતગુણા ૮.

૧૦ જ્ઞાનદ્વાર.

૧ સમુચ્ચયજ્ઞાનીમા, જીવના ભેદ ૬, બેઇંદ્રિય ૧, તેઇંદ્રિય ૨, ચૌરેદ્રિય ૩, અસંજ્ઞીપચેદ્રિય ૪ એ ૪ ના અપર્યાપ્તા ને સંજ્ઞીનો અપર્યાપ્તો ને પર્યાપ્તો એવ ૬, ગુણુઠાણુા ૧૨ પહેલુ ત્રીજું વર્જીને, જોગ ૧૫, ઉપયોગ ૯, ૫ જ્ઞાન ને ૪ દર્શન, લેશ્યા ૬

૩ મતિજ્ઞાની ૧, શ્રુતજ્ઞાની ૨ એ બેમાં, જીવના ભેદ ૬. ગુણુઠાણાં ૧૦, પહેલુ, ત્રીજું તેરમુ, ચૌદમુ વર્જીને, જોગ ૧૫, ઉપયોગ ૭ લેશ્યા ૬

૪ અવધિજ્ઞાનીમાં, જીવના ભેદ ૨ સંજ્ઞીના, ગુણુઠાણુા ૧૦, જોગ ૧૫, ઉપયોગ ૭, લેશ્યા ૬

૫ મનઃપર્યવજ્ઞાનીમાં, જીવનો ભેદ ૧ સંજ્ઞીનો પર્યાપ્તો, ગુણુઠાણુા ૭ છઠ્ઠાથી બારમા સુધી, જોગ કાર્મણુનો વર્જીને, ઉપયોગ ૭, લેશ્યા ૬

૬ કેવળજ્ઞાનીમાં, જીવનો ભેદ ૧ સંજ્ઞીનો પર્યાપ્તો, ગુ૦ ૨, તેરમુ ને ચૌદમુ જોગ ૭, ઉપયોગ ૨, લેશ્યા ૧ પરમશુકલ

૭ અજ્ઞાનીમા, જીવના ભેદ ૧૪, ગુણુઠાણાં ૨, પહેલું ને ત્રીજું, જોગ ૧૩ આહારકના ૨ વર્જીને, ઉપયોગ ૬, ૩ અજ્ઞાન, ૩ દર્શન, લેશ્યા ૬.

૯ મતિશ્રુત અજ્ઞાનીમા, જીવના ભેદ ૧૪, ગુણુઠાણુા ૨, પહેલું ત્રીજુ, જોગ ૧૩, ઉપયોગ ૬, લેશ્યા ૬.

૧૦ વિભંગજ્ઞાનીમા, જીવના ભેદ ૨ સંજ્ઞીના, ગુણુઠાણુા ૨ પહેલુ ને ત્રીજુ, જોગ ૧૩, ઉપયોગ ૬, લેશ્યા ૬.

૬ પદ્મલેશીમાં, જીવના ભેદ ૨ સન્નીના, ગુણ૦ ૭ પ્રથમ, જોગ ૧૫, ઉપયોગ ૧૦ લેશ્યા ૧ પદ્મ.

૭ શુકલલેશીમા જીવના ભેદ ૨ સન્નીના ગુણ૦ ૧૩ પ્રથમ, જોગ ૧૫, ઉપયોગ ૧૨ લેશ્યા ૧ શુકલ

૯ અલેશીમા, જીવનો ભેદ ૧ સન્નીનો પર્યાપ્તો ગુણ૦ ૧ ચૌદમુ, જોગ નથી, ઉપયોગ ૨, કેવળજ્ઞાન ૧ કેવળદર્શન ૨, લેશ્યા નથી.

એહનો અલ્પબહુત્વ સવથી થોડા શુકલલેશી ૧, તેથી પદ્મલેશી સખેજ્જગુણા ૨ તથી તેજુલેશી સખેજ્જગુણા ૩, તેથી અલેશી સિદ્ધ સહિત અનતગુણા ૪ તેથી કાપુતલેશી અનતગુણા ૫ તેથી નીલલેશી વિશેષાહિયા ૬ તેથી કૃષ્ણલેશી વિશેષાહિયા, તેથી સલેશી વિશેષાહિયા ૮.

૯ સમકિતદ્વાર

૧ સમુચ્ચય સમ્યક્ત્વદષ્ટિમા જીવના ભેદ ૬ બેઇંદ્રિય ૧, તેઇંદ્રિય ૨, ચૌરેંદ્રિય ૩ અસન્નીપચેંદ્રિય ૪, એ ૪ ના અપર્યાપ્તા અને સન્નીપચેંદ્રિયનો અપર્યાપ્તા ને પર્યાપ્તો એવ ૬, ગુણ૦ ૧૨ પહેલુ ત્રીજુ વર્જીને, જોગ ૧૫, ઉપયોગ ૯ ૩ અજ્ઞાન વર્જીને લેશ્યા ૬.

૨ સાસ્વાદાન સમ્યક્ત્વદષ્ટિમાં જીવના ભેદ ૬ ગુણ૦ બીજુ, જોગ ૧૩ આહારકના ૨ વર્જીને ઉપયોગ ૬ ૩ જ્ઞાન ૩ દર્શન લેશ્યા ૬

૩ ઉપશમ સમ્યક્ત્વદષ્ટિમા, જીવના ભેદ ૨ સન્નીના ગુણ૦ ૮ ચોથાથી ૧૧મા સુધી, જોગ ૧૫, ઉપયોગ ૭, ૪ જ્ઞાન, ૩ દર્શન લેશ્યા ૬

૪ ક્ષયોપશમ ને વેદક સમ્યક્ત્વદષ્ટિમા જીવના ભેદ ૨ સન્નીના ગુણ૦ ૪ થા આઠમા સુધી, જોગ, ૧૫, ઉપ૦ ૭ લેશ્યા ૬

૫ ક્ષાયિક સમ્ય જીવના ભેદ ૨ સન્નીના ગુણઠાણા ૧૧, ચોથાથી તે ચૌદમા સુધી, જોગ ૧૫, ઉપયોગ ૯ ૩ અજ્ઞાન વર્જીને. લેશ્યા ૬

૬ મિથ્યાત્વદષ્ટિમા જીવના ભેદ ૧૪ ગુણઠાણા ૧ પ્રથમ, જોગ ૧૩ આહારકના ૨ વર્જીને ઉપયોગ ૬ ૩ અજ્ઞાન, ૩ દર્શન, લેશ્યા ૬

૭ સમામિથ્યાત્વ દ્દષ્ટિમા, જીવનો ભેદ ૧ સઝીનો પર્યાપ્તો, ગુણુ-ઠાણુ ૧ ત્રીજુ, જોગ ૧૦, ૪ મનના, ૪ વચનના, ૧ ઔદારિકનો ૧ વૈક્રિયનો એવં ૧૦, ઉપયોગ ૬, લેશ્યા ૬

એનો અલ્પબહુત્વ, સર્વથી થોડા સાસ્વાદાન સમકિતી ૧, તેથી ઉપશમ સમકિતી સખેજજગુણા ૨. તેથી મિશ્રદૃષ્ટિ સંખેજજગુણા ૩, તેથી ક્ષયોપશમ અને વેદક સમકિતી માહોમાહે તુલ્ય અને અસંખે-જજગુણા ૫ તેથી ક્ષાયિક સમકિતી અનંતગુણા ૫, તેથી સમુચ્ચય સમકિતી વિશેષાહિયા ૭, તેથી મિથ્યાત્વ દૃષ્ટિ અનતગુણા ૮.

૧૦ જ્ઞાનદ્વાર.

૧ સમુચ્ચયજ્ઞાનીમા, જીવના ભેદ ૬, બેઇદ્રિય ૧, તેઇદ્રિય ૨, ચૌરેંદ્રિય ૩, અસંઝીપચેદ્રિય ૪ એ ૪ ના અપર્યાપ્તા ને સઝીનો અપર્યાપ્તો ને પર્યાપ્તો એવં ૬, ગુણુઠાણું ૧૨ પહેલુ ત્રીજું વર્જીને, જોગ ૧૫, ઉપયોગ ૯, ૫ જ્ઞાન ને ૪ દર્શન, લેશ્યા ૬

૩ મતિજ્ઞાની ૧, શ્રુતજ્ઞાની ૨ એ બેમા, જીવના ભેદ ૬. ગુણુઠાણું ૧૦, પહેલુ, ત્રીજું તેરમુ, ચૌદમું વર્જીને, જોગ ૧૫, ઉપયોગ ૭ લેશ્યા ૬

૪ અવધિજ્ઞાનીમા, જીવના ભેદ ૨ સઝીના, ગુણુઠાણુ ૧૦, જોગ ૧૫, ઉપયોગ ૭, લેશ્યા ૬

૫ મનઃપર્યવજ્ઞાનીમાં, જીવનો ભેદ ૧ સંઝીનો પર્યાપ્તો, ગુણુઠાણું ૭ છઠ્ઠાથી બારમા સુધી, જોગ કાર્મણુનો વર્જીને, ઉપયોગ ૭, લેશ્યા ૬

૬ કેવળજ્ઞાનીમાં, જીવનો ભેદ ૧ સઝીનો પર્યાપ્તો, ગુ૦ ૨, તેરમુ ને ચૌદમુ જોગ ૭, ઉપયોગ ૨, લેશ્યા ૧ પરમશુકલ

૭ અજ્ઞાનીમાં, જીવના ભેદ ૧૪, ગુણુઠાણું ૨, પહેલું ને ત્રીજુ, જોગ ૧૩ આહારકના ૨ વર્જીને, ઉપયોગ ૬, ૩ અજ્ઞાન, ૩ દર્શન, લેશ્યા ૬.

૯ મતિશ્રુત અજ્ઞાનીમા, જીવના ભેદ ૧૪, ગુણુઠાણુ ૨, પહેલું ત્રીજું, જોગ ૧૩, ઉપયોગ ૬, લેશ્યા ૬.

૧૦ વિભંગજ્ઞાનીમા, જીવના ભેદ ૨ સઝીના, ગુણુઠાણુ ૨ પહેલુ ને ત્રીજુ, જોગ ૧૩, ઉપયોગ ૬, લેશ્યા ૬.

એનો અલ્પબહુત્વ, સર્વથી થોડા મનપર્યવ જ્ઞાની ૧, તેથી અવધિજ્ઞાની અસંખ્યાતગુણા ૨ તેથી મતિજ્ઞાની ને શ્રુતજ્ઞાની માંહોમાંહી તુલ્ય વિશેષાહિયા ૪ તેથી વિભંગ જ્ઞાની અસંખ્યાતગુણા ૫ તેથી કેવળજ્ઞાની અનંતગુણા ૬ તેથી જ્ઞાની વિશેષાહિયા ૭ તેથી મતિ અજ્ઞાની શ્રુતઅજ્ઞાની માંહોમાંહી તુલ્ય ને અનંતગુણા ૯, તેથી અજ્ઞાની વિશેષાહિયા ૧૦

૧૧ દર્શનદ્વાર

૧ ચક્ષુદર્શનીમાં, જીવના ભેદ ૬ ચૌરેંદ્રિય ૧, અસંજ્ઞીપંચેંદ્રિય ૨, સંજ્ઞીપંચેંદ્રિય ૩ એ ૩ ના અપર્યાપ્તા ને પર્યાપ્તા ગુણઠાણા ૧૨ પ્રથમ જોગ ૧૪ કાર્મણનો વર્જીને, ઉપયોગ ૧૦ કેવળના ૨ વર્જ્યા, લેશ્યા ૬

૨ અચક્ષુદર્શનીમાં, જીવના ભેદ ૧૪ ગુણઠાણા ૧૨, જોગ ૧૫ ઉપયોગ ૧૦ લેશ્યા ૬

૩ અવધિદર્શનીમાં, જીવના ભેદ ૨, ગુણઠાણા ૧૨ જોગ ૧૫ ઉપયોગ ૧૦ લેશ્યા ૬

૪ કેવળદર્શનીમાં જીવનો ભેદ ૧ ગુણઠાણા ૨, તેરમુ, ચૌદમુ, જોગ ૭ ઉપયોગ ૨, લેશ્યા ૧.

એનો અલ્પબહુત્વ સર્વથી થોડા અવધિદર્શની ૧ તેથી ચક્ષુદર્શની અસંખ્યાતગુણા ૨, તેથી કેવળદર્શની અનંતગુણા ૩ તેથી અચક્ષુદર્શની અનંતગુણા ૪

૧૨ સંજયદ્વાર

૧ સંજતિમાં જીવનો ભેદ ૧, સંજ્ઞાનો પર્યાપ્તો ગુણઠાણા ૯, છઠ્ઠાથી તે ૧૪ મા સુધી, જોગ ૧૫, ઉપયોગ ૯ ૩ અજ્ઞાન વર્જીને લેશ્યા ૬

૩ સામાયિક ૧, છેદોપસ્થાપનીય ૨ એ બે ચારિત્રમાં જીવનો ભેદ ૧ સંજ્ઞીનો પર્યાપ્તો, ગુણઠાણા ૪ છઠ્ઠાથી ૯ મા સુધી, જોગ ૧૪, કાર્મણનો વર્જીને ઉપયોગ ૭, ૪ જ્ઞાન ને ૩ દર્શન, લેશ્યા ૬

૪ પરિહારવિશુદ્ધ ચારિત્રમાં જીવનો ભેદ ૧. ગુણઠાણા ૨ છઠ્ઠુ ને સાતમુ જોગ ૯ ૪ મનના, ૪ વચનના, ને ૧ ઔદારિકનો, ઉપયોગ ૭, લેશ્યા ૩ ઉપલી.

૫ સૂક્ષ્મસંપરાય ચારિત્રમાં, જીવનો ભેદ ૧ ગુણઠાણું ૧ દશમું, જોગ ૯, ઉપયોગ ૭, લેશ્યા ૧ શુકલ.

૬ યથાખ્યાત ચારિત્રમાં, જીવનો ભેદ ૧, ગુણઠાણા ૪ ઉપલા, જોગ ૧૧, ૪ મનના, ૪ વચનના, ૨ ઔદારિકના ને ૧ કાર્મણનો, ઉપયોગ ૯, ૩ અજ્ઞાન વર્જીને, લેશ્યા ૧.

૭ સંજતાસંજતિમાં, જીવનો ભેદ ૧, ગુણઠાણું ૧ પાંચમું, જોગ ૧૨, આહારકના ૨ ને ૧ કાર્મણનો વર્જીને ઉપયોગ ૬, ૩ જ્ઞાન ને ૩ દર્શન લેશ્યા, ૬

૮ અસંજતિમાં જીવના ભેદ ૧૪, ગુણઠાણા ૪ પ્રથમ જોગ ૧૩ આહારકના ૨ વર્જીને, ઉપયોગ ૯ ૩ જ્ઞાન ૩ અજ્ઞાન, ૩ દર્શન લેશ્યા ૬

૯ નો સંજતિ, નો અસંજતિ, નો સંજતાસંજતિમા, જીવનો ભેદ ૦, ગુણ ૦, જોગ નથી, ઉપયોગ ૨, લેશ્યા નથી.

એનો અલ્પબહુત્વ, સર્વથી થોડા સૂક્ષ્મસંપરાય ચારિત્રિયા ૧, તેથી પરિહારવિશુદ્ધ ચારિત્રિયા સંખેજ્જગુણા ૨, તેથી યથાખ્યાત ચારિત્રિયા સંખેજ્જગુણા ૩, તેથી છેદોપસ્થાપનીય ચારિત્રિયા સંખેજ્જગુણા ૪, તેથી સામાયિક ચારિત્રિયા સંખેજ્જગુણા ૫ તેથી સંજતિ વિશેષાહિયા ૬, તેથી સંજતાસંજતિ અસંખ્યાતગુણા ૭, તેથી નોસંજતિ, નોઅસંજતિ, નોસંજતાસંજતિ અનંતગુણા ૮, તેથી અસંજતિ અનંતગુણા ૯

૧૩ ઉવઓગદ્વાર

૧ સાગરોવત્તામા જીવના ભેદ ૧૪, ગુણઠાણા ૧૪, જોગ ૧૫, ઉપયોગ ૧૨ લેશ્યા ૬

૨ અણગારોવઉત્તામા જીવના ભેદ ૧૪, ગુણઠાણા ૧૩ દશમુ વર્જીને, જોગ ૧૫, ઉપયોગ ૧૨, લેશ્યા ૬

એનો અલ્પબહુત્વ સર્વથી થોડા અણાગારોવઉત્તા ૧, તેથી સાગરોવઉત્તા સંખેજ્જગુણા ૨

૧૪ આહારદ્વાર

૧ આહારકમા, જીવના ભેદ ૧૪, ગુણઠાણા ૧૩ પહેલા, જોગ ૧૪, કાર્મણનો વર્જીને, ઉપયોગ ૧૨ લેશ્યા ૬

૨ અણાહારકમાં, જીવના ભેદ ૮, સાત અપર્યાપ્તા ને ૧ સન્નીનો પર્યાપ્તો, ગુણ૦ ૫ પહેલુ, બીજુ ચોથુ તેરમુ ને ચૌદમુ એ ૫ જોગ ૧ કાર્મણનો ઉપયોગ ૧૦ મનઃપર્યવજ્ઞાન ૧ ને ચક્ષુદર્શન ૨ એ વર્જીને, લેશ્યા ૬

એનો અલ્પબહુત્વ સવથી થોડા અણાહારક ૧ તેથી આહારક અસંખ્યાતગુણા ૨

૧૫ ભાષકદ્વાર

૧ ભાષગામા જીવના ભેદ ૫. બેઇંદ્રિય ૧ તેઇંદ્રિય ૨ ચૌરેંદ્રિય ૩ અસન્નીપંચેંદ્રિય ૪ સન્નીપંચેંદ્રિય ૫, એ ૫ના પર્યાપ્તા ગુણઠાણા ૧૩ પ્રથમ, જોગ ૧૪ કાર્મણનો વર્જીને, ઉપયોગ ૧૨, લેશ્યા ૬

૨ અભાષગામા, જીવના ભેદ ૧ તે ૧૪ માથી બેઇંદ્રિય ૧ તેઇંદ્રિય ૨, ચૌરેંદ્રિય ૩ અસન્નીપંચેંદ્રિય ૪ એ ૪ વર્જી ગુણ૦ ૫ તે પહેલુ ૧ બીજુ ૨ ચોથુ ૩ તેરમુ ૪ ચૌદમુ ૫, જોગ ૫ તે ૨ ઓદારિકના, ૨ વૈક્રિયના ને કામણનો; ઉપયોગ ૧૧ તે મનઃપર્યવજ્ઞાન નહિ લેશ્યા ૬

એનો અલ્પબહુત્વ સવથી થોડા ભાષગા ૧ તેથી અભાષગા અનતગુણા ૨

૧૬ પરિત્તદ્વાર

૧ પરિત્તસસારીમા, જીવના ભેદ ૧૪ ગુણ૦ ૧૪ જોગ ૧૫ ઉપયોગ ૧૨ લેશ્યા ૬

૨ અપરિત્તસસારીમા જીવના ભેદ ૧૪, ગુણ૦ ૧ પહેલુ, જોગ ૧૩ આહારકના ૨ વર્જીને ઉપયોગ ૬, અજ્ઞાન ૩ દર્શન ૩ લેશ્યા ૬

૩ નોપરિત્ત નોઅપરિત્તમા જીવના ભેદ ૦, ગુણ૦ , જોગ નથી, ઉપયોગ ૨ લેશ્યા નથી.

એનો અલ્પબહુત્વ સર્વથી થોડા પરિત્ત ૧, તેથી નોપરિત્ત નોઅપરિત્ત અનંતગુણા ૨, તેથી અપરિત્ત અનંતગુણા ૩.

૧૭ પર્યાપ્તાદ્વાર.

૧ પર્યાપ્તામાં, જીવના ભેદ ૭, ગુણઠાણા ૧૪, જોગ ૧૫, ઉપયોગ ૧૨, લેશ્યા ૬.

૨ અપર્યાપ્તામાં, જીવના ભેદ ૭, ગુણ૦ ૩ તે પહેલું બીજું ને ચોથું જોગ ૫ તે ૨ ઔદારિકના, ૨ વૈક્રિયના ને ૧ કાર્મણનો, ઉપ૦ ૯, ૩ જ્ઞાન, ૩ અજ્ઞાન, ૩ દર્શન એવ લેશ્યા ૬

૩ નોપર્યાપ્તા નોઅપર્યાપ્તામાં, જીવના ભેદ ૦, ગુણ૦ ૦, જોગ નથી, ઉપ૦ ૨, લેશ્યા નથી

એનો અલ્પબહુત્વ, સર્વથી થોડા નોપર્યાપ્તા નોઅપર્યાપ્તા ૧, તેથી અપર્યાપ્તા અનંતગુણા ૨, તેથી પર્યાપ્તા સંખેજ્જગુણા ૩

૧૮ સૂક્ષ્મદ્વાર

૧ સૂક્ષ્મમાં, જીવના ભેદ ૨, સૂક્ષ્મ એકેદ્રિયનો અપર્યાપ્તો ૧ ને પર્યાપ્તો ૨, ગુણ૦ ૧ પ્રથમ, જોગ ૩, બે ઔદારિકના, ૧ કાર્મણનો, ઉપ૦ ૩, બે અજ્ઞાન ને ૧ અચક્ષુદર્શન, લેશ્યા ૩

૨ બાદરમાં, જીવના ભેદ ૧૨ તે ૨ સૂક્ષ્મના વર્જ્યા, ગુણ૦ ૧૪, જોગ ૧૫, ઉપયોગ ૧૨, લેશ્યા ૬.

૩ નોસૂક્ષ્મ, નોબાદરમાં, જીવના ભેદ ૦ ગુણ૦ ૦, જોગ નથી, ઉપયોગ ૨, લેશ્યા નથી.

એનો અલ્પબહુત્વ, સર્વથી થોડા નોસૂક્ષ્મ નોબાદર ૧, તેથી બાદર અનંતગુણા ૨, તેથી સૂક્ષ્મ અસંખેજ્જગુણા ૩

૧૯ સન્નીદ્વાર.

૧ સન્નીમા જીવના ભેદ ૨ ગુણઠાણા ૧૨ પહેલા જોગ ૧૫, ઉપયોગ ૧૦ કેવળના ૨ વર્જ્યા, લેશ્યા ૬

૧૪ આહારદ્વાર

૧ આહારકમાં, જીવના ભેદ ૧૪, ગુણઠાણા ૧૩ પહેલાં, જોગ ૧૪, કાર્મણનો વર્જીને, ઉપયોગ ૧૨ લેશ્યા ૬

૨ અણાહારકમાં, જીવના ભેદ ૮, સાત અપર્યાપ્તા ને ૧ સન્નીનો પર્યાપ્તો, ગુણ૦ ૫ પહેલુ, બીજુ ચોથુ તેરમુ ને ચૌદમુ એ ૫ જોગ ૧ કાર્મણનો. ઉપયોગ ૧૦ મનઃપર્યવજ્ઞાન ૧ ને ચક્ષુદર્શન ૨ એ વર્જીને, લેશ્યા ૬

એનો અલ્પબહુત્વ, સર્વથી થોડા અણાહારક ૧, તેથી આહારક અસંખ્યેજ્જગુણા ૨

૧૫ ભાષકદ્વાર

૧ ભાષગામાં જીવના ભેદ ૫. બેઇંદ્રિય ૧ તેઇંદ્રિય ૨ ચૌરેંદ્રિય ૩ અસન્ની પંચેંદ્રિય ૪ સન્નીપંચેંદ્રિય ૫, એ ૫ના પર્યાપ્તા ગુણઠાણા ૧૩ પ્રથમ, જોગ ૧૪ કાર્મણનો વર્જીને, ઉપયોગ ૧૨, લેશ્યા ૬

૨ અભાષગામાં જીવના ભેદ ૧ તે ૧૪ માંથી બેઇંદ્રિય ૧ તેઇંદ્રિય ૨, ચૌરેંદ્રિય ૩ અસન્નીપંચેંદ્રિય ૪ એ ૪ વર્જ્યા ગુણ૦ ૫ તે પહેલુ ૧ બીજુ ૨ ચોથુ ૩ તેરમુ ૪ ચૌદમુ ૫, જોગ ૫ તે ૨ ઔદારિકના, ૨ વૈક્રિયના ને કાર્મણનો, ઉપયોગ ૧૧ તે મનઃપર્યવજ્ઞાન નહિ, લેશ્યા ૬

એનો અલ્પબહુત્વ સર્વથી થોડા ભાષગા ૧ તેથી અભાષગા અનંતગુણા ૨

૧૬ પરિત્તદ્વાર

૧ પરિત્તસંસારીમાં, જીવના ભેદ ૧૪ ગુણ૦ ૧૪ જોગ ૧૫ ઉપયોગ ૧૨ લેશ્યા ૬

૨ અપરિત્તસંસારીમાં જીવના ભેદ ૧૪, ગુણ૦ ૧ પહેલુ, જોગ ૧૩ આહારકના ૨ વર્જીને ઉપયોગ ૬, અજ્ઞાન ૩ દર્શન ૩ લેશ્યા ૬

૩ નોપરિત્ત નોઅપરિત્તમાં જીવના ભેદ , ગુણ૦ , જોગ નથી ઉપયોગ ૨ લેશ્યા નથી.

એનો અલ્પબહુત્વ, સર્વથા થોડા અચરમ ૧, તેથી ચરમ અનંતગુણા ૨.

૧ સમુચ્ચય કેવલીમા, જીવના ભેદ ૨ સંજ્ઞીના ગુ૦ ૧૧ ઉપલા, જોગ ૧૫, ઉપયોગ ૯, ૩ અજ્ઞાન વર્જીને, લેશ્યા ૬.

૨ વીતરાગીમાં, જીવનો ભેદ ૧, ગુ૦ ૪, તે અગિયારમાંથી ચૌદમાં સુધી, જોગ ૧૧, ઉપયોગ ૯, લેશ્યા ૧

૩ જુગલિયામા, જીવના ભેદ ૨, સંજ્ઞીના ગુ૦ ૨ પહેલુ, ને ચોથું, જોગ ૧૧ તે ૪ મનના, ૪ વચનના, ૨ ઔદારિકના ૧ કાર્મણુનો એવં ૧૧, ઉપ૦ ૬, બે જ્ઞાન, બે અજ્ઞાન, બે દર્શન એવં ૬ લેશ્યા ૪ પ્રથમ.

૪ અસન્ની તિર્યંચ પચેદ્રિયમા જીવના ભેદ ૨, ગુ૦ ૨ પ્રથમ જોગ ૪ તે ૨ ઔદારિકના, ૧ કાર્મણુનો ને ૧ વ્યવહાર વચનનો એવં ૪, ઉપયોગ ૬, ૨ જ્ઞાન ૨ અજ્ઞાન દર્શન, લેશ્યા ૩ પ્રથમ.

૫ સમૂચ્છિમ મનુષ્યમાં, જીવનો ભેદ ૧, ગુ૦ ૧ પહેલું, જોગ ૩ તે ૨ ઔદારિકના ને ૧ કાર્મણુનો, ઉપયોગ ૪, ૨ અજ્ઞાન ને ૨ દર્શન. લેશ્યા ૩.

એનો અલ્પબહુત્વ, સર્વથી થોડા જુગલિયા ૧, તેથી સમૂચ્છિમ મનુષ્ય અસખેજ્જગુણા ૨, તેથી અસન્ની તિર્યંચ અસંખેજ્જગુણા ૩ તેથી વીતરાગી અનંતગુણા ૪, તેથી સમુચ્ચય કેવળી વિશેષાહિયા ૫.

૧ ઔદારિક શરીરમાં, જીવના ભેદ ૧૪, ગુણુ૦ ૧૪ જોગ ૧૫, ઉપયોગ ૧૨ લેશ્યા ૬.

૨ વૈક્રિય શરીરમાં, જીવના ભેદ ૪; ૨ સન્નીના ને ૧ અસંજ્ઞીનો+ અપર્યાપ્તો અને ૧ બાદર વાઉકાયનો પર્યાપ્તો એવં ૪, ગુણુ૦ ૭ પ્રથમ જોગ ૧૨, ૨ આહારકના ને ૧ કાર્મણુનો એ ૩ વર્જ્યા, ઉપયોગ ૧૦ તે ૨ કેવળના વર્જ્યા, લેશ્યા, ૬.

+ અસંજ્ઞી તિર્યંચ પચેન્દ્રિય મરીને પહેલી નરકે તથા ૫૧ જાતના દેવતામા ઉપજે છે ત્યાં અપર્યાપ્તાવસ્થામા અસન્ની જ હોય છે. એ અપેક્ષાએ વૈક્રિય શરીરમાં અસન્નીના અપર્યાપ્તાનો ભેદ ગણેલ છે.

૨ અસન્નીમાં, જીવના ભેદ ૧૨ તે ૨ સન્નીના વર્જ્યા ગુણ૦ ૨ પ્રથમ જોગ ૬, ૨ ઔદારિકના ૨ વૈક્રિયના, ૧ કારમણનો, ૧ વ્યવહાર વચનનો એવ ૬, ઉપ૦ ૬, ૨ જ્ઞાન, ૨ અજ્ઞાન, ૨ દર્શન એવ ૬, લેશ્યા ૪ પ્રથમ.

૩ નોસન્નીનોઅસન્નીમા જીવનો ભેદ ૧ સન્નીનો પર્યાપ્તો, ગુ૦ ૨ તેરમુ, ચૌદમુ જોગ ૭. ઉપ૦ ૨, લેશ્યા ૧ પરમ શુક્લ.

એનો અલ્પબહુત્વ સર્વથી થોડા સન્ની ૧, તથા નોસન્ની નોઅસન્ની અનંતગુણા ૨, તેથી અસન્ની અનંતગુણા ૩

૨૦ ભવ્યઅભવ્યદ્વાર

૧ ભવ્યમાં, જીવના ભેદ ૧૪ ગુણઠાણા૦ ૧૪ જોગ ૧૫ ઉપયોગ ૧૨, લેશ્યા ૬

૨ અભવ્યમાં, જીવના ભેદ ૧૪, ગુણ ૧ પ્રથમ, જોગ ૧૩ આહારકના ૨ વર્જીને ઉપયોગ ૬ લેશ્યા ૬

૩ નોભવ્ય નોઅભવ્યમાં, જીવના ભેદ ૦ ગુણ ૦ જોગ ૦ નથી, ઉપયોગ ૨, લેશ્યા નથી.

એનો અલ્પબહુત્વ સર્વથી થોડા અભવ્ય ૧, તેથી નોભવ્ય નોઅભવ્ય અનંતગુણા ૨ તેથી ભવ્ય અનંતગુણા ૩

૨૧ ચરમદ્વાર

૧ ચરમમાં, જીવના ભેદ ૧૪ ગુણઠાણા ૧૪, જોગ ૧૫, ઉપયોગ ૧૨ લેશ્યા ૬

૨ અચરમમાં× જીવના ભેદ ૧૪ ગુણ૦ ૧ પ્રથમ, જોગ ૧૩ આહારકના ૨ વર્જીને ઉપયોગ ૮ ત્રણ અજ્ઞાન ત્રણ દર્શ૦ (અભવ્યને) તથા કેવળજ્ઞાન કેવળદર્શન (સિદ્ધને) લેશ્યા ૬

× અચરમ એટલે જેનો છેડો નહીં તે અભવી તથા સિદ્ધ ભગવંતને અચરમ જાણવા.

એનો અલ્પબહુત્વ, સર્વથા થોડા અચરમ ૧, તેથી ચરમ અનંતગુણા ૨.

૧ સમુચ્ચય કેવલીમાં, જીવના ભેદ ૨ સંજ્ઞીના ગુ૦ ૧૧ ઉપલા, જોગ ૧૫, ઉપયોગ ૯, ૩ અજ્ઞાન વર્જીને, લેશ્યા ૬.

૨ વીતરાગીમાં, જીવનો ભેદ ૧, ગુ૦ ૪, તે અગિયારમાંથી ચૌદમા સુધી, જોગ ૧૧, ઉપયોગ ૯, લેશ્યા ૧

૩ જુગલિયામા, જીવના ભેદ ૨, સંજ્ઞીના ગુ૦ ૨ પહેલુ, ને ચોથુ, જોગ ૧૧ તે ૪ મનના, ૪ વચનના, ૨ ઔદારિકના ૧ કાર્મણનો એવં ૧૧, ઉપ૦ ૬, બે જ્ઞાન, બે અજ્ઞાન, બે દર્શન એવં ૬ લેશ્યા ૪ પ્રથમ.

૪ અસજ્ઞી તિર્યંચ પંચેદ્રિયમા જીવના ભેદ ૨, ગુ૦ ૨ પ્રથમ જોગ ૪ તે ૨ ઔદારિકના, ૧ કાર્મણનો ને ૧ વ્યવહાર વચનનો એવં ૪, ઉપયોગ ૬, ૨ જ્ઞાન ૨ અજ્ઞાન દર્શન, લેશ્યા ૩ પ્રથમ.

૫ સમૂર્ચ્છિમ મનુષ્યમાં, જીવનો ભેદ ૧, ગુ૦ ૧ પહેલું, જોગ ૩ તે ૨ ઔદારિકના ને ૧ કાર્મણનો, ઉપયોગ ૪, ૨ અજ્ઞાન ને ૨ દર્શન લેશ્યા ૩

એનો અલ્પબહુત્વ, સર્વથી થોડા જુગલિયા ૧, તેથી સમૂર્ચ્છિમ મનુષ્ય અસખેજ્જગુણા ૨, તેથી અસંજ્ઞી તિર્યંચ અસખેજ્જગુણા ૩ તેથી વીતરાગી અનંતગુણા ૪, તેથી સમુચ્ચય કેવળી વિશેષાહિયા ૫.

૧ ઔદારિક શરીરમા, જીવના ભેદ ૧૪, ગુણ૦ ૧૪. જોગ ૧૫, ઉપયોગ ૧૨ લેશ્યા ૬.

૨ વૈક્રિય શરીરમાં, જીવના ભેદ ૪; ૨ સંજ્ઞીના ને ૧ અસંજ્ઞીનો+ અપર્યાપ્તો અને ૧ બાદર વાઉકાયનો પર્યાપ્તો એવં ૪, ગુણ૦ ૭ પ્રથમ જોગ ૧૨, ૨ આહારકના ને ૧ કાર્મણનો એ ૩ વર્જ્યા, ઉપયોગ ૧૦ તે ૨ કેવળના વર્જ્યા, લેશ્યા, ૬.

+ અસજ્ઞી તિર્યંચ પંચેન્દ્રિય મરીને પહેલી નરકે તથા ૫૧ જાતના દેવતામા ઉપજે છે ત્યા અપર્યાપ્તાવસ્થામા અસંજ્ઞી જ હોય છે. એ અપેક્ષાએ વૈક્રિય શરીરમાં અસંજ્ઞીના અપર્યાપ્તાનો ભેદ ગણેલ છે.

૩ આહારક શરીરમાં, જીવનો ભેદ ૧ સન્નીનો પર્યાપ્તો, ગુ૦ ૨ છઠું ને સાતમું જોગ ૧૨ ૨ વૈક્રિયના ને કાર્મણનો એ ૩ વર્જ્યા, ઉપ૦ ૭ ૪ જ્ઞાન ને ૩ દર્શન, લેશ્યા ૬

૫ તેજસ, કાર્મણ શરીરમાં, જીવના ભેદ ૧૪ ગુણઠાણા ૧૪ જોગ ૧૫, ઉપયોગ ૧૨, લેશ્યા ૬

એનો અલ્પબહુત્વ, સર્વથી થોડા આહારક શરીરી ૧ તેથી વૈક્રિય શરીરી અસંખ્યાતગુણા ૨ તેથી ઔદારિક શરીરી અસંખ્યાતગુણા ૩, તેથી તૈજસ કાર્મણ શરીરી માંહોમાંહી તુલ્ય ને અનંતગુણા ૫.

ઇતિ મહોટી બાસઠીઓ સમાપ્ત.

અથ શ્રી ચાર કષાયનો થોકડો

શ્રી પન્નવણાજી સૂત્ર પદ ચૌદમે કષાયનો વર્ણવ ચાલ્યો છે કષાય ૧૬ પ્રકારે કહી તે: ૧ પોતાને માટે, ૨ પરને માટે, ૩ તદુભય કહેતા બન્ને માટે, ૪ ખેત કહેતાં ઉઘાડી જમીનને માટે, ૫ વથ્થુ કહેતાં ઢાંકી જમીનને માટે ૬ શરીર માટે, ૭. ઉપાધિને માટે, ૮. નિરર્થકપણે, ૯ જાણતા, ૧૦ અજાણતા, ૧૧ ઉપશાતપણે, ૧૨. અણુશાંતપણે, ૧૩. અનતાનુબંધી ક્રોધ, ૧૪ અપ્રત્યાખ્યાની ક્રોધ, ૧૫. પ્રત્યાખ્યાની ક્રોધ, ૧૬. સજલનો ક્રોધ, એવ ૧૬ તે ૧૬ સમુચ્ચય જીવઆશ્રી અને ચોવીશ દડક આશ્રી એમ ૨૫ ને સોળે ગુણતાં ૪૦૦ થયા. હવે કષાયના દળીઆ કહે છે, ચણીઆ, ઉપચણીઆ, બાધ્યા, વેદ્યા, ઉદીરીઆ, નિર્જર્યા એવં ૪ તે ભૂતકાળ, વર્તમાનકાળ અને ભવિષ્યકાળ આશ્રી એમ ૬ ને ૩ ત્રણે ગુણતા ૧૮ થાય. તે એક જીવ આશ્રી અને ૧૮ બહુ જીવ આશ્રી એવ ૩૬ થાય તે સમુચ્ચય જીવ આશ્રી અને ચોવીશ દંડક આશ્રી, એમ ૩૬ ને ૨૫ થી ગુણતાં ૯૦૦ થાય. અને ૪૦૦ ઉપર કહ્યા તે મળી કુલ ૧૩૦૦ ક્રોધના, ૧૩૦૦ માનના, ૧૩૦૦ માયાના અને ૧૩૦૦ લોભના, એવ સર્વ મળી ૫૨૦૦ થાય.

શ્રી અઠ્ઠાણું બોલનો અલ્પ બહુત્વદ્વાર

---

૧ સર્વથી થોડા ગર્ભજ મનુષ્ય.
૨ મનુષ્યાણી સંખ્યાતગુણી.
૩ બાદર તેઉકાયના પર્યાપ્તા અસંખ્યાતગુણા.
૪ અનુત્તર વિમાનના દેવતા અ૦
૫ ઉપલી ત્રિકના દેવતા સં૦
૬ મધ્યમ ત્રિકના દેવતા સં૦
૭ હેઠલી ત્રિકના દેવતા સં૦
૮ બારમા દેવલોકના દેવતા સં૦
૯ અગિયારમા દેવ૦ દેવતા સં૦
૧૦ દશમા દેવલોકના દેવતા સં
૧૧ નવમા દેવલોકના દેવતા સં૦
૧૨ સાતમી નરકના નારકી અસં
૧૩ છઠ્ઠી નરકના નારકી અસં૦
૧૪ આઠમા દેવ૦ દેવતા અસં૦
૧૫ સાતમા દેવ૦ દેવતા અસં૦
૧૬ પાંચમી નરકના નારકી અસં૦
૧૭ છઠ્ઠા દેવલોકના દેવતા અસં૦
૧૮ ચોથી નરકના નારકી અસં૦
૧૯ પાંચમા દેવ૦ દેવતા અસં૦
૨૦ ત્રીજી નરકના નારકી અસં૦
૨૧ ચોથા દેવ૦ દેવતા અસં૦
૨૨ ત્રીજા દેવ૦ દેવતા અસં૦
૨૩ બીજી નરકના નારકી અસં૦
૨૪ સંમૂર્છિમ મનુષ્ય અસં૦
૨૫ બીજા દેવ૦ દેવતા અસં૦
૨૬ બીજા દેવલોકની દેવી સં૦
૨૭ પહેલા દેવલોકના દેવતા સં૦
૨૮ પહેલા દેવલોકની દેવી સં૦
૨૯ ભવનપતિ દેવતા અસં૦
૩૦ ભવનપતિની દેવી સં૦
૩૧ પહેલી નરકના નારકી અસં૦
૩૨ ખેચરના પુરુષ અસં૦
૩૩ ખેચરની સ્ત્રી સં૦
૩૪ થળચર પુરુષ સં૦
૩૫ થળચર સ્ત્રી સં૦
૩૬ જળચર પુરુષ સં૦
૩૭ જળચર સ્ત્રી સં૦
૩૮ વ્યંતર દેવતા સં૦
૩૯ વ્યંતર દેવી સં૦
૪ જ્યોતિષી દેવતા સં૦
૪૧ જ્યોતિષીની દેવી સં૦
૪૨ ખેચર નપુંસક સં
૪૩ થળચર નપુંસક સં૦
૪૪ જળચર નપુંસક સં૦
૪૫ ચૌરેંદ્રિય પર્યાપ્તા સં૦
૪૬ પંચેંદ્રિય પર્યા૦ વિશેષાધિક
૪૭ બેઇંદ્રિય પર્યા૦ વિશેષાધિક
૪૮ તેઇંદ્રિય પર્યા૦ વિ૦
૪૯ પંચેંદ્રિય અપ૦ અસં૦
૫૦ ચૌરેંદ્રિય અપ૦ વિ૦
૫૧ તેઇંદ્રિય અપ વિ૦
૫૨ બેઇંદ્રિય અપ૦ વિ૦
૫૩ પ્રત્યેક શરીર બાદર વનસ્પતિ

૫૦ અસં૦
૫૪ બાદર નિગોદીઆ ૫૦ ના શરીર અસં૦
૫૫ પુઢવિકાયા ૫૦ અસ૦
૫૬ બાદર અપકાયા ૫૦ અસં૦
૫૭ બાદર વાઉકાયા ૫૦ અસ૦
૫૮ બાદર તેઉકાયા અ૫૦ અસ૦
૫૯ બાદર પ્રત્યેક શરીરી વનસ્પતિ અ૫૦ અસ૦
૬૦ બા૦ નિગોદિયા અ૫૦ નાં શરીર અસં૦
૬૧ બાદર પુઢવી અ૫૦ અસ૦
૬૨ બા૦ અપકાય અ૫૦ અસં૦
૬૩ બાદર વાઉ૦ અ૫૦ અસં૦
૬૪ સૂક્ષ્મ તેઉ૦ અ૫૦ અસ૦
૬૫ સૂક્ષ્મ પુઢવી૦ અ૫૦ વિ૦
૬૬ સૂક્ષ્મ અ૫૦ અ૫૦ વિ૦
૬૭ સૂક્ષ્મ વાઉ૦ અ૫૦ વિ૦
૬૮ સૂક્ષ્મ તેઉ ૫૦ સ૦
૬૯ સક્ષ્મ પુઢવી૦ ૫૦ વિ૦
૭૦ સૂક્ષ્મ અ૫૦ ૫૦ વિ૦
૭૧ સૂક્ષ્મ વાઉ૦ ૫૦ વિ૦
૭૨ સૂક્ષ્મ નિગોદિયા અપ. ના શરીર અસ૦
૭૩ સૂક્ષ્મ નિગોદિયા ૫૦ના શરીર સં૦
૭૪ અભવ્ય અનતગુણા
૭૫ પડિવાઈ સમદિઠી અનં૦
૭૬ સિદ્ધ ભગવંતજી અનં૦
૭૭ બાદર વનસ્પતિ ૫૦ અનં૦
૭૮ બાદર ૫૦ વિ૦
૭૯ બા૦ વનસ્પતિ અ૫૦ અસં૦
૮૦ બાદર અ૫૦ વિ૦
૮૧ સમુચ્ચય બાદર વિ૦
૮૨ સૂક્ષ્મ વનસ્પતિ અ૫૦અસં૦
૮૩ સૂક્ષ્મ અ૫૦ વિ૦
૮૪ સૂક્ષ્મ વનસ્પતિ ૫૦ સં૦
૮૫ સૂક્ષ્મ ૫૦ વિ૦
૮૬ સમુચ્ચ સૂક્ષ્મ ૫૦ વિ૦
૮૭ ભવ્ય સિદ્ધિઆ વિ૦
૮૮ નિગોદિયા જીવ વિ૦
૮૯ વનસ્પતિ જીવ વિ૦
૯૦ એકેંદ્રિયા જીવ વિ૦
૯૧ તિર્યંચ જીવ વિ૦
૯૨ મિથ્યાદષ્ટિ જીવ વિ૦
૯૩ અવિરતિ જીવ વિ૦
૯૪ સકષાયા જીવ વિ૦
૯૫ છઉમત્થા જીવ વિ૦
૯૬ સજોગી જીવ વિ૦
૯૭ સ સારસ્થા જીવ વિ૦
૯૮ સવ્વ જીવ વિ૦

ઇતિ શ્રી પન્નવણાસૂત્રપદ ત્રીજેથી અઠ્ઠાણુ બોલનો અલ્પબહુત્વ સપૂર્ણ

—•••—

અથ શ્રી ચોવીશ જિનાંતરાં

૧ અઢાર ક્રોડાક્રોડ સાગરને અંતરે પહેલા શ્રી આદિનાથ તીર્થંકર વનિતા નગરીને વિષે થયા નાભિરાજા પિતા, મરૂદેવી રાણી માતા, હેમવર્ણે વૃષભ લાંછન, પાંચસે ધનુષ દેહીમાન, ચોરાશી લાખ પૂર્વનું આયુષ વીશ લાખ પૂર્વ કુંવરપણે રહ્યા ત્રેસઠ લાખ પૂર્વ રાજ્ય પાળ્યું, એક લાખ પૂર્વની પ્રવર્જ્યા પાળી પ્રવર્જ્યા લીધા પછી એક હજાર વર્ષે કેવળજ્ઞાન ઉપન્યું, સાધુ, સાધ્વી શ્રાવક શ્રાવિકારૂપ ચતુર્વિધ સંઘ તીર્થ સ્થાપીને દ્વાદશાંગી ગણીની પેટી આપીને, ત્રીજા આરાના ત્રણ વર્ષ ને સાડા આઠ મહિના બાકી રહ્યા ત્યારે મહા વદ તેરશને દહાડે, દશ હજાર સાધુ સંઘાતે સ્વામી નિર્વાણ, મોક્ષ પધાર્યા.

૨ પહેલા શ્રી આદિનાથ તીર્થંકર નિર્વાણ, મોક્ષ પહોંચ્યા પછી પચાસ લાખ ક્રોડ સાગરને આંતરે બીજા અજિતનાથ તીર્થંકર અયોધ્યા નગરીને વિષે થયા જિતશત્રુ રાજા પિતા, વિજયાદેવી રાણી માતા, હેમવર્ણે ગજ એટલે હસ્તીનું લાંછન, સાડા ચારસે ધનુષનું દેહીમાન બોતેર લાખ પૂર્વનું આયુષ, અઢાર લાખ પૂર્વ કુંવરપણે રહ્યા, ત્રેપન લાખ પૂર્વ રાજ પાળ્યું એક લાખ પૂર્વની પ્રવર્જ્યા પાળી, પ્રવર્જ્યા લીધા પછી બાર વર્ષે કેવળજ્ઞાન ઉપન્યું સાધુ, સાધ્વી, શ્રાવક શ્રાવિકારૂપ ચતુર્વિધ સંઘ તીર્થ સ્થાપીને દ્વાદશાંગી ગણીની પેટી આપીને એક હજાર સાધુ સંઘાતે નિર્વાણ, મોક્ષ પધાર્યા.

૩ બીજા અજિતનાથ તીર્થંકર મોક્ષ પહોંચ્યા પછી ત્રીશ લાખ ક્રોડ સાગરને આંતરે ત્રીજા સંભવનાથ તીર્થંકર સાવથી નગરીને વિષે થયા જિતારિ રાજા પિતા સૈન્યાદેવી રાણી માતા, હેમવર્ણે અશ્વ એટલે ઘોડાનું લાંછન, ચારસે ધનુષનું દેહીમાન સાઠ લાખ પૂર્વનું આયુષ, પંદર લાખ પૂર્વ કુંવરપણે રહ્યા, ચુમાલીશ લાખ પૂર્વ રાજ પાળ્યું, એક લાખ પૂર્વ પ્રવર્જ્યા પાળી, પ્રવર્જ્યા લીધા પછી ચૌદ વર્ષે કેવળજ્ઞાન ઉપજ્યું સાધુ, સાધ્વી શ્રાવક, શ્રાવિકારૂપ ચતુર્વિધ સંઘ તીર્થ સ્થાપીને દ્વાદશાંગી ગણીની પેટી આપીને એક હજાર સાધુ સંઘાતે સ્વામી નિર્વાણ, મોક્ષ પધાર્યા.

૪. ત્રીજા સંભવનાથ તીર્થંકર મોક્ષે પહોંચ્યા પછી દશ લાખ ક્રોડ સાગરોપમને આંતરે ચોથા અભિનંદન તીર્થંકર, વનિતા નગરીને વિશે થયા. સંવર રાજા પિતા, સિદ્ધાર્થા રાણી માતા, હેમવર્ણે, વાનરનું લાંછન, સાડાત્રણુસેં ધનુષનુ દેહીમાન, પચ્ચાસ લાખ પૂર્વનું આયુષ, તેમાં સાડાબાર લાખ પૂર્વ કુંવર પણે રહ્યા, સાડીછત્રીસ લાખ પૂર્વ રાજ પાળ્યુ, એક લાખ પૂર્વની પ્રવર્જ્યા પાળી, પ્રવર્જ્યા લીધા પછી અઢાર વર્ષે કેવળજ્ઞાન ઊપજ્યુ. સાધુ, સાધ્વી, શ્રાવક, શ્રાવિકારૂપ ચતુર્વિધ સંઘ તીર્થ સ્થાપી, દ્વાદશાંગી ગણીની પેટી આપીને એક હજાર સાધુ સંઘાતે સ્વામી નિર્વાણુ, મોક્ષ પધાર્યા.

૫. ચોથા અભિનંદન તીર્થંકર મોક્ષ પહોંચ્યા પછી નવ લાખ ક્રોડ સાગરને આંતરે પાંચમા સુમતિનાથ તીર્થંકર કુશલપુરી નગરીને વિશે થયા, મેઘરથ રાજા પિતા, સુમંગલા દેવી રાણી માતા, હેમવર્ણે, ક્રૌંચ પંખીનુ લાંછન, ત્રણુસેં ધનુષનુ દેહીમાન, ચાલીશ લાખ પૂર્વનું આયુષ, તેમાં દશ લાખ પૂર્વ કુંવરપણે રહ્યા, ઓગણત્રીશ લાખ પૂર્વ રાજ પાળ્યુ, એક લાખ પૂર્વની પ્રવર્જ્યા પાળી, પ્રવર્જ્યા લીધા પછી વીશ વર્ષે કેવળજ્ઞાન ઊપજ્યું. સાધુ, સાધ્વી, શ્રાવક, શ્રાવિકારૂપ, સંઘતીર્થ સ્થાપીને, દ્વાદશાગી ગણીની પેટી આપીને એક હજાર સાધુ સંઘાતે સ્વામી નિર્વાણુ પધાર્યા.

૬. પાંચમા સુમતિનાથ તીર્થંકર નિર્વાણુ, મોક્ષ પહોંચ્યા પછી નેવું હજાર ક્રોડ સાગરને આંતરે છઠ્ઠા પદ્મપ્રભુ તીર્થંકર કૌસંબી નગરીને વિશે થયા. શ્રીધર રાજા પિતા, સુસિમા દેવી રાણી માતા, રાતે વર્ણે, પદ્મકમળનુ લાંછન, અઢીસો ધનુષનુ દેહીમાન, ત્રીશ લાખ પૂર્વનું આયુષ, સાડાસાત લાખ પૂર્વ કુંવરપણે રહ્યા, સાડીએકવીશ લાખ પૂર્વ રાજ પાળ્યુ, એક લાખ પૂર્વની પ્રવર્જ્યા પાળી પ્રવર્જ્યા લીધા પછી છઠ્ઠે મહિને કેવળજ્ઞાન ઊપજ્યું, સાધુ, સાધ્વી, શ્રાવક, શ્રાવિકારૂપ ચતુર્વિધ સંઘતીર્થ સ્થાપીને, દ્વાદશાગી ગણીની પેટી આપીને તોતેર સાધુ સંઘાતે સ્વામી નિર્વાણુ પધાર્યા

૭ છઠ્ઠા શ્રી પદ્મપ્રભુ તીર્થંકર નિર્વાણુ, મોક્ષ પહોંચ્યા પછી નવ હજાર ક્રોડ સાગરને આતરે સાતમા સુપાર્શ્વનાથ તીર્થંકર વાણારસી નગરીને વિશે થયા. પ્રતિષ્ઠ રાજા પિતા, પૃથ્વી દેવી રાણી માતા,

હેમવર્ણે, સાથીઆનું લાછન, બસે ધનુષનું દેહીમાન, વીસ લાખ પૂર્વનું આયુષ, તેમાં પાચ લાખ પૂર્વ કુંવરપણે રહ્યા, ચૌદ લાખ પૂર્વ, રાજ પાળ્યુ, એક લાખ પૂર્વની પ્રવર્જ્યા પાળી પ્રવર્જ્યા લીધા પછી નવ માસે કેવળજ્ઞાન ઊપજ્યુ સાધુ, સાધ્વી, શ્રાવક, શ્રાવિકારૂપ, ચતુર્વિધ સંઘ તીર્થ સ્થાપીને, દ્વાદશાગી ગણીની પેટી આપીને પાંચસે સાધુ સઘાતે સ્વામી નિર્વાણ પધાર્યા

૮ સાતમા શ્રી સુપાર્શ્વનાથ તીર્થંકર મોક્ષ પહોચ્યા પછી નવસે ક્રોડ સાગરને આંતરે આઠમા ચદ્રપ્રભ તીર્થંકર ચદ્રપુરી નગરીને વિષે થયા મહાસેન રાજા પિતા, લક્ષ્મણાદેવી રાણી માતા, ઉજ્જવલ વર્ણે ચદ્રમાનું લાંછન, દોઢસો ધનુષનું દેહીમાન, દશ લાખ પૂર્વનું આયુષ, તેમાં અઢીલાખ પૂર્વ કુંવરપણે રહ્યા, સાડા છ લાખ પૂર્વ રાજ પાળ્યુ, એક લાખ પૂર્વ પ્રવર્જ્યા પાળી પ્રવર્જ્યા લીધા પછી છઠ્ઠે મહિને કેવળજ્ઞાન ઊપજ્યું સાધુ, સાધ્વી, શ્રાવક, શ્રાવિકારૂપ ચતુર્વિધ સઘ તીર્થ સ્થાપીને દ્વાદશાંગી ગણીની પેટી આપીને એક હજાર સાધુ સઘાતે સ્વામી નિર્વાણ, મોક્ષ પધાર્યા

૯ આઠમા શ્રી ચદ્રપ્રભ તીર્થંકર નિર્વાણ મોક્ષ પહોચ્યા પછી નેવું ક્રોડ સાગરને આતરે નવમા શ્રીસુવિધિનાથ તીર્થંકર કાકદી નગરીને વિષે થયા. સુગ્રીવ રાજા પિતા રમાદેવી રાણી માતા, ઉજ્જવલ વર્ણે, મગરમચ્છનું લાંછન, સો ધનુષનું દેહીમાન, બે લાખ પૂર્વનું આયુષ, તેમા અર્ધ લાખ પૂર્વ કુંવરપણે રહ્યા અર્ધ લાખ પૂર્વ રાજ પાળ્યુ એક લાખ પૂર્વ પ્રવર્જ્યા પાળી પ્રવર્જ્યા લીધા પછી ચાર મહિને કેવળજ્ઞાન ઊપજ્યુ સાધુ, સાધ્વી, શ્રાવક શ્રાવિકારૂપ ચતુર્વિધ સઘ તીર્થ સ્થાપીને દ્વાદશાગી ગણીની પેટી આપીને એક હજાર સાધુ સઘાતે નિર્વાણ મોક્ષ પધાર્યા.

૧૦ નવમા શ્રીસુવિધિનાથ તીર્થંકર નિર્વાણ, મોક્ષ પહોચ્યા પછી નવ ક્રોડ સાગરને આતરે દશમા શ્રી શીતળનાથ તીર્થંકર ભદીલપુર નગરીને વિષે થયા દશરથ રાજા પિતા, નદાદેવી રાણી માતા હેમવર્ણે, શ્રીવત્સ સાથિયાનું લાછન નેવું ધનુષનું દેહીમાન એક લાખ પૂર્વનું આયુષ, તેમા પા લાખ પૂર્વ કુવર પણે રહ્યા અર્ધ લાખ પૂર્વ રાજ પાળ્યુ, પા લાખ પૂર્વની પ્રવર્જ્યા પાળી. પ્રવર્જ્યા લીધા પછી ત્રણ

માસે કેવળજ્ઞાન ઊપજ્યું સાધુ, સાધ્વી, શ્રાવક, શ્રાવિકારૂપ ચતુર્વિધ સઘ તીર્થ સ્થાપી દ્વાદશાંગી ગણીની પેટી આપીને એક હજાર સાધુ સઘાતે સ્વામી નિર્વાણ, મોક્ષ પધાર્યા.

૧૧ દશમા શ્રી શીતળનાથ તીર્થંકર નિર્વાણ પહોંચ્યા પછી એક ક્રોડ સાગરમાં એકસો સાગર, છાસઠ લાખ, છવીસ હજાર વરસને ઊણે આંતરે, અગિયારમા શ્રેયાંસનાથ તીર્થંકર સિંહપુરી નગરીને વિશે થયા. વિષ્ણુ રાજા પિતા અને વિષ્ણુ દેવી રાણી માતા, હેમવર્ણે, ગેંડાનુ લાંછન. એંસી ધનુષનુ દેહીમાન, ચોરાસી લાખ વર્ષનુ આયુષ, તેમાં ૨૧ લાખ વર્ષ કુંવરપણે રહ્યા, ૪૨ લાખ વર્ષનુ આયુષ, તેમાં ૨૧ લાખ વર્ષની પ્રવર્જ્યા પાળી, પ્રવર્જ્યા લીધા પછી બે માસે કેવળજ્ઞાન ઊપજ્યુ. સાધુ સાધ્વી, શ્રાવક, શ્રાવિકારૂપ ચતુર્વિધ સઘ તીર્થ સ્થાપીને દ્વાદશાગી ગણીની પેટી આપીને એક હજાર સાધુ સઘાતે સ્વામી નિર્વાણ, મોક્ષ પધાર્યા.

૧૨ અગિયારમા શ્રી શ્રેયાસનાથ તીર્થંકર મોક્ષ પહોંચ્યા પછી ૫૪ સાગરને આતરે, બારમા શ્રી વાસુપૂજ્ય તીર્થંકર ચપાપુરી નગરીને વિશે થયા વાસુપૂજ્ય રાજા પિતા, જયાદેવી રાણી માતા, રાતેવર્ણે ભેંસનુ લાંછન, સિત્તેર ધનુષનુ દેહીમાન, બોતેર લાખ વર્ષનુ આયુષ તેમાં અઢાર લાખ વર્ષ કુંવરપણે રહ્યા, ચોપન લાખ વર્ષની પ્રવર્જ્યા લીધા પછી એક માસે કેવળજ્ઞાન ઊપજ્યુ, સાધુ, સાધ્વી, શ્રાવક, શ્રાવિકારૂપ ચતુર્વિધ સઘ તીર્થ સ્થાપી દ્વાદશાંગી ગણીની પેટી આપીને છસે સાધુ સઘાતે સ્વામી નિર્વાણ, મોક્ષ પધાર્યા

૧૩ બારમા શ્રી વાસુપૂજ્ય તીર્થંકર નિર્વાણ, મોક્ષ પહોચ્યા પછી ત્રીશ સાગરને આતરે તેરમા શ્રી વિમળનાથ તીર્થંકર કપીલપુર નગરીને વિશે થયા કૃતવર્મા રાજા પિતા, શ્યામાદેવી રાણી માતા. હેમવર્ણે, સૂવરનુ લાછન સાઠ ધનુષનુ દેહીમાન, સાઠ લાખ વરસનુ આયુષ, તમા પદર લાખ વર્ષ કુંવરપણે રહ્યા, ત્રીશ લાખ વર્ષ રાજ પાળ્યુ ૧૫ લાખ વર્ષની પ્રવર્જ્યા પાળી પ્રવર્જ્યા લીધા પછી બે મહિને કેવળજ્ઞાન ઊપજ્યુ સાધુ, સાધ્વી, શ્રાવક, શ્રાવિકારૂપ ચતુર્વિધ સઘ તીર્થ સ્થાપીને દ્વાદશાગી ગણીની પેટી આપીને ૯૦૦ સાધુ સઘાતે સ્વામી નિર્વાણ, મોક્ષ પધાર્યા

૧૪ તેરમા શ્રી વિમળનાથ તીર્થંકર મોક્ષ પહોચ્યા પછી નવ સાગરને આતરે ચૌદમા અનતનાથ તીર્થંકર અયોધ્યા નગરીને વિશે

થયા. સિંહસેન રાજા પિતા, સુયશાદેવી રાણી માતા, હેમવર્ણે, શકરાનું લાછન, પચાસ ધનુષનું દેહીમાન, ૩૦ લાખ વર્ષનું આયુષ તેમાં સાડા સાત લાખ વર્ષ કુંવરપણે રહ્યા, પંદર લાખ વર્ષ રાજ પાળ્યું, સાડાસાત લાખ વર્ષની પ્રવર્જ્યા પાળી, પ્રવર્જ્યા લીધા પછી ૩ મહિને કેવળજ્ઞાન ઉપજ્યું સાધુ, સાધ્વી, શ્રાવક, શ્રાવિકારૂપ ચતુર્વિધ સંઘ તીર્થ સ્થાપી દ્વાદશાંગી ગણીની પેટી આપીને સાતસે સાધુ સઘાતે સ્વામી નિર્વાણ, મોક્ષ પધાર્યા

૧૫. ચૌદમા શ્રી અનંતનાથ તીર્થંકર નિર્વાણ, મોક્ષ પહોંચ્યા પછી ચાર સાગરને આતરે પંદરમાં ધર્મનાથ તીર્થંકર રત્નપુરી નગરીને વિશે થયા. ભાનુ રાજા પિતા, સુવ્રતાદેવી રાણી માતા, હેમવર્ણે, વજ્રનું લાંછન, પિસ્તાલીશ ધનુષનું દેહીમાન દશ લાખ વર્ષનું આયુષ, તેમા અઢી લાખ વર્ષ કુંવરપણે રહ્યા, સાડા છ લાખ વર્ષ રાજ પાળ્યું, એક લાખ વર્ષની પ્રવર્જ્યા પાળી, પ્રવર્જ્યા લીધા પછી બે મહિને કેવળજ્ઞાન પામ્યા. સાધુ, સાધ્વી, શ્રાવક, શ્રાવિકારૂપ ચતુર્વિધ સંઘ તીર્થ સ્થાપી દ્વાદશાંગી ગણીની પેટી આપીને આઠસે સાધુ સઘાતે સ્વામી નિર્વાણ, મોક્ષ પધાર્યા.

૧૬ પંદરમા શ્રી ધર્મનાથ તીર્થંકર નિર્વાણ, મોક્ષ પહોંચ્યા પછી ત્રણ સાગર તેમા પોણાપલ્યને ઉણે આતરે સોળમા શ્રી શાંતિનાથ તીર્થંકર હસ્તીનાપુર નગરીને વિશે થયા, વિશ્વસેન રાજા પિતા, અચિરાદેવી રાણી માતા, હેમવર્ણે મૃગનું લાંછન, ચાળીશ ધનુષનુ દેહીમાન, એક લાખ વરસનુ આયુષ, તેમા પા લાખ વર્ષ કુંવરપણે રહ્યા; અર્ધ લાખ વર્ષ રાજ પાળ્યુ પા લાખ વર્ષની પ્રવર્જ્યા પાળી, પ્રવર્જ્યા લીધા પછી એક મહિને કેવળજ્ઞાન ઉપજ્યું, સાધુ, સાધ્વી, શ્રાવક શ્રાવિકારૂપ ચતુર્વિધ સંઘ તીર્થ સ્થાપી દ્વાદશાંગી ગણીની પેટી આપીને નવસે સાધુ સઘાતે સ્વામી નિર્વાણ, મોક્ષ પધાર્યા

૧૭ સોળમા શ્રી શાંતિનાથ તીર્થંકર મોક્ષ પહોચ્યા પછી અર્ધ પલ્યને આતરે સત્તરમા શ્રી કુંથુનાથ તીર્થંકર ગજપુર નગરીને વિશે થયા. સુરરાજ પિતા, સુરાદેવી રાણીમાતા, હેમવર્ણે, છાગલ કહેતાં બોકડાનું લાછન, પાંત્રીશ ધનુષનું દેહીમાન. પચાણું હજાર વર્ષનું આયુષ, તેમા પોણી ચોવીશ હજાર વર્ષ કુંવરપણે રહ્યા, પોણી ચોવીશ હજાર વર્ષ રાજ પાળ્યું, પોણી ચોવીશ હજાર વર્ષ ચક્રવર્તીની

પદવી ભોગવી, પોણી ચોવીશ હજાર વર્ષની પ્રવર્જ્યા પાળી, પ્રવર્જ્યા લીધા પછી સોળ મહિને કેવળજ્ઞાન ઊપજ્યુ. સાધુ, સાધ્વી, શ્રાવક, શ્રાવિકારૂપ ચતુર્વિધ સંઘ તીર્થ સ્થાપીને દ્વાદશાંગી ગણીની પેટી આપીને એક હજાર સાધુ સંઘાતે સ્વામી નિર્વાણ પધાર્યા

૧૯. સત્તરમા શ્રી કુંથુનાથ તીર્થંકર નિર્વાણ, મોક્ષ પહોંચ્યા પછી પા પલ્યમાંથી એક ક્રોડ ૧ હજાર વર્ષને ઉણે આંતરે ૧૮મા શ્રી અરનાથ તીર્થંકર નાગપુર નગરીને વિશે થયા. સુદર્શન રાજા પિતા, દેવકીદેવી રાણી માતા, હેમવર્ણે, નંદાવર્ત્ત સાથિયાનુ લાંછન, ત્રીશ ધનુષનુ દેહીમાન, ચોરાશી હજાર વર્ષનુ આયુષ, તેમાં ૨૧ હજાર વર્ષ કુંવરપણે રહ્યા, ૨૧ હજાર વર્ષ રાજ્ય પાળ્યુ ૨૧ હજાર વર્ષ ચક્રવર્તીની પદવી ભોગવી, ૨૧ હજાર વર્ષ પ્રવર્જ્યા પાળી, પ્રવર્જ્યા લીધા પછી ત્રણ મહીને કેવળજ્ઞાન ઊપજ્યુ, સાધુ, સાધ્વી, શ્રાવક, શ્રાવિકારૂપ ચતુર્વિધ સઘ તીર્થ સ્થાપી દ્વાદશાગી ગણીની પેટી આપીને એક હજાર સાધુ સઘાતે સ્વામી નિર્વાણ મોક્ષ પધાર્યા

૧૯ અઢારમાં અરનાથ તીર્થંકર નિર્વાણ, મોક્ષ પહોચ્યા પછી એક ક્રોડ ને એક હજાર વરસને અતરે ૧૯ મા મલ્લિનાથ તીર્થંકર મિથિલા નગરીને વિશે થયા કુભ રાજા પિતા, પ્રભાવતી રાણી માતા, નીલવર્ણે, કળશનુ લાછન, પચ્ચીશ ધનુષનુ દેહીમાન, પચાવન હજાર વર્ષનુ આયુષ, તેમાં સો વર્ષ કુંવરપણે રહ્યા, બાકી પ્રવર્જ્યા પાળી, પ્રવર્જ્યા લીધા પછી ત્રીજે પહોરે કેવળજ્ઞાન ઉપજ્યુ સાધુ, સાધ્વી, શ્રાવક, શ્રાવિકારૂપ ચતુર્વિધ સઘ તીર્થ સ્થાપી દ્વાદશાગી ગણીની પેટી આપીને પાચસેં સાધુ અને પાચસે સાધ્વી સઘાતે સ્વામી નિર્વાણ, મોક્ષ પધાર્યા.

૨૦ ઓગણીસમા મલ્લિનાથ તીર્થંકર મોક્ષ પહોચ્યા પછી ચોપન લાખ વરસને આતરે વીશમા શ્રી મુનિસુવ્રત તીર્થંકર રાજગ્રહી નગરીને વિશે થયા. સુમિત્ર રાજા પિતા, પદ્માવતી રાણી માતા, શ્યામ વર્ણે, કાચબાનુ લાછન, વીશ ધનુષનુ દેહીમાન, ત્રીસ હજાર વર્ષનું આયુષ, તેમા સાડાસાત હજાર વર્ષ કુંવરપણે રહ્યા, પદર હજાર વર્ષ રાજ પાળ્યુ, સાડાસાત હજાર વર્ષ પ્રવજર્યા પાળી, પ્રવર્જ્યા લીધા પછી અગિયાર મહીને કેવળજ્ઞાન ઉપજ્યુ, સાધુ, સાધ્વી, શ્રાવક, શ્રાવિકારૂપ ચતુર્વિધ સઘ તીર્થ સ્થાપી દ્વાદશાગી ગણીની પેટી આપીને એક હજાર સાધુ સંઘાતે સ્વામી નિર્વાણ, મોક્ષ પધાર્યા.

૨૧ વીશમા શ્રી મુનિસુવ્રત તીર્થંકર મોક્ષ પહોચ્યા પછી છ લાખ વર્ષને આંતરે ૨૧મા નમિનાથ તીર્થંકર મથુરા નગરીને વિષે થયા. વિજય રાજા પિતા, વિપુલાદેવી રાણી માતા, હેમવર્ણે, નીલોત્પલ કમળનુ લાંછન; પંદર ધનુષ્યનુ દેહીમાન, દશ હજાર વર્ષનુ આયુષ, અઢી હજાર વર્ષ કુંવરપણે રહ્યા, સાડા છ હજાર વર્ષ રાજ પાળ્યુ, એક હજાર વર્ષ પ્રવર્જ્યા પાળી, પ્રવર્જ્યા લીધા પછી નવ મહિને કેવળજ્ઞાન ઉપજ્યુ, સાધુ, સાધ્વી, શ્રાવક, શ્રાવિકારૂપ, ચાર તીર્થ સ્થાપી દ્વાદશાંગી ગણીની પેટી આપી એક હજાર સાધુ સઘાતે સ્વામી નિર્વાણ, મોક્ષ પધાર્યા.

૨૨ એકવીશમા શ્રી નમિનાથ તીર્થંકર મોક્ષ પહોચ્યા પછી પાંચ લાખ વર્ષને આતરે ૨૨ ના નેમિનાથ તીર્થંકર સોરીપુર નગરીને વિષે થયા સમુદ્રવિજય રાજા પિતા, શીવાદેવી રાણી માતા, શ્યામવર્ણે, શંખનુ લાછન, દશ ધનુષનુ દેહીમાન, એક હજાર વર્ષનુ આયુષ, તેમાં ત્રણસે વર્ષ કુંવરપણે રહ્યા, સાતસે વર્ષ પ્રવર્જ્યા પાળી, પ્રવર્જ્યા લીધા પછી ચોપન દહાડે કેવળજ્ઞાન ઉપજ્યુ સાધુ, સાધ્વી, શ્રાવક, શ્રાવિકારૂપ ચાર તીર્થ સ્થાપી દ્વાદશાગી ગણીની પેટી આપીને પાચસે ને છત્રીશ સાધુ સઘાતે સ્વામી નિર્વાણ, મોક્ષ પધાર્યા

૨૩ બાવીશમા શ્રી નેમિનાથ તીર્થંકર મોક્ષ પહોચ્યા પછી પોણી ચોર્યાસી હજાર વર્ષને આતરે ૨૩ મા પાર્શ્વનાથ તીર્થંકર વાણારસી નગરીને વિષે થયા. અશ્વસેન રાજા પિતા, વામાદેવી રાણી માતા, નીલવર્ણે સર્પનુ લાછન, નવ હાથનુ દેહીમાન, સો વર્ષનુ આયુષ, તેમા ૩૦ વર્ષ કુંવરપણે રહ્યા, સિત્તેર વર્ષ પ્રવર્જ્યા પાળી, પ્રવર્જ્યા લીધા પછી ચોર્યાસી દહાડે કેવળજ્ઞાન ઉપજ્યુ, સાધુ સાધ્વી, શ્રાવક, શ્રાવિકારૂપ ચાર તીર્થ સ્થાપી દ્વાદશાગી ગણીની પેટી આપીને એક હજાર સાધુ સઘાતે નિર્વાણ મોક્ષ પધાર્યા.

૨૪ ત્રેવીશના શ્રી પાર્શ્વનાથ તીર્થંકર મોક્ષ પહોચ્યા પછી અઢીસે વર્ષને આતરે ચોવીશમા શ્રી મહાવીર તીર્થંકર ક્ષત્રિયકુંડગામ નગરીને વિષે થયા સિદ્ધાર્થ રાજા પિતા ત્રિશલાદેવી રાણી માતા, હેમવર્ણે, સિંહનુ લાછન સાત હાથનુ દેહીમાન, બોતેર વર્ષનુ આયુષ, તેમા ૩૦ વર્ષ કુંવરપણે રહ્યા ૪૨ વર્ષની પ્રવર્જ્યા પાળી, પ્રવર્જ્યા લીધા પછી સાડા બાર વર્ષ ને એક પખવાડીએ કેવળજ્ઞાન ઉપજ્યુ સાધુ, સાધ્વી,

શ્રાવક, શ્રાવિકારૂપ ચતુર્વિધ સંઘ તીર્થ સ્થાપીને દ્વાદશાંગી ગણીની પેટી આપીને આસો વદ અમાવાસ્યાની રાત્રે પાવાપુરી નગરીને વિશે ચોથા આરાના ત્રણ વર્ષ ને સાડા આઠ મહિના બાકી રહ્યા ત્યારે સ્વામીનાથ એકાકીપણે, બે દિવસનુ અનશન કરી નિર્વાણ મોક્ષ પધાર્યા.

પહેલા તીર્થંકર શ્રી ઋષભદેવ સ્વામી અને ચોવીશમા તીર્થંકર શ્રી મહાવીર સ્વામી એ બેઉ વચ્ચે એક ક્રોડાક્રોડ સાગરોપમનું ઝાઝેરૂં તેમા ૪૨ હજાર વર્ષ ઉણાનુ આતરૂ જાણવુ

ઇતિ શ્રી ચોવીશ તીર્થંકરનાં આંતરાં સંપૂર્ણ.

અથ શ્રી શ્વાસોચ્છ્વાસનો થોકડો

શ્રી પન્નવણાજી સૂત્ર પદ સાતમે શ્વાસોચ્છ્વાસનો અધિકાર ચાલ્યો છે, તેમા નારકી અને દેવતા કેવી રીતે શ્વાસોચ્છ્વાસ લીએ છે? વીર પ્રભુએ કહ્યુ કે હે ગૌતમ ! નારકીના જીવ નિરંતર ધમણની પેરે શ્વાસોચ્છ્વાસ લીએ છે અસુરકુમારના દેવતા જઘન્ય સાત થોક, ઉત્કૃષ્ટા એક પક્ષ ઝાઝેરા શ્વાસોચ્છ્વાસ લીએ છે વાણવ્યંતર ને નવીનકાયના દેવતા જઘન્ય સાત થોક, ઉતકૃષ્ટા પ્રત્યેક મહૂર્તે, જ્યોતિષી જ૦ અને ઉ૦ પ્રત્યેક મુહૂર્તે, પહેલે દેવલોક જ૦ પ્રત્યેક મૂહૂર્તે અને ઉ૦ બે પક્ષે બીજે દેવલોકે જ૦ પ્રત્યેક મુહૂર્ત ઝાઝરે ઉ૦ બે પક્ષ ઝાઝેરે ત્રીજે દેવલોકે જ૦ બે પક્ષે, અને ઉ૦ સાત પક્ષે ચોથે દેવલોકે જ૦ બે પક્ષ ઝાઝેરે અને ઉ૦ સાત પક્ષ ઝાઝેરે. પાચમે દેવલોકે જ૦ સાત પક્ષે ઉ૦ દશ પક્ષે છઠે દેવલોકે જ૦ દશ પક્ષે ઉ૦ ચૌદ પક્ષે સાતમે દેવલોકે જ૦ ચૌદ પક્ષે ઉ૦ સત્તર પક્ષે આઠમે દેવલોકે જ૦ સત્તર પક્ષે ઉ૦ અઢાર પક્ષે નવમે દેવલોકે જ૦ અઢાર પક્ષે, ઉ૦ ઓગણીસ પક્ષે દશમે દેવલોકે જ૦ ઓગણીસ પક્ષે, ઉ૦ વીશ પક્ષે અગિયારમે દેવલોકે જ૦ વીશ પક્ષે, ઉ૦ એકવીસ પક્ષે બારમે દેવલોકે જ૦ એકવીશ પક્ષે, ઉ૦ બાવીસ પક્ષે પહેલી ત્રિકમાં જ૦ બાવીશ પક્ષે, ઉ૦ પચીસ પક્ષે, બીજી ત્રિકમા જ૦ પચીસ પક્ષે ઉ૦ અઠાવીશ પક્ષે ત્રીજી ત્રિકમા જ૦ અઠાવીશ પક્ષે ઉ૦ એકત્રીસ પક્ષે ચાર અનુત્તર વિમાનમા જ૦ એકત્રીસ પક્ષે, ઉ૦ તેત્રીસ પક્ષે સર્વાર્થસિદ્ધમા જ૦ અને ઉ૦ તેત્રીસ પક્ષે એમ તેત્રીસ પખવાડીએ શ્વાસ ઊંચો લે અને તેત્રીસ પખવાડીએ શ્વાસ નીચો મૂકે

નંબર	તીર્થંકરના નામ	પિતાનું નામ	માતાનું નામ	લાછન.
૧	શ્રી ઋષભદેવ	નાભીકુલકર	મરૂદેવી	વૃષભ
૨	શ્રી અજીતનાથ	જિતશત્રુ	વિજયા	હસ્તિ
૩	શ્રી સંભવનાથ	જિતાથ	સેનાદેવી	અશ્વ
૪	શ્રી અભિનંદન	સંવરરાજા	સિદ્ધાર્થા	વાંદર
૫	શ્રી સુમતિનાથ	મેઘરાજા	મંગળા	ક્રોંચપક્ષી
૬	શ્રી પદ્મપ્રભ	શ્રીધરરાજા	સુશીમા	પદ્મ
૭	શ્રી સુપાર્શ્વ નાથ	પ્રતિષ્ઠરાજા	પૃથ્વી	સાથીઓ
૮	શ્રી ચંદ્રપ્રભ	મહાસેનરાજા	લક્ષ્મણા	ચંદ્ર
૯	શ્રી સુવિધિનાથ	સુગ્રીવરાજા	રામારાણી	મગરમચ્છ
૧૦	શ્રી શીતળનાથ	દશરથ	નંદા	શ્રીવત્સ
૧૧	શ્રી શ્રેયાંસનાથ	વિષ્ણુ	વિષ્ણુ	ગેંડો
૧૨	શ્રી વાસુપૂજ્ય	વસુપૂજ્ય	જયા	પાડો
૧૩	શ્રી વિમળનાથ	કૃતવર્મા	શ્યામા	વરાહ
૧૪	શ્રી અનંતનાથ	સિંહસેન	સુયશા	સીંચાણો
૧૫	શ્રી ધર્મનાથ	ભાનુ	સુવ્રતા	વજ્ર
૧૬	શ્રી શાંતિનાથ	વિશ્વસેન	અચિરા	હરિણ
૧૭	શ્રી કુંથુનાથ	સૂર	સુરાદેવી	બકરો
૧૮	શ્રી અરનાથ	સુદર્શન	દેવીરાણી	નંદાવર્ત
૧૯	શ્રી મલ્લિનાથ	કુંભ	પ્રભાવતી	કળશ
૨૦	શ્રી મુનિસુવ્રત	સુમિત્ર	પદ્માવતી	કાચબો
૨૧	શ્રી નમિનાથ	વિજય	વિપુલા	કમળ
૨૨	શ્રી નેમિનાથ	સમુદ્રવિજય	શિવાદેવી	શંખ
૨૩	શ્રી પાર્શ્વનાથ	અશ્વસેન	વામાદેવી	સર્પ
૨૪	શ્રી મહાવીર	સિદ્ધાર્થ	ત્રિશલાદેવી	સિંહ

ધનુષ શરીરમાન	આયુમાન	યક્ષનાં નામ.	યક્ષણીનાં નામ
૫૦૦	૮૪ લાખ પૂર્વ,	ગૌમુખ	ચક્રેશ્વરી
૪૫૦	૭૨ ,, ,,	મહાયક્ષ.	અજીતબાળા
૪૦૦	૬૦ ,, ,,	ત્રિમુખ.	દૂરીતારી
૩૫૦	૫૦ ,, ,,	નાયક.	કાલીકા.
૩૦૦	૪૦ ,, ,,	તુંભરૂં.	મહાકાલી.
૨૫૦	૩૦ ,, ,,	કુસમય.	શ્યામા.
૨૦૦	૨૦ ,, ,,	માતંગ.	શાન્તા.
૧૫૦	૧૦ ,, ,,	વિજય	ભૃકીટી.
૧૦૦	૨ ,, ,,	અજીત.	સુતારિકા.
૯૦	૧ ,, ,,	બ્રહ્મા.	અશોકા.
૮૦	૮૪ લાખ વર્ષ.	જક્ષેત.	માતવી.
૭૦	૭૧ ,, ,,	કુમાર.	ચંડા.
૬૦	૬૦ ,, ,,	ષણ્મુખ.	વિદિતા.
૫૦	૩૦ ,, ,,	પાતાળ.	અંકુશા.
૪૫	૧૦ ,, ,,	કિન્નર.	કંદર્પ
૪૦	૧ ,, ,,	ગરૂય.	નિર્વાણા
૩૫	૯૫ હજાર વર્ષ	ગંધર્વ.	બલા.
૩૦	૮૪ ,, ,,	યક્ષેદ.	ધણા.
૨૫	૫૫ ,, ,,	કુબેર.	ધરણપ્રિયા
૨૦	૩૦ ,, ,,	વરૂણ.	નરદત્તા
૧૫	૧૦ ,, ,,	ભ્રુકુટી.	ગંધારી
૧૦	૧ ,, ,,	ગોમેધ	અંબિકા
૯ હાથ	૧૦૦ વર્ષ.	પાર્શ્વ.	પદ્માવતી.
૭ હાથ	૭૨ વર્ષ	માતંગ.	સિધ્ધાયિકા.

અથ શ્રી છ આરાના બોલ

(૧) પહેલો આરો, ૪ કોડાકોડી સાગરોપમનો, સુસમ સુસમ એટલે એકલુ સુખમાં સુખ, ૩ ગાઉનુ દેહીમાન, ૩ પલ્યોપમનુ આઉખુ; ૨૫૬ પાંસળી, ધરતીની સરસાઇ સાકર સરખી; (દરેક આરો ઉતરતાંનું દેહમાન, આઉખુ, પાસળી તથા ધરતીની સરસાઈ તે પછીનો આરો બેસતાં જે હોય તે જાણવી), વજ્રઋષભ નારાચ સઘયણ. સમચઉરસ સઠાણ, ત્રણ દિવસને આતરે આહારની ઇચ્છા ઊપજે, ત્યારે શરીર પ્રમાણે આહાર કરે; અને તેમા ૧૦ પ્રકારનાં કલ્પવૃક્ષ મનવાચ્છિત સુખ પહોચાડે, ત્રણ આરા સુધી જુગલિયા (એક પ્રકારના મનુષ્ય યુગલ) હોય છે, તેના આઉખા આડા છ માસ રહે ત્યારે પરભવનું આઉખુ બાધે, ત્યારે જુગલણી એક જોડલુ પ્રસવે, તે છોરૂનુ પ્રતિપાલન ૪૯ દિવસ કરે. સ્ત્રીપુરુષને ક્ષણ માત્રનો વિયોગ ન પડે, ઓને છીંક ને એકને બગાસુ આવે એટલે મરીને દેવતાની ગતિમાં જાય. તેમના શરીરનુ નિહરણ દેવતા કરે. તેમને વૈર વિરોધ, ઇર્ષ્યા, ઝેર હોતાં નથી.

(૨) બીજો આરો બેસતાં વર્ણ, ગધ, રસ, સ્પર્શના પર્યવ અનતા હીણા થયા; ૩ કો૦ સા૦ નો, સુસમ એટલે એકલુ સુખ; બે ગાઉનું દેહીમાન, બે પલ્યોપમનુ આ૦; ૧૨૮ પાંસળી, બે દિવસને આતરે આહારની ઇચ્છા ઉપજે, ત્યારે શરીર પ્રમાણે આહાર કરે, ધરતીની સરસાઇ ખાંડ સરખી, ૧૦ પ્રકારના કલ્પવૃક્ષ મનવાછિત સુખ પહોંચાડે; સઘયણ, સઠાણ અને બાકીના બોલ પહેલા પ્રમાણે; પરતુ છોરૂની પ્રતિપાલણા ૬૪ દિવસ કરે.

(૩) ત્રીજો આરો બેસતાં વર્ણ૦ ના પર્યવ અનતા હીણા થયા. આરો ૨ કો૦ સા૦ નો, સુસમ દુસમ એટલે સુખ ઘણુ ને દુ ખ થોડુ; ૧ ગાઉનુ દે૦ ને ૧ પલ્યોપમનુ આ૦ ૬૪ પાસળી, એકાંતર આહારની ઇચ્છા ઉપજે ત્યારે શરીર પ્રમાણે આહાર કરે, ધરતીની સરસાઇ ગોળ સરખી; બાકીના બોલ બીજા આરા પ્રમાણે, પરતુ છોરૂનુ પ્રતિપાલન ૭૯ દિવસ કરે.

એ ત્રણ આરામાં જરા, રોગ, કુરૂપ હોય નહીં સ પૂર્ણ અ ગોપાંગ, વિષય સુખ પામે તે દાનપુણ્યનાં ફળ જાણવા ત્રીજા આરામા ૮૪ લાખ પૂર્વ ૩ વર્ષને ૮॥ માસ બાકી રહ્યા ત્યારે સર્વાથ સિદ્ધ વિમાન થકી ૩૩ સાગરનું

આ૦ ભોગવીને વનિતા નગરી, નાભીકુલકર રાજા પિતા, મરૂદેવી માતાની કુખે શ્રી ઋષભદેવ સ્વામી ઊપજયા, ૯ા માસે જન્મ્યા. પ્રથમ ઋષભનુ સ્વપ્ન દેખીને ઋષભદેવ નામ દીધું. તેમણે જુગલિયા-ધર્મ નિવારીને અસિ, મસિ, કૃષિ આદિ ૭૨ કળા શીખવી; અનુકંપા નિમિત્તે ૨૦ લાખ પૂર્વ સુધી કુંવરપણે રહ્યા ને ૬૩ લાખ પૂર્વ રાજ્ય પાળ્યું. ભરતને રાજ્ય આપીને ૪૦૦ સાધુ સાથે સંયમ લીધો તે એક લાખ પૂર્વ પાળ્યો કેવળ પામીને અષ્ટાપદ પર્વત ઉપર પદ્માસને બેસીને ૧૦૦૦૦ સાધુ સાથે મોક્ષ પધાર્યા, ત્રીજા આરામાં ગતિ ૫ જાણવી.

(૪) ચોથો આરો બેસતા અનતા પર્યવ-વર્ણ વગેરેના હીણા થયા. એ આરો ૧ ક્રો. સા૦ મા ૪૨૦૦૦ વર્ષ ઉણાં (ઓછા) નો જાણવો. દુસમ-સુસમ એટલે દુઃખ ઘણુ ને સુખ થોડુ, ૫૦૦ ધનુષનું દેહીમાન, ક્રોડ પૂર્વનુ આઉખુ, ૭ સંઘયણુ ને ૭ સંઠાણુ, ૩૨ પાસળી, દિન દિન પ્રત્યે (રોજને રોજ) આહારની ઈચ્છા ઉપજે ત્યારે પુરુષ ૩૨ કવળ, સ્રી ૨૮ ને નપુંસક ૨૪ કવળનો આહાર કરે, ધરતીની સરસાઈ સારેરી, ઉતરતે આરે થોડેરી, એ આરાના છેવટ ૭૫ વર્ષ ને ૮ાા માસ બાકી રહ્યા, ત્યારે ૧૦ મા દેવલોકે ૨૦ સાગરોપમનુ આ૦ ભોગવીને માહણકુંડ નગર (બ્રાહ્મણકુંડ)મા ઋષભદત્ત બ્રાહ્મણને ઘેર દેવાનંદાની કૂખે શ્રી મહાવીર સ્વામી ઊપજયા, ત્યાં ૮૨ાા રાત્રી રહ્યા, ૮૩ મી રાત્રે શક્રેન્દ્રનુ આસન ચળ્યુ એટલે હરણુગમેષી દેવને ગર્ભ સાહરણની આજ્ઞા આપી તેણે ગર્ભસાહારીને કુંડીગ્રામના સિદ્ધાર્થ રાજાની ત્રિશલાદેવી રાણીના ગર્ભસ્થાનમાં મૂકયા, ત્યા ગર્ભકાળ પૂર્ણ કરી જન્મ પામ્યા અને ૩૦ વર્ષ કુંવરપણે રહી દીક્ષા લીધી પછી સાડાબાર વર્ષને એક પખવાડીએ કેવળ પામ્યા કુલ ૪૨ વર્ષ દીક્ષા પાળી ચોથા આરાના ૩ વર્ષ અને ૮ાા માસ બાકી રહ્યા ત્યારે મોક્ષ પધાર્યા

(૫) પાંચમો આરો બેસતાં વર્ણ વ૦ના અનંતા પર્યવ હીણા થયા, આ આરો દુસમ એટલે એકલુ દુખ, ૨૧૦૦૦ વર્ષનો, ૭ હાથનુ દે૦, ૧૨૫ વર્ષનુ આ૦ ૬ સંઘયણુ ને ૬ સંઠાણુ, ઉતરતે આરે ૧ છેવટ્ઠુ સંઘયણુ ૧ હુંડ સંઠાણુ, ૧૬ પાસળી દિનદિન પ્રત્યે આહારની ઇચ્છા ઉપજે, ત્યારે શરીર પ્રમાણે આહાર કરે, ધરતીની

અથ શ્રી છ આરાના બોલ

(૧) પહેલો આરો, ૪ ક્રોડાક્રોડી સાગરોપમનો, સુસમ સુસમ એટલે એકલું સુખમાં સુખ, ૩ ગાઉનું દેહીમાન, ૩ પલ્યોપમનું આઉખું, ૨૫૬ પાસળી; ધરતીની સરસાઈ સાકર સરખી; (દરેક આરો ઉતરતાનું દેહમાન, આઉખુ, પાસળી તથા ધરતીની સરસાઈ તે પછીનો આરો બેસતાં જે હોય તે જાણવી), વજ્રઋષભ નારાચ સંઘયણ સમચઉરસ સંઠાણ, ત્રણ દિવસને આંતરે આહારની ઇચ્છા ઉપજે, ત્યારે શરીર પ્રમાણે આહાર કરે; અને તેમાં ૧૦ પ્રકારના કલ્પવૃક્ષ મનવાંછિત સુખ પહોંચાડે, ત્રણ આરા સુધી જુગલિયા (એક પ્રકારના મનુષ્ય યુગલ) હોય છે, તેના આઉખા આડા છ માસ રહે ત્યારે પરભવનું આઉખુ બાંધે, ત્યારે જુગલણી એક જોડલું પ્રસવે, તે છોરૂનું પ્રતિપાલન ૪૯ દિવસ કરે સ્ત્રીપુરુષને ક્ષણ માત્રનો વિયોગ ન પડે, એકને છીંક ને એકને બગાસું આવે એટલે મરીને દેવતાની ગતિમાં જાય. તેમનાં શરીરનું નિહરણ દેવતા કરે. તેમને વૈર વિરોધ, ઇર્ષ્યા, ઝેર હોતા નથી.

(૨) બીજો આરો બેસતાં વર્ણ, ગંધ, રસ, સ્પર્શના પર્યવ અનંતા હીણા થયા; ૩ ક્રો૦ સા૦ નો, સુસમ એટલે એકલુ સુખ; બે ગાઉનું દેહીમાન, બે પલ્યોપમનું આ૦ ૧૨૮ પાસળી, બે દિવસને આંતરે આહારની ઇચ્છા ઉપજે, ત્યારે શરીર પ્રમાણે આહાર કરે, ધરતીની સરસાઈ ખાંડ સરખી, ૧૦ પ્રકારનાં કલ્પવૃક્ષ મનવાછિત સુખ પહોંચાડે; સંઘયણ, સંઠાણ અને બાકીના બોલ પહેલા પ્રમાણે; પરંતુ છોરૂની પ્રતિપાલણા ૬૪ દિવસ કરે.

(૩) ત્રીજો આરો બેસતાં વર્ણ૦ ના પર્યવ અનંતા હીણા થયા; આરો ૨ ક્રો૦ સા૦ નો સુસમ દુસમ એટલે સુખ ઘણું ને દુઃખ થોડું; ૧ ગાઉનું દે૦ ને ૧ પલ્યોપમનું આ૦; ૬૪ પાસળી, એકાંતર આહારની ઇચ્છા ઉપજે ત્યારે શરીર પ્રમાણે આહાર કરે, ધરતીની સરસાઈ ગોળ સરખી; બાકીના બોલ બીજા આરા પ્રમાણે, પરંતુ છોરૂનું પ્રતિપાલન ૭૯ દિવસ કરે.

એ ત્રણ આરામાં જરા, રોગ, કુરૂપ હોય નહીં સંપૂર્ણ અંગોપાંગ, વિષય સુખ પામે તે દાનપુણ્યના ફળ જાણવા. ત્રીજા આરામા ૮૪ લાખ પૂર્વ ૩ વર્ષને ૮॥ માસ બાકી રહ્યા ત્યારે સર્વાર્થ સિદ્ધ વિમાન થકી ૩૩ સાગરનું

આ૦ ભોગવીને વનિતા નગરી, નાભીકુલકર રાજા પિતા, મરૂદેવી માતાની કુખે શ્રી ઋષભદેવ સ્વામી ઊપજ્યા, ૯ાા માસે જન્મ્યા. પ્રથમ ઋષભનુ સ્વપ્ન દેખીને ઋષભદેવ નામ દીધું. તેમણે જુગલિયા-ધર્મ નિવારીને અસિ, મસિ, કૃષિ આદિ ૭૨ કળા શીખવી; અનુકંપા નિમિત્તે ૨૦ લાખ પૂર્વ સુધી કુંવરપણે રહ્યા ને ૬૩ લાખ પૂર્વ રાજ્ય પાળ્યુ. ભરતને રાજય આપીને ૪૦૦ સાધુ સાથે સંયમ લીધો તે એક લાખ પૂર્વ પાળ્યો. કેવળ પામીને અષ્ટાપદ પર્વત ઉપર પદ્માસને બેસીને ૧૦૦૦૦ સાધુ સાથે મોક્ષ પધાર્યા, ત્રીજા આરામાં ગતિ ૫ જાણવી.

(૪) ચોથો આરો બેસતાં અનતા પર્યવ-વર્ણ વગેરેના હીણા થયા. એ આરો ૧ ક્રો. સા૦ મા ૪૨૦૦૦ વર્ષ ઉણાં (ઓછા) નો જાણવો. દુસમ-સુસમ એટલે દુઃખ ઘણુ ને સુખ થોડુ, ૫૦૦ ધનુષનું દેહીમાન, ક્રોડ પૂર્વનુ આઉખુ, ૭ સઘયણુ ને ૭ સઠાણુ, ૩૨ પાંસળી, દિન દિન પ્રત્યે (રોજને રોજ) આહારની ઈચ્છા ઉપજે ત્યારે પુરુષ ૩૨ કવળ, સ્ત્રી ૨૮ ને નપુસક ૨૪ કવળનો આહાર કરે, ધરતીની સરસાઈ સારેરી, ઉતરતે આરે થોડેરી, એ આરાનાં છેવટ ૭૫ વર્ષ ને ૮ાા માસ બાકી રહ્યા, ત્યારે ૧૦ મા દેવલોકે ૨૦ સાગરોપમનુ આ૦ ભોગવીને માહણકુંડ નગર (બ્રાહ્મણકુંડ)માં ઋષભદત્ત બ્રાહ્મણને ઘેર દેવાનદાની કૂખે શ્રી મહાવીર સ્વામી ઊપજ્યા, ત્યાં ૮૨ાા રાત્રી રહ્યા, ૮૩ મી રાત્રે શક્રેન્દ્રનુ આસન ચળ્યુ એટલે હરણુગમેષી દેવને ગર્ભ સાહરણની આજ્ઞા આપી તેણે ગર્ભસાહારીને કુડીગ્રામના સિદ્ધાર્થ રાજાની ત્રિશલાદેવી રાણીના ગર્ભસ્થાનમાં મૂકયા, ત્યાં ગર્ભકાળ પૂર્ણ કરી જન્મ પામ્યા અને ૩૦ વર્ષ કુંવરપણે રહી દીક્ષા લીધી પછી સાડાબાર વર્ષને એક પખવાડીએ કેવળ પામ્યા કુલ ૪૨ વર્ષ દીક્ષા પાળી ચોથા આરાના ૩ વર્ષ અને ૮ાા માસ બાકી રહ્યા ત્યારે મોક્ષ પધાર્યા

(૫) પાંચમો આરો બેસતા વર્ણ વ૦ ના અનતા પર્યવ હીણા થયા, આ આરો દુસમ એટલે એકલુ દુખ, ૨૧૦૦૦ વર્ષનો, ૭ હાથનુ દે૦, ૧૨૫ વર્ષનુ આ૦ ૬ સઘયણુ ને ૬ સઠાણુ, ઉતરતે આરે ૧ છેવટુ સઘયણ ૧ હુંડ સઠાણુ, ૧૬ પાસળી દિનદિન પ્રત્યે આહારની ઇચ્છા ઉપજે, ત્યારે શરીર પ્રમાણે આહાર કરે, ધરતીની

અથ શ્રી છ આરાના બોલ

(૧) પહેલો આરો, ૪ કોડાકોડી સાગરોપમનો, સુસમ સુસમ એટલે એકલુ સુખમાં સુખ; ૩ ગાઉનુ દેહીમાન, ૩ પલ્યોપમનુ આઉખુ; ૨૫૬ પાંસળી; ધરતીની સરસાઇ સાકર સરખી; (હરેક આરો ઉતરતાનું દેહમાન, આઉખુ, પાંસળી તથા ધરતીની સરસાઈ તે પછીનો આરો બેસતાં જે હોય તે જાણવી), વજ્રઋષભ નારાચ સઘયણ. સમચઉરસ સઠાણ, ત્રણ દિવસને આંતરે આહારની ઇચ્છા ઉપજે, ત્યારે શરીર પ્રમાણે આહાર કરે, અને તેમા ૧૦ પ્રકારનાં કલ્પવૃક્ષ મનવાછિત સુખ પહોચાડે, ત્રણ આરા સુધી જુગલિયા (એક પ્રકારના મનુષ્ય યુગલ) હોય છે, તેના આઉખા આઠ છ માસ રહે ત્યારે પરભવનું આઉખુ બાધે, ત્યારે જુગલણી એક જોડલુ પ્રસવે, તે છોરૂનુ પ્રતિપાલન ૪૯ દિવસ કરે સ્ત્રીપુરુષને ક્ષણ માત્રનો વિયોગ ન પડે, એકને છીંક ને એકને બગાસુ આવે એટલે મરીને દેવતાની ગતિમા જાય. તેમનાં શરીરનુ નિહરણ દેવતા કરે. તેમને વૈર વિરોધ, ઇર્ષ્યા, ઝેર હોતા નથી

(૨) બીજે આરો બેસતાં વર્ણ, ગંધ, રસ, સ્પર્શના પર્યવ અનતા હીણા થયા; ૩ કો૦ સા૦ નો, સુસમ એટલે એકલુ સુખ; બે ગાઉનું દેહીમાન, બે પલ્યોપમનું આ૦; ૧૨૮ પાંસળી, બે દિવસને આંતરે આહારની ઇચ્છા ઉપજે, ત્યારે શરીર પ્રમાણે આહાર કરે, ધરતીની સરસાઇ ખાંડ સરખી, ૧૦ પ્રકારનાં કલ્પવૃક્ષ મનવાછિત સુખ પહોંચાડે; સઘયણ, સઠાણ અને બાકીના બોલ પહેલા પ્રમાણે; પરંતુ છોરૂની પ્રતિપાલણા ૬૪ દિવસ કરે.

(૩) ત્રીજે આરો બેસતાં વર્ણ૦ ના પર્યવ અનતા હીણા થયા આરો ૨ કો૦ સા૦ નો, સુસમ દુસમ એટલે સુખ ઘણુ ને દુ:ખ થોડુ; ૧ ગાઉનુ દે૦ ને ૧ પલ્યોપમનુ આ૦; ૬૪ પાંસળી, એકાતર આહારની ઇચ્છા ઉપજે ત્યારે શરીર પ્રમાણે આહાર કરે, ધરતીની સરસાઇ ગોળ સરખી; બાકીના બોલ બીજા આરા પ્રમાણે, પરંતુ છોરૂનુ પ્રતિપાલન ૭૯ દિવસ કરે.

એ ત્રણ આરામાં જરા, રોગ, કુરૂપ હોય નહીં સપૂર્ણ અગોપાંગ, વિષય સુખ પામે તે દાનપુણ્યનાં ફળ જાણવા ત્રીજા આરામાં ૮૪ લાખ પૂર્વ ૩ વર્ષને ૮॥ માસ બાકી રહ્યા ત્યારે સર્વાર્થ સિદ્ધ વિમાન થકી ૩૩ સાગરનુ

આ૦ ભોગવીને વનિતા નગરી, નાભીકુલકર રાજા પિતા, મરૂદેવી માતાની કુખે શ્રી ઋષભદેવ સ્વામી ઊપજયા, ૯ા માસે જન્મ્યા. પ્રથમ ઋષભનું સ્વપ્ન દેખીને ઋષભદેવ નામ દીધું. તેમણે જુગલિયા-ધર્મ નિવારીને અસિ, મસિ, કૃષિ આદિ ૭૨ કળા શીખવી; અનુકંપા નિમિત્તે ૨૦ લાખ પૂર્વ સુધી કુંવરપણે રહ્યા ને ૬૩ લાખ પૂર્વ રાજ્ય પાળ્યુ. ભરતને રાજય આપીને ૪૦૦ સાધુ સાથે સંયમ લીધો તે એક લાખ પૂર્વ પાળ્યો કેવળ પામીને અષ્ટાપદ પર્વત ઉપર પદ્માસને બેસીને ૧૦૦૦૦ સાધુ સાથે મોક્ષ પધાર્યા, ત્રીજા આરામાં ગતિ ૫ જાણવી.

(૪) ચોથો આરો બેસતા અનતા પર્યવ-વર્ણ વગેરેના હીણા થયા. એ આરો ૧ ક્રો સા૦ માં ૪૨૦૦૦ વર્ષ ઉણાં (ઓછા) નો જાણવો. દુસમ-સુસમ એટલે દુઃખ ઘણુ ને સુખ થોડુ, ૫૦૦ ધનુષનું દેહીમાન, ક્રોડ પૂર્વનુ આઉખુ, ૭ સંઘયણ ને ૭ સંઠાણ, ૩૨ પાંસળી, દિન દિન પ્રત્યે (રોજને રોજ) આહારની ઇચ્છા ઉપજે ત્યારે પુરુષ ૩૨ કવળ, સ્ત્રી ૨૮ ને નપુંસક ૨૪ કવળનો આહાર કરે, ધરતીની સરસાઈ સારેરી, ઉતરતે આરે થોડેરી, એ આરાના છેવટ ૭૫ વર્ષ ને ૮ા માસ બાકી રહ્યા, ત્યારે ૧૦ મા દેવલોકે ૨૦ સાગરોપમનુ આ૦ ભોગવીને માહણકુંડ નગર (બ્રાહ્મણકુંડ)માં ઋષભદત્ત બ્રાહ્મણને ઘેર દેવાનંદાની કૂખે શ્રી મહાવીર સ્વામી ઊપજયા, ત્યાં ૮૨ા રાત્રી રહ્યા, ૮૩ મી રાત્રે શક્રેન્દ્રનું આસન ચળ્યુ એટલે હરણુગમેષી દેવને ગર્ભ સાહરણની આજ્ઞા આપી તેણે ગર્ભસાહારીને કુડીગ્રામના સિદ્ધાર્થ રાજાની ત્રિશલાદેવી રાણીના ગર્ભસ્થાનમાં મૂકયા, ત્યાં ગર્ભકાળ પૂર્ણ કરી જન્મ પામ્યા અને ૩૦ વર્ષ કુંવરપણે રહી દીક્ષા લીધી પછી સાડાબાર વર્ષને એક પખવાડીએ કેવળ પામ્યા કુલ ૪૨ વર્ષ દીક્ષા પાળી ચોથા આરાના ૩ વર્ષ અને ૮ા માસ બાકી રહ્યા ત્યારે મોક્ષ પધાર્યા.

(૫) પાંચમો આરો બેસતા વર્ણ વ૦ના અનંતા પર્યવ હીણા થયા, આ આરો દુસમ એટલે એકલું દુખ, ૨૧૦૦૦ વર્ષનો, ૭ હાથનુ દે૦, ૧૨૫ વર્ષનુ આ૦ ૬ સંઘયણને ૬ સંઠાણ, ઉતરતે આરે ૧ છેવટ્ઠુ સંઘયણ ૧ હુંડ સંઠાણ, ૧૬ પાંસળી દિનદિન પ્રત્યે આહારની ઇચ્છા ઉપજે, ત્યારે શરીર પ્રમાણે આહાર કરે, ધરતીની

સરસાઇ કાંઈક સારેરી ઉતરતે આરે કુંભારના નીભાડાની ક્ષાર સરખી; એ આરે ગતિ ૪, મોક્ષ અટકી.

પાંચમા આરાના લક્ષણ, ૧ મોટા નગર તે ગામડા સરખા થશે, ૨ ગામ તે મસાણ સરીખા, ૩ ભલા કુળના છોરૂ તે દાસ-દાસીપણું કરશે. ૪ પ્રધાન તે લાલચુ થાશે, ૫ રાજા તે જમદંડ સરખા ૬ ભલાકુળની સ્ત્રી તે લજ્જારહિત થશે, ૭ રૂડા કુળની સ્ત્રી વેસ્યા સરખી થશે, ૮ પુત્રો સ્વચ્છંદી થશે, ૯ શિષ્ય ગુરુના અપવાદ બોલશે, ૧૦ દુર્જન સુખી થશે, ૧૧ સજ્જન દુઃખી થશે, ૧૨ દુર્લક્ષ ને દુકાળ ઘણા પડશે, ૧૩ ઉંદર, સર્પાદિકની હાદ ઘણી થશે, ૧૪ બ્રાહ્મણ અર્થના લોભી થશે, ૧૫ હિંસાધર્મના પ્રરૂપક ઘણા થશે, ૧૬ એક ધર્મનાં ઘણા ભેદ થશે, ૧૭ મિથ્યાત્વી દેવતા ઘણા પૂજાશે, ૧૮ મિથ્યાત્વી લોક ઘણા થશે. ૧૯ માણસને દેવદર્શન દુર્લભ થશે, ૨૦ વિદ્યાધરના વિદ્યાના પ્રભાવ થોડા હશે, ૨૧ ગોરસ, દૂધ, દહીં ના સરસાઈ થોડી હશે; ૨૨ બળદ પ્રમુખના બળ, આઉખા થોડા હશે, ૨૩ સાધુ સાધ્વીને માસકલ્પ તથા ચાતુર્માસ કર્યા જેવા ક્ષેત્ર થોડા હશે, ૨૪ શ્રાવકની ૧૧ પડિમા ને સાધુની ૧૨ પડિમા વિચ્છેદ જાશે, ૨૫ ગુરુ શિષ્યને ભણાવશે નહીં, ૨૬ શિષ્ય અવિનીત, કલેશકારી હશે, ૨૭ અધર્મી ઝઘડા કરનારાં કુમાણસ ઘણાં હશે, ૨૮ સુમાણસ થોડા, ૨૯ આચાર્ય પોતપોતાના ગચ્છની પરંપરા, સમાચારી જુદી જુદી પ્રવર્તાવશે તથા મૂઢ મૂર્ખ જનને મોહ પમાડીને મિથ્યાત્વ પાસમા પાડશે, ઉત્સૂત્ર ભાખશે; પોતપોતાની પ્રશંસામા રાચશે, નિંદક કુબુદ્ધિ હશે; ૩૦ સરલ, ભદ્રિક, ન્યાયી, પ્રામાણિક માણસ થોડા; ૩૧ મ્લેચ્છના રાજ્ય ઘણા, હિંદુ રાજા અલ્પ ઋદ્ધિવાળા ને થોડા; ૩૨ મોટા કુળના રાજા નીચ કામ કરશે; અન્યાય અધર્મ, કુવ્યસનમા ઘણા રાચશે

આ આરામા ધાતુ સર્વ વિચ્છેદ જાશે, લોહાની ધાતુ રહેશે; ચામડાની મહોરો ચાલશે; એવી મહોરો જેની પાસે હશે તે ધનવંત કહેવાશે; ૧ ઉપવાસ કરશે તે માસખમણ સરખો થશે; જ્ઞાન તથા સૂત્ર સર્વ વિચ્છેદ જાશે; તેમા દશવૈકાલિકના પહેલા ૪ અધ્યયન રહેશે, તે ઉપર ૪ જીવ એકાવતારી થશે. તેના નામ; ૧ 'દુપસહ' નામે સાધુ,

૨; 'ફાલ્ગુણી' નામનાં સાધ્વી, ૩ નાગિલ શ્રાવક, ૪. નાગશ્રી શ્રાવિકા; અષાડ શુદ ૧૫ ને દિને શકેંદ્રનું આસન ચળશે, ત્યારે શકેંદ્ર ઉપયોગ મૂકી જોશે કે આજ પાંચમો આરો ઉતરી કાલે છઠ્ઠો આરો બેસશે, ત્યારે શકેંદ્ર આવી ઉપર કહ્યા ૪ જીવને કહેશે કે કાલે છઠ્ઠો આરો બેસશે, માટે આળોવો, પડિક્કમો ને નિસલ્ય થાઓ; એટલે તે જીવ સર્વ જીવને ખમાવીને સથારો કરશે, ત્યારે મહા સવર્ત્તક વાયરો થશે તેણે કરીને પહાડ, પર્વત, ગઢ, બેટ, કોઠા, વાવ, કૂવા, સરોવર, સર્વે વિસરાલ થશે, વૈતાઢય પર્વત, ગગા, સિધુ; ઋષભકુટ ને લવણની ખાડી એ ૫ વર્જીને સર્વ સ્થાનક તૂટી પડશે, તે ૪ જીવ સમાધિ પ્રમાણે કાળ કરીને દેવલોકમાં જાશે ત્યારે ૪ બોલ વિચ્છેદ જાશે, ૧ પહેલે પહોરે જૈન ધર્મ, ૨ બીજે પહોરે ૩૬૩ પાખડીના મિથ્યાત્વી ધર્મ, ૩ ત્રીજે પહોરે રાજનીતિ, ૪ ચોથે પહોરે બાદર અગ્નિ વિચ્છેદ જાશે

(૬) છઠ્ઠો આરો બેસતાં વર્ણ વગેરેના અનતા પર્યવ હીણા થયા, ૨૧૦૦૦ વર્ષનો, 'દુસમ દુસમ' એટલે એકલુ દુખમાં દુઃખ, ૧ હાથનુ દેo ૨૦ વર્ષનુ આo ઉતરતે આરે મૂઢાહાથની કાયા, ૧૬ વર્ષનુ આo, ૧ છેવટુ સઘયણુ ને હુડ સઠાણુ, ૮ પાસળી, ઉતરતે આરે ૪ પાસળી, ૭ વર્ષની સ્ત્રી ગર્ભ ધરશે, તે કાળાં, કુદર્શની, રોગી ને રીસાળ, નખ ને મોંવાળા ઘણાં એવા છોકરાં પ્રસવશે, તે કૂતરીની પેઠે પરિવાળ ભેળો, ફેરવશે, ગગા સિંધુ નદીઓ રહેશે, તેમાં ૭૨ બીલ છે, ૩-૩ માળ છે, તેમાં મનુષ્ય, તિર્યચ, પખી બીજ માત્ર રહેશે, ગગાસિંધુ નદીનો ૬૨ાા જોજનનો મહોટો પટ છે તેમાં રથના ચીલા પ્રમાણે પહોળુ અને ગાડાની ધરી બૂડે એટલુ ઊડુ પાણી રહેશે. તેમાં મચ્છ, કચ્છ ઘણા થશે તે ૭૨ બીલના મનુષ્યો સાજ ને સવાર મચ્છ, કચ્છ કાઢીને વેળુમા ભારશે, તે સૂર્ય ઘણો તપશે, ટાઢ ઘણી પડશે તેણે કરી સીઝવાઇ રહેશે. તેનો આહાર કરશે, તેના હાડકા, ચામડા, તિર્યચ, ચાટીને રહેશે માનવીના માથાની તુંબડીમા પાણી લાવીને પીશે, એ આરામા નવકાર, સમકિત, વ્રત, પચ્ચક્ખાણ રહિત હશે તે જીવો અવતરશે એવુ જાણી જે જીવ જૈન ધર્મ પાળશે તે સુખી થશે.

અથ શ્રી ત્રેવીસ પદવીના બોલ

તેનાં નામ કહે છે પ્રથમ ૭ એકેંદ્રિય રત્ન, ૭ પચેંદ્રિય રત્ન ૯ મહોટી પદવી. તેમાં ૭ એકેંદ્રિય રત્નનાં નામ કહે છે ચક્ર રત્ન ૧, છત્ર રત્ન ૨, ચર્મ રત્ન ૩, દંડ રત્ન ૪, અસિ રત્ન ૫, મણિ રત્ન ૬, કાંગણિ રત્ન ૭, એ ૭ એકેંદ્રિય રત્નના નામ કહ્યાં. હવે પચેંદ્રિય રત્નના નામ કહે છે સેનાપતિ ૧, ગાથાપતિ ૨, વાર્દ્ધિક ૩, પુરોહિત ૪, સ્ત્રી ૫, અશ્વ ૬, ગજ ૭, એ ૭ પચેંદ્રિય રત્નનાં નામ કહ્યા. હવે ૯ મહોટી પદવીના નામ કહે છે અરિહંતની ૧, ચક્રવર્તીની ૨, બળદેવની ૩, વાસુદેવની ૪, કેવળીની ૫, સાધુની ૬, શ્રાવકની ૭, સમ્યગદ્રષ્ટિની ૮, મંડળિક રાજાની ૯, એ ૯ મહોટી પદવી કહી. એવ સર્વ મળી ૨૩ પદવી હવે ૧૪ રત્ન શું શું કામ કરે તે, ચક્ર રત્ન, ષટ્ ખંડ સાધતા માર્ગ બતાવે ૧, છત્ર રત્ન તે ૪૮ કોશ પ્રમાણે છાયા કરે ૨, ચર્મ રત્ન તે નદિ આદિ પાર ઉતારે ૩, દંડ રત્ન તે તમસ્ ગુફાના બાર ઉઘાડે ૪ અસિરત્ન તે શત્રુને હણે ૫ મણિરત્ન તે ઉદ્યોત કરે ૬ કાંગણિ રત્ન તે ૪૯ માંડલા આલેખે તથા તોલા માપ વધારે ૭, સેનાપતિ તે દેશ સાધે ૮, ગાથાપતિ તે ધાન, રસવતી નિપજાવે ૯, વાર્દ્ધિક તે આવાસ, ઘર નિપજાવે ૧૦, પુરોહિત તે ઘાવ સાજા કરે તથા શાન્તિકર્મ કરે, વિઘ્ન ટાળે ૧૧ સ્ત્રીરત્ન તે ભોગ સાધનને કામ આવે ૧૨, અશ્વ ને ગજ બેઉ ચડવાને કામ આવે ૧૪ હવે ૧૪ રત્ન કયાં કયા ઉપજે તે કહે છે ચક્ર ૧, છત્ર ૨, અસિ ૩, દંડ ૪, એ આયુધશાળામાં ઉપજે ચર્મ, મણિ ને કાંગણિ એ ૩ લક્ષ્મીના ભંડારમા ઉપજે સેનાપતિ ૧, ગાથાપતિ ૨, વાર્દ્ધિક ૩, પુરોહિત ૪ એ ૪ પોતાના નગરમાં ઉપજે સ્ત્રી વિદ્યા ધરની શ્રેણીમા ઉપજે અશ્વ ને ગજ એ ૨ વૈતાઢયને મૂલે ઉપજે, હવે ૧૪ રત્નની કાયાનું પરિમાણ કહે છે; ચક્ર, છત્ર ને દંડ એ ૩ વામ પ્રમાણે, વામ તે ૪ હાથ પ્રમાણે, ચર્મરત્ન તે ૨ હાથ પ્રમાણે ખડ્ગરત્ન તે ૫૦ અંગુલનું લાંબુ ૧૬ અંગુલનું પહોળું, ને અર્ધ અંગુલનું જાડું, મણિરત્ન ૪ અંગુલનું લાંબુ ને ૨ અંગુલનું પહોળું,

કાંગણિરત્નને છ તળાં, આઠ ખુણાં, બાર હાંસો, સોનીની એરણને સંઠાણે, ૧ અંગુલનુ લાંબુ, પહોળું ને ઊંચુ. સેનાપતિ ૧ ગાથાપતિ ૨, વાર્દ્ધિક ૩, પુરોહિત ૪, એ ૪ની અવગાહના ચક્રવર્તી પ્રમાણે ઊંચી જાણવી. સ્રીરત્ન ચક્રવર્તીથી ૪ અંગુલ નીચી હોય. અશ્વરત્ન ૧૦૮ અંગુલનો લાંબો–કાનના મૂળથી તે પુછના મૂળ લગે અને ૮૦ અંગુલનો ઊંચો ગજરત્ન ચક્રવર્તીથી બમણો ઊંચો હોય એ ૨૩ પદવી. હવે જે ગતિમાથી નીકળ્યો તે કેટલી પદવી પામે તે કહે છે પહેલી નરકના નીકળ્યા ૧૬ પદવી પામે. તે ૨૩ માહેથી ૭ એકેદ્રિય રત્ન વર્જ્યા ૧, બીજી નરકના નીકળ્યા ૧૫ પદવી પામે પૂર્વે ૧૬ કહી તેહમાંથી ૧ ચક્રવર્તીની વર્જી ૨, ત્રીજી નરકના નીકળ્યા તેર પદવી પામે તે ૧૫ માંથી બલદેવ ને વાસુદેવ એ બે વર્જ્યા ૩, ચોથી નરકના નીકળ્યા ૧૨ પદવી પામે. તે તેરમાંથી ૧ તીર્થંકર વર્જ્યા ૪, પાંચમી નરકના નીકળ્યા અગિયાર પદવી પામે તે ૧૨ માહેથી ૧ કેવલી વર્જ્યા ૫, છઠ્ઠી નરકના નીકળ્યા દશ પદવી પામે તે સાધુજી વર્જ્યા ૬ સાતમી નરકના નીકળ્યા ૩ પદવી પામે અશ્વ ૧, ગજ ૨, સમ્યકૂત્વ દૃષ્ટિ ૩, એ ૩ પદવી પામે. ૭ ભવનપતિ, વાણુવ્યંતર, જ્યોતિષી એ ૩ ના નીકળ્યા એકવીશ પદવી પામે તે વાસુદેવ ૧, ને તીર્થંકર એ ૨, વર્જ્યા. પૃથ્વી, પાણી, વનસ્પતિ, ગર્ભજ મનુષ્ય ને ગર્ભજ તિર્યંચ એટલાના નીકળ્યા ૧૯ પદવી પામે ૨૩માંથી તીર્થંકર ૧, ચક્રવર્તી ૨, બલદેવ ૩, વાસુદેવ ૪, એ ૪ વર્જ્યા બેઇદ્રિય તેઇદ્રિય, ચૌરેદ્રિય, સમૂર્ચ્છિમ તિર્યંચને સમૂર્ચ્છિમ મનુષ્ય એ પાંચના નીકળ્યા ૧૮ પદવી પામે ૧૯ માથી ૧ કેવલી વર્જ્યા, તેઉવાઉના નીકળ્યા ૯ પદવી પામે તે એકેદ્રિયરત્ન ને હાથી ૧, ઘોડો ૨, એ ૯ પદવી પામે પંદર પરમાધામી ને પહેલા કિલ્વિષીના નીકળ્યા ૧૮ પદવી પામે તે ૨૩ માંથી ૪ ઉત્તમ પુરુષ ને કેવલી વર્જ્યા, ઉપલા ૨ કિલ્વિષીના નીકળ્યા ૧૧ પદવી પામે તે ૧૮ માથી ૭ એકેદ્રિય વર્જ્યા, શેષ ૧૧ પામે સુધર્મ ૧, ઇશાન ૨, એ બે દેવલોકના નીકળ્યા ૨૨ પદવી પામે. ત્રીજાથી તે આઠમા દેવલોક સુધીના તથા નવ લોકાતિકના નીકળ્યા ૧૬ પદવી પામે તે ૨૩ માથી ૭ એકેદ્રિય રત્ન વર્જ્યા શેષ ૧૬ પામે નવમા દેવલોકથી નવ ગ્રૈવેયક સુધીના નીકળ્યા

ચૌદ પદવી પામે તે ૧૬ માથી અશ્વ ૧ ને ગજ ૨ એ ૨ વર્જ્યા શેષ ૧૪ પામે પાચ અનુત્તર વિમાનના નીકળ્યા ૮ પદવી પામે. તે ૨૪ માથી ૧૪ રત્ન, ૧ બલદેવ ને ૧ વાસુદેવ વર્જ્યા શેષ ૮ પામે. સન્નીમાહી ૧૫ પદવી લાસે તે ૨૩ માથી ૭ એકેદ્રિય ને ૧ કેવલીની એ ૮ વર્જી, શેષ ૧૫ લાસે અસન્નીમાંહી ૮ પદવી લાસે ૭ એકેદ્રિય ને ૧ સમકિતની એ લાસે તીર્થંકર તથા ચક્રવર્તીમા ૬ પદવી લાસે તે તીર્થંકરની ૧, ચક્રવર્તીની ૨, મડલિકની ૩ સમકિતની ૪, સાધુની ૫ કેવલીની એ ૬ લાસે વાસુદેવમા ૩ પદવી લાસે, વાસુદેવની ૧ સમકિતની ૨, મડલિકની ૩, એ ૩ લાસે. બલદેવમા પાચ પદવી લાસે, બલદેવની ૧ માંડલિકની ૨, સાધુની ૩, કેવલીની ૪, સમકિત દષ્ટિની ૫, એ પાચ લાસે. મનુષ્યમાંહી પદવી ૧૩ લાસે, નવ મહોટી પદવી ને સેનાપતિ ૧, ગાથાપતિ ૨, વાર્ધિક ૩, પુરોહિત ૪, એવ સર્વ મળી ૧૩ પદવી લાસે. મનુષ્યણીમાહી પદવી ૫ લાસે સમકિતની ૧, શ્રાવિકાની ૨, સાધ્વીની ૩, કેવલીની ૪, સ્ત્રી રત્નની ૫, એ ૫.

ઇતિ ૨૩ પદવીના બોલ સમાપ્ત.

—

અથ શ્રી વિરહ દ્વાર

સમુચ્ચય ચાર ગતિનો વિરહકાલ જઘન્ય ૧ સમયનો ઉત્કૃષ્ટો ૧૨ મુહૂર્તનો. હવે પહેલી નરકે જ૦ ૧ સમયનો ઉ૦ ૨૪ મુહૂર્તનો ૧ બીજી નરકે જ૦ ૧ સમયનો ઉ૦ ૭ દિનનો ૨, ત્રીજી નરકે જ૦ ૧ સમયનો ઉ૦ ૧૫ દિનનો ૩ ચોથી નરકે જ૦ ૧ સમયનો, ઉ૦ ૧ માસનો ૪ પાંચમી નરકે જ૦ ૧ સમયનો ઉ૦ ૨ માસનો ૫, છઠ્ઠી નરકે જ૦ ૧ સમયનો ઉ૦ ૪ માસનો ૬, સાતમી નરકે જ૦ ૧ સમયનો ઉ૦ ૬ માસનો ૭ ઉપજવાનો તથા ચવવાનો વિરહ પડે. હવે દશ ભવનપતિનો જ૦ ૧ સમયનો, ઉ૦ ૨૪ મુહૂર્તનો. પાંચ

એકેંદ્રિય અવિરહિયા, સંખ્યાતાને ઠામે સંખ્યાતા ઊપજે, અસંખ્યતાને ઠામે અસખ્યાતા ઊપજે; અનંતા ને ઠામે અનંતા ઊપજે સમય સમય ઊપજે. સમય સમય ચવે. ત્રણુ વિગલેદ્રિયનો જ૦ ૧ સમયનો, ઉ૦ અંત-મુહૂર્તનો સંમૂર્ચ્છિમ તિર્યંચ પંચેદ્રિયનો જ૦ ૧ સમયનો, ઉ૦ અંત-મુહૂર્તનો ગર્ભજ તિર્યંચ પંચેદ્રિયનો જ૦ ૧ સમયનો ઉ૦ ૧૨ મુહૂર્તનો. સમૂર્ચ્છિમ મનુષ્યનો જ૦ ૧ સમયનો ઉ૦ ૨૪ મુહૂર્તનો. ગર્ભજ મનુષ્યનો જ૦ ૧ સમયનો ઉ૦ ૧૨ મુહૂર્તનો વાણુવ્યંતર, જ્યોતિષી અને વૈમાનિકમાં પહેલા, બીજા દેવલોક સુધીનો જ૦ ૧ સમયનો ઉ૦ ૨૪ મુહૂર્તનો વિરહ કાલ ત્રીજે દેવલોકે જ૦ ૧ સમયનો ઉ૦ ૯ દિન ને વીશ મુહૂર્તનો. ચોથે દેવલોકે જ૦ ૧ સમય ઉ૦ ૧૨ દિન ને ૧૦ મુહૂર્તનો, પાંચમે દેવલોકે જ૦ ૧ સમય ઉ૦ સાડા બાવીશ દિનનો છઠ્ઠે દેવલોકે જ૦ ૧ સમયનો ઉ૦ ૪૫ દિનનો. સાતમે દેવલોકે જ૦ ૧ સમયનો, ઉ૦ ૮૦ દિનનો વિરહકાલ. આઠમે દેવલોકે જ૦ ૧ સમયનો, ઉ૦ ૧૦૦ દિનનો. નવમે, દશમે દેવલોકે જ૦ ૧ સમયનો ઉ૦ સખ્યાતા માસનો, જ્યાં લગે ૧ વરસ ન હોય અગિ-યારમે, બારમે દેવલોકે જ૦ ૧ સમયનો ઉ૦ સખ્યાતા વરસનો, જ્યાં લગે સો વરસ ન હોય પહેલી ત્રીકે જ૦ ૧ સમયનો ઉ૦ સખ્યાતા વર્ષના સેંકડા, જ્યા લગે હજાર વરસ ન હોય બીજી ત્રીકે જ૦ ૧ સમયનો, ઉ૦ સખ્યાતા હજાર વરસ, જ્યાં લગે લાખ વરસ ન હોય. ત્રીજી ત્રીકે જ૦ ૧ સમયનો, ઉ૦ સખ્યાતા લાખ વરસનો, જ્યાં લગે ક્રોડ વરસ ન હોય ચાર અનુત્તર વિમાનમાં જ૦ ૧ સમયનો, ઉ૦ પલ્યના અસખ્યાતમા ભાગનો વિરહકાલ, સર્વાર્થસિદ્ધમાં જ૦ ૧ સમયનો, ઉ૦ પલ્યના સખ્યાતમા ભાગનો વિરહકાલ. સિદ્ધનો વિરહ જ૦ ૧ સમયનો, ઉ૦ ૬ માસનો વિરહ કાલ ચાર ગતિમા પચેદ્રિય આશ્રી વિરહ કાલ જ૦ ૧ સમયનો ઉ૦ ૧૨ મુહૂર્તનો સર્વ ઇંદ્રિ સ્થાનકનો વિરહ જ૦ ૧ સમયનો ઉ૦ ૬ માસનો

ઇતિ શ્રી વિરહ દ્વાર સમાપ્ત

અથ શ્રી પ્રમાણુ બોધનો થોકડો

ભવ્ય જીવના બોધને અર્થે ત્રણ પ્રકારના અંગુલ તથા ત્રણ પ્રકારના પલ્યોપમનું માન, સૂત્ર અનુયોગદ્વારથી કહે છે, તેમાં પ્રથમ ત્રણ પ્રકારના અંગુલનાં નામ, આત્મ અંગુલ ૧, ઉત્સેધાંગુલ ૨, પ્રમાણાંગુલ ૩, આત્મ અંગુલનું માન કહે છે, ભરતાદિ ૧૫ ક્ષેત્ર છે, તિહાં જે કાળે જે આરે જે મનુષ્ય હોય તે મનુષ્ય પોતપોતાને ૧૨ અંગુલે ૧ મુખ થાય, અને ૯ મુખે એક પુરુષનું ઉંચપણાનું માન થાય; એટલે ૧૨ નવા ૧૦૮ આત્મ અંગુલનો પુરુષ ઊંચો હોય. તે પુરુષને પ્રમાણોપેત કહીએ. ૧ માનયુક્ત પુરુષ કોને કહીએ ? પુરુષ પ્રમાણે ઉંડી કુંડી હોય તેને જળે કરી પરિપૂર્ણ ભરીએ. તેમાં પુરુષ બેસે. તે વારે એક દ્રોણ પ્રમાણે જળ કુંડી માંહીથી બાર નીકળે તથા એક દ્રોણ પ્રમાણે જળે કરી કુંડી ઉણી હોય, તે કુંડીમાં તે પુરુષ બેસે તો પરિપૂર્ણ જળે ભરાય તને માનોપેત પુરુષ કહીએ. દ્રોણ તે કેવડો હોય તે કહે છે. બે અસલીએ ૧ પસલી થાય, બે પસલીએ ૧ સઈ થાય; ચાર સઈએ ૧ કુડવ થાય, ચાર કુડવે ૧ પાથો થાય, ચાર પાથે ૧ આઢો થાય, ચાર આઢે ૧ દ્રોણ થાય. એ દ્રોણનું માન કહ્યું એ રીતે માનોપેત પુરુષ કહીએ. ૨ ઉન્માનયુક્ત પુરુષ કોને કહીએ ? જે પુરુષ તોળ્યો થકો અર્ધ ભાર થાય તેને ઉન્માનયુક્ત પુરુષ કહીએ. અર્ધ ભારનું માન કહે છે એક હજાર ને પચાસ પલે અર્ધ ભાર થાય. એ અર્ધ ભારનું માન કહ્યું ૩ પ્રમાણ માન ઉ માનયુક્ત લક્ષણ, સાથિયાદિ વ્યંજન, મસ તીલાદિક ગુણ, ક્ષમા, દાનાદિક સહિત જે પુરુષ હોય તે ઉત્તમ પુરુષ જાણવો. ઉત્તમ પુરુષ ૧૦૮ આત્મ અંગુલનો ઊંચો હોય. ૧ મધ્યમ પુરુષ ૧૦૪ આત્મ અંગુલનો ઊંચો હોય ૨ જે પુરુષ ૧૦૮ આત્મ અંગુલથી ન્યૂનાધિક હોય, સ્વર આદેય વચન ૧, સત્વધીર્ય ૨ સાર તે રૂપાદિ એ ૩ ગુણે વર્જિત હોય તે પરનો દાસ કિંકર થાય. એહવા ૬ આત્મ-અંગુલે ૧ પગના મધ્ય ભાગનું પહોળપણું થાય. બે પગે ૧ વેત થાય. બે વેતે ૧ હાથ, બે હાથે ૧ કુક્ષિ થાય, બે કુક્ષિએ ૧ ધનુષ થાય. બે ધનુષે ૧ ગાઉ થાય. ચાર ગાઉએ ૧ જોજન થાય. જે કાળે મનુષ્યનું આત્મ અંગુલ હોય તે આત્મ અંગુલે તે

વખતના નગર, ગામ, વન, કૂવા, તળાવ, વાવ, ગઢ, પોળ, કોઠા, યાન, રથ, ગાડાદિક ૭૩ બોલનાં નામ કહ્યા છે. ૧ ઉત્સેધાંગુલનુ માન કહે છે, અનંતા સૂક્ષ્મ પરમાણુ ભેળા કરીએ ત્યારે ૧ વ્યવહારી પરમાણુ થાય તથા જાળીને વિષે સૂર્યના કિરણુ તેમાં રજ ઊડતી દેખાય, તે રજનો અનંતમો ભાગ તેને વ્યવહારી પરમાણુ કહીએ, અન્યમતિવાળા રજના તેત્રીસમા ભાગને પરમાણુ કહે છે તે વ્યવહારી પરમાણુ, શસ્ત્રાદિ કોઇ પ્રકારે છેદાય નહિ, અગ્નિમાં બળે નહિ, પાણીમાં ચાલ્યો જાય પણુ ભીંજાય નહિ ગંગા મહાનદીનો પ્રવાહ ઊંચો ચુલહિમવંત પર્વતથી પડે છે તે પ્રવાહ સામે ચાલ્યો જાય પણુ ખળાય નહિ, ઘાત પામે નહિ, પાણીના બિંદુમા રહે પણુ પાણી ન થાય. તે અતિ તીક્ષ્ણુ શસ્ત્રે કરી દેવતાની શક્તિએ છેદતા એક ખંડનો બીજો ખંડ ન થાય તેને તત્ત્વજ્ઞાતા પરમાણુ કહે છે. એવા અનંતા વ્યવહારી પરમાણુ એકઠા મળે તેવારે ૧ ઉષ્ણુસન્નિઓ થાય આઠ ઉષ્ણુસન્નિએ ૧ સણુસન્નિઓ થાય આઠ સણુસન્નિએ ૧ ઉર્દ્ધરેણુ થાય. આઠ ઉર્દ્ધરેણુએ ૧ ત્રસરેણુ, બેઇંદ્રિયાદિક ત્રસ જીવને ચાલતા રજ ઉડે તે ત્રસરેણુ કહેવાય, આઠ ત્રસરેણુ એ ૧ રથરેણુ, રથાદિક હિંડતા રજ ઉડે તે રથરેણુ થાય આઠ રથરેણુ એ ૧ દેવકુરૂ, ઉત્તરકુરૂના જુગલિયા મનુષ્યના વાળાગ્રનું જાડપણુ થાય. આઠ દેવકુરૂ, ઉત્તરકુરૂના વાળાગ્રે ૧ હરિવાસ, રમ્યક્‌વાસ ક્ષેત્રના જુગલિયાના વાળાગ્રનુ જાડપણું થાય આઠ હરિવાસ, રમ્યક્‌વાસના વાળગ્રે ૧ હેમવય, હિરણુવય ક્ષેત્રના જુગલિયાના વાળાગ્રનું જાડપણુ થાય, આઠ હેમવય, હિરણુવયના વાળાગ્રે ૧ પૂર્વ પશ્ચિમ મહાવિદેહ ક્ષેત્રના મનુષ્યના વાળાગ્રનું જાડપણુ થાય. આઠ પૂર્વ પશ્ચિમ મહાવિદેહના વાળાગ્રે ૧ ભરત, ઐરવતના મનુષ્યના વાળાગ્રનુ જાડપણુ થાય એવા ૮ વાળાગ્રે ૧ લિખ થાય આઠ લિખે ૧ જૂ થાય, આઠ જૂએ ૧ જવમધ્ય થાય, આઠ જવ મધ્યે ૧ અંગુલ થાય, ૭ અંગુલે ૧ પગ થાય, ૧૨ અંગુલે ૧ વેંત થાય. ૨૪ અંગુલે ૧ હાથ થાય, ૪૮ અંગુલે ૧ કુક્ષિ થાય, ૯૬ અંગુલે ૧ ધનુષ થાય, ૨ હજાર ધનુષે ૧ ગાઉ થાય, ૪ ગાઉએ ૧ જોજન થાય, એ ઉત્સેધાંગુલે ૨૪ દંડકની અવઘેણા વર્ણવી છે પ્રમાણાંગુલનું માન કહે છે. ભરતાદિક ચક્રવર્તીનુ કાગણિ રત્ન હોય તે ૮ સોનૈયા ભાર છે. સોનૈયાનો

તોલ કહે છે ૪ મધુર ત્રિફલે ૧ શ્વેત સરસવ થાય, ૧૬ સરસવે ૧ અડદ થાય, ૨ અડદે ૧ ગુંજા થાય, ૫ ગુંજાએ ૧ માસો થાય, ૧૬ માસે ૧ સોનૈયો થાય, એવા ૮ સોનૈયા ભારનું કાગણિ રત્ન હોય, તેને છ તળા, ૮ ખુણા, ૧૨ હાંસ છે સોનીની અહિરણને સઠાણે છે તે કાંગણિ રત્નની એકેકી હાંસ ઉત્સેધાંગુલની પહોળી છે અને બે ઉત્સેધાંગુલ તે શ્રમણ ભગવંત મહાવીરનું અર્ધઅંગુલ થાય, તેને હજારગણું કરીએ ત્યારે ૧ પ્રમાણાંગુલ થાય. એટલે મહાવીર સ્વામીના પાસે આત્મઅંગુલે ૧ પ્રમાણાંગુલ થાય એવા ૬ પ્રમાણાંગુલે ૧ પગ થાય, ૧૨ અંગુલે ૧ વેંત થાય, ૨૪ અંગુલે ૧ હાથ થાય. ૪૮ અંગુલે ૧ કુક્ષિ થાય. ૯૬ અંગુલે ૧ ધનુષ થાય, ૨ હજાર ધનુષે ૧ ગાઉ થાય. ૪ ગાઉએ ૧ જોજન થાય. એ પ્રમાણાંગુલે પૃથ્વી, પર્વત, વિમાન, નરકાવાસા, દ્વીપ, સમુદ્ર, નરક, દેવલોક, લોક, અલોક, શાશ્વતી જમીન, રત્નપ્રભાદિક ૨૮ બોલનું તથા દ્વીપસમુદ્રાદિ ૨૮ બોલનું લાંબાપણું, પહોળાપણું, ઊંચાપણું, ઊંડાપણું, પરિધિ પ્રમુખના માન વર્ણવ્યા છે ૩ એ ૩ પ્રકારના અંગુલ કહ્યા, તે પ્રત્યેક પ્રત્યેકના ત્રણ ત્રણ ભેદ, શ્રેણિઅંગુલ ૧, પ્રતરાંગુલ ૨, ઘનાંગુલ ૩ તિહાં અસતકલ્પનાએ શ્રેણી તે અસંખ્યાતા જોજન ક્રોડાક્રોડી પ્રમાણે લાંબી, અને એક આકાશ-પ્રદેશની પહોળી, જાડપણે લોકાંત સુધી હોય તે શ્રેણીને શ્રેણી ગુણો કરીએ તેને પ્રતર કહીએ ૨. તે પ્રતરને શ્રેણી ગુણો કરીએ તેને ઘન કહીએ. ૩ તે ઘનીકૃત લોકને સંખ્યાતગુણો કરીએ ત્યારે સંખ્યાતા લોક અલોકમાં થાય, તે સંખ્યાતા લોકને અસંખ્યાતા ગુણા કરીએ ત્યારે અસંખ્યાતા લોક અલોકમાં થાય. ન [illegible] ખ્યાતા લોકને અનંતગુણા કરીએ ત્યારે અનંતા લોક અલોકમાં થાય. અને તે અનંતા લોકના જેટલા આકાશ પ્રદેશ છે તેટલા નિગોદના એક શરીરમાંહી નિગોદીઆ જીવ છે અસંખ્યાતા સૂક્ષ્મ નિગોદે ૧ બાદર નિગોદ થાય, એક નિગોદમાં અનંતાજીવ જાણવા એ ૩ પ્રકારના અંગુલ કહ્યા ૩ પ્રકારના પલ્યોપમનું માન કહે છે તેમાં પલ્યોપમના ૩ ભેદ. ઉદ્ધાર પલ્યોપમનું ૧ અદ્ધાપલ્યોપમનું ૨, ક્ષેત્રપલ્યોપમ ૩, એક એકના બબ્બે ભેદ, સૂક્ષ્મ ને બાદર, પ્રથમ બાદર ઉદ્ધાર પલ્યોપમનું સ્વરૂપ કહે છે એક જોજનનો ઉત્સેધાંગુલે લાંબો, પહોળો ને

ઊંડા એવો ૧ પાલો (કૂવો) કલ્પીએ તેની ત્રિગુણી ઝાઝેરી પરિધિ હોય, તે પાલો દેવકુરૂ, ઉત્તરકુરૂના જુગલિયાના મસ્તકના કેશ તે એક દિનથી માડીને ૭ દિનના ઉગ્યા વાલાગ્રે કરી ભરીએ, એવો તો ઠાંસી-ઠાંસીને ભરીએ કે અગ્નિમાંહી બળે નહિ. વાયરે કરી ઊડે નહિ, પાણીએ કરી સડે નહિ, પોલારનાં અભાવથી વિધ્વસે નહિ, દુર્ગંધ થાય નહીં, ચક્રવર્તીનુ સૈન્ય ઉપર ચાલે તો પણ નમે કે ડોલે નહિ, ગગાનદીનો પ્રવાહ ઉપર ચાલે તો પણ પાણીમાહી ભેદાય નહિ પાલામાંથી સો સો વર્ષે એક એક વાળાગ્ર કાઢીએ; એમ કાઢતા જેટલે કાળે પાલો ખાલી થાય; બાકી એકે રજ રહે તેટલા કાળને બાદર ઉદ્ધાર-પલ્યોપમ કહીએ તે પલ્યોપમ સખ્યાત વર્ષનો જાણવો એવા દશ ક્રોડાક્રોડી પલ્યોપમે બાદર ઉદ્ધાર સાગરોપમ થાય કેવળ પરૂપણા માત્ર છે, એ બાદર ઉદ્ધાર પલ્યોપમ ૧, સૂક્ષ્મ ઉદ્ધાર પલ્યોપમનું માન કહે છે. જેમ એક જોજનનો પાલો કલ્પીએ તે પૂર્વવત તે પાલામાંહી દેવગુકુરૂ, ઉત્તરકુરૂના જુગલિયાના માથાના કેશ એક દિનથી સાત દિનના ઉગ્યા વાલાગ્ર લઈએ એકેકા વાલાગ્રના અસખ્યાતા ખંડ કરીએ, તે ખંડ કેવડા નાના થાય? ચક્ષુ ઈંદ્રિયની અવઘેણાથી અસખ્યાતમે ભાગે અને નાના સૂક્ષ્મ વનસ્પતિ જીવના શરીરની અવઘેણુાથી અસખ્યાતગુણા મહોટો અને જેવડુ એક બાદર પૃથ્વીકાયના જીવનુ શરીર તેવડા વાલાગ્રના ખડ નાના થાય. તે વાલાગ્રના ખડ, અગ્નિએ બળે નહિ, વાયરે ઊડે નહિ, તે વાલાગ્રને ખડ કરી પાલો ઠાંસી ઠાંસીને ભરીએ, તે પાલામાહીથી સો સો વર્ષ એકેકો વાલાગ્રનો ખડ કાઢીએ, એમ કાઢતા જેટલે કાળે તે પાલો ખાલી થાય, તેટલા કાળને સૂક્ષ્મ ઉદ્ધાર-પલ્યોપમ કહીએ એ પલ્યોપમ અસખ્યાતા કાળનો થાય એવા દશ ક્રોડાક્રોડી પલ્યોપમે ૧ સૂક્ષ્મ ઉદ્ધાર સાગરોપમ થાય એ સાગરોપમે દ્વીપ સમુદ્રનુ માન વર્ણવ્યુ છે અઢી ઉદ્ધાર સાગરોપમના જેટલા સમય થાય તેટલા દ્વીપ સમુદ્ર તીરછા લોકમા છે જબૂદ્વીપ એક લાખ જોજનનો લાબો ને પહોળો એનાથી બમણો લવણ સમુદ્ર બે લાખ જોજનનો, ધાતકી ખડ ૪ લાખ જોજનનો, એમ ઠામ બમણા અસ-ખ્યાતા દ્વીપ સમુદ્ર જાણવા, એ સૂક્ષ્મ ઉદ્ધાર પલ્યોપમ ૧, અદ્ધા પલ્યોપમનુ સ્વરૂપ કહે છે, તેના બે ભેદ, સૂક્ષ્મ ને બાદર તેમા બાદર અદ્ધા પલ્યોપમ કેહને કહીએ, એક જોજનનો લાબો, પહોળો ને

ઊંડો ચારે હાથે સરખો પૂર્વવત પાલો કલ્પીએ. દેવકુરૂ, ઉત્તરકુરૂ જુગલિયા મનુષ્યના વાળાગ્રે કરી પાલો ઠાંસી ઠાંસીને ભરીએ પછી સો સો વરસે એકેકો વાલાગ્ર કાઢીએ એમ કાઢતા જેટલે કાળે તે પાલો ખાલી થાય, તેટલા કાળને, બાદર અદ્ધા પલ્યોપમ કહીએ. એ પલ્ય સંખ્યાતા ક્રોડી વરસે થાય. એવા દશ ક્રોડાક્રોડી બાદર અદ્ધા પલ્યોપમે ૧ બાદર અદ્ધા સાગરોપમ થાય. કેવલ પ્રરૂપણા માત્ર છે ૧ સૂક્ષ્મ અદ્ધા પલ્યોપમનુ સ્વરૂપ કહે છે, એક જોજનનો લાંબો પહોળો ને ઊંડો પૂર્વવત કલ્પીએ. તેમા પૂર્વવત્ દેવકુરૂ, ઉત્તરકુરૂ ક્ષેત્રના જુગલિયાના વાલાગ્રને અસંખ્યાતા ખંડ કરી ભરીએ, પાલામાથી સો સો વરસે એકેકો ખંડ કાઢીએ, જેટલે કાળે તે પાલો ખાલી થાય, તેટલા કાળને સૂક્ષ્મ અદ્ધા પલ્યોપમ કહીએ. એવા દશ ક્રોડાક્રોડી પલ્યોપમે ૧ સૂક્ષ્મ અદ્ધા સાગરોપમ થાય, એ સાગરોપમ નારકી, તિર્યંચ મનુષ્ય અને દેવતા એ ૪ ગતિના આયુષ વર્ણવ્યા છે, ૨ ક્ષેત્ર પલ્યોપમ કહે છે ક્ષેત્ર પલ્યોપમના ૨ ભેદ સૂક્ષ્મ ને બાદર. તેમાં બાદર ક્ષેત્ર પલ્યોપમ કેહને કહીએ ? એક જોજનનો લાંબો, પહોળો ને ઊંડો પૂર્વવત્ પાલો કલ્પીએ, તેમા પૂર્વવત્ દેવકુરૂ, ઉત્તરકુરૂ ક્ષેત્રના જુગલિયાના માથાના વાળાગ્ર ભરીએ, તે પાલા માંહીલા વાળાગ્રના ફરસ્યા આકાશ પ્રદેશને સમયે સમય અપહરતા જેટલે કાળે તે પાલો ખાલી થાય તેટલા કાળને બાદર ક્ષેત્ર પલ્યોપમ કહીએ. એ પાલો ખાલી થતા અસંખ્યાતી અવસર્પિણી, ઉત્સર્પિણી વહી જાય, એવા દશ ક્રોડાક્રોડી પલ્યોપમે ૧ બાદર ક્ષેત્ર સાગરોપમ થાય, કેવલ પ્રરૂપણા માત્ર છે મતાંતરે જીવ દ્રવ્યનાં પરિણામ લાખ્યા છે ૧, સૂક્ષ્મ ક્ષેત્ર પલ્યોપમનું સ્વરૂપ કહે છે એક જોજનનો લાંબો, પહોળો ને ઊંડો પૂર્વવત્ પાલો કલ્પીએ, તેમાં દેવકુરૂ, ઉત્તરકુરૂ ક્ષેત્રના જુગલિયાના વાળાગ્રના અસંખ્યાતા ખંડ કરી ભરીએ, તે પાલા માંહીલા વાળાગ્રના ફરસ્યા આકાશ પ્રદેશ તથા અણફરસ્યા આકાશ પ્રદેશ છે, તે ફરસ્યા અણફરસ્યા આકાશ પ્રદેશને સમયે સમયે અપહરીએ. જેટલે કાળે પાલો ખાલી થાય, તેટલા કાળને ૧ સૂક્ષ્મ ક્ષેત્ર પલ્યોપમ કહીએ. એવા દશ ક્રોડાક્રોડી સૂક્ષ્મ ક્ષેત્ર પલ્યોપમે ૧ સૂક્ષ્મ ક્ષેત્ર સાગરોપમ થાય. એ સાગરોપમના ભાવ, દૃષ્ટિવાદ સૂત્રે વર્ણવ્યા છે. ૨ એ ત્રણ પ્રકારના અંગુલ તથા ત્રણ પ્રકારના પલ્યોપમનું માન કહ્યુ ઇતિ.

અથ શ્રી પચીસ બોલનો થોકડો.

૧ પહેલે બોલે મહાવીર પ્રભુએ એકાએક દીક્ષા લીધી અને મોક્ષ પણ એકાએક ગયા. ઊર્ધ્વલોકે સર્વાર્થસિદ્ધ વિમાન એક લાખ જોજનનુ છે, તીરછા લોકે જબૂદ્વીપ એક લાખ જોજનનો છે. અધો લોકે સાતમી નરકે અપઇઠાણુ નરકાવાસો એક લાખ જોજનનો છે, ચિત્રા નક્ષત્ર, શાંતિ નક્ષત્ર, આર્દ્રા નક્ષત્ર એ ત્રણ નક્ષત્રનો એકેકો તારો કહ્યો છે ૨ બીજે બોલે ધર્મકરણી કરતી વખતે બે દિશા સન્મુખ બેસી કરવી તે પૂર્વ અને ઉત્તર. બે પ્રકારે ધર્મ કહ્યો છે; ગૃહસ્થ ધર્મ અને સાધુ ધર્મ બે પ્રકારે જીવ કહ્યા છે, સિદ્ધના જીવ અને સસારી જીવ બે પ્રકારે દુખ કહ્યુ છે, તે શારીરિક દુખ અને માનસિક દુખ પૂર્વાફાલ્ગુણી નક્ષત્ર, ઉત્તરાફાલ્ગુણી નક્ષત્ર, પૂર્વા ભાદ્રપદ અને ઉત્તરાભાદ્રપદ એ ચાર નક્ષત્રના બબે તારા કહ્યા છે. ૩ ત્રીજે બોલે શ્રાવક ત્રણ મનોરથ ચિંતવે તે એવી રીતે કે હે ભગવાન! હુ આરભ અને પરિગ્રહ કયારે છાંડીશ ? હે ભગવાન ! હું પચ મહાવ્રતધારી કયારે થઇશ ? હે ભગવાન ! હુ આલોયણા કરી સથારો કયારે કરીશ ? તે વખતને ધન્ય છે ત્રણ પ્રકારના જિન કહ્યા, ૧ અવધિજ્ઞાની જિન, ૨ મનપર્યવજ્ઞાની જિન. ૩ કેવળજ્ઞાની જિન, ત્રણ પ્રકારના પાત્ર સાધુને ખપે તે ૧ માટીનુ, ૨ તુબડાનુ ૩ કાષ્ઠનુ, સાત નક્ષત્રના ત્રણ ત્રણ તારા કહ્યા છે ,અભિચ, શ્રવણ, અશ્વની, ભરણી, મૃગશર, પુષ્પ, જયેષ્ઠા એ સાત નક્ષત્ર ૪ ચોથે બોલે શ્રાવકને ચાર વિસામા કહ્યા છે ભાર વહેનારને દ્રષ્ટાતે એવી રીતે કે ભાર એક ખભેથી બીજે ખભે લે તે એક વિસામો ૧, કોઇ જગ્યાએ ઓટલે કે ચોતરે બોજો મૂકીને પેશાબ કરવા જાય કે ઝાડે ફરવા જાય તે બીજો વિસામો ૨, ગામ દૂર હોય, રસ્તામાં ધર્મશાળા કે યક્ષનુ દેવળ આવે ત્યા રાત રહે તે ત્રીજો વિસામો ૩, પોતાને કે ધણીને ત્યા ભાર મૂકે તે ચોથો વિસામો, ૪ હવે એ દ્રષ્ટાંત શ્રાવકના ઉપર ઉતારે છે. તે જેમ ભાર લીધો તેમ શ્રાવકને બોજો તે અઢાર પાપ રૂપ. તેના ચાર વિસામા નીચે પ્રમાણે, શ્રાવક આઠમ, પાખી

ઉપવાસ, એકાસણુ કરે તે પાપ રૂપ બોજો, એક ખાંધેથી બીજે ખાંધે લેવા રૂપ ત પહેલો વિસામો કેમકે ઉપવાસ કર્યો ત પોતાની જાતને માટે ખાવાનું બધ કર્યું અથવા પાપ બધ કર્યું પણ બીજાને માટે કરવું પડે છે, તેથી પહેલો વિસામો જાણવો ૧, શ્રાવક એક સામાયિક, બે સામાયિક અથવા બે ઘડીનું, ચાર ઘડીનુ દેશાવગાસિક કરે ત બીજો વિસામો જાણવો. કેમકે એટલો વખત પાપમાંથી રોકાયો. ૨, શ્રાવક આઠમ પાખીના પોષધ કરે તે રાત રહેવા રૂપ ત્રીજો વિસામો. ૩, શ્રાવક આલોયણા કરી સથારો કરે ત્યારે સર્વ પાપથી નિવર્ત્યો એ ભાર હેઠ મૂકવા રૂપ ચોથો વિસામો, ૪ શ્રાવકને ચાર પ્રકારનુ રાત્રિભોજન કહ્યુ છે તે જેમકે રાત્રીએ રાંધે અને દિવસે ખાય તે અશુદ્ધ ૧, દિવસે રાંધે અને રાત્રીએ ખાય તે પણ અશુદ્ધ. ૨, રાત્રે રાંધે અને રાત્રે ખાય તે પણ અશુદ્ધ, ૩ દિવસે રાંધે અને દિવસે ખાય તે શુદ્ધ ૪, વળી એ જ ચાર ભાંગા બીજી રીતે કહે છે; અધારી જગ્યાએ રાંધે અને અજવાળે ખાય તે પણ અશુદ્ધ ૧ અજવાળામાં રાંધે અને અધારી જગ્યાએ ખાય તે પણ અશુદ્ધ ૨, અધારી જગ્યાએ રાંધે અને અધારી જગ્યાએ ખાય તે અશુદ્ધ ૩ અજવાળી જગ્યાએ રાંધે અને અજવાળી જગ્યાએ ખાય તે શુદ્ધ ૪, પૂર્વાષાઢા નક્ષત્ર, ઉત્તરાષાઢા નક્ષત્ર, અનુરાધા નક્ષત્ર, એ ત્રણના ચાર ચાર તારા કહ્યા છે ૫ પાંચમે બોલે સમકિતના લક્ષણ પાંચ. શમ ૧, સવેગ ૨, નિર્વેદ ૩, અનુકપા ૪, આસ્થા ૫, પાંચ સમકિતનાં દૂષણ કહ્યા છે મિથ્યાત્વીએ બોલાવ્યા પહેલા પોતે તેને બોલાવે તે ૧, મિથ્યાત્વીના સાધુ વારવાર જોવું તે ૨, મિથ્યાત્વીને પહોંચાડવા જવુ તે ૩ કામ વિના તેના મકાન ઉપર જવુ તે ૪ વાર વાર તેના મકાન ઉપર જવુ તે ૫. એ પાંચ દૂષણ. પાંચ સમકિતના ભૂષણ કહે છે ધર્મને વિષે ચતુરાઇ રાખે તે સમકિતનુ ભૂષણ ૧ જિન શાસનને અનેક રીતે દિપાવે તે ૨ સાધુની સેવા કરે તે ૩ ધર્મથી ડગતાને સ્થિર કરે તે ૪ સાધુ, સ્વધર્મીની વૈયાવચ્ચ કરે તે ૫. એ પાંચ ભૂષણ જાણવા શરીરમાંહેથી પાંચ ઠેકાણેથી જીવ નીકળે તે કહે છે પગને તળીએથી નીકળે તે નરકે જાય. ૧ જાઘેથી નીકળે તે તિર્યંચમાં જાય. ૨ છાતીએથી નીકળે તે મનુષ્યમા જાય, ૩ મસ્તકેથી નીકળે તે દેવલોકમા જાય ૪ અને સર્વાંગથી નીકળે તે મોક્ષ જાય ૫ પાંચ પ્રકારે જીવ ધર્મ ન પામે તે કહે છે અહંકારી ૧, ક્રોધી ૨, રોગી

૩, પ્રમાદી ૪, આળસુ ૫, પાંચ નક્ષત્રના પાંચ પાંચ તારા કહ્યા છે તે રોહિણી ૧. પુનર્વસુ ૨, ધનિષ્ઠા ૩, વિશાખા ૪, હસ્ત ૫. ૬ છઠ્ઠે બોલે છ પ્રકારે સાધુ આહાર કરે તે કહે છે. ક્ષુધાવેદની સમાવવાને માટે, વૈયાવચ્ચ કરવાને માટે, ઇર્યાસમિતિ શોધવાને માટે ૩, સંયમના નિર્વાહને માટે ૪, આયુષ્ય નિભાવવાને માટે ૫, રાત્રીએ ધર્મ જાગરણ કરવાને માટે ૬. છ ધર્મના દેવ ગુરુના નામ કહે છે. જૈન ધર્મમાં દેવ અરિહંત, ગુરુનિર્ગ્રંથ. ૧, બૌદ્ધ મતમાં દેવ બુદ્ધ ગુરુ કુંગી. ૨, શીવ મતમાં દેવ રૂદ્ર, ગુરુ યોગી, ૩. દેવી મતમાં દેવી ધર્મ, ગુરુ વૈરાગી. ૪ ન્યાય મતમા દેવ જગતકર્તા, ગુરુ સંન્યાસી. ૫. મીમાંસક–મતમાં દેવ અલખ, ગુરુ દરવેશ, ૬. સમકિતની છ જતના કહે છે અન્યતીર્થીના ગુણગ્રામ ન કરે, ૧, અન્યતીર્થીને માને વાંદે ને પૂજે નહિ. ૨, અન્યતીર્થીના બોલાવ્યા વિના પોતે બોલે નહિં, ૩,વારંવાર એ સાથે આલાપ સલાપ કરે નહિ ૪,અન્યતીર્થીને તરણતારણ માની અન્ન પાણી આપે નહિ (દયા, બુદ્ધિ, અનુકંપાનો આગાર) ૫, અન્યતીર્થીને ધર્મબુદ્ધિએ વસ્ત્ર, પાત્ર આપે નહિ શાતા નિમિત્તે આપે. ૬, છ લેશ્યાના વિચાર કહે છે કૃષ્ણ લેશ્યાવાળાને જીવ હિંસા કરવાની ઇચ્છા હોય ૧, નીલ લેશ્યવાળાને ચોરીની ઇચ્છા હોય. ૨, કાપુત લેશ્યાવાળાને મૈથુનની ઇચ્છા હોય ૩ તેજુ લેશ્યાવાળાને તપશ્ચર્યાકરવાની ઇચ્છા હોય ૪,પદ્મ લેશ્યાવાળાને દાન દેવાની ઇચ્છા હોય. ૫, શુકલ લેશ્યાવાળા મોક્ષની ઇચ્છા હોય ૬, કૃતિકા, અશ્લેષા એ બે નક્ષત્રના છ છ તારા છે, સાતમે બોલે સાત કારણે છદ્મસ્ત જાણવો પ્રાણાતિપાત લગાડે. ૧, મૃષાવાદ લગાડે. ૨, અદત્તાદાન લગાડે ૩, શબ્દ, રૂપ, ગંધ, રસ, સ્પર્શ તેનો સ્વાદ, લે ૪, પૂજા સત્કાર વાછે ૫ નિર્વદ્ય પરૂપે પણ સાવદ્ય લાગે ૬, જેવુ પરૂપે તેવુ કરી શકે નહિ ૭, એ સાત વાનાં જેનામા હોય તે છદ્મસ્ત જાણવો સાત પ્રકારે આઉખુ ઘટે તે કહે છે. ધ્રાસ્કો પડવાથી મરે ૧, શસ્ત્રથી મરે ૨, મંત્રમૂઠથી મરે ૩, ઘણે આહારે અજીર્ણથી મરે ૪, શૂલાદિકની વેદનાથી મરે ૫ સર્પાદિક કરડેથી મરે ૬ શ્વાસોચ્છવાસ રૂંધાવાથી મરે, ૭, એ સાત પ્રકારે આઉખુ તૂટે. ૭, હવે સાત નય કહે છે, નિગમ નય, ૧ સંગ્રહ નય, ૨, વ્યવહાર,

ઉપવાસ, એકાસણુ કરે તે પાપ રૂપ બોજો, એક ખાંધેથી બીજે ખાંધે લેવા રૂપ તે પહેલો વિસામો કેમકે ઉપવાસ કર્યો તે પોતાની જાતને માટે ખાવાનુ બંધ કર્યુ અથવા પાપ બંધ કર્યુ પણ બીજાને માટે કરવું પડે છે, તેથી પહેલો વિસામો જાણવો. ૧, શ્રાવક એક સામાયિક, બે સામાયિક અથવા બે ઘડીનુ, ચાર ઘડીનુ દેશાવગાસિક કરે તે બીજો વિસામો જાણવો. કેમકે એટલો વખત પાપમાંથી રોકાયો. ૨, શ્રાવક આઠમ પાખીના પોષધ કરે તે રાત રહેવા રૂપ ત્રીજો વિસામો. ૩, શ્રાવક આલોયણા કરી સથારો કરે ત્યારે સર્વ પાપથી નિવર્ત્યો એ ભાર હેઠે મૂકવા રૂપ ચોથો વિસામો, ૪ શ્રાવકને ચાર પ્રકારનુ રાત્રિભોજન કહ્યુ છે તે જેમકે રાત્રીએ રાંધે અને દિવસે ખાય તે અશુદ્ધ ૧, દિવસે રાંધે અને રાત્રીએ ખાય તે પણ અશુદ્ધ ૨, રાત્રે રાંધે અને રાત્રે ખાય તે પણ અશુદ્ધ, ૩ દિવસે રાંધે અને દિવસે ખાય તે શુદ્ધ ૪, વળી એ જ ચાર ભાગા. બીજી રીતે કહે છે; અંધારી જગ્યાએ રાંધે અને અજવાળે ખાય તે પણ અશુદ્ધ ૧ અજવાળામાં રાંધે અને અંધારી જગ્યાએ ખાય તે પણ અશુદ્ધ ૨, અંધારી જગ્યાએ રાંધે અને અંધારી જગ્યાએ ખાય તે અશુદ્ધ ૩ અજવાળી જગ્યાએ રાંધે અને અજવાળી જગ્યાએ ખાય તે શુદ્ધ ૪, પૂર્વાષાઢા નક્ષત્ર, ઉત્તરાષાઢા નક્ષત્ર, અનુરાધા નક્ષત્ર એ ત્રણના ચાર ચાર તારા કહ્યા છે ૫ પાંચમે બોલે સમકિતના લક્ષણ પાંચ. શમ ૧, સંવેગ ૨, નિર્વેદ ૩, અનુકંપા ૪, આસ્થા ૫, પાંચ સમકિતનાં દૂષણ કહ્યા છે મિથ્યાત્વીએ બોલાવ્યા પહેલા પોતે તેને બોલાવે તે ૧, મિથ્યાત્વીના સામુ વારવાર જોવું તે ૨, મિથ્યાત્વીને પહોંચાડવા જવુ તે ૩ કામ વિના તેના મકાન ઉપર જવુ તે ૪, વાર વાર તેના મકાન ઉપર જવુ તે ૫. એ પાંચ દૂષણ. પાંચ સમકિતનાં ભૂષણ કહે છે ધર્મને વિષે ચતુરાઈ રાખે તે સમકિતનુ ભૂષણ ૧ જિન શાસનને અનેક રીતે દિપાવે તે ૨ સાધુની સેવા કરે તે ૩ ધર્મથી ડગતાને સ્થિર કરે તે ૪ સાધુ, સ્વધર્મીની વૈયાવચ્ચ કરે તે ૫. એ પાંચ ભૂષણ જાણવા. શરીરમાંહેથી પાંચ ઠેકાણેથી જીવ નીકળે તે કહે છે પગને તળીએથી નીકળે તે નરકે જાય. ૧ જાંઘેથી નીકળે તે તિર્યંચમા જાય. ૨ છાતીએથી નીકળે તે મનુષ્યમા જાય, ૩ મસ્તકેથી નીકળે તે દેવલોકમાં જાય ૪ અને સર્વાંગેથી નીકળે તે મોક્ષ જાય ૫ પાંચ પ્રકારે જીવ ધર્મ ન પામે તે કહે છે અહંકારી ૧, ક્રોધી ૨, રોગી

ઉપજે, ૨; ઘણુ ઉંઘે તો રોગ ઉપજે, ૩, ઘણુ જાગે તો રોગ ઉપજે; ૪, દિશા રોકે તો રોગ ઉપજે, ૫, પેશાબ રોકે તો રોગ ઉપજે, ૬ ઘણું ચાલે તો રોગ ઉપજે; ૭, અણગમતી વસ્તુ ભોગવે તો રોગ ઉપજે. ૮. વારવાર વિષય સેવે તો રોગ ઊપજે. ૯ નવ બોલ સમજવાના કહ્યા તે કહે છે. રજપૂતને ક્રોધ ઘણો. ૧ ક્ષત્રિયને માન ઘણુ. ૨ ગુણકાને માયા ઘણી, ૩, બ્રાહ્મણને લોભ ઘણો. ૪ મિત્રને રાગ ઘણો ૫, શૌકને દ્વેષ ઘણો. ૬, જુગારીને શોચ ઘણો. ૭, ચોરની માતાને ચિંતા ઘણી ૮, કાયરને ભય ઘણો. ૯, દશમે બોલે નારકીના જીવને દશ પ્રકારની વેદના કહે છે અનંતી ભૂખ. ૧, અનતી તરસ, ૨, અનંતી ટાઢ, ૩; અનતી ગરમી ૪, અનતો દાઘ. ૫, અનંતો ભય ૬, અનતો જ્વર ૭, અનતી ખરજ. ૮, અનતું પરવશપણુ. ૯ અનતો શોક ૧૦. દશ પ્રકારે શ્રાવકને પસ્તાવુ પડે તે કહે છે. સાધુની જોગવાઇ હોય અને પ્રશ્નાદિક પૂછે નાહ તો સાધુ વિહાર કર્યા પછી પસ્તાવુ પડે ૧, વખાણ વાણી સાભળે નહિ તો પસ્તાવુ પડે સામાયિક–પ્રતિક્રમણ કરે નહિ તો પસ્તાવુ પડે. ૩, આહાર પાણી અસુઝતો હોય તો પસ્તાવુ પડે, ૪, ભણવાની જોગવાઈ હોય અને ભણે નહિ તો પસ્તાવુ પડે, ૫, સ્વધર્મીની ખબર લે નહિ તો પસ્તાવુ પડે, ૬ ધર્મ જાગરણ જાગે નહિ તો પસ્તાવુ પડે, ૭, સાધુની વિનયભકિત કરે નહિ તો પસ્તાવુ પડે, ૮, સાધુની સાર સભાળ લે નહિ તો પસ્તાવુ પડે. ૯, સાધુ વિહાર કરી જાય ને ખબર ન પડે તો પસ્તાવું પડે. ૧૦ દશ કારણે દેવતાનુ આયુષ્ય બધાય. દશ પ્રકારે જ્ઞાનમા વૃદ્ધિ કરનાર નક્ષત્રના નામ મૃગશર. ૧, આર્દ્રા ૨, પુષ્ય. ૩, પૂર્વા ભાદ્રપદ ૪, પૂર્વાષાઢા ૫; પૂર્વાફાલ્ગુની. ૬, મૂળ. ૭, અશ્લેષા ૮ હસ્ત ૯ ચિત્રા ૧૦ એ દશ નક્ષત્રમા જ્ઞાન ભણે તો વૃદ્ધિ થાય ને વિઘ્ન જાય ૧૧ અગિયારમે બોલે મહાવીરના ૧૧ ગણધરના નામ કહે છે ઇંદ્રભૂતિ ૧ અગ્નિભૂતિ ૨, વાયુભૂતિ ૩, વ્યકત ૪, સુધર્મા સ્વામી. ૫, મડિત પુત્ર ૬, મૌરીપુત્ર ૭, અકપિત ૮, અચળ ભ્રાતા. ૯, મહેતાર્ય. ૧૦ પ્રભાશ. ૧૧, અગિયાર બોલે જ્ઞાન વધે તે કહે છે ઉદ્યમ કરતા જ્ઞાન વધે. ૧, નિદ્રા તજે તો જ્ઞાન વધે ૨, ઉણોદરી કરે તો જ્ઞાન વધે ૩, થોડુ બોલે તો જ્ઞાન વધે. ૪, પડિતની સોબત કરે તો જ્ઞાન વધે. ૫,

નય, ૩, ઋજુ સૂત્ર નય, ૪, શબ્દ નય, ૫, સમભિરૂઢ નય, ૬, એવંભૂત નય, ૭, એ સાત પ્રકારે નય કહ્યા મઘા નક્ષત્રના સાત તારા કહ્યા છે ૮ આઠમે બોલે આચાર્યની આઠ સંપદા, આચાર સંપદા, ૧, શરીર સંપદા ૨ સૂત્ર સંપદા, ૩, વચન સંપદા, ૪, પ્રયોગ સંપદા, ૫, મતિ સંપદા, ૬, સંગ્રહ સંપદા, ૭, વાચના સંપદા, ૮, એકલવિહારી સાધુસાધ્વીનાં આઠ અવગુણ કહ્યાં છે તેનાં નામ ક્રોધી હોય તે એકલો રહે, ૧, અહંકારી હોય તે એકલો રહે. ૨, કપટી હોય તે એકલો રહે, ૩, લોભી હોય તે એકલો રહે. ૪, પાપ કરવામા આસક્ત હોય તે એકલો રહે. ૫, કુતૂહલી-મશ્કરો હોય તે એકલો રહે ૬, ચુતારો હોય તે એકલો રહે. ૭, માઠા આચારનો ધણી હોય તે એકલો રહે ૮, આઠ ગુણના ધણી એકલો હોય તેના નામ. સંયમને ઠ પ્રમાણનો ધણી ગુરુની આજ્ઞા લઇ એકલો રહે ૧, ઘણા સૂત્રનો જાણ એકલો રહે ૨, જઘન્ય નવ પૂર્વનો ભણેલો, ઉત્કૃષ્ટ ચઉદ પૂર્વનો ભણેલો એકલો રહે, ૩, ચાર જ્ઞાનનો ધણી એકલો રહે ૪, મહાબળનો ધણી એકલો રહે, ૫, કલેશ રહિત હોય તે એકલો રહે, ૬, સંતોષી હોય તે એકલો રહે, ૭, ધૈર્યવંત હોય તે એકલો રહે, ૮, આઠ ઠેકાણે મનુષ્યને ઘેલાપણું ઉત્પન્ન થાય તે કહે છે નર-નારી પરસ્પર વાતો કરે ત્યારે ઘેલા, ૧, બાળકને રમાડે ત્યારે ઘેલા, ૨ કલેશ કરે ત્યારે ઘેલા ૩, દારૂ, ભાંગ, કેફી પદાર્થ પીએ ત્યારે ઘેલા, ૪, પેચબંધ પાઘડી બાંધીને ફરે ત્યારે ઘેલા, ૫, અરીસામા મુખ જુએ ત્યારે ઘેલા, ૬, શયન સમય ઘેલા, ૭, હોળીમાં પુરુષો અને બળેવ પૂનમે સ્ત્રીઓ ૮ દેખવા આઠ પ્રકારે અંધ કહ્યા તે કહે છે, કામાંધ ૧, ક્રોધાંધ ૨, રૂપાંધ ૩, માનાંધ, ૪ મદાંધ, ૫, ચોરાંધ ૬, જુગટાંધ ૭, સુગન્ધાંધ ૮, એ આઠ આંધળા જાણવા આઠ મહાપાપી કહે છે આત્મઘાતી મહા પાપી ૧ વિશ્વાસઘાતી મહા પાપી, ૨ ગુણ ઓળવ નાર મહા પાપી ૩, ગુરુ દ્રોહી મહા પાપી, ૪, કુડી સાક્ષી પૂરે તે મહા પાપી ૫, ખોટી સલાહ આપે તે મહા પાપી, ૬ પચ્ચક્ખાણ વારંવાર ભાંગે તે મહા પાપી, ૭, હિંસામય ધર્મ પરૂપે તે મહા પાપી ૮ નવમે બોલે નવ પ્રકારે શરીરમાં રોગ ઉપજે તે કહે છે ઘણુ ખાય તો રોગ ઉપજે ૧ અજીરણમાં ખાય તથા ઘણું બેસી રહે તો રોગ

મોહ ૧૩, એ તેર કાઠીઆ. ૧૪, ચૌદમે બોલે વ્યાખ્યાન સાંભળનારનાં ૧૪ ગુણ કહે છે. ભકિતવંત હોય. ૧, મીઠા બોલો હોય ૨ ગર્વરહિત હોય ૩, સાંભળ્યા ઉપર રૂચિ હોય ૪, ચપળતારહિત એકાગ્ર ચિત્તે સાંભળનાર હોય ૫, જેવું સાંભળે તેવુ પૂછનારને બરાબર કહે ૬, વાણીને પ્રકાશમા લાવનાર હોય ૭, ઘણાં શાસ્ત્ર સાભળીને તેના રહસ્યનો જાણ હોય ૮, ધર્મકાર્યમાં આળસ ન કરનાર હોય ૯, ધર્મ સાભળતાં નિદ્રા ન કરનાર હોય ૧૦, બુદ્ધિવંત હોય ૧૧, દાતાર ગુણ હોય, ૧૨, જેની પાસે ધર્મ સાંભળે તેના ગુણનો ફેલાવો કરનાર હોય ૧૩, કોઈની નિંદા ન કરે તેમજ તેમનો વાદવિવાદ ન કરે ૧૪, ૧૫ પંદરમે બોલે વિનીત શિષ્યના પદર ગુણ કહે છે ગુરુથી નીચા આસને બેસવાવાળો હોય ૧, ચપળપણા રહિત હોય ૨, માયા રહિત હોય ૩, કુતૂહલરહિત હોય ૪, કર્કશ વચનરહિત હોય ૫, લાંબો પહોચે તેવો ક્રોધ ન કરનાર હોય ૬, મિત્ર સાથે મિત્રતા રાખે ૭ સૂત્ર ભણી મદ ન કરે ૮, આચાર્યાદિની નિંદા ન કરે. ૯ શિખામણ દેનાર ઉપર ક્રોધ ન કરે ૧૦ પૂઠ પાછળ વાલેસરીના ગુણ બોલે ૧૧, કલેશ, મમતા, રહિત હોય ૧૨, તત્ત્વનો જાણ હોય ૧૩, વિનયવંત હોય ૧૪, લજ્જાવંત તથા ઇંદ્રિયનો દમનાર હોય ૧૫, સોળમે બોલે સોળ પ્રકારના વચન જાણવા તે કહે છે એક વચન ઘટ, પટ, વૃક્ષ ૧, દ્વિવચન ઘટૌ, પટૌ, વૃક્ષૌ ૨, બહુવચન ઘટા , પટા :, વૃક્ષા ૩, સ્ત્રીલિંગે વચન કુમારી નગરી, નદી. ૪, પુરુષલિંગે વચન દેવ નર, અરિહંત, સાધુ ૫ નપુસકલિંગે વચન ' કપટં, કમળ, નેત્ર. ૬, અતીતકાળ વચન (ગયો કાળ) : કરેલુ થએલુ, ૭ અનાગતકાળ વચન (આવતો કાળ) કરશે, થશે, ભાંગશે, ૮ વર્તમાન કાળ વચન ' કરે છે થાય છે, ભણે છે ૯ પરોક્ષ વચન : એ કાર્ય તેણે કર્યું ૧૦ પ્રત્યક્ષ વચન એમ જ છે ૧૧, ઉપનીત વચન એ પુરુષ રૂપવંત છે ૧૨, અપનીત વચન . જેમ એ પુરુષ કુરૂપવંત છે ૧૩, ઉપનીત અપનીત વચન : જેમ એ રૂપવંત પણ કુશીલીઓ છે ૧૪, અપનીત ઉપનીત વચન , જેમ એ પુરુષ કુશીલીઓ પણ રૂપવંત છે ૧૫, અધ્યાત્મ વચન ભગ્ન બોલે (તુટેલુ વચન) રૂ પાણીઆની પેરે રૂ પા ૧૬ સત્તરમે બોલે સત્તર પ્રકારનો સયમ

વિનય કરે તો જ્ઞાન વધે ૬, કપટરહિત તપ કરે તો જ્ઞાન વધે ૭, સંસાર અસાર જાણે તો જ્ઞાન વધે ૮, માંહોમાંહી ચર્ચા–વાર્તા કરે તો જ્ઞાન વધે ૯, જ્ઞાની પાસે ભણે તો જ્ઞાન વધે ૧૦, ઇંદ્રિયોના વિષયનો ત્યાગ કરે તો જ્ઞાન વધે ૧૧, મૂળ નક્ષત્રના અગિયાર તારા છે ૧૧ બારમે બોલે બાર કારણે આત્માનું પરમ કલ્યાણ થાય તે કહે છે. સમકિત નિર્મળ પાળે તો આત્માનું પરમ કલ્યાણ થાય. શ્રેણિક રાજાની પેરે ૧, નિયાણારહિત કરણી કરે તો પરમ કલ્યાણ થાય–તામલી તાપસની પેરે ૨, મન વચન કાયાના જોગ કબજે રાખે તો પરમ કલ્યાણ થાય. ગજસુકુમાર મુનિની પેરે ૩, છતી શક્તિએ ક્ષમા કરે તો પરમ કલ્યાણ થાય–પરદેશી રાજાની પેરે ૪, પાંચ ઈંદ્રિયનું દમન કરે તો પરમ કલ્યાણ થાય–ધર્મરૂચી અણગારની પેરે ૫, સાધુનો શુદ્ધ આચાર પાળે તો પરમ કલ્યાણ થાય–ધન્ના અણગારની પેરે. ૬, ધર્મ ઉપર શ્રદ્ધા–પ્રતિત રાખે તો પરમ કલ્યાણ થાય–વરૂણ નાગ નતુઆના મિત્રની પેરે ૭, માયા કપટ છાંડે તો પરમ કલ્યાણ થાય–મલ્લિનાથના છ મિત્રની પેરે ૮, આશ્રવમાં સંવર નીપજાવે તો પરમ કલ્યાણ થાય–સંજતિ રાજાની પેરે ૯, રોગ આવે હાય વોય ન કરે તો પરમ કલ્યાણ થાય અનાથી નિર્ગ્રંથની પેરે ૧૦ પરિષહ આવ્યે સમભાવ રાખે તો પરમ કલ્યાણ થાય–મેતારજ મુનિની પેરે. ૧૧ તૃષ્ણા ઉત્પન્ન થઇ–તેને પાછી વાળે તો પરમ કલ્યાણ થાય–કપીલ કેવળીની પેરે. ૧૨ ૧૩–તેરમે બોલે તેર તણખા કહે છે–જન્મરૂપી રૂ અને મરણરૂપી તણખો. ૧ સંજોગરૂપી રૂ અને વિજોગરૂપી તણખો ૨, શાતારૂપી રૂ અને અશાતારૂપી તણખો ૩ સંપદારૂપી રૂ અને આપદારૂપી તણખો ૪, હરખરૂપી રૂ અને શોકરૂપી તણખો ૫, શીલરૂપી રૂ અને કુશીલરૂપી તણખો ૬, જ્ઞાનરૂપી રૂ અને અજ્ઞાનરૂપી તણખો; ૭, સમકિત રૂપી રૂ અને મિથ્યાત્વરૂપી તણખો ૮, સંજમરૂપી રૂ અને અસંજમરૂપી તણખો. ૯, તપસ્વીરૂપી રૂ અને ક્રોધરૂપી તણખો. ૧૦, વિવેકરૂપી રૂ અને અભિમાનરૂપી તણખો, ૧૧ સ્નેહરૂપી રૂ અને માયારૂપી તણખો, ૧૨, સંતોષરૂપી રૂ અને લોભરૂપી તણખો, ૧૩, એ તેર તણખા. હવે તેર કાઠીઆ કહે છે જુઆર ૧ આળસ ૨ શોક ૩ ભય ૪, વિકથા ૫, કૌતુક ૬, ક્રોધ ૭, કૃપણ બુદ્ધિ ૮, અજ્ઞાન ૯, વહેમ ૧૦, નિદ્રા ૧૧, મદ ૧૨,

વિનય કરે તો ૧૦, બે વખત પ્રતિક્રમણ કરે તો ૧૧, વ્રત પચ્ચક્ખાણ ચોખ્ખાં પાળે તો ૧૨, ધર્મધ્યાન, શુકલધ્યાન ધ્યાવે તો ૧૩, બાર ભેદે તપ કરે તો ૧૪, સુપાત્રને દાન દે તો ૧૫, વૈયાવચ્ચ કરે તો ૧૬, સર્વ જીવને સુખ ઉપજાવે તો ૧૭, અપૂર્વ જ્ઞાન ભણે તો ૧૮ સૂત્રની ભકિત કરે તો ૧૯, તીર્થંકરનો માર્ગ દીપાવે તો ૨૦, એ વીસ ૨૧, એકવીશમે બોલે શ્રાવકના એકવીશ ગુણ કહે છે. અક્ષુદ્ર ૧, જશવંત ૨, સૌમ્ય પ્રકૃતિ ૩ લોકપ્રિય ૪, સ્વભાવ આકરો નહિ ૫, પાપથી ડરે ૬, શ્રદ્ધાવંત ૭, લબ્ધલક્ષ ૮, લજ્જાવંત ૯, દયાવંત ૧૦, મધ્યસ્થ ૧૧, ગંભીર ૧૨, સૌમ્યદૃષ્ટિ ૧૩ ગુણરાગી ૧૪, ધર્મકથક ૧૫, સાચાનો પક્ષ કરનાર ૧૬, શુદ્ધ વિચારી ૧૭, ઘરડાની રીતે ચાલનાર ૧૮, વિનયવંત ૧૯, કીધેલા ગુણને ભૂલે નહીં ૨૦, પરહિતકારી ૨૧, એ એકવીશ ૨૨ બાવીસમે બોલે બાવીસ જણ સાથે વાદ ન કરવો તે કહે છે, ધનવંત સાથે ૧ બળવંત સાથે ૨, ઘણો પરિવાર સાથે ૩ તપસ્વી સાથે ૪, હલકા માણસ સાથે ૫ અહંકારી સાથે ૬, ગુરુ સાથે ૭, સ્થિવર સાથે ૮, ચોર સાથે ૯, જુગારી સાથે ૧૦, રોગી સાથે ૧૧, ક્રોધી સાથે ૧૨, જુઠાબોલા સાથે ૧૩, કુસંગી ૧૪, રાજા સાથે ૧૫ શીતળ લેશ્યાવાળા સાથે ૧૭, મોઢે મીઠાબોલા 'સાથે ૧૮, દાનેશ્રી સાથે ૧૯, જ્ઞાની સાથે ૨૦, ગુણકા સાથે ૨૧, બાળક સાથે ૨૨, એ બાવીસ ૨૩, ત્રેવીસ મે બોલે પાંચ ઈંદ્રિયના ત્રેવીશ વિષય કહે છે, શ્રોતેંદ્રિયના ત્રણ વિષય, જીવ શબ્દ ૧. અજીવ શબ્દ ૨ મિશ્ર શબ્દ ૩, ચક્ષુ ઇંદ્રિયના પાંચ વિષય, કાળો ૧, પીળો ૨, લીલો ૩, રાતો ૪, ધોળો ૫, ઘ્રાણેંદ્રિયના બે વિષય, સુભીં ગંધ ૧, દુર્ભીં ગંધ ૨, કુલ દશ ફરસ ઇંદ્રિયના આઠ વિષય, તે ખરખરો ૧૧, સુહાળો ૧૨, હલકો ૧૩, ભારે ૧૪, ટાઢો ૧૫, ઉનો ૧૬, લુખો ૧૭, ચીકણો ૧૮, રસઈંદ્રિયના પાચ વિષય તીખો ૧૯, કડવો ૨૦, કષાયલો ૨૧, ખાટો ૨૨, મીઠો ૨૩ ૨૪ ચોવીસમે બોલે ચોવીસ ટોટા કહે છે, ભણવા ગણવાની આળસ કરે તો જ્ઞાનનો ટોટો, બહુસૂત્રીની શાખ ૧, સાધુ સાધ્વીના દર્શન ન કરે તો સમકિતનો ટોટો સોમિલ બ્રાહ્મણની શાખ ૨, વખતસર પ્રતિક્રમણ ન કરે તો વ્રત પચ્ચક્ખાણનો ટોટો, ઉત્તરાધ્યયન અધ્યયન ૨૫ ની શાખ ૩, સાધુ–સાધ્વી માહોમાહી

કહે છે પૃથ્વીકાયની દયા પાળવી તે સયમ ૧, અપકાયની દયા પાળવી તે સયમ ૨, તેઉકાયની ૩, વાયુકાયની ૪, વનસ્પતિકાયની ૫, બેઈદ્રિયની ૬, તે ઇંદ્રિયની ૭ ચૌરેંદ્રિયની ૮, પંચેંદ્રિયની ૯ અજીવકાયની ૧૦, પેહાની ૧૧, ઉપેહાની ૧૨, પમજણાંની ૧૩, પરીઠાવણીઆ ૧૪, મન ૧૫, વચન ૧૬, કાયા ૧૭, એ સત્તર પ્રકારનો સયમ ૧૭ અઢારમે બોલે અઢાર દ્રવ્ય દિશા કહે છે પૂર્વ ૧, પશ્ચિમ ૨, ઉત્તર ૩, દક્ષિણ ૪; ઇશાન ખુણો ૫, અગ્નિખુણો ૬, ૬, નૈઋત્ય ખુણો ૭ વાયવ્ય ખુણો ૮ વિદિશાના આઠ આંતરા એ બધા થઇને સોળ ઊંચી સત્તર અને નીચી અઢાર, એ અઢાર. અઢાર ભાવ દિશા કહે છે ; પૃથ્વી ૧, અપ ૨, તેઉ ૩, વાયુ ૪, અગ્રબીઆ ૫, મૂળબીઆ ૬, પોરબીઆ ૭ ,ખધબીઆ ૮, બેઇંદ્રિય ૯, તેઇંદ્રિય ૧૦ ચૌરેંદ્રિય ૧૧, પંચેંદ્રિય ૧૨, તિર્યંચ ૧૩, કર્મભૂમિ ૧૪, અકર્મભૂમિ ૧૫, છપ્પન અતરદ્વીપા ૧૬, દેવતા ૧૭ નારકી ૧૮, એ અઢાર, ઓગણીસમે બોલે કાઉસગ્ગના ઓગણીસ દોષ કહે છે ઢીંચણ ઉપર એક પગ રાખીને કાઉસગ્ગ કરે તો દોષ ૧; કાયા આધીપાછી હલાવે તો દોષ ૨, ઓઠીંગણ દે તો દોષ ૩, માથુ નનાવી ઊભો રહે તો દોષ ૪, બે હાથ ઊંચા રાખે તો દોષ ૫, મોડે, માથે ઓઢે તો દોષ ૬, પગ ઉપર પગ રાખે તો દોષ ૭, શરીર વાકુ રાખે તો દોષ ૮, સાધુની બરાબર રહે તો દોષ ૯, ગાડાની ઊંધની પેરે ઊભો રહે તો દોષ ૧૦ કેડથી વાંકો ઊભો રહે તો દોષ ૧૧, રજોહરણ ઊંચો રાખે તો દોષ ૧૨, એક આસને ન રહે તો દોષ ૧૩, આંખ ઠેકાણે ન રાખે તો દોષ ૧૪, માથુ હલાવે તો દોષ ૧૫ ખોખારો કરે તો દોષ ૧૬ ઊઠ હલાવે તો દોષ, ૧૭, ઊઠ મરડે તો દોષ ૧૮, શૂન્ય ચિત્ત રાખે તો દોષ ૧૯, ૨૦ વીસમે બોલે વીસ પ્રકારે જીવ તીર્થંકર ગોત્ર બાધે તે કહે છે અરિહંતનાં ગુણગ્રામ કરે તો કર્મની ક્રોડ ખપાવે ઉત્કૃષ્ટ રસ આવે તો તીર્થંકર ગોત્ર બાંધે ૧ સિદ્ધનાં ગુણગ્રામ કરે તો ૨ સિદ્ધાંતનાં ગુણગ્રામ કરે તો ૩ ગુરુનાં ગુણગ્રામ કરે તો ૪ સ્થિવરનાં ગુણગ્રામ કરે તો ૫ બહુસૂત્રીના ગુણગ્રામ કરે તો ૬, તપસ્વીના ગુણગ્રામ કરે તો ૭, જ્ઞાન ઉપર ઉપયોગ વારવાર રાખે તો ૮, શુદ્ધ સમકિત પાળે તો ૯

વિનય કરે તો ૧૦, બે વખત પ્રતિક્રમણ કરે તો ૧૧, વ્રત પચ્ચક્‌ખાણ ચોખ્ખાં પાળે તો ૧૨, ધર્મધ્યાન, શુકલધ્યાન ધ્યાવે તો ૧૩, બાર ભેદે તપ કરે તો ૧૪, સુપાત્રને દાન દે તો ૧૫, વૈયાવચ્ચ કરે તો ૧૬, સર્વ જીવને સુખ ઉપજાવે તો ૧૭, અપૂર્વ જ્ઞાન ભણે તો ૧૮ સૂત્રની ભક્તિ કરે તો ૧૯, તીર્થંકરનો માર્ગ દીપાવે તો ૨૦, એ વીસ. ૨૧, એકવીશમે બોલે શ્રાવકના એકવીશ ગુણ કહે છે અક્ષુદ્ર ૧, જશવંત ૨, સૌમ્ય પ્રકૃતિ ૩. લોકપ્રિય ૪, સ્વભાવ આકરો નહિ ૫, પાપથી ડરે ૬, શ્રદ્ધાવંત ૭, લબ્ધલક્ષ ૮, લજ્જાવંત ૯, દયાવંત ૧૦, મધ્યસ્થ ૧૧, ગંભીર ૧૨, સૌમ્યદૃષ્ટિ ૧૩ ગુણરાગી ૧૪, ધર્મકથક ૧૫, સાચાનો પક્ષ કરનાર ૧૬, શુદ્ધ વિચારી ૧૭, ઘરડાની રીતે ચાલનાર ૧૮, વિનયવંત ૧૯, કીધેલા ગુણને ભૂલે નહીં ૨૦, પરહિતકારી ૨૧, એ એકવીશ. ૨૨ બાવીસમે બોલે બાવીસ જણ સાથે વાદ ન કરવો તે કહે છે, ધનવંત સાથે ૧ બળવંત સાથે ૨, ઘણો પરિવાર સાથે ૩. તપસ્વી સાથે ૪, હલકા માણસ સાથે ૫ અહંકારી સાથે ૬, ગુરુ સાથે ૭, સ્થિવર સાથે ૮, ચોર સાથે ૯, જુગારી સાથે ૧૦, રોગી સાથે ૧૧, ક્રોધી સાથે ૧૨, જુઠાબોલા સાથે ૧૩, કુસંગી ૧૪, રાજા સાથે ૧૫ શીતળ લેશ્યાવાળા સાથે ૧૭, મોઢે મીઠાબોલા સાથે ૧૮, દાનેશ્રી સાથે ૧૯, જ્ઞાની સાથે ૨૦, ગુણકા સાથે ૨૧, બાળક સાથે ૨૨, એ બાવીસ ૨૩, ત્રેવીસ મે બોલે પાંચ ઈંદ્રિયના ત્રેવીશ વિષય કહે છે, શ્રોતેંદ્રિયના ત્રણ વિષય, જીવ શબ્દ ૧. અજીવ શબ્દ ૨ મિશ્ર શબ્દ ૩, ચક્ષુ ઇંદ્રિયના પાંચ વિષય, કાળો ૧, પીળો ૨, લીલો ૩, રાતો ૪, ધોળો ૫, ઘ્રાણેંદ્રિયના બે વિષય, સુભીં ગંધ ૧, દુભીં ગંધ ૨, કુલ દશ ફરસ ઇંદ્રિયના આઠ વિષય, તે ખરખરો ૧૧, સુંહાળો ૧૨, હલકો ૧૩, ભારે ૧૪, ટાઢો ૧૫, ઉનો ૧૬, લુખો ૧૭, ચીકણો ૧૮, રસઈંદ્રિયના પાચ વિષય તીખો ૧૯, કડવો ૨૦, કષાયલો ૨૧, ખાટો ૨૨, મીઠો ૨૩ ૨૪ ચોવીસમે બોલે ચોવીસ ટોટા કહે છે, ભણવા ગણવાની આળસ કરે તો જ્ઞાનનો ટોટો, બહુસૂત્રીની શાખ ૧, સાધુ સાધ્વીના દર્શન ન કરે તો સમકિતનો ટોટો સોમિલ બ્રાહ્મણની શાખ ૨, વખતસર પ્રતિક્રમણ ન કરે તો વ્રત પચ્ચક્‌ખાણનો ટોટો, ઉત્તરાધ્યયન અધ્યયન ૨૫ ની શાખ ૩, સાધુ–સાધ્વી માંહોમાહી

ગૈયાવચ્ચ ન કરે તો તીર્થનો ટોટો; ઠાણાજની શાખ ૪; તપસ્યાની ને આવાસ્ની ચોરી કરે તો દેવતામાં ઊંચી પદવીનો ટોટો દશવૈકાલિક ભગવતીની શાખ ૫, કઠણ કલુષ ભાવ રાખે તો શીતળાનો ટોટો, સમાવાયગની શાખ ૬; અજતનાથી ચાલે તો જીવદયાનો ટોટો; દશવૈકાલિકની શાખ ૭ રૂપનો ને જોબનનો મદ કરે તો શુભ કર્મનો ટોટો, પન્નવણાની શાખ ૮, મોટાનો વિનય ન કરે તો તીર્થંકરની આજ્ઞાનો ટોટો, વ્યવહાર સૂત્રની શાખ ૯ માયા કપટ કરે તો જશ-કીર્તિનો ટોટો, આચારાંગની શાખ ૧૦ પાછલી રાત્રે ધર્મ જાગ્રિકા ન જાગે તો ધર્મધ્યાનનો ટોટો. નિશીથની શાખ ૧૧, ક્રોધ કલેશ કરે તો સ્નેહ ભાવનો ટોટો, ચેડા કુણિકની શાખ ૧૨, મન ઊંચુ નીચુ કરે તો અક્કલનો ટોટો, ભૃગુ પુરોહિતની શાખ ૧૩, સ્ત્રીના લાલચુને બ્રહ્મચર્યનો ટોટો, ઉત્તરાધ્યયનની શાખ ૧૪, સાધુ-સાધ્વી, શ્રાવક-શ્રાવિકા માંહોમાંહી હેત મેળાપ ન રાખે તો જૈન ધર્મનો ટોટો, શંખ પોખલીજીની શાખ ૧૫, સુપાત્રને ઉલ્લાસ ભાવે દાન ન આપે તો પુણ્ય પ્રકૃતિનો ટોટો, કપિલા દાસીની શાખ ૧૬, સાધુ ગામ, નગર વિહાર ન કરે તો ધર્મ કથાનો ટોટો, સેલક રાજઋષિની શાખ ૧૭ ભણે નહિ તો જિનશાસનનો ટોટો, સમાચારીની શાખ ૧૮, વ્રત પચ્ચખાણની આલોયણા કરે નહિ તો મોક્ષના સુખનો ટોટો, પાર્શ્વનાથની બસે છપ્પન સાધ્વીની શાખ ૧૯ અરિહંત ધર્મ ને ચાર તીર્થના અવર્ણવાદ બોલે તો સત્ ધર્મનો ટોટો, ઠાણાંગની શાખ ૨૦ સાધુનું વચન માને નહી તો ઊંચી ગતિનો ટોટો, બ્રહ્મદત્તની શાખ ૨૧, સાધુ-સાધ્વી, ગુરુ-ગુરુણીની આજ્ઞા ઉત્થાપે તો આરાધકપણાનો ટોટો, સુકુમાલિકાની શાખ તથા ખંધકજીની શાખ ૨૨, ભગવાનના વચન ઉપર શ્રદ્ધા ન રાખે તો શુદ્ધ માર્ગનો ટોટો, જમાલીની શાખ ૨૩, ભણેલું વારવાર સંભાળે નહિ તો મેળવેલી વિદ્યાનો ટોટો, જવઋષિની, શાખ ૨૪ ૨૫ પચીસમે બોલે સાઢાપચીશ આર્યદેશ તથા તેની નગરીના નામ કહે છે મગધ દેશ-રાજગૃહિ નગરી ૧, અંગ દેશ, ચંપાનગરી ૨, બંગદેશ-તામલિપ્ત નગરી ૩ કલીંગ દેશ-કંચનપુર નગરી ૪ કાસીદેશ-વાણારસી નગરી, ૫, કોશળદેશ-અયોધ્યાનગરી ૬; કુરૂદેશ-ગજપુર નગરી ૭, કુશવર્ત દેશ-સોરીપુર નગરી ૮, પંચાળ

દેશ-કપિલપુર નગરી ૯ જંગલ દેશ-અહીછત્રા નગરી ૧૦ કચ્છ દેશ-કૌસંબી નગરી ૧૧, સાંડીલ દેશ-નંદીપુર નગરી ૧૨ માળવ દેશ-ભદ્દિલપુર નગરી ૧૩, વચ્છ દેશ-વૈરાટનગરી ૧૪, દશારણ દેશ-મૃગાવતી નગરી ૧૫, વરણદેશ-ઇચ્છાપુરી નગરી ૧૬, વિદેહ દેશ-શિવાવતી નગરી ૧૭, સિંધદેશ-વિતીભય પાટણ નગરી ૧૮, સૌવીર દેશ-મથુરા નગરી ૧૯, વિદેહ દેશ-મિથિલા નગરી ૨૦, સુરસેન દેશ-પાવાપુર નગરી ૨૧, ભગ દેશ-માંસપુર નગરી ૨૨, પાટણ દેશ-કાંડવતી નગરી ૨૩, કુણાલ દેશ-સાવર્થી નગરી ૨૪, સોરઠ દેશ-દ્વારકા નગરી ૨૫, કેકાર્ધ દેશ-શ્વેતાંબિક નગરી ૨૬, એ સાડીપચીસ આર્ય દેશ.

ઇતિ શ્રી પચીશ બોલ

અથ શ્રી શ્રોતા અધિકાર

શ્રી નન્દિસૂત્રમાં શ્રોતા અધિકાર નીચે મુજબ છે :

ગાથા-૧ સેલ ઘણ ,૨ કુડગ ૩, ચાલણી, ૪ પરિપુણગ, ૫ હંસ, ૬ મહિસ, ૭ મેસે ય ૮ મસગ, ૯ જલુગ, ૧૦ બિરાલી, ૧૧ જાહગ, ૧૨ ગો, ૧૩ ભેરિ, ૧૪ આભીરી સા ૧

ચૌદ પ્રકારના શ્રોતા છે તેમા

૧. સેલ ઘણ-તે પથ્થર ઉપર જેમ મેઘ વરસે પણ પથ્થર પાણીથી ભીજાય નહિ, તેમ એકેક શ્રોતા વ્યાખ્યાનાદિ સાંભળે પણ સમ્યક્જ્ઞાન પામે નહિ, બુદ્ધ થાય નહિ

દ્રષ્ટાંત-કુશિષ્ય રૂપી પથ્થર, સદ્‌ગુરુ રૂપી મેઘ અને બોધ રૂપ પાણી, મુગશેલીઆ તથા પુષ્કરાવર્ત્ત મેઘનુ દ્રષ્ટાત: . જેમ પુષ્કરાવર્ત્ત મેઘથી મુગશેલીઓ પલળ્યો નહિ તેમ એકેક કુશિષ્ય મહાન્ સંવેગાદિક ગુણયુકત આચાર્યના પ્રતિબોધ્યા પણ સમજે નહિ, વૈરાગ્ય રંગ પામે નહિ, માટે તે શ્રોતા છાંડવા યોગ્ય છે. એ અવિનીતનુ દૃષ્ટાત જાણવુ

જેમ કાળી ભૂમિને વિષે મેઘ વરસે તો તે વળી ભીંજે તથા પાણી પણ રાખે તથા ગોધૂમાદિક (ઘઉં પ્રમુખ) ની વળી નિષ્પત્તિ કરે તેમ વિનીત સુશિષ્ય પણ ગુરુની ઉપદેશરૂપ વાણી સાંભળી હૃદયમાં ધારી રાખે, ગૈશચ્ચે કરી ભીંજાય અને અનેક બીજા ભવ્ય જીવને જિન ધર્મ વિષે પ્રવર્તાવે, માટે તે શ્રોતા આદરવાયોગ્ય છે ૧

૨ કુંભ-કુંભનુ દ્રષ્ટાંત. તે કુંભના આઠ ભેદ છે, તેમાં પ્રથમ ઘડો સંપૂર્ણ ઘડાના ગુણે કરી વ્યાપ્ત છે તેના ત્રણ ગુણ ૧ તે મધ્યે પાણી ભર્યા થકાં કિંચિત્ બહાર જાય નહિ. ૨ પોતે શીતળ છે માટે બીજાની પણ તૃષા ઉપશમાવે, શીતલ કરે. ૩ પરની મલિનતા પણ પાણીથી દૂર કરે. તેમ એકેક શ્રોતા વિનયાદિ ગુણે કરી સંપૂર્ણ ભર્યો છે તે ત્રણ ગુણ કરે ૧ ગુર્વાદિકનો ઉપદેશ સર્વ ધારી રાખે, કિંચિત વિસારે નહિ. ૨ પોતે જ્ઞાન પામી શીતલ થઇ પામ્યા છે અને ભવ્ય જીવને ત્રિવિધ તાપ સમાવી શીતળ કરે. ૩ ભવ્ય જીવની સંદેહ રૂપી મલિનતા ટાળે. એ શ્રોતા આદરવાયોગ્ય છે.

૨ એક ઘડો પડખે કાણો છે તેમાં ભરે તો અડધુ પાણી રહે ને અડધુ પાણી વહી જાય. તેમ એકેક શ્રોતા વ્યાખ્યાનાદિ સાંભળે તો અડધુ ધારી રાખે, અડધુ વિસરી જાય.

૩ એક ઘડો હેઠે કાણો છે તેમાં પાણી ભરે તો સર્વ પાણી વહી જાય પણ રહે નહિ તેમ એકેક શ્રોતા વ્યાખ્યાનાદિ સાંભળે તો સર્વ વિસારે પણ ધારે નહિ.

૪ એક ઘડો નવો છે તેમાં પાણી ભરે તો થોડો થોડો ઝમીને ખાલી થાય, તેમ એકેક શ્રોતા જ્ઞાનાદિ અભ્યાસ કરે પણ થોડે થોડે જ્ઞાન વિસારે.

૫ એક ઘડો દુર્ગંધ વાસિત છે, તેમાં પાણી ભરે તો પાણીના ગુણ બગાડે, તેમ એકેક શ્રોતા મિથ્યાત્વાદિક દુર્ગંધે કરી વાસિત છે તેમને સૂત્રાદિક ભણાવતાં જ્ઞાનના ગુણને વણસાડે

૬ એક ઘડો સુગંધે કરી વાસિત છે તેમાં પાણી ભરે તો પાણીના ગુણને વધારે, તેમ એકેક શ્રોતા સમકિતાદિક સુગંધે કરી વાસિત છે તેમને સૂત્રાદિક ભણાવતાં જ્ઞાનના ગુણને દીપાવે.

૭ એક ઘડો કાચો છે તેમાં પાણી ભરે તો ઘડો ભીંજાઇને વિણસી જાય, તેમ એકેક શ્રોતા અલ્પબુદ્ધિવાળાને સૂત્રાદિકનુ જ્ઞાન આપતાં તે નયપ્રમુખને નહિ જાણુવાથી તે જ્ઞાનથી તથા માર્ગથી ભ્રષ્ટ થાય.

૮ એક ઘડો ખાલી છે તે ઉપરથી ખુઆરૂ ઢાંકી વર્ષાકાળે નેવાં હેઠે પાણી ઝીલવા મૂક્યું, પણ પાણી અંદર આવે નહિ, ને તળે પાણી ઘણુ થવાથી ઉપર તરે ને વાયરાદિકે કરી ભીત પ્રમુખે અથડાઈને ફૂટી જાય; તેમ એકેક શ્રોતા સદ્ગુરુની સભામાં વ્યાખ્યાન સાંભળવા બેસે પણ ઊંઘ પ્રમુખના યોગે કરી જ્ઞાનરૂપ પાણી હૃદયમાં આવે નહિ ને ઘણી ઊંઘના પ્રભાવે કરી ખોટા ડોળરૂપ વાયરે કરી અથડાય છે, તો સભાથી અપમાન પ્રમુખ પામે તથા ઊંઘમાં પડવાથી પોતાના શરીરને નુકસાન થાય

૩ ચાલણી–એકેક શ્રોતા ચાલણી સમાન છે, ચાલણીના બે પ્રકાર: ૧. એવો છે કે ચાલણી પાણીમાં મૂકે ત્યારે પાણીથી સંપૂર્ણ ભરી દેખાય અને ઉપાડી લઇએ ત્યારે ખાલી દેખાય, તેમ એકેક શ્રોતા વ્યાખ્યાનાદિ સભામાં સાભળવા બેસે ત્યારે વૈરાગ્યાદિ ભાવનાએ કરી સંપૂર્ણ ભર્યા દેખાય અને સભાથી ઉઠી બહાર જાય ત્યારે વૈરાગ્ય રૂપ પાણી કિંચિત્ પણ દેખાય નહિ એ શ્રોતા છાંડવાયોગ્ય છે

૨. ચાલાણીએ ઘઉ પ્રમુખનો આટો (લોટ) ચાળવા માંડયો, ત્યારે આટો નીકળી જાય ને કાંકરા પ્રમુખ કચરો ગ્રહી રાખે, તેમ એકક શ્રોતા વ્યાખ્યાનાદિ સાંભળતાં ઉપદેશક તથા સૂત્રના ગુણુ ગુણ જાવા દે, અને સ્ખલના પ્રમુખ અવગુણુ રૂપ કચરો ગ્રહી રાખે, માટે તે છાંડવા યોગ્ય છે

૪ પરિપુણગ–તે સુઘરી પક્ષીના માળાનુ દૃષ્ટાંત. સુઘરી પક્ષીના માળાથી ઘૃત (ઘી) ગાળતાં ઘૃત ઘૃત નીકળી જાય અને કીટી પ્રમુખ કચરો ગ્રહી રાખે, તેમ એકેક શ્રોતા આચાર્ય પ્રમુખના ગુણુ ત્યાગ કરી અવગુણુ ગ્રહણુ કરે એ શ્રોતા છાંડવાયોગ્ય છે.

૫ હંસ–હંસને દૂધ, પાણી એકઠાં કરી પીવા માટે આપ્યા હોય, તો તે પોતાની ચાંચમાં ખટાશના ગુણે કરી દૂધ પીએ ને પાણી ન પીએ, તેમ વિનીત શ્રોતા ગુર્વાદિકના ગુણુ ગ્રહે ને અવગુણુ ન લે, એ આદરણીય છે.

૬ મહિષ-ભેંસો જેમ પાણી પીવા માટે જલાશયમાં જાય, પાણી પીવા જલમા પ્રથમ પ્રવેશ કરે, પછી મસ્તક પ્રમુખે કરી પાણી ડહોળે ને મલમૂત્ર કરી પછી પોતે પીવે, પણ શુદ્ધ જલ પોતે ન પીએ, અન્ય યૂથને પણ પીવા ન દે, તેમ કુશિષ્ય શ્રોતા વ્યાખ્યાનાદિકમાં કલેશરૂપ પ્રશ્નાદિક કરી વ્યાખ્યાન ડહોળે, પોતે શાંતપણે સાંભળે નહિ ને અન્ય સભાજનોને શાંત રસથી સાભળવા ન દે, એ છાંડવાયોગ્ય છે.

૭ મેષ-બકરા જેમ પાણી પીવા જલસ્થાનકે નદી પ્રમુખમાં જાય, ત્યારે કઠિ રહી પગ નીચા નમાવી પાણી પીએ, ડહોળે નહિ ને અન્ય યૂથને પણ નિર્મળ પીવા દે, તેમ વિનીત શિષ્ય શ્રોતા વ્યાખ્યાનાદિક નમ્રતા તથા શાંત રસથી સાભળે, અન્ય સભાજનોને સાભળવા દે, એ આદરણીય છે

૮ મસગ-તેના બે પ્રકાર ૧ મસગ તે ચામડાની કોથળી તેમાં વાયરો ભરાય ત્યારે અત્યત ફૂલેલી દેખાય પણ તૃષા શમાવે નહિ, પણ વાયરો નીકળી જાય ત્યારે ખાલી થાય, તેમ એકેક શ્રોતા અભિમાનરૂપ વાયરો કરી શુષ્ક જ્ઞાનીવત્ તડાકા મારે પણ પોતાના તથા અન્યના આત્માને શાત રસ પમાડે નહિ, એ છાંડવાયોગ્ય છે

૨. મસગ તે મચ્છર નામે, જતુ, અન્યને ચટકા મારી પરિતાપ ઉપજાવે પણ ગુણ ન કરે અને ખણુજ ઉત્પન્ન કરે, તેમ એકેક કુશ્રોતા ગુર્વાદિકને જ્ઞાન-અભ્યાસ કરાવતાં ઘણો પરિશ્રમ આપે તથા કુવચનરૂપ ચટકા મારે પણ ગુણ તે વૈયાવચ્ચ પ્રમુખ કાઇપણ ન કરે અને ચિત્તમા અસમાધિ ઉપજાવે એ છાંડવા યોગ્ય છે

૯ જલુગ-તેના બે પ્રકાર ૧ જલો નામે જતુ ગાય પ્રમુખના સ્તનમા વળગે ત્યારે લોહી પીએ પણ દૂધ ન પીએ, તેમ એકેક અવિનીત કુશિષ્ય શ્રોતા આચાર્યાદિકની સાથે રહ્યા થકા તેમનાં છિદ્રો ગવેષે પણ ક્ષમાદિક ગુણ ન ગ્રહણ કરે, માટે છાંડવા યોગ્ય છે

૨ જળો નામે જતુ ગુમડા ઉપર મૂકીએ ત્યારે ચટકો મારે ને દુખ ઉપજાવે અને ગુડલાલ (બગડેલુ) લોહી પીએ ને પછી શાંતિ કરે, તેમ એકેક વિનીત શિષ્ય શ્રોતા આચાર્યાદિક સાથે રહ્યા થકા પ્રથમ વચનરૂપ ચટકો ભરે-ઠાલે અઠાલે બહુ અભ્યાસ કરતાં મહેનત

કરાવે-પછી સંદેહરૂપી બિગાડ કાઢી ગુર્વાદીકને શાંતિ ઉપજાવે-પરદેશી રાજાવત્ એ આદરવા યોગ્ય છે.

૧૦ બિરાલી-બિલાડી દૂધનુ ભાજન સીકાથી ભોંયપર નીચું નાંખીને રજકણ સહિત દૂધ પીએ, તેમ એકેક શ્રોતા આચાર્યાદિક પાસેથી સૂત્રાદિક અભ્યાસ કરતા અવિનય બહુ કરે, તથા પર પાસે પ્રશ્ન પૂછાવી સૂત્રાર્થ ધારે પણ પોતે વિનય કરી ધારે નહિ, માટે તે શ્રોતા છાંડવા યોગ્ય છે

૧૧. જાહગ-સહલો તે તિર્યંચની જાત વિશેષ-તે પ્રથમ પોતાની માતાનુ દૂધ થોડે થોડે પીએ ને તે પાચન થાય પછી વળી થોડુ પીએ એમ થોડે થોડે દૂધથી પોતાના શરીરને પુષ્ટ કરે પછી મોટો ભુજંગનાં માન મર્દન કરે, તેમ એકેક શ્રોતા આચાર્યાદિક પાસેથી પોતાની બુદ્ધિ પ્રમાણે કાળે કાળે થોડે થોડે સૂત્રાદિ અભ્યાસ કરે, અભ્યાસ કરતાં ગુર્વાદિકને અત્યંત સંતોષ ઉપજાવે, કેમકે આપેલો પાઠ બરાબર અસ્ખલિત કરે ને તે કર્યા પછી વળી બીજીવાર અને ત્રીજીવાર એમ થોડે થોડે લે ને પછી બહુશ્રુત થઇ મિથ્યાત્વી લોકોનાં માન મર્દન કરે એ આદરવા. યોગ્ય છે

૧૨. ગો-ગો તે 'ગાય' ના બે પ્રકાર· ૧ જેમ દૂધવતી ગાયને કોઇ એક શેઠ પાડોશીને ત્યાં આપી ગામ જાય, પણ તે પાડોશી ઘાસ પાણી પ્રમુખ બરાબર ગાયને નહિ આપવાથી ગાય ભૂખે તૃષાએ પીડાતી થકી દૂધમાં સુકાય, ને દુ ખી થાય તેમ એકેક અવિનીત શ્રોતાએ ગુર્વાદિકની આહાર પાણી પ્રમુખ વૈયાવચ્ચ નહિ કરવાથી તેમનો દેહ ગ્લાનિ પામે ને શ્રુતાદિકમાં ઘટાડો થાય ને અપયશ પામે.

૨, એક શેઠ પાડોશીને દૂઝણી ગાય સોંપી ગયો પાડોશીએ ઘાસ, પાણી પ્રમુખ રૂડે પ્રકારે આપવાથી દૂધમાં વધારો થયો ને તે કીર્તિને પામ્યો તેમ એકેક વિનીત શ્રોતા (શિષ્ય) ગુર્વાદિકની આહાર પાણી પ્રમુખ વૈયાવચ્ચની વિધિએ કરી ગુર્વાદિકને શાતા ઉપજાવે તો તેમને જ્ઞાનમાં વધારો થાય ને તે કીર્તિને પામે, એ શ્રોતા આદરવા યોગ્ય છે

૧૩. ભેરી-તેના બે પ્રકાર ૧ એ છે જે, ભેરીનો વગાડનાર પુરુષ રાજાના હુકમ પ્રમાણે ભેરી વગાડે તો રાજા ખુશી થઇ તેને

૬ મહિષ—ભેંસો જેમ પાણી પીવા માટે જલાશયમાં જાય, પાણી પીવા જલમા પ્રથમ પ્રવેશ કરે, પછી મસ્તક પ્રમુખે કરી પાણી ડ્હોળે ને મલમૂત્ર કરી પછી પોતે પીવે પણ શુદ્ધ જલ પોતે ન પીએ, અન્ય યૂથને પણ પીવા ન દે, તેમ કુશિષ્ય શ્રોતા વ્યાખ્યાનાદિકમાં કલેશરૂપ પ્રમાદિકે કરી વ્યાખ્યાન ડ્હોળે, પોતે શાંતપણે સાંભળે નહિ ને અન્ય સભાજનોને શાંત રસથી સાંભળવા ન દે, એ છાંડવાયોગ્ય છે

૭ મેષ—બકરા જેમ પાણી પીવા જલસ્થાનકે નદી પ્રમુખમાં જાય, ત્યારે કાંઠે રહી પગ નીચા નમાવી પાણી પીએ, ડ્હોળે નહિ ને અન્ય યૂથને પણ નિર્મળ પીવા દે, તેમ વિનીત શિષ્ય શ્રોતા વ્યાખ્યાનાદિક નમ્રતા તથા શાંત રસથી સાંભળે, અન્ય સભાજનોને સાંભળવા દે, એ આદરણીય છે

૮ મસગ—તેના બે પ્રકાર: ૧ મસગ તે ચામડાની કોથળી તેમાં વાયરો ભરાય ત્યારે અત્યંત ફૂલેલી દેખાય પણ તૃષા શમાવે નહિ, પણ વાયરો નીકળી જાય ત્યારે ખાલી થાય, તેમ એકેક શ્રોતા અભિમાનરૂપ વાયરો કરી શુષ્ક જ્ઞાનીવત તડાકા મારે પણ પોતાના તથા અન્યના આત્માને શાંત રસ પમાડે નહિ, એ છાંડવાયોગ્ય છે

૨ મસગ તે મચ્છર નામે, જંતુ, અન્યને ચટકા મારી પરિતાપ ઉપજાવે પણ ગુણ ન કરે અને ખણુજ ઉત્પન્ન કરે, તેમ એકેક કુશ્રોતા ગુર્વાદિકને જ્ઞાનઅભ્યાસ કરાવતાં ઘણો પરિશ્રમ આપે તથા કુવચનરૂપ ચટકા મારે પણ ગુણ તે વૈયાવચ્ચ પ્રમુખ કાંઇપણ ન કરે અને ચિત્તમાં અસમાધિ ઉપજાવે એ છાડવા યોગ્ય છે

૯ જલુગ—તેના બે પ્રકાર ૧ જલો નામે જંતુ ગામ પ્રમુખના સ્તનમા વળગે ત્યારે લોહી પીએ પણ દુધ ન પીએ, તેમ એકેક અવિનીત કુશિષ્ય શ્રોતા આચાર્યાદિકની સાથે રહ્યા થકા તેમનાં છિદ્રો ગવેષે પણ ક્ષમાદિક ગુણ ન ગ્રહણ કરે, માટે છાંડવા યોગ્ય છે

૨, જળો નામે જંતુ ગુમડા ઉપર મૂકીએ ત્યારે ચટકો મારે ને દુઃખ ઉપજાવે અને ગુડાવ (બગડેલ) લોહી પીએ ને પછી શાંતિ કરે, તેમ એકેક વિનીત શિષ્ય શ્રોતા આચાર્યાદિક સાથે રહ્યા થકા પ્રથમ વચનરૂપ ચટકો ભરે—કાલે અકાલે બહુ અભ્યાસ કરતાં મહેનત

કરાવે-પછી સંદેહરૂપી બિગાડ કાઢી ગુર્વાદીકને શાંતિ ઉપજાવે-પરદેશી રાજાવત્ એ આદરવા યોગ્ય છે.

૧૦ **બિરાલી**-બિલાડી દૂધનુ ભાજન સીકાથી ભોંયપર નીચું નાંખીને રજકણ સહિત દૂધ પીએ, તેમ એકેક શ્રોતા આચાર્યાદિક પાસેથી સૂત્રાદિક અભ્યાસ કરતાં અવિનય બહુ કરે, તથા પર પાસે પ્રશ્ન પૂછાવી સૂત્રાર્થ ધારે પણ પોતે વિનય કરી ધારે નહિ, માટે તે શ્રોતા છાંડવા યોગ્ય છે.

૧૧. **જાહગ**-સહલો તે તિર્યંચની જાત વિશેષ-તે પ્રથમ પોતાની માતાનુ દૂધ થોડે થોડે પીએ ને તે પાચન થાય પછી વળી થોડુ પીએ એમ થોડે થોડે દૂધથી પોતાના શરીરને પુષ્ટ કરે પછી મોટો ભુજ ગનાં માન મર્દન કરે, તેમ એકેક શ્રોતા આચાર્યાદિક પાસેથી પોતાની બુદ્ધિ પ્રમાણે કાળે કાળે થોડે થોડે સૂત્રાદિ અભ્યાસ કરે, અભ્યાસ કરતાં ગુર્વાદિકને અત્યત સતોષ ઉપજાવે, કેમકે આપેલો પાઠ બરાબર અસ્ખ-લિત કરે ને તે કર્યા પછી વળી બીજીવાર અને ત્રીજીવાર એમ થોડે થોડે લે ને પછી બહુશ્રુત થઇ મિથ્યાત્વી લોકોના માન મર્દન કરે. એ આદરવા યોગ્ય છે

૧૨ **ગો**-ગો તે 'ગાય' નાં બે પ્રકાર ૧ જેમ દૂધવતી ગાયને કોઇ એક શેઠ પાડોશીને ત્યાં આપી ગામ જાય, પણ તે પાડોશી ઘાસ પાણી પ્રમુખ બરાબર ગાયને નહિ આપવાથી ગાય ભૂખે તૃષાએ પીડાતી થકી દૂધમાં સુકાય, ને દુ.ખી થાય તેમ એકેક અવિનીત શ્રોતાએ ગુર્વાદિકની આહાર પાણી પ્રમુખ વૈયાવ્રત્ય નહિ કરવાથી તેમનો દેહ ગ્લાનિ પામે ને શ્રુતાદિકમાં ઘટાડો થાય ને અપયશ પામે.

૨, એક શેઠ પાડોશીને દૂઝણી ગાય સોંપી ગયો. પાડોશીએ ઘાસ, પાણી પ્રમુખ રૂડે પ્રકારે આપવાથી દૂધમાં વધારો થયો ને તે કીર્તિને પામ્યો તેમ એકેક વિનીત શ્રોતા (શિષ્ય) ગુર્વાદિકની આહાર પાણી પ્રમુખ વૈયાવ્રત્યની વિધિએ કરી ગુર્વાદિકને શાતા ઉપજાવે તો તેમને જ્ઞાનમાં વધારો થાય ને તે કીર્તિને પામે, એ શ્રોતા આદરવા યોગ્ય છે.

૧૩ **ભેરી**-તેના બે પ્રકાર ૧ એ છે જે, ભેરીનો વગાડનાર પુરુષ રાજાના હુકમ પ્રમાણે ભેરી વગાડે તો રાજા ખુશી થઇ તેને

પુષ્કળ દ્રવ્ય આપે, તેમ વિનીત શિષ્ય તીર્થંકર તથા ગુર્વાદિકની આજ્ઞા પ્રમાણે સૂત્રાદિકની સ્વાધ્યાય તથા ધ્યાન પ્રમુખ અંગીકાર કરે તો કર્મ રૂપ રોગ મટે અને સિદ્ધ ગતિમા અનંત લક્ષ્મી પામે; એ આદરવાયોગ્ય છે

૨, જેમ ભેરીનો વગાડનાર પુરુષ રાજાના હુકમ પ્રમાણે ભેરી વગાડે નહિ, તો રાજા કોપાયમાન થઇ દ્રવ્ય આપે, નહિ, તેમ અવિનીત શિષ્ય તીર્થંકરની તથા ગુર્વાદિકની આજ્ઞા પ્રમાણે સૂત્રાદિકની સ્વાધ્યાય, ધ્યાન કરે નહિ તો તેમનો કર્મરૂપ રોગ મટે નહિ અને સિદ્ધ ગતિનું સુખ પામે નહિ, એ છાંડવાયોગ્ય છે

૧૪ આભીરી–તેના બે પ્રકાર–૧ આભીર સ્ત્રી-પુરુષ એક ગ્રામથી પાસેના શહેરમાં ચાલતા ગાડામા ઘૃત ભરી વેચવા ગયાં. ત્યાં બજારમાં ઉતારતા ઘૃતનું ભાજન, વાસણ ફૂટી ગયુ ઘૃત ઢોળી ગયુ પુરુષે સ્ત્રીને ઘણા ઠપકાવાળા કુવચનો કહ્યા, ત્યારે સ્ત્રીએ પણ તે ભર્તારને સામા કુવચનો કહ્યા, આખરે ઘૃત ઢોળાઇ ગયુ ને બન્ને બહુ શોક કરવા લાગ્યાં. જમીન પરનું ઘૃત પાછળથી લુછી લીધુ ને વેચ્યુ, કીમત મળી, તે લઈ સાંજે ગામ જતા, ચોરોએ લુટી લીધી બહુ નિરાશ થયા. લોકોએ પૂછવાથી સર્વ વૃત્તાંત કહ્યા. લોકોએ ઠપકો દીધો. તેમ ગુરુએ વ્યાખ્યાન ઉપદેશમા આપેલ સાર-ઘૃતને લડાઇ-ઝઘડા કરી ઢોળી નાખે ને છેવટે કલેશ કરી દુર્ગતિ પામે. આ શ્રોતા છાંડવાયોગ્ય છે

૨. ઘૃત ભરી શહેરમા જતાં બજારમા ઉતારતા વાસણ ફૂટયુ કે તરત જ બન્ને જણ મળી ભેગા થઈ તે ઘૃત ભરી લીધુ પણ, બહુ નુકસાન થવા દીધુ નહિ. તે ઘૃતને વેચી પૈસા મેળવી સારા સથવાર સાથે ગામમાં સુખે સુખે જેમ અન્ય સુજ્ઞ પુરુષો પહોંચે, તેમ વિનીત શિષ્ય શ્રોતા ગુરુ પાસેથી વાણી સાંભળી શુદ્ધ ભાવપૂર્વક તે અર્થ સૂત્રને ધારી રાખે, સાચવે, અસ્ખલિત કરે, વિસ્મૃતિ થાય તો ગુરુ પાસે ફરી ફરી માગી માગી ધારે, પૂછે; પણ કકલાટ ઝઘડો કરે નહિ જે ઉપર ગુરુ પ્રસન્ન થાય. સંયમ, જ્ઞાનની શુદ્ધિ થાય, પરિણામે શુભગતિ મળે આવા શ્રોતા આદરીવા છે

પાંત્રીસ બોલ.

પહેલે બોલે–ગતિ ચાર, ૧ નારકી, ૨ તિર્યંચ, ૩ મનુષ્ય, ૪ દેવતા.

બીજે બોલે–જાતિ પાંચ. ૧ એકેદ્રિય, ૨ બેઇંદ્રિય, ૩ તેઇંદ્રિય, ૪ ચૌરેદ્રિય, ૫ પચેદ્રિય

ત્રીજે બોલે–કાય છ, ૧ પૃથ્વીકાય, ૨ અપકાય, ૩ તેઉકાય, ૪ વાયુકાય, ૫ વનસ્પતિકાય, ૬, ત્રસકાય

ચોથે બોલે–ઇદ્રિય પાંચ ૧ શ્રોતેદ્રિય, ૨ ચક્ષુરિંદ્રિય ઘ્રાણેદ્રિય, રસેદ્રિય, ૫ સ્પર્શેન્દ્રિય

પાંચમે બોલે–પર્યાપ્ત છ. ૧ આહાર, ૨ શરીર, ૩ ઇંદ્રિય, ૪ શ્વાસોચ્છવાસ, ૫ ભાષા, ૬ મન.

છઠે બોલે–પ્રાણ દશ. પાંચ ઇદ્રિયના ૫ પ્રાણ, ૬ મનબળ. ૭ વચનબળ. ૮ કાયબળ, ૯ શ્વાસોચ્છવાસ, ૧૦ આયુષ્ય.

સાતમે બોલે–શરીર પાચ, ૧ ઔદારિક, ૨ વૈક્રિય, ૩ આહારક, ૪ તૈજસ. ૫ કાર્મણ.

આઠમે બોલે–યોગ ૫દર ૧ સત્ય મનયોગ, ૨ અસત્ય મનયોગ ૩ મિશ્ર મનયોગ. ૪ વ્યવહાર મનયોગ, ૫ સત્ય વચનયોગ, ૬ અસત્ય વચનયોગ, ૭ મિશ્ર વચનયોગ, ૮ વ્યવહાર વચનયોગ, ૯ ઔદારિક કાયયોગ, ૧૦ ઔદારિક મિશ્ર કાયયોગ, ૧૧ વૈક્રિય કાયયોગ. ૧૨ વૈક્રિય મિશ્ર કાયયોગ, ૧૩ આહારક કાયયોગ, ૧૪ આહારક મિશ્ર કામયોગ, ૧૫ કાર્મણ કાયયોગ

નવમે બોલે–ઉપયોગ બાર ૧ મતિજ્ઞાન, ૨ શ્રુતજ્ઞાન, ૩ અવધિજ્ઞાન, ૪ મન પર્યવજ્ઞાન, ૫ કેવળજ્ઞાન, ૬ મતિ અજ્ઞાન ૭ શ્રુત અજ્ઞાન, ૮ વિભગ જ્ઞાન, ૯ ચક્ષુદર્શન ૧૦ અચક્ષુદર્શન, ૧૧ અવધિ દર્શન, ૧૨ કેવળ દર્શન

દશમે બોલે–કર્મ આઠ ૧ જ્ઞાનાવરણીય, ૨ દર્શનાવરણીય, ૩ વેદનીય, ૪ મોહનીય, ૫ આયુષ, ૬ નામ, ૭ ગોત્ર ૮ અતરાય.

અગિયારમે બોલે–ગુણઠાણા ચૌદ ૧ મિથ્યાત્વ, ૨ સાસ્વાદાન, ૩ મિશ્ર, ૪ અવિરતિ, સમ્યગ્ દૃષ્ટિ, ૫ દેશવિરતિ, (શ્રાવક) ૬ પ્રમત્ત

પુષ્કળ દ્રવ્ય આપે, તેમ વિનીત શિષ્ય તીર્થંકર તથા ગુર્વાદિની આજ્ઞા પ્રમાણે સૂત્રાદિકની સ્વાધ્યાય તથા ધ્યાન પ્રમુખ અંગીકાર કરે તો કર્મ રૂપ રોગ મટે અને સિદ્ધ ગતિમાં અનંત લક્ષ્મી પામે; એ આદરવાયોગ્ય છે

૨, જેમ ભેરીનો વગાડનાર પુરુષ રાજાના હુકમ પ્રમાણે ભેરી વગાડે નહિ, તો રાજા કોપાયમાન થઈ દ્રવ્ય આપે નહિ, તેમ અવિનીત શિષ્ય તીર્થંકરની તથા ગુર્વાદિકની આજ્ઞા પ્રમાણે સૂત્રાદિકની સ્વાધ્યાય, ધ્યાન કરે નહિ તો તેમનો કર્મરૂપ રોગ મટે નહિ અને સિદ્ધ ગતિનું સુખ પામે નહિ, એ છાંડવાયોગ્ય છે

૧૪ આભીરી–તેના બે પ્રકાર–૧ આભીર સ્ત્રી–પુરુષ એક ગામથી પાસેના શહેરમાં ચાલતાં ગાડામાં ઘૃત ભરી વેચવા ગયાં. ત્યાં બજારમાં ઉતારતાં ઘૃતનું ભાજન, વાસણ ફૂટી ગયું ઘૃત ઢળી ગયું પુરુષે સ્ત્રીને ઘણા ઠપકાવાળા કુવચનો કહ્યાં, ત્યારે સ્ત્રીએ પણ તે ભર્તારને સામાં કુવચનો કહ્યા, આખરે ઘૃત ઢોળાઈ ગયું ને બન્ને બહુ શોક કરવા લાગ્યાં. જમીન પરનું ઘૃત પાછળથી લુછી લીધું ને વેચ્યું, કીમત મળી, તે લઈ સાંજે ગામ જતાં, ચોરોએ લુટી લીધી બહુ નિરાશ થયા. લોકોએ પૂછવાથી સર્વ વૃતાંત કહ્યા. લોકોએ ઠપકો દીધા, તેમ ગુરુએ વ્યાખ્યાન ઉપદેશમા આપેલ સાર–ઘૃતને લડાઈ–ઝઘડો કરી ઢોળી નાંખે ને છેવટે કલેશ કરી દુર્ગતિ પામે. આ શ્રોતા છાંડવાયોગ્ય છે

૨ ઘૃત ભરી શહેરમા જતાં બજારમા ઉતારતાં વાસણ ફૂટતું કે તરત જ એકદમ મળી ભેગા થઈ તે ઘૃત ભરી લીધું પણ, બહુ નુકસાન થવા દીધું નહિ. તે ઘૃતને વેચી પૈસા મેળવી સારા સથવાર સાથે ગામમાં સુખે સુખે જેમ અન્ય સુજ્ઞ પુરુષો પહોંચે, તેમ વિનીત શિષ્ય શ્રોતા ગુરુ પાસેથી વાણી સાંભળી શુદ્ધ ભાનપૂર્વક તે અર્થ સૂત્રને ધારી રાખે, સાચવે, અસ્ખલિત કરે, વિસ્મૃતિ થાય તો ગુરુ પાસે ફરી ફરી માફી માગી ધારે, પૂછે પણ કકળાટ ઝઘડા કરે નહિ જે ઉપર ગુરુ પ્રસન્ન થાય, સંયમ, જ્ઞાનની શુદ્ધિ થાય, પરિણામે સદ્દગતિ મળે આવા શ્રોતા આદરીવણ છે

મળી દશભેદ અરૂપી અજીવના તથા પુદ્ગલાસ્તિકાય (રૂપી અજીવ)ના ચાર ભેદ. સ્કંધ, દેશ પ્રદેશ, પરમાણુ. નવ ભેદ પુણ્યનાં. અન્નપુન્ને. પાણુપુન્ને લયણુપુન્ને શયનપુન્ને વથ્થપુન્ને મનપુન્ને વચનપુન્ને કાયપુન્ને નમસ્કારપુન્ને એ ૯ અઢાર ભેદ પાપના તે, અઢાર પાપસ્થાનક. વીશ ભેદ આશ્રવના મિથ્યાત્વ, અવ્રત, પ્રમાદ, કષાય, અશુભયોગ, પ્રાણાતિપાત, મૃષાવાદ, અદત્તાદાન, મૈથુન, પરિગ્રહ, શ્રોતેંદ્રિય, ચક્ષુરિંદ્રિય, ઘ્રાણેંદ્રિય, રસેંદ્રિય સ્પર્શેન્દ્રિય એ પાંચને મોકળી મૂકવી તે મન, વચન, કાયાને મોકળી મૂકવા તે ભંડોપગરણની અયત્ના કરે તે; શુચિ કુસગ્ગ કરે તે વીશ ભેદ સંવરના; સમકિત, વ્રત પચ્ચક્ખાણ, અપ્રમાદ, અકષાય, શુભયોગ, જીવદયા સત્યવચન, અદત્તાદાન ત્યાગ, મૈથુનત્યાગ અપરિગ્રહ એ દશ તથા પાંચ ઇંદ્રિયને ત્રણ જોગનું સંવરવું તે, ભંડ ઉપકરણ, ઉપધિ યત્નાએ લીએ મૂકે તે, શુચિ કુસગ્ગ ન કરે તે. બાર ભેદ નિર્જરાના; અણસણ, ઉણોદરી, વૃત્તિસંક્ષેપ, રસપરિત્યાગ, કાયકલેશ, પ્રતિસંલીનતા, પ્રાયશ્ચિત્ત, વિનય, વૈયાવચ્ચ, સજ્ઝાય, ધ્યાન, કાઉસગ્ગ ચાર ભેદ બંધના; પ્રકૃતિબંધ, સ્થિતિબંધ, અનુભાગબંધ, પ્રદેશબંધ. ચાર ભેદ મોક્ષના, જ્ઞાન, દર્શન, ચારિત્ર, તપ, એમ ૧૧૫ બોલ થયા.

૫ દરમે બોલે—આત્મા આઠ પ્રકારના છે· દ્રવ્યાત્મા, કષાયાત્મા, યોગાત્મા, ઉપયોગાત્મા, જ્ઞાનાત્મા, દર્શનાત્મા, ચારિત્રાત્મા, વીર્યાત્મા.

સોળમે બોલે—દંડક ચોવીસ છે સાત નરકનો એક દંડક, દશ ભવનપતિના; અસુર કુમાર, સોવનકુમાર, વિદ્યુત્કુમાર, અગ્નિકુમાર. દ્વીપ-કુમાર, ઉદધિકુમાર, દિશાકુમાર, વાયુકુમાર, સ્તનિતકુમાર પાંચ સ્થાવરના, પૃથ્વીકાય, અપકાય, તેઉકાય, વાયુકાય, વનસ્પતિકાય, ત્રણ વિકલેંદ્રિયના. બેઇંદ્રિય તેઇંદ્રિય, ચૌરેંદ્રિય, એક તિર્યંચ પંચેંદ્રિય, એક મનુષ્યનો, એક વાણવ્યંતર દેવતાનો, એક જ્યોતિષી દેવતાનો, એક વૈમાનિક દેવતાનો એમ ચોવીસ દંડક થયા

સત્તરમે બોલે—લેશ્યા છ. કૃષ્ણ, નીલ, કાપૂત, તેજુ, પદ્મ, શુકલ

અઢારમે બોલે—દૃષ્ટિ ત્રણ, મિથ્યાત્વદૃષ્ટિ, સમામિથ્યાત્વ દૃષ્ટિ, સમ્યગ્દૃષ્ટિ.

સજતિ, ૭ અપ્રમત્ત સજત્તિ, ૮ નિવૃત્તિ બાદર, ૯ અનિવૃત્તિ બાદર, ૧૦ સૂક્ષ્મ સંપરાય, ૧૧ ઉપશાંત મોહનીય. ૧૨ ક્ષીણ મોહનીય, ૧૩ સયોગી કેવળી ૧૪, અયોગી કેવળી

બારમે બોલે–પાંચ ઇંદ્રિયોના વિષય ૨૩ શ્રોતેંદ્રિયના ત્રણ વિષય. ૧ જીવ શબ્દ, ૨ અજીવ શબ્દ, ૩ મિશ્ર શબ્દ, ચક્ષુરિંદ્રિયના પાંચ વિષય ૧ કાળો, ૨ નીલો, ૩ લાલ, ૪ પીળો, ૫ ધોળો, ૬ ઘ્રાણેંદ્રિયના બે વિષય ૧ સુરભિગંધ, ૨ દુરભિગંધ, રસેંદ્રિયના પાંચ વિષય. ૧ કડવો ૨ કસાયલો, ૩ ખાટો, ૪ મીઠો, ૫ તીખો. સ્પર્શે દ્રિયના આઠ વિષય. ૧ સુવાળો, ૨ ખરખરો, ૩ હલકો, ૪ ભારે, ૫ ઉષ્ણ, ૬ ટાઢો, ૭ લૂખો ૮ ચોપડયો.

તેરમે બોલે–પચીશ પ્રકારનું મિથ્યાત્વ.૧ અભિગ્રહિક મિથ્યાત્વ, ૨ અનાભિગ્રહિક મિથ્યાત્વ, ૩ અભિનિવેશિક મિથ્યાત્વ, ૪ સાંશયિક મિથ્યાત્વ. ૫ અણાભોગ મિથ્યાત્વ, ૬ લૌકિક મિથ્યાત્વ; ૭ લોકોત્તર મિથ્યાત્વ, ૮ કુપ્રાવચન મિથ્યાત્વ, ૯ જિન માર્ગથી ઓછું પરૂપે તે મિથ્યાત્વ, ૧૦ જિન માર્ગથી અધિક પરૂપે તે મિથ્યાત્વ, ૧૧ જિન માર્ગથી વિપરીત પરૂપે તે મિથ્યાત્વ, ૧૨ ધર્મને અધર્મ કહે તે મિથ્યાત્વ, ૧૩ અધર્મને ધર્મ કહે તે મિથ્યાત્વ, ૧૪ જીવને અજીવ કહે તે મિથ્યાત્વ, ૧૫ અજીવને જીવ કહે તે મિથ્યાત્વ, ૧૪ જિન માર્ગને અન્યમાર્ગ કહે તે મિથ્યાત્વ ૧૭ અન્યમાર્ગને જિનમાર્ગ કહે તે મિથ્યાત્વ, ૧૮ સાધુને કુસાધુ કહે તે મિથ્યાત્વ, ૧૯ કુસાધુને સાધુ કહે તે મિથ્યાત્વ, ૨૦ આઠ કર્મથી મુકાણા તેને નથી મુકાણા કહે તે મિથ્યાત્વ, ૨૧ આઠ કર્મથી નથી મુકાણા તેને મુકાણા કહે તે મિથ્યાત્વ, ૨૨ અવિનય મિથ્યાત્વ, ૨૩ અક્રિયા મિથ્યાત્વ, ૨૪ અજ્ઞાન મિથ્યાત્વ, ૨૪ આશાતના મિથ્યાત્વ.

ચૌદમે બોલે–નવતત્ત્વના જાણપણાના ૧૧૫ બોલ. ચૌદ ભેદ જીવના ૧ સૂક્ષ્મ એકેંદ્રિય, ૨ બાદર એકેંદ્રિય, ૩ બેઈંદ્રિય, ૪ તેઈંદ્રિય ૫ ચોરેંદ્રિય, ૬ અસંજ્ઞી પંચેંદ્રિય, ૭ સંજ્ઞી પંચેંદ્રિય તે દરેકના અપર્યાપ્તા ને પર્યાપ્તા. ચૌદ ભેદ અજીવના ધર્માસ્તિકાય, અધર્માસ્તિકાય આકાશાસ્તિકાય અને દરેના સ્કંધ, દેશ પ્રદેશ એમ નવ, અને કાળ

મળી દશભેદ અરૂપી અજીવના તથા પુદ્ગલાસ્તિકાય (રૂપી અજીવ)ના ચાર ભેદ. સ્કંધ, દેશ પ્રદેશ, પરમાણુ. નવ ભેદ પુણ્યનાં. અન્નપુન્ને. પાણુપુન્ને લયણુપુન્ને શયનપુન્ને વથ્થપુન્ને મનપુન્ને વચનપુન્ને કાયપુન્ને નમસ્કારપુન્ને એ ૯ અઢાર ભેદ પાપના તે, અઢાર પાપસ્થાનક. વીશ ભેદ આશ્રવના : મિથ્યાત્વ, અવ્રત, પ્રમાદ, કષાય, અશુભયોગ, પ્રાણાતિપાત, મૃષાવાદ, અદત્તાદાન, મૈથુન, પરિગ્રહ, શ્રોતેંદ્રિય, ચક્ષુરિંદ્રિય, ઘ્રાણેંદ્રિય, રસેંદ્રિય સ્પર્શેન્દ્રિય એ પાંચને મોકળી મૂકવી તે મન, વચન, કાયાને મોકળી મૂકવા તે ભંડોપગરણની અયત્ના કરે તે, શુચિ કુસગ્ગ કરે તે વીશ ભેદ સંવરના; સમકિત, વ્રત પચ્ચક્ખાણ, અપ્રમાદ, અકષાય, શુભયોગ, જીવદયા સત્યવચન, અદત્તાદાન ત્યાગ, મૈથુનત્યાગ અપરિગ્રહ એ દશ તથા પાંચ ઇંદ્રિયને ત્રણ જોગનું સંવરવું તે, ભંડ ઉપકરણ, ઉપધિ યત્નાએ લીએ મૂકે તે, શુચિ કુસગ્ગ ન કરે તે. બાર ભેદ નિર્જરાના, અણુસણ, ઉણોદરી, વૃત્તિસંક્ષેપ, રસપરિત્યાગ, કાયકલેશ, પ્રતિસંલીનતા, પ્રાયશ્ચિત્ત, વિનય, વૈયાવચ્ચ, સજ્ઝાય, ધ્યાન, કાઉસગ્ગ ચાર ભેદ બંધના, પ્રકૃતિબંધ, સ્થિતિબંધ, અનુભાગબંધ, પ્રદેશબંધ. ચાર ભેદ મોક્ષના, જ્ઞાન, દર્શન, ચારિત્ર, તપ, એમ ૧૧૫ બોલ થયા.

૫ દરમે બોલે–આત્મા આઠ પ્રકારના છે દ્રવ્યાત્મા, કષાયાત્મા, યોગાત્મા, ઉપયોગાત્મા, જ્ઞાનાત્મા, દર્શનાત્મા, ચારિત્રાત્મા, વીર્યાત્મા.

સોળમે બોલે–દંડક ચોવીસ છે. સાત નરકનો એક દંડક, દશ ભવનપતિના, અસુરકુમાર, સોવનકુમાર, વિદ્યુત્કુમાર, અગ્નિકુમાર. દ્વીપકુમાર, ઉદધિકુમાર, દિશાકુમાર, વાયુકુમાર, સ્તનિતકુમાર. પાંચ સ્થાવરના; પૃથ્વીકાય, અપકાય, તેઉકાય, વાયુકાય, વનસ્પતિકાય, ત્રણ વિકલેંદ્રિયના બેઈંદ્રિય તેઈંદ્રિય, ચૌરેંદ્રિય, એક તિર્યંચ પંચેંદ્રિય, એક મનુષ્યનો, એક વાણવ્યંતર દેવતાનો, એક જયોતિષી દેવતાનો, એક વૈમાનિક દેવતાનો એમ ચોવીસ દંડક થયા.

સત્તરમે બોલે–લેશ્યા છ કૃષ્ણ, નીલ, કાપૂત, તેજુ, પદ્મ, શુકલ.

અઢારમે બોલે–દૃષ્ટિ ત્રણ, મિથ્યાત્વદૃષ્ટિ, સમામિથ્યાત્વ દૃષ્ટિ, સમ્યગ્દૃષ્ટિ.

ઓગણીસમે બોલે–ધ્યાન ચાર આર્તધ્યાન, રૌદ્રધ્યાન, ધર્મ ધ્યાન, શુકલધ્યાન.

વીસમે બોલે–છ દ્રવ્યના ત્રીશ બોલ. તેમાં પાંચ બોલ ધર્માસ્તિકાયના; દ્રવ્યથકી એક, ક્ષેત્ર થકી લોક પ્રમાણે, કાળથકી અનાદિ અનંત, ભાવથકી અરૂપી, ગુણથકી ચલણ સહાય. પાંચ બોલ અધર્માસ્તિકાયના; દ્રવ્ય થકી એક, ક્ષેત્રથકી લોક પ્રમાણે, કાળથકી અનાદિ અનંત ભાવથકી અરૂપી, ગુણથકી સ્થિરસહાય. પાંચ બોલ આકાશાસ્તિકાયના, દ્રવ્યથકી એક, ક્ષેત્રથકી લોકાલોક પ્રમાણે; કાળથકી અનાદિ અનંત, ભાવથકી અરૂપી, ગુણથકી ભાજનગુણ (અવકાશ) પાંચ બોલ કાળના. દ્રવ્યથકી અનંત, ક્ષેત્રથકી અઢીદ્વીપ પ્રમાણે, કાળથકી અનાદિ અનંત, ભાવથકી અરૂપી ગુણથકી વર્તવાનો ગુણ પાંચ બોલ પુદ્ગલના; દ્રવ્યથકી અનંત, ક્ષેત્રથકી લોક પ્રમાણે, કાળથકી અનાદિ અનંત, ભાવથકી રૂપી. ગુણથકી ગળે ને મળે. પાંચ બોલ જીવના; દ્રવ્યથકી અનંત, ક્ષેત્રથકી આખા લોક પ્રમાણે, કાળથકી આદિ અંતરહિત, ભાવથકી અરૂપી. ગુણથકી ચૈતન્ય ગુણ

એકવીશમે બોલે–રાશિ બે જીવરાશિ, અજીવરાશિ.

બાવીશમે બોલે–શ્રાવકના વ્રત બાર, તેના ભાગા ૪૯

ત્રેવીશમે બોલે–સાધુનાં પાંચમહાવ્રત, તેના ભાગા ૨૫૨.

ચોવીશમે બોલે–પ્રમાણ ચાર. પ્રત્યક્ષ, અનુમાન, આગમ, ઉપમાન.

પચીશમે બોલે–ચારિત્ર પાંચ. સામાયિક ચારિત્ર, છેદોપસ્થાપનીય ચારિત્ર, પરિહારવિશુદ્ધ ચારિત્ર, સૂક્ષ્મસંપરાય ચારિત્ર, યથાખ્યાત ચારિત્ર.

છવીશમે બોલે–સાત નય. નૈગમનય, સંગ્રહનય, વ્યવહારનય, ઋજુસૂત્રનય, શબ્દનય, સમભિરૂઢનય, એવંભૂતનય.

સતાવીશમે બોલે–નિક્ષેપા ચાર. નામનિક્ષેપ, સ્થાપના નિક્ષેપ, દ્રવ્યનિક્ષેપ, ભાવનિક્ષેપ.

અઠ્ઠાવીશમે બોલે–સમકિત પાંચ. ઉપશમસમકિત, ક્ષયોપશમ સમકિત, ક્ષાયિક સમકિત, સાસ્વાદાનસમકિત, વેદકસમકિત.

ઓગણત્રીશમે બોલે–રસ નવ: શૃંગારરસ, વીરરસ; કરૂણારસ, હાસ્યરસ, રૌદ્રારસ, ભયાનકરસ, અદ્ભુત રસ, બિભત્સરસ, શાંતરસ.

ત્રીશમે બોલે–ભાવના બાર. અનિત્યભાવના, અશરણભાવના, સંસારભાવના. એકત્વભાવના, અન્યત્વભાવના, અશુચિભાવના આશ્રવ–ભાવના, સંવરભાવના, નિર્જરાભાવના, લોકસ્વરૂપ ભાવના, બોધિભાવના ધર્મભાવના.

એકત્રીશમે બોલે–અનુયોગ ચાર છે; દ્રવ્યાનુયોગ, ગણિતાનુ-યોગ, ચરણકરણાનુયોગ, ધર્મકથાનુયોગ

બત્રીશમે બોલે–દેવતત્ત્વ, ગુરુતત્વ, ધર્મતત્ત્વ. એ ત્રણ તત્ત્વ.

તેત્રીશમે બોલે–સમવાય પાંચ કાળ, સ્વભાવ, નિયત; પૂર્વ-કૃત (કર્મ), પુરુષાકાર (ઉદ્યમ).

ચોત્રીશમે બોલે–પાખંડીના ત્રણસે ત્રેસઠ ભેદ, ક્રિયાવાદીના ૧૮૦, અક્રિયાવાદીના ૮૪ વિનયવાદીના ૩૨, અજ્ઞાનવાદીના ૬૭.

પાંત્રીશમે બોલે–શ્રાવકના ગુણ એકવીશ, ૧ અક્ષુદ્ર, ૨ રૂપ-વંત, ૩ સૌમ્ય પ્રકૃતિવાળો, ૪ લોકપ્રિય, ૫ અક્રૂર, ૬ પાપભીરૂ ૭ શાઠયરહિત, ૮ ચતુરાઇવાળો, ૯ લજ્જાવંત, ૧૦ દયાળુ, ૧૧ મધ્યસ્થ પરિણામી: ૧૨ સુદષ્ટિવાળો, ૧૩ ગુણાનુરાગી, ૧૪ સારો પક્ષ ધારણ કરનાર, ૧૫ દીર્ઘદષ્ટિવંત, ૧૬ વિશેષજ્ઞ, ૧૭ અલ્પારંભી, ૧૮ વિનીત. ૧૯ કૃતજ્ઞ, ૨૦ પરહિતકારી ૨૧ લબ્ધલક્ષી:

પાંત્રીશ બોલ સમાપ્ત

સિદ્ધ દ્વાર.

૧ પહેલી નરકના નીકળેલ, એક સમયે, જઘન્ય, એક સિદ્ધ થાય; ઉત્કૃષ્ટ, દશ સિદ્ધ થાય

૨ બીજી નરકના નીકળેલ, એક સમયે, જઘન્ય; એક સિદ્ધ થાય; ઉત્કૃષ્ટ, દશ સિદ્ધ થાય.

૩ ત્રીજી નરકના નીકળેલ, એક સમયે જઘન્ય, એક સિદ્ધ થાય; ઉત્કૃષ્ટ, દશ સિદ્ધ થાય.

૪ ચોથી નરકના નીકળેલ, એક સમયે, જઘન્ય, એક સિદ્ધ થાય; ઉત્કૃષ્ટ, ચાર સિદ્ધ થાય.

૫ ભવનપતિના નીકળેલ, એક સમયે, જઘન્ય, એક સિદ્ધ થાય; ઉત્કૃષ્ટ, દશ સિદ્ધ થાય.

૬ ભવનપતિની દેવીના નીકળેલ; એક સમયે, જઘન્ય, એક સિદ્ધ થાય; ઉત્કૃષ્ટ, પાંચ સિદ્ધ થાય.

૬ પૃથ્વીકાયના નીકળેલ, એક સમયે, જઘન્ય, એક સિદ્ધ થાય; ઉત્કૃષ્ટ ચાર સિદ્ધ થાય.

૮ અપકાયના નીકળેલ, એક સમયે, જઘન્ય, એક સિદ્ધ થાય; ઉત્કૃષ્ટ, ચાર સિદ્ધ થાય.

૯ વનસ્પતિકાયના નીકળેલ, એક સમયે, જઘન્ય, એક સિદ્ધ થાય; ઉત્કૃષ્ટ, છ સિદ્ધ થાય.

૧૦ તિર્યંચ ગર્ભજના નીકળેલ, એક સમયે, જઘન્ય, એક સિદ્ધ થાય; ઉત્કૃષ્ટ, દશ સિદ્ધ થાય.

૧૧ તિર્યંચણીના નીકળેલ, એક સમયે, જઘન્ય, એક સિદ્ધ થાય; ઉત્કૃષ્ટ, દશ સિદ્ધ થાય.

૧૨ મનુષ્ય ગર્ભજના નીકળેલ, એક સમયે, જઘન્ય, એક સિદ્ધ થાય, ઉત્કૃષ્ટ, દશ સિદ્ધ થાય.

૧૩ મનુષ્યણીના નીકળેલ, એક સમયે, જઘન્ય, એક સિદ્ધ થાય; ઉત્કૃષ્ટ, વીશ સિદ્ધ થાય.

૧૪ વાણવ્યંતરના નીકળેલ, એક સમયે, જઘન્ય, એક સિદ્ધ થાય; ઉત્કૃષ્ટ, પાંચ સિદ્ધ થાય.

૧૫ વાણવ્યંતરની દેવીના નીકળેલ, એક સમયે, જઘન્ય, એક સિદ્ધ થાય ઉત્કૃષ્ટ, પાચ સિદ્ધ થાય.

૧૬ જ્યોતિષીના નીકળેલ, એક સમયે, જઘન્ય, એક સિદ્ધ થાય; ઉત્કૃષ્ટ, દશ સિદ્ધ થાય.

૧૭ જ્યોતિષીની દેવીના નીકળેલ, એક સમયે, જઘન્ય, એક સિદ્ધ થાય, ઉત્કૃષ્ટ, વીશ સિદ્ધ થાય.

૧૮ વૈમાનિકના નીકળેલ, એક સમયે, જઘન્ય એક સિદ્ધ થાય; ઉત્કૃષ્ટ, ૧૦૮ સિદ્ધ થાય.

૧૯ વૈમાનિકની દેવીના નીકળેલ, એક સમયે, જઘન્ય, એક સિદ્ધ થાય, ઉત્કૃષ્ટ, વીશ સિદ્ધ થાય.

૨૦ સ્વલિંગી, એક સમયે, જઘન્ય એક સિદ્ધ થાય, ઉત્કૃષ્ટ, ૧૦૮ સિદ્ધ થાય.

૨૧ અન્યલિંગી, એક સમયે, જઘન્ય, એક સિદ્ધ થાય; ઉત્કૃષ્ટ, દશ સિદ્ધ થાય.

૨૨ ગૃહસ્થલિંગી, એક સમયે જઘન્ય, એક સિદ્ધ થાય; ઉત્કૃષ્ટ, ચાર સિદ્ધ થાય.

૨૩ સ્ત્રીલિંગી, એક સમયે, જઘન્ય, એક સિદ્ધ થાય; ઉત્કૃષ્ટ, વીશ સિદ્ધ થાય.

૨૪ પુરુષલિંગી, એક સમયે, જઘન્ય, એક સિદ્ધ થાય; ઉત્કૃષ્ટ, ૧૦૮ સિદ્ધ થાય.

૨૫ નપુસકલિંગી, એક સમયે, જઘન્ય, એક સિદ્ધ થાય; ઉત્કૃષ્ટ, દશ સિદ્ધ થાય

૨૬ ઊર્ધ્વ લોકમાં, એક સમયે, જઘન્ય, એક સિદ્ધ થાય; ઉત્કૃષ્ટ, ચાર સિદ્ધ થાય

૨૭ અધો લોકમાં, એક સમયે, જઘન્ય, એક સિદ્ધ થાય; ઉત્કૃષ્ટ, વીશ સિદ્ધ થાય.

૨૮ તિર્યક્ (તીર્છી) લોકમાં, એક સમયે, જઘન્ય, એક સિદ્ધ થાય, ઉત્કૃષ્ટ, ૧૦૮ સિદ્ધ થાય.

૨૯ જઘન્ય અવગાહનાના, એક સમયે, જઘન્ય, એક સિદ્ધ થાય; ઉત્કૃષ્ટ, ચાર સિદ્ધ થાય.

૩૦ મધ્યમ અવગાહનાના, એક સમયે, જઘન્ય, એક સિદ્ધ થાય, ઉત્કૃષ્ટ, ૧૦૮ સિદ્ધ થાય.

૩ ત્રીજી નરકના નીકળેલ, એક સમયે જઘન્ય, એક સિદ્ધ થાય; ઉત્કૃષ્ટ, દશ સિદ્ધ થાય.

૪ ચોથી નરકના નીકળેલ, એક સમયે, જઘન્ય, એક સિદ્ધ થાય, ઉત્કૃષ્ટ, ચાર સિદ્ધ થાય.

૫ ભવનપતિના નીકળેલ, એક સમયે, જઘન્ય, એક સિદ્ધ થાય; ઉત્કૃષ્ટ, દશ સિદ્ધ થાય.

૬ ભવનપતિની દેવીના નીકળેલ; એક સમયે, જઘન્ય, એક સિદ્ધ થાય; ઉત્કૃષ્ટ, પાંચ સિદ્ધ થાય.

૭ પૃથ્વીકાયના નીકળેલ, એક સમયે, જઘન્ય, એક સિદ્ધ થાય; ઉત્કૃષ્ટ ચાર સિદ્ધ થાય.

૮ અપકાયના નીકળેલ, એક સમયે; જઘન્ય, એક સિદ્ધ થાય; ઉત્કૃષ્ટ, ચાર સિદ્ધ થાય.

૯ વનસ્પતિકાયના નીકળેલ, એક સમયે, જઘન્ય, એક સિદ્ધ થાય; ઉત્કૃષ્ટ, છ સિદ્ધ થાય.

૧૦ તિર્યંચ ગર્ભજના નીકળેલ, એક સમયે, જઘન્ય, એક સિદ્ધ થાય; ઉત્કૃષ્ટ, દશ સિદ્ધ થાય.

૧૧ તિર્યંચણીના નીકળેલ, એક સમયે, જઘન્ય, એક સિદ્ધ થાય; ઉત્કૃષ્ટ, દશ સિદ્ધ થાય.

૧૨ મનુષ્ય ગર્ભજના નીકળેલ, એક સમયે, જઘન્ય, એક સિદ્ધ થાય, ઉત્કૃષ્ટ; દશ સિદ્ધ થાય.

૧૩ મનુષ્યણીના નીકળેલ, એક સમયે, જઘન્ય, એક સિદ્ધ થાય; ઉત્કૃષ્ટ, વીશ સિદ્ધ થાય.

૧૪ વાણવ્યંતરના નીકળેલ, એક સમયે, જઘન્ય, એક સિદ્ધ થાય; ઉત્કૃષ્ટ, પાંચ સિદ્ધ થાય.

૧૫ વાણવ્યંતરની દેવીના નીકળેલ, એક સમયે, જઘન્ય, એક સિદ્ધ થાય; ઉત્કૃષ્ટ, પાંચ સિદ્ધ થાય

૧૬ જ્યોતિષીના નીકળેલ, એક સમયે, જઘન્ય, એક સિદ્ધ થાય; ઉત્કૃષ્ટ, દશ સિદ્ધ થાય.

૧૭ જ્યોતિષીની દેવીના નીકળેલ, એક સમયે, જઘન્ય, એક સિદ્ધ થાય, ઉત્કૃષ્ટ, વીશ સિદ્ધ થાય.

૧૮ વૈમાનિકના નીકળેલ, એક સમયે, જઘન્ય એક સિદ્ધ થાય; ઉત્કૃષ્ટ, ૧૦૮ સિદ્ધ થાય.

૧૯ વૈમાનિકની દેવીના નીકળેલ, એક સમયે, જઘન્ય, એક સિદ્ધ થાય; ઉત્કૃષ્ટ, વીશ સિદ્ધ થાય.

૨૦ સ્વલિંગી, એક સમયે, જઘન્ય એક સિદ્ધ થાય, ઉત્કૃષ્ટ, ૧૦૮ સિદ્ધ થાય.

૨૧ અન્યલિંગી, એક સમયે, જઘન્ય, એક સિદ્ધ થાય; ઉત્કૃષ્ટ, દશ સિદ્ધ થાય.

૨૨ ગૃહસ્થલિંગી, એક સમયે જઘન્ય, એક સિદ્ધ થાય; ઉત્કૃષ્ટ, ચાર સિદ્ધ થાય.

૨૩ સ્ત્રીલિંગી, એક સમયે, જઘન્ય, એક સિદ્ધ થાય; ઉત્કૃષ્ટ, વીશ સિદ્ધ થાય.

૨૪ પુરુષલિંગી, એક સમયે, જઘન્ય, એક સિદ્ધ થાય; ઉત્કૃષ્ટ, ૧૦૮ સિદ્ધ થાય.

૨૫ નપુસકલિંગી, એક સમયે, જઘન્ય, એક સિદ્ધ થાય, ઉત્કૃષ્ટ, દશ સિદ્ધ થાય

૨૬ ઊર્ધ્વ લોકમાં, એક સમયે, જઘન્ય, એક સિદ્ધ થાય; ઉત્કૃષ્ટ, ચાર સિદ્ધ થાય.

૨૭ અધો લોકમાં, એક સમયે, જઘન્ય, એક સિદ્ધ થાય; ઉત્કૃષ્ટ, વીશ સિદ્ધ થાય.

૨૮ તિર્યક્ (તીર્છી) લોકમાં, એક સમયે, જઘન્ય, એક સિદ્ધ થાય, ઉત્કૃષ્ટ, ૧૦૮ સિદ્ધ થાય.

૨૯ જઘન્ય અવગાહનાના, એક સમયે, જઘન્ય, એક સિદ્ધ થાય; ઉત્કૃષ્ટ, ચાર સિદ્ધ થાય.

૩૦ મધ્યમ અવગાહનાના, એક સમયે, જઘન્ય, એક સિદ્ધ થાય, ઉત્કૃષ્ટ, ૧૦૮ સિદ્ધ થાય.

૩૧ ઉત્કૃષ્ટ અવગાહનાના, એક સમયે, જઘન્ય, એક સિદ્ધ થાય; ઉત્કૃષ્ટ, બે સિદ્ધ થાય.

૩૨ સમુદ્રમાહી, એક સમયે, જઘન્ય, એક સિદ્ધ થાય, ઉત્કૃષ્ટ, બે સિદ્ધ થાય.

૩૩ નદી પ્રમુખ જલમાહી, એક સમયે જઘન્ય, એક સિદ્ધ થાય, ઉત્કૃષ્ટ, ત્રણ સિદ્ધ થાય.

૩૪ તીર્થ સિદ્ધ થાય તો એક સમયે, જઘન્ય એક; સિદ્ધ થાય; ઉત્કૃષ્ટ, ૧૦૮ સિદ્ધ થાય.

૩૫ અતીર્થ સિદ્ધ થાય તો, એક સમયે, જઘન્ય, એક સિદ્ધ થાય, ઉત્કૃષ્ટ, દશ સિદ્ધ થાય.

૩૬ તીર્થંકર સિદ્ધ થાય તો, એક સમયે, જઘન્ય, એક સિદ્ધ થાય; ઉત્કૃષ્ટ વીશ સિદ્ધ થાય.

૩૭ અતીર્થંકર સિદ્ધ થાય તો, એક સમયે, જઘન્ય, એક સિદ્ધ થાય, ઉત્કૃષ્ટ, ૧૦૮ સિદ્ધ થાય.

૩૮ સ્વયંબોધ સિદ્ધ થાય તો, એક સમયે, જઘન્ય, એક સિદ્ધ થાય; ઉત્કૃષ્ટ, ૧૦૮ સિદ્ધ થાય.

૩૯ પ્રતિબોધ સિદ્ધ થાય તો, એક સમયે જઘન્ય એક સિદ્ધ થાય, ઉત્કૃષ્ટ, ૧૦૮ સિદ્ધ થાય.

૪૦ બુધબોધી સિદ્ધ થાય તો, એક સમયે જઘન્ય, એક સિદ્ધ થાય; ઉત્કૃષ્ટ, ૧૦૮ સિદ્ધ થાય.

૪૧ એક સિદ્ધ થાય તો, એક સમયે, જઘન્ય, એક સિદ્ધ થાય; ઉત્કૃષ્ટ, એક સિદ્ધ થાય

૪૨ અનેક સિદ્ધ થાય તો, એક સમયે, જઘન્ય, બે સિદ્ધ થાય; ઉત્કૃષ્ટ, ૧૦૮ સિદ્ધ થાય.

૪૩ વિજય વિજય પ્રતિ, એક સમયે, જઘન્ય, એક સિદ્ધ થાય; ઉત્કૃષ્ટ, વીશ સિદ્ધ થાય.

૪૪ ભદ્રશાલ વનમાં, એક સમયે, જઘન્ય, એક સિદ્ધ થાય ઉત્કૃષ્ટ, ચાર સિદ્ધ થાય.

૪૫ નંદન વનમાં એક સમયે, જઘન્ય, એક સિદ્ધ થાય, ઉત્કૃષ્ટ, ચાર સિદ્ધ થાય.

૪૬ સોમનસ વનમાં એક સમયે, જઘન્ય, એક સિદ્ધ થાય, ઉત્કૃષ્ટ, ચાર સિદ્ધ થાય.

૪૭ પંડગવનમાં, એક સમયે, જઘન્ય, એક સિદ્ધ થાય; ઉત્કૃષ્ટ, બે સિદ્ધ થાય.

૪૮ અકર્મભૂમિમાં, એક સમયે, જઘન્ય, એક સિદ્ધ થાય; ઉત્કૃષ્ટ, દશ સિદ્ધ થાય.

૪૯ કર્મભૂમિમાં, એક સમયે, જઘન્ય, એક સિ થાય, ઉત્કૃષ્ટ, ૧૦૮ સિદ્ધ થાય.

૫૦ પહેલે આરે, એક સમયે, જઘન્ય એક સિદ્ધ થાય, ઉત્કૃષ્ટ દશ સિદ્ધ થાય

૫૧ બીજે આરે, એક સમયે, જઘન્ય, એક સિદ્ધ થાય, ઉત્કૃષ્ટ, દશ સિદ્ધ થાય.

૫૨ ત્રીજે આરે, એક સમયે, જઘન્ય, એક સિદ્ધ થાય, ઉત્કૃષ્ટ, ૧૦૮ સિદ્ધ થાય

૫૩ ચોથે આરે, એક સમયે, જઘન્ય, એક સિદ્ધ થાય; ઉત્કૃષ્ટ ૧૦૮ સિદ્ધ થાય

૫૪ પાચમે આરે, એક સમયે, જઘન્ય, એક સિદ્ધ થાય; ઉત્કૃષ્ટ દશ સિદ્ધ થાય

૫૫ છઠ્ઠે આરે, એક સમયે, જઘન્ય, એક સિદ્ધ થાય, ઉત્કૃષ્ટ દશ સિદ્ધ થાય.

૫૬ અવસર્પિણીમા, એક સમયે, જઘન્ય, એક સિદ્ધ થાય, ઉત્કૃષ્ટ, ૧૦૮ સિદ્ધ થાય.

૫૭ ઉતસર્પિણીમાં, એક સમયે, જઘન્ય, એક સિદ્ધ થાય; ઉત્કૃષ્ટ

૫૮ નોઉત્સર્પિણી, નોઅવસર્પિણીમાં એક સમયે, જઘન્ય, એક સિદ્ધ થાય; ઉત્કૃષ્ટ, ૧૦૮ સિદ્ધ થાય.

એ ૫૮ બોલ અંતર સહિત, એક સમયે, જઘન્ય, ઉત્કૃષ્ટ, સિદ્ધ થાય તે કહ્યા.

હવે અંતર રહિત, આઠ સમય સુધી, સિદ્ધ થાય તો કેટલા સિદ્ધ થાય તે.

૧ પહેલા સમયે જઘન્ય, એક સિદ્ધ થાય; ઉત્કૃષ્ટ ૧૦૮ સિદ્ધ થાય.
૨ બીજા સમયે જઘન્ય, એક સિદ્ધ થાય; ઉત્કૃષ્ટ ૧૦૨ સિદ્ધ થાય
૩ ત્રીજા સમયે જઘન્ય, એક સિદ્ધ થાય, ઉત્કૃષ્ટ ૯૬ સિદ્ધ થાય
૪ ચોથા સમયે જઘન્ય, એક સિદ્ધ થાય, ઉત્કૃષ્ટ ૮૪ સિદ્ધ થાય.
૫ પાંચમા સમયે જઘન્ય એક સિદ્ધ થાય; ઉત્કૃષ્ટ ૭૨ સિદ્ધ થાય.
૬ છઠ્ઠા સમયે જઘન્ય, એક સિદ્ધ થાય; ઉત્કૃષ્ટ ૬૦ સિદ્ધ થાય.
૭ સાતમા સમયે જઘન્ય, એક સિદ્ધ થાય; ઉત્કૃષ્ટ ૪૮ સિદ્ધ થાય.
૮ આઠમા સમયે જઘન્ય, એક સિદ્ધ થાય; ઉત્કૃષ્ટ ૩૨ સિદ્ધ થાય

આઠ સમય પછી અંતર પડ્યા વિના સિદ્ધ થાય નહિ.

ઇતિ સિદ્ધ દ્વાર સંપૂર્ણ

જંબૂદ્વીપ વિચાર

જંબૂદ્વીપ-૧ લાખ યોજનનો લાંબો ને પહોળો છે તે વર્તુળ, તેલના પુડલાને આકારે છે ૧ વર્તુળ રથના પૈડાને આકારે છે, ૨ વર્તુળ કમળની કર્ણિકાને આકારે છે ૩ વર્તુળ પૂર્ણ ચંદ્રમાને આકારે છે, ૪ તેની પરિધી ૩ લાખ, ૧૬ હજાર, ૨૨૭ યોજન, ૩ કોશ ૧૨૮ ધનુષ ને ૧૩ા આંગુલ અધિક છે, જંબૂદ્વીપના ૧૦ દ્વારની

ગાથા

૧	૨	૩	૪	૫	૬
ખંડા	જોયણ	વાસા	પવ્વય	કુડા	ય તિત્થ
૭	૮	૯	૧૦		
સેઢિઓ;	વિજય	દ્રહ	સલિલાઓ પિંડએ હોઇ સંઘયણી.		

એ દશ દ્વાર છે, તેમાં પ્રથમ ખંડ દ્વાર છે. જંબૂદ્વીપના ભરત સરખા ૧૯૦ ખડ છે ભરત ક્ષેત્રનો ૧, ચુલહિમવત પર્વતના ૨, હેમવતક્ષેત્રના ૪, મહાહિમવત પર્વતના ૮. હરિવર્ષ ક્ષેત્રના ૧૬, નિષધ પર્વતના ૩૨, મહાવિદેહ ક્ષેત્રના ૬૪, નીલવત પર્વતના ૩૨, રમ્યક્વર્ષ ક્ષેત્રના ૧૬, રૂપી પર્વતના ૮, હિરણ્યવત ક્ષેત્રના ૪, શિખરી પર્વતના ૨, ઇરવત ક્ષેત્રનો ૧, એ પ્રમાણે સર્વ મળીને પહોળપણે દક્ષિણ ઉત્તરે થઈને ભરત જેવડા પહોળપણે ૧૯૦ ખડ છે. ઇતિ પહેલો ખંડદ્વાર સમાપ્ત ૧.

૨ જો યોજનદ્વાર :–જંબૂદ્વીપના ચારે હાંસે યોજન–યોજનાના ખડ કરીએ ત્યારે સાતસે નેવું ક્રોડ, છપ્પન લાખ ચોરાણુ હજાર, એકસો ને પચાસ ચતુરસ્ર થાય ઉપર ૧ કોશ ને ૫દરસે પંદર ધનુષ્ય વધે. ઉપર ૬૦ અગુલ વધે. ઇતિ ૨ જો યોજન–દ્વાર સમાપ્ત ૨

૩ જો વર્ષદ્વાર–જંબૂદ્વીપને વિષે ૭ વર્ષ–ક્ષેત્ર છે. તે ભરત ૧ હેમવત ૨, હરિવર્ષ ૩, મહાવિદેહ ૪, રમ્યક્વર્ષ ૫, હિરણ્યવત ૬, ઇરવત ૭ એ ૭ ક્ષેત્ર તથા એક મહાવિદેહના ૪ ભાગ ગણીએ તો પૂર્વ મહાવિદેહ પશ્ચિમ મહાવિદેહ ૮, દેવકુરૂ ૯, ઉત્તરકુરૂ ૧૦, એ પ્રમાણે ૧૦ ક્ષેત્ર થાય તેનુ વિષ્કભપણુ ૧, બાંહા ૨, જીવા, ૩, ધનુષપીઠ ૪ એ ૪ કહે છે –ભરતક્ષેત્રના ૨ ભેદ દક્ષિણ ભરત ૧, ઉત્તર ભરત ૨, દક્ષિણભરતનુ વિષ્કભણું ૨૩૮ જોજન ને ૩ કળાનુ એની બાહા નથી તેની જીવા ૯૭૪૮ જોજન ને ૧૨ કલા તેની ધનુષપીઠ ૯૭૬૬ જોજન ને કલાઅધિક (૧) ઉત્તરભરતનુ વિષ્કભપણુ ૨૩૮ જોજન ને ૩ કલાનુ તેની બાહા ૧૮૯૨ જોજન ને સાડીસાત કલાની તેની જીવા ૧૪૪૭૧ જોજન ને ૬ કલામાં કાંઈક ન્યૂન, તેની ધનુષપીઠ ૧૪૫૨૮ જોજન ને ૧૧ કલાની (૨) એજ પ્રમાણે ઇરવત ક્ષેત્રનુ પણ જાણવુ (૩) હેમવત ૧ હિરણ્યવત ૨ એ ૨ ક્ષેત્રનુ પહોળાપણુ ૨૧૦૫ જોજન ને ૫ કલાનુ, તેની બાહા ૬૭૫૫ જોજન ને ૩ કલા તેની જીવા ૩૭૬૭૪ જોજન ને ૧૬ કલા તેની ધનુષપીઠ ૩૮૭૪૦ જોજન ને ૧૦ કલા (૪) હરિવર્ષ ૧, રમ્યક્વર્ષ ૨, એ ૨ ક્ષેત્રનુ વિષ્કભપણુ ૮૪૨૧ જોજન

ને ૧ કલા. તેની બાંહા ૧૩૩૬૧ જોજનને ૬ કલા તેની જીવા ૭૩૯૦૧ જોજન ને ૧૭ કલા. તેની ધનુષપીઠ ૮૪૦૧૬ જોજન ને ૪ કલા. (૫) મહાવિદેહ ક્ષેત્રનુ વિષ્કંભપણું ૩૩૬૮૪ જોજન ને ૪ કલા. તેની બાંહા ૩૩૭૬૭ જોજન ને ૭ કલા. તેની જીવા ૧ લાખ જોજનની. તેની ધનુષપીઠ ૧૫૮૧૧૩ જોજન ને ૧૬ કલા અધિક (૬) દેવકુરૂ ઉત્તરકુરૂ એ ૨ ક્ષેત્રનું વિષ્કંભપણુ ૧૧૮૪૨ જોજન ને ૨ કલાનું તેની બાંહા નથી. તેની જીવા ૫૩૦૦૦ જોજનની. તેની ધનુષપીઠ ૬૦૪૧૮ જોજન ને ૧૨ કલા. (૭) ઇતિ ૩ જો વર્ષદ્વાર સમાપ્ત ૩

૪ થો પર્વતદ્વાર—જબૂદ્રીપને વિષે ૨૬૯ પર્વત છે વધધર પર્વત ૬, મેરૂ ૧, ચિત્ત ૧, વિચિત્ત ૧, જમક ૨, કચનગિરિ ૨૦૦, વખાર ગજદંતા ૪, વખારા ૧૬, લાંબા વૈતાઢય ૩૪, વતુળ વૈતાઢય ૪, એ સર્વ મળીને ૨૬૯ પર્વત છે તેનું ઉચપણું ઊંડાપણુ, વિષ્કંભપણુ, બાંહા, જીવા ધનુષપીઠ આ પ્રમાણે ચુલહિમવત ૧, સિખરી ૨, એ બે પર્વત સો સો જોજનના ઉંચા છે અને પચીસ પચીસ જોજનના ધરતીમા ઊંડા છે તેમનુ પહોળપણુ ૧૦૫૨ જોજનનુ ને ૧૨ કલાનુ છે તેમની બાંહા ૫૩૫૦ જોજન ને ૧૫ કલા તેમની જીવા ૨૪૯૩૨ જોજન ને અર્ધ કલામા થોડી ન્યૂન, તેમની ધનુષપીઠ ૨૫૨૩૦ જોજન ને ૪ કલા. (૨) મહાહિમવતને રૂપી એ બે પર્વત બસે બસે જોજનના ઊંચા અને પચાસ પચાસ જોજનના ધરતીમા ઊંડા છે તેમનુ વિષ્કંભપણુ ૪૨૧૦ જોજન ને ૧૦ કલાનુ, તેમની બાંહા ૯૨૭૬ જોજન ને ૯ કલા; તેમની જીવા ૫૩૯૩૧, જોજન ને ૬ કલા અધિક તેમની ધનુષપીઠ ૫૭૨૯૩ જોજનને ૧૦ કલા. (૪) નિષધ ૧ નીલવંત ૨, એ બે પર્વત ચારસો ચારસો જોજનના ઊંચા છે અને સો સો જોજનના ધરતીમા ઊંડા છે તેમનુ વિષ્કંભપણુ ૧૬૮૪૨ જોજન ને ૨ કલાનુ તેમની બાહા ૨૦૧૬૫ જોજન ને ૨ કલા, તેમની જીવા ૯૪૧૫૬ જોજન ને ૨ કલા તેમની ધનુષપીઠ ૧૨૩૪૬ જોજન ને ૯ કલા. એ ૬ પર્વત થયા (૬) મેરૂ પર્વત એક લાખ જોજનનો છે, તેમાં ૧ હજાર જોજન ધરતીમાં ઊંડો છે તેમાં પ્રથમ ૨૫૦ જોજન પૃથ્વીમય છે, ૨૫૦ જોજન પાષાણમય છે ૨૫૦ જોજન વજ્ર હીરામય છે, ૨૫૦

જોજન શર્કર પૃથ્વીમય છે, એમ ૧ હજાર જોજનનો ઊંડો છે. એ પ્રથમ કાંડ તે ઉપર નવાણું હજાર જોજનનો મેરુ ઊંચો છે, તેમાં પોણુસોળ હજાર જોજન અંકરત્નમય છે, પોણુસોળ હજાર જોજન સ્ફટિક રત્નમય છે, પોણુસોળ હજાર જોજન પીળા સુવર્ણમય છે, પોણુસોળ હજાર જોજન રૂપામય છે, એ ૬૩ હજાર જોજનનો બીજો કાંડ; તે ઉપર ત્રીજો કાંડ છત્રીસ હજાર જોજનનો જાંબૂનદ રાતા સુવર્ણમય છે એ સર્વ મળીને ૧ લાખ જોજનનો મેરૂ પર્વત છે તે મૂળે ૧૦૦૯૦ જોજન ને એક જોજનના ૧૧ ભાગ કરીએ તેવા ૧૦ ભાગ એટલો ધરતીને મૂળે પહોળો છે, દશ હજાર જોજનનો ધરતીને સમભૂતળે લાંબો પહોળો છે. ધરતીથકી અગિયાર હજાર જોજન ઊંચા જઈએ ત્યાં નવ હજાર જોજનનો લાંબો ને પહોળો છે, એમ અગિયાર અગિયાર હજારે ૧ હજાર ઘટાડતા શિખરે ૧ હજાર જોજનનો લાંબો પહોળો છે. તેની ત્રિગુણી અધિક પરિધી છે મેરુને ૪ વન છે, ભદ્રશાલ વન ૧, નંદન વન ૨, સૌમનસ વન ૩ પંડગ વન ૪; ભદ્રશાલ વન તે મેરુને ચારે બાજુ ધરતી ઉપર છે તે પૂર્વ પશ્ચિમે બાવીશ હજાર જોજન લાંબુ છે, અને અઢીસો જોજન ઉત્તર દક્ષિણે પહોળુ છે તેને એક પદ્મવર-વેદિકા ને એક વન ખંડ સઘળે, ચારે બાજુએ છે મેરુ પર્વત થકી પૂર્વ દિશાએ ૫૦ જોજન વનમાં જાય ત્યાં એક સિદ્ધાયતન છે તે ૫૦ જોજનનુ લાંબુ ને ૨૫ જોજનનુ પહોળુ છે અને ૩૧ જોજનનું ઊંચુ છે. અનેક સ્તંભ છે. તે સિદ્ધાયતનને ૩ બારણાં છે. પૂર્વ ૧, દક્ષિણે ૨, ઉત્તરે ૩, તેના દરવાજા આઠ આઠ જોજનના ઊંચા છે ને ૪ જોજનના પહોળા છે તે સિદ્ધાયતનના મધ્ય દિશ વિભાગને વિષે એક મણિમય પીઠિકા છે, તે ૮ જાજોનની લાબી ને પહોળી છે. ૪ જોજનની જાડપણે છે, ને સર્વ રત્નમય છે તે ઉપર ૧ દેવછંદો (ગભારો) છે તે ૮ જોજનનો લાંબો ને પહોળો છે, અને ૮ જોજનનો અધિક ઊંચો છે. ત્યા જિનપ્રતિમા છે તેનુ વર્ણન આ પ્રમાણે છે. દેવછંદોજાવ ધુપના કડુછા છે એમ એક સિદ્ધાયતનનું વર્ણ કહ્યુ તેમ ચાર દિશે ૪ સિદ્ધાયતન છે ચાર દિશે- મેરુ પર્વતથી ૫૦ જોજન ઇશાન કોણુ વનમા જાય ત્યા ૪ વાવડીઓ છે મેરુ પર્વતથી ૫૦ જોજન અગ્નિકોણુ વનમા જાય ત્યા ૪ વાવડીઓ

ને ૧ કલા. તેની બાંહા ૧૩૩૬૧ જોજનને ૬ કલા. તેની જીવા ૭૩૯૦૧ જોજન ને ૧૭ કલા. તેની ધનુષપીઠ ૮૪૦૧૬ જોજન ને ૪ કલા. (૫) મહાવિદેહ ક્ષેત્રનુ વિષ્કંભપણુ ૩૩૬૮૪ જોજન ને ૪ કલા. તેની બાંહા ૩૩૭૬૭ જોજન ને ૭ કલા. તેની જીવા ૧ લાખ જોજનની. તેની ધનુષપીઠ ૧૫૮૧૧૩ જોજન ને ૧૬ કલા અધિક (૬) દેવકુરૂ ઉત્તરકુરૂ એ ૨ ક્ષેત્રનું વિષ્કંભપણુ ૧૧૮૪૨ જોજન ને ૨ કલાનું તેની બાંહા નથી. તેની જીવા ૫૩૦૦૦ જોજનની. તેની ધનુષપીઠ ૬૦૪૧૮ જોજન ને ૧૨ કલા. (૭) ઇતિ ૩ જો વર્ષદ્વાર સમાપ્ત ૩

૪ થો પર્વતદ્વાર—જંબૂદ્વીપને વિષે ૨૬૯ પર્વત છે વર્ષધર પર્વત ૬, મેરૂ ૧, ચિત્ત ૧, વિચિત્ત ૧, યમક ૨, કંચનગિરિ ૨૦૦, વખાર ગજદંતા ૪, વખારા ૧૬, લાંબા વેતાઢ્ય ૩૪, વર્તુળ વેતાઢ્ય ૪, એ સર્વ મળીને ૨૬૯ પર્વત છે તેનું ઊંચપણું ઊંડાપણું, વિષ્કંભપણુ, બાંહા, જીવા, ધનુષપીઠ આ પ્રમાણે ચુલહિમવંત ૧, શિખરી ૨, એ બે પર્વત સો સો જોજનના ઊંચા છે અને પચીસ પચીસ જોજનના ધરતીમા ઊંડા છે તેમનુ પહોળાપણુ ૧૦૫૨ જોજનનુ ને ૧૨ કલાનુ છે તેમની બાંહા ૫૩૫૦ જોજન ને ૧૫ કલા તેમની જીવા ૨૪૯૩૨ જોજન ને અર્ધ કલામાં થોડી ન્યૂન, તેમની ધનુષપીઠ ૨૫૨૩૦ જોજન ને ૪ કલા. (૨) મહાહિમવંતને રૂપી એ બે પર્વત બસે બસે જોજનના ઊંચા અને પચાસ પચાસ જોજનના ધરતીમા ઊંડા છે તેમનુ વિષ્કંભપણુ ૪૨૧૦ જોજન ને ૧૦ કલાનુ, તેમની બાંહા ૯૨૭૬ જોજન ને ૯ કલા, તેમની જીવા ૫૩૯૩૧, જોજન ને ૬ કલા અધિક. તેમની ધનુષપીઠ ૫૭૨૯૩ જોજન ને ૧૦ કલા. (૪) નિષધ ૧ નીલવંત ૨, એ બે પર્વત બારસો ચારસો જોજનના ઊંચા છે અને સો સો જોજનના ધરતીમાં ઊંડા છે તેમનુ વિષ્કંભપણુ ૧૬૮૪૨ જોજન ને ૨ કલાનુ તેમની બાંહા ૨૦૧૬૫ જોજન ને ૨ કલા તેમની જીવા ૯૪૧૫૬ જોજન ને ૨ કલા. તેમની ધનુષપીઠ ૧૨૩૪૬ જોજન ને ૯ કલા. એ ૬ પર્વત થયા (૬) મેરૂ પર્વત એક લાખ જોજનનો છે, તેમાં ૧ હજાર જોજન ધરતીમાં ઊંડો છે તેમાં પ્રથમ ૨૫૦ જોજન પૃથ્વીમય છે, ૨૫૦ જોજન પાષાણમય છે ૨૫૦ જોજન વજ્ર હીરામય છે, ૨૫૦

જોજન શર્કર પૃથ્વીમય છે, એમ ૧ હજાર જોજનનો ઊંડો છે, એ પ્રથમ કાંડ તે ઉપર નવાણુ હજાર જોજનનો મેરુ ઊંચો છે, તેમાં પોણુસોળ હજાર જોજન અંકરત્નમય છે, પોણુસોળ હજાર જોજન સ્ફટિક રત્નમય છે, પોણુસોળ હજાર જોજન પીળા સુવર્ણમય છે, પોણુ સોળ હજાર જોજન રૂપામય છે, એ ૬૩ હજાર જોજનનો બીજો કાંડ; તે ઉપર ત્રીજો કાંડ છત્રીસ હજાર જોજનનો જાંબૂનદ રાતા સુવર્ણમય છે. એ સર્વ મળીને ૧ લાખ જોજનનો મેરૂ પર્વત છે તે મૂળે ૧૦૦૯૦ જોજન ને એક જોજનના ૧૧ ભાગ કરીએ તેવા ૧૦ ભાગ એટલો ધરતીને મૂળે પહોળો છે, દશ હજાર જોજનનો ધરતીને સમભૂતળે લાંબો પહોળો છે. ધરતીથકી અગિયાર હજાર જોજન ઊંચા જઇએ ત્યાં નવ હજાર જોજનનો લાંબો ને પહોળો છે, એમ અગિયાર અગિયાર હજારે ૧ હજાર ઘટાડતાં શિખરે ૧ હજાર જોજનનો લાંબો પહોળો છે. તેની ત્રિગુણી અધિક પરિધી છે મેરુને ૪ વન છે, ભદ્રશાલ વન ૧, નંદન વન ૨, સૌમનસ વન ૩ પંડગ વન ૪, ભદ્રશાલ વન તે મેરુને ચારે બાજુ ધરતી ઉપર છે તે પૂર્વ પશ્ચિમે બાવીશ હજાર જોજન લાંબુ છે, અને અઢીસો જોજન ઉત્તર દક્ષિણે પહોળુ છે તેને એક પદ્મવર-વેદિકા ને એક વન ખંડ સઘળે, ચારે બાજુએ છે. મેરુ પર્વત થકી પૂર્વ દિશાએ ૫૦ જોજન વનમાં જાય ત્યા એક સિદ્ધાયતન છે તે ૫૦ જોજનનુ લાંબુ ને ૨૫ જોજનનુ પહોળુ છે અને ૩૧ જોજનનુ ઊંચું છે. અનેક સ્તંભ છે. તે સિદ્ધાયતનને ૩ બારણા છે. પૂર્વે ૧, દક્ષિણે ૨, ઉત્તરે ૩, તેના દરવાજા આઠ આઠ જોજનના ઊંચા છે ને ૪ જોજનના પહોળા છે તે સિદ્ધાયતનના મધ્ય દિશ વિભાગને વિષે એક મણિમય પીઠિકા છે, તે ૮ જાજોનની લાબી ને પહોળી છે ૪ જોજનની જાડપણે છે, ને સર્વ રત્નમય છે તે ઉપર ૧ દેવછંદો (ગભારો) છે તે ૮ જોજનનો લાબો ને પહોળો છે, અને ૮ જોજનનો અધિક ઊંચો છે ત્યા જિનપ્રતિમા છે તેનુ વર્ણન આ પ્રમાણે છે દેવછંદોજાવ ધુપના કડુછા છે એમ એક સિદ્ધાયતનનું વર્ણ કહ્યુ તેમ ચાર દિશે ૪ સિદ્ધાયતન છે. ચાર દિશે. મેરુ પર્વતથી ૫૦ જોજન ઇશાન કોણુ વનમા જાય ત્યા ૪ વાવડીઓ છે મેરુ પર્વતથી ૫૦ જોજન અગ્નિકોણુ વનમા જાય ત્યા ૪ વાવડીઓ

છે મેરુ પર્વતથી ૫૦ જોજન નૈઋત્યકોણે વનમા જાવ ત્યા ૪ વાવડીઓ છે મેરુ પર્વતથી ૫૦ જોજન વાયવ્યકોણે વનમા જાવ ત્યા ૪ વાવડીઓ છે તે એકેકી વાવડી ૫૦ જોજનની લાંબી અને ૨૫ જોજનની પહોળી છે, અને દશ દશ જોજનની ઊંડી છે તેઓ ચારે દિશા તોરણ સહિત છે તે ચારચાર વાવડીઓના મધ્યમાં એક એક મહેલ છે ને તે દક્ષિણની બે બાજુમાં (અગ્નિ ને નૈઋત્યકોણમાં) શક્રેન્દ્રના ને ઉત્તરની બે બાજુમાં (ઇશાન ને વાયવ્યમા) ઇશાનેંદ્રના મહેલ છે તે ચારે પાંચસો પાચસો જોજનના ઊંચા છે, અને અઢીસો અઢીસો જોજનના લાબા ને પહોળા છે તથા ઊંચા શિખરબધ છે, ભદ્રશાલ વનમા ૮ દિગહસ્તિ કુટ છે ભદ્રશાલ વનથી પાંચસે જોજન મેરુ ઉપર જઈએ ત્યાં નદનવન આવે. તે નદનવન ૫૦૦ જોજન ચક્રવાલ વિષ્કભપણે ફરતુ વર્તુળ વલયને આકારે છે તે મેરુપર્વતની નજીક છે, જ્યા ઘણા દેવ–દેવાંગના હાસ્યરતિ ખેલે છે ત્યા પણ ૪ સિદ્ધાયતન છે, ૧૧ વાવડીઓ છે ૪ મહેલ છે, પહેલાના પેઠે છે, પણ ત્યા ૯ કુટ છે વળી નદનવનથી સાડીબાસઠ હજાર જોજન ઊંચા જઇએ ત્યાં સૌમનસ વન આવે, તે ૫૦૦ જોજન ચક્રવાલ વિષ્કભ પણે ફરતુ વર્તુળ–વલયને આકારે છે મેરુને વીંટી રહ્યુ છે સિદ્ધાય તન છે ૧૬ વાવડીઓ છે, ૪ મહેલ છે ત્યાથી ૩૬ હજાર જોજન મેરુને શિખરે જઇએ ત્યા પડગવન આવે, તે ૪૯૪ જોજન ચક્રવાલ વિષ્કભપણે ફરતુ વર્તુળ–વલયને આકારે છે મેરુની ચુલિકાને વીંટી રહ્યું છે પડગ વનને વિષે એક ચુલિકા છે તે ૪૦ જોજનની ઊંચી છે ૧૨ જોજનની મૂળે પહોળી છે, અને ૪ જોજનની મથાળે પહોળી છે આઠ જોજનની વચમા પહોળી છે ગાયના પૂછને આકારે છે સર્વ વૈરૂર્ય રત્નમય છે તેની એક પદ્મવર વેદિકા છે ઉપર ઘણી સમ રમણિક ભૂમિકા છે ત ચુલિકા ઉપર એક સિદ્ધાયતન છે તે ૧ કોશનું લાબુ ને અર્ધ કોશનુ પહોળુ છે અને દેશ ઉણુ કોશ ઊંચુ છે, અનેક સ્તભો છે, જાવ ધુપના કડુછા છે તે પડગ વનમાં ૪ સિદ્ધાયતન છે ૧૬ વાવડીઓ છે, ૪, મહેલ છે, તે પહેલાંની પેઠે જાણવું પડગ વનમાં ૪ અભિષેક શિલા છે, તેના નામ પાડુ શિલા ૧, પાંડુ કબલ શિલા ૨, રક્ત શિલા ૩, રક્તકબલ શિલા ૪, એ ચાર

શિલા અર્ધ ચંદ્રમાને આકારે છે પૂર્વ પશ્ચિમની શિલા ઉત્તર, દક્ષિણે પાંચસો પાચસો જોજનની લાંબી છે અને પૂર્વ, પશ્ચિમે અઢીસો અઢીસો જોજનની પહોળી છે ઉત્તર દક્ષિણની શિલા પૂર્વ પશ્ચિમે પાચસો પાંચસો જોજનની લાંબી છે અને ઉત્તર દક્ષિણે અઢીસો અઢીસો જોજનની પહોળી છે, ૪ જોજનની જાડપણે છે, સર્વ કનકમય છે એ ૪ ને ત્રણ દિશે પગથીઆં છે પૂર્વ પશ્ચિમની શિલા ઉપર બે બે સિંહાસન છે, અને ઉત્તર દક્ષિણની શિલા ઉપર એકેકું સિંહાસન છે, તે પાચસો પાચસો ધનુષના લાબા ને પહોળા છે: અને ૨૫૦ ધનુષના ઊંચા છે ત્યા તીર્થંકર દેવનો જન્મ મહોત્સવ કરે છે જંબૂદ્વીપમા જઘન્ય ૨ તીર્થંકરનો ઉત્કૃષ્ટ ૪ તીર્થંકરનો જન્મ મહોત્સવ એકી વખતે થાય છે, મેરુનાં ૧૬ નામ, મંદર ૧, મેરુ ૨, મનોરમ ૩, સુદર્શન ૪, સ્વયંપ્રભ ૫, ગિરિરાજ ૬, રત્નોચ્ચય ૭, તિલકોપમ ૮, લોકમધ્ય ૯, લોકનાભિ ૧૦, રત્ન ૧૧, સૂર્યાવર્ત ૧૨, સૂર્યાવરણ ૧૩ ઉત્તમ ૧૪, દિશાદિ ૧૫, અવતંશ ૧૬, ચિત્ત ૧, વિચિત્ત ૨, એ બે પર્વત દેવકુરૂક્ષેત્રમા છે નિષધ પર્વતથી ઉત્તરે ૮૩૪ જોજનને એક જોજનના ૭ ભાગ કરીએ તેવા ૪ ભાગ જઇએ ત્યા સિતોદા નદીને પૂર્વ પશ્ચિમને કાંઠે છે ૨ યમક પર્વત ઉત્તર કુરૂક્ષેત્રમા છે નીલવંત પર્વતથી દક્ષિણે ૪૩૪ જોજન ને એક જોજનના ૭ ભાગ કરીએ તેવા ૪ ભાગ જઈએ ત્યાં સિતા નદીને પૂર્વ પશ્ચિમને કાંઠે છે ચિત્ર ૧, વિચિત્ત ૧ યમક ૨ એ ૪ પર્વત ૧ હજાર જોજનના ઊંચા છે અને અઢીસો જોજનના ધરતીમા ઊંડા છે એક હજાર જોજનના મૂળે લાંબા પહોળા છે સાડા સાતસે જોજનના વચમાં લાબા પહોળા છે ઉપર પાંચસો જોજનના લાંબા પહોળા છે તેની ત્રિગુણી અધિક પરિધી છે બસે કંચનગિરિ પર્વત સિતા સિતોદા નદીની વચ્ચે પાંચ પાચ દ્રહની બે બાજુએ છે તે એકેક દ્રહ પાસે કેકી કોરે દશ પર્વત છે એમ બીજી પાસે પણ દશ દશ પર્વત ., એ ૧૦ દ્રહને બેઉ કાંઠે બસે કંચનગિરિ પર્વત છે. તે સો જોજનના ઊંચા છે, પચીસ પચીસ જોજનના ધરતીમા ઊંડા છે મૂળે સો જોજનના લાંબા અને પહોળા છે, વચ્ચે પોણોસો જોજનના લાંબા ને પહોળા છે, ઉપર પચાશ જોજનના લાંબા ને પહોળા છે.

તેમની ત્રિગુણી અધિક પરિધી છે (૨૧૧) ૪ ગજદતા કહે છે, ગંધ-માદન ૧ માલવત ૨, વિદ્યુતપ્રભ ૩, સૌમનસપ્રભ ૪ નિષધથી બે, નીલવતથી બે ગજદતા નીકળીને મેરુ પાસે ચારે આવીને અડી રહ્યા છે તે ૩૦૨૦૯ જોજન ને ૬ કલાના લાંબા છે, નિષધ ને નીલ વતને અડતા ચારસો ચારસો જોજનના ઉંચા છે, અને સો સો જોજનના ધરતીમાં ઉંડા છે, અને પાંચસો પાંચસો જોજનના પહોળા છે. મેરુ પાસે જઇએ ત્યાં પાંચસો પાંચસો જોજનના ઉંચા છે, અને સવાસો સવાસો જોજનના ધરતીમાં ઉંડા છે ઘટતા અંગુલને અસંખ્યાતમે ભાગે પહોળા છે એ હસ્તીના દાંતને આકારે છે (૨૧૫) સોલ વખારા પર્વતા ચિત્ત ૧, વિચિત્ત ૨, નલીન ૩, એકશૈલ ૪, ત્રિકુટ ૫, વૈશ્રમણ ૬, અંજન ૭, માયજન ૮, અંકાવતી ૯, પદ્માવતી ૧૦, આશિવિષ ૧૧, સુખાવહ ૧૨, ચંદ્ર ૧૩, સૂર્ય ૧૪, નાગ ૧૫, દેવ ૧૬, એ ૧૬ તે ૧૬૫૯૨ જોજન ને ૨ કલાના લાંબા છે, પાંચસો પાંચસો જોજનના પહોળા છે નિષધ નિલવતથી નીકળતા ચારસો ચારસો જોજનના ઉંચા છે, અને સો સો જોજનના ધરતીમાં ઉંડા છે સિતા સિતોદા નદીની પાસે પાંચસો પાંચસો જોજનના ઉંચા છે અને સવાસો સવાસો જોજનના ધરતીમાં ઉંડા છે પાંચસો પાંચસો જોજનના પહોળા છે વખારા પર્વત ઘોડાના ખાંધને આકારે છે (૨૩૧) ચોત્રીશ લાંબા વૈતાઢયઃ તેમા ૧ ભરતનો વૈતાઢય ૧ ઇરવતનો વૈતાઢય અને ૩૨ વિજયના, એ ૩૪ વૈતાઢય. તે પચીસ પચીસ જોજનના ઉંચા છે અને સવા છ જોજનના ધર-તીમાં ઉંડા છે પચાશ પચાશ જોજનના પહોળા છે તેમની બાંહા ૪૮૮ જોજન ને ૧૬ કલા ઝાઝેરી છે તેમની જીવા ૧૦૭૨૦ જોજનને ૧૨ કલાની તેમની ધનુપપીઠ ૧૦૭૪૩ જોજન ને ૫૫ કલા એકેક વૈતાઢયે બે બે ગુફા છે તમિસગુફા ૧ ખંડપ્રપાતગુફા ૨ એ ૨ ગુફાઓ પચાશ પચાશ જોજનની લાંબી છે અને ૧૨ જોજનની પહોળી છે, અને આઠ જોજનની ઉંચી છે તેમા બે બે નદી છે, તેના નામ ઉમગ જલા ૧ નિમગજલા ૨ એકવીશ જોજન જઇએ ત્યાં ઉમગજલા નદી આવે. તે ત્રણ જોજન પટમાં છે તેમાં હાથી, ઘોડા, બળદ, મનુષ્યનું કલેવર, કચરો પડે તેને ત્રણવાર ભમાડી ઉછાળી બહાર નાખે તે કારણે ઉમગજલા કહેવાય છે ત્યાથી ૨ જોજન આઘા જઇએ ત્યા નિમગજલા

નદી છે, તે ૩ જોજનના પટમાં છે. તેમાં હાથી, ઘોડા, મનુષ્ય, બળદનુ કલેવર અનેરૂં પુદગલ પડે તેને ત્રણ વાર ભમાડીને હેઠું બેસાડે તે કારણે નિમગજલા કહીએ. શેષ ૩૨ દીર્ઘ વૈતાઢય મહાવિદેહ ક્ષેત્રમાં છે, તે પણ એ સરખા છે, પણ બાંહા, જીવા, ધનુષપીઠ નથી. તે પલંગને આકારે છે. (૨૬૫) ૪ વર્તુલ વૈતાઢય શબ્દાપતિ ૧, વિકટાપાતિ ૨, ગંધાપાતિ ૩, માલવત ૪. એ ૪ વર્તુલ વૈતાઢય: જુગલિયાના ક્ષેત્રમાં છે. તે ૧ હજાર જોજનના ઊંચા છે ૨૫૦ જોજનના ધરતીમાં ઊંડા છે. મૂળ ૧ હજાર જોજનના લાંબા ને પહોળા છે. ધાન્યના કોઠારને આકારે છે, તેની ૩૧૬૨ જોજન અધિક પરિધી છે. શ્વેત વર્ણે છે. એવં સર્વ મળીને ૨૬૯ પર્વત થયા.

ઇતિ ૪ થો પર્વત દ્વાર સમાપ્ત ૪.

૫ મો કુટદ્વાર: જંબૂદ્વીપમાં ૫૨૫ કૂટ છે. તેમાં ૪૬૭ કૂટ પર્વત ઉપર છે. તેનું વિવરણ કહે છે: ૩૪ દીર્ઘ વૈતાઢય. નિષધ ૧, નીલવંત ૨, મેરૂ ૩, એ પર્વત અને વિદ્યુતપ્રભ ૧, માલવંત ૨, એ ૨ વખાર ગજદંત એ ૩૯ પર્વત ઉપર નવ નવ કૂટ છે ૩૯ ને નવે ગુણતાં ૩૫૧ કૂટ થાય. ચુલહિમવત ને શિખરી એ બે પર્વત ઉપર અગિયાર અગિયાર કૂટ છે એ ૨૨ થયા મહાહિમવંત ને રૂપી એ ૨ પર્વત ઉપર આઠ આઠ કૂટ છે એ ૧૬ કૂટ સોલ વખારા પર્વત ઉપર ચાર ચાર કૂટ છે, એ ૬૪ કૂટ સૌમનસ ૧, ગંધમાદન ૨, એ ૨ વખાર ગજદંત ઉપર સાત સાત કૂટ છે, એ ૧૪ કૂટ, એ સર્વ મળીને ૪૬૭ કૂટ પર્વત ઉપરના થયા, અને શેષ ૫૮ કૂટ ભૂમિ ઉપરના છે, તે કહે છે, ૩૪ ઋષભકુટ તે ૧ ભરતનો. ૧ ઇરવતનો, અને ૩૨ વિજયના એ ૩૪, અને ભદ્રશાલ વનના ૮, દેવકુરૂના ૮, ઉત્તરકુરૂના ૮, એ સર્વ મળીને ૫૮ કૂટ ભૂમિ ઉપરના થયા, એ સર્વ મળીને ૫૨૫ કૂટ થયા.

ઇતિ ૫ મો કૂટદ્વાર સમાપ્ત ૫.

૬ ઠ્ઠો તીર્થદ્વાર: જંબૂદ્વીપ મધ્યે ૧૦૨ તીર્થ છે, તે ૩૨ વિજય ૧ ભરત, ૧ ઇરવત, એ ૩૪ તેમાં દરેકમા ત્રણ ત્રણ તીર્થ છે, માગધ ૧ વરદામ ૨, પ્રભાસ ૩ એ ૩ તે અગ્નિકોણે ૧, નૈરૂત્યકોણે

૨, વાયવકોણે ૩, એ ૩૪ ત્રિ ૧૦૨ તીર્થ થાય,

ઇતિ ૬ ઠ્ઠો તીર્થદ્વાર સમાપ્ત ૬

૭ મો શ્રેણીદ્વાર : જબૂદ્વીપમા ૧૩૬ શ્રેણીઓ છે, તે વૈતાઢય પર્વત ઉપર દશ દશ જોજન ઉંચા ચઢીએ ત્યાં ૧ દક્ષિણે ને ૧ ઉત્તરે એ બે વિદ્યાધરની શ્રેણીઓ છે, તેમા ભરતના વૈતાઢય ઉપર; ગગન વલ્લભાદિક ૫૦ નગર દક્ષિણની શ્રેણીએ છે, અને રથ ચક્રવાલાદિક ૬૦ નગર ઉત્તરની શ્રેણીએ છે, એમજ ઇરવતના વૈતાઢય ઉપર ૬૦ નગર દક્ષિણની શ્રેણીએ છે, અને ૫૦ નગર ઉત્તરની શ્રેણીએ છે, મહાવિદેહના ૩૨ વૈતાઢય ઉપર દક્ષિણ ઉત્તરની શ્રેણીએ પચાવન પચાવન નગર છે, સર્વ મળીને ૩૭૪૦ નગર વિદ્યાધરની શ્રેણીએ છે, એ ૩૪ દુ ૬૮ વિદ્યાધરની શ્રેણી, વળી વિદ્યાધરની શ્રેણીથી ૧૦ જોજન ઉંચા ચઢીએ ત્યા અભિયોગ દેવની બે શ્રેણી આવે; દક્ષિણ ૧ ને ૧ ઉત્તરે એ પ્રમાણે ૩૪ દુ ૬૮ શ્રેણી અભિયોગ દેવની છે, એ સર્વ મળીને ૬૮ વિદ્યાધરની ને ૬૮ દેવની એ ૧૩૬ શ્રેણીઓ છે

ઇતિ ૭ મો શ્રેણીદ્વાર સમાપ્ત ૭

૮ મો વિજયદ્વાર : વિજય કહેતા જબૂદ્વીપમા ૩૪ વિજયરૂપ સ્થાનક છે, તેના નામ કચ્છા ૧, સુકચ્છા ૨, મહાકચ્છા ૩, કચ્છાવતી ૪ આવર્ત ૫, મગલા ૬ પુષ્કલા ૭, પુષ્કલાવતી ૮ એ વિજય, સીતા મહાનદીને ઉત્તર દિશે પૂર્વ મહાવિદેહને વિષે શ્રી મેરુપર્વતથી માંડીને સિતામુખવનસુધી પ્રથમ ખાડવું જાણવું (૧) વત્સા ૯ સુવત્સા ૧૦, મહાવત્સા ૧૧ વત્સાવતી ૧૨ રમ્યા ૧૩, રમ્યક ૧૪ રમણિક ૧૫, મગલાવતી ૧૬ એ ૮ વિજય, સીતા નદીને દક્ષિણ પાસે સીતામુખવનથી માંડીને મેરૂ સુધી સાયજન વખારા પર્વતસુધી બીજુ ખાડવું જાણવું (૨) પદ્મા ૧૭, સુપદ્મા ૧૮, મહા પદ્મા ૧૯ પદ્મવાવતી ૨૦ શખા ૨૧, કુમુદા ૨૨ નલીના ૨૩, નલીનાવતી ૨૪ એ ૮ વિજય, સીતોદા નદીને દક્ષિણને, કાંઠે વિદ્યુત પ્રભ ગજદત પછી અકાવતી વખારા પર્વતથી ને સીતોદામુખ વન સુધી ત્રીજુ ખાડવું જાણવું (૩) વપ્રા ૨૫, સુવપ્રા ૨૬, મહાવપ્રા ૨૭,

વપ્રગાવતી ૨૮, વલ્ગુ ૨૯, સુવલ્ગુ ૩૦, ગંધિલા ૩૧, ગંધિલાવતી ૩૨, એ ૮ વિજય, તે સીતોદ્દા મુખવનથીમાંડીને સીતોદ્દા નદીને કાઠે દેવ વખારા પર્વત સુધી ચોથુ ખાંડવું જાણવું (૪). એ ૩૨ વિજય મહાવિદેહ ક્ષેત્રમાં છે તે સઘળી વિજય ૧૬૫૯૨ જોજન ને ૨ કલાની ઉત્તર દક્ષિણે લાંબી છે અને ૨૨૧૩ જોજનમાં કાંઇક ન્યૂનની પૂર્વ પશ્ચિમે પહોળી છે ૧ ભરત, ૧ ઇરવત, એ ૩૪. ત્યાં ૩૨ વિજયની, ૧ ભરતની, ૧ ઇરવતની, એ ૩૪ રાજધાની છે તે, ને ૩૪ તમિસ્ત્રગુફા, ૩૪ ખંડપ્રપાતગુફા, ૩૪ રૂષભકૂટ, એટલા શાશ્વત છે,

ઇતિ ૮ મો વિજયદ્વાર સમાપ્ત ૮.

૯ મો દ્રહદ્વાર જંબૂદ્વીપમાં ૧૬ દ્રહ છે. તેનાં નામ : પદ્મદ્રહ ૧, મહાપદ્મ દ્રહ ૨, પુંડરિકદ્રહ ૩, મહાપુંડરિકદ્રહ ૪, તિગિછદ્રહ ૫, કેશરીદ્રહ ૬ એ ૬ દ્રહ વર્ષધર પર્વતના. ૫ દ્રહ દેવકુરૂને વિષે છે, નિષધદ્રહ ૧, દેવકુરૂદ્રહ ૨, સૂર્યદ્રહ ૩, સુલસદ્રહ ૪, વિદ્યુતપ્રભદ્રહ ૫, એ પાંચ દ્રહ દેવકુરૂક્ષેત્રમાં સીતોદ્દા નદીની વચ્ચે છે એમજ ઉત્તર કુરૂક્ષેત્રને વિષે સીતા નદીને મધ્ય ભાગે પાંચ દ્રહ છે, તેનાં નામ નીલવંતદ્રહ ૧, ઉત્તરકુરૂદ્રહ ૨, ચંદ્રદ્રહ ૩, ઐરાવતદ્રહ ૪, માલવંતદ્રહ ૫, એ ૧૦ ને ૬ ઉપરના એ પ્રમાણે ૧૬ દ્રહ થયા ૧ પદમ દ્રહ અને ૨ પુંડરિકદ્રહ એ ૨ દ્રહ ૧ હજાર જોજન લાંબા અને ૫૦૦ જોજનના પહોળા છે, ૧૦ જોજનના ધરતીમાં ઊંડા છે. એ પ્રમાણે જ દેવકુરૂ, ઉત્તરકુરૂના ૧૦ દ્રહ જાણવા. એકેકા દ્રહમા ૧૨૦૫૦૧૨૦ કમલ છે સઘળા રત્નમય છે પદ્મદ્રહ મધ્યે ૧ મોટું કમલ છે, તે શ્રીદેવીનું છે, અને ૧૦૮ કમલ શ્રીદેવીના ભંડારીના છે ૪ કમલ મહત્તરિકાના છે ૭ કમલ અણિકાના અધિપતિનાં છે ૧૬ હજાર કમલ આત્મરક્ષક દેવના છે ૪ હજાર કમલ સામાનિક દેવના છે, ૫ હજાર કમલ માંહેલી પરિષદાનાં છે ૧૦ હજાર કમલ વચલી પરિષદાનાં છે ૧૨ હજાર કમલ બહારની પરિષદાનાં છે. તેને ફરતા ૩ કોટ કમલના છે, તેમા ૩૨ લાખ કમલ પહેલા કોટનાં છે ૪૦ લાખ કમલ વચલા કોટના છે ૪૮ લાખ કમલ બહારના કોટના છે એ સર્વ મળીને ૧૨૦૫૦૧૨૦ કમલ થયા તેમા મોટું કમલ ૧ જોજનનું લાંબુ ને

પહોળું છે, અર્ધ જોજનનું જાડું છે, ૧૦ જોજનનું પાણીમાં ઊંડું છે, ૨ કોશ પાણીથી ઊંચુ છે, ૧૦ જોજન અધિક સર્વાગે છે તે કમલનું વજ્ર રત્નમય મૂળ છે, રિષ્ટ રત્નમય કંદ છે, વૈડુર્ય રત્નમય નીલવર્ણા બહારનાં પાંદડાં છે, જાંબુનદ રાતા રત્ન સુવર્ણમય માહેલાં પાંદડાં છે, તપાવ્યા સોનામય કેશરા છે, નાના પ્રકારની મણિમય જે ઉપર પાંખડિયો છે, સોનાની કર્ણિકા લાંબી ને પહોળી છે, એક કોશનો જાડપણે ઝુઝો છે, તે ઉપર ઘણું રમણિક છે, ઘણું જ મધ્યદેશ ભાગે શ્રીદેવીનું ઘર છે, તે ૧ કોશનું લાંબુ ને અર્ધ કોશનું પહોળું છે, અને દેશે ઉણું કોશ ઊંચુ છે અનેક સ્તંભા છે, ઘટારી સુવર્ણે કરી તે જોવાયોગ્ય છે તે ભુવનને ૩ બારણાં છે પૂર્વે ૧ દક્ષિણે ૨, ઉત્તરે ૩ તે બારણાં ૫૦૦ ધનુષનાં ઊંચાં છે, અઢીસે ધનુષનાં પહોળાં છે, તે ભુવનમાં એક મણિપીઠિકા છે તે ૫૦૦ ધનુષની લાંબી ને પહોળી છે ૨૫૦ ધનુષની ઊંચી છે, તે મણિપીઠિકા ઉપર ૧ દેવશય્યા રહેવાનો પલંગ છે મહાપદ્મદ્રહ ૧ મહાપુંડરિક દ્રહ ૨ એ ૨ દ્રહ એકેકો ૨ હજાર જોજનનો લાંબો ને ૧ હજાર જોજનનો પહોળો છે, અને ૧૦ જોજનનો ધરતીમા ઊંડા છે મહાપદ્મ દ્રહમાં હ્રીદેવી રહે છે મહાપુંડરિકદ્રહમા બુદ્ધિદેવી રહે છે એનાં કમલ શ્રીદેવીની પેઠે જાણવાં, પણ કમલનું માન બમણું જાણવું તેમાં મોટું કમલ ૨ જોજનનું લાંબુ ને પહોળુ છે અને ૧ જોજનનું જાડું છે તિગિચ્છદ્રહ ૧, કેશરીદ્રહ ૨, એ બે દ્રહ એકેકો ૪ હજાર જોજનનો લાંબો ને ૨ હજાર જોજનનો પહોળો છે, ૧૦ જોજનનો ધરતીમાં ઊંડો છે તિગિચ્છદ્રહમાં ધૃતિદેવી રહે છે, કેશરી દ્રહમાં કીર્તિદેવી છે અને મોટું કમલ ૪ જોજનનું લાંબુ ને પહોળુ છે અને ૨ જોજનનું જાડું છે કમલ શ્રીદેવીની પેઠે જાણવાં. એમ સોલે દ્રહના ૧૨૦૫૦૧૨૦ કમલને ૧૬ ગુણા કરતા શાશ્વતા ૧૯૨૮૦૧૯૨૦ કમલ જાણ. ૫ દ્રહ દેવકુરૂમાં, ૫ ઉત્તરકુરૂમા એ ૧૦ દ્રહ ધરતી ઉપર છે તેને નામે દેવનાં નામ છે એક પલ્યનું આયુષ્ય છે અને ચુલહિમવત પર્વત ઉપર પદ્મદ્રહ છે ત્યાં શ્રી દેવીનો વાસ છે શિખરીપર્વત ઉપર પુંડરિકદ્રહ છે, ત્યાં લક્ષ્મીદેવીનો વાસ છે મહાહિમવત પર્વત ઉપર મહાપદ્મદ્રહ છે ત્યાં હ્રીદેવીનો વાસ છે રૂપીપર્વત ઉપર

મહાપુંડરિક દ્રહ છે, ત્યાં બુદ્ધિદેવીનો વાસ છે. નિષધ પર્વત ઉપર તિગિછદ્રહ છે. ત્યા ધૃતિદેવીનો વાસ છે નીલવંતપર્વત ઉપર કેશરીદ્રહ છે, ત્યાં કીર્તિદેવીનો વાસ છે, એ છ દેવીઓ ભવનપતિની જાતિની જાણવી, તેનું આયુષ્ય ૧ પલ્યનું છે. **ઇતિ ૯ મો દ્રહદ્વાર સમાપ્ત ૯.**

૧૦ મો સલિલા દ્વાર—જંબુદ્વીપ મધ્યે ૧૪૫૬૦૯૦ નદીઓ છે. તેમાં પદ્મદ્રહને પૂર્વદિશિને તોરણેથી ગંગા નીકળી ૫૦૦ જોજન પૂર્વ સામી ગઇ ત્યા ગંગાવર્તન કુટ છે ત્યાં અફળાણી, ત્યાંથી દક્ષિણ દિશે ચાલી, તે ૫૨૩ જોજન ને ૩ કલા દક્ષિણ દિશે પર્વત ઉપર ગઇ. ત્યાં મોટા ઘડાના મુખમાંથી પાણી પડે તેમ મોતીના હાર સરખું મહામગરમચ્છના મુખને આકારે પરનાલી જીભિકામાંથી કાંઇક અધિક ૧૦૦ જોજન ઉંચેથી પાણી પડે છે, તે જીભિકા અર્ધ જોજન લાંબી છે અને સવા ૭ જોજનની પહોળી છે પ્રનાલી મગરમચ્છના મુખ વિકસ્યા તેને સંસ્થાને છે સર્વ વજ્રમય છે આછો તેજવંત છે તેમાંથી પાણી પડે છે. ત્યા મોટો ગંગાપ્રપાત નામે કુંડ છે. તે કુંડ ૬૦ જોજન લાંબો ને પહોળો છે ૧૦ જોજનનો ઊંડો છે તે કુંડની રૂપામય ઉપકંઠ પાલી છે, વજ્ર પાષાણ તળું છે. સુખે માહે ઉતરીએ તેવુ છે. નાના મણિરત્ને કરી તેનો કાંઠો બાંધ્યો છે. સુવર્ણ રજત ને મણિમય વેળુ છે. ગંભીર શીતલ જળ છે અને તે કમલને પાદડે છાયુ છે. ઘણા ઉત્પલ કમલ છે. કુમુદ, નલીન, પુંડરિક શતપત્ર કમલ ઘણાં છે, ગંગા કુંડને બારણાં ૩ છે, ત્રણ દિશે પગથિયાનું વર્ણન છે, પૂર્વ દિશે ૧, દક્ષિણ દિશે ૨, પશ્ચિમ દિશે ૩, પગથિયાં છે જેમ પાષાણ તેનો ઉપરનો ભાગ રિષ્ટ રત્નમય છે, વૈરૂડયરત્નમય સ્તંભા છે, સોના રૂપાનાં પાટિયા છે, લોહિતાક્ષ રત્નમય ખીલા છે, વજ્રમય સાંધો જડી છે, મણિના આલંબન પકડવાને પગથિયા આગળ પ્રત્યેક પ્રત્યેક તોરણ છે, તે મણિ સુવર્ણ મુક્તાફળ હારે કરી શોભે છે, તે ગંગાપ્રપાત કુંડની વચ્ચે ૧ ગંગાદ્વીપ નામે દ્વીપ છે, તે ૮ જોજનનો લાંબો ને પહોળો છે, ૨ કોશ પાણીથી ઉંચો છે, સર્વ વજ્ર રત્નમય છે, ગંગાદ્વીપની ઉપર ઘણું રમણિક છે, તે ઉપર ૧ ગંગાદેવીનુ ભવન છે તે ૧ કોશનુ લાંબુ ને અર્ધ કોશનુ પહોળુ છે અને દેશે ઉણુ કોશ ઊંચુ છે. અનેક

સ્તબા છે, તેનુ વર્ણન શ્રીદેવીની પેઠે જાણવું ગગાનુ શાશ્વત નામ છે, તે ગગાપ્રપાત કુડના દક્ષિણ દિશાના બારણાથી ગગા નદી નીકળીને ઉત્તર ભરતમધ્યે વહેતી વહેતી ૭ હજાર નદી સાથે ખડપ્રપાત ગુફા ને વૈતાઢય પર્વતને હેઠે થઇને દક્ષિણાર્ધ ભરતમા વહેતી બીજી ૭ હજાર નદી મળતી થકી સર્વ ૧૪ હજાર નદીને, પરિવારે જગતીને ભેદીને પૂર્વના લવણસમુદ્રમા મળી, એમજ સિધુ પણ પશ્ચિમ દિશે જાણવી. જબૂદ્વીપમા ૧૪૫૬૦૯૦ નદીઓ છે તેનુ વિવરણ ગગા ૧, સિધુ ૨, રકતા ૩, રકતાવતી ૪, એ ૪ નદીઓ મૂળથકી નીકળતાં સવા ૭ જોજનની પહોળી અને અર્ધ ગાઉની ઊંડી છે, છેડે સમુદ્રમાં મળતાં સાડીબાસઠ જોજનની પહોળી અને સવા જોજનની ઊંડી છે એકેકીનો ચૌદ ચૌદ હજાર નદીઓનો પરિવાર જાણવો. સર્વ મળીને ૧૪ ભેળુ ૫૬૦૦૦ નદીઓ થઇ રોહિતા ૧, રોહિતાંશા ૨, એ ૨ નદીઓ હેમવય ક્ષેત્રમા છે, અને સુવર્ણકુલા ૧ ને રૂપકુલા ૨ એ ૨ નદીઓ હિરણ્યવય ક્ષેત્રમા છે એ ૪ નદી નીકળતા સાડીબાર જોજનની પહોળી અને ૧ ગાઉની ઊંડી છે, છેડે સમુદ્રમાં મળતા સવાસો જોજનની પહોળી અને અઢી જોજનની ઊંડી છે એકેકીનો અઠ્ઠાવીશ અઠ્ઠાવીશ હજાર નદીઓનો પરિવાર જાણવો સર્વ મળીને એક લાખ ને ૧૨ હજાર નદીઓ થઇ, હરિકાતા ૧, હરિસલિલા ૨, એ ૨ નદીઓ હરિવાસ ક્ષેત્રમા છે અને નરકતા ૧, નારીકતા ૨ એ ૨ નદીઓ રમ્યકવાસ ક્ષેત્રમાં છે, એ ૪ નદીઓ મૂળે નીકળતાં પચીસ પચીસ જોજનની પહોળી છે અને ૨ ગાઉની ઊંડી છે, છેડે સમુદ્રમા મળતાં અઢીસો અઢીસો જોજનની પહોળી છે અને પાચ પાંચ જોજનની ઊંડી છે એકેકી નદીનો પરિવાર ત્રેપન હજાર નદીઓનો જાણવો. એ ૪ થઇને ૨ લાખ ને ૨૪ હજાર નદીઓ થઈ સીતા ૧, સીતોદા ૨, એ ૨ નદીઓ મહાવિદેહ ક્ષેત્રમા છે તે મૂળે ૫૦ જોજનની પહોળી છે ચાર ચાર ગાઉની ઊંડી છે છેડે સમુદ્રમા મળતા પાચસો પાચસો જોજનની પહોળી છે દશ દશ જોજનની ઊંડી છે, એકેકીનો પાચલાખ ને બત્રીશ હજારનો પરિવાર છે એ ૨ નો પરિવાર ૧૦ લાખ ને ૬૪ હજાર નદીઓનો જાણવો. મહાવિદેહ ક્ષેત્રની ૧૬ વિજયમા ગગા ૧, સિંધુ ૨ છે તે ૧૬ ને ૩૨ ~ અને ૧૬ વિજયમા રકતા ૧, રકતાવતી

૨ છે તે પણ ૧૬ હુ ૩૨ થઈ એમ મહાવિદેહ ક્ષેત્રમાં ૬૪ નદીઓ છે ૬૪ નુ પહોળપણુ ભરતની ગગાની પેઠે જાણવુ. તે એકેકીના ચૌદ ચૌદ હજાર નદીઓનો પરિવાર જાણવો ચોસઠ ને ૧૪ હજારે ગુણતાં ૮ લાખ ને ૯૬ હજાર નદીઓ થાય, અને દેવકુરૂની ૮૪ હજાર અને ઉત્તરકુરૂની ૮૪ હજાર એ ૧ લાખ ને ૬૮ અને ૮ લાખ ને ૯૬ હજારમા મેળવીએ એટલે ૧૦ લાખ ને ૬૪ હજાર થાય એટલો પરિવાર સીતા, સીતોદાનો જાણવો અને શેષ ૧૨ નદીઓનો પરિવાર ૩ લાખ ને ૯૨ હજાર, એ સર્વ મળીને ૧૪ લાખ ૫૬ હજાર નદીઓ થાય. અને ૯૦ મોટી નદીઓ જાણવી. હવે ૧૨ અતર નદીઓ મહાવિદેહક્ષેત્રમા છે, તે ૮ વિજયનુ ૧ ખાડવું, તેમાં ૩ નદીઓ પૂર્વ મહાવિદેહને ઉત્તરને ખાડવે અને દક્ષિણને ખાડવે ૩, એ ૬, એમજ પશ્ચિમ મહાવિદેહને ઉત્તરને ખાડવે ૩ અને દક્ષિણને ખાડવે ૩, એમ ૧૨ અતર નદીઓ છે તે એકેકી સવાસો સવાસો યોજનની પહોળી છે, અને અઢી અઢી યોજનની ઊડી છે. ૧૬૫૯૨ યોજન ને ૨ કલાની લાબી છે, તે ૧૨ અતર નદીના નામ કહે છે, ગ્રાહવતી ૧, દ્રહાવતી ૨, પકાવતી ૩ તપ્તજલા ૪, મત્તજલા ૫, ઉવમત્તજલા ૬, ક્ષીરોદા ૭, સિંહશ્રોતા ૮, અતોવાહિણી ૯, ઉર્મેમાલની ૧૦ ફેણુમાલિની ૧૧, ગભીરમાલિની ૧૨, એ સર્વ થઇ મોટી નદીઓ થઇને ૧૪, ૬૪, ૧૨ થઈને ૯૦ નદીઓ થઇ. એનો પરિવાર સર્વ નદીઓ થઈને ૧૪૫૬૦૯૦ નદીઓ થાય

ઇતિ ૧૦ મો સલિલાદ્વાર સમાપ્ત. ૧૦

ઇતિ જબૂદ્વીપ વિચાર સપૂર્ણ.

ગર્ભ વિચાર.

ગુરુ—હે શિષ્ય ! પન્નવણા સૂત્રનો તથા ગ્રથકારોનો અભિપ્રાય જોતા, સર્વ જન્મ ને મરણના દુખનો મુખ્યતાએ કરીને, ચોથા મોહનીય કર્મના ઉદયમા સમાવેશ થાય છે તે મોહનીયમા જ્ઞાનાવર્ણીય, દર્શનાવર્ણીય અને અતરાય કર્મ, એ ત્રણનો સમાવેશ થાય છે એ ચારે કર્મ એકાત પાપ છે તેનુ ફળ અસાતા અને દુખ છે આ ચારે કર્મના આકર્ષણથી આયુષ્ય કર્મ બધાય છે તે

આયુષ્ય, શરીરમા રહીને ભોગવાય છે તે ભોગવવાનું નામ વેદનીય કર્મ કહેવાય છે, તે વેદનીયમાં સાતા તથા અસાતા વેદનીયનો સમાવેશ થાય છે તેની સાથે જ નામ તથા ગોત્ર કર્મ બેઠાયેલા હોય છે, અને તે આયુષ્ય કર્મ સાથે સબંધ રાખે છે આ ચાર કર્મ શુભ તથા અશુભ, એવા બે પરિણામથી બંધાય છે તેથી તે મિશ્ર કહેવાય છે. તેના ઉદય ઉપરથી પુણ્ય તથા પાપની ગણના કરી શકાય છે; આ પ્રમાણે આઠ કર્મ બંધાય છે અને તે જન્મ મરણરૂપ ક્રિયા કરી ભોગવાય છે; તેમાં મોહનીય કર્મ રાજા છે તેનો દીવાન આયુષ્ય કર્મ છે મન તેઓનો હજુરી સેવક છે તે મોહ રાજાના આદેશ મુજબ, નિત્ય નવાં કર્મનો સચય કરી બંધ આપે છે તે સર્વ પન્નવણાજીના કર્મપ્રકૃતિ પદથી સમજવું મન હમેશાં ચચળ અને ચપળ છે અને તે કર્મસચય કરવામા અપ્રમાદી અને કર્મ છોડવામાં પ્રમાદી છે તેથી લોકમા રહેલા જડ ચૈતન્યરૂપ પદાર્થો સાથે, રાગ દ્વેષની મદદવડે, જોડાય જાય છે તેથી તેને મનજોગ કહીને બોલાવાય છે, એવા મનજોગથી નવા કર્મની આવક આવે છે તેનો પાંચ ઇદ્રિયદ્વારે ભોગોપભોગ કરે છે, એમ એક પછી એક વિપાકનો ઉદય થાય છે, તે સર્વનું મૂળ મોહ છે, તે પછી મન, તે પછી ઈંદ્રિય વિષય, અને તેનાથી પ્રમાદ વધે છે, તેવા પ્રમાદને વશ પડેલો પ્રાણી ઈંદ્રિયોનું પોષણ કરવાના રસ સિવાય, રત્નત્રયાત્મક અભેદાનદના આનદની લહેરનો રસીલો થઇ શકતો નથી. તે બદલ વેદનીય કર્મના એ આણુથી નરક વગેરે ચારે ગતિમાં જન્મ કરે છે તેમા વિશેષ કરીને દેવગતિ સિવાય ત્રણ ગતિનાં જન્મ અશુચિથી ભરેલા છે તેમા પણ નરકકુડમા કેવળ મળમૂત્ર અને માસ, રૂધિરનો કાદવ ભરેલો છે તેમાં છેદન ભેદન થવાનું ભયકર દુ ખ છે તે દુ ખનો ચિતાર સુયગડાંગ સૂત્રથી જાણવો ત્યાંથી મનુષ્ય, તિર્યંચની ગતિમા આવે છે ત્યા ગર્ભવાસ મળે છે, તે કેવળ અશુદ્ધ અને અશુચિનો ભડાર છે પાયખાનાની અપેક્ષાએ જોતાં તે કાયમ અખૂટ ફીચથી ભરેલો છે તે ગર્ભસ્થાન નરકસ્થાનનું ભાન કરાવે છે, તેમજ ઉપજનારો જીવ નારકીના નમુનાનું ભાન કરાવે છે, ફેર માત્ર આટલો જ કે નરકમાં

છેદન; ભેદન, તાડન; તરજણા, ખાંડણ, પીસણ અને દહન સાથે દશ પ્રકારની ક્ષેત્ર વેદના છે તે ગર્ભમાં નથી, પણ ગતિના પ્રમાણમાં ભયંકર કષ્ટ ને દુઃખ છે.

ઊપજનારાની સ્થિતિનું તથા ગર્ભસ્થાનનું વિવેચન.

શિષ્ય—હે ગુરુ ! ગર્ભસ્થાનમાં આવી ઊપજનારો જીવ, ત્યાં કેટલા દિવસ, કેટલી રાત્રિ, કેટલી મુહૂર્ત રહે ? અને તેટલા વખતમાં કેટલા શ્વાસોચ્છવાસ લે છે ?

ગુરુ—હે શિષ્ય ! ઊપજનારો જીવ બસે ને સાડી સતોતેર અહોરાત્રિ રહે છે વાસ્તવિક રીતે જોતા એટલો જ ગર્ભનો કાળ છે. તે જીવ આઠ હજાર ત્રણસે ને પચાસ મુહૂર્ત ગર્ભસ્થાનમાં રહે છે. ચૌદ લાખ દશ હજાર બસેહ ને પચીસ શ્વાસોચ્છવાસ લે છે. તેમ છતાં વધઘટ થતી જણાય છે તે સર્વ કર્મવિપાકનો વ્યાઘાત સમજવો. ગર્ભસ્થાનને માટે સમજવાનુ કે માતાના નાભિમંડળ નીચે ફૂલને આકારે બે નાડી છે તે બેની નીચે ઉંધા ફુલને આકારે એક ત્રીજી નાડી છે તે યોનિ નાડી કહેવાય છે. તે યોનિ જીવને ઊપજવાનુ ઠેકાણુ છે. તે ઠેકાણામા પિતા તથા માતાના પુદ્ગલનુ મિશ્રણ થાય છે. ને યોનિરૂપ ફુલની નીચે આંબાની માજરને આકારે, એક માસની પેશી હોય છે, તે પેશી દરેક મહિને પ્રવાહિત થવાથી સ્ત્રી ઋતુધર્મમાં આવે છે, તે રૂધિર ઉપરની યોનિ નાડીમા જા આવ કરે છે, કેમકે તે નાડી ખુલેલી જ હોય છે, ચોથે દિવસે ઋતુસ્રાવ બધ પડે છે, પણ અભ્યતરમા સૂક્ષ્મ સ્રાવ રહે છે, ત્યારે સ્નાન કરી શુચિ થવાય છે, પાંચમે દિવસે યોનિ નાડીમા સૂક્ષ્મ રૂધિરનો જોગ હોય છે, તે જ વખતે વિર્યબિંદુની પ્રાપ્તિ થઇ હોય, તો તેટલા વખતને મિશ્ર યોનિ કહેવાય છે, અને તે ફળ પ્રાપ્ત થવા યોગ્ય ગણાય છે તેવુ મિશ્રપણું બાર મુહૂર્ત પહોચે છે, તેટલી હદસુધીમા જીવ ઊપજી શકે છે, તેમા એક બે અને ત્રણ વગેરે નવ લાખ સુધી ઊપજે છે, તેઓનુ આઉખુ જઘન્ય અંતર્મુહૂર્ત, અને ઉત્કૃષ્ટુ, ત્રણ પલ્યોપમ સુધીનુ હોય છે, તે જીવનો પિતા એકજ હોય જ છે, પણ બીજી અપેક્ષાએ જોતા, છેવટ નવસે પિતા સુધી શાસ્ત્ર કહે છે, તે સજોગથી નહિ પણ

નદીના પ્રવાહ સામે બેશી; સ્નાન કરવા વખતે, ઊપસ્વાટેથી એ બાઈ આવતા પુરુષના બિંદુના સે કડો રજકણો, સ્ત્રીના શરીરમાં પિચકારીના આકર્ષણની રીતે આવી ભરાય છે કર્મસંગે તેનો કવચિત્ ગર્ભ બની જાય છે તેમાં જેટલાં રજકણો આવેલા હોય તે સર્વ તેના પિતા સ્વરૂપે ગણાય છે એકી સાથે દશ હજાર સુધી ગર્ભ પાકે છે તે મચ્છી તથા સર્પની માતાનો ન્યાય છે મનુષ્યને ત્રણ સુધી પાકે છે બાકી મરણ પામે છે એક જ વખતે નવ લાખ ઉપજી મરણ પામ્યા હોય તો તે સ્ત્રી, જ મ વાઝણી રહે છે બીજી રીતે સ્ત્રી કામાંધ થઈને અનિયમિત રીતે વિષય સેવે અથવા વ્યભિચારિણી બનીને હદ ઉપરાત પરપુરુષ સેવે તે સ્ત્રી વાઝણી થાય છે તેના બીજકનો નાશ થાય છે તેના શરીરમા ઝેરી જીવો ઉપજે છે તેના ડખથી વિકાર વધે છે તેથી તે સ્ત્રી દેવ, ગુરુ, ધર્મ કૂળની મર્યાદા તથા શિયળ વ્રતને લાયક રહી શકતી નથી. તેવી બીજકભગ સ્ત્રીનો સ્વભાવ નિર્દય અને અસત્યવાદી હોય, છે જે સ્ત્રી દયાળુ અને સત્યવાદી હોય તે સ્ત્રી પોતાના શરીરનુ જતન કરે છે કામવાસનાને કબજે રાખે છે પોતાની પ્રજાનુ રક્ષણ કરવા અર્થે, સસારી સુખના પ્યારની હદ મર્યાદા કરે છે તેથી તેવી સ્ત્રીઓ પુત્રપુત્રીનુ સારૂં ફળ પામે છે એકલા રૂધિરથી કે એકલા બિંદુથી પ્રજા પ્રાપ્ત થતી નથી તેમજ ઋતુના રૂધિર સિવાય બીજા રૂધિર પ્રજાપ્રાપ્તિને કામે આવતા નથી. એક ગ્રથકાર કહે છે, કે સૂક્ષ્મ રીતે સોળ દિવસ સુધી રૂતુસ્રાવ રહે છે તે રોગીને નહિ પણ નિરોગી શરીરવાળી સ્ત્રીને તેમ થાય છે અને તે પ્રજાપ્રાપ્તિને લાયક કહેવાય છે તે સોળમાથી પહેલા ત્રણ દિવસને ગ્રથકારો નિષેધે છે તેવો નીતિમાર્ગનો ન્યાય છે અને તે ન્યાય પુણ્યાત્મા જીવો કબૂલ રાખે છે બીજે મતે ચાર દિવસનો નિષેધ છે કારણ કે ચોથે દિવસે ઉપજેલો જીવ, થોડા જ વખતમા મરે છે ત જીવે તો શક્તિહીન થાય, ને માબાપને બોજારૂપ નીવડે છે પાંચમાથી સોળમા સુધીના દિવસો નીતિશાસ્ત્રના ન્યાય મુજબ ગર્ભાધાન સસ્કારના ગણાય છે તેમાંનું એક બાળ–બીજક ચડતા ચન્દ્ર અભિયાવર રૂપમા તેજમા, બુદ્ધિમા બળે એ વગેરે સર્વ સસ્કારોમાં શ્રેષ્ઠ તથા દીર્ઘાયુષ્યવાળુ અને કુટુંબપાલક નીવડે છે પાચથી સોળમી સુધીની અગિયાર રાત્રી છે, તેમાથી છઠ્ઠી, આઠમી, દશમી, બારમી,

ને ચૌદમી એ પાંચ બેકીની રાત્રીનુ બીજક બહુવચને પુત્રીરૂપ ફળ આપે છે. તેમાં વિશેષ એ છે કે પાંચમી રાત્રીમાં, ઉપજેલી પુત્રી જન્મવા પછી ઘણી પુત્રીઓની માતા થાય છે, પાચમી, સાતમી, નવમી, અગિયારમી, તેરમી, અને પદરમી એ એકીની રાત્રીનુ બીજક પુત્રરૂપે જન્મી બહાર આવે છે અને તે ઉપર કહેલા ગુણવાળુ નીવડે છે. દિવસનું બીજક શાસ્ત્રથી નિષેધ છે, તેમ છતાં થાય તો કુટુબની અને વ્યવહારિક સુખની તથા ધર્મની હાનિ કરનાર નીવડે છે.

બીજકની રીત–બિદુના રજકણો વધારે અને રૂધિરનાં થોડાં હોય તો પુત્રરૂપ ફળ નીપજે છે રૂધિર વધારે ને બિંદુ થોડું હોય તો પુત્રીરૂપ ફળ નીપજે છે બે સરખાં હોય તો નપુંસકરૂપ ફળ નીપજે છે. (હવે તેનુ ઠેકાણુ કહે છે) માતાની જમણી કૂખે પુત્ર, ડાબી કૂખે પુત્રી અને બે કૂખની વચ્ચે નપુંસક પાકે છે, (હવે તે ગર્ભની સ્થિતિ કહે છે) મનુષ્ય ઉત્કૃષ્ટો બાર વરસ ગર્ભમા જીવતો રહીં શકે છે, તે પછી મરે છે, પણ શરીર રહે છે, તે શરીર ચોવીસ વરસ સુધી રહી શકે છે. તે સૂકા શરીરમાં ચોવીસમે વરસે નવો જીવ ઉપજે તો મહા મુશીબતે જન્મે ન જન્મે તો માતા મરે સજ્ઞી તિર્યંચ આઠ વરસ સુધી ગર્ભમાં જીવતો રહી શકે છે (હવે આહારની રીત કહે છે) યોનિ કમળમા આવી ઊપજનારો જીવ, પ્રથમ માતાપિતાનાં મળેલા મિશ્ર પુદ્ગલનો આહાર કરીને પછી ઊપજે છે તેનો અર્થ પ્રજ્ઞાદ્વારથી જાણવો વિશેષ એટલુ જ કે અહીના આહારમા માતા–પિતાનાં પુદ્ગલ કહેવાય છે તે આહારથી સાત ધાતુ નીપજે છે તેમા પહેલુ રસી, બીજુ લોહી, ત્રીજુ માસ ચોથુ હાડ, પાચમુ હાડની મજ્જા, છઠુ ચર્મ, સાતમુ વીર્ય ને નશા જાળ, એ સાતે મળીને બીજી શરીર પર્યાય અર્થાત્ સૂક્ષ્મ પૂતળુ કહેવાય છે છ પર્યાય બધાય પછી તે બીજક સાત દિવસમાં ચોખાના ધોવણ જેવો તોલદાર થાય છે ચૌદમા દિવસ સુધીમા પાણીના પરપોટા જેવા આકારમા આવે છે એકવીશમા દિવસ સુધીમાં નાકના શ્લેષ્મ જેવો અને અઠ્ઠાવીશમા દિવસ સુધીમા અડતાળીશ માસા જેટલો વજનદાર થાય છે, પૂરે મહિને બોરના ઠળીઆ જેવડો, અગર છોટી

કેરીની ગોટલી જેવો થાય છે તેનુ વજન એક કરખણુ ઉણુ એક પળનુ થાય છે તે પળ એને કહેવાય છે; કે સોળ માસનુ એક કરખણ તેવા ચાર કરખણુના તોલને પળ કહેવાય છે, બીજે માસે કાચી કેરી જેવો, ને ત્રીજે માસે પાકી કેરી જેવો થાય છે તે વખતથી ગર્ભ પ્રમાણે માતાને ડહોળા (દોહદ-ભાવ) થાય છે, અર્થાત્ સારે ગર્ભે ઉંચા ને નરસે ગર્ભે નીચા મનોરથ થાય છે અને તે કર્મ પ્રમાણે ફળે છે, તે ઉપરથી સારા નરસા ગર્ભની પરીક્ષા થાય છે ચોથે માસે કણકના પીંડ જેવો થાય, તેથી માતાનુ શરીર પુષ્ટિ પામે છે પાંચમે માસે પાંચ અંકુર ફૂટે છે તેમાં બે હાથ, બે પગ, પાંચમુ મસ્તક, છઠે માસે રૂધિર તથા રોમ, નખ ને કેશની વૃદ્ધિ થાય છે, તેમાં સાડાત્રણ ક્રોડ રોમ છે. તેમાંથી બે ક્રોડ ને એકાવન લાખ ગળા ઉપર અને નવાણું લાખ ગળા નીચે છે, બીજે મતે તેટલી સંખ્યાનાં રોમ ગાડરનાં કહેવાય છે તે વિચારી જોતાં વાજબી લાગે છે, એકેકા રોમને ઉગવા જેટલી જગ્યામાં પોણાબેથી કાંઇક વધારે રોગ ભરેલા છે તેનો સરવાળો ગણતા પોણા છ ક્રોડ ઉપરાંત રોગ થાય છે અને તે પુન્યના ઉદયથી દબાએલા રહે છે. અહીંથી રોમ આહારની શરૂઆત થવાનો સંભવ છે તત્ત્વ તુ સર્વજ્ઞ ગમ્ય તે આહાર, માતાના રૂધિરનો સમે સમે લેવામાં આવે છે ને સમે સમે પ્રગમે છે, સાતમે માસે સાતસે શીરા એટલે રસહરણી નાડીઓ બંધાય છે તે દ્વારે શરીરનુ પોષણ થાય છે, તેથી ગર્ભને પુષ્ટિ મળે છે તેમાંથી સ્ત્રીને છશેંને સિત્તેર નપુંસકને છસે ને એંશી અને પુરુષને સાતસે પુરી હોય છે પાંચસે માંસની પેશીઓ બંધાય છે તેમાંથી સ્ત્રીને ત્રીસ ને નપુંસકને વીશ ઓછી હોય છે, તે પેશીવડે હાડ ઢંકાયેલા હોય છે તે હાડમાં સર્વ મળીને ત્રણસે ને સાઠ સાંધા છે એકેકી સાંધ ઉપર આઠ આઠ મર્મનાં ઠેકાણાં છે, તે મર્મસ્થાન ઉપર એક ટકોર વાગતાં મરણ પામે છે બીજે મતે એકસોને સાઠ સાંધ અને એકસોને સિત્તેર મર્મનાં સ્થાનક કહેવાય છે, ઉપરાંત સર્વજ્ઞગમ્ય. તે શરીરના છ અંગ હોય છે તેમાંથી માંસ, લોહી અને મસ્તકની મજ્જા (ભેજુ) એ ત્રણ અંગ માતાનાં છે, તેમજ હાડ હાડ ની મજ્જા અને નખ, કેશ, રોમ એ ત્રણ અંગ પિતાના છે આઠમે માસે સર્વ અંગ ઉપાંગ પૂર્ણ નીપજી રહે છે, ગર્ભને લઘુ નીત, વડી નીત,

શ્લેષ્મ, ઉધરસ, છીંક બગાસુ, ઓડકાર, વગેરે કાંઇ હોતું નથી, તે જે જે આહાર ખેચે છે, તે આહારના રસવડે ઇંદ્રિયોને પુષ્ટિ મળે છે. હાડ, હાડની મજ્જા, ચરબી, નખ, કેશની વૃદ્ધિ થાય છે. તે આહાર લેવાની બીજી રીત એ છે, કે માતાની તથા ગર્ભની નાભી ઉપરની રસહરણી નાડી એ બે પરસ્પરમા વાળાના આંટાની જેમ વીટાઇ રહી છે. તેમાં ગર્ભની નાડીનુ મોહું માતાની નાભીમા જોડાયેલું છે. માતાના કોઠામાં આહારનો પેલો કવલ પડે છે, તે નાભી પાસે અટકે છે. તેનો રસ બને છે. તે રસ, ગર્ભ પોતાની જોડાયેલી રસરહરણી નાડીથી ખેચી પુષ્ટ થાય છે તે શરીરમાં બોંતેર કોઠા છે, તેમાં પાંચ કોઠા મોટા છે. તેમાથી શિયાળામાં બે કોઠા આહારના એક કોઠો પાણીનો, ઉનાળામાં બે કોઠા પાણીના, એક કોઠો આહારનો, ચોમાસામાં બે કોઠા આહારના અને બે કોઠા પાણીનાં કહેવાય છે એક કોઠો સ ાળ આહારના અને બે કોઠા પાણીનાં કહેવાય છે એક એક કોઠો સદ ખાલી રહે છે સ્રીને એક છઠ્ઠો કોઠો વધારે છે, તેમાં ગર્ભ રહે છે. પુરુષને બે કાન, બે ચક્ષુ, બે નાસિકા, મુખ લઘુ નીત અને વડી નીત એ નવ દ્વાર અપવિત્ર અને સદા કાળ વહેતા રહે છે સ્રીને બે સ્તન અને ગર્ભદ્વાર એ ત્રણ મળીને બાર દ્વાર સદા કાળ વહેતા રહે છે. તે શરીરમાં અઢાર પૃષ્ટકડક નામની પાસળીઓ છે તે વાંસાની કરોડ સાથે જોડાયલી છે તે સિવાય બે પાસાની બાર કડક પાંસળીઓ છે, ને ઉપર સાત પડ ચામડીના મઢાયલાં છે છાતીના પડદામા બે કાળજા છે, તેમાં એક પડદા સાથે જડાયલો ને બીજો કાંઇક લટકતો છે. પેટના પડદામા બે અંતસ (નળ) કહ્યા છે, તેમા પહેલો સ્થૂળ છે તે મળસ્થાન અને બીજો સુક્ષ્મ છે તે લઘુનીત સ્થાન કહેવાય છે. વળી બે પ્રણુવસ્થાન એટલે ભોજન, પાન ગમવાની જગા છે. દક્ષિણ (જમણે પાસે) પ્રગમે તો દુઃખ ઉપજે છે, વામ (ડાબે પાસે) પ્રગમે તો સુખ ઊપજે છે. સોળ આંતરા છે. ચાર આગળની ગ્રીવા (ડોક) છે ચાર પળની જીભ છે બે પળની આંખો છે ચાર પળનુ મસ્તક છે નવ આગળની જીભ છે, બીજે મતે સાત સાત આંગળની કહેવાય છે આઠ પળનુ હૃદય છે પચીસ પળનું કાળજુ છે. (હવે સાત ધાતુના પ્રમાણ–માપ કહે છે.) તે શરીરમાં

એક આઢો રૂધિરનો અને અરધો આઢો માસનો હોય છે એક આઢો માથાનો ભેજો એક આઢો લઘુનીત, એક પાઢો વડી નીતનો છે કફ, પિત્ત, ને શ્લેષ્મ એ ત્રણેનો એકેકો કલવ અને અરધો કલવ વીર્યનો હોય છે એ સર્વને મૂળ ધાતુ કહેવાય છે, એ ધાતુ ઉપર શરીરનો ટકાવ છે એ સાતે ધાતુ પોતાના વજન પ્રમાણે રહે ત્યાં સુધી શરીર નિરોગી અને પ્રકાશવાળુ રહે છે, તેમા વધઘટ થવાથી શરીર રોગને આધિન થાય છે

નાડીનું વિવેચન :– તે શરીરમા યોગશાસ્ત્રને ન્યાયે સાતસે ઉપર નાડી છે તેનાથી નવસે નાડી મોટી છે, તેમાથી નવ નાડી ધમણી ને મોટી છે તેના ધડકારા ઉપરથી રોગની તથા સમસ્ત શરીરની પરીક્ષા થાય છે તે બે પગની ઘુટી નીચે બે, એક નાભીની એક હૃદયની, એક તાળવાની, બે લમણુની અને બે હાથની, એ નવ, એ સર્વ નાડીઓની મૂળ રાજ્યધાની 'નાભી' છે તેની વિગત એ છે કે નાભીની એકસો ને સાઠ નાડી, પેટ તથા હૃદય ઉપર પથરાઈને ઠેઠ ઊંચે મસ્તક સુધી પહોચી છે તેના બધનથી મસ્તક સ્થિર રહે છે તે નાડીઓ મસ્તકને નિયમ મુજબ રસ પહોંચાડે છે, તેથી મસ્તક સતેજ, આરોગ્ય ને તર રહે છે તે નાડીઓમા નુકસાન હોય ત્યારે આખ, નાક, કાન અને જીભ એ સર્વ કમજોર થાય છે, રોગિષ્ટ બને છે, શૂળ, ઝામર વગેરે વ્યાધિઓનો પ્રકોપ થાય છે

નાભીથી બીજી એકસો ને સાઠ નાડી નીચી ચાલે છે, તે પગના તળીઆ સુધી પહોચી છે તેનાં આકર્ષણથી ગમનાગમન કરવાનું, ઊભુ રહેવાનું તથા બેસવાનું બને છે તે નાડીઓ ત્યા સુધી રસ પહોંચાડી આરોગ્ય રાખે છે તે નાડીમા નુકસાન થવાથી સંધિવા, પક્ષઘાત સાથલના ચસકા, કળતર, તોડ, ફાટ, માથાના ભેજાનો દુખાવો અને આધાશીશી વગેરે રોગનો પ્રકોપ થાય છે

નાભીથી ત્રીજી એકસો ને સાઠ નાડી તીરછી ચાલીને બે હાથની આંગળીઓ સુધી પહોચી છે તેવડે ભાગ તેનાથી મજબૂત

રહે છે. તેને નુકસાન થવાથી આસાશૂળ, પેટનાં અનેક દરદો, મુખપાકનાં, દાતના દર્દો વગેરે અનેક રોગનો પ્રકોપ થાય છે.

નાભીથી ચોથી એકસો ને સાઠ નાડી નીચી મર્મસ્થાન ઉપર પથરાઇને, અપાન દ્વાર સુધી પહોચી છે તેની શકિતવડે બધે જ રહી શકે છે. તેને નુકસાન થવાથી લઘુનીત, વડીનીતની કબજીઆત અથવા અનિયમિત છૂટ થઇ પડે છે તેમજ વાયુ, કૃમિપ્રકોપ, ઉદરવિકાર, હરસ, ચાંદી, પ્રમેહ, પવનરોધ, પાંડુરોગ, જળોદર, કંઠોદર, ભગદર, સગહણી વગેરેનો પ્રકોપ થાય છે, નાભીથી પચીસ નાડી ઊપડીને ઊંચી શ્લેષ્મ દ્વાર સુધી પહોચી છે, તે શ્લેષ્મની ધાતુને પુષ્ટિ આપે છે, તેની નુકસાનીથી શ્લેષ્મ, પીનસનો રોગ થાય છે તેમજ બીજી પચીસ નાડી તે તરફ આવીને પિત્ત ધાતુને પુષ્ટિ આપે છે. તેની નુકસાનીથી પિત્તનો પ્રકોપ અને જવરાદિક રોગ થાય છે. તેમજ ત્રીજી દસ નાડી વીર્ય ધારણ કરનારી છે, તે વીર્યને પુષ્ટિ આપે છે તેમા નુકસાન થવાથી સ્વપ્નધાતુ, સુખલાળ, ખરાબ પેસાબ વગેરેથી નબળાઇમા વધારો થાય છે એ સર્વે મળીને સાતસે નાડી રસ ખેચી પુષ્ટિ આપે છે અને તે શરીરને ટકાવી રાખનારી છે તે નિયમિત રીતે ચાલવાથી નિરોગ, અને નિયમભગ થવાથી રોગ થાય છે તે સિવાયની બસે નાડી ગુપ્ત ને જાહેર રીતે શરીરનુ પોષણ કરે છે, તેથી નવસે નાડી કહેવાય છે

ઉપરની રીતે નવમા માસની હદ સુધીમા, સર્વ અવયવ સાથે શરીર મજબૂત થઇ જાય છે જ્યારથી ગર્ભનુ બીજક રોપાયાની ખબર પડે, ત્યારથી જે સ્ત્રી બ્રહ્મચારિણી રહે છે તેનો ગર્ભ ઘણો ભાગ્યશાળી, મજબૂત બાધાનો, બળીઆવર અને સ્વરૂપવાન થાય છે તથા ન્યાય નીતિવાળો અને ધર્મીનાવડે છે તે ઉભયના કુળનો ઉદ્ધાર કરી, માતા પિતાને યશ અપાવે છે, અને તે પાચે ઇદ્રિયો ચોકખી પામે છે જે સ્ત્રી ગર્ભ રહ્યો જાણે છે, તેમ છતા જન્મવાના છેલ્લા દિવસ સુધી, નિર્દય બુદ્ધિ રાખી કુશીલ સેવ્યા કરે તેમા જો પુત્રી ગર્ભમા હોય તો, તેના માતા પિતા દુષ્ટમા દુષ્ટ, પાપીમા પાપી, રૌ રૌ નરકના અધિકારી થાય છે, તેમજ તેનો ગર્ભ

મરણ પામે છે; તેમ છતાં જીવતાં રહે તો કાણા, કુબડા, કોઢીઆ, લુલા, પાંગળા, બોબડા, મૂગા, ઇંદ્રિયહીણ, કુરૂપ, દુબળા, શક્તિહીણ બાધાના તથા ઘાટ વગરના થઇ જાય છે, ક્રોધી, રીસાળ, કલેશી, પ્રપંચી અને ખોટી ચાલે ચાલનારાં નીવડે છે, એમ સમજી પોતાની પ્રજાનું ભલુ ઇચ્છનારી જે માતાઓ ગર્ભકાળથી શિયળવતી બને છે. તેઓને ધન્ય છે

વિશેષમાં ઉપર બતાવેલા ગર્ભવાસના સ્થાનકમા, મહા કષ્ટ ને પીડા ભોગવવી પડે છે તેનું દ્રષ્ટાંત એ છે, કે જેમ કોઇ પુરૂષનું શરીર કોઢ તથા પતના રોગથી નીગળતું હોય તેને સાડાત્રણ ક્રોડ સોય, અગ્નિમાં ધખાવીને તેનાં સાડાત્રણ ક્રોડ રૂંવાડાંમાં પરોવે, તેના ઉપર ખાર ને ચુનાનુ પાણી છાંટે, તે પછી ભાળા ચામડાથી મઢીને તડકે નાખે અને દડાની જેમ અથડાવે તે વખતની પીડાનુ વજન કેટલું ભયકર છે ? તે તે ભોગવનારો તથા સર્વજ્ઞ પરમાત્મા જાણે દેખે છે એવી ગર્ભ વેદના પહેલે ૨ દિને ભોગવવી પડે છે તેથી બીજે મહિને બમણી, ત્રીજે મહિને ત્રમણી, એમ ચડતાં ચડતા નવમે મહિને નવગણી પીડા થાય છે, અથાત્ દરેક રૂંવાડે નવ નવ સૂઇ પરોવવા ન્યાયની પીડા સમજવી. ગર્ભવાસની જગા નાની છે, અને ગર્ભનુ સ્થૂળ મોટુ છે તેથી સંજ્જડ ભીસાઇને, કેરીની માફક ઉંધે માથે લટકીને રહેવું પડે છે તે વખતે બે ઢીચણ છાતીમાં ભરાવેલા, અને બે હાથની મુઠી આંખો આડી દીધેલી હોય છે કર્મયોગે બીજો ને ત્રીજો ગર્ભ ભેગો હોય તો તે વખતની સકડાશનુ અને મુઝવણનું તોલ કરી શકાતું નથી. માતા જજલ જાય ત્યારે ગર્ભના નાકની દાંડી ઉપર થઇ કાલ થાય છે ખરાબમાં ખરાબ માહળામાં પડેલો હોય છે એઠેલી માતા ઉભી થાય, તે વખતે ગર્ભ જાણે છે, કે હું આસમાનમા ઉડી ગયો છુ હેઠે બેસતી વખતે જાણે કે હુ પાતાળમા પટકાઇ ગયો છુ ચાલતી વખતે જાણે છે કે હુ મસકમાં ભરેલા દહીંની માફક ડખોળાઉ છું રસોઇ કરવા વખતે જાણે છે કે હુ ઇંટની ભઠીમા ભરાઇ બળુ છું ઘંટીએ બેસતી વખતે જાણે છે કે હુ કુંભારના ચાકડે ચડયો છુ માતા ચત્તી સૂવે ત્યારે ગર્ભ જાણે કે મારી છાતી ઉપર સવામણની શિલા પડી

છે કુશીલ સમયમાં ગર્ભને ઉખળ મુશળનો ન્યાય મળે છે એવી રીતે માતા પિતાના કરેલા તથા ગર્ભસ્થાનથી મળેલા એવા બે જાતનાં દુ ખોથી પીડાયેલા, કૂટાયલા, ખ ડાયલા અને અશુદ્ધિથી તરબોળ થયેલા દુ ખી પ્રાણીની દયા, શિયળવંતા ધ ર્મિ માતા-પિતા વિના કોણ રાખી શકે ? અર્થાત્ પાપી સ્ત્રી-પુરુષોમાથી કોઈ નહિ. ગર્ભનો જીવ-માતાને સુખે સુખી અને માતાને દું ખે દુ ખી હોય છે. જેવા સ્વભાવવાળી માતા હોય તેવા સ્વભાવની છાયા, ગર્ભમા પડે છે. ગર્ભમાંથી બહાર આવવા પછી, તે પુત્ર-પુત્રીના આચાર, વિચાર, આહાર, વ્યવહાર વગેરે સર્વ માતાના સ્વભાવ મુજબ નીવડે છે, તે ઉપરથી માતા-પિતાના ઉચ્ચ, નીચ બીજકની તથા જશ-અપજશ વગેરેની પરીક્ષા, પ્રજારૂપ ફોટોગ્રાફ ઉપરથી વિવેકી સ્ત્રી-પુરુષો કરી શકે છે, કેમકે તે ચિત્ર માતા-પિતાની પ્રકૃતિને આધારે ચિત્રાયેલુ છે. માતા ધર્મ ધ્યાનમાં, ઉપદેશ શ્રવણ કરવામા, તથા દાન પુણ્ય કરવામા અને ભલી ભાવના ભાવવામાં જોડાઇ હોય તો ગર્ભ પણ તેવા વિચારમા હોય છે તે વખતે ગર્ભનું મરણ થાય તો દેવલોકમા જઇ શકે છે, તેમજ માતા આર્ત ને રૌદ્ર ધ્યાનમા હોય, તો ગર્ભ પણ આર્ત, રૌદ્ર ધ્યાની હોય છે, તે વખતે તે ગર્ભનુ મરણ થાય તો તે નરકમા જાય છે, માતા મહા કપટમા જોડાઇ હોય તે વખતે તે ગર્ભનુ મરણ થાય તો તે તિર્યંચમાં જાય છે. માતા મહા ભદ્રિક અને પ્રપચ વગરના વિચારમા જોડાઈ હોય, તે વખતે ગર્ભ મરે તો તે મનુષ્યમા જાય છે. એમ ગર્ભમાંથી ચારે ગતિમા જઇ શકે છે. ગર્ભકાળ પૂરો થાય, ત્યારે માતા તથા ગર્ભની નાભીની વિંટાયલી રસહરણી નાડી ઊખડી જાય છે, ત્યારે જન્મ થવાની તૈયારી થાય છે. તેમાં માતા તથા ગર્ભના પુણ્યનુ તથા આયુષ્યનું બળ હોય, તો સીધે રસ્તે જન્મ થઇ શકે છે, તે વખતે કેટલાક માથા તરફથી, તો કેટલાક, પગ તરફથી જન્મે છે, પણ જો બન્ને ભારે કર્મી હોય તો ગર્ભ આડો પડી જાય છે તેથી બેઉ મરણ પામે છે, અથવા માતાના બચાવની ખાતર પાપી ગર્ભના જીવપર ખેધ કરીને છરીના શસ્ત્રથી ખ ડાખ ડ કરી જિંદગી પારની શિક્ષાએ પહોચાડે છે તેનો કોઈને શોક સ તાપ થતો નથી સીધે રસ્તે જન્મ લેનારાઓ

સોના-રૂપાના તાર જેવા છે માતાનું શરીર જંતરડા છે જેમ સોની તાર ખેંચે, તેમ ગર્ભ ખેંચાઇ કોટી કષ્ટે બહાર આવે છે, અર્થાત્ નવમે મહિને કહેલી પીડાને ક્રોડ ગણી કરતા જે દુઃખ થાય છે, તે દુઃખ જન્મ વખતે થાય છે અને મરતી વખતે તે દુઃખને ક્રોડાક્રોડ ગણું કરતા જે દુઃખ થાય છે, તે સર્વ દુઃખ બેહદ છે તે સર્વ પોતાના કરેલા પુણ્ય-પાપનાં ફળ છે અને તે ઉદય કાળમાં ભોગવાય છે, એ સર્વ મોહનીય કર્મના સંતાપ છે

ઉપર મુજબ ગર્ભકાળ, તથા ગર્ભસ્થાન, અને ગર્ભમાં ઉપજનારા જીવની સ્થિતિનું વિવેચન એ સર્વ 'તંદુલ વિયાલીઆ પયન્ના' તથા 'ભગવતીજી' અને અન્ય ગ્રંથાંતરના ન્યાય મુજબ ગુરુએ શિષ્યને ઉપદેશમાં કહી બતાવ્યું છેવટમાં કહ્યું કે જન્મવા પછી બગીચાણીની દરકાર લઈ માતાએ ઘણી સંભાળથી ઉછેરી પુખ્ત ઉમરનો કીધો છે, તે મહાની આશામાં માતાનું યૌવન લુંટાયું છે, વ્યાવહારિક સુખપર તિલાંજલિ કરી છે, તે સર્વને તથા ગર્ભવાસના અને જન્મવા વખતના દુઃખોને ભૂલી જઈ યૌવન-મદમાં છકેલાં પુત્રપુત્રીઓ, મહા ઉપકારી માતાને તિરસ્કારની દૃષ્ટિવડે ધિક્કાર આપી અનાદર કરે છે, વસ્ત્રાલંકારથી શોભિતા બને છે તેલ, ફુલેલ, ચુવા, ચંદન, ચંપા ચમેલી, અગર તગર, અંબર અને અત્તર વગેરેમાં ગરકાવ બની ફુલહાર ને ગજરા ધારણ કરે છે, તેની સુગંધના અભિમાનની આંધીમાં એમ માનતા હશે, કે આ સર્વ શોભા અને સુગંધ મારા ચામડાથી વિંટાયલા શરીરમાંથી બહાર આવતી હશે તેવી શોભા અને સુગંધ માતા-પિતા વગેરે કોઈના ચામડામાં નથી એવા મિથ્યાભિમાની આંધીમાં પડેલ બેભાન અજ્ઞાન પ્રાણીને માટે ગર્ભવાસના તથા નરક-નિગોદના અનંત દુઃખ તૈયાર છે પણ એટલું તો સિદ્ધ છે કે સર્વ બગાડો પાપી માતાની ગેરસમજણના સ્વભાવનો અને કમભાગ્ય ઉપજનારા પાપી ગર્ભના વક્ર કર્મનો છે હવે બીજા પક્ષમાં વિવેકી અને ધર્માત્મા તથા શિયળવ્રત ધારણ કરનારી સગર્ભા માતાઓનાં પુત્રપુત્રીઓ જન્મી ઉછરે છે તેઓની જન્મક્રિયા પણ તેવી જ છે પણ માત્ર સ્વભાવની છાયા પાડવાનો ફેર છે તેવી માતાઓના સ્વભાવનું સ્તનપાન કરી, પુખ્ત ઉમરે પહોંચેલા પુત્રપુત્રીઓ પણ પોતાપોતાના પુણ્યના ઉદય મુજબ સર્વ વૈભવનો ઉપભોગ કરે છે,

તેમ છતાં પોતાનાં માતા-પિતા સાથે વિનયપૂર્વક વર્તી શકે છે, ગુરુ જનોમાં ભકિતપરાયણ નીવડે છે, લજ્જા, દયા, ક્ષમાદિ ગુણોમાં અને પ્રભુપ્રાર્થનામાં આગળ વધે છે, અભિમાનથી વિમુખ રહી મૈત્રીભાવની સન્મુખ થાય છે. જિન્દગીના સાર્થક યોગ્ય સત્સંગ કરી જ્ઞાન મેળવે છે અને શરીરસપત્તિ વગેરેથી ઉદાસ રહી આત્મ-સ્મરણમાં જિન્દગી પૂર્ણ કરે છે. તેમજ સર્વ કોઇ વિવેકદષ્ટિવાળા સ્ત્રી-પુરુષોએ આ અશુચિથી પ્રાપ્ત થયેલા ગંદા શરીરની નિપજ ઉપર ધ્યાન રાખી મમતા ઘટાડવી જોઇએ, મિથ્યાભિમાનથી પાછા હઠવુ જોઇએ, મળેલી જિન્દગીનું સાર્થક કરવા માટે, શુભ કાર્યો કરવામાં ઉદ્યોગ કરવો જોઇએ, જેથી કરીને ઉપર કહેલાં ગર્ભવાસનાં દુઃખને અધીન થવું ન પડે.

ઇતિ ગર્ભવિચાર સંપૂર્ણ.

અથ શ્રી બત્રીસ અસજઝાય.

(આ બત્રીસ પ્રકારની અસજઝાય વખતે સૂત્ર સિદ્ધાંત વાંચવા નહી)

૧ નજીકમાં હાડકાં પડયાં હોય.
૨ માસ પડયુ હોય.
૩ લોહી પડયુ હોય
૪ વિષ્ટા પડી હોય.
૫ સ્મશાન હોય.
૬ ચદ્રગ્રહણ હોય
૭ સૂર્યગ્રહણ હોય
૮ મોટુ (પ્રખ્યાત) માણસ ગુજરી ગયુ હોય
૯ રાજ્યમા વિઘ્ન હોય
૧૦ નજીકમાપચેન્દ્રિયનુ કલેવરહોય.
૧૧ તારા ખર્યા હોય
૧૨ દશે દિશા રાતી થઇ હોય (દિશાઓ પડી હોય)
૧૩ અકાળે ગાજવીજ થાય.
૧૪ અકાળે વીજળી થાય.
૧૫ અકાળે કડાકા થાય.
૧૬ બાળ ચદ્રમા વખતે. (બીજના ચંદ્રને રોજ ચાર ઘડી)
૧૭ આકાશમાં નવીન ચિન્હ થાય.
૧૮ ધુમસ પડતી હોય.
૧૯ ઠાર તથા ઝાકળ પડતો હોય
૨૦ ઘણો તોફાની પવન વાતો હોય,
૨૧ અશાડ સુદ ૧૫ ને રોજ.
૨૨ અશાડ વદ ૧
૨૩ ભાદરા શુદ ૧૫
૨૪ ભાદરવા વદ ૧
૨૫ કારતક શુદ ૧૫.

૨૬ કારતક વદ ૧
૨૭ ચૈત્ર શુદ ૧૫.
૨૮ ચૈત્ર વદ ૧
૨૯ પ્રભાતે ૨ ઘડી સુધી (સૂર્ય ઉગ્યા પહેલાં)
૩૦ મધ્યાન્હે બે ઘડી સુધી.
૩૧ સાંજે બે ઘડી સુધી (સૂર્યઅસ્ત થયા પછી).
૩૨ મધ્ય રાત્રે બે ઘડી સુધી.

સૂત્ર ભણુનારાઓએ આ અસઝ્ઝાય અવશ્ય જાણી તે પ્રમાણે વર્તવું જોઇએ, અર્થાત્ સૂત્રની મૂળ ગાથાઓ (પાઠ) નો સ્વાધ્યાય, અસઝ્ઝાય વખતે કરવો જોઇએ નહીં

અધ્યયનો (અર્થ સાથે)

૧ શ્રી મહાવીર સ્તુતિ (પુચ્છિસ્સુ ણં)

પુચ્છિસ્સુ ણં સમણા માહણાય, આગારિણો યા પરિતિત્થિઆ ય;
સે કેઇ ણેગંતહિયં ધમ્મમાહુ, અણેલિસં સાહુસમિક્ખયાએ. ૧

કહં ચ ણાણં કહં દંસણં સે, સીલં કહં નાયસુયસ્સ આસિ ?
જાણાસિ ણં ભિક્ખુ જહાતહેણં, અહાસુયં બૂહિ જહા ણિસંતં ૨

ખેયન્નએ સે કુસલે-મહેસી, અણંતનાણી ય અણંતદંસી;
જસંસિણો ચક્ખુપહે ઠિયસ્સ, જાણાહિ ધમ્મં ચ ધિઇં ચ પેહિ. ૩

ઉડ્ઢં અહે યં તિરિયં દિસાસુ, તસા ય જે થાવર જે ય પાણા;
સે ણિચ્ચણિચ્ચેહિ સમિક્ખ પન્ને, દીવે વ ધમ્મં સમિયં ઉદાહુ ૪

સે સવ્વદંસિ અભિભૂયનાણી, ણિરામગંધે ધિઇમં ઠિયપ્પા;
અણુત્તરે સવ્વજગંસિ વિજ્જં, ગંથા અઇએ અભએ અણાઊ. ૫

સે ભૂઇપન્ને અણિએ અચારી, ઓહંતરે ધીરે અણંતચક્ખૂ;
અણુત્તર તપ્પઇ સૂરિએ વા, વઇરોયણિંદે વ તમં પગાસે. ૬

અણુત્તર ધમ્મમિણં જિણાણં, ણેયા મુણી કાસવ આસુપન્ને;
ઇંદેવ દેવાણ મહાણુભાવે, સહસ્સણેયા દિવિ ણં વિસિટ્ઠે ૭

સે પન્નયા અક્ખયસાગરે વા, મહોદહી વા વિ અણંતપારે;
અણાઇલે વા અકસાઇ ભિક્ખુ સક્કે વ દેવાહિવઇ જુઇમં ૮

સે વીરિએણુ પડિપુન્નવીરિએ, સુદંસણે વા ણુગસવ્વસેટ્ઠે ;
સુરાલએ વા સિ મુદાગરે સે, વિરાયએ ણેગગુણોવવેએ. ૯

સય સહસ્સાણુ ઉ જોયણાણુ, તિકંડગે પડગવેજયંતે ;
સે જોયણે ણુવણુવઇસહસ્સે, ઉડ્ઢુસ્સિતો હેટ્ઠ સહસ્સમેગં. ૧૦

પુટ્ઠે ણુભે ચિટ્ઠઇ ભૂમિવાટ્ઠએ, જં સૂરિયા અણુપરિવટ્ટયંતિ;
સે હેમવન્ને બહુનંદણે ય, જંસી રતિ વેદયતી મહિંદા. ૧૧

સે પવ્વએ સદ્દમહપ્પગાસે, વિરાયતી કંચણુટ્ઠવન્ને ;
અણુત્તરે ગિરિસુ ય પવ્વદુગ્ગે, ગિરીવરે સે જલિએવ ભોમે. ૧૨

મહીએ મજ્ઝંમિ ઠિએ ણુગિંદે, પન્નાયતે સૂરિએ સુદ્ધલેસે;
એવં સિરીએ ઉ સ ભૂરિવન્ને મણોરમે જોયઈ અચ્ચિમાલી. ૧૩

સુદંસણસ્સેવ જસો ગિરિસ્સ, પવુચ્ચઇ મહતો પવ્વયસ્સ,
એતોવમે સમણે નાયપુત્તે, જાતીજસોદંસણનાણુસીલે. ૧૪

ગિરીવરે વા નિસહાડડયયાણ, રૂયએ વ સેટ્ઠે વલયાયતાણં ;
તઓવમે સે જગભૂઇપન્ને, મુણીણ મજ્ઝે તમુદાહુ પન્ને ૧૫

અણુત્તરં ધમ્મમુઇરત્તા, અણુત્તરં ઝાણુવરં ઝિયાઈ,
સુસુક્કસુક્કં અપગંડસુક્કં, સંખિંદુએગંતવદાતસુક્કં. ૧૬

અણુત્તરગ્ગં પરમં મહેસી, અસેસકમ્મં સ વિસોહઇત્તા,
સિદ્ધિં ગએ સાઇમણંતપત્તે, નાણેણુ સીલેણુ ય દંસણેણુ ૧૭

રૂક્ખેસુ ણાએ જહ સામલી વા, જંસિ રઇ વેદયઈ સુવન્ના,
વણેસુ વા ણંદણમાહુ સેટ્ઠં, નાણેણુ સીલેણુ ય ભૂતિપન્ને. ૧૮

થણિયં વ સદ્દાણુ અણુત્તરે ઉ, ચંદો વ તારાણુ મહાણુભાવે,
ગંધેસુ વા ચંદણમાહુ સેટ્ઠં, એવં મુણીણુ અપડિન્નમાહુ. ૧૯

જહા સયંભૂ ઉદહીણુ સેટ્ઠે, નાગેસુ વા ધરણિંદમાહુ સેટ્ઠે,
ખોઓદએ વા રસ વેજયંતે, તવોવહાણે મુણિવેજયંતે. ૨૦

હત્થીસુ એરાવણુમાહુ નાએ, સીહો મિગાણુ સલિલાણુ ગંગા,
પક્ખીસુ વા ગરુલે વેણુદેવો, નિવ્વાણુવાદીણિહ નાયપુત્તે. ૨૧

જોહેસુ નાએ જહ વીસસેણે, પુપ્ફેસુ વા જહ અરવિંદમાહુ,
ખત્તીણ સેટ્ઠે જહ દંતવક્કે, ઇસીણ સેટ્ઠે તહ વદ્ધમાણે ૨૨
દાણાણ સેટ્ઠં અભયપ્પયાણં, સચ્ચેસુ વા અણવજ્જં વયંતિ,
તવેસુ વા ઉત્તમ બંભચેરં, લોગુત્તમે સમણે નાયપુત્તે ૨૩
ઠિઈણ સેટ્ઠા લવસત્તમા વા, સભા સુહમ્મા વ સભાણ સેટ્ઠા,
નિવ્વાણસેટ્ઠા જહ સવ્વધમ્મા, ન નાયપુત્તા પરમત્થિ નાણી ૨૪
પુઢોવમે ધુણઇ વિગયગેહિ, ન સંનિહિં કુવ્વઇ આસુપન્ને,
તરિઉં સમુદ્દં ચ મહાભવોઘ, અભયંકરે વીર અણંતચક્ખૂ ૨૫
કોહં ચ માણં ચ તહેવ માયં, લોભં ચઉત્થં અજ્ઝત્થદોસા,
એયાણિ વંતા અરહા મહેસી, ણ કુવ્વઇ પાવ ણ કારવેઇ ૨૬
કિરિયાકિરિયં વેણઇયાણુવાયં, અણ્ણાણિયાણં પડિયચ્ચ ઠાણં,
સે સવ્વવાયં ઇઇ વેયઇત્તા, ઉવટ્ઠિએ સંજમદીહરાયં ૨૭
સે વારિયા ઇત્થી સરાઇભત્તં, ઉવહાણવં દુક્ખખયટ્ઠયાએ,
લોગં વિદિત્તા આરં પારં ચ, સવ્વં પભૂ વારિય સવ્વવારં ૨૮
સોચ્ચા ય ધમ્મં અરહંતભાસિયં, સમાહિયં અટ્ઠપદોવસુદ્ધં,
તં સદ્દહાણા ય જણા અણાઊ, ઇંદા વ દેવાહિવ આગમિસ્સંતિ ૨૯

અર્થ—૧ શ્રી સુધર્મા સ્વામી પ્રત્યે જંબૂસ્વામીએ પૂછ્યું કે ભગવાન ! શ્રમણો, બ્રાહ્મણો, ગૃહસ્થો અને પરતીર્થીઓ મને પૂછે છે કે, એકાંત હિતકારી અને એના જેવો બીજો કોઈ છે નહિ એવો ધર્મ યથાસ્થિત કોણે કહ્યો છે ? ૨ તે જ્ઞાતપુત્ર શ્રી મહાવીર દેવનું જ્ઞાન કેવું હતું ? તેનો શીલાચાર કેવો હતો ? તે હે ભિક્ષુ ! તમે જાણો છો, તે જેમ તમે સાંભળ્યું હોય અને ધાર્યું હોય તેમ કહો ! ૩ તે (ભગવાન) સંસારી જીવોના દુઃખના જાણ, કર્મ કાપવામાં કુશળ, અનંત-જ્ઞાની, અનંતદર્શી, મોટા યશસ્વી અને લોકના ચક્ષુભૂત એવા શ્રી મહાવીર દેવના પ્રરૂપેલા ધર્મને તથા તેમની ધીરજને જાણ અને દેખ ૪ ઊંચી, નીચી અને તીરછી એ ત્રણે દિશાઓને વિષે જે, ત્રસ અને સ્થાવર જીવો છે તેને, પ્રજ્ઞાવંત મહાવીરદેવે, નિત્યાનિત્ય એવે

સમ્યક્ પ્રકારે જાણીને સંસાર સમુદ્રમાં બુડતા જીવોને રાખવા સારૂ દીપ્યમાન અને સમભાવી એવો ધર્મ કહ્યો છે ૫ તે ભગવાન લોકાલોકને દેખનારા બાવીશ પરિષહ જીતીને કેવળજ્ઞાન પામ્યા છે એવા મૂળ તથા ઉત્તરગુણે સંયમના પાળનારા ધૈર્યવાન, સર્વ કર્મ નાશ થવાથી સ્થિત આત્મવંત સર્વ જગતને વિષે પ્રધાન જ્ઞાનવાન, બાહ્ય અને અભ્યંતર પરિગ્રહ રહિત, સાત ભય રહિત અને ચાર ગતિના આયુષ્ય રહિત શ્રી મહાવીરદેવ હતા, ૬ એ ભગવંત અનંત જ્ઞાનવાળા અપ્રતિબંધ વિહારી, સંસાર—સમુદ્રને તારનાર, ધીરજવાન અનંતજ્ઞાન રૂપ ચક્ષુવાળા તથા સૂર્ય જેમ સર્વથી અધિક તપે છે તેમ જ્ઞાને કરી સર્વોત્તમ છે. વિરોચન અગ્નિ જેમ સળગવાથી ઇંધની પેઠે અંધકારને દૂર કરી પ્રકાશ કરે છે તેમ શ્રી મહાવીરદેવ પણ અજ્ઞાન રૂપ અંધકાર દૂર કરી પ્રકાશ કરે છે ૭ દેવલોકને વિષે ઈંદ્ર જેમ દેવોમાં મહાપ્રભાવાન, હજારો દેવોનો નાયક અને સર્વોત્તમ છે તેમ સર્વ તીર્થંકારોએ પ્રરૂપેલો આ જે સર્વોત્તમ ધર્મ તેને પ્રકાશ કરનાર કાશ્યપ ગોત્રી કેવળજ્ઞાની શ્રી મહાવીરદેવ સર્વથી ઉત્તમ છે, ૮ તે ભગવાન પ્રજ્ઞાએ કરી અક્ષય તથા જેમ સ્વયંભૂરમણ નામે મોટો સમુદ્ર અનંત, અપાર અને નિર્મળ જળવાળો છે તેમ ભગવાનનું જ્ઞાન નિર્મળ છે વળી તે ભગવંત કષાયરહિત તથા ભિક્ષાએ આજીવિકા કરનાર અને દેવતાના અધિપતિ શક્રેન્દ્રની પેઠે તેજસ્વી છે, ૯ તે ભગવાન બળે કરી પ્રતિપૂર્ણ બળવાન છે સર્વ પર્વતોમા મેરુ પર્વત જેમ શ્રેષ્ઠ છે તેણ ભગવાન પણ વીર્યાદિક ગુણે કરી સર્વોત્તમ છે. મેરુ પર્વત જેમ સ્વર્ગવાસી દેવોને હર્ષ ઉત્પન્ન કરે છે. તથા અનેક ગુણોએ કરી શોભે છે તેમ ભગવંત પણ અનેક ગુણોએ કરી શોભે છે. ૧૦ તે મેરુ પર્વત એક લાખ જોજનનો છે તેના એક-ભૂમિમય, બીજો સુવર્ણમય અને ત્રીજો વૈડુર્ય રત્નમય એવા ત્રણ કાન્ડ છે, તથા તે મેરુ પર્વતની ટોચ ઉપર પંડગવન ધ્વજાની માફક શોભી રહ્યુ છે તે મેરુ પર્વત નવાણુ હજાર જોજન ઊંચો અને એક હજાર જોજન નીચે જમીનમા છે ૧૧ તે મેરુ પર્વત આકાશને સ્પર્શી રહ્યો છે ભૂમિને અવગાહી રહ્યો છે, એટલે ઊંચા, નીચા અને તીરછા લોકને સ્પર્શી રહ્યો છે જે મેરુ પર્વતની આસપાસ સૂર્ય

પ્રમુખ જ્યોતિષી દેવો પ્રદક્ષિણા કરી રહ્યા છે, ને મેરુ પર્વત સુવર્ણના જેવી કાંતિવાળો છે તેના ઉપર ઘણાં એટલે ચાર નંદનવન છે, જેને વિષે મોટા ઈંદ્રો પણ આવીને રતિસુખ ભોગવે છે ૧૨ વળી તે મેરુ પર્વત–૧ મંદિર, ૨ મેરુ, ૩ મનોરમા, ૪ સુદર્શન, ૫ સ્વયપ્રભ, ૬ ગિરિરાજ, ૭ રત્નોચ્ચય, ૮ તિલકાપમ, ૯ લોકમધ્ય ૧૦ લોકનાભિ, ૧૧ રત્ન, ૧૨ સૂર્યાવર્ત ૧૩ સૂર્યાવરણ, ૧૪ ઉત્તમ ૧૫ દિશાદિ અને ૧૬ અવતસએ સોળ નામે કરી મહા' પ્રકાશવાન શોભે છે તથા સુવર્ણની પેઠે શુદ્ધ વર્ણવાળો, સર્વ પર્વતોમાં પ્રધાન, મેખલાએ કરી વિષમ અને વળી તે ગિરિરાજ મણિ અને ઔષધિઓએ કરી દેદીપ્યમાન છે, તેથી જમીનની પેઠે ઝળહળાયમાન થઈ રહે છે ૧૩ પૃથ્વીના મધ્ય ભાગમાં રહેલો સર્વ પર્વતોનો ઇંદ્ર મેરુ પર્વત સૂર્યની પેઠે શુદ્ધ લેશ્યાવત પ્રકર્ષે કરીને જણાય છે ઉપર કહી એવી શોભાએ કરી તથા અનેક પ્રકારના રત્નોના વર્ણોએ કરી મનને કરે છે અને સૂર્યની પેઠે સર્વ દિશાઓને દીપાવે છે ૧૪ આ જશ મેરુ ગિરિરાજ પર્વતના કહેવાય છે એ પૂર્વોક્ત ઉપમાએ શ્રમણ ભગવાન જ્ઞાતપુત્ર શ્રી મહાવીરદેવ જાતિએ, યશે, દર્શને, જ્ઞાને એવ આચારે સર્વોત્તમ છે ૧૫ લાબા પર્વતોમા નિષધ પર્વત મોટો છે, ગોળાકાર પર્વતોમા રૂચક પર્વત શ્રેષ્ઠ છે, તે ઉપમાએ શ્રી મહાવીરદેવ જગતમાં પ્રજ્ઞાએ કરી શ્રેષ્ઠ કહ્યા છે તથા સર્વ મુનિઓને વિષે પ્રજ્ઞાવત કહ્યા છે ૧૬ તે ભગવાન પ્રધાન ધર્મ પ્રકાશિત પ્રધાન, ઉજ્જવળમા ઉજ્જવળ, દોષરહિત ઉજ્જવળ, શખ અને ચદ્રમાની પેઠે એકાંત ઉજ્જવળ, સર્વ ધ્યાનમાં સર્વોત્તમ એવુ શુક્લ ધ્યાન ધ્યાય છે, ૧૮ તે મોટા ઋષીશ્વર (મહાવીરદેવ) સમસ્ત કર્મ ખપાવીને જ્ઞાને કરી, ચારિત્રે કરી દર્શને કરી, સર્વોત્તમ લોકોને અગ્રભાવે ઉત્કૃષ્ટી સાદિ અનત ભાગે સિદ્ધિગતિને પામ્યા, ૧૮ જેમ વૃક્ષોને વિષે શામલી વૃક્ષ પ્રસિદ્ધ છે, જે વૃક્ષને વિષે સુવર્ણકુમાર દેવતાઓ રતિસુખ વેદે છે વનને વિષે જેમ નંદનવન શ્રેષ્ઠ કહ્યુ છે તેમ શ્રી મહાવીરદેવ જ્ઞાને અને ચારિત્રે કરી પ્રજ્ઞાવત છે ૧૯ શબ્દોમાં જેમ મેઘની ગર્જનાનો શબ્દ, તારાઓને વિષે જેમ ચદ્રમા અને સુગધીઓમાં જેમ ચદન શ્રેષ્ઠ છે તેમ મુનિઓમા આકાંક્ષારહિત એટલે આલોક પરલોકની વાછના રહિત શ્રી મહાવીરદેવ

શ્રેષ્ઠ કહ્યા છે ૨૦ જેમ સર્વ સમુદ્રોમા સ્વયભૂરમણ સમુદ્ર, નાગકુમાર દેવતાઓમાં ધરણેંદ્ર અને રસમાં શેરડીનો રસ શ્રેષ્ઠ છે તેમ તપોપધ્યાને કરી મુનિઓમા શ્રી મહાવીરદેવ શ્રેષ્ઠ છે ૨૧ હાથીઓને વિષે જેમ ઐરાવત હાથી, મૃગાદિક જનાવરોમાં સિંહ, પાણીમાં ગગા નદીનુ પાણી, પક્ષીઓને વિષે ગરૂડ પક્ષી (વેણુદેવ) પ્રધાન છે, તેમ નિર્વાણવાદીઓમાં જ્ઞાતપુત્ર શ્રી મહાવીરદેવ પ્રધાન કહ્યા છે ૨૨ યોદ્ધાઓમાં જેમ વિશ્વસેન (ચક્રવર્તી,) ફુલોમાં જેમ અરવિંદ કમળ, ૧ ક્ષત્રીયોમા જેમ દાતાવાક્ય (વચન) પાળનારો એવો જે ચક્રવર્તી તે શ્રેષ્ઠ છે તેમ ઋષિઓને વિષે શ્રી વર્ધમાન સ્વામી શ્રેષ્ઠ કહ્યા છે ૨૩ દાનમાં અભયદાન, સત્ય વચનમા અનવદ્ય વચન અને તપને વિષે બ્રહ્મચર્ય શ્રેષ્ઠ કહ્યુ છે, તેમ સર્વ લોકમા ઉત્તમ શ્રમણ જ્ઞાતપુત્ર શ્રી મહાવીરદેવ શ્રેષ્ઠ છે. ૨૪ સ્થિતિવાળા લોકોમાં જેમ લવ સપ્તમ દેવો (પાંચ અનુત્તર વિમાનવાસી દેવતા) સભાઓમાં સૌધર્મ સભા, અને સર્વ ધર્મોમાં જેમ મોક્ષધર્મ શ્રેષ્ઠ છે તેમ જ્ઞાતપુત્ર શ્રી મહાવીરદેવથી કોઇ ઉત્કૃષ્ટ જ્ઞાની નથી એટલે શ્રી મહાવીરદેવ સર્વથી શ્રેષ્ઠ જ્ઞાની છે ૨૫ જેમ પૃથ્વી સર્વ વસ્તુને આધારભૂત છે તેમ શ્રી મહાવીરદેવ પણ પૃથ્વી સમાન તથા આઠ પ્રકારના કર્મ ખપાવીને અભિલાષારહિત, દ્રવ્યસનિધિ તે ધન, ધાન્ય, દ્રુપદ અને ચતુષ્પદાદિ અને ભાવસનિધિ તે ક્રોધ, માન, માયા અને લોભ એ બે પ્રકારની સનિધિ ન કરનાર, એવા પ્રજ્ઞાવાન ચાર ગતિરૂપ મોટા સમુદ્રને તરીને મોક્ષ પામ્યા છે અભય કરનાર શૂરવીર તથા અનત ચક્ષુવાળા છે ૨૬ ક્રોધ, માન, માયા તેમજ ચોથો લોભ એ ચાર અધ્યાત્મ દોષોને ત્યાગીને અરિહત અને મોટા ઋષિ થયા તેથી પાપકર્મ કરે નહિ અને કરાવે પણ નહિ ૨૭ ક્રિયાવાદીના ૧૮૦, અક્રિયાવાદીના ૮૪, વિનયવાદીના ૩૨ તથા અજ્ઞાનવાદીના ૬૭ એ સર્વ ૩૬૩ પાખડીઓના ભેદ જાણવા શ્રી મહાવીરદેવ તે સર્વ ભેદને (દુર્ગતિ જવાના કારણ) જાણીને તેનો ત્યાગ કરી ચારિત્રરૂપ ધર્મને વિષે જાવજીવ સુધી સાવધાનપણે રહ્યા ૨૮ તે ભગવાન રાત્રિભોજનરહિત, સ્ત્રી-ભોગનુ નિવારણ કરીને અષ્ટ કર્મરૂપ દુખનો ક્ષય કરવાને

---

૧ સૂર્યવિકાસી કમળ. ૨ કોઇ જીવને પીડા ન થાય એવુ

અર્થ ઉપધ્યાનવાન (તપસ્યાવડે દેહ સુકાવી નાખ્યો એવા) થયા. વળી તે પ્રભુએ આ લોક અને પરલોકના સ્વરૂપ જાણીને સર્વ પ્રકારના પાપના સ્થાનકોને ઘણીવાર નિવારણ કર્યા ૨૯ દે જ બૂ! સમ્યક્ પ્રકારે અર્થ અને પદવડે શુદ્ધ એવા અરિહંત ભાષિત ધર્મને સાંભળીને તથા સદ્દહીને ઘણા લોકો અનાયુષ સિદ્ધ થયા અને જે લોકોને કર્મ બાકી રહ્યા હતા તે લોકો દેવોના અધિપતિ તથા ઇંદ્રાદિક થઇ આગમિક કાળે સિદ્ધ થશે. (ત્તિ બેમિ)

પરશુરણુ ગાથાઓ (મૂળ)

પંચ-મહવ્વય-સુવ્વય-મૂલં, સમણુ-મણાઇલ સાહૂ સુચ્ચીણં ।
વેરવિરામણપજ્જવસાણુ સવ્વસમુદ્દમહોદહી તિત્થં ૧

તિત્થકરેહિં સુદેસિયમગ્ગં નરગ-તિરિય વિવજ્જિઅમગ્ગં ।
સવ્વ પવિત્ત સુનિમ્મિયસાર, સિદ્ધિવિમાણ, અવગુણ-દારં ૨

દેવ નરિંદ નમંસિય-પૂઇયં, સવ્વજગુત્તમ-મંગલ-મગ્ગં ।
દુદ્ધરિસં ગુણ-નાયગમેકં, મોક્ખપહસ્સ-વડિંસગભૂયં ૩

ધમ્મારામે ચરે ભિક્ખૂ ધિઇમં ધમ્મ-સારહી,
ધમ્મારામેરયા-દંતે, બંભચેર-સમાહિએ. ૪

દેવ-દાણવ-ગંધવ્વા, જક્ખ-રક્ખસ્સ-કિન્નરા,
બંભયારિં નમંસંતિ, દુક્કરં જે કરંતિ તં ૫

એસ ધમ્મે ધુવે નિચ્ચે સાસએ જિણદેસિએ;
સિદ્ધા સિજ્ઝંતિ ચાણેણ, સિજ્ઝિસ્સંતિ તહાવરે. ૬

અરહંત સિદ્ધ પવયણ ગુરુ થેર બહુસ્સુએ તવસ્સીસુ,
વચ્છલયા ય તેસિં, અભિક્ખનાણોવઓગે ય. ૭

દંસણ વિણય આવસ્સએ ય, સીલવ્વએ નિરઇયારો;
ખણલવ તવ ચ્ચિયાએ વેયાવચ્ચે સમાહીએ. ૮

અપુવ્વનાણગહણે સુયભત્તી પવયણે પભાવણયા;
એએહિં કારણેહિં, તિત્થયરત્તં લહઇ જીવો ૯

જિણવયણેઅણુરત્તા, જિણવયણ જે કરતિ ભાવેણં;
અમલા અસંકિલિટ્ઠા, તે હુતિ ય પરિત્તસંસારિ. ૧૦

એવ ખુ નાણીણો સાર, જં ન હિંસઈ કિંચણં;
અહિંસા-સમય ચેવ, એતાવત્ત વિયાણિયા. ૧૧

જાઈચ વુટ્ઠિં ચ ઇહજ્જ-પાસં, ભૂતેહિં જાણે પડિલેહ સાય,
તમ્હાપિવિજ્જો-પરમંતિ ણચ્ચા સમ્મત્તદંસી ણ કરેઈ પાવં. ૧૨

ઉમ્મુચ્ચપાસ ઇહમચ્ચિએહિ, આરભજીવીઉભ્ભયાણુપસ્સી,
કામેસુ ગિદ્ધા ણિચય કરતિ, સંસિચમાણા પુણરેતિગબ્ભં. ૧૩

સાવણેનાણેવિન્નાણે, પચ્ચખ્ખાણેયસંજમે;
અણહએ તવે ચેવ, વોદાણે અકિરિયાસિદ્ધિ. ૧૪

સારં દંસણં નાણં, સાર તવ નિયમ સંજમ સીલં,
સારં જિણવર ધમ્મં, સારં સંલેહણા પંડિયમરણં. ૧૫

કલ્લાણકોડીકારિણિ, દુગઇદુહનિઠવણી,
સંસારજલતારણી, એગ તહોઈજીવદયા. ૧૬

આરભે નત્થિ દયા, મહિલાસંગનાસાઈબંભં,
સંકાએનાસઇસમ્મત્તં, એવજ્જઆઅત્થગ્ગહણં ચ. ૧૭

મજ્જ વિસયકસાયા, નિંદાવિકહાયપંચમીભણિયા;
એએપંચપ્પમાયા, જીવા પાડંતિસંસારે ૧૮

લબ્ભંતિ વિમલાભોએ લબ્ભંતિ સુરસંપયા,
લભંતિ પુત્તમિત્ત ચ, એગોધમ્મો ન લબ્ભઇ ૧૯

એગોહં નત્થિ મે કોઇ, નાહં મન્નસ્સ કસ્સઈ,
એવં અદીણમણસા, અપ્પાણમણુ સાસઈ ૨૦

એગો મે સાસઓ અપ્પા, નાણદંસણસંજઓ,
સેસા મે બાહિરા ભાવા, સવ્વ સંજોગ લખ્ખણા. ૨૧

નવિસુહીદેવતાદેવલોએ, નવિસુહીપુઢવીપઈરાયા,
નવિસુહીસેઠિસેણાવઇ ય, એગંતસુહીમુણીવીયરાગી ૨૨

નગરી સોહંતિ જલ વૃક્ષ મૂલા, રાજા સોહતા ચતુરંગી સેના;
નારી સોહંતિ સુશીલવતી, સાધુ સોહતા નિરવદ્ય વાણી. ૨૩
ચૌદ પૂરવ ધર કહીએ, જ્ઞાન ચાર વખાણીએ;
જિન નહિ પણ જિન સરિખા, સુધર્મા સ્વામી જાણીએ. ૨૪
માત, પિતા, કુલ જાત નિર્મળ, રૂપ અનૂપ વખાણીએ;
દેવતાને વલ્લભ એવા, જંબૂસ્વામી જાણીએ. ૨૫

દશવૈકાલિકસૂત્રનું પહેલું અધ્યયન

ધમ્મો મંગલમુક્કિટ્ઠં, અહિંસા સંજમો તવો;
દેવાવિ તં નમંસંતિ, જસ્સ ધમ્મે સયા મણો. ૧
જહા દુમસ્સ પુપ્ફેસુ, ભમરો આવિયઇ રસં;
ણ ય પુપ્ફં કિલામેઇ, સો ય પીણેઇ અપ્પયં ૨
એમેએ સમણા મુત્તા, જે લોએ સંતિ સાહુણો;
વિહંગમા વ પુપ્ફેસુ, દાણભત્તેસણે રયા. ૩
વયં ચ વિત્તિં લબ્ભામો, ણ ય કોઇ ઉવહમ્મઇ;
અહાગડેસુ રીયંતે, પુપ્ફેસુ ભમરા જહા. ૪
મહુકારસમા બુદ્ધા, જે ભવંતિ અણિસ્સિયા
નાણાપિંડરયા દંતા, તેણ વુચ્ચંતિ સાહુણો ૫ (ત્તિ બેમિ)

અર્થ :- ધર્મ-ઉત્કૃષ્ટ માંગલિક છે જીવદયા, સત્તર ભેદે સંયમ અને બાર પ્રકારે તપ એ ધર્મનું લક્ષણ છે, એવા ધર્મને વિષે જેનું સદાય મન છે, તેને દેવતા અને ચક્રવર્તી આદિ મનુષ્યો નમસ્કાર કરે છે ૨ જેમ વૃક્ષના ફૂલને વિષે ભમરો મર્યાદાએ રસ પીને પોતાના આત્મા તૃપ્ત કરે છે, પણ ફૂલને પી । ઉપજાવતો નથી. ૩ તેમ લોકોને વિષે પરિગ્રહથી મુકાએલા અને ચારિત્ર પાળનારા સાધુ ભમરાની માફક ગવેષણાને વિષે વિચરે છે તેમ નુક્રમે પોતાને અર્થ દીપેવા અને કોઇ પ્રાણી ન દબાય તેવી આહારની વૃત્તિને અમે પામશું ૫ જે ભમરા સરખા, તત્ત્વના જાણ સાધુ, નેશ્રા પ્રતિબંધરહિત નાના પ્રકારના

આહારને વિષે અનુરક્ત અને ઇંદ્રિયોના દમણહાર છે તેને ચારિત્રીઆ સાધુ કહીએ, એમ હું માનુ છું.

દશવૈકાલિક સૂત્રનું બીજું અધ્યયન

કહં નુ કુજ્જા સામણ્ણં, જો કામે ન નિવારએ;
પએપએ વિસીયતો સંકપ્પસ્સ વસં ગઓ. ૧

વત્થગંધમલંકાર, ઇત્થીઓ સયણાણિ ય;
અચ્છંદા જે ન ભુંજંતિ, ન સે ચાઇન્તિ વુચ્ચઇ. ૨

જે ય કંતે પિએ ભોએ, લદ્ધે વિપિટ્ઠિ કુવ્વઇ;
સાહીણે ચયઈ ભોએ, સેહુ 'ચાઇ'–ત્તિ વુચ્ચઇ. ૩

સમાએ પેહાએ પરિવ્વયંતો, સિયા મણો નિસ્સરઇ બહિદ્ધા,
ન સા મહં નોવિ અહં પિ તીસે, ઇચ્ચેવ તાઓ વિણએજ્જ રાગં ૪

આયાવયાહી! ચય સોગમલ્લં, કામે કમાહી કમિયં ખુ દુક્ખં,
છિંદાહિ દોસં વિણએજ્જ રાગં, એવં સુહી હોહિસિ સંપરાએ. ૫

પક્ખંદે જલિયં જોઈ, ધૂમકેઉં દુરાસયં,
નેચ્છન્તિ વંતયં ભોત્તું કુલે જાયા અગંધણે. ૬

ધિરત્થુ તેડજસોકામી, જો તં જીવિયકારણા,
વંતં ઇચ્છસિ આવેઉં, સેયં તે મરણં ભવે. ૭

અહં ચ ભોગરાયસ્સ, તં ચડસિ અંધગવણ્હિણો;
મા કુલે ગંધણા હોમો, સંજમં નિહુઓ ચર. ૮

જઈ તં કાહિસિ ભાવં, જા જા દિચ્છસિ નારિઓ;
વાયાઇદ્ધો વ્વ હઢો, અટ્ઠિઅપ્પા ભવિસ્સસિ ૯

તીસે સો વયણં સોચ્ચા, સંજયાએ સુભાસિયં;
અંકુસેણ જહા નાગો, ધમ્મે સંપડિવાઇઓ ૧૦

એવં કરેંતિ સંબુદ્ધા, પંડિયા પવિયક્ખણા,
વિણિયટ્ટંતિ ભોગેસુ, જહા સે પુરિસુત્તમો ૧૧

(ત્તિ બેમિ.)

અર્થ—૧ કેવા વિચારથી સાધુ ચારિત્ર પાળે ? જે કોઈ કામ ભોગની ભૂંડી વાચ્છના નિવારે નહિ તે પગલે પગલે વિખવાદ પામતો થકો માઠા અધ્યવસાયને વશ થાય. જેને વસ્ત્ર, સુગંધી વસ્તુ, અલંકાર, આભરણ, સ્ત્રીઓની જાતિ, શય્યા, આસન એટલાં વાનાં પોતાને નથી અને ભોગવતો મુજ નથી પણ ભોગવવાનાં પચ્ચક્‌ખાણ કર્યા નથી તેને ત્યાગી કહીએ નહિ. ૩ જે કોઇ વહાલામાં વહાલા ભોગ પામ્યા છે, એવા ભોગ પોતાને વશ છતાં, છાંડે, વેગળા કરે અર્થાત્ પચ્ચક્‌ખાણ કરે તેને નિશ્ચે ત્યાગી કહીએ. ૪ સમતા પરિણામના વિચારમાં વિચરતા સાધુનું મન કદાચિત્ સંયમથી બહાર (પ્રથમનું સંસારસુખ સાંભળવાથી) નીકળે ત્યારે વિચારે કે, સ્ત્રી મારી નથી તેમ તે સ્ત્રીનો હું નથી, એમ વિચારીને મન વશ કરવા નિમિત્તે તે સ્ત્રી ઉપરથી સ્નેહ રાગ નિવારે. ૫ તડકાની આતાપના લીએ, સુકોમળપણું છાંડે, નિશ્ચે સર્વ દુઃખને ઉલ્લંઘવાને અર્થે કામભોગને છાંડે, દ્વેષને છેદે અને રાગને ટાળે; એમ કરવાથી સંસારને વિષે સુખી થાય. ૬ રાજેમતી રહનેમિનું દ્રષ્ટાંત કહે છે અગંધન કુળમાં ઉપજેલા નાગ, જળહળતી, તીક્ષ્ણ ધુમાડાવાળી અને સહન ન થાય તેવી અગ્નિમાં પેસી, બળી મરવું કબૂલ કરશે, પણ પોતાના વમેલા ઝેરને કદી પણ પાછું લેવા ઇચ્છા કરશે નહિ. ૭ ધિક્કાર છે તુજને હે અપજશના કામી ! જે તું અસંયમ જીવિતને કારણે વમેલા ભોગને પાછા લેવાની ઇચ્છા કરે છે ! તેથી તુજને મરવું ભલું છે ૮ હું ભોજક રાજાની પૌત્રી અને ઉગ્રસેન રાજાની પુત્રી છું; અને તું અંધકવિષ્ણુનો પૌત્ર અને સમુદ્રવિજય રાજાનો પુત્ર છે માટે રખે ગંધનકુળના સર્પ સરખો થા ! અર્થાત્ વમ્યા ભોગને પાછા લેવાની ઇચ્છા કરીશ નહિ પણ સંયમ નિશ્ચળ મનથી પાળ. ૯ જો તું સ્ત્રીઓને દેખીને મનને વિષે ભોગની ઇચ્છા કરીશ તો જેમ વાયરે કરી હડ નામે વૃક્ષનાં મૂળ અસ્થિર થાય છે તેમ સ્ત્રીઓને દેખીને કામ ભોગની ઇચ્છાથી તારો આત્મા અસ્થિર થશે. ૧૦ જેમ અંકુશે કરી હાથી ઠેકાણે આવે તેમ સાધ્વી રાજેમતિનાં રૂડાં વચન સાંભળીને રહનેમિ ધર્મને વિષે સમ્યક્ પ્રકારે સ્થિર થયા. ૧૧ જેમ પુરુષમાંહે ઉત્તમ રહનેમિ ભોગથી નિવર્ત્યા તેમ તત્ત્વના જાણ, પંડિત

અતિશય ડાહ્યા, તે પ્રમાણે કરે (ભોગથી નિવર્તે) એમ હું કહું છું. ઇતિ.

દશવૈકાલિક સૂત્રનું ત્રીજું અધ્યયન

સંજમે સુટ્ઠિઅપ્પાણં, વિપ્પમુક્કાણ તાઇણં;
તેસિમેયમણાઇણ્ણં, નિગ્ગંથાણ, મહેસિણં. ૧

ઉદ્દેસિય કીયગડ નિયાગ અભિહડાણિ ય;
રાઇભત્તે સિણાણે ય, ગંધ મલ્લે ચવીયણે; ૨

સન્નિહી ગીહિમત્તે ય, રાયપિંડ કિમિચ્છએ;
સંવાહણા દંતપહોયણા ય, સંપુચ્છણા દેહપલોયણાય. ૩

અટ્ઠાવએ ય નાલીએ, છત્તસ્સ ય ધારણટ્ઠાએ,
તેગિચ્છ પાણહા પાએ, સમારંભ ચ જોઇણો ૪

સિજ્જાયરપિંડ ય, આસંદીપલિયંકએ;
ગિહંતરનિસેજ્જા ય, ગાયસ્સુવ્વટ્ટણાણિ ય ૫

ગિહિણો વેઆવડિય, જા ય આજીવવત્તિયા,
તત્તાનિવ્વુડભોઇત્ત, આઉરસ્સરણાણિ ય. ૬

મૂલએ સિંગબેરે ય, ઉચ્છુખંડે અનિવ્વુડે;
કંદે મૂલે ય સચ્ચિત્તે, ફલે બીએ ય આમએ ૭

સોવચ્ચલે સિંધવે લોણે, રોમાલોણે ય આમએ,
સામુદ્દે પંસુખારે ય, કાલાલોણે ય આમએ. ૮

ધૂવણેત્તિ વમણે ય, વત્થીકમ્મવિરેયણે,
અંજણે દંતવણે ય, ગાયબ્ભંગવિભૂસણે. ૯

સવ્વમેયમણાઇન્નં નિગ્ગંથાણ મહેસિણં,
સંજમમ્મિ અ જુત્તાણં, લહુભૂયવિહારિણં. ૧૦

પંચાસવપરિણ્ણાયા, તિગુત્તા છસુ સંજયા,
પંચનિગ્ગહણા ધીરા, નિગ્ગન્થા ઉજ્જુદંસિણો. ૧૧

આયાવયતિ ગિમ્હેસુ, હેમતેસુ અવાઉડા;
વાસાસુ પડિસલીણા, સજયા સુસમાહિયા. ૧૨
પરિસહરિઊદંતા ધૂઅમોહા જિઇંદિયા;
સવ્વદુક્ખપહીણઠ્ઠા, પક્કમતિ મહેસિણો. ૧૩
દુક્કરાઈ કરિત્તાણં, દુસ્સહાઈ સહિત્તુ ય;
કેઇત્થ દેવલોએસુ, કેઇ સિજ્ઝંતિ નીરયા. ૧૪
ખવિત્તા પુવ્વકમ્માઇં, સંજમેણ તવેણ ય;
સિદ્ધિમગ્ગમણુપ્પત્તા, તાઇણો પરિનિવ્વુડા. ૧૫
(ત્તિ બેમિ)

અર્થ —સયમને વિષે જેણે ભલી રીતે આત્માને સ્થાપ્યો છે, જે વિવિધ પ્રકારના પરિગ્રહથી મુકાણા છે અને છકાયના રખવાળ છે એવા, તથા ચારિત્રના પાળનાર નિર્ગ્રંથ, મોગ સ્પીશ્વરને આગળ કહેલું તે અનાચરણ આચરવા યોગ્ય નથી તે બાવન અનાચરણના નામ કહે છે ૧ આધાકર્મી આહાર લેવો તે, ૨ પૈસા આપી લાવેલી વસ્તુ લેવી તે, ૩ નિત્ય ચાર પ્રકારનો આહાર લે તે, ૪ સામી મગાવીને વસ્તુ લેવી તે, ૫ રાત્રિ ભોજન કરે તે, ૬ નાહવું તે, ૭ સુગંધી, શરીરે લગાવે તે, ૮ ફુલ પ્રમુખની માળા પહેરે તે, ૯ પખાથી વાયરો લે તે ૧૦ રાતવાસી આહાર રાખે તે, ૧૧ ગૃહસ્થના વાસણમાં જમે તે, ૧૨ રાયપિંડ (બલને વાસ્તે ઘણા વિગયથી અને બલિષ્ટ આહાર બનાવેલો હોય તે) ભોગવે તે, ૧૩ દાન દેવાને વાસ્તે કાઢેલો આહાર લે તે, ૧૪ શરીરે મર્દન કરવું તે. ૧૫ દાંત સાફ કરવા તે, ૧૬ ગૃહસ્થને સુખ ખબર પૂછવા તે, ૧૭ દર્પણ આદિના મોઢું જોવું તે, ૧૮ અર્થ ઉપાર્જનને કારણે પાસા [illegible] અને શેતરંજ આદિ રમત રમવી તે તથા જુગાર રમે તે ૧૯ છત્ર આદિ માથે રાખે, રખાવે તે, ૨૦ વૈદું કરવું કરાવવું તે, ૨૧ પગમાં પગરખા પહેરવા તે, (કપડાના અથવા ચામડાના) ૨૨ આરંભ કરે તે, ૨૩ અગ્નિના આરંભ કરે તે, ૨૪ સ્થાનકના ધણીના આહારાદિક લે તે, ૨૫ ગાદીના, પલંગ અને ખુરશી પર બેસે તે ૨૬ ગૃહસ્થીને ઘેર બેસે તે, ૨૭ શરીરના મેલને નિવર્ત્ત

કરવાં તે (પીઠી પ્રમુખનાં) ૨૮ ગૃહસ્થની વૈયાવચ્ચ કરે તે ૨૯ પોતાની જાતિ જણાવી આજીવિકા કરવી તે, ૩૦ મિશ્ર એટલે કાંઇક જીવના પ્રદેશ રહી ગયા હોય તેવાં કાચાં, પાકા આહાર પાણી ભોગવવા તે, ૩૫ ભૂખ તૃષાદિક અથવા રોગાદિક પીડા ઊપજવાથી ગૃહસ્થનુ શરણુ લે તે, ૩૨ કાચા મૂળા, ૩૩ કાચુ આદુ, ૩૪ શેરડીના કટકા ભોગવે તે, ૩૫ સુરણુ આદિ કદ ભોગવે તે, ૩૬ વૃક્ષના મૂળ સચિત ભોગવે તે, ૩૭ કાચાં ફળ, ૩૮ કાચાં બીજ લેવા તે, ૩૯ સચળ, સિંધવ, ૪૦ મીઠુ, ૪૧ અગરનુ કાચુ મીઠુ ભોગવવું તે, ૪૨ સમુદ્રનુ મીઠુ, ૪૩ ખારી ધૂળથી નીપજેલુ મીઠુ ૪૪ કાળુ મીઠુ કાચુ ભોગવવુ તે, ૪૫ વસ્ત્રાદિકને ધુપ દેવો અથવા ધોવાં તે, ૪૬ ઔષધથી વમન કરવુ તે, ૪૭ ગળાથી નીચેના વાળ સમારવા તે, ૪૮ જુલાબ લેવો તે, ૪૯ આંખમાં અજન કરવું તે, ૫૦ દાતણુ કરવું તે, ૫૧ શરીરે તૈલાદિક વિલેપન કરવુ તે, ૫૨ શરીરની સુશ્રૂષા કરવી તે અનાચાર દોષ એ સર્વ અનાચરણુ દોષ નિર્ગથ મોટા ઋષિવર, સયમને વિષે જોડાયેલા અપ્રતિબધપણે વિચરનારને આચરવા યોગ્ય નહિ ૧૧ પાચ આશ્રવ માઠા જાણી છોડનાર, ત્રણુ ગુપ્તિ ગોપવનાર, છકાય જીવની સમ્યક્ પ્રકારે યત્ના કરનાર, પાંચ ઇદ્રિયનો નિગ્રહ કરનાર, ધૈર્યવત, નિર્ગથ, સરલ દૃષ્ટિએ સયમ પાળનાર ૧૨ ઉનાળાની ઋતુને વિષે આતાપના લીએ, શિયાળાની ઋતુને વિષે વસ્ત્ર દૂર મૂકી ટાઢ સહન કરે વર્ષાકાળે અગોપાગને સવરી એક ઠામ બેસે સમ્યક્ પ્રકારે યત્નાના કરણુહાર, ભલી સમાધિવત, જ્ઞાનાદિકના ધરણુહાર ૧૩ જેણે પરિષહરૂપ વેરીને દમ્યા, મોહને દૂર કર્યો, ઇદ્રિયને જીત્યા એવા મોટા ઋષીશ્વર, શારીરિક અને માનસિક દુખ ટાળવાને અર્થે ઉદ્યમ કરે છે ૧૪ દુષ્કર કર્તવ્ય કરીને દુષ્કર—સહી ન શકાય તેવા પરિષહ સહીને તે માહેલા કેટલાક મુનિરાજો દેવલોકને વિષે ઊપજે અને કેટલાક સિદ્ધ થાય ૧૫ પાછલા ભવનાં કર્મને, સયમે કરી, તપે કરી, ખપાવીને મોક્ષ માર્ગ પામ્યા થકા છકાય જીવને તારનાર અને અતિશય શીતળ થયા, એમ હુ કહું છુ

શ્રી ઉત્તરાધ્યયન સુત્રનું ત્રીજુ અધ્યયન

ચત્તારિ પરમંગાણિ દુલ્લહાણીહ જન્તુણો,
માણુસત્ત સુઇ સદ્ધા સંજમ્મિ ય વીરિયં ૧
સમાવન્નાણ સંસારે, નાણાગોત્તાસુ જાઇસુ,
કમ્મા નાણાવિહા કટ્ટુ, પુઢો વિસ્સંભયા પયા. ૨
એગયા દેવલોએસુ, નરએસુવિ એગયા,
એગયા આસુરં કાયં, આહાકમ્મેહિં ગચ્છઇ ૩
એગયા ખત્તિઓ હોઇ, તઓ ચણ્ડાલબુક્કસો,
તઓ કીડપયંગો ય, તઓ કુન્થુપિપીલિયા. ૪
એવમાવટ્ટજોણીસુ પાણિણો કમ્મકિબ્બિસા,
ન નિવિજ્જન્તિ સંસારે, સવ્વટ્ઠેસુ વ ખત્તિયા. ૫
કમ્મસંગેહિં સમ્મૂઢા, દુક્ખિયા બહુવેયણા;
અમાણુસાસુ જોણીસુ, વિણિહમ્મન્તિ પાણિણો. ૬
કમ્માણં તુ પહાણાએ, આણુપુવ્વી કયાઇ ઉ;
જીવા સોહિમણુપ્પત્તા, આયયન્તિ મણુસ્સયં, ૭
માણુસ્સં વિગ્ગહં લદ્ધું, સુઇ ધમ્મસ્સ દુલ્લહા;
જં સોચ્ચા પડિવજ્જન્તિ, તવં ખન્તિમહિંસયં ૮
આહચ્ચ સવણં લદ્ધું, સદ્ધા પરમદુલ્લહા,
સોચ્ચા નેઆઉયં મગ્ગં, બહવે પરિભસ્સઇ. ૯
સુઇં ચ લદ્ધું સદ્ધં ચ, વીરયં પુણ દુલ્લહં,
બહવે રોયમાણાવિ, નો ય ણં પડિવજ્જએ. ૧૦
માણુસત્તંમિ આયાઓ જો ધમ્મં સોચ્ચ સદ્દહે;
તવસ્સી વીરિયં લદ્ધું સંવુડે નિદ્ધુણે રયં ૧૧
સોહી ઉજ્જુય ભૂયસ્સ, ધમ્મો સુદ્ધસ્સ ચિટ્ઠઇ,
નિવ્વાણં પરમં જાઇ ઘયસિત્ત વ્વ પાવએ. ૧૨
વિગિંચ કમ્મુણો હેઉં જસં સંચિણુ ખંતિએ,
સરીરં પાઢવં હિચ્ચા, ઉડ્ઢું પક્કમઈ દિસં ૧૩

વિસાલિસેહિં સીલેહિં, જક્ખા ઉત્તરઉત્તરા,
મહાસુક્કા વ દિપ્પન્તા, મન્નતા અપુણચ્ચવં. ૧૪
અપ્પિયા દેવકામાણ, કામરૂવવિઉવ્વિણો,
ઉડ્ઢં કપ્પેસુ ચિટ્ઠન્તિ, પુવ્વા વાસસયા બહુ ૧૫
તત્થ ઠિચ્ચા જહાઠાણં, જક્ખા આઉક્ખએ ચુયા;
ઉવેન્તિ માણુસ જોણિં, સે દસ ગેડભિજાયઇ ૧૬
ખેત્ત વત્થુ હિરણ્ણું ચ, પસવો દાસપોરુસં;
ચત્તારિ કામખન્ધાણિ, તત્થ સે ઉવવજ્જઈ. ૧૭
મિતવ જાયવ હોઇ, ઉચ્ચાગોએ ય વણ્ણવં,
અપ્પાયકે મહાપન્ને, અભિજાએ જસોબલે. ૧૮
ભોચ્ચા માણુસ્સએ ભોએ, અપ્પડિરૂવે અહાઉય,
પુંવ્વિ વિસુદ્ધસદ્ધમ્મે, કેવલ બોહિ બુજ્ઝિયા. ૧૯
ચઉરગ દુલ્લહ નચ્ચા, સજમ પડિવજ્જિયા,
તવસા ધુયકમ્મસે, સિદ્ધે હવઇ સાસએ. ૨૦
(ત્તિ બેમિ.)

અર્થ :—૧ મોક્ષ પામવાનાં ઉત્કૃષ્ટાં ચાર અગ તે, ૧ મનુષ્યપણુ ૨ સૂત્રનુ સાંભળવુ, ૩ ધર્મ ઉપર શ્રદ્ધા અને ૪ સયમને વિષે બળનુ ફોરવવુ એ ચાર મોટાં કારણ આ સસારમાં જીવને મળવાં દુર્લભ છે ૨ સસારમાં રહેલા જીવોએ નાંનાં (અનેક) પ્રકારનાં ગોત્ર તથા જાતિને વિષે જ્ઞાનાવરણાદિક અનેક પ્રકારના કર્મે કરી જુદી જુદી એકેદ્રિયાદિક જાતિથી સર્વ લોક ભર્યો છે ૩ એકદા શુભ કર્મે કરી જીવ દેવલોકમાં જાય એકદા પાપકર્મે કરી નરકગતિમાં જાય અને એકદા અસુરની જાતિમાં જાય, એ પ્રમાણે જેવાં કર્મ કરે તેવી ગતિએ જાય છે ૪ એકદા ક્ષત્રી (રાજા) થાય છે, ત્યારપછી ચડાળ થાય, બુક્કસ[1] થાય, કીડા થાય, પતગીઓ થાય અને કીડી થાય છે ૫ એ પ્રમાણે જીવ ચોરાશીલક્ષ જીવાયોનિમા પરિભ્રમણ કરે છે કર્મરૂપ મેલથી મલિન થયેલા જીવો સસાર સમુદ્રથી નિવર્તે નહિ જેમ સર્વ અર્થને

૧ માતા બ્રાહ્મણી, પિતા ચડાળ હોય તેને બુકકસ કહીએ.

વિષે રાજા પાછો હઠે નહિ તેમ કર્મ કરવામાં જીવ પાછો હઠે નહિ. ૬ કર્મને યોગે જીવ મૂઢ થાય, દુઃખીઓ થાય, વળી વેદના ભોગવવા વાળો થાય અને મનુષ્યથી ઉતરતી યોનિમા વિશેષ દુઃખ છે ૭ અનેક ભવ પરિભ્રમણ કરી કેટલેક કાળે જીવ અશુભકર્મને હણી વિશુદ્ધકર્મને પામવાથી મનુષ્યપણુ અંગીકાર કરે છે ૮ મનુષ્યનુ શરીર પામીને ધર્મ સાંભળવાનુ મળવું દોહલું છે, જે ધર્મ સાંભળવાથી જીવ બાર પ્રકારે તપ, ક્ષમા અને દયા અંગીકાર કરે છે ૯ કદાચ ધર્મનું સાંભળવુ પામે તો ધર્મમાં શુદ્ધ શ્રદ્ધા થવી અતિ દુલભ છે, કેમકે ન્યાયમાર્ગ (મોક્ષમાર્ગ) સાંભળીને પણ જમાલી પ્રમુખ ઘણા લોકો ભ્રષ્ટ થાય છે. ૧૦ વળી ધર્મનુ સાંભળવુ, અને શ્રદ્ધા પામે પણ સંયમને વિષે બળ ફેરવવુ દુર્લભ છે, કેમકે શ્રેણિકાદિ ઘણા લોકો ધર્મને ચાહતા થકા પણ ચારિત્રધર્મ અંગીકાર કરી શકતા નથી. ૧૧ મનુષ્ય ભવ પામીને જે કોઇ ધર્મ સાંભળીને સરદહે અને તપસ્વી થઈ સંયમને વિષે બળ ફેરવે તે પુરુષ આશ્રવ રૂપી કર્મરૂપ રજને ટાળે. ૧૨ વળી કષાયરૂપ મેલ ટાળીને નિર્મળ થાય, જિનભાષિત શુદ્ધધર્મને વિષે નિશ્ચળ પણે રહે અને ઉત્કૃષ્ટી મોક્ષગતિને પામે ઘીએ સીંચેલ અગ્નિની પેઠે તપ તેજે કરી દીપે. ૧૩ મિથ્યાત્વાદિ કર્મના હેતુને ટાળે. દશ પ્રકારે ક્ષમા આદરીને સંયમનો સંચય કરે તે, માટીના કાચા ભાજન જેવુ (ઔદારિક શરીર છાંડીને મોક્ષ, દેવલોક આદિ ઉચ્ચ ગતિએ જાય ૧૪ અનેક પ્રકારની આકરી ક્રિયાઓ કરીને સાધુ ઉંચામા ઉંચા દેવતાઓ થાય છે. ચંદ્રમા, સૂર્યની માફક અતિ તેજે દીપતા થકા, મરણ નથી એવું માની સુખે રહે છે ૧૫ દેવતાનાં કામભોગ બન્યા છે તેમાં આસક્ત થઇ, ચિંતવે. તેવાં રૂપ વિકુર્વતા થકા અસંખ્યાતા પૂર્વ સુધી ઉંચા દેવલોકમાં રહે છે ૧૬ દેવતા પોતાના સ્થાનકને વિષે રહેતા થકા આઉખુ ક્ષય થયેથી આવીને મનુષ્યની યોનિપ્રત્યે દશ અંગે સંપૂર્ણ જન્મે છે ૧૭ ઉઘાડી જમીન તે ખેતર, વાડી તથા ઢાંકી જમીન તે ઘર પ્રમુખ, સોનુ રૂપુ મોહાદિ દાસદાસી, પાયદળ એ ચાર પ્રકારના સ્કંધ જ્યાં હોય ત્યા તેઓ ઉપજે છે ૧૮ તેઓ મિત્રવંત, સ્વજનવંત, ઉચ્ચગોત્રના ધણી, રૂપવંત, નિરોગી, મહા પ્રજ્ઞાવંત વિનયવંત, યશવંત, બળવંત અને કાર્ય કરવામાં સમર્થ હોય છે ૧૯ પૂર્વજન્મને વિષે નિર્મળ ધર્મને સેવવાથી તેઓ અનુપમ રૂપવાળા થઇ મનુષ્ય સંબંધી ભોગ

ભોગવીને જીવતાં સુધી ચોક્ખું સમ્યક્ત્વ પામે ૨૦ મનુષ્યાદિ ચાર અંગ મળવાં દુર્લભ જાણીને સંયમ અંગીકાર કરી, તપે કરી કર્મરૂપ મેલને ટાળીને શાશ્વતા સિદ્ધ થાય છે એમ હું કહુ છું.

શ્રી ઉત્તરાધ્યયન સુત્રનું ચોથુ અધ્યયન.

અસંખયં જીવિય મા પમાયએ, જરોવણીયસ્સ હુ નત્થિ તાણં;
એવં વિયાણાહિ જણે પમત્તે કિણ્ણુવિહિંસા અજયા ગહિન્તિ. ૧

જે પાવકમ્મેહિ ધણં મણુસા, સમાયયન્તી અમઈં ગહાય,
પહાય તે પાસપયટ્ટિએ નરે, વેરાણુબદ્ધા નરયં ઉવેન્તિ ૨

તેણે જહા સન્ધિમુહે ગહીએ. સકમ્મુણા કિચ્ચઇ પાવકારી;
એવં પયા પેચ્ચ ઇહં ચ લોએ, કડાણ કમ્માણ ન મુક્ખ અત્થિ ૩

સંસારમાવન્ન પરસ્સ અટ્ઠા, સાહારણં જં ચ કરેઇ કમ્મં,
કમ્મસ્સ તે તસ્સ ઉ વેયકાલે, ન બન્ધવા બન્ધવયં ઉવેન્તિ ૪

વિત્તેણ તાણં ન લભે પમત્તો, ઇમમ્મિ લોએ અદુવા પરત્થા,
દીવપ્પણટ્ઠેવ અણન્તમોહે, નેયાઉયં દટ્ઠુમદટ્ઠુમેવ ૫

સુત્તેસુ યાવી પડિબુદ્ધજીવી, ન વીસસે પણ્ડિએ આસુપન્ને,
ઘોરા મુહુત્તા અબલં સરીરં, ભારંડપક્ખી વ ચરેડપ્પમત્તો ૬

ચરે પયાઇં પરિસંકમાણો, જં કિંચિ પાસં ઇહ મણ્ણમાણો;
લાભન્તરે જીવિય બૂહઇત્તા, પચ્છા પરિન્નાય મલાવધંસી ૭

છન્દંનિરોહેણ ઉવેઇ મોક્ખં, આસે જહા સિક્ખિયવમ્મધારી,
પુવ્વાઈં વાસાઈં ચરેપ્પમત્તો, તમ્હા મુણી ખિપ્પમુવેઇ મોક્ખં ૮

સ પુવ્વમેવં ન લભેજ્જ પચ્છા, એસોડવમા સાસયવાઇયાણં,
વિસીયઇ સિઢિલે આઉયમ્મિ, કાલોવણીએ સરીરસ્સ ભેએ ૯

ખિપ્પં ન સક્કેઇ વિવેગમેઉં, તમ્હા સમુટ્ઠાય પહાય કામે,
સમિચ્ચ લોયં સમયામહેસી, અપ્પાણરક્ખી ચરેડપ્પમત્તો ૧૦

મુહું મુહું મોહગુણે જયન્તં, અણેગરૂવા સમણં ચરન્તં,
ફાસા ફુસન્તિ અસમંજસં ચ, ન તેસિ ભિક્ખૂ મણસા પઉસ્સે ૧૧

મન્દા ય ફાસા બહુલોહણિજ્જા, તહપ્પગારેસુ મણં ન કુજ્જા,
રક્ખિજ્જ કોહં વિણએજ્જ માણં, માયં ન સેવેજ્જ પહેજ્જ લોહં ૧૨

જે સંખયા તુચ્છપરપ્પવાઇ, તે પિજ્જદોસાણુગયા પરજ્ઝા;
એએ અહમ્મેત્તિ દુગંછમાણો, કંખે ગુણે જાવ સરીરભેઓ. ૧૩

(ત્તિ બેમિ)

અર્થ—૧ આઉખુ સંધાય તેમ નથી માટે હે જીવ! ધર્મને વિષે પ્રમાદ ન કર જરાવંત જીવને નિશ્ચે કોઇ ત્રાણ શરણ નથી માટે એવું જાણ કે હિંસક, અજિતેંદ્રિય અને પ્રમાદી જીવો કોને શરણ જશે! ૨ જે મનુષ્ય પાપકર્મ કરીને ધન મેળવે છે અને એ ધન મારૂં દુઃખ ટાળશે એમ જાણી અમૃતની પેઠે ગ્રહી રાખે છે, તેઓ તે ધન છોડીને સ્ત્રીપુત્રાદિના પાશમાં રહ્યા થકા વેર—બંધ બાંધીને નરકે જાય છે ૩ જેમ ખાતર પડતા ખાતરને મોઢે પકડાએલો પાપી ચોર પોતાના કર્મે કરી પીડા પામે છે તેમ જીવ આલોક અને પરલોકમાં પીડા પામે છે કારણ કે કરેલા કર્મ ભોગવ્યા સિવાય છૂટે નહિ ૪ સંસારી જીવ પરને તથા પોતાને માટે જે સાધારણ કર્મ કરે છે તે કર્મ ભોગવવાને વખતે તે પર જીવો બાંધવપણું સ્વીકારતા નથી એટલે દુઃખમાં ભાગ લેતા નથી. ૫ પ્રમાદી જીવ ધને કરીને આલોક અને પરલોકને વિષે ત્રાણ–શરણ પામે નહિ. સમકિતરૂપ દીવો બુઝાવાથી મોહનો ઉદય થાય છે તેથી મોક્ષ માર્ગને દીઠો, અણદીઠો કરે છે ૬ પંડિત, શીઘ્ર પ્રજ્ઞાવંત પુરુષ, દ્રવ્ય નિદ્રાએ સૂતો થકો પણ ભાવથી જાગતો થકો સંયમ જીવિત વે જીવે અને પ્રમાદનો વિશ્વાસ ન કરે કારણ કે ભયંકર કાળ જાય છે અને શરીર બળરહિત થતું જાય છે, માટે ભારંડ પંખીની પેઠે પ્રમાદરહિત ચાલે છે ૭ જે કોઈ મૂળ ગુણ તથા ઉત્તરગુણને વિષે દોષ ન લાગે તેમ શંકાતો ચાલે અને સંસારને પાપ સરખો માને તથા જ્ઞાન, દર્શન અને ચારિત્રાદિક કોઇ જાતનો લાભ મળે ત્યાં સુધી સંયમ જીવિતવ્યને વધારીને પછી મરણને અવસરે કર્મરૂપ મળ તથા શરીરને ટાળે ૮ શીખવેલા અને કવચ ધરનાર ઘોડાની પેઠે સાધુ પોતાની મરજી અટકાવીને મોક્ષને પામે ઘણા પૂર્વ સુધી પ્રમાદરહિત વીતરાગને માર્ગે ચાલે તે મુનિ શીઘ્ર મોક્ષ જાય છે ૯ જે પુરુષ પ્રથમ ધર્મ ન કરે અને એમ માને કે અંતકાળે ધર્મ કરીશ, તે પુરુષ પછી પણ ધર્મ કરી શકતો નથી. એ ઉપમા કેવળીને છાજે પણ બીજા પુરુષોને છાજે નહિ. ૧ હે જીવ! તું શીઘ્ર વિવેક (ધર્મ) પામી શકતો નથી માટે સાવધાન

થઇ કામભોગને છાંડીને મોટા ઋષીશ્વરની પેઠે સઘળાં પ્રાણીઓને સમભાવે બરાબર જાણીને આત્માની રક્ષા કરતો થકો અપ્રમાદી થકો વિચર. ૧૧ મોહના ગુણોને જીતતાં સયમને વિષે વિચરતા સાધુને અનેક પ્રકારના આકરા કે સુવાળા શબ્દાદિ વિષયો વારવાર હરકત કરે છે પણ તે ઉપર સાધુ મને કરીને પણ દ્વેષ ન કરે. ૧૨ શબ્દાદિ વિષયોનો સ્પર્શ ઘણા જીવોને મંદ પાડે છે અને લોભ ઉપજાવે છે. માટે તેવા વિષયોમાં મન ન રાખવું તથા ક્રોધ ન રાખવો, માનને ટાળવુ માયા ન સેવવી અને લોભને છાંડવો ૧૩ જે કોઇ તત્ત્વજ્ઞાન વિના સસ્કૃત ભાષા બોલવાના ડોળ ઘાલનાર અને પારકાં શાસ્ત્રના પરૂપણહાર, રાગદ્વેષસહિત પરવશ પડયા છે તેને મિથ્યાત્વી ગણી તેમનાથી દૂર રહી જાવજીવ સુધી જ્ઞાનાદિક ગુણની વાછના કરવી. ા ઈતિ ા

શ્રી નમિપ્રવ્રજ્યાનું નવમું અધ્યયન (ઉત્તરાધ્યયન)

ચઇઊણ દેવલોગાઓ, ઉવવન્નો માણુસમ્મિ લોગમ્મિ;
ઉવસન્તમોહણિજ્જો, સરઇ પોરાણિય જાઈ ૧

જાઇ સરિત્તુ ભયવ, સહસ બુદ્ધ અણુત્તરે ધમ્મે;
પુત્ત ઠવેત્તુ રજ્જે, અભિણિક્ખમઇ નમી રાયા. ૨

સો દેવલોગસરિસે, અન્તેઉરવરગઓ વરે ભોએ;
ભુજિત્તુ નમી રાયા, બુદ્ધો ભોગે પરિચ્ચયઇ. ૩

મિહિલ સપુરજણવય, બલમોરોહ ચ પરિયણ સવ્વ;
ચિચ્ચા અભિનિક્ખન્તો, એગન્તમહિટ્ઠિઓ ભયવ ૪

કોલાહલગભૂય, આસી મિહિલાએ પવ્વયન્તમ્મિ,
તઇયા રાયરિસિમ્મિ, નમિમ્મિ અભિણિકખમન્તમ્મિ. ૫

અબ્ભુટ્ઠિય રાયરિસિં, પવ્વજ્જાઠાણમુત્તમ,
સક્કો મહાણુરૂવેણ, ઈમ વયણમબ્બવી ૬

કિણ્ણુભો ! અજ્જ મિહિલાએ, કોલાહલગસકુલા
સુવ્વન્તિ દારૂણા સદ્દા, પાસાએસુ ગિહેસુ ય ૭

એયમટ્ઠ નિસામિત્તા, હેઊકારણચોઇઓ;
તઓ નમી રાયરિસી, દેવિન્દ ઇણમબ્બવી ૮

મહિલાએ ચેઇએ વચ્છે, સીયચ્છાએ મણોરમે;
પત્ત-પુપ્ફ-ફલોવેએ, બહૂણ બહુ-ગુણે સયા. ૯

વાએણ હીરમાણમ્મિ, ચેઇયમ્મિ મણોરમે;
દુહિયા અસરણા અત્તા, એએ કન્દન્તિ ભો ખગા. ૧૦

એયમટ્ઠં નિસામિત્તા, હેઉ-કારણ-ચોઇઓ;
તઓ નમિં રાયરિસિં, દેવિન્દો ઇણમબ્બવી. ૧૧

એસ અગ્ગી ય વાઊ ય, એયં ડજ્ઝઇ મન્દિરં;
ભયવં અન્તેઉરં તેણં, કીસ ણં નાવપેક્ખહ. ૧૨

એયમટ્ઠં નિસામિત્તા, હેઉ-કારણ-ચોઇઓ;
તઓ નમી રાયરિસી, દેવિન્દં ઇણમબ્બવી. ૧૩

સુહં વસામો જીવામો, જેસિં મો નત્થિ કિંચણ;
મિહિલાએ ડજ્ઝમાણીએ, ન મે ડજ્ઝઇ કિંચણ. ૧૪

ચત્ત-પુત્ત-કલત્તસ્સ, નિવ્વાવારસ્સ ભિક્ખુણો;
પિયં ન વિજ્જઇ, કિંચિ, અપ્પિયં પિ ન વિજ્જઇ ૧૫

બહું ખુ મુણિણો ભદ્દં, અણગારસ્સ ભિક્ખુણો;
સવ્વઓ વિપ્પમુક્કસ્સ, એગન્તમણુપસ્સઓ. ૧૬

એયમટ્ઠં નિસામિત્તા, હેઉ-કારણ-ચોઇઓ;
તઓ નમી રાયરિસિં, દેવિન્દો ઇણમબ્બવી. ૧૭

પાગાર કારઇત્તાણં, ગોપુરટ્ટાલગાણિ ય;
ઉસ્સૂલગસયગ્ઘીઓ, તઓ ગચ્છસિ ખત્તિયા. ૧૮

એયમટ્ઠં નિસામિત્તા, હેઉ-કારણ-ચોઇઓ,
તઓ નમી રાયરિસી દેવિન્દં ઇણમબ્બવી. ૧૯

સદ્ધં નગરં કિચ્ચા, તવ-સંવર-મગ્ગલં;
ખન્તિ નિઉણ-પાગારં તિગુત્તં દુપ્પધંસયં ૨૦

ધણું પરક્કમં કિચ્ચા, જીવં ચ ઇરિયં સયા;
ધિઇં ચ કેયણં કિચ્ચા, સચ્ચેણ પલિમન્થએ. ૨૧

તવ-નારાયજુત્તેણ ભિત્તૂણ કમ્મ-કંચુયં;
મુણી વિગય-સંગામો, ભવાઓ પરિમુચ્ચએ. ૨૨

એયમટ્ઠં નિસામિત્તા, હેઊ-કારણ-ચોઇઓ,
તઓ નમિં રાયરિસિં, દેવિન્દો ઇણમબ્બવી. ૨૩

પાસાએ કારઇત્તાણં, વદ્ધ-માણ-ગિહાણિ ય;
વાલગ્ગ-પોઇયાઓ ય, તઓ ગચ્છસિ ખત્તિયા. ૨૪

એયમટ્ઠં નિસામિત્તા, હેઊ-કારણ-ચોઇઓ;
તઓ નમી રાયરિસી, દેવિન્દ ઇણમબ્બવી. ૨૫

સંસયં ખલુ સો કુણઇ, જો મગ્ગે કુણઇ ઘરં,
જત્થેવ ગન્તુમિચ્છેજ્જા, તત્થ કુવેજ્જ સાસયં. ૨૬

એયમટ્ઠં નિસામિત્તા, હેઊ-કારણ-ચોઇઓ;
તઓ નમિં રાયરિસિં, દેવિન્દો ઇણમબ્બવી. ૨૭

આમોસે લોમહારે ય, ગંઠિભેએ ય તક્કરે;
નગરસ્સ ખેમં કાઊણ, તઓ ગચ્છસિ ખત્તિયા. ૨૮

એયમટ્ઠં નિસામિત્તા, હેઊ-કારણ-ચોઇઓ;
તઓ નમી રાયરિસી, દેવિન્દ ઇણમબ્બવી. ૨૯

અસઇં તુ મણુસ્સેહિં, મિચ્છા દંડો પજુંજઇ;
અકારિણોઽત્થ બજ્ઝન્તિ, મુચ્ચઇ કારઓ જણો. ૩૦

એયમટ્ઠં નિસામિત્તા, હેઊ-કારણ-ચોઇઓ;
તઓ નમિં રાયરિસિં, દેવિન્દો ઇણમબ્બવી. ૩૧

જે કેઇ પત્થિવા તુજ્ઝં, નાનમન્તિ નરાહિવા,
વસે તે ઠાવઇત્તાણં, તઓ ગચ્છસિ ખત્તિયા ૩૨

એયમટ્ઠં નિસામિત્તા, હેઊ-કારણ-ચોઇઓ,
તઓ નમી રાયરિસી, દેવિન્દં ઇણમબ્બવી ૩૩

જો સહસ્સં સહસ્સાણં, સંગામે દુજ્જએ જિણે,
એગં જિણેજ્જ અપ્પાણં, એસ સે પરમો જઓ. ૩૪

અપ્પણામેવ જુજ્ઝાહિ, કિં તે જુજ્ઝેણ બજ્ઝઓ,
અપ્પણામેવમપ્પાણં, જઇત્તા સુહમેહએ ૩૫

પંચિન્દિયાણિ કોહં, માણં માયં તહેવ લોહં ચ,
દુજ્જયં ચેવ અપ્પાણં, સવ્વં અપ્પે જિએ જિયં. ૩૬

એયમટ્ઠં નિસામિત્તા, હેઊકારણચોઇઓ;
તઓ નમિં રાયરિસિં, દેવિન્દો ઇણમબ્બવી. ૩૭
જઇત્તા વિઉલે જન્ને, ભોઇત્તા સમણમાહણે;
દચ્ચા ભોચ્ચા ય જિટ્ઠા ય, તઓ ગચ્છસિ ખત્તિયા. ૩૮
એયમટ્ઠં નિસામિત્તા, હેઊકારણચોઇઓ,
તઓ નમી રાયરિસી, દેવિન્દ ઇણમબ્બવી. ૩૯
જો સહસ્સં સહસ્સાણં, માસે માસે ગવં દએ;
તસ્સવિ સંજમો સેઓ, અદિન્તસ્સવિ કિંચણ. ૪૦
એયમટ્ઠં નિસામિત્તા, હેઊકારણચોઇઓ;
તઓ નમિં રાયરિસિં, દેવિન્દો ઇણમબ્બવી. ૪૧
ઘોરાસમં ચઇત્તાણં, અન્નં પત્થેસિ આસમં;
ઇહેવ પોસહરઓ, ભવાહિ મણુયાહિવા. ૪૨
એયમટ્ઠં નિસામિત્તા, હેઊકારણચોઇઓ;
તઓ નમી રાયરિસી, દેવિન્દ ઇણમબ્બવી. ૪૩
માસે માસે તુ જો બાલે, કુસગ્ગેણ તુ ભુંજએ;
ન સો સુયક્ખાયધમ્મસ્સ, કલં અગ્ઘઇ સોલસિં, ૪૪
એયમટ્ઠં નિસામિત્તા, હેઊકારણચોઇઓ,
તઓ નમિં રાયરિસિં, દેવિન્દો ઇણમબ્બવી. ૪૫
હિરણ્ણં સુવણ્ણં મણિમુત્તં, કંસં દૂસં ચ વાહણં;
કોસં વડ્ઢાવઇત્તાણં, તઓ ગચ્છસિ ખત્તિયા. ૪૬
એયમટ્ઠં નિસામિત્તા, હેઊકારણચોઇઓ
તઓ નમી રાયરિસી, દેવિન્દો ઇણમબ્બવી. ૪૭
સુવણ્ણરુપ્પસ્સ ઉ પવ્વયાભવે, સિયા હુ કેલાસસમા અસંખયા;
નરસ્સલુદ્ધસ્સ ન તેહિં કિંચિ ઇચ્છા હુ આગાસસમા અણંતિયા. ૪૮
પુઢવી સાલી જવા ચેવ હિરણ્ણં પસુભિસ્સહ;
પડિપુણ્ણં નાલમેગસ્સ, ઇઇ વિજ્જા તવં ચરે. ૪૯
એયમટ્ઠં નિસામિત્તા, હેઊકારણચોઇઓ
તઓ નમિં રાયરિસિં, દેવિન્દો ઇણમબ્બવી. ૫૦

અચ્છેરગમબ્ભુદએ, ભોએ ચયસિ પત્થિવા;
અસન્તે કામે પત્થેસિ, સ કપ્પેણ વિહમ્મસિ ૫૧

એયમટ્ઠં નિસામિત્તા, હેઉકારણચોઇઓ,
તઓ નમી રાયરિસી, દેવિન્દં ઇણમબ્બવી ૫૨

સલ્લં કામા વિસં કામા, કામા આસીવિસોવમા;
કામે ય પત્થેમાણા, અકામા જન્તિ દોગ્ગઇ. ૫૩

અહે વયન્તિ કોહેણ, માણેણ અહમા ગઇ;
માયા ગઇપડિગ્ઘાઓ, લોભાઓ દુહઓ ભય. ૫૪

અવઉજ્ઝિઊણ માહણરૂવ, વિઉવ્વિઊણ ઇન્દત્તં,
વન્દઇ અભિત્થુણન્તો, ઇમાહિ મહુરાહિ વગ્ગૂહિં. ૫૫

અહો તે નિજ્જિઓ કોહો, અહો માણો પરાજિઓ,
અહો તે નિરક્કિયા માયા, અહો લોભો વસીકઓ. ૫૬

અહો તે અજ્જવં સાહુ, અહો તે સાહુ મદ્દવં;
અહો તે ઉત્તમા ખન્તી, અહો તે મુત્તિ ઉત્તમા ૫૭

ઇહ સિ ઉત્તમો ભન્તે, પચ્છા હોહિસિ ઉત્તમો,
લોગુત્તમુત્તમં ઠાણં, સિદ્ધિ ગચ્છસિ નીરઓ ૫૮

એવં અભિત્થુણન્તો, રાયરિસિં ઉત્તમાએ સદ્ધાએ,
પયાહિણં કરેન્તો, પુણો પુણો વન્દઇ સક્કો ૫૯

તો વન્દિઊણ પાએ, ચક્કંકુસલક્ખણે મુણિવરસ્સ,
આગાસેણુપ્પઇઓ, લલિયચવલકુણ્ડલતિરીડી ૬૦

નમી નમેઇ અપ્પાણં, સક્ખં સક્કેણ ચોઇઓ,
ચઇઊણ ગેહં ચ વેદેહી, સામણ્ણે પજ્જુવટ્ઠિઓ ૬૧

એવં કરેન્તિ સંબુદ્ધા, પણ્ડિયા પવિયક્ખણા;
વિણિયટ્ટન્તિ ભોગેસુ, જહા સે નમી રાયરિસિ. ૬૨

(ત્તિ બેમિ)

અર્થ :–૧ નમી રાજર્ષિનો જીવ પાંચ બ્રહ્મ દેવલોકથી ચવીને મનુષ્ય લોકને વિષે ઉત્પન્ન થયો, દર્શન મોહનીય કર્મ ઉપશમાવીને

પાછલા ભવની જાતિ સંભારવાથી જાતિસ્મરણ જ્ઞાન ઉત્પન્ન થયું ૨ જાતિસ્મરણ જ્ઞાને કરી પાછલા ભવ સંભારીને ભગવત જ્ઞાનવંત પોતાની મેળે ઉત્કૃષ્ટ પ્રધાન ધર્મને પામીને તે નમી રાજા પોતાના પુત્રને રાજ્ય સોંપીને ઘરથી દીક્ષા લેવાને નીકળ્યા ૩ તે નમી રાજા અંતેઉરને વિષે રહી દેવલોકના જેવા ઉત્તમ ભોગ ભોગવીને, તત્ત્વના જાણ નમી રાજાએ ભોગને છાંડયા. ૪ તે નમી રાજા મિથિલાનગરી, બીજા શહેરો, ચતુરંગીસેના, અંતેઉર, સ્વજનાદિક સર્વ છોડીને એકાંત રાગદ્વેષરહિત, નિસ્પૃહીપણે મોટા ઋદ્ધિના અને મોટા જ્ઞાનના ધણી નમી રાજા ઘરથી બહાર નીકળ્યા ૫ રાજર્ષિ નમી રાજા દીક્ષા લેવાને ઘરથી બહાર નીકળ્યા ત્યારે મિથિલાનગરીમાં લોકો વિલાપાદિક શબ્દોથી કોલાહલ કરવા લાગ્યા ૬ તે નમી રાજર્ષિ દીક્ષા લેવાને ઉત્તમ સ્થાનકને વિષે સાવધાન થયા તે અવસરે શક્રેંદ્ર બ્રાહ્મણરૂપે આવીને આ પ્રમાણે વચન કહેવા લાગ્યા. ૭ અહો નમી રાજા! આજે મિથિલાનગરી રાજ્યગૃહમા અને સામાન્ય ગૃહને વિષે હૃદયને અને મનને ઉદ્વેગ કરે એવા દારૂણ શબ્દોથી કોલાહલે કરી કેમ વ્યાપ્ત થઇ? ૮ ઘણા લોકોને દુખનું કારણ તે તારી દીક્ષા છે અને પર જીવને જેથી દુખ ઉપજે તે પરિભ્રમણનું કારણ છે એ અર્થ સાંભળીને તથા વિચારીને ત્યારપછી નમી રાજર્ષિ દેવેંદ્ર પ્રત્યે આ (નીચે) પ્રમાણે વચન કહે છે ૯ મિથિલા નગરીને વિષે, ઉદ્યાનમાં એક શીતળ છાયાવાળું, મનને રમણિક પત્રે, ફૂલે ફળે કરી સહિત પક્ષી આદિક ઘણા જીવોને સદા ગુણનું કરનાર એવું એક વૃક્ષ છે ૧૦ અહો વિપ્ર! વનમાંહે તે મનોરમ વૃક્ષ વાયરે કરી હાલવાથી દુખીઆ, અને શરણરહિત થયેલાં પંખીઓ દુખથી પીડા પામીને આક્રંદ કરે છે તેમાં ઝાડનો દોષ નથી ૧૧ એ અર્થ સાંભળીને, વિચારીને હેતુ પાર પાડવા નિમિત્તે નમી રાજર્ષિ પ્રત્યે દેવેંદ્ર આ પ્રમાણે વચન કહે છે ૧૨ હે નમી રાજા! તારું ઘર અને અંતપુર વગેરે અગ્નિ અને વાયરે કરી પ્રત્યક્ષ બળતાં દેખાય છે તે તું શા માટે નથી જોતો? ૧૩ એ અર્થ સાંભળીને હેતુ પાર પાડવા નિમિતે નમી રાજર્ષિ દેવેંદ્ર પ્રત્યે આ પ્રમાણે કહે છે હે વિપ્ર! મને જેમ સુખ ઉપજે છે તેમ હું વસું છું અને જીવું છું -તે બળતા ઘરમાં કિંચિતમાત્ર પણ મારૂં નથી, તેથી મિથિલાનગરી બળવાથી મારૂં કાંઇ

પણ બળતુ નથી. ૧૫ જેણે પુત્ર, સ્ત્રી આદિ તથા સર્વ જાતના વ્યાપાર છાંડયા છે એવા સાધુને લોકમાં કોઈ પણ વસ્તુ પ્રિય કે અપ્રિય નથી. ૧૬ અણગાર (સાધુ) જે સર્વથા પ્રકારે આરભ પરિગ્રહથી વિશેષે મુકાણા છે અને હુ એકલો છું એમ એકત્વપણાને વિચારે છે તે સાધુને નિશ્ચે ઘણું કલ્યાણું થાય છે ૧૭ એ અર્થ સાંભળીને હેતુ કારણ પ્રેર્યો થકો નમી રાજર્ષિ પ્રત્યે દેવેન્દ્ર આ પ્રમાણે કહે છે ૧૮ હે ક્ષત્રી ! તારા ગામને ગઢ, કોટ, કમાડ ભોગળ, કોટ ઉપરનાં યુદ્ધ કરવાનાં સ્થાનક, પ્રગટ ખાઇ, ગુપ્ત ખાઇ તથા સૌ મનુષ્યનો ઘાત કરે તેવા શતઘ્ન શસ્ત્ર કરાવીને ત્યાર પછી ઘર મૂકીને જાજે ૧૯ એ પ્રમાણે દેવતાનુ કહેવું સાંભળીને નમી રાજર્ષિ આ પ્રમાણે કહે છે ૨૦ હે બ્રાહ્મણ ! મે શુદ્ધ શ્રદ્ધારૂપ નગર કર્યું છે બાર પ્રકારે તપરૂપ કમાડ કર્યાં છે, સવર રૂપ ભોગળ કરી છે, ક્ષમારૂપ ગઢ કર્યો છે અને ત્રણ ગુપ્તિરૂપ ત્રણ કોટ કર્યા છે, તે કોઇથી જીતી શકાય નહિ ૨૧ પરાક્રમપરૂપ ધનુષ્ય કર્યું છે, ઇર્યા સમિતિરૂપ તેની પણચ, ધૈર્યરૂપ કમાન અને સત્યરૂપ ગાપડે કરી ધનુષ બાધ્યુ છે અર્થાત્ મનાદિયોગ સત્યે કરી બાધ્યા છે ૨૨ તપરૂપ લોઢાના બાણે કરી સહિત ધનુષ્ય છે તેણે કરીને સાધુ લોકિક સગ્રામથી નહીં પણ ભાવસગ્રામથી કર્મરૂપ વેરીને વિદ્દારે (જીતે) અને સસાર સમુદ્રથી મુકાય ૨૩ એ પ્રમાણે નમી રાજર્ષિનું કહેવુ સાંભળીને ત્યાર પછી દેવતા આ પ્રમાણે કહે છે ૨૪ હે ક્ષત્રી ! મોટા ઘર કરાવી, તેમાં મોટા ગોખ મેલાવી તથા તળાવમાં ક્રીડા કરવાના મહેલ કરાવીને તે પછી તું જાજે ૨૫ એ પ્રમાણે દેવતાનુ કહેવુ સાંભળીને નમી રાજર્ષિ દેવેન્દ્ર પ્રત્યે આ પ્રમાણે કહે છે ૨૬ જેને પરભવનો સશય હોય તે જ નિશ્ચય ઘર કરે, હુ તો જ્યા જવા ઇચ્છુ ત્યા જ શાશ્વતુ ઘર કરીશ ૨૭ એ પ્રમાણે નમી રાજાનુ કહેવું સાભળીને દેવેન્દ્ર આ પ્રમાણે કહે છે ૨૮ હે ક્ષત્રી ! વાટપાડુ, ફાસીઆ, ગઠીછોડા એવા ચોર છે તેને નિષેધીને, નગરને કુશળ કરી પછી જાજે ૨૯ એ પ્રમાણે દેવતાનું કહેવું સાભળીને નમીરાજા આ પ્રમાણે કહે છે અનેક વાર મનુષ્યભવે અજ્ઞાન અને અહકારપણે અપરાધીને અને નિરપરાધીને ખોટી શિક્ષા થાય એટલે ઘણી વખતે ચોરી ન કરનાર મનુષ્યને બાધે છે અને ચોરી કરનારને મૂકે છે પણ ઇદ્રિયના

વિકારરૂપી જે ચોર છે તેને કોઇ મોહવત બાધી શકતો નથી. ૩૧ એ પ્રમાણે નમી રાજર્ષિનું કહેવું સાભળીને દેવેદ્ર આ પ્રમાણે કહે છે. ૩૨ હે ક્ષત્રી ! જે કોઈ રાજા તને નમતા નથી તે સર્વને વશ કરીને પછી જાજે ૩૩ એ પ્રમાણે દેવેદ્રનુ કહેવું સાભળીને નમી રાજર્ષિ આ પ્રમાણે કહે છે ૩૪ હે વિપ્ર ! દશલાખ યોદ્ધાઓ જીતવા દોહલા છે, તેને કોઈ સગ્રામને વિષે જીતી શકશે. પણ પોતાના આત્માને જીતી શકે તે દશલાખ યોદ્ધાના જીતનાર કરતાં ઉત્કૃષ્ટો જીતનાર જાણવો. ૩૫ આપણે પોતાના આત્માથી જ યુદ્ધ કરવું, મનુષ્ય સાથે બાહ્યયુદ્ધ કરવાથી શું થાય ? અર્થાત્ કાંઈ નહિ પણ આપણે પોતાનો આત્મા જીતવાથી મોક્ષનાં સુખ પામશુ ૩૬ પાચ ઇંદ્રિયો, ક્રોધ, માન, માયા તેમજ લોભ એ સર્વ જીતવી બહુ દોહલી છે પણ જેણે પોતાના આત્માને જીત્યો છે તેણે સર્વને જીત્યા છે ૩૭ એ પ્રમાણે નમી રાજાનુ કહેવું સાંભળી દેવેદ્ર આ પ્રમાણે કહે છે ૩૮ હે ક્ષત્રી ! મોટા યજ્ઞ કરી, બ્રાહ્મણોને જમાડી, ગાય, સુવર્ણાદિ દાન દઇ મનોજ્ઞ ભોગવીને, યજ્ઞ સ્તભ સ્થાપીને પછી તું જાજે ૩૯ એ પ્રમાણે દેવેદ્રનુ કહેવું સાભળીને નમી રાજર્ષિ આ પ્રમાણે કહે છે ૪૦ જે કોઇ મહિને મહિને દશલાખ ગાયોનું દાન કોઇને આપે, તેને જે લાભ થાય તેના કરતા સયમ (ચારિત્ર) લેનારને ઘણો જ વધારે લાભ થાય છે માટે ગાયોનાં દાન દેવાની શક્તિ ન હોય તેણે પણ સયમ લેવો એ વધારે કલ્યાણનું કારણ છે ૪૧ એ પ્રમાણે નમી રાજાનું કહેવું સાંભળીને દેવેદ્ર આ પ્રમાણે કહે છે ૪૨ હે મનુષ્યના અધિપતિ ! ઘોર આશ્રમ છાંડીને બીજો આશ્રમ શા સારૂ ઇચ્છે છે ? આ ગૃહસ્થાશ્રમમાં જ રહીને પોષધાદિકને વિષે અનુરક્ત થાઓ. ૪૩ એ પ્રમાણે દેવેદ્રનું કહેવું સાભળીને નમી રાજર્ષિ આ પ્રમાણે કહે છે ૪૪ હે બ્રાહ્મણ ! કોઈ અજ્ઞાની મૂર્ખ પ્રાણી માસ માસ ખમણને પારણે ડાભની અણી ઉપર રહે એટલો આહાર કરે પણ તે પુરુષ નિરવદ્ય ચારિત્રરૂપ ધર્મને સોળમે ભાગે પણ પહોંચે નહિ અર્થાત અજ્ઞાનપણામા ગમે તેવી આકરી કરેલી ક્રિયા ખરા ચારિત્ર ધર્મને કાઇ અશે આવી શકે નહિ, માટે મને ગૃહસ્થાશ્રમ છાડી ચારિત્ર આચરવું શ્રેય છે ૪૫ એ પ્રમાણે નમી રાજર્ષિનુ કહેવુ સાંભળીને દેવેદ્ર આ પ્રમાણે કહે છે ૪૬ હે ક્ષત્રી ! સોનારૂપાના વગર ઘડેલા

અને ઘડેલા અલંકારો મણિ, મોતી, કાંસાનાં વાસણ,વસ્રો, અશ્વાદિક વાહનો અને કોઠાર વધારીને પછી જાજે, ૪૭ એ પ્રમાણે દેવતાનું કહેવું સાંભળીને નમી રાજર્ષિ આ પ્રમાણે કહે છે. ૪૮ હે બ્રાહ્મણ ! કદાચિત્ સોના રૂપના મેરૂ પર્વત જેવડા અસંખ્યત પર્વતો હોય તો લોભી મનુષ્યને કંચિત્ માત્ર સંતોષ થાય નહિ કારણ કે તૃષ્ણા અનંત આકાશસરખી છે. ૪૯ સઘળી પૃથ્વી સાળ-જવ આદિ ૪૨ જાતના ધાન્યથી, સોના-રૂપાથી તથા પશુ આદિથી ભરી આપે તો પણ એક લોભી મનુષ્યની ઇચ્છા પૂર્ણ થાય નહિ પણ હું એવું જાણીને લોભીથી નિવર્તી, સંતોષની વૃત્તિરૂપ તપ આચરીશ ૫૦ એ પ્રમાણે નમી રાજર્ષિનું કહેવું સાભળીને દેવેંદ્ર આ પ્રમાણે કહે છે. ૫૧ હે રાજર્ષિ ! મને ઘણું આશ્ચર્ય ઉપજે છે કે પોતાને મળેલા કામભોગને છાડીને હવે પછીથી (અછત) મળવાના ભોગની ઇચ્છા રાખે છે ! પણ ઇચ્છા રાખેલા ભોગ મળશે કે નહિ એવા સંકલ્પે-વિકલ્પે કરી હણાઇશ, માટે છતા ભોગને છાડીશ નહિ ૫૨ એ પ્રમાણે દેવતાનુ કહેવું સાંભળીને નમી રાજર્ષિ આ પ્રમાણે કહે છે. ૫૩ હે બ્રાહ્મણ ! એ કામ કામભોગ શલ્યસરખા છે, ઝેરસરખા છે, દૃષ્ટિવિષવાળા સર્પની ઉપમા સરખા છે જો કે તે કામભોગ મળી શકે તેમ નથી, ભોગવી શકે તેમ નથી, તો પણ આકરી અભિલાષા રાખે છે, એવા જીવ તંદુલ મચ્છની માફક નરકને વિષે માઠી ગતિએ ઊપજે છે, ૫૪ ક્રોધે કરી નરકાદિક અધોગતિએ જાય છે, અહંકારે કરી માઠી ગતિએ જાય છે, માયાકપટે કરી સદ્દગતિનો વિનાશ થાય છે અને લોભે કરીને આ લોક તથા પરલોકનો ભય થાય છે. ૫૫ દેવેંદ્ર બ્રાહ્મણનુ રૂપ છોડી દેવતાનુ રૂપ ધારણ કરી નમી રાજર્ષિને વાંદી, નમસ્કાર કરી નીચે પ્રમાણે મધુરે વચને સ્તુતિ કરવા લાગ્યા. ૫૬ હે રાજર્ષિ ! ઇતિ આશ્ચર્ય ! ભલુ તમારૂ સરલપણું, ઇતિ આશ્ચર્ય ! ભલુ તમારૂ નિરહંકારપણું ઇતિ આશ્ચર્ય ! તમારી ઉત્તમ ક્ષમા, ઇતિ આશ્ચર્ય ! તમારી ઉત્તમ નિર્લોભતા ૫૮ હે પૂજ્ય ! તમે આ ભવને વિષે ઉત્તમ છો, પરભવને વિષે ઉત્તમ થશો અને કર્મરૂપ રજરહિત થઈ લોકમા અતિ પ્રધાન, ઉત્તમ સ્થાનક ને મુકિતપદ પામશો ૫૯ દેવતાઓનો ઇદ્ર તે શક્રેંદ્ર એ પ્રમાણે સ્તુતિ કરતો રાજર્ષિ પ્રત્યે ઉત્તમ શ્રદ્ધા સહિત ભક્તિ

કરે છે તથા પ્રદક્ષિણા કરીને વારવાર વંદણા નમસ્કાર કરે છે ૬૦ ત્યાર પછી એક ચક્ર અંકુશ આદિ લક્ષણો સહિત ઇંદ્ર, નમી રાજર્ષિના પગને વાંદીને મનોહર ચપળ કુંડળ તથા મુગટ આદિ અલંકારોથી સહિત એવા શક્ર આકાશને વિષે એટલે દેવલોકમાં પોતાને ઠેકાણે ગયા, સાક્ષાત્ શક્ર નમી રાજર્ષિને ચારિત્ર ન લેવા સંબંધી વાદવિવાદ કરી ચળાવવા માંડયા તો પણ તે ચળ્યા નહિ અને ઘર, દેશ, વિદેશ, સર્વ છાડીને નમી રાજાએ પોતાના આત્માને નમાડી એટલે વૈરાગ્યમાં લીન કરીને ચારિત્રને વિષે ઉદ્યમવંત થયા. ૬૨ એમ નમી રાજર્ષિ સંસારના ભોગથી નિવર્ત્યા તેમ તત્ત્વના જાણ પંડિત, અતિ વિચક્ષણ હોય તે ક્રિયામાં પ્રવીણ થાય અને નિશ્ચે ભોગથી નિવર્તે એમ હું કહું છું

શ્રી મૃગાપુત્રનું ૧૯ મું અધ્યયન (ઉત્તરાધ્યયન)

સુગ્ગીવે નયરે રમ્મે, કાણણુજ્જાણસોહિએ,
રાયા બલભદ્દિત્તિ, મિયા તસ્સગ્ગમાહિસી. ૧

તેસિં પુત્તે બલસિરી, મિયાપુત્તેતિ વિસ્સુએ,
અમ્માપિઊણ દઇએ, જુવરાયા દમીસરે. ૨

નન્દણે સો ઉ પાસાએ, કીલએ સહ ઇત્થિહિં,
દેવે દોગુન્દગે ચેવ, નિચ્ચં મુઇય-માણસો ૩

મણિ-રયણ-કોટ્ટિમતલે, પાસાય-લોયણટ્ટિઓ,
આલોએઇ નગરસ્સ, ચઉક્કત્તિયચચ્ચરે ૪

અહ તત્થ અઇચ્છન્તં, પાસઇ સમણસંજયં,
તવ-નિયમ-સંજમધરં, સીલડ્ઢં ગુણઆગરં ૫

તં દેહઇ મિયાપુત્તે, દિટ્ઠીએ અણિમિસાએ ઉ,
કહિં મન્નેરિસં રૂવં દિટ્ઠપુવ્વં મએ પુરા ૬

સાહુસ્સ દરિસણે તસ્સ, અજ્ઝવસાણમ્મિ સોહણે,
મોહં ગયસ્સ સન્તસ્સ, જાઇસરણં સમુપ્પન્નં ૭

દેવલોગ ચુઓ સંતો, માણુસં ભવમાગઓ,
સન્નિનાણે સમુપ્પન્ને, જાઇસરણં પુરાતણં ૮

જાઇસરણે સમુપ્પન્ને, મિયાપુત્તે મહિડ્ઢિએ;
સરઇ પોરાણિયં જાઈં, સામણ્ણં ચ પુરા કયં. ૯

વિસએહિ અરજ્જન્તો, રજ્જન્તો સંજમમ્મિ ય;
અમ્મા–પિયર–મુવાગમ્મ, ઇમં વયણમબ્બવી. ૧૦

સુયાણિ મે પંચમહવ્વયાણિ, નરએસુ દુક્ખં ચ તિરિક્ખજોણિસુ,
નિવ્વિણ્ણકામોમિ મહણ્ણવાઓ અણુજાણહ પવ્વઇસ્સામિ અમ્મો. ૧૧

અમ્મ તાય મએ ભોગા, ભુત્તા વિસફલોવમા;
પચ્છા કડુય–વિવાગા, અણુબન્ધદુહાવહા ૧૨

ઇમં સરીરં અણિચ્ચં, અસુઇસંભવં,
અસાસયા–વાસમિણં, દુક્ખ કેસાણ ભાયણં. ૧૩

અસાસએ સરીરમ્મિ રઇં નો વલભામહં,
પચ્છા પુરા વ ચઇયવ્વે, ફેણબુબ્બુયસન્નિભે. ૧૪

માણુસત્તે અસારમ્મિ, વાહીરોગાણ આલએ;
જરામરણઘત્થમ્મિ, ખણં પિ ન રમામહં ૧૫

જમ્મં દુક્ખં જરા દુક્ખં, રોગાણિ મરણાણિ ય;
અહો દુક્ખો હુ સંસારો, જત્થ કીસન્તિ જન્તવો. ૧૬

ખેત્તં વત્થં હિરણ્ણં ચ, પુત્તદારં ચ બન્ધવા,
ચઇત્તાણં ઇમં દેહં, ગન્તવ્વ–મવસસ્સ મે. ૧૭

જહા કિમ્પાગ–ફલાણં, પરિણામો ન સુન્દરો;
એવં ભુત્તાણ ભોગાણં, પરિણામો ન સુન્દરો. ૧૮

અદ્ધાણં જો મહન્તં તુ, અપ્પાહેઓ પવજ્જઇ,
ગચ્છન્તો સો દુહી હોઇ, છુહા–તણ્હાએ પીડિઓ ૧૯

એવં ધમ્મં અકાઊણં, જો ગચ્છઇ પરં ભવં,
ગચ્છન્તો સો દુહી હોઇ, વાહીરોગેહિં પીડિઓ. ૨૦

અદ્ધાણં સો મહન્તં તુ, સપાહેઓ પવજ્જઇ;
ગચ્છન્તો સો સુહી હોઇ, છુહા–તણ્હા–વિવજ્જિઓ ૨૧

એવં ધમ્મંડપિ કાઊણં, જો ગચ્છઇ પરં ભવં;
ગચ્છન્તો સો સુહી હોઇ, અપ્પકમ્મે અવેયણે ૨૨

જહા ગેહે પલિત્તમ્મિ, તસ્સ ગેહસ્સ જો પહૂ,
સારભણ્ડાણિ નીણેઇ અસાર અવઉજ્ઝઇ ૨૩
એવં લોએ પલિત્તમ્મિ, જરાએ મરણેણ ય,
અપ્પાણં તારઇસ્સામિ, તુબ્ભેહિં અણુમન્નિઓ. ૨૪
તં બિન્તમ્માપિયરો, સામણ્ણં પુત્ત દુચ્ચરં,
ગુણાણં તુ સહસ્સાઇં, ધારેયવ્વાઇં ભિક્ખુણો, ૨૫
સમયા સવ્વભૂએસુ સત્તુ-મિત્તેસુ વા જગે,
પાણાઇ-વાય-વિરઇ જાવજ્જીવાએ દુક્કરં ૨૬
નિચ્ચકાલપ્પ-મત્તેણં, મુસા-વાય-વિવજ્જણં,
ભાસિયવ્વં હિયં સચ્ચં, નિચ્ચાઉત્તેણ દુક્કરં ૨૭
દન્તસોહણ-માઇસ્સ, અદત્તસ્સ વિવજ્જણં,
અણુવજ્જેસણિજ્જસ્સ, ગિણ્હણા અવિ દુક્કરં ૨૮
વિરઇ અબમ્ભચેરસ્સ, કામ-ભોગ-રસન્નુણા,
ઉગ્ગં મહવ્વયં બમ્ભં, ધારેયવ્વં સુદુક્કરં ૨૯
ધણ-ધન્ન-પેસવગ્ગેસુ, પરિગ્ગહ-વિવજ્જણં,
સવ્વારમ્ભ-પરિચ્ચાઓ, નિમ્મમત્તં સુદુક્કરં ૩૦
ચઉવ્વિહેઽવિ આહારે, રાઇભોયણ-વજ્જણા;
સન્નિહી-સચઓ ચેવ, વજ્જેયવ્વો સુદુક્કરં ૩૧
છુહા તણ્હા ય સીઉણ્હં, દંસ મસગવેયણા,
અક્કોસા દુક્ખસેજ્જા ય, તણ-ફાસા જલ્લમેવ ય. ૩૨
તાલણા તજ્જણા ચેવ, વહબન્ધ-પરીસહા;
દુક્ખં ભિક્ખાયરિયા, જાયણા ય અલાભયા. ૩૩
કાવોયા જા ઇમા વિત્તી, કેસલોઓ ય દારુણો;
દુક્ખં બમ્ભવ્વયં ઘોરં, ધારેઉં ય મહપ્પણો. ૩૪
સુહોઇઓ તુમં પુત્તા, સુકુમાલો સુમજ્જિઓ;
ન હુ સી પભૂ તુમં પુત્તા સામણ્ણ-મણુપાલિયા. ૩૫
જાવજ્જીવ-મવિસ્સામો, ગુણાણં તુ મહબ્ભરો;
ગુરુઓ લોહભારુ વ્વ, જો પુત્તા હોઇ દુવ્વહો. ૩૬

આગાસે ગંગાસોઉ વ્વ, પડિસોઉ વ્વ દુત્તરો;
બાહાહિં સાગરો ચેવ, તરિયવ્વો ગુણોદહી ૩૭
વાલુયાકવલો ચેવ, નિરસ્સાએ ઉ સંજમે;
અસિધારા-ગમણં ચેવ, દુક્કરં ચરિઉં તવો. ૩૮
અહી વેગન્ત-દિટ્ઠીએ, ચરિત્તે પુત્ત દુક્કરે;
જવા લોહમયા ચેવ, ચાવેયવ્વા સુદુક્કરં ૩૯
જહા અગ્ગિસિહા દિત્તા, પાઉં હોઇ સુદુક્કરા,
તહા દુક્કરં કરેઉં જે, તારુણ્ણે સમણત્તણં ૪૦
જહા દુક્ખં ભરેઉં જે, હોઇ વાયસ્સ કોત્થલો;
તહા દુક્ખં કરેઉં જે, કીબેણં સમણત્તણં. ૪૧
જહા તુલાએ તોલેઉં, દુક્કરો મન્દરો ગિરી,
તહા નિહુયં નીસંકં, દુક્કરં સમણત્તણં ૪૨
જહા ભૂયાહિં તરિઉં, દુક્કરં રયણાયરો,
તહા અણુવસન્તેણં, દુક્કરં દમસાગરો. ૪૩
ભુંજ માણુસ્સએ ભોગે, પંચલક્ખણએ તુમં,
ભુત્તભોગી તઓ જાયા, પચ્છા ધમ્મં ચરિસ્સસિ, ૪૪
સો બિંતડમ્માપિયરો, એવમેય જહા ફુડં,
ઇહ લોએ નિપ્પિવાસસ્સ, નત્થિ કિંચિવિ દુક્કરં ૪૫
સારીરમાણસા ચેવ, વેયણાઓ અનન્તસો,
મએ સોઢાઓ ભીમાઓ, અસઈં દુક્ખભયાણિ ય ૪૬
જરામરણ-કાન્તારે, ચાઉરન્તે ભયાગરે,
મએ સોઢાણિ ભીમાણિ, જમ્માણિ મરણાણિ ય ૪૭
જહા ઇહં અગણી ઉણ્હો, એત્તોઽણન્તગુણો તહિં,
નરએસુ વેયણા ઉણ્હા, અસ્સાયા વેઇયા મએ ૪૮
જહા ઇમં ઇહં સીયં, એત્તોઽણન્તગુણો તહિં,
નરએસુ વેયણા સીયા, અસ્સાયા વેઇયા મએ ૪૯
કન્દન્તો કન્દુકુમ્ભીસુ, ઉડ્ઢપાઓ અહોસિરો;
હુયાસણે જલન્તમ્મિ, પક્કપુવ્વો અણન્તસો ૫૦

મહાદવગ્ગિસંકાસે, મરુમ્મિ વઇરવાલુએ;
કલમ્બવાલુયાએ ય, દડ્ઢપુવ્વો અણન્તસો. ૫૧

રસન્તો કન્દુકુમ્ભીસુ, ઉડ્ઢં બદ્ધો અબન્ધવો;
કરવત્ત-કરકયાઇહિં, છિન્નપુવ્વો અણન્તસો. ૫૨

અઇ-તિક્ખ-કણ્ટગા-ઇણ્ણે, તુંગે સિમ્બલિપાયવે;
ખેવિયં પાસબદ્ધેણં, કડ્ઢોકડ્ઢાહિં દુક્કરં ૫૩

મહાજન્તેસુ ઉચ્છૂ વા, આરસન્તો સુભેરવં;
પીડિઓડમિ સકમ્મેહિં પાવકમ્મો અણન્તસો. ૫૪

કૂવન્તો કોલસુણએહિં, સામેહિં સબલેહિ ય;
પાડિઓ ફાલિઓ છિન્નો, વિપ્ફુરન્તો અણેગસો. ૫૫

અસીહિં અયસિવણ્ણાહિં, ભલ્લેહિં પટ્ટિસેહિ ય;
છિન્નો ભિન્નો વિભિન્નો ય, ઓઇણ્ણો પાવ-કમ્મુણા. ૫૬

અવસો લોહરહે જુત્તો, જલન્તે સમિલાજુએ;
ચોઇઓ તોત્તજુત્તેહિં, રોજ્ઝો વા જહ પાડિઓ. ૫૭

હુયાસણે જલન્તમ્મિ, ચિયાસુ મહિસો વિવ;
દડ્ઢો પક્કો ય અવસો, પાવ-કમ્મેહિ પાવિઓ. ૫૮

બલા-સંડાસ-તુણ્ડેહિં, લોહતુણ્ડેહિ પક્ખિહિં;
વિલુત્તો વિલવન્તો હં, ઢંકગિદ્ધેહિંડણન્તસો. ૫૯

તણ્હાકિલન્તો ધાવન્તો, પત્તો વેયરણિં નદિં
જલં પાહિંતિ ચિન્તન્તો, ખુરધારાહિં વિવાઇઓ. ૬૦

ઉણ્હાભિતત્તો સંપત્તો, અસિપત્તં મહાવણં;
અસિપત્તેહિં પડન્તેહિં, છિન્નપુવ્વો અણેગસો ૬૧

મુગ્ગરેહિં મુસંઢીહિં, સૂલેહિં મુસલેહિ ય;
ગયા સંભગ્ગગત્તેહિં, પત્તં દુક્ખં અણન્તસો. ૬૨

ખુરેહિં તિક્ખધારેહિં, છુરિયાહિં કપ્પણીહિ ય;
કપ્પિઓ ફાલિઓ છિન્નો, ઉક્કિત્તો ય અણેગસો. ૬૩

પાસેહિં કૂડજાલેહિં, મિઓ વા અવસો અહં,
વાહિઓ બદ્ધરુદ્ધો વા, બહૂ ચેવ વિવાઇઓ. ૬૪

ગલેહિં મગરજાલેહિં, મચ્છો વા અવસો અહં,
ઉલ્લિઓ ફાલિઓ ગહિઓ, મારિઓ ય અણન્તસો. ૬૫

વીદંસએહિં જાલેહિં, લેપ્પાહિં સઉણો વિવ,
ગહિઓ લગ્ગો બદ્ધો ય, મારિઓ ય અણન્તસો. ૬૬

કુહાડ-ફરસુ માઈ હિં, વડ્ઢવેહિં દુમો વિવ;
કુટ્ટિઓ ફાલિઓ છિન્નો, તચ્છિઓ ય અણન્તસો ૬૭

ચવેડ-મુટ્ઠિ-માઈ હિં, કુમારેહિ અયં પિવ,
તાડિઓ કુટ્ટિઓ ભિન્નો, ચુણ્ણિઓ ય અણન્તસો. ૬૮

તત્તાઇં તમ્બ-લોહાઈં, તઉયાઈં સીસગાણિ ય,
પાઇઓ કલકલન્તાઈં, આરસન્તો સુભેરવં. ૬૯

તુહં પિયાઈં મંસાઇં, ખણ્ડાઇં સોલ્લગાણિ ય,
ખાઇઓમિ સ-મંસાઈં, અગ્ગિવણ્ણાઇંડણેગસો. ૭૦

તુહં પિયા સુરા સીહૂ, મેરઓ ય મહૂણિ ય,
પાઇઓમિ જલન્તીઓ, વસાઓ રુહિરાણિ ય. ૭૧

નિચ્ચં ભીએણ તત્થેણ, દુહિએણ વહિએણ ય;
પરમા દુહસંબદ્ધા, વેયણા વેદિતા મએ. ૭૨

તિવ્વચણ્ડપ્પગાઢાઓ, ઘોરાઓ અઇદુસ્સહા;
મહબ્ભયાઓ ભીમાઓ, નરએસુ વેદિતા મએ. ૭૩

જારિસા માણુસે લોએ, તાયા દીસન્તિ વેયણા,
એત્તો અણન્તગુણિયા, નરએસુ દુક્ખવેયણા ૭૪

સવ્વભવેસુ અસ્સાયા, વેયણા વેદિતા મએ,
નિમેસન્તરમિત્તં ડપિ, જં સાતા નત્થિ વેયણા ૭૫

તં બિન્તમ્માપિયરો, છન્દેણં પુત્ત પવ્વયા,
નવરં પુણ સામણ્ણે, દુક્ખં નિપ્પડિકમ્મયા. ૭૬

સો બિંઇ અમ્માપિયરો, એવમેયં જહા ફુડં;
પડિકમ્મં કો કુણઇ, અરણ્ણે મિયપક્ખિણં ૭૭

એગબ્ભૂએ અરણ્ણે વ, જહા ઉ ચરઈ મિગે,
એવં ધમ્મં ચરિસ્સામિ, સંજમેણ તવેણ ય. ૭૮

જહા મિગસ્સ આયંકો મહારણ્ણમ્મિ જાયઈ;
અચ્ચન્તં રુક્ખમૂલમ્મિ, કો ણં તાહે તિગિચ્છઈ ૭૯

કો વા સે ઓસહં દેઇ, કો વા સે પુચ્છઈ સુહં;
કો સે ભત્તં ચ પાણં વા, આહરિત્તુ પણામએ. ૮૦

જયા સે સુહી હોઇ, તયા ગચ્છઇ ગોયરં;
ભત્તપાણસ્સ અટ્ઠાએ, વલ્લરાણિ સરાણિ ય. ૮૧

ખાઇત્તા પાણિયં પાઉં, વલ્લરેહિં સરેહિ ય;
મિગચારિયં ચરિત્તાણં, ગચ્છઈ મિગચારિયં ૮૨

એવં સમુટ્ઠિઓ ભિક્ખૂ એવમેવ અણેગએ;
મિગચારિયં ચરિત્તાણં, ઉડ્ઢં પક્કમઈ દિસં ૮૩

જહા મિએ એગ અણેગચારી, અણેગવાસે ધુવગોયરે ય;
એવં મુણીગોયરિયં પવિટ્ઠે નો હીલએ નોવિ ય ખિંસએજ્જા ૮૪

મિગચારિયં ચરિસ્સામિ, એવં પુત્તા જહા સુહં;
અમ્માપિઊહિંઽણુન્નાઓ, જહાઇ ઉવહિં તહા. ૮૫

મિગચારિયં ચરિસ્સામિ, સવ્વદુક્ખવિમોક્ખણિં;
તુબ્ભેહિં અબ્ભણુન્નાઓ, ગચ્છ પુત્ત જહા સુહં ૮૬

એવં સો અમ્માપિયરો, અણુમાણિત્તાણ બહુવિહં;
મમત્તં છિન્દઈ તાહે, મહાનાગો વ્વ કંચુયં ૮૭

ઇડ્ઢી વિત્તં ચ મિત્તે ય, પુત્તદારં ચ નાયઓ;
રેણુયં વ પડે લગ્ગં, નિદ્ધુણિત્તાણ નિગ્ગઓ. ૮૮

પંચમહવ્વયજુત્તો, પંચહિં સમિઓ તિગુત્તિગુત્તો ય;
સબ્ભિન્તરબાહિરઓ તવોકમ્મંસિ ઉજ્જુઓ. ૮૯

નિમ્મમો નિરહંકારો, નિસ્સંગો ચત્તગારવો,
સમો ય સવભૂએસુ, તસેસુ થાવરેસુ ય. ૯૦

લાભાલાભે સુહે દુક્ખે, જીવિએ મરણે તહા;
સમો નિન્દાપસંસાસુ, તહા માણાવમાણુઓ. ૯૧

ગારવેસુ કસાએસુ, દણ્ડસલ્લભએસુ ય;
નિયત્તો હાસ-સોગાઓ, અનિયાણો અબન્ધણો ૯૨

અણિસ્સિઓ ઇહ લોએ, પરલોએ અણિસ્સિઓ,
વાસીચન્દણકપ્પો ય, અસણે અણસણે તહા. ૯૩

અપસત્થેહિં દારેહિં, સવ્વઓ પિહિયાસવે,
અજ્ઝપ્પજ્ઝાણજોગેહિં, પસત્થ-દમસાસણે ૯૪

એવં નાણેણ ચરણેણ, દંસણેણ તવેણ ય.
ભાવણાહિ ય સુદ્ધાહિ, સમ્મ ભાવેત્તુ અપ્પયં. ૯૫

બહુયાણિ ઉ વાસાણિ, સામણ્ણ-મણુપાલિયા,
માસિએણ ઉ ભત્તેણ, સિદ્ધિ પત્તો અણુત્તર ૯૬

એવ કરન્તિ સંબુદ્ધા, પણ્ડિયા પવિક્ખણા,
વિણિઅટ્ટન્તિ ભોગેસુ, મિયપુત્તે જહારિમી ૯૭

મહાપભાવસ્સ મહાજસસ્સ મિયાઇ પુત્તસ્સ નિસમ્મ ભાસિય,
તવપ્પહાણં ચરિય ચ ઉત્તમ, ગઇપ્પહાણ ચ તિલોગવિસ્સુત. ૯૮

વિયાણિયા દુક્ખવિવદ્ધણ ધણ, મમત્તબન્ધ ચ મહાભયાવહં;
સુહાવહ ધમ્મધુર અણુત્તર, ધારેજ્જ નિવ્વાણ ગુણાવહ મહ ૯૯

(ત્તિ બેમિ)

અર્થ–મ્હોટા વૃક્ષોવાળાં શોભનિક વનથી રમણિક સુગ્રીવ નગરને વિષે બળભદ્ર નામે રાજા હતો. તેને મૃગાવતી નામે પટ્ટરાણી હતી ૨ તે બળભદ્ર રાજાની મૃગાવતી રાણીને એક પુત્ર હતો તે બળશ્રી નામે તથા અપર નામે મૃગાપુત્ર લોકપ્રસિદ્ધ હતો, માતા–પિતાને ઘણો જ વહાલો હતો. પાટવી કુંવર (યુવરાજ) હતો અને સંસારમા રહ્યા છતાં ઇન્દ્રિયોને દમનાર એટલે વશ રાખનાર હતો

૩ તે મૃગાપુત્ર આનંદકારી ઘરને વિષે ત્રાયત્રિંશક દેવતાની પેઠે નિરંતર પ્રમોદવંત રહેતો થકો ભોગને વિષે પોતાની સ્ત્રીઓ સાથે હર્ષ સહિત સુખ ભોગવે છે ૪ મણિ-રત્ને જડિત ભોંયતળીઆવાળા મ્હોટા મહેલના ગોખને વિષે જ્યાં ચાર રસ્તા ભેગા થાય છે તેવા ચોક અને ત્રણ રસ્તા ભેગા થાય છે તેવા ત્રિકને રસ્તા ઉપરના મહેલમાં બેઠાં નગરની ચર્ચા જોયા કરે છે ૫ તે ગોખને વિષે બેઠા થકા એકદા બાર પ્રકારે તપ કરનાર અભિગ્રહધારી, સત્તર ભેદે સંયમ પાળનાર, અઢાર હજાર શીલાંગરથના ધરનાર તથા જ્ઞાનાદિક અતિ ગુણોવાળા સાધુને જોયા. ૬ તે મુનિને દેખી મૃગાપુત્ર એક નજરે જોઇ વિચાર કરવા લાગ્યા કે પૂર્વે મે ક્યાંય આવું સ્વરૂપ દીઠુ છે એટલે આવા સાધુને મે પૂર્વે જોયેલા છે ૭ તે સાધુના દર્શન થવાથી મૃગાપુત્રને શુભધ્યાને, શુભ-અધ્યવસાયે મોહ ઉપશમ્યો અને તેથી કરી પૂર્વ ભવોને જણાવનારૂં જાતિસ્મરણજ્ઞાન પ્રાપ્ત થયું છે ૮ જાતિસ્મરણજ્ઞાન ઉત્પન્ન થવાથી એવુ દીઠું કે હું દેવલોકથી ચવીને આ મનુષ્ય ભવમાં આવ્યો છુ, સંજ્ઞી પંચેંદ્રિય માથી આવે તેને જાતિસ્મરણજ્ઞાન ઉપજે, પૂર્વ ભવોની વાતો સાંભરી આવે તેને જાતિસ્મરણજ્ઞાન કહેવાય છે ૯ મોટી ઋદ્ધિવાળા મૃગાપુત્રને જાતિસ્મરણજ્ઞાન ઉપજવાથી પોતાની પાછલી જાતિ સંભારતાં દેખાયું કે મે પૂર્વ ભવે ચારિત્ર પાળ્યુ છે ૧૦ વિષયોને વિષે અપ્રીતિ ધરતા અને સંયમને વિષે પ્રીતિ ધરતા મૃગાપુત્ર માતા-પિતા પાસે આવી આ પ્રમાણે કહે છે ૧૧ હે માતાપિતા ! મે પૂર્વ ભવમા પાંચ મહાવ્રત પાળ્યા હતા તે સાંભરી આવ્યાં છે તથા તિર્યંચની યોનિને વિષે જે દુ:ખ ભોગવ્યા છે તે પણ સાંભરી આવ્યાં છે, તેથી કામ ભોગ ઉપરથી મારી ઈચ્છા ઉઠી ગઇ છે અને મારૂં મન વૈરાગ્યવાન થયુ છે, માટે મને દીક્ષા લેવાની રજા આપો. ૧૨ હે માતા પિતા ! એ ભોગ ભોગવતા થકાં વિષફળ (કિંપાકફળ) સરખાં છે જેમ કિંપાકફળ ખાવાથી મીઠા લાગે પણ પ્રગમ્યાથી જીવ અને કાયા જુદા કરે છે તેમ ભોગ કડવા વિપાકવાળા અને નિરંતર દુ:ખના દેનાર છે ૧૩ આ શરીર અનિત્ય, અપવિત્ર, અશાશ્વત અને અશુચિમાંથી

ઉત્પન્ન થયેલું છે તેમજ આ શરીરમાં જીવનો વાસ પણ અશાશ્વતો છે એટલે થોડે વખત રહેવાનો છે અને આ શરીર દુઃખ, કલેશ અને વ્યાધિ વગેરેનુ ભાજન છે ૧૪ આ અશાશ્વતુ શરીર વૃદ્ધપણે અથવા બાળપણે અવશ્ય ત્યાગ કરવા યોગ્ય અને પાણીના પરપોટાની માફક ક્ષણભગુર છે તેથી હુ એવા શરીરને વિષે જરાપણુ આનદ પામતો નથી.

૧૫ મનુષ્યપણુ વ્યાધિ–રોગનુ ઘર છે અને જરા તથા મરણુથી ગ્રસ્ત છે એવા અસાર મનુષ્યપણામાં હુ ક્ષણુ માત્ર સુખ પામતો નથી. ૧૬ અહો ! ઇતિ આશ્ચર્ય ! આ સસારમા રહેલા જીવો કેવાં કેવાં દુ ખ ભોગવે છે! જન્મનુ દુઃખ, જરાનુ દુ ખ, રોગનુ દુ ખ, મરણુનુ દુ ખ તેમજ અનેક દુ.ખોથી જીવ ઘણો કલેશ પામે છે. ૧૭ મારે ગામ, નગર, વાડી, રહેવાના મહેલ, સોનું રૂપુ તથા પુત્ર, સ્ત્રી, ભાઇ ઇત્યાદિ સગાંવહાલાં તેમજ આ ઔદારિક શરીર છોડીને અવશ્ય જવું પડશે, જેમ કિપાક વૃક્ષનાં ફળ ખાતા મીઠાં લાગે પણુ પરિણામે પ્રાણુ લેનાર એટલે સારાં નથી, તેમ ભોગ ભોગવતાં મીઠા લાગે પણુ તેનુ પરિણામ સારૂં નથી ૧૯ જે પુરુષ મોટા પંથને વિષે ભાતું લીધા વગર જાય છે તે ક્ષુધા–તૃષાએ થકો દુ ખી થાય છે

૨૦ એ પ્રમાણે ધર્મરૂપી ભાતુ લીધા વગર (સત્કર્મ કર્યા વગર) જે જીવ પરભવને વિષે જાય છે તે વ્યાધિ અને રોગથી પીડાણો થકો દુ ખી થાય છે

૨૧ જે પુરુષ ભાતુ લઇને મોટા પથને વિષે જાય છે તે ક્ષુધા-તૃષા રહિત થઇને સુખી થાય છે ૨૨ એ પ્રમાણે જે જીવ ધર્મ કરીને પરભવે જાય છે, તે જીવ અલ્પકર્મી અને વેદનારહિત થઇ સુખી થાય છે ૨૩ જેમ ઘરમા અગ્નિ લાગવાથી તે ઘરનો માલિક સારસાર વસ્તુ એટલે ઘણી કિમતી અને તોલમા હલકી વસ્તુ હોય તે કાઢી લીએ છે અને અસાર એટલે થોડી કિમતવાળી અને તોલદાર વસ્તુ છોડી દીએ છે તેમ ૨૪ એ પ્રકારે જન્મ, જરા અને મરણુથી બળતા આ લોકમાથી તમારી આજ્ઞા લઈ હુ મારા આત્માને બહાર કાઢીશ (તારીશ), માટે તમે મને દીક્ષા લેવાની રજા આપો

૨૫ મૃગાપુત્રના આવા વચન સાંભળીને માતાપિતા કહે છે કે, હે પુત્ર! ચારિત્ર પાળવું અતિ દુષ્કર છે, કારણ કે સાધુને મૂળગુણ અને ઉત્તર ગુણરૂપ હજાર ગુણો ધારણ કરવા પડે છે ૨૬ વળી સાધુને જાવજીવ સુધી જગતમાં સર્વ જીવો ઉપર એટલે શત્રુ મિત્ર ઉપર સમભાવ રાખવો પડે છે, તેમજ પ્રાણાતિપાતની એટલે જીવ હિંસાની વિરતિ કરવી પડે છે, માટે ચારિત્ર પાળવું દુષ્કર છે ૨૭ હમેશાં અપ્રમાદપણે મૃષાવાદને છાંડવો પડશે. હિતકારક સત્ય વચન બોલવું પડશે માટે આ વ્રત પાળવું પણ દુષ્કર છે ૨૮ દાંત ખોતરવાની સળી પણ તેના માલિકની રજા સિવાય લેવાય નહિ નિરવદ્ય અને એષણિક એટલે દોષ વિનાનો આહાર લેવો પડશે તે પણ દુષ્કર છે ૨૯ બ્રહ્મચર્યની વિરતિ કરવી અને પામેલા કામભોગના સ્વાદથી નિવર્તીને ઘણા આકરા બ્રહ્મચર્ય વ્રતને ધારણ કરવું એ સર્વ, ઘણું દુષ્કર છે

૩૦ ધન, ધાન્ય, દાસદાસી તથા પશુ વગેરે ઉપરથી મોહ ઉતારવો, સર્વ આરંભ છાંડવો અને નિર્મમત્વપણે વિચરવું તે અતિ દુષ્કર છે ૩૧ અન્ન, પાણી, મેવો અને મુખવાસ વગેરે ચાર પ્રકારનો આહાર રાત્રિએ ન કરવો એટલે રાત્રિભોજનનો ત્યાગ કરવો તથા ઘી, ગોળ, સુખડી વગેરેને કાળ ઉપરાંત રાખવા તે સ્નિગ્ધ સંચય કહેવાય, તે ન કરવો, એ સર્વ ઘણું દુષ્કર છે ૩૨ ક્ષુધા, તૃષા, ટાઢ, તાપ તથા ડાંસ મચ્છરથી થતી વેદના સહન કરવી, આક્રોશ વચન સહન કરવા, દુઃખમય ઉપાશ્રયમાં રહેવું, તૃણનો સ્પર્શ તથા મેલનો પરિષહ સહન કરવો એ ઘણો દુષ્કર છે ૩૩ ચપેટાદિકનો પ્રહાર, આંગળી દેખાડી તિરસ્કાર કરી ભય ઉપજાવવો લાકડીનો માર, દોરડાનું બંધન તથા ગૃહસ્થને ઘેર ભિક્ષા માટે ફરવું અને ફરતા છતાં પણ આહારની અપ્રાપ્તિ વગેરે પરિષહ સહન કરવા તે ઘણું દુષ્કર છે ૩૪ કબૂતર વગેરે પક્ષીઓ જેમ પોતાનો આહાર ગ્રહણ કરવા શંકા સહિત વસે છે અને ખાધા પછી કાંઇ પાસે રાખતા નથી તેમ સાધુઓ પણ આહાર લેવામાં દોષ લાગવાનો ડર પ્રવર્ત છે અને આહાર કર્યા પછી પાસે કાંઇ રાખતા નથી. વળી સાધુઓએ કેશનો લોચ કરવો પડે છે તે ઘણો ભયંકર છે અને મહાત્મા પુરુષો જે બ્રહ્મચર્યવ્રત ધારે છે તે અધૈર્યવાન પુરુષને પાળવું અતિ દુષ્કર છે

૩૫ હે પુત્ર ! તું સુખ ભોગવવા યોગ્ય અને શરીરે સુકોમળ છે તેથી ચારિત્ર પાળવાને નિશ્ચે સમર્થ નથી ૩૬ ચારિત્રરૂપી મોટો ભાર લોઢાના ભારની પેઠે અત્યંત ભાર છે અને સદાકાળ વિશ્રામ લીધા વગર ઉપાડવો પડે છે, એટલે ચારિત્ર જાવજીવ સુધી પાળવું પડે છે ૩૬ આકાશગંગાના પ્રવાહ સામુ જવુ ઘણુ દુષ્કર છે એટલે ચુલહિમવંત પર્વત ઉપરથી પડતા ગંગા નદીના પ્રવાહ સામું જવું, તેમજ બે હાથે સમુદ્ર તરવો જેમ દુષ્કર છે, તેમ ગુણોનો સમુદ્ર જે ચારિત્ર તે તરવો ઘણો દુષ્કર છે. ૩૮ જેમ વેળુના કોળીઆ નીરસ હોવાથી ખાવા દુષ્કર છે તથા તરવારની ધાર ઉપર ચાલવું દુષ્કર છે તેમ ચારિત્ર, તપ આચરવું ઘણું દુષ્કર છે. ૩૯ સર્પ જેમ આડુ અવળું જોયા વગર એકાંત દૃષ્ટિએ ચાલે છે તેમ સાધુઓ ચારિત્રને વિષે જ દૃષ્ટિ રાખી ઇર્યા સમિતિ શોધના વિચરે છે તથા જેમ લોઢાના જવ ચાવવા મુશ્કેલ છે, તેમ ચારિત્ર પાળવું મુશ્કેલ છે.

૪૦ જેમ ધગધગાયમાન અગ્નિ પીવો દુષ્કર છે તેમ યૌવનવયને વિષે ચારિત્ર પાળવું અતિ દુષ્કર છે ૪૧ જેમ લુગડાનો કોથળો વાયરાથી ભરવો દુષ્કર છે તેમ કાયર પુરુષને સંયમ પાળવો દુષ્કર છે ૪૨ જેમ મેરુ પર્વત ત્રાજવે કરી તોળવો દુષ્કર તેમ નિશ્ચે ને નિઃશંકપણે સંયમ પાળવો અતિ દુષ્કર છે ૪૩ જેમ ભુજાએ કરી સમુદ્ર તરવો દુષ્કર છે, તેમ જે પુરુષનુ મન વિષયથી ઉપશાંત થયુ નથી તેને ઇંદ્રિયોનો દમવારૂપ સમુદ્ર તરવો દુષ્કર છે ૪૪ હે પુત્ર ! મનુષ્ય સંબંધી પાંચ પ્રકારનાં પંચેંદ્રિયના વિષયસુખ ભોગવ અને પછી ભુક્ત ભોગ વૃદ્ધપણે ચારિત્ર અંગીકાર કરજે, આ માતાપિતાનાં વચન સાભળી મૃગાપુત્ર નીચે પ્રમાણે કહે છે. ૪૫ હે માતાપિતા ! તમે જે કહ્યુ તે સત્ય છે પણુ આ લોકને વિષે જે પુરુષ નિસ્પૃહી છે તેને ચારિત્ર પાળવુ મુશ્કેલ નથી ૪૬ મે શારીરિક, માનસિક અને અતિ દુઃખ ઉપજાવે એવી મહાભયકર વેદના અનંતવાર ભોગવી છે ૪૭ દેવતા, મનુષ્ય, તિર્યંચ અને નરકરૂપ ચાર ગતિવાળા તથા જરા અને મરણરૂપ અટવી જેવા સંસારને વિષે મે જન્મ તથા મરણની રૌદ્ર વેદના ભોગવી છે ૪૮ આ મનુષ્ય લોકમાં જેવી ઉષ્ણવેદના છે તેથી અનંતગણી ઉષ્ણ અશાતા વેદના નરકને

વિષે મે ભોગવી છે ૪૯ આ મનુષ્ય લોકમાં જેવી શીત (ટાઢ) વેદના છે તેથી નરકમાં મે અશાતારૂપ અનંતગણી શીત વેદના સહન કરી છે. ૫૦ નરકને વિષે કુંભીમા પગ ઊંચા અને માથું નીચું એટલે ઊંધે માથે રહી દેવતાએ વિકુર્વેલી ધગધગતી અગ્નિને વિષે હું આક્રંદ કરતો પૂર્વે અનંતવાર શેકાયો છું ૫૧ મોટા દાવાનળ થવાથી મારવાડ દેશની વજ્રમય રેતી જેવી ધગધગે છે તેથી અનંત ગણી ધગધગતી નરકમાં રહેલી કલંબ વાલુકા નદીની રેતીમા પૂર્વે મને અનંતવાર બાળ્યો છે. ૫૨ ભૂમિ પર ઊભો પાડતો બાંધવ રહિત, ઝાડની શાખાએ ઊંચે માથે બાંધી કુંભીમાં લટકતો રાખી મને કરવતે કરીને અનંતવાર છેદ્યો. ૫૩ અતિ તીક્ષ્ણ કાંટાવાળા, શાલ્મલી વૃક્ષે સખ્ત બાંધીને પરમાધામીએ મને સામસામે ઘસીને ઘણું દુઃખ દીધું ૫૪ જેમ કોલમા શેરડી પીલે તેમ મોટા યંત્રને વિષે આક્રંદ કરતો, ભયંકરપણે મને પરમાધામીએ અનંતવાર પીલ્યો અને હું મારાં પોતાના પાપકર્મે કરી અનંતવાર દુઃખ પામ્યો. ૫૫ સુવરના મુખ જેવા શ્યામ નામે અને કુતરાનાં મુખ જેવા સબળ નામે પરમાધામી એ બન્નેએ મળી મને ભૂમિપર પછાડીને જીર્ણ વસ્ત્રની પેઠે ફાડ્યો અને વૃક્ષની પેઠે છેદ્યો. એવી પીડાએ તરફડતાં અને ઘોર શબ્દ કરતાં મે નરકમાં અનંતવાર દુઃખ ભોગવ્યાં. ૫૬ મ્હારાં પાપ કર્મે કરી નરકને વિષે હું ઊપજ્યો ત્યાં અળશીનાં ફૂલ વર્ણ જેવા તલવાર ભાલાં તથા બીજા તીક્ષ્ણ શસ્ત્રે કરી છેદાયો, ભેદાયો અને ઝીણા ઝીણા કટકા થયા. ૫૭ હે માતા-પિતા! પરવશપણે મને લોહાના રથને વિષે ધગધગતા ધોંસરા અને સામેલથી જોતર્યો અને લાકડી આદિ પ્રકારે કરી જેમ રોઝને હેઠો પાડે તેમ મને માર મારી હેઠો પાડ્યો. ૫૮ જેમ પાપી લોકો પાડાને અગ્નિમા હોમે છે તેમ પરમાધામીએ વૈક્રિય રૂપે બળબળાયમાન અગ્નિમાં મને બાળ્યો, પકાવ્યો, શેક્યો અને ભડથું કર્યું એવી રીતે હું પરવશપણે પાપ-કર્મ કરીને ઘણુ દુઃખ પામ્યો. ૫૯ ઢંકના જેવી તીક્ષ્ણ અને લોઢાના જેવી સખ્ત ચાંચવાળા કંક અને ગીધ પક્ષીઓએ મને અનંતવાર બળાત્કારે માર્યો, તેથી હું વારંવાર ઘણો વિલાપ કરવા લાગ્યો. ૬૦ નરકને વિષે તૃષાએ પીડાવાથી દોડતો દોડતો વૈતરણી નદીને વિષે પહોંચ્યો. ત્યાં જઇ પાણી પીવા માંડ્યું તો છરીની ધાર સરખા પાણીથી મારું ગળું છેદાઇ ગયું ૬૧ તાપની પીડાથી ગભરાઈ છાયાની

આશાએ, ઝાડના મોટા વનમાં ગયો ત્યાં ખડ્ગ જેવાં પાંદડાંથી હુ અનેકવાર છેદાણો. ૬૨ હે માતા! નરકને વિષે લોઢાના મુગદળ, મુસળ, સાંબેલા, ત્રિશૂળ અને ગદાએ કરી મ્હારા શરીરના ચૂરેચૂરા કરી નાખ્યા એવાં અનંતવાર દુઃખ પામ્યો. ૬૩ તીક્ષ્ણ ધારવાળાં અસ્ત્રો, છરી અને કાતરોથી જેમ વસ્ત્ર કતરાય તેમ હુ કતરાણો અને ફડાયો. એવી રીતે શરીરની ચામડી ઉતારી નાખી એવી વેદના મેં અનેકવાર સહન કરી. ૬૪ મને પરવશપણે કપટની જાળમાં મૃગની માફક પાશમાં બાંધ્યો, રુંધ્યો અને ઘણી વાર પરમાધામીએ માર્યો. ૬૫ માછલાંની જાળમાં મને પકડ્યો, તેમાં કાંટાવડે મારુ ગળુ વીંધાયુ અને મગરના રૂપવાળા પરમાધામીએ મને બળાત્કારે પકડીને ઉછાળ્યો, ચીર્યો, ફાડ્યો, પકડ્યો અને અનંતવાર માર્યો ૬૬ સીંચાણા પક્ષીની માફક બંધનથી, જાળથી, લેપથી અને સરેશથી કરીને હુ અનંતવાર પકડાયો, ચોંટ્યો; બંધાયો અને મને અનંતવાર માર્યો ૬૭ કુહાડા તથા ફરસી પ્રમુખે કરી સુતાર જેમ વૃક્ષને વાઢી નાના નાના કટકા કરે છે તેમ મને ફાડ્યો, કૂટ્યો, છેદ્યો અને એ પ્રમાણે અનંતવાર પરમાધામીએ ત્રાસ પમાડ્યો ૬૮ જેમ લુહાર લોઢાને ટીપે છે તેમ મને પરમાધામીએ અનંતવાર ચપેટા તથા મુષ્ટિ આદિ પ્રહારે કરી તાડ્યો કૂટ્યો, છેદ્યો અને ઝીણા ઝીણા કટકા કર્યા ૬૯ પરમાધામીએ મને તપેલાં તથા કકળતા તાંબા, લોઢાં, કથીર અને સીસા પાયાં તેથી હુ ભયંકર રીતે વિલાપ કરવા લાગ્યો ૭૦ હે માતા–પિતા! પરમાધામી મને કે કે, તને માંસ બહુ પ્રિય હતુ અને માંસના કટકા કરી તેને પકાવી, તળાવી, ખાવાને બહુ ગમતા હતા માટે તુ આ તારુ જ માંસ ખા, એમ કહી મારાં જ શરીરનાં માંસના કટકા કરી, પકાવી, અગ્નિવર્ણા લાલચોળ કરી શેકીને મને અનંતવાર ખવડાવ્યા. ૭૧ વળી પરમાધામી કહે કે, તને આગલે ભવે મદિરા, તાડી તથા જવ વગેરેનો દારૂ તથા મધ ઘણુ પ્રિય હતુ એમ કહી મને મારાં હાડકાનો રસ તથા મારા શરીરનુ લોહી તપાવી જાજ્વલ્યમાન કરી પાયુ. ૭૨ હે માતા! નિત્યે ભયે કરી, ત્રાસે કરી, દુખે કરી, પીડાએ કરી, પરમ ઉત્કૃષ્ટા દુઃખે કરી કંપાયમાન શરીરે મેં વેદના ભોગવી ૭૩ તીવ્ર ઉત્કૃષ્ટ, અતિ આકરી, ઘોર, સહેતાં અતિ દુષ્કર, મોટા ભયને ઉપજાવનાર, સાભળતા

પણ ભય ઉપજે એવી વેદના નરકને વિષે મે ભોગવી છે ૭૪ મનુષ્ય-લોકમાં જેવી ટાઢ, તાપની વેદના વર્તે છે, તેથી અનંતગણી અશાતા, વેદના નરકને વિષે છે

૭૫ સર્વ ભવને વિષે મે અશાતા વેદના ભોગવી છે આંખ મીચીને ઉઘાડીએ એટલો સૂક્ષ્મ વખત પણ શાતા ભોગવી નથી. હવે મૃગાપુત્ર પ્રત્યે માતા-પિતા કહે છે ૭૬ હે પુત્ર ! ત્હારી ઇચ્છા દીક્ષા ગ્રહણ કરવાની છે તો ખુશીથી દીક્ષા ગ્રહણ કર પરંતુ આટલુ વિશેષ કે ચારિત્રને વિષે દુઃખ થવાથી દવા કરાવી શકાતી નથી એટલે સાવદ્ય વૈદુ કરાવી શકાતુ નથી ૭૭ મૃગાપુત્ર માતા-પિતા પ્રત્યે કહે છે કે આપનુ કહેવું સત્ય છે પણ અરણ્યને વિષે રહેલાં મૃગ વગેરે જનાવરો અને પક્ષીઓને રોગ આવ્યાથી કોણ મટાડી શકે છે ? અર્થાત્ વૈદો આવી તેની દવા કરતા નથી. ૭૮ જેમ એકલો મૃગ અટવીને વિષે ભ્રમ્યાં કરે છે તેમ હુ પણ સત્તર ભેદે સંયમ અને બાર પ્રકારે તપે કરી ધર્મને આચરીશ ૭૯ જેમ મોટા અરણ્યને વિષે કોઈ મૃગને રોગ ઉત્પન્ન થાય ત્યારે તે મૃગ ઝાડ નીચે બેસે છે ત્યાં તે મૃગનુ વૈદુ કોણ કરે છે ?

૮૦ તે રોગથી પીડાએલા મૃગને ક્યો વૈદ્ય આવીને ઔષધ આપે છે ? કોણ તેને સુખશાતા પૂછે છે ? અને ખાવાને વાસ્તે આહાર પાણી (ખોરાક), કોણ લાવી આપે છે ? ૮૧ જ્યારે તે મૃગ સુખી હોય ત્યારે તે પોતાની મેળે ખાવા પીવાને માટે ચરવાની જગ્યા-વનમાં ખેતરમા તથા સરોવર તરફ જાય છે ૮૨ તે મૃગ મૃગચર્યા કરીને એટલે ખેતરમાથી પોતાનો ખોરાક ખાઇ અને સરોવરમાંથી પાણી પીને પોતાની મરજી મુજબ વનમા ફરે છે ૮૩ એમ સંયમને વિષે ઉદ્યમવંત સાધુ મૃગની પેઠે અનિયત ઠેકાણે રહે અને અનેકવાર નિરોગી અવસ્થાએ અનિયત સ્થાનકને વિષે ગોચરીએ વિચરે તે ઉર્ધ્વ દિશીએ એટલે દેવલોક મોક્ષને વિષે જાય ૮૪ જેમ મૃગ એક ઠેકાણે રહેતો નથી અને અનેક ઠેકાણે વસે છે તથા અનેક ઠેકાણે ચારો ચરે છે તેમ સાધુ ગોચરીએ ફરતાં થકા નીરસ આહાર મળે તોપણ ગૃહસ્થને કે પોતાના આત્માને હીલે કે નિંદે નહિ ૮૫ જ્યારે મૃગાપુત્રે માતા-પિતા પાસે કહ્યુ કે આગળ કહ્યા મુજબ મૃગચર્યાની માફક સંયમ આચરીશ ત્યારે માત-પિતા

કહે છે કે પુત્ર ! જેમ સુખ ઊપજે તેમ કરો, એટલે ખુશીથી દીક્ષા ગ્રહણ કરો. માતા-પિતાએ આજ્ઞા દીધા પછી મૃગાપુત્રે પરિગ્રહનો ત્યાગ કર્યો ૮૬ હે માતા-પિતા ! હું તમારી આજ્ઞાએ કરી સર્વ દુઃખથી મુકાવનારી મૃગચર્યા રૂપ દીક્ષા અંગીકાર કરીશ ત્યારે માતા-પિતાએ કહ્યું કે હે પુત્ર ! જાઓ અને જેમ સુખ ઊપજે તેમ કરો. ૮૭ એમ મૃગાપુત્રે માતાપિતાની આજ્ઞા લઈને જેમ મોટો નાગ કાંચળી છોડીને નાશે તેમ ઘણે પ્રકારે મમત્વ ભાવને છાંડયો. ૮૮ જેમ લુગડે વળગેલી રજ ઝાટકી નાખે તેમ મૃગાપુત્ર રાજ્ય ઋદ્ધિ, સુવર્ણાદિ ધન મિત્ર, પુત્ર, સ્ત્રી અને સગાવહાલાં સર્વ છાંડીને નીકળ્યા ૮૯ મૃગાપુત્ર પંચમહાવ્રત, પાંચ સમિતિ, ત્રણ ગુપ્તિ, છ પ્રકારે અભ્યંતર× અને છ પ્રકારે બાહ્ય+ એમ બાર પ્રકારે તપ એ સર્વને વિષે ઉદ્યમવંત થયા ૯૦ તે મૃગાપુત્ર મમતારહિત અહંકારરહિત, સ્ત્રી આદિના સંગરહિત, ઋદ્ધિ વગેરે ત્રણ ગારવ રહિત અને ત્રસ તથા સ્થાવર જીવો ઉપર સરખો ભાવ રાખનાર થયા. ૯૧ તે મૃગાપુત્ર આહાર પાણી મળે અથવા ન મળે સુખ અથવા દુઃખને વિષે, જીવિતવ્ય અને મરણને વિષે, નિંદા તથા પ્રશંસાને વિષે અને માન તથા અપમાનને વિષે, એ સર્વ ઉપર સમભાવ રાખનાર એટલે રાગદ્વેષ રહિત થયા. ૯૨ તે મૃગાપુત્ર ત્રણ ગારવથી ચાર કષાયથી ત્રણ દંડથી†, ત્રણ શલ્યથી*, સાત ભયથી, હાસ્યથી, શોકથી, અને રાગદ્વેષથી બંધન રહિત થયા એટલે તેનાથી નિવર્ત્યા. ૯૩ તે મૃગાપુત્ર આ લોક તથા પરલોકના સુખની ઇચ્છા નહિ રાખનાર, પોતાના શરીરને ચંદન લગાવનાર અથવા છેદનાર ઉપર અને આહાર કરવામા અથવા અણસણ કરવામાં સરખો ભાવ

× ૧ પ્રાયશ્ચિત્ત, ૨ વિનય, ૩ વૈયાવચ્ચ, ૪ સજ્ઝાય, ૫ ધ્યાન ૬ કાઉસ્સગ, એ છ આભ્યંતર તપ કહેવાય છે.

+ ૧ અણશણ, ૨ ઉણોદરિ, ૩ વૃત્તિસંક્ષેપ, ૪ રસપરિત્યાગ, ૫ કાયકલેશ, ૬ ઇન્દ્રિય પ્રતિસંલિનતા, એ છ બાહ્ય તપ.

† ૧ મનોદંડ, ૨ વચનદંડ, ૩ કાયદંડ, એ ત્રણ દંડ.

* ૧ માયા, ૨ નિદાન, ૩ મિથ્યાદર્શન, એ ત્રણ શલ્ય.

રાખનાર એટલે સમાન દૃષ્ટિવાળા થયા ૯૪ તે મૃગાપુત્ર અપ્રશસ્ત એટલે હિંસાદિક પાપના દ્વારથી નિવૃત્ત થયા, તેથી સર્વ પ્રકારે આશ્રવનાં બારણાં બંધ થયાં અને અધ્યાત્મ ધ્યાનના યોગે કરી ઇંદ્રિયોને દમનાર અને સર્વજ્ઞપ્રણીત સિદ્ધાંતમાં શુભધ્યાનના યોગથી ઉપયોગવંત અથવા શુભઉપશમવાળા થયા ૯૫-૯૬ એ પ્રમાણે જ્ઞાને કરી, ચારિત્રે કરી સમ્યક્ત્વે કરી, તપે કરી, પચીશ ભાવનાએ કરી, અથવા અનિત્ય આદિ બાર ભાવનાએ કરી, નિર્મળ પરિણામે કરી પોતાના આત્માને સમ્યક્ પ્રકારે ભાવતાં ઘણા વર્ષ સુધી સામાન્ય ચારિત્ર પાળીને એક માસનું અણસણ કરીને સર્વોત્તમ-પ્રધાન મોક્ષ ગતિને પામ્યા. ૯૭ એ પ્રકારે જે તત્વના જાણ, પંડિત વિચક્ષણ હોય તે મૃગાપુત્ર ઋષિ, ભોગથી નિવર્ત્યા તેમ નિવર્તે ૯૮ મોટા પ્રભાવવાળા અને મોટા યશવાળા મૃગાપુત્રનું સંસારની અસ્થિરતા દેખાડનાર ઉપદેશરૂપ ભાષણ તથા તેમનું બાર પ્રકારના તપથી પ્રધાન અને ગતિપ્રધાન એટલે મોક્ષ જવાને માટે યોગ્ય આ ચરિત્ર સાંભળીને જે આચરે તે ત્રણ લોકમાં પ્રસિદ્ધ એવી મોક્ષગતિને પામે. ૯૯ ધનને દુઃખનું વધારનાર જાણીને તથા મમત્વને સંસારનું બંધન જાણીને તેમ જ ધન અને મમત્વ, ચોરાદિકના મોટા ભય ઉપજાવનારે જાણીને સુખની પ્રાપ્તિ કરનારૂ તથા મોક્ષ ગુણને લાવનારૂ અને અનંતવીર્ય વગેરે ગુણોને લાવનારૂ એવું ધર્મરત્નનું ધોસરૂ ધારણ કરો. એમ હું કહું છું

ઇતિ અધ્યયનો સમાપ્ત

પદ

મૃગાપુત્ર મુનિરાજ, ધન્ય ધન્ય મૃગાપુત્ર, ટેક૦
વિષયરૂપ વિષધરને છાંડયા, ત્યાગ કર્યું નિજ રાજ-ધન્ય૦
માતા-પિતાને શુભ સમજાવી, ધર્યું તત્ત્વમય તાજ-ધન્ય૦
મૃગજળ સમ આ ભવજળ લાગ્યો, નિષ્ફળ તનસુખ કાજ-ધન્ય૦
શુભ ચરિત્ર આ ભવિ જીવોને, ભવસમુદ્રની પાજ-ધન્ય૦

અથ શ્રી ભક્તામર સ્તોત્ર.

[વસંતતિલકા વૃત્તમ્]

ભક્તામરપ્રણતમૌલિમણિપ્રભાણા-
સુદ્યોતક દલિતપાપતમોવિતાનમ્ ।
સમ્યક્ પ્રણમ્ય જિનપાદયુગં યુગાદા-
વાલમ્બનં ભવજલે પતતા જનાનામ્ ॥ ૧ ॥

ભાવાર્થ :- ભકિત કરનારા દેવો પગે લાગે છે, તે વખતે તેમના નમેલા મુગટની અંદર રહેલા મણિઓની કાન્તિને પણ પ્રકાશ આપનાર, પાપરૂપી અંધકારના સમૂહનો નાશ કરનાર, અને યુગાદિથી સંસારરૂપી સમુદ્રમાં પડેલા માણસોને આશ્રયરૂપ, એવા શ્રી જિનેન્દ્રસ્વામીના બન્ને ચરણને રૂડાપ્રકારે નમસ્કાર કરીને—૧

યઃ સંસ્તુતઃ સકલવાઙ્મયતત્ત્વબોધા—
દુદ્ભૂતબુદ્ધિપટુભિ સુરલોકનાથૈઃ ।
સ્તોત્રૈર્જગત્ત્રિયચિત્તહરૈરુદારૈઃ
સ્તોષ્યે કિલાહમપિ ત પ્રથમં જિનેન્દ્રમ્ (યુગ્મમ્) ॥૨॥

ભાવાર્થ :-તમામ શાસ્ત્રોનુ તત્ત્વ જાણવાથી ઉત્પન્ન થયેલી નિપુણ બુદ્ધિવડે. ત્રણે લોકનુ ચિત્ત હરણ કરે એવા ઉદાર સ્તોત્રથી ઇંદ્ર દેવે પણ જેમની સ્તુતિ કરી છે, એવા પ્રથમ જિનેંદ્ર શ્રી આદિનાથ સ્વામીની હું પણ સ્તુતિ કરીશ ૨ (પ્રથમના આ શ્લોકનુ યુગલ છે)

બુદ્ધયા વિનાઽપિ વિબુધાર્ચિતપાદપીઠ !
સ્તોતું સમુદ્યતમતિર્વિગતત્રપોઽહમ્ ।
બાલ વિહાય જલસંસ્થિતમિન્દુબિમ્બ-
મન્ય ક ઇચ્છતિ જન સહસા ગ્રહીતુમ્ ॥ ૩ ॥

ભાવાર્થ :-જેના પગ મૂકવાના આસનની પણ દેવતાઓએ પૂજા કરેલી છે, એવા હે જિનેંદ્ર ! જેમ કોઈ પણ સમજુ માણસ જળની અંદર પડેલા ચંદ્રના પ્રતિબિંબને એકદમ ગ્રહણ કરવાને ઇચ્છતો નથી, પણ માત્ર બાળક જ ઇચ્છે છે, તેમ મે પણ બુદ્ધિ વિના લજ્જા રહિત થઇને તમારી સ્તુતિ કરવામા પ્રવૃત્તિ કરી છે ૩ (તે ખરેખર બાળચેષ્ટા જેવું જ ગણાય એમ છે.)

વક્તું ગુણાનગુણસમુદ્ર ! શશાંકકાન્તાન્,
કસ્તે ક્ષમ સુરગુરુપ્રતિમોઽપિ બુદ્ધ્યા ।
કલ્પાન્તકાલપવનોદ્ધતનક્રચક્રં,
કો વા તરીતુમલમમ્બુનિધિં ભુજાભ્યામ્ ॥ ૪ ॥

ભાવાર્થ —હે ગુણસમુદ્ર ! સંહારકાળના પવનવડે જેની અંદર મગર આદિ પ્રાણીઓ ઉછળી રહ્યાં છે એવા સમુદ્રને હાથવડે તરવાને કોણ સમર્થ થાય છે ? (અર્થાત્ કોઈ નહિ) તેમ ચંદ્રના જેવા મનોહર તમારા ગુણોને કહેવાને બૃહસ્પતિ જેવા બુદ્ધિમાન પણ ક્યાંથી સમર્થ થાય? (ભાવાર્થ કે એવા પણ સમર્થ ન થાય તો પછી મારી શક્તિ તો તેમાં ક્યાંથી જ ચાલે !) ૪

સોઽહં તથાપિ તવ ભક્તિવશાન્મુનીશ, ।
કર્તું સ્તવં વિગતશક્તિરપિ પ્રવૃત્ત ।
પ્રીત્યાત્મવીર્યમવિચાર્ય મૃગો મૃગેન્દ્રમ્,
નાભ્યેતિ કિં નિજશિશો પરિપાલનાર્થમ્ ॥ ૫ ॥

ભાવાર્થ —હે મુનિશ્વર ! એ પ્રમાણે હું તમારી સ્તુતિ કરવામાં અશક્ત છુ, છતા પણ તમારી ભક્તિને આધિન થઈને જેમ મૃગપણ પોતાના બાળકની પ્રીતિની આધિન થઇને તેનું રક્ષણ કરવાને પોતાના બળનો વિચાર છોડી દઇને પણ (પોતે તેના સાગ્રુ થવાને અશક્ત છતાં પણ) સિંહની સામે થાય છે, તેમ હું પણ (મારી શક્તિનો વિચાર તજી દઇને) તમારી સ્તુતિ કરવાને પ્રવૃત્ત થયો છુ ૫

અલ્પશ્રુત શ્રુતવતાં પરિહાસધામ,
ત્વદ્ભક્તિરેવ મુખરીકુરુતે બલાન્મામ્ ।
યત્કોકિલ કિલ મધૌ મધુર વિરૌતિ
તચ્ચારુચારુચામ્રકલિકાનિકરૈકહેતુ ॥ ૬ ॥

ભાવાર્થ : જેમ ચૈત્ર માસને વિષે આંબાના મોરના પ્રભાવથી કોયલ મધુર શબ્દો ઉચ્ચારે છે, તેમ મને પણ, હું થોડું ભણનાર [મૂર્ખ] અને શાસ્ત્રોના (વિદ્વાનોના) હાસ્યનું પાત્ર છતાં તમારી ભક્તિ (ના પ્રભાવથી) જ બળાત્કારથી બોલાવે છે ૬ (આ સ્તુતિ કરવામાં પ્રવૃત્ત કરે છે)

ત્વત્સંતવેન ભવસતતિસન્નિબદ્ધં
પાપ ક્ષણાત્ક્ષણમુપૈતિ શરીરભાજામ્ ।
આક્રાંતલોકમલિનીલમશેષમાશુ
સૂર્યાંશુભિન્નમિવ શાર્વરમધકારમ્ ॥ ૭ ॥

ભાવાર્થ :– જેમ સૂર્યના પ્રકાશથી, રાત્રિને વિષે વ્યાપેલું **ભ્રમરના** જેવું કાળુ અધારું તત્કાળ નાશ પામે છે, તેમ જ તમારી સ્તુતિ કરવાથી, દેહધારીઓનાં, જન્મપરપરાનાં બાંધેલા તમામ પાપો ક્ષણમાત્રમાં નાશ પામે છે. ૭

મત્વેતિ નાથ તવ સંસ્તવન મયેદ–
મારાભ્યતે તનુધિયાપિ તવ પ્રભાવાત્ ।
ચેતો હરિષ્યતિ સતાં નલિનીદલેષુ
મુક્તાફલદ્યુતિમુપૈતિનનૂબિંદુઃ ॥ ૮ ॥

ભાવાર્થ :– અને એ પ્રમાણે સમજીને, જો કે હું અલ્પ બુદ્ધિવાળો છુ, તોપણ તમારી આ સ્તુતિ કરવાનો આરભ કરું છુ, તે જેમ કમળ-પત્રની અદર પડેલુ પાણીનુ ટીપું, કમળપત્રના પ્રભાવથી મોતીના જેવી શોભા પામે છે, તેમ જ આ સ્તોત્ર પણ તમારા પ્રભાવથી સજ્જનોના મનનુ હરણ કરશે ૮ (એવા શોભાયમાન–પ્રીતિ ઉપજાવનાર–થશે)

આસ્તાં તવ સ્તવનમસ્તસમસ્તદોષં,
ત્વત્સકથાઽપિ જગતાં દુરિતાનિહન્તિ ।
દૂરે સહસ્રકિરણ કુરુતે પ્રભૈવ,
પદ્માકરેષુ જલજાનિ વિકાશભાંજિ ॥ ૯ ॥

ભાવાર્થ :– જેમ સૂર્ય ઘણે છેટે રહ્યો છે, તોપણ તેનાં કિરણો વડે જ સરોવરને વિષે રહેલા કમળો પ્રફુલ્લિત થાય છે, તેમ જ સર્વ પાપોનો નાશ કરનારુ તમારુ સ્તવન ભલે દૂર હો, પણ તમારી કથા માત્ર લોકનાં પાપોનો નાશ કરે છે। ૯

નાત્યદ્ભુત ભુવનભૂષણભૂત ભૂતનાથ।
ભૂતૈર્ગુણૈર્ભુવિ ભવન્તમભિષ્ટુવન્ત ।

तुल्या भवन्ति भवतो ननु तेन किं वा,
भूत्याश्रित य इह नात्मसम करोति ॥ १० ॥

भावार्थ :– हे भुवनभूषण ! हे भूतनाथ ! तमारा अने सत्य गुणो वडे करीने तमारी स्तुति करनार, आ लोकमां ज तमारा सरखो थाय, एमा विशेष आश्चर्य शु छे ? केमके लोकमां पण जेनो आश्रय करीने रहे छे, ते तेने सपत्तिवडे पोताना समान नथी करतो शु ? करे छे ज १०

दृष्ट्वा भवन्तमनिमेषविलोकनीय
नान्यत्र तोषमुपयाति जनस्य चक्षु ।
पीत्वा पय शशिकरद्युतिदुग्धसिन्धोः ।
क्षार जल जलनिधेरशितु क इच्छेत् ? ॥ ११ ॥

भावार्थ :– हे भगवान ! एकी नजरे जोई रहेवा योग्य आपनुं स्वरूप (एकवार) जोया पछी, माणसना नेत्र बीजे ठेकाणे सतोष पामतां–करतां–नथी, केमके चद्रना किरण जेवुं उज्जवळ क्षिरसागरनुं दूध पीधा पछी जळना समुद्रना खारा पाणीने पीवाने कोण इच्छे छे? कोइ नहि।११।

यै शान्तरागरुचिभि परमाणुभिस्त्व
निर्मापितस्त्रिभुव नैकललामभूत !
तावन्त एव खलु तेऽप्यणव पृथिव्या
यत्ते समानमपर नहि रूपमस्ति ॥ १२ ॥

भावार्थ – हे त्रण भुवनने विषे एक ज मात्र आभूषणरूप! जे शातरागनी छायाना पर माणु ओवडे आ र निर्माएला छो, ते परमाणु आ पृथ्वीने विषे तेटलां ज हतामी तमारा समान बीजानुं रूप ज नथी। १२

वक्त्र क्व ते सुरनरोरगनेत्रहारि,
नि शेषनिर्जित ं जगत्त्रितयो पमानम
बिम्ब कलकमलिन क्व निशाकरस्य
यद्वासरे भवति पाण्डुपलाशकल्पम् । ॥ १३ ॥

ભાવાર્થ :— દેવતાઓ, મનુષ્યો અને નાગ પ્રમુખના નેત્રોનું હરણ કરનાર એવું; અને ત્રણે જગતને વિષે રહેલા ચંદ્ર કમળ આદિક ઉપમાનને જીતનારુ એવું તમારુ મુખ કયાં? અને દિવસને વિષે ખાખરાના પાનના જેવું ફીકુ પડી જનારુ એવું; તેમ જ વળી કલંકવાળુ, એવુ ચંદ્રમાનુ બિંબ, તે કયાં? ૧૩

સમ્પૂર્ણમણ્ડલશશાંકકલાકલાપ—
શુભ્રા ગુણાસ્ત્રિભુવનં તવ લંઘયન્તિ ।
યે સંશ્રિતાસ્ત્રિજગદીશ્વર! નાથમેકં,
કસ્તાન્નિવારયતિ સંચરતો યથેષ્ટમ્ ॥ ૧૪ ॥

ભાવાર્થ —સંપૂર્ણ ચંદ્રની કાન્તિ જેવા તમારા ઉજ્જવળ ગુણો, ત્રણે જગતને ઉલ્લંઘન કરીને વ્યાપી રહ્યા છે, કેમકે ત્રણે જગતના આપ એકલા જ સ્વામી છો, તેથી તમારો આશ્રય કરીને રહેલા તે ગુણોને, ઇચ્છા પ્રમાણે વર્તતાં કોણ અટકાવી શકે એમ છે? ૧૪

ચિત્રં કિમત્ર યદિ તે ત્રિદશાંગનાભિ—
ર્નીતં મનાગપિ મનો ન વિકારમાર્ગમ્ ।
કલ્પાન્તકાલમરુતા ચલિતાચલેન,
કિં મન્દરાદ્રિશિખરં ચલિતં કદાચિત્? ॥ ૧૫ ॥

ભાવાર્થ :— હે પ્રભુ! દેવાંગનાઓ તમારા મનમાં કિંચિત્ માત્ર પણ વિકાર (કામવિકાર) લાવી શકી નહિ, તેમાં શું આશ્ચર્ય છે? કેમકે સંહારકાળના પવનથી તમામ પર્વતો ડોલે છે, તોપણ મેરૂ પર્વતનુ શિખર કદાપિ ડોલે છે શું? (નહીં જ) ૧૫

નિર્ધૂમવર્તિરપવર્જિતતૈલપૂરઃ
કૃત્સ્નં જગત્ત્રયમિદં પ્રકટીકરોષિ ।
ગમ્યો ન જાતુ મરુતાં ચલિતાચલાનાં
દીપોઽપરસ્ત્વમસિ નાથ! જગત્પ્રકાશઃ ॥ ૧૬ ॥

ભાવાર્થ — હે નાથ! જેની અંદરથી ધુમાડો નીકળતો નથી, જેને દીવેટની જરૂર નથી, અને તેલની પણ જરૂર નથી, જે આ સમગ્ર ત્રણે જગતને પ્રકાશિત કરે છે અને પર્વતોને પણ ડોલાવી

નાખે એવો પવન પણ જેની પાસે જઈ શકતો નથી; એવા વિલક્ષણ દીપ રૂપે આ જગતને વિષે તું પ્રકાશે છે ૧૬

> નાસ્ત કદાચિદુપયાસિ ન રાહુગમ્ય.
> સ્પષ્ટીકરોષિ સહસા યુગપજ્જગન્તિ ।
> નામ્ભોધરોદરનિરુદ્ધમહાપ્રભાવ
> સૂર્યાતિશાયિમહિમાઽસિ મુનીન્દ્ર ! લોકે ॥ ૧૭ ॥

ભાવાર્થઃ– હે મુનીંદ્ર ! જગતને વિષે તમે સૂર્યના કરતાં પણ વધારે મહિમાવાન્ છો ! (સૂર્યની પેઠે) રાહુ તમને ઘેરી શકતો નથી, તમે કદી પણ અસ્ત પામતા નથી, મેઘ તમારા પ્રભાવનો અવરોધ કરી શકતો નથી, અને એકે કાળે તમો ત્રણે જગતને પ્રકાશિત કરો છો, (તેથી સૂર્યના કરતાં પણ તમે અધિક મહિમાવાન્ છો, એ સ્પષ્ટ જ છે ૧૭

> નિત્યોદયં દલિતમોહમહાન્ધકાર
> ગમ્યં ન રાહુવદનસ્ય ન વારિદાનામ્ ।
> વિભ્રાજતે તવ મુખાબ્જમનલ્પકાન્તિ ।
> વિદ્યોતયજ્જગદપૂર્વશશાઙ્કબિમ્બમ્ ॥ ૧૮ ॥

ભાવાર્થ –જેનો ઉદય હમેશાં છે, જેણે મોહરૂપી અંધારાનો નાશ કરેલો છે જેનો રાહુથી ગ્રાસ થઈ શકતો નથી, જેને મેઘ પણ ઘેરી શકતો નથી, તેમ જ જેની કાંતિ કદી પણ ઓછી થતી નથી, એવું તમારૂં મુખકમળ જગત્‌ને વિષે અપૂર્વ ચંદ્રબિંબની પેઠે શોભી રહે છે ૧૮

> કિં શર્વરીષુ શશિનાઽન્હિ વિવસ્વતા વા ।
> યુષ્મન્મુખે દુદલિતેષુ તમસ્સુ નાથ ! ॥
> નિષ્પન્નશાલિવનશાલિનિ જીવલોકે
> કાર્યં કિયજ્જલધરૈર્જલભારનમ્રૈ ! ॥ ૧૯ ॥

ભાવાર્થઃ– હે નાથ ! તમારા મુખરૂપી ચંદ્રમાથી જ્યારે અંધકારનો નાશ થાય છે ત્યાર પછી રાત્રિને વિષે ઊગતા ચંદ્રમાનું શું કામ છે ? તેમ જ દિવસે ઉદય પામતા સૂર્યનું પણ શું કામ છે ? કેમકે શાલાપમાને કુ વરતું ધાન્ય પાકી ચૂક્યા પછી, આકાશમાં ચઢી આવેલા વરસાદનું શું

પ્રયોજન રહે છે ? (ભાવાર્થ કે તે જેમ નિરર્થક છે તેમ જ સૂર્ય, ચંદ્ર પણ તમારા મુખના પ્રકાશ આગળ નિરર્થક જ છે !) ૧૯

જ્ઞાનં યથા ત્વયિ વિભાતિ કૃતાવકાશં,
નૈવં તથા હરિહરાદિષુ નાયકેષુ ।
તેજ. સ્ફુરન્મણિષુ યાતિ યથા મહત્ત્વ,
નૈવ તુ કાચશકલે કિરણાકુલેઽપિ ॥ ૨૦ ॥

ભાવાર્થ – હે પ્રભુ ! તમારા વિષે જ્ઞાન જેવી રીતે યથાવકાશથી શોભી રહે છે, તેવું હરિ, હર ઇત્યાદિક દેવોને વિષે શોભતું નથી જ કેમકે પ્રકાશમાન રત્નોના સમૂહને વિષે જેવુ તેજનુ પ્રાબલ્ય ભાસે છે, તેવું કાચના ચળકતા કટકાને વિષે પણ જણાતું નથી જ. ૨૦

મન્યે વર હરિહરાદય એવ દૃષ્ટા,
દૃષ્ટેષુ યેષુ હૃદય ત્વયિ તોષમેતિ ।
કિં વીક્ષિતેન ભવતા ભુવિ યેન નાન્યઃ
કશ્ચિન્મનો હરતિ નાથ ! ભવાન્તરેઽપિ ॥ ૨૧ ॥

ભાવાર્થ – હે સ્વામી ! હરિ, હર ઇત્યાદિક દેવો (મારી) દૃષ્ટિએ પડયા તે સારુ જ થયુ છે કેમકે તેમને દીઠાથી મારુ હૃદય તમારે વિષે જ (તે સર્વેને દીઠાથી અને તે સર્વેથી તમે શ્રેષ્ઠ છો એમ જાણ્યાથી) સંતોષ પામે છે આ લોકમાં તમને જેવાથી શુ થયુ છે ? (તો એટલું જ કહેવાનુ છે કે) ભવાન્તરને વિષે પણ અન્ય કોઇ દેવ મારું મન હરણ કરી શકનાર નથી. ૨૧

સ્ત્રીણાં શતાનિ શતશો જનયન્તિ પુત્રાન્
નાન્યા સુત ત્વદુપમ જનની પ્રસૂતે ।
સર્વા દિશો દધતિ ભાનિ સહસ્રરશ્મિં
પ્રાચ્યેવ દિગ્જનયતિ સ્ફુરદશુજાલમ્ ॥ ૨૨ ॥

ભાવાર્થ – જેમ તારાઓના સમૂહોને સર્વે દિશાઓ ધારણ કરે છે, પણ તેજસ્વી સૂર્યને તો માત્ર પૂર્વદિશા જ જન્મ આપે છે, તેમ જ સેકડા સ્ત્રીઓ ઘણાએ પુત્રોને જન્મ આપે છે, છતાં તમારા સમાન પુત્રને તો બીજી કોઇ જનેતા (સ્ત્રી) ઉત્પન્ન કરતી જ નથી ! ૨૨

ત્વામનન્તિ મુનય પરમ પુમાંસ-
માદિત્યવર્ણમમલ તમસઃ પુરસ્તાત્ ।
ત્વામેવ સમ્યગુપલભ્ય જયન્તિ મૃત્યુ
નાન્ય. શિવ શિવપદસ્ય મુનીન્દ્ર! પન્થા ॥ ૨૩ ॥

ભાવાર્થઃ– હે મુનીંદ્ર! તમને મુનિઓ પરમ પુરૂષ માને છે, અને તમે અંધકાર આગળ નિર્મળ સૂર્ય જેવા છો, વળી તમને રૂડે પ્રકારે પામવાથી (જાણવાથી) મૃત્યુને પણ જીતી શકાય છે અને (એ કારણથી) તમારા સિવાય બીજો (કોઇપણ) મોક્ષ (મુક્તિ) પામવાનો કલ્યાણકારક માર્ગ નથી જ! ૨૩

ત્વામવ્યય વિભુમચિન્ત્યમસખ્યમાદ્ય
બ્રહ્માણમીશ્વરમનન્તમનગકેતુમ્ ।
યોગીશ્વર વિદિતયોગમનેકમેક
જ્ઞાનસ્વરૂપમમલ પ્રવદન્તિ સન્ત ॥ ૨૪ ॥

ભાવાર્થઃ– હે પ્રભુ! તમને અવ્યય. વિભુ, અચિંત્ય, અસંખ્ય, આદ્ય, બ્રહ્મા, ઇશ્વર, અનત અનગ-કેતુ યોગીશ્વર, યોગને જાણનાર, અનેક, અને એક, એવી રીતે સત્પુરુષો અનેક વિશેષણોથી જ્ઞાનના સાક્ષાત્ સ્વરૂપ રૂપે અને વળી નિર્મળ પણ કહે છે! ૨૪

બુદ્ધસ્ત્વમેવ વિબુધાર્ચિતબુદ્ધિબોધાત
ત્વ શકરોઽસિ ભુવનત્રયશકરત્વાત ।
ધાતાઽસિધીર! શિવમાર્ગવિધિવિધાનાત્
વ્યક્ત ત્વમેવ ભગવન્ પુરુષોત્તમોઽસિ ॥ ૨૫ ॥

ભાવાર્થ – હે વિબુધાર્ચિત! તમે બુદ્ધિનો બોધ કરો છો તેથી બુદ્ધ જ છો. તમે ત્રણે જગતનું કલ્યાણ કરનાર છો તેથી શકર રૂપે જ છો અને કલ્યાણકારક માર્ગના વિધિને ધારણ કરનારા-જાણનારા છો તેથી તેમ જ ધાતા છો અને હે ભગવન્ તમે સ્પષ્ટ પુરુષોત્તમ એટલે નારાયણ રૂપ છો. ૨૫

તુભ્ય નમસ્ત્રિભુવનાર્તિહરાય નાથ,
તુભ્ય નમ. ક્ષિતતલામલભૂષણાય ।

તુભ્ય નમસ્ત્રિજગતઃ પરમેશ્વરાય,
તુભ્ય નમો જિન ! ભવોદધિશોષણાય ॥ ૨૬ ॥

ભાવાર્થ:- હે નાથ ! ત્રણે જગતની પીડાને હરણ કરનાર આપને મારા નમસ્કાર હો ! પૃથ્વીના તળ ઉપર અમલ-નિર્મળ-ભૂષણ રૂપ આપને મારા નમસ્કાર હો ! વળી ત્રૈલોકના પરમેશ્વર એવા આપને મારા નમસ્કાર હો ! હે જિન ! આ સંસાર રૂપ સાગરનુ શોષણ કરનાર-નહીં સરખો કરી દેનાર-આપને મારા નમસ્કાર હો ! ૨૬

કો વિસ્મયોઽત્ર યદિ નામ ગુણૈરશેષૈ-
સ્ત્વં સંશ્રિતો નિરવકાશતયા મુનીશ! ।
દોષૈરુપાત્તવિવિધાશ્રયજાતગર્વૈ,
સ્વપ્નાન્તરેઽપિ ન કદાચિદપીક્ષિતોઽસિ ॥ ૨૭ ॥

ભાવાર્થ:- હે મુનીંદ્ર તમામ ગુણો જ તમારામાં પરિપૂર્ણ રીતે આશ્રય કરીને રહેલા છે, તેમા શુ આશ્ચર્ય છે ! કેમકે અનેક સ્થળે આશ્રય મળવાથી જેમને ગર્વ ઉત્પન્ન થએલો છે, એવા દોષોએ તો તમને સ્વપ્નાતરે-સ્વપ્નમા-પણ જોયેલા જ નથી ! (ભાવાર્થ કે તમારામાં ગુણ સિવાય દોષ બિલકુલ છે જ નહી) ૨૭

ઉચ્ચૈરશોકતરુસંશ્રિતમુન્મયૂખ-
માભાતિ રૂપમમલં ભવતો નિતાન્તમ્ ।
સ્પષ્ટોલ્લસત્કિરણમસ્તતમોવિતાનં
બિમ્બં રવેરિવ પયોધરપાર્શ્વવર્તિ ॥ ૨૮ ॥

ભાવાર્થ – હે જિનેશ્વર ! જેમ મેઘના સમીપમા રહીને, અંધકારનો નાશ કરીને, અને સ્પષ્ટ ઊંચા કિરણો પ્રસારીને, સૂર્ય શોભી રહે છે, તેમ જ અશોકવૃક્ષની નીચે રહેલુ આપનુ સ્વરૂપ (પાપરૂપી અંધકારનો નાશ કરીને અને) ઊંચા કિરણ પ્રસારીને, અત્યંત નિર્મળ શોભી રહે છે ૨૮

સિંહાસને મણિમયૂખશિખાવિચિત્રે
વિભ્રાજતે તવ વપુ કનકાવદાતમ્ ।

બિમ્બ વિયદ્વિલસદંશુલતાવિતાન
તુઙ્ગોદયાદ્રિશિરસીવ સહસ્રરશ્મેઃ ॥ ૨૯ ॥

ભાવાર્થ – જેવી રીતે ઊંચા ઉદયાચળ પર્વતના ઉપર, આકાશને વિષે પ્રકાશમાન કિરણો રૂપી લતાઓના સમૂહવડે, સૂર્યનું બિંબ શોભે છે, તેવી જ રીતે હે જિનેદ્ર ! મણિઓના કિરણોની પંક્તિઓવડે કરીને વિચિત્ર દેખાતા સિંહાસનને વિષે, સુવર્ણ જેવું મનોહર આપનું શરીર અત્યંત શોભે છે ૨૯

કુન્દાવદાતચલચામરચારુશોભં,
વિભ્રાજતે તવ વપુઃ કલધૌતકાન્તમ્ ।
ઉદ્યચ્છશાંકશુચિનિર્ઝરવારિધાર–
મુચ્ચૈસ્તટં સુરગિરેરિવ શાતકૌમ્ભમ્ ॥ ૩૦ ॥

ભાવાર્થ – જેમ ઉદય પામેલા ચંદ્રમાના જેવી નિર્મળ પાણીના ઝરણની ધારાઓ વડે મેરુપર્વતનું સુવર્ણમય ઊંચુ શિખર શોભી રહે છે, તેમ મોગરાના પુષ્પ જેવા ધોળા વીંઝાતા (ઢરતા) ચામરો વડે, સોનાના જેવું મનોહર આપનું શરીર શોભી રહે છે ૩૦

છત્રત્રયં તવ વિભાતિ શશાંકકાન્ત–
મુચ્ચૈઃ સ્થિતં સ્થગિતભાનુકર પ્રતાપમ્ ।
મુક્તાફલપ્રકરજાલવિવૃદ્ધશોભમ્
પ્રખ્યાપયત્ત્રિજગતઃ પરમેશ્વરત્વમ્ ॥ ૩૧ ॥

ભાવાર્થ – હે ભગવન્ ! (તારા સહિત) ચંદ્રના જેવા મનોહર, સૂર્યનાં કિરણના તાપનું નિવારણ કરનાર, અને મોતીઓના સમૂહની રચનાથી શોભાયમાન, એવા તમારા ઉપર રહેલાં તમારાં ત્રણ છત્રો શોભી રહ્યાં છે, તે જાણે તમારુ ત્રણે જગતનું અધિપતિપણું જ જાહેર કરતાં હોય તેમ શોભે છે નહીં શુ ? ૩૧

ગમ્ભીરતારરવપૂરિતદિગ્વિભાગ—
સ્ત્રૈલોક્યલોકશુભસઙ્ગમભૂતિદક્ષઃ ।
સદ્ધર્મરાજજયઘોષણઘોષકઃ સન્
ખે દુન્દુભિર્ધ્વનતિ તે યશસઃ પ્રવાદી ॥ ૩૨ ॥

ભાવાર્થ:– ઊંચા અને ગંભીર શબ્દવડે જેણે દિશાઓના વિભાગો પૂરી લીધા છે ત્રણે જગતના લોકોને શુભ સમાગમની સંપત્તિ આપવામાં જે કુશળ છે અને સત્યધર્મના રાજાના જયના શબ્દને જે જાહેર કરે છે, એવો તમારો જે દુંદુભિ તે આકાશને વિષે ગર્જના કરી રહ્યો છે ! ૩૨

મંદારસુંન્દરનમેરુસુપારિજાત–
સન્તાનકાદિકુસુમોત્કરવૃષ્ટિરુદ્ધા ।
ગન્ધોદબિન્દુશુભમન્દમરુત્પ્રપાતા
દિવ્યા દિવઃ પતતિ તે વચસાં તતિર્વા ॥ ૩૩ ॥

ભાવાર્થ:– મંદાર, સુંદર નમેરુ, પારિજાત, અને સંતાનક ઇત્યાદિ વૃક્ષોનાં ફૂલોની જે દિવ્ય વૃષ્ટિ, સુગંધીદાર પાણીનાં બિંદુઓ વડે શીતળ અને મંદવાયુએ પ્રેરાયેલી, સ્વર્ગમાંથી ઘણી જ પડે છે, તે જાણે તમારા ભાષણની દિવ્યમાળા જ પડતી હોય, નહી શું ! ૩૩

શુમ્ભત્પ્રભાવલયભૂરિવિભા વિભોસ્તે,
લોકત્રયદ્યુતિમતાં દ્યુતિમાક્ષિપન્તી ।
પ્રોદ્યદ્દિવાકરનિરન્તરભૂરિસંખ્યા
દીપ્ત્યા જયત્યપિ નિશામપિ સોમસૌમ્યામ્ ॥ ૩૪ ॥

ભાવાર્થ :– હે વિભુ ! શોભાયમાન છે પ્રભામંડળ જેનું, એવી ઘણી જ તેજસ્વી તમારી કાન્તિ ! ત્રણે જગતના તેજસ્વી પદાર્થોનુ તેજ ઝાંખુ પાડે છે–જીતે છે–આક્ષેપ કરે છે તે તમારી કાન્તિ, અસંખ્ય સૂર્યના સરખી તેજસ્વી હોવા છતા, ચંદ્રના જેવી શીતળ પ્રભાથી રાત્રીને પણ જીતે છે ! ૩૪

સ્વર્ગાપવર્ગગમમાર્ગવિમાર્ગણેષ્ટ
સદ્ધર્મતત્ત્વકથનૈકપટુસ્ત્રિલોકયાં ।
દિવ્યધ્વનિર્ભવતિ તે વિશદાર્થ સર્વ–
ભાષાસ્વભાવપરિણામગુણૈપ્રયોજ્ય ॥ ૩૫ ॥

ભાવાર્થ :– સ્વર્ગ અને મોક્ષનો માર્ગ બતાવવામાં ઇષ્ટ, તેમ જ ત્રણે લોકને વિષે સત્યધર્મનુ તત્ત્વ કહેવામાં જે એક જ માત્ર

નિપુણ છે, એવો તમારો જે દિવ્યધ્વનિ તે નિર્મળ અર્થવાળો હોવાથી સર્વ ભાષાના સ્વભાવના ગુણને પામીને (સર્વત્ર) થાય છે ૩૫

ઉન્નિદ્રહેમનવપઙ્કજપુઞ્જકાન્તી-
પર્યુલ્લસન્નખમયૂખશિખાભિરામૌ ।
પાદૌ પદાનિ તવ યત્ર જિનેન્દ્ર ! ધત્ત
પદ્માનિ તત્ર વિબુધાઃ પરિકલ્પયન્તિ ॥ ૩૬ ॥

ભાવાર્થ :– હે જિનેન્દ્ર ! સુવર્ણના નવાં ખીલેલા કમળોના સમૂહની કાંતિ જેવા પ્રસરી રહેલા નખોનાં કિરણોની પંક્તિ વડે જે સુંદર દેખાય છે, એવા તમારા પગો, પૃથ્વી ઉપર જ્યાં જ્યાં ડગલાં ભરે છે, (તમે જ્યાં જ્યાં વિચરો છો) તે ઠેકાણે દેવતાઓ કમળની કલ્પના–રચના–કરે છે ૩૬

ઇત્થં યથા તવ વિભૂતિરભૂજ્જિનેન્દ્ર !
ધર્મોપદેશનવિધૌ ન તથા પરસ્ય ।
યાદૃક્ પ્રભા દિનકૃતઃ પ્રહતાન્ધકારા
તાદૃક્કુતો ગ્રહગણસ્ય વિકાશિનોઽપિ ॥ ૩૭ ॥

ભાવાર્થ :– હે જિનેન્દ્ર ! એ પ્રકારની (પાછળ જણાવેલા અષ્ટ પ્રાતિહાર્યની) તમને જે જે સંપત્તિઓ ધર્મના ઉપદેશ કરતી વખતે (સમવસરણમાં) થઇ, તે પ્રમાણે અન્યને (હરિહરાદિ પર ધર્મના દેવોને કદી પણ) થઇ, નથી. (તે યોગ્ય જ છે) કેમકે અંધકારનો સમૂળ નાશ કરનાર સૂર્યની જેવી પ્રભા છે તેવી પ્રકાશ પામેલા ગ્રહોની પણ ક્યાંથી જ હોય ? ૩૭

શ્ચ્યોતન્મદાવિલવિલોલકપોલમૂલ-
મત્તભ્રમદ્ભ્રમરનાદવિવૃદ્ધકોપમ્ ।
ઐરાવતાભમિભમુદ્ધતમાપતન્તં
દૃષ્ટ્વા ભયં ભવતિ નો ભવદાશ્રિતાનામ્ ॥ ૩૮ ॥

ભાવાર્થ :– જેનું ગંડસ્થળ ઝરતા મદવડે કરીને ખરડાએલ છે, વળી જે માથું ધુણાવ્યા કરે છે અને તેની આજુબાજુ ભમતા ઉંમત્ત ભમરાઓના ગુંજારવ વડે, જેનો કોપ વૃદ્ધિને પામેલો છે,

વળી જે ઉદ્ધત ઐરાવત જેવો છે, એવો હાથી પણ જો (કદાચ) સામો આવે, તોપણ તેને દેખીને તમારો જે આશ્રિત હોય છે તેને ભય ઉપજતો નથી. ૩૮

ભિન્નેભકુમ્ભગલદુજ્જવલશોણિતાક્ત-
મુક્તાફલપ્રકરભૂષિતભૂમિભાગઃ ।
બદ્ધક્રમઃ ક્રમગતં હરિણાધિપોઽપિ
નાક્રામતિ ક્રમયુગાચલસંશ્રિત તે ॥ ૩૯ ॥

ભાવાર્થ :- જેણે હાથીઓના કુંભસ્થળ છેદીને, તેમાંથી ગળતાં ઉજ્જવળ અને લોહીથી ખરડાએલા મોતી વડે પૃથ્વી શોભાવી છે, એવા બળવાન દોડતા સિંહની દોટમા જે માણસ આવી પડ્યો હોય, તે પણ જો તમારા ચરણ રૂપી પર્વતનો આશ્રય લે, તો તેને તેવો સિંહ પણ (મારી શકતો નથી) આક્રમણ કરી શકતો નથી-પંજામા લઇ શકતો નથી. ૩૯

કલ્પાન્તકાલપવનોદ્ધતવહ્નિકલ્પ
દાવાનલ જ્વલિતમુજ્જવલમુત્સ્ફુલિંગમ્ ।
વિશ્વ જિઘત્સુમિવ સમ્મુખમાપતન્ત
ત્વન્નામકીર્ત્તનજલ શમયત્યશેષમ્ ॥ ૪૦ ॥

ભાવાર્થ :- જો પ્રલયકાળના પવનથી ઉદ્ધત થયેલા અગ્નિ જેવો, જેની અંદરથી ઘણા ઓઢા (તણખા) ઊડે છે એવો, અને ઘણા જ પ્રકાશવાળો એવો દાવાનળ-વનનો અગ્નિ, જાણે જગતને બાળી નાખવાની જ ઇચ્છા કરતો હોય નહિ ! તેમ જોરમા સળગતો સળગતો સન્મુખ આવે, તો તેને પણ તમારા નામનું કીર્તન રૂપી-તમારું સ્તવન રૂપી-જળ અશેષ સમાવી દે છે, સમગ્ર બુઝાવી નાખે છે.

રક્તેક્ષણં સમદકોકિલકણ્ઠનીલ
ક્રોધોદ્ધત ફણિનમુત્ફણમાપતન્તમ્ ।
આક્રામતિ ક્રમયુગેન નિરસ્તશંક-
સ્ત્વન્નામનાગદમની હૃદિ યસ્ય પુંસ ॥ ૪૧ ॥

ભાવાર્થ – લાલચોળ આંખોવાળો, મદોન્મત્ત કોયલના કંઠ (ગળુ) જેવો કાળો, અને કોપે કરીને ઉદ્ધત, (છ છેડામેલો) એવો સર્પ ફેણ કરીને સામો ધસી આવતો હોય તેને પણ જે માણસની પાસે તમારા નામરૂપી નાગદમની (સર્પનું દમન કરનાર ઔષધી) હોય છે, તે માણસ નિશંકપણે ઓળગી જાય છે। (ભાવાર્થ કે એવો સાપ પણ તમારા ભક્તને કરડી શકતો નથી.) ૪૧

વલ્ગત્તુરંગગજગર્જિતભીમનાદ–
માજૌ બલં બલવતામપિ ભૂપતીનામ્ ।
ઉદ્યદ્દિવાકરમયૂખશિખાપવિદ્ધં
ત્વત્કીર્તનાત્તમ ઇવાશુ ભિદામુપૈતિ ॥ ૪૨ ॥

ભાવાર્થ – જેની અંદર ઘોડાઓ કૂદી રહ્યા છે અને હાથીઓની ગર્જનાના ભયાનક શબ્દો થઇ રહ્યા છે, એવા રણને વિષે રહેલા બળવાન ભૂપતિના સૈન્યને પણ, જેમ ઉદય પામેલા સૂર્યનાં કિરણોની શિખાઓ વડે, અંધકારનો નાશ કરી શકાય છે, તેમ જ તમારા કીર્તનથી ભેદી શકાય છે। (ભાવાર્થ કે તમારી ભક્તિથી એવું સૈન્ય પણ જીતી શકાય છે) ૪૨

કુંતાગ્રભિન્નગજશોણિતવારિવાહ–
વેગાવતારતરણાતુરયોધભીમે ।
યુદ્ધે જયં વિજિતદુર્જયજેયપક્ષા–
સ્ત્વત્પાદપંકજવનાશ્રયિણો લભન્તે ॥ ૪૩ ॥

ભાવાર્થ – ભાલાઓની અણીઓ વડે છેદાઇ ગયેલા હાથીઓના રૂધિરનો પ્રવાહ જ્યાં આગળ વહે છે અને જ્યાં તે પ્રવાહની અંદર યોદ્ધાઓ તરવામાં આતુર થઇ ગયેલા છે એવા ભયાનક યુદ્ધને વિષે, જેને તમારા ચરણકમળરૂપી વનનો આશ્રય હોય છે, તેઓ અજીત શત્રુઓને પણ જીતી શકે છે ૪૩

અમ્ભોનિધૌ ક્ષુભિતભીષણનક્રચક્ર–
પાઠીન પીઠભયદોલ્વણવાડવાગ્નૌ ।

રંગત્તરગશિખરસ્થિતયાનપાત્રા-
સ્રાસ વિહાય ભવત: સ્મરણદ્વ્રજન્તિ ॥ ૪૪ ॥

ભાવાર્થ – ભયંકર મગરમચ્છ આદિ નક્રચક્ર જળચર જંતુઓ જેની અંદર ઊછળી રહ્યા છે અને ભયાનક વાડવાગ્નિ જેની અંદર અતિશય પ્રજ્વલિત થઈ રહ્યો છે, તથા મોટાં મોટાં મોજાઓ જેની અંદર ઊછળી રહ્યાં છે, એવા તોફાની સમુદ્રની અંદર જે વહાણો (વહાણની અંદરના મનુષ્યો) આવી પડેલા હોય છે, તે પણ તમારા સ્મરણથી નિર્ભયપણે જઇ શકે છે ! (સમુદ્રમા જોખમાયા સિવાય રહી શકે છે.) ૪૪

ઉદ્ભૂતભીષણજલોદરભારભુગ્ના:,
શોચ્યા દશામુપગતાશ્ચ્યુતજીવિતાશા ।
ત્વત્પાદપંકજરજોઽમૃતદિગ્ધદેહા
મર્ત્યા ભવન્તિ મકરધ્વજતુલ્યરૂપા: ॥ ૪૫ ॥

ભાવાર્થ :– ભયંકર જળોદર રોગના ભારથી નમી ગએલા અને તેથી કરીને જેમણે જીવતરની આશા છોડી દીધી છે, એવી મહા દુ:ખદ અવસ્થાને જેઓ પામેલા હોય છે, તેઓ પણ તમારા ચરણકમળની રજરૂપી અમૃતનું જો પોતાના શરીરને લેપન કરે તો [રોગથી રહિત થઈને] કામદેવ જેવા સુંદર શરીરવાળા થાય છે ! ૪૫

આપાદકંઠમુરુશૃંખલવેષ્ટિતાંગાં,
ગાઢં બૃહન્નિગડકોટિનિઘૃષ્ટજંઘા ।
ત્વન્નામમન્ત્રમનિશં મનુજા સ્મરન્ત,
સદ્ય સ્વયં વિગતબન્ધભયા ભવન્તિ ॥ ૪૬ ॥

ભાવાર્થ – પગથી તે ગળાસુધી જડેલી બેડીઓવડે જેના અંગ વિંટાઇ ગયા છે, અને–તે મોટી બેડીઓના ગાઢ બંધનથી તેની કોટીઓની ઝીણી અણીઓતળે જેમની જાંઘો ઘસાયા કરે છે, તે માણસો પણ જો તમારા નામનું નિરંતર સ્મરણ કરે છે, તો ઉતાવળા પોતાની મેળે જ બંધનના ભયથી મુક્ત થઇ જાય છે (કેદમાંથી છૂટે છે) ૪૬

મત્તદ્વિપેન્દ્રમૃગરાજદવાનલાહિ–
સંગ્રામવારિધિમહોદરબન્ધનોત્થમ્ ।
તસ્યાશુ નાશમુપયાતિ ભયં ભિયેવ
યસ્તાવકં સ્તવમિમં મતિમાનધીતે ॥ ૪૭ ॥

ભાવાર્થ :– જે બુદ્ધિમાન માણસ તમારું આ સ્તવન [આ ભક્તામાર સ્તોત્ર] ભણે છે :–પાઠ કરે છે,–તેના, મદોન્મત હાથીથી સિંહથી, દાવાનળ અગ્નિથી, યુદ્ધથી, સમુદ્રથી અને જળોદર તથા બંધનથી (પાછલાં કાવ્યોમાં જણાવેલાં) એ સર્વેથી ઉત્પન્ન થએલો ભય, ભયથી જ જેમ નાશ પામતો હોય તેમ (આ સ્તોત્રના પાઠથી) ઝટ નાશ પામે છે ! ૪૭

સ્તોત્રસ્રજં તવ જિનેન્દ્ર ! ગુણૈર્નિબદ્ધાં
ભક્ત્યા મયા રુચિરવર્ણવિચિત્રપુષ્પામ્ ।
ધત્તે જનો ય ઇહ કણ્ઠગતામજસ્રં
તં માનતુઙ્ગમવશા સમુપૈતિ લક્ષ્મીઃ ॥ ૪૮ ॥

ભાવાર્થ :– હે જિનેંદ્ર ! આ સ્તોત્રરૂપી માળા મેં તમારા ગુણરૂપી દોરાવડે, વિચિત્ર અક્ષરરૂપી રંગવાળાં પુષ્પોથકી ભક્તિવડે ગુંથેલી છે, તેને જે માણસ હમેશાં પોતાના કંઠને વિષે ધારણ કરશે, તે (સન્માન થકી ઊંચા થએલા એવા હોઇને) સ્વતંત્ર લક્ષ્મીને પામશે. ૪૮

શ્રી કલ્યાણમંદિર સ્તોત્ર (પદ્યાનુવાદ)

[હરિગીત છંદ]

કલ્યાણનુ મંદિર અને ઉદાર ઇચ્છિત આપવે,
દાતા અભય ભયભીતને સમર્થ દુરિત કાપવે;
સંસાર દરિયે ડૂબતાને નાવરૂપે જે વળી,
નિર્દોષ પ્રભુના પદકમળને પ્રથમ હું પ્રેમે નમી. ૧

સાગર સમા જેના મહિમાની સ્તુતિ કરવા વિષે,
વિશાળ બુદ્ધિ સુરગુરુ તે છેક શકિત હીણુ દીસે,
વળી કમઠ કેરા ગર્વને જે બાળવે અગ્નિ અરે,
તીર્થેશની સ્તુતિ કરીશ જ તેમની હું તો ખરે. ૨

સામાન્ય રીતે પણ તમારા રૂપને વિસ્તારવા,
જિનરાજ ! શકિતમાન દુર્લભ મૂઢ મુજ સમ છે થવા,
દિન અંધ ધીરજવાન બચ્ચુ ઘૂડનુ જે તેહથી,
નહિ સૂર્ય કેરા રૂપને વર્ણી શકશે સ્નેહથી. ૩

અનુભવ કરે તુજ ગુણતણો જન મોહના ટળવા થકી,
નહિ પાર પામે નાથ ! તે પણ આપ ગુણ ગણતાં કદી,
જયમ પ્રલયકાળવડે ખસેલા જળથકી જ સમુદ્રના,
ખુલ્લા થયેલા રત્ન ઢગલા કો'થી માપી શકાય ના ૪

દેદીપ્યમાન અસંખ્ય ગુણની ખાણ નાથ તમારી હું,
આરંભ તો કરવા સ્તુતિ પણ મંદ બુદ્ધિમાન છુ;
શું બાળ પણ કે'તું નથી ? લંબાવી બેઉ હાથને,
નિજ બુદ્ધિના અનુસારથી જ સમુદ્રના વિસ્તારને. ૫

હે ઈશ યોગી પણ તમારા ગુણ જે ન કહી શકે;
સામર્થ્ય મારુ કયાથી વર્ણન મુજથી તેનુ થઈ શકે.
વિચાર વિણનુ કાર્ય આ ગણાય મારું તેહથી,
પણ પક્ષી શુ પોતાતણી ભાષા કહો વદતાં નથી ! ૬

અચિંત્ય મહિમાવાન સ્તુતિ આપની હો જિનરે,
તુજ નામ પણ સંસારથી ત્રૈલોકનું રક્ષણ કરે;
જ્યમ ગ્રીષ્મકેરા સખત તાપવડે મુસાફર જે દુઃખી,
તે થાય કમળ તળાવ કેરા શીતળ વાયુથી સુખી. ૭

હે સ્વામી આપ હૃદય વિષે આવો તદા પ્રાણીતણા,
ક્ષણમાત્રમાં દૃઢ કર્મબંધન જાય તૂટી જગતણા;
વનમા મયૂરો મધ્યમાં જેવી રીતે આવ્યા થકી,
ચંદનતણાં તરુથી જ સર્પો સર્વ છૂટે છે નકી. ૮

દર્શન અહો જિનેંદ્ર માત્ર મનુષ્યને જો થાય છે,
તો સેંકડો દુઃખ ભય ભરેલાં સહેજમાં ટળી જાય છે;
ગોવાળ કિંવા સૂર્ય તેજસ્વી તણા દીઠાં થકી,
પશુઓ મુકામે સર્વ જેવા નાસતા ચોરો થકી. ૯

તારક તમે જિનરાજ કેવી રીતથી સંસારીનાં!
તમને હૃદયમા ધારી ઉલટા તારતા સંસારીઆ;
આશ્ચર્ય છે પણ ચર્મકેરી મસકથી સાચું ઠરે,
અંદર ભરેલા વાયુના આધારથી જળને તરે. ।। ૧૦

હરિ,હર અને બ્રહ્માદિના જ પ્રભાવને જેણે હણ્યો
ક્ષણમાત્રમા તે રતિપતિને સહેજમાં આપે હણ્યો;
જે પાણી અગ્નિ અન્યને બુઝાવતું પળ વારમા,
તે પાણીને વડવાનળે પીધું ન શું ક્ષણવારમા ? ૧૧

હે સ્વામી ! અતિશય ભારવાળા આપને પામ્યા પછી,
કેવી રીતે પ્રાણી અહો ? નિજ હૃદયમાં ધાર્યા થકી;
અતિ લઘુપણે ભવરૂપ દરિયો સહેજમાં તરી જાય છે,
અથવા મહાન જનોતણો મહિમા અચિંત્ય ગણાય છે ? ૧૨

હે પ્રભુ ! જ્યારે પ્રથમથી આપે હણ્યો'તો ક્રોધને,
આશ્ચર્ય ત્યારે કેમ બાળ્યા કર્મરૂપી ચોરને ?
અથવા નહી આ અવનિમા શું દેખવામા આવતું ?
શીતળ પડે જે હિમ તે લીલા વનોને બાળતું ।। ૧૧

હે જિન યોગી આપને પરમાત્મ રૂપેથી સદા,
નિજ હૃદય કમળે જ્ઞાનરૂપી ચક્ષુથી અવલોકતા;
પુનિત નિર્મળ કાંતિવાળા કમળનુ બી સંભવે,
શું કમળકેરી કર્ણિકાને મધ્ય વિણુ બીજે સ્થળે. ૧૪

ક્ષણુમાત્રમાં જિનરાજ ભવિજન આપકેરા ધ્યાનથી,
પામે દશા પરમાત્મની તજી દેહને પ્રભુ જ્ઞાનથી;
જ્યમ તિવ્ર અગ્નિ તાપથી મિશ્રિત ધાતુ હોય તે,
પથ્થરપણાને ત્યાગીને તત્કાળ સોનુ થાય છે. ૧૫

હે જિન હમેશાં ભવ્ય જન જે દેહના અંતર વિષે,
ધરતાં તમારુ ધ્યાન તેનો નાશ કરતા કેમ તે;
અથવા સ્વભાવ મહાન્ જન મધ્યસ્થનો એવો સદા,
વિગ્રહતણો કરી નાશ ને શાંતિ પ્રસારે ઉભયથા. ૧૬

નહીં ભેદ હે પ્રભુ આપને આત્મા વિષે આ બુદ્ધિથી,
ચિંતન કરે પંડિત અહીં તે આપ સમ થાયે નકી;
જે જળ વિષે શ્રદ્ધાથકી અમૃતતણુ ચિંતન કરે,
તે જળ ખરેખર વિષના વિકારને શુ ના હરે ? ૧૭

તમને જ અજ્ઞાને રહિત પરધમી પણ નામાંતરે,
વિભુ હરિહરાદિક બુદ્ધિથી નિશ્ચય કરી પામે ખરે;
કમળાતણા રોગેથી જેનાં નેત્ર પ્રભુ પીળાં રહે,
તે સાફ ધોળા શંખને શુ પીતવર્ણી નહી કહે ? ૧૮

ધર્મોપદેશતણા સમયમા આપના સહવાસથી,
તરૂ પણ અશોક જ થાય તો શુ મનુજનુ કેવુ પછી ?
જ્યમ સૂર્યના ઉગ્યા થકી ના માત્ર માનવ જાગતાં,
પણ વૃક્ષ પલ્લવ પુષ્પ સાથે સહેજમા પ્રફુલ્લિત થતાં. ૧૯

ચારે દિશાએ દેવ જે પુષ્પોતણી વૃષ્ટિ કરે,
આશ્ચર્ય નીચા મુખવાળા ડીંટથી તે કયમ પડે;
હે મુનીશ અથવા આપનુ સામીપ્ય જબ પમાય છે,
પંડિત અને પુષ્પોતણા બંધન અધોમુખ થાય છે. ૨૦

જે આપના ગભીર હૃદય સમુદ્રમાંથી ઊપજે,
તે વાણીમાં અમૃતપણું લોકો કહે તે સત્ય છે;
કદિ કરીને પાન પરમાનંદને ભજતાં થકા,
ભવિજન અહો એથી કરીને શીઘ્ર અજરામર થતા. ૨૧

દેવો વીંઝે જે પવિત્ર ચામર, સ્વામી આપ સમીપ તે,
હું ધારું છુ નીચા નમી ઊંચા જતા એમ જ કહે;
મુનિશ્રેષ્ઠ એવા પાર્શ્વને જે નમન કરશે સ્નેહથી.
તે શુદ્ધ ભાવી ઊર્ધ્વ ગતિને પામશે નિશ્ચયથકી. ૨૨

સુવર્ણ રત્નોથી બનેલા ઊજળા સિંહાસને,
ગભીર વાણીવાન રૂપે શ્યામ સ્વામી આપને;
ઉત્સુક થઈને ભવ્ય જનરૂપી મયૂરો નીરખે,
મેરૂશિરે અતિ ગાજતા નવ મેઘ સમ પ્રીતિવડે. ૨૩

ઊંચે જતી તુમ શ્યામ ભામંડળતણી કાંતિવડે,
લોપાય રંગ અશોક કેરા પાનનો સ્વામી ખરે;
પ્રાણી સચેતન તો પછી વીતરાગ આપ સમાગમે,
રે કોણ આ સંસારમાં પામે નહિ વૈરાગ્યને. ૨૪

રે રે પ્રમાદ તજો અને આવી ભજો આ નાથને,
જે મોક્ષપુરીમાં જતા વ્યાપારી પાર્શ્વનાથને;
સુર દુંદુભીનો શબ્દ જે આકાશમાં વ્યાપી રહે,
હું માનું છુ કે દેવ તે ત્રૈલોકને એમ જ કહે. ૨૫

હે નાથ ત્રૈલોકમાં પ્રકાશ જબ આપે કર્યો;
તારા સહિત આ ચંદ્રમા તવ હીણા અધિકારી ઠર્યો;
મોતી સમૂહે શોભતાં ત્રણ છત્રના મીસે કરી,
તે આવ્યો પ્રભુની પાસ તે, નકી રૂપ ત્રણ બાંધે ખરી. ૨૬

કીર્તિ પ્રતાપ જ કાંતિકેરા સમૂહથી ત્રૈલોક આ,
ગોળારૂપે ભગવાન જેમ આપે પૂરેલા હોય ના;
રૂપુ સુવર્ણ અને વળી માણેકયથી નિમિત ખરે,
ગોપાસથી શોભી રહ્યાં ત્યમ આપ ત્રણ કિલ્લાવડે ૨૭

પડતી પ્રભુ તુમ પાદમાં દેવેંદ્ર નમતા તેમની,
રત્ને રચિત મુગટો તજીને દિવ્યમાળા પુષ્પની;
હું માનું છું મનમાં ખરે એ યોગ્ય થાય સર્વથી;
વિભુ ! આપનો સંગમ થતાં સુમનસો બીજે રમતાં નથી. ૨૮

હે નાથ ! આ સંસારસાગરથી તમે વિમુખ છતે,
નિજ આશ્રિતોને તારતા વિશ્વેશ તે તો યોગ્ય છે;
લોકો તરે માટીતણા ઘટ કર્મ પાક સહિતથી,
આશ્ચર્ય વિભુ ! પણ આપ છો રહિત કર્મ વિપાકથી.

વિશ્વેશ, જનપાલક ! છતાં પણ આપ દુર્ગત દીસતા,
હે ઇશ અક્ષર છો, તથાપિ રહિત લિપિ સર્વથા,
વળી દેવ છે અજ્ઞાનીને પણ તારનાર સદૈવ જે,
વિચિત્ર તે ત્રૈલોક બોધકજ્ઞાન આપ વિષે સ્ફુરે. ૩૦

આકાશ આચ્છાદિત કરે એવી અતિશય ધૂળ જે,
શઠ કમઠ દૈત્યે ક્રોધથી ઉડાડી સ્વામી આપને,
છાયા પરંતુ નાથ તેથી આપની ઢંકાઇ નથી !
ઉલટો છવાયો દુષ્ટ પોતે કૃત્ય પોતાના થકી ! ૩૧

વિજળી સહિત ઘનઘોર મુશળધારથી વળી વર્ષતો,
વર્ષાદ દુસ્તર કમઠ દૈત્યે છોડિયો પ્રભુ ! ગાજતો,
તેણે અહો જિનરાજ ! ઉલટું રૂપ ત્યા સહેજે ધર્યું,
તીક્ષ્ણ છુરી તલવારકેરું કામ તે સામું કર્યું !! ૩૨

વિકાળ ઊંચા કેશ લટકે માળ શબના શિરની,
ભયકારી અગ્નિ મુખ વિષેથી નીકળે જેના વળી;
એવો સમૂહ પિશાચનો જે આપ પ્રત્યે પ્રેરિયો,
હે દેવ ! પ્રતિભવ દુઃખકારી તેહને તે તો થયો. ! ૩૩

હે ત્રણ ભુવનના નાથ ? જેઓ અન્ય કાર્યો છોડીને,
ત્રિકાળ વિધિવત પૂજતા તુજ ચરણને ચિત્ત જોડીને,
વળી ભક્તિના ઉલ્લાસથી રોમાંચવાળો દેહ છે,
આ પૃથ્વીમા તે ભવ્યજનને હે પ્રભુજી ! ધન્ય છે. ૩૪

હે મુનીશ ! આ સંસાર રૂપ અપાર સાગરને વિષે,
હું માનું છું તુમ નામ નહીં મુજ શ્રવણમાં આવ્યું હશે;
સુણ્યા છતાંય પવિત્ર મંત્રરૂપી તમારા નામને,
આપત્તિ રૂપી સર્પિણી શું સમીપમાં આવી શકે ! ૩૫

હે દેવ ! જન્માંતર વિષે પણ આપના બે ચરણ જે,
બળવાન ઇચ્છિત આપવે તે, મેં નહીં પૂજ્યા હશે;
હે મુનીશ તેથી કરી હું, જરૂર આ ભવને વિષે,
સ્થળ હૃદય વેધક પરાભવનું તે થયો જાતે દીસે. ૩૬

નિશ્ચય અરે ! મોહાંધકારે વ્યાપ્ત એવાં નેત્રથી,
પૂર્વે કદી મેં એક વેળા પણ પ્રભુ જોયા નથી;
કેવી રીતે થઇ હૃદયભેદક અન્યથા પીડે મને,
બળવાન બંધનની ગતિ વાળા અનર્થો શરીરને. ૩૭

કદી સાંભળ્યા પૂજ્યા ખરેખર આપને નિરખ્યા હશે;
પણ પ્રીતિથી ભક્તિવડે નહિ હૃદયમાં ધાર્યા હશે;
જનબંધુ ! તેથી દુઃખપાત્ર થયેલ છું ભવને વિષે,
કારણ ક્રિયા ભાવે રહિત નહીં આપતી ફળ કાંઇએ. ૩૮

સુખકારી શરણાગત પ્રભુ હિતકારી જન દુઃખિયાતણા,
હે યોગીઓમાં શ્રેષ્ઠ ! સ્થળ કરુણા અને પુણ્ય જ તણા;
ભક્તિથકી નમતો હું તે મહેશ મોરા ઉપરે,
તત્પર થયો દુઃખ અંકુરોને ટાળવા કરુણાવડે. ૩૯

અસંખ્ય બળનું શરણ ! ને વળી શરણ કરવા યોગ્ય જે,
અરિનાશથી થઇ કીર્તિ એવા આપના પગ કમળને;
શરણે છતાં પણ ભુવનપાવન ! ધ્યાનથી કદી હીણ તો,
હું પ્રથમથી જ હણાયલો હણવા જ માટે યોગ્ય છે. ૪૦

હે અખિલ વસ્તુ જાણનારા ! વંદ્ય હે દેવેંદ્ર ને,
સંસારના તારક ! અને ભુવનાધિનાથ ! પ્રભુ ! તમે;
ભયકારી દુઃખ દરિયાથકી આજે પવિત્ર કરો અને,
કરુણાતણા હે વિભુ ! તારો દેવ ! દુઃખિયાને મને. ૪૧

હે નાથ! આપ ચરણ કમળની નિત્ય સંચિત જે કરી,
તે ભક્તિ કરી સંતતિનું હોય ફળ કદી જો જરી;
તો શરણ કરવા યોગ્ય માત્ર જ આપને શરણે રહ્યો,
તે અહીં અને ભવ અન્યમાં પોતે જ મુજ સ્વામી થજો. ૪૨

એ રીતથી રૂડે પ્રકારે સ્થિર બુદ્ધિવાન ને,
અતિ હર્ષથી રોમાંચી જેનો શરીર કેરા અંગ તે;
તુજ મુખકમળ નિર્મળ વિષે જિનેંદ્ર! બાંધી દૃષ્ટિને,
જે ભવ્યજન હે પ્રભુ! રચે છે આપ કેરી સ્તુતિને.

[પુષ્પિતાગ્રા છંદ]

જન નયન કુમુદચંદ્ર સ્વામી,
ચળકતી સંપદ સ્વર્ગની જ પામી,
નિર્મળમય મનના થવા થકી એ,
તુરત જશે જન મોક્ષને વિષે તે. ૪૪

શ્રી ચિંતામણિ પાર્શ્વનાથ સ્તોત્ર

(શાર્દૂલ છંદ)

*કિં કર્પૂરમયં સુધારસમયં કિં ચન્દ્રરોચિર્મયં ।
કિં લાવણ્યમયં મહામણિમયં કારુણ્યકેલિમયં ॥
વિશ્વાનંદમયં મહોદયમયં શોભામયં ચિન્મયમ્ ।
શુકલધ્યાનમયં વપુર્જિનપતેર્ભૂયાદ્ભવાલમ્બનમ્ ॥ ૧ ॥

---

*કિં શબ્દ આશ્ચર્ય સૂચવે છે. એનો અર્થ અહા! જેવો થાય છે, તો-દરેક વિશેષણની શરૂઆતમા વાપરી લેવો

ભાવાર્થ:- શ્રી જિનેન્દ્ર ભગવાનનું શરીર, અહા! કપૂર જેવું શ્વેત, અમૃત જેવું મિષ્ટ, ચન્દ્રની કાન્તિ જેવું શીતળ અને પ્રકાશિત, સુંદર, મોટા મણિ જેવું પ્રકાશિત, કરુણતાનું ભૂમિકારૂપ, સમગ્ર વિશ્વને આનંદમય, મહા ઉદયવાળું, શોભાવાળું સચિત્ત સ્વરૂપ, શુક્લ ધ્યાનમાં નિમગ્ન, એવા શ્રી જિનેન્દ્ર ભગવાન સંસારના આધાર રૂપે હો ॥ ૧ ॥

પાતાલં કલયન્ ધરાં ધવલયન્નાકાશ મા પૂરયન્ ।
દિક્ચક્રં ક્રમયન્ સુરાસુરનરશ્રેણિં ચ વિસ્માપયન્ ॥
બ્રહ્માંડ સુખયન્ જલાનિ જલધેઃ ફેનચ્છલાલોલયન્ ।
શ્રી ચિંતામણિપાર્શ્વસંભવયશોહંસશ્ચિરં રાજતે ॥ ૨ ॥

ભાવાર્થ – પાતાળમાં પણ પ્રવેશ કરી રહેલો પૃથ્વીને ઉજ્જવલ કરતો, આકાશમાં સર્વ સ્થળે વ્યાપ્ત થતો, દિશાઓના ચક્રને પણ ઉલ્લંઘી જતો, દેવ દાનવોને વિસ્મય આપતો, ત્રણે જગતને સુખ પમાડતો, સમુદ્રમાં શ્વેત ફીણથી શોભાયમાન જળને ડહોળી નાંખતો, એવો શ્રી પાર્શ્વનાથ ચિંતામણિનો યશરૂપી હંસ ચિરકાળ શોભે છે ॥૨॥

પુણ્યાનાં વિપણિસ્તમોદિનમણિઃ કામેભકુંભે સૃણિ- ।
ર્મોક્ષે નિસ્સરણિઃ સુરેંદ્રકરિણી જ્યોતિઃ પ્રકાશારણિઃ ॥
દાને દેવમણિર્નતોત્તમજનશ્રેણિઃ કૃપાસારિણી ।
વિશ્વાનંદસુધાઘૃણિર્ભવભિદે શ્રી પાર્શ્વચિંતામણિઃ ॥ ૩ ॥

ભાવાર્થ – પુણ્યના હાટ (ભંડાર) રૂપ, પાપરૂપી અંધકારમાં સૂર્યરૂપ, વિષયરૂપી હાથી વશ કરવામાં અંકુશરૂપ, મોક્ષમાં ગમન કરવા માટે નિસરણીરૂપ, આત્મજ્ઞાનરૂપ, જ્યોતિને પ્રકાશ આપવામાં અરણીના વૃક્ષ સમાન, દાન દેવામાં ઈંદ્ર સમાન, એમની (શ્રી પાર્શ્વનાથની) આગળ નમન કરી રહેલી સજ્જન પુરુષોની પંક્તિને કૃપાની નદી સમાન, વિશ્વમાં આનંદરૂપી અમૃતના તરંગ સમાન શ્રી પાર્શ્વચિંતામણી (ભગવાન) સંસારસમુદ્રનું ઉચ્છેદન કરનાર આપ જ છો. ॥૩॥

શ્રીચિંતામણિપાર્શ્વવિશ્વજનતાસંજીવનસ્ત્વં મયા ।
દૃષ્ટસ્તાત ! તતઃ શ્રિયઃ સમભવન્નાશક્રમાચક્રિણમ્ ॥

મુકિત. ક્રીડતિ હસ્તયોર્બહુવિધ સિદ્ધ મનોવાંચ્છિત ।
દુર્દૈવં દુરિત ચ દુર્દિનભય કષ્ટ પ્રણષ્ટં મમ ॥ ૪ ॥

ભાવાર્થ – હે તાત ! (હે શ્રી ચિંતામણિ પાર્શ્વનાથ !) આખા વિશ્વના જીવનરૂપ, સચ્ચિદાનંદ શ્રી ચિંતામણિ પાર્શ્વનાથ ! જ્યારથી મને આપના દર્શન થયા છે, ત્યારથી જ ઈન્દ્ર દેવ તથા ચક્રવર્તિ પર્યંતની સમૃદ્ધિ મને પ્રાપ્ત થઇ છે મારા હસ્તમાં જ મુકિત રૂપી દેવી ક્રીડા કરી રહી છે, મારી વિવિધ પ્રકારની મનની અભિલાષાઓ સિદ્ધ થઇ છે અને મારુ દુર્દૈવ, મારું પાપ અને મારું દુઃખ તથા દરિદ્રતાનો મારો ભય સમૂળ નાશ પામ્યો છે ॥ ૪ ॥

યસ્ય પ્રૌઢતમપ્રતાપતપન· પ્રોદ્દામધામા જગ-
જ્જંઘાલ· કલિકાલકેલિદલનો મોહાન્ધવિધ્વંસક· ॥
નિત્યોદ્યોતપદ સમસ્તકમલાકેલિગૃહં રાજતે ।
સ શ્રીપાર્શ્વજિનો જને હિતકરશ્ચિંતામણિ પાતુ મામ્ ॥૫॥

ભાવાર્થ :– હે અતિશય પ્રતાપવાન સૂર્યરૂપ, અતિ ઉત્કટ જગતરૂપી ધામને તથા કળીકાળના મહિમાને દહન કરનારા, મોહરૂપી અંધકારનો નાશ કરનારા અને જેનુ સમસ્ત પ્રકારની સમૃદ્ધિ ધારણ કરનાર પદ હમેશા શોભી રહ્યુ છે એવા શ્રી પાર્શ્વનાથ ભગવાન, જગતના જીવોનુ હિત કરનાર ચિંતામણિ મારું રક્ષણ કરો. ॥ ૫ ॥

વિશ્વવ્યાપિતમો હિનસ્તિ તરણિર્બાલોઽપિ કલ્પાકુરો ।
દારિદ્રાણિ ગજાવલી હરિશિશુ કષ્ટાનિ વન્હે કણ ॥
પીયુષસ્ય લવોઽપિ રોગનિવહ યદ્વત્તથા તે વિભો· ।
મૂર્તિં સ્ફુર્ત્તિમતીસતી ત્રિજગતીકષ્ટાનિ હર્તું ક્ષમા ॥ ૬ ॥

ભાવાર્થ – સૂર્ય બાલ્યાવસ્થામા હોવા છતા પણ વિશ્વમાં વ્યાપી રહેલા અંધકારનો નાશ કરે છે, કલ્પવૃક્ષનો એક જ અંકુર (ફણગો) દરિદ્રતાનો નાશ કરવામા સમર્થ છે સિંહનુ એક નાનું બાળક જ હાથીઓના સમૂહનો નાશ કરે છે, અગ્નિનો એક સૂક્ષ્મ કણ કાષ્ટના જથ્થાને ભસ્મવત્ કરી નાખે છે, અમૃતનુ એક જ બિંદુ રોગને નિર્વંશ કરે છે, તે

જ પ્રમાણે હે વિદ્વો ! મનુષ્યની મતિમાં સ્ફુરણા કરનારૂ શરીર ત્રણે જગતનાં દુ:ખો હણવાને માટે સમર્થ છે ॥ ૬ ॥

> શ્રી ચિંતામણિમંત્રમોંકૃતિયુત હ્રીંકારસારાશ્રિત ।
> શ્રી અર્હંન્નમિઉણપાશકલિત ત્રૈલોક્યવશ્યાવહમ્ ॥
> દ્વેધાભૂતવિષાપહં વિષહર શ્રેયઃપ્રભાવાશ્રયં ।
> સોલ્લાસ વસહાંકિત જિનફુલ્લિગાનંદન દેહિનામ્ ॥ ૭ ॥

ભાવાર્થ – ૐ શબ્દની આકૃતિવાળો હ્રીંકારથી યુક્ત શ્રી અર્હં નમિઉણના મંત્રથી શુદ્ધ થયેલો ત્રણે લોકને વશ વર્તાવનાર, વિષરૂપી ઝેરનો નાશ કરનાર, કલ્યાણકારક, પ્રભાવવાળો, વઃ સ હ, ઇત્યાદિ અક્ષરોથી યુક્ત એવા મનુષ્ય માત્રને આનંદરૂપ શ્રી ચિંતામણી નામનો મંત્ર છે ॥ ૭ ॥

> હ્રીં શ્રીં કારવર નમોક્ષરપર ધ્યાયન્તિ યે યોગિનો ।
> હૃત્પદ્મે વિનિવેશ્ય પાર્શ્વમધિપં ચિંતામણિસંજ્ઞકમ્ ॥
> ભાલે વામભુજે ચ નાભિકરયોર્ભૂયો ભુજે દક્ષિણે ।
> પશ્ચાદષ્ટદલેષુ તે શિવપદં દ્વિત્રૈર્ભવૈર્યાન્ત્યહો ॥ ૮ ॥

ભાવાર્થ –હ્રીં શ્રી, ઇત્યાદિ આકારથી યુક્ત મંત્રનું જે યોગીઓ હૃદયકમળમાં અધિષ્ઠાતા ભગવાનના ચિંતામણિની સંજ્ઞાવાળો જેની પૂર્વમાં નમો' મૂકેલા છે એવો હ્રીં શ્રીંકારાદિ ઉત્તમ વર્ણયુક્ત મંત્રને હૃદયકમળમાં ધારણ કરીને કપાળને વિષે, ડાબા હાથને વિષે, નાભિમાં અને વળી ભાગે જમણા હાથમાં અને ત્યાર પછી આઠ દલોને વિષે ધ્યાન ધરે છે તે બે ત્રણ ભવ પછી મોક્ષ ધામમાં સિધાવે છે, એ શું આશ્ચર્યજનક નથી ! ॥ ૮ ॥

(સ્રગ્ધરા છંદ)

> નો રોગા નૈવ શોકા ન કલહકલના નારિમારિપ્રચારા ॥
> નૈવાધિર્નાસમાધિર્નચ દરદુરિતે દુષ્ટદારિદ્રતા નો ॥
> નો શાકિન્યો ગ્રહા નો ન હરિકરિગણા વ્યાલવૈતાલજાલા ॥
> જાયન્તે પાર્શ્વચિંતામણિનતિવશત પ્રાણિનાં ભક્તિભાજામ્ ॥ ૯ ॥

ભાવાર્થ:- જે ભક્તિવાન પ્રાણીઓ શ્રી ચિંતામણિ પાર્શ્વનાથમાં પોતની વૃત્તિ જોડે છે, તેઓને રોગ, શોક, કલેશ, અશાન્તિ, ભય, પાપ, દુષ્ટ, દારિદ્રપણું, શત્રુદ્વારા ઊપજતી વ્યાધિ તથા શાકિની, ભૂત પિશાચ વગેરે હાથી તથા સિંહના સમૂહો દુ.ખરૂપ થઇ શકતા નથી ॥ ૯ ॥

(શાર્દૂલ ૭૬)

ગીર્વાણદ્રુમધેનુકુ ભમણુયસ્તસ્યાગણે રંગિણો ॥
દેવા દાનવમાનવા. સવિનય તસ્મૈ હિતધ્યાયિન· ॥
લક્ષ્મીસ્તસ્ય વશાડવશેવ ગુણિનાં બ્રહ્માંડસ સ્થાયિની: ।
શ્રી ચિંતામણિપાર્શ્વનાથમનિશ સ સ્તૌતિ યો ધ્યાયતિ ॥ ૧૦ ॥

ભાવાર્થ:- જે પ્રાણી શ્રી ચિંતામણિ પાર્શ્વનાથની હમેશ સ્તુતિ કરે છે તથા ધ્યાન ધરે છે તેના આંગણાંમા રાગાદિ આનદ થયા જ કરે છે. તેને કલ્પવૃક્ષ, કામદુગ્ધા ઘેનું, પારસમણિ ઇત્યાદિ અલૌકિક પદાર્થ પાસ થાય છે, દેવ, દાનવ અને મનુષ્ય સુદ્ધાં વિનયથી તેના હિતનુ જ ચિંતવન કર્યા કરે છે, ગુણવાન પુરુષોને આ બ્રહ્માડમાં પ્રાપ્ત થતી સમસ્ત લક્ષ્મી તેને વશ વર્તે છે. ॥ ૧૦ ॥

ઇતિ જિનપતિપાર્શ્વ· પાર્શ્વપાર્શ્વાખ્યયક્ષ ।
પ્રદલિત દુરિતૌઘ. પ્રીણિતપ્રાણિસાર્થ: ॥
ત્રિભુવનજનવાચ્છાદાનચિંતામણિક· ।
શિવપદતરુબીજ બોધિનીજ દદાતુ ॥ ૧૧ ॥

ભાવાર્થ:- આ પ્રમાણે જિનપતિ પાર્શ્વનાથ ભગવાનની પાસે રહેનારો પાર્શ્વ નામનો યક્ષ, જેના પાપકર્મો નષ્ટ થઇ ગયા છે, અને તે ભગવાને જનસમુદાયને સ તુષ્ટ કર્યા છે, અને જે ત્રણે ભુવનની વાંચ્છા પૂરવામાં ચિંતામણિ સમાન છે, તે મોક્ષપદરૂપી વૃક્ષનુ બીજરૂપ સમકિત મને અર્પણ કરો ॥ ૧૧ ॥

શ્રી ધર્મસિંહ મુનિ વિરચિત
શીખામણના અઠ્ઠાવીસ બોલ

૧ પહેલે બોલે, જેની શુદ્ધ શ્રદ્ધા હોય તેનો ઉપદેશ સાંભળવો.

૨ બીજે બોલે, જે જે વ્રત-પચ્ચક્‌ખાણ કરીએ તેનો નિર્વાહ કરવો એટલે બરાબર શુદ્ધ રીતે પાળવાં, પણ દોષ લગાડવો નહિ.

૩ ત્રીજે બોલે, દુર્જન મિત્રથી કામ લઇને પાડવું, નહિ તો પાછળથી અવશ્ય પસ્તાવું પડે.

૪ ચોથે બોલે, જે માણસ લટપટ કરતો આવે તેની સાથે એકદમ વગર વિચાર્યું ભળી જવું નહિ. અર્થાત્ તે માણસની પરીક્ષા કરીને જ મિત્રાઇ કરવી.

૫ પાંચમે બોલે, જે ઘરમાં એકલી સ્ત્રી અથવા એકલો પુરુષ હોય તે ઘરમા એકદમ ધાઇને પેસવું નહીં. કદાપિ અજાણે પેઠા તો ઊભા રહેવું નહીં, અથત્ તરત પાછા વળવું, કારણ કે સામાને સંદેહ પડે માટે.

૬ છઠ્ઠે બોલે, કોઇ રૂઠા અથવા વાલેશરી મિત્ર જે શીખામણ દે, તો પ્રમાણ કરી માનવી.

૭ સાતમે બોલે, જેના બોલવામાં ઠગ-મરડો ન હોય તેની સાથે મળી જવુ નહિ, અર્થાત્ જે પુરુષો બોલ્યુ પાળતા હોય તેમનો જ પરિચય કરવો.

૮ આઠમે બોલે એક સમકિત અને બીજુ શિયળ—તેને દૃઢ કરી રાખીએ. અર્થાત્ સમકિત અને શિયળમાં દોષ નહિ લગાડતા શુદ્ધ રીતે પાળવુ

૯ નવમે બોલે, વિકલ માણસથી પ્રીતિ ન કરીએ અર્થાત કુશિલીઆની સગત કરીએ નહિ. તેમ છતાં કરે તો અવશ્ય ખામી લાગે, એટલું જ નહિ, પણ આબરૂ-ઇજ્જત પણ ઘટે.

૧૦ દશમે બોલે આપણા વાલેશરીને તથા રૂઠા મિત્રને ક્ષમો ન દઈએ પરતુ પ્રેમ વધારીએ.

૧૧ અગિયારમે બોલે, કુસંગીની સંગત ન કરીએ, જો કરીએ તો આપણી પ્રતીત ઘટે

૧૨ બારમે બોલે, પોતાના વડેરામાં ભૂલચૂક પડી હોય તો વારંવાર સંભારીએ નહિ, કારણ કે આપણાથી મોટા છે માટે

૧૩ તેરમે બોલે, અણુવિવેકી, અણુસમજુને ધર્મની શીખામણ દેતા રહીએ, જો અક્કલ આવે અથવા ન આવે, પણ ઉપદેશ દેતા જ રહીએ.

૧૪ ચૌદમે બોલે, પોતાના વડેરાનો વિનય કરીએ, કદાપિ વડેરા ઘણુ કરી માને અર્થાત્ વડેરા ના કહે તોપણુ વિનય ન મૂકીએ

૧૫ પદરમે બોલે, દોલ (દુખ), સોલ (સુખ) ખમીએ તથા રૂડા કુળની અને ખરા ધર્મની મર્યાદા ન મૂકીએ

૧૬ સોળમે બોલે, પોતાના ગુણુ પોતાના મોઢથી પ્રકાશીએ નહિ, તેમ છતા પ્રકાશીએ તો અવશ્ય હલકાપણુ દેખાય

૧૭ સત્તરમે બોલે, કોઇને મોઢ દુભીએ નહિ અર્થાત્ કોઇને મોઢે ખોટુ મનાવીએ નહીં, પરન્તુ કામ તો જોઇને જ પાડીએ

૧૮ અઢારમે બોલે, કોઈપણુ માણુસની પૂઠે અવર્ણવાદ ન બોલીએ કારણુ કે તેમાથી અવગુણુ નીપજે માટે.

૧૯ ઓગણીશમે બોલે, મૂર્ખ માણસને ઉદ્દેશીને શીખામણુ દઈએ નહિ કારણુ કે જો કદી અવળી પ્રગમે તો ઉલટી આપણી જ ખોડ કાઢે

૨૦ વીશમે બોલે, એક શિયળ અને બીજુ સમકિત, એ બેને સારી રીતે યત્ન કરી રાખીએ, કારણુ કે તેના ચળાવનાર ઘણા મળે, તોપણુ ચળીએ નહીં, કોની પેઠે, તો કે રાજેમતી તથા દ્રૌપદી સતીની પેઠે

૨૧ એકવીશમે બોલે, ખલ (મૂર્ખ) માણુસને છેડીએ નહિ, જો છેડીએ તો જરૂર પૂઠે અવર્ણવાદ બોલે

૨૨ બાવીશમે બોલે, જ્યા બે જણુ છાની વાત કરતા હોય

ત્યા ઊભા રહીએ નહિ, કારણ કે તે વાત જ્યારે બહાર પડે ત્યારે ખરી-ન ખરી કરવી પડે એટલે સાહેદી પૂરવી પડે.

૨૩ ત્રેવીશમે બોલે પોતાના મનની વાત કોઇ જેવા તેવા માણસને મોઢે કરીએ નહિ, ને કરીએ તો જરૂર પાછળ પશ્ચાતાપ થાય.

૨૪ ચોવીશમે બોલે ક્રોધ ચઢ્યો-હોય તો જેમ તેમ બોલીએ નહિ અર્થાત્ દમ ખેચીને રહીએ, નહિં તો પછી પસ્તાવું પડે.

૨૫ પચીશમે બોલે, વ્યવહાર સાચવવો અને નિશ્ચય ઉપર લક્ષ રાખવો. જે નિશ્ચય છે તે સોનાની મહોર છે, અને જે વ્યવહાર છે તે છાપ છે.

૨૬ છવીશમે બોલે, પોતાના વડેરાથી સામી ન બાંધીએ ને કદાપિ તેઓ તાણી ઝાલે તો આપણે ઢીલુ મૂકવું, પરન્તુ સામા થવું નહિ.

૨૭ સત્તાવીશમે બોલે, સંસારનાં કામ કોઇ દિવસ પૂર્ણ થયાં નથી, થવાનાં નથી અને થશે પણ નહિ માટે પોતાના ધર્મકૃત્યની બે ઘડી અવશ્ય કાઢી લેવી અર્થાત્ છેવટે દિવસની સાઠ ઘડીમાં બે ઘડી પણ ધર્મધ્યાન કરવું

૨૮ અઠ્ઠાવીશમે બોલે, આગળ પાછળ પરીક્ષા કરીને જે કામ કરીએ તો તે કામ શીઘ્ર પાર પડે અને ચાર લોકમાં ચતુર કહેવાઇએ અને પચમા પૂછાઇએ.

વ્યાખ્યાન-આરંભે બોલાતી મહાવીર પ્રભુની સ્તુતિ.

હવે અહિંયા કહે કોણ જે ભગવા, શ્રી શ્રી શ્રમણ ભગવંત, શ્રી શ્રી મહાવીર દેવ, દેવાધિદેવ, પરમતારૂ, પરમવારૂ, દયાનિધિ, કરુણાગરસાગર, ભાનુભાસ્કર, જીવદયાપ્રતિપાલ, કર્મશત્રુના કાળ, મહામાહણ, મહાગોવાળ પરમનિર્યામિક, પરમવૈદ્ય પરમસારથી, પરમસનાતન, અનાથના નાથ, અશરણના શરણ, અબધવના બંધવ, આત્માના હેરૂ, સંતારણ, શિવસુખકારણ, રાજરાજેશ્વરપુરુષ, ઉત્તમપુરુષ સુપાત્રપુરુષ, નિર્મળપુરુષ

નિઃકલંકી પુરુષ, નિર્મોહીપુરુષ, નિર્વિકારીપુરુષ, ઇચ્છાનિરોધ, તપસ્વી, ચોત્રીશઅતિશયે કરી બિરાજમાન, પાંત્રીસ પ્રકારની સત્ય વચનવાણી-ગુણેકરી સહિત, એકહજાર અષ્ટ ઉત્તમ લક્ષણના ધરણહાર, શ્રી શ્રી સિદ્ધાર્થનંદન, ત્રિહુજગવંદન, શીતળચંદન, દીનદયાળ, પરમમાયાલ, પરમકૃપાળ, પરમપવિત્ર, પરમસજ્જન, પરમમિત્ર, પરમવાલેશ્વરી, પરમહિતવચ્છક, પરમઆધાર, સફરીજહાજસમાન, જગતત્રાતા, જગતમાતા, જગતભ્રાતા જગતજીવન , જગતમોહન, જગત-સોહન, જગતપાવન, જગતભાવન, જગતઇશ્વર, જગતવીર, જગતધીર, જગતગંભીર, જગતઇષ્ટ, જગતમિષ્ટ જગતશ્રેષ્ઠ, જગતમિત્ર, જગતવિભુ, જગતપ્રભુ, જગતમુગટ, જગતપ્રગટ, જગતનંદન, જગતવંદન, ચૌદ રાજલોકને વિષે ચુડામણી મુકુટસમાન, ભવ્યજીવના હૃદયના નવસરહાર, શિયલપુંજ, જગતશિરોમણિ, ત્રિભૂવનતિલક, સમવસરણના સાહેબ, સરસ્વતીના તુરંગ, ગણધરના ગુરુરાજ, છકાયના છત્ર, ગરીબના નિવાજણહાર, મોહના ઘરટ્ટ, વાણીના પદ્મસરોવર, સાધુના સેહરા, લોકના અગ્રેસર, અલોકના સાધણહાર, ત્રાસિતના શરણાગત, મોક્ષના દાનેશ્વરી, ભવ્યજીવનાં લોચન, સંતોષના મેરુ, સુજશના કમલ, સુખના સમુદ્ર, ગુણના હંસ, શબ્દના કેસરી, જમના જિતણહાર, કાલના ભક્ષણહાર, મનના અંકુશ, મનુજના કલ્પવૃક્ષ, સમદૃષ્ટિના માત-પિતા, ચતુર્વિધ સંઘના ગોવાલ, ધરતીના ઇંદ્રિધ્વજ, આકાશના સ્થંભ, મુક્તિના વરરાજા, કેવળના દેવણહાર, ચોસઠ ઇંદ્રના વંદનિક, પૂજનિક, અર્ચનિક, સ્મરણનિક, એવા દીનોદ્ધાર, દીનબંધુ, દીન આધાર, સબદેવકા-દેવ, સર્વ મુનિના નાથ, યોગીના ઠાકુરપુરુષ, તરણતારણ, દુઃખનિવારણ, અધમ ઉદ્ધારણ ભવદુખભંજન, સમતાના સિંધુ, દયાના સાગર, ગુણના આગર રત્નસમાન, પાર્શ્વમણિસમાન કામદુઘાધેનુસમાન, ચિત્રાવેલસમાન મોહનવેલસમાન, અમૃતરસકુંભસમાન, સુખના કરણહાર, દુઃખના હરણહાર, પાપડલતિમિરના ટાલણહાર, ચંદ્રમાની પેરે શીતળદશાના ધણી, સૂર્યની પેરે ઉદ્યોતના કરણહાર, સમુદ્રની પેરે ગંભીર, મેરુની પેરે અડોલ, વાયુની પેરે અપ્રતિબધવિહારી, ગગનની પેરે

નિરાલથી, માસ્વાદી વૃષભધોરીસમાન, પચાનનકેશરીસિંહસમાન, એવા લોકોત્તર પુરુષ, અભયદાતા, ચક્ષુદાતા, માર્ગદાતા,

એહવા ચરમ જિનેશ્વર, જગધણી,
જિન શાસન શણગાર,
ભાવ ધરીને સમરતાં,
પામી જે ભવપાર.

એવા તત્ત્વાનંદી, તત્ત્વવિશ્રામી, અનંતાગુણના ધણી, અલક્ષ ગુણના ધણી, અનંતબળના ધણી, અનંતરૂપના ધણી, અનંત તેજના ધણી, અનંત અવ્યાબાધ આત્મિક સુખના ધરણહાર, સકલનામ ને સકલગોત્રના ધરણહાર, 'મ હણો મ હણો ' શબ્દના પ્રકાશણહાર, અહો ભવ્યજીવો જો કોઇ જીવને હણશો તો હણાવવાં પડશે, છેદશો, તો છેદાવવાં પડશે ભેદશો તો ભેદાવવા પડશે, કર્મ બાંધશો તો ભોગવવા પડશે, એહવા 'મ હણો મ હણો' શબ્દના પ્રકાશના કરણહાર, શ્રમણ ભગવંતમહાવીરે, ઉપન્નનાણદંસણધરે, અર્હીજિર્ણં કેવલી, અપરિમવી કહેતાં—અનાશ્રવિ પુરુષ, તે પ્રભુજીના ગુણ કહ્યામાં નાવે, મવ્યામા નાવે, વર્ણવ્યામાં નાવે, એવા અકલસ્વરૂપી, જિનેશ્વર દેવ, તે પ્રભુએ સાડાબાર વર્ષને પક્ષ દિવસ સુધી મહા મહેનત કરી કર્મને ટાળી, કર્મને ગાળી કર્મપ્રજાળી, કર્મને દૂર છંડી, કર્મનાં દેણાં દઇ કરી, કર્મથી નિ-કરજા થઈ કરી, કેવળશ્રી વરી, આત્મદશા પ્રકટ કરી, જિનેશ્વરદેવ, વીતરાગ દેવ, મોક્ષનગરે પધાર્યા

પણ જગતવાસી જંતુજીવને ઉપકાર નિમિત્તે, શાતા નિમિત્તે કલ્યાણ કરવા નિમિત્તે, ભવ્યજીવના દુઃખ મટાડવા વાસ્તે, ચારગતિ, ચોવીસ દંડક, ચોરાશીલક્ષ જીવાયોનિને વિષે, એક ક્રોડ સાડી સત્તાણુલાખ ક્રોડ કુલને વિષે, જીવ અટન-પરિભ્રમણ કરે છે, સંયોગી શારીરિક, માનસિક વેદનાઓ સહન કરે છે, તે મટાડવા માટે પરમેશ્વરદેવે સિદ્ધાંતરૂપ વાણી ભાવભેદવૃત્તાંત, વિસ્તારપણે વર્ણવ્યા.

પાંચ જ્ઞાન

૧ જ્ઞેય. ૨ જ્ઞાન, ૩ જ્ઞાની, તેના અર્થ.

૧ જ્ઞેય, જાણુવા યોગ્ય તે સામો પદાર્થ, **૨ જ્ઞાન** તે જીવનો ઉપયોગ જીવનું લક્ષણ, જાણુપણું તે **૩ જ્ઞાની** તે જાણે તે-જાણુવાવાળો જીવ-અસંખ્યાત પ્રદેશી આત્મા.

જ્ઞાન શબ્દોનો વિશેષ અર્થ

૧ જેણે કરી વસ્તુને જાણીએ તે જ્ઞાન,
૨ જે થકી વસ્તુને જાણીએ તે જ્ઞાન.
૩ જેને વિષે વસ્તુને જાણીએ તે જ્ઞાન,
૪ જાણવું તે જ્ઞાન, એ ચાર અર્થ કહ્યા

જ્ઞાનના ભેદ

જ્ઞાનના પાંચ ભેદ છે ૧ મતિજ્ઞાન, ૨ શ્રુતજ્ઞાન, ૩ અવધિ-જ્ઞાન, ૪ મન પર્યવજ્ઞાન, ૫ કેવળજ્ઞાન

મતિજ્ઞાનના બે ભેદ

૧ સામાન્ય ૨ વિશેષ.
૨ સમાન્ય પ્રકારે તે મતિ કહીએ,
૩ વિશેષ પ્રકારે તે **મતિજ્ઞાન** તથા **મતિઅજ્ઞાન** કહીએ.
સમ્યગ્દૃષ્ટિ મતિ તે **મતિજ્ઞાન**
મિથ્યાદૃષ્ટિની મતિ તે **મતિઅજ્ઞાન.**

શ્રુતજ્ઞાનના બે ભેદ

૧ સામાન્ય, ૨ વિશેષ
૧ સામાન્ય પ્રકારે **શ્રુત** કહીએ
૨ વિશેષ પ્રકારે તે **શ્રુત અજ્ઞાન** તથા **શ્રુત જ્ઞાન** કહીએ.
સમ્યગ્દૃષ્ટિ શ્રુત તે **શ્રુત જ્ઞાન.**
મિથ્યાદૃષ્ટિનું શ્રુત તે **શ્રુત અજ્ઞાન.**

૧ મતિ જ્ઞાન. ૨ શ્રુત જ્ઞાન એ બે જ્ઞાન અન્યોઅન્ય પરસ્પર માંહોમાંહે ક્ષીરનીરની પેરે મળી રહે છે, જીવ ને અભ્યતર શરીરની પેરે છે જ્યારે બે જ્ઞાન સાથે હોય ત્યારે પણ પહેલા મતિ, શ્રુત હોય છે અહીં બે જ્ઞાનને વિષે આચાર્ય વિશેષે કરી સમજાવે છે

જીવ મતિએ કરી જાણે તે મતિજ્ઞાન, શ્રુતે કરી જાણે તે શ્રુતજ્ઞાન.

મતિજ્ઞાનનુ વર્ણન,
મતિજ્ઞાનના બે ભેદ

૧ શ્રુત નિશ્રિત—તે સાભળ્યા વચનને અનુસારે મતિ વિસ્તરે.

૨ શ્રુત નિશ્રિત—તે નહિ સાભળ્યુ, નહિ જોયુ તોપણ તેમાં મતિ વિસ્તરે.

અશ્રુત નિશ્રિતના ચાર ભેદ.

૧ ઔત્પાતિકા ૨ વૈનયિકા, ૩ કાર્મિક ૪ પારિણામિકા.

૧ **ઔત્પાતિકા બુદ્ધિ**—તે પૂર્વે નહિ જોયુ નહિ સાંભળ્યુ તેમાં એકદમ વિશુદ્ધ અર્થગ્રાહી બુદ્ધિ ઉપજે, ને તે બુદ્ધિ, ફળને ઉત્પન્ન કરે તેને ઔત્પાતિકા બુદ્ધિ કહીએ.

૨ **વૈનયિકા બુદ્ધિ**—તે ગુરુ–વડાનો વિનય ભક્તિ કરવાથી બુદ્ધિની ઉત્પત્તિ થાય, શાસ્ત્રના અર્થ–રહસ્ય સમજે તેને વૈનયિકા બુદ્ધિ કહીએ

૩ **કાર્મિકા**–(કામીયા) **બુદ્ધિ**—તે જોતાં, લખતાં, ચિતરતાં, ભણતા, સાંભળતા, દેખતા, વણતાં, વાવતાં, શીવતાં એ આદિ અનેક શિલ્પકળા વગેરેનો અભ્યાસ કરતા તેમાં કુશળ થાય તે કાર્મિકા (કામીયા) બુદ્ધિ કહીએ.

૪ **પારિણામિકા બુદ્ધિ**—તે જેમ જેમ વય પરિણમે તેમ તેમ બુદ્ધિ પરિણમે તથા બહુસૂત્રી સ્થવિર; પ્રત્યેકબુદ્ધાદિ પ્રમુખને આલોચન કરતાં બુદ્ધિમા વૃદ્ધિ થઈ; જાતિસ્મરણાદિ જ્ઞાન થાત તેને પારિણામિકા બુદ્ધિ કહીએ.

શ્રુત નિશ્રિત જ્ઞાનના ચાર ભેદ.

૧ અવગ્રહ, ૨ ઇહા, ૩ અવાય ૪ ધારણા.

અવગ્રહના બે ભેદ.

૧ અર્થાવગ્રહ, ૨ વ્યંજનાવગ્રહ

વ્યંજનાવગ્રહના ચાર ભેદ.

૧ શ્રોત્રેંદ્રિય વ્યંજનાવગ્રહ, ૨ ઘ્રાણેંદ્રિય વ્યજનાવગ્રહ, ૩ રસેંદ્રિય વ્યંજનાવગ્રહ, ૪ સ્પર્શેંદ્રિય વ્યજનાવગ્રહ.

વ્યજનાવગ્રહ–તે જે પુદ્‌ગલોને ઈંદ્રિયોને વિષે સામાં આવી પડે (પુદ્‌ગલો ઈંદ્રિયોને સ્પર્શે) ને ઇંદ્રિયો તે પુદ્‌ગલોને ગ્રહે, સરાવલાને દૃષ્ટાંતે, તેને વ્યંજનાવગ્રહ કહિયે

ચક્ષુઇંદ્રિય ને મન તે રૂપાદિ પુદ્‌ગલની પ્રત્યક્ષ થઇ સ્પર્શ કર્યા વગર તેમને ગ્રહે છે, માટે **ચક્ષુઈન્દ્રિય ને મન** એ બેને વ્યજનાવગ્રહ નથી ને શેષ ચાર ઇંદ્રિયોને વ્યજનાવગ્રહ છે

શ્રોત્રેંદ્રિય વ્યજનાવગ્રહ તે–કાને કરી શબ્દના પુદ્‌ગલને ગ્રહે
ઘ્રાણેંદ્રિય વ્યજનાવગ્રહ તે–નાસિકાથી ગંધના પુદ્‌ગલને ગ્રહે
રસેંદ્રિય વ્યજનાવગ્રહ તે જીહવાએ કરી રસના પુદ્‌ગલને ગ્રહે
સ્પર્શેન્દ્રિય વ્યંજનાવગ્રહ તે–શરીરે કરી સ્પર્શના પુદ્‌ગલને ગ્રહે,
વ્યંજનાવગ્રહને સમજવાને—

૧ **પડિબોહગ દિટ્ઠંતેણં**, ૨ **મલ્લગ દિટ્ઠંતેણં**, આ બે દૃષ્ટાંત આપે છે.

પડિબોહગ દિટ્ઠંતેણં–પ્રતિબોધક (જગાડવાનું) દૃષ્ટાંત; જેમ કોઇ પુરુષ સૂતો છે, તેને બીજા કોઇ પુરુષે બોલાવ્યો, 'હે દેવદત્ત' ત્યારે તેણે સાભળીને જાગીને 'હું' ઉત્તર આપ્યો ત્યારે શિષ્ય સમજવાને શંકાથી પૂછે છે, હે સ્વામિન્! તે પુરુષે હુંકારો આપ્યો તે શું તેણે એક સમયના, કે બે સમયના, કે ત્રણ સમયના, કે ચાર સમયનાં, કે યાવત્ સંખ્યાત સમયના, કે અસંખ્યાત સમયના પ્રવેશ્યા શબ્દપુદ્‌ગલને ગ્રહ્યા?

ગુરુ કહે છે—એક સમયનાં નહિ, બે–ત્રણ–ચાર યાવત્ સંખ્યાત સમયના નહિ પણ અસંખ્યાત સમયના પ્રવેશ્યા શબ્દપુદ્ગલને ગ્રહ્યાં.

એમ ગુરુના કહેવાથી પણ શિષ્યને સમજણ પડી નહિ ત્યારે **બીજુ મલ્લક (સરાવલા) નું દૃષ્ટાંત કહે છે —**

જેમ, કુંભારના નીંભાડામાંથી તરતનું લાવેલું કોરું સરાવલું હોય ને તેમાં એક જળબિંદુ મૂકે, પણ જે જળબિંદુ જણાય નહિ એમ બે, ત્રણ, ચાર, ઘણા જળબિંદુ મૂકે પણ તે સરાવલું બરાબર ભીંજાય નહિ, પણ ઘણાં જળબિંદુથી ભીંજાયા પછી જળબિંદુ એક ઠરે ને એમ કરતાં વધતા વધતા પા સરાવલું થાય પછી અર્ધું ને વળી વખતે પૂર્ણ ભરાય પછી તે સરાવલું ઊભરાય, તેમ કાનનાં એક સમયનાં પ્રવેશ્યા (પેઠાં) પુદ્ગલને ગ્રહી શકે નહિ જેમ એક જળબિંદુ સરાવલામાં જણાય નહિ, એમ બે, ત્રણ, ચાર, સંખ્યાત સમયના પણ પુદ્ગલને ગ્રહી શકે નહિ પણ વ્યંજન અવગ્રહમાં અસંખ્યાત સમય જોઈએ ને તે અસંખ્યાત સમયનાં પ્રવેશ્યાં પુદ્ગલ જ્યારે કાનમાં ભરાય અને ઊભરાઈ જાય ત્યારે હું એમ કહી શકે પણ સમજે નહિ એ કોનો શબ્દ, એ વ્યંજનાવગ્રહ.

અર્થાવગ્રહના છ ભેદ.

૧ શ્રોત્રેંદ્રિય અર્થાવગ્રહ ૨ ચક્ષુઈંદ્રિય અર્થાવગ્રહ, ઘ્રાણેંદ્રિય અર્થાવગ્રહ, ૪ રસેંદ્રિય અર્થાવગ્રહ ૫ સ્પર્શેંદ્રિય અર્થાવગ્રહ, ૬ નોઈંદ્રિય (મન) અર્થાવગ્રહ.

એ અવગ્રહનાં નામ માત્ર છે તેના અર્થ સમજાવે છે
શ્રોતેંદ્રિય અર્થાવગ્રહ—તે કર્ણે કરી શબ્દના અર્થને ગ્રહે.
ચક્ષુઈંદ્રિય અર્થાવગ્રહ—તે ચક્ષુએ કરી રૂપના અર્થને ગ્રહે.
ઘ્રાણેંદ્રિય અર્થાવગ્રહ—તે નાસિકાએ કરી ગંધના અર્થને ગ્રહે.
રસેંદ્રિય અર્થાવગ્રહ—તે જીવ્હાએ કરી રસના અર્થને ગ્રહે.
સ્પર્શેંદ્રિય અર્થાવગ્રહ—તે શરીરે કરી સ્પર્શના અર્થને ગ્રહે.
નોઇંદ્રિય અર્થાવગ્રહ—તે મનોદ્વાર ઇત્યિક પર્યાયના અર્થને ગ્રહે.

વ્યંજનાવગ્રહના ચાર ભેદ અને અર્થાવગ્રહના છ ભેદ મળી અવગ્રહના એ દશ ભેદ છે **અવગ્રહે** કરી સામાન્ય પ્રકારે અર્થને ગ્રહે, પણ જાણે નહીં, જે એ કોના શબ્દ વા ગંધ પ્રમુખ છે ? પછી ત્યાંથી ઇહા મતિજ્ઞાનમાં પ્રવેશ કરે. ઇહા તે વિચારે, જે અમુકનો શબ્દ વા ગંધ પ્રમુખ છે, પણ નિશ્ચય થાય નહીં. પછી અવાય મતિજ્ઞાનમા પ્રવેશ કરે **અવાય** તે નિશ્ચય કરવો, જે એ અમુકનો જ શબ્દ વા ગંધ પ્રમુખ છે પછી ધારણા મતિજ્ઞાનમાં પ્રવેશ કરે. **ધારણા** તે ધારી રાખે, જે અમુક શબ્દ વા ગંધ પ્રમુખ આ પ્રકારે હતો.

એમ **ઇહાના** છભેદ શ્રોતેંદ્રિય ઇહા, યાવત્ નોઇંદ્રિય ઇહા. એમ **અવાયના** છ ભેદ શ્રોત્રેંદ્રિય અવાય, યાવત્ નોઈંદ્રિય અવાય. એમ **ધારણાના** છ ભેદ શ્રોત્રેંદ્રિય ધારણા, યાવત નોઇંદ્રિય ધારણા.

તેમનો **કાલ** કહે છે **અર્થાવગ્રહનો** કાલ, એક સમય અસંખ્યાત સમયથી પ્રવેશ્યા પુદ્‌ગલને છેલ્લા સમયે જાણે, જે મને કોઇક બોલાવે છે

ઇહાનો કાલ, અંતર્મુહૂર્ત, તે વિચાર ચાલ્યા કરે કે જે મને બોલાવે છે તે આ હશે કે એ ?

અવાયનો કાલ, અંતર્મુહૂર્ત-નિશ્ચય કરવાનો, જે મને અમુકે જ બોલાવ્યો છે શબ્દ નિશ્ચય કરે

ધારણાનો કાલ, સંખ્યાતા વર્ષ અથવા અસંખ્યાતા વર્ષ સુધી ધારી રાખે, જે અમુક વેળાએ અમુકનો શબ્દ સાંભળ્યો હતો તે આ પ્રકારે હતો એ અવગ્રહના દશ ભેદ, ઇહાના છ ભેદ, અવાયના છ ભેદ, ધારણાના છ ભેદ, સર્વ મળી શ્રુતનિશ્રિત મતિ જ્ઞાનના ૨૮ ભેદ

મતિજ્ઞાન સમુચ્ચય ચાર પ્રકારે - ૧ દ્રવ્યથી ૨ ક્ષેત્રથી ૩ કાલથી ૪ ભાવથી, ૧ **દ્રવ્યથી** મતિજ્ઞાની સામાન્યથી આદેશે× કરી સર્વ દ્રવ્ય જાણે પણ દેખે નહિ, ૨ **ક્ષેત્ર**થી મતિજ્ઞાની સામાન્યથી

×આદેશથી-આગમથી,-સિદ્ધાંતથી

આદેશે કરી સર્વક્ષેત્રની વાત જાણે પણ દેખે નહિ. **કાલથી** મતિજ્ઞાની સામાન્યથી આદેશે કરી સર્વ કાલની વાત જાણે પણ ન દેખે, ૪ **ભાવથી** સામાન્યથી આદેશે કરી સર્વ ભાવની વાત જાણે પણ દેખે નાહે, નહીં દેખવાનું કારણ મતિજ્ઞાનને દર્શન નથી.

ભગવતી સૂત્રમા પાસઈ પાઠ છે તે પણ શ્રદ્ધા વિષે છે, પણ એવું તેમ નથી, ઈતિ મતિજ્ઞાન સંપૂર્ણ

સૂત્ર (શ્રુત) જ્ઞાનનું વર્ણન

શ્રુત જ્ઞાનના ૧૪ ભેદ ૧ અક્ષર શ્રુત ૨ અનક્ષર શ્રુત. ૩ સંજ્ઞીશ્રુત. ૪ અસંજ્ઞી શ્રુત. ૫ સમ્યક્ શ્રુત. ૬ મિથ્યા શ્રુત. ૭ સાદિ શ્રુત. ૮ અનાદિ શ્રુત. ૯ સપર્યવસિત શ્રુત. ૧૦ અપર્યવસિત શ્રુત ૧૧ ગમિક શ્રુત. ૧૨ આગમિક શ્રુત. ૧૩ અંગપ્રવિષ્ટ શ્રુત ૧૪ અનંગપ્રવિષ્ટ શ્રુત (અંગબાહિર)

૧ અક્ષરશ્રુત તેના ત્રણ ભેદ. ૧ સંજ્ઞા અક્ષર. ૨ વ્યંજનઅક્ષર ૩ લબ્ધિ અક્ષર

સંજ્ઞા અક્ષર શ્રુત તે અક્ષરના આકારનું જ્ઞાન, જેમકે ક, ખ], પ્રમુખ સર્વ અક્ષરની સંજ્ઞાનું જ્ઞાન. ક અક્ષરનો ઘાટ દેખી કહે જે એ ખ નહિ, ન, નહિ. એમ સર્વ અક્ષરની ના કહીને કહે કે એ તો ક જ છે એમ સંસ્કૃત, પ્રાકૃત, બોડી, ફારસી, દ્રાવિડી, હિંદી એ આદિ અનેક પ્રકારની લિપિમા અનેક પ્રકારના અક્ષરના ઘાટ છે તેનું જે જ્ઞાન તે સંજ્ઞા અક્ષર શ્રુત જ્ઞાન.

૨ વ્યંજન અક્ષર શ્રુત. તે હ્રસ્વ, દીર્ઘ, કાનો, માત્રા, અનુસ્વાર પ્રમુખની સંયોજનાએ કરી બોલવું તે વ્યંજનાક્ષર શ્રુત.

૩ લબ્ધિ અક્ષર શ્રુત તે ઇંદ્રિયાર્થના જાણપણાની લબ્ધિથી અક્ષરનું જ્ઞાન થાય તે તેના છ ભેદ

૧ **શ્રોતેંદ્રિય લબ્ધિ અક્ષરશ્રુત** તે કાને ભેરી પ્રમુખનો શબ્દ સાંભળી કહે જે એ ભેરી પ્રમુખનો શબ્દ છે તો ભેરી પ્રમુખ અક્ષરનું જ્ઞાન શ્રોતેંદ્રિય લબ્ધિથી થયું તે માટે શ્રોતેંદ્રિય લબ્ધિ અક્ષરશ્રુત કહીએ.

૨ ચક્ષુ ઇંદ્રિય લબ્ધિ અક્ષર શ્રુત તે આંખે આંબા પ્રમુખનુ રૂપ દેખીને કહે જે એ આંબા પ્રમુખનુ રૂપ છે, તા આબા પ્રમુખ અક્ષરનુ જ્ઞાન ચક્ષુઇંદ્રિય લબ્ધિથી થયુ, તે માટે ચક્ષુઇંદ્રિય લબ્ધિ અક્ષરશ્રુત કહીએ.

૩ ઘ્રાણેંદ્રિય લબ્ધિ અક્ષર શ્રુત તે નાસિકાએ કેતકી પ્રમુખની ગંધ લઇને જાણે જે એ કેતકી પ્રમુખની ગંધ છે, તે ઘ્રાણેંદ્રિય લબ્ધિથી કેતકી પ્રમુખ અક્ષરનુ જ્ઞાન થયુ, માટે ઘ્રાણેંદ્રિય લબ્ધિ અક્ષરશ્રુત કહીએ.

૪ રસેંદ્રિય લબ્ધિ અક્ષર શ્રુત તે જીહવાયે કરી સાકર પ્રમુખનો જાણીને એ સાકર પ્રમુખનો સ્વાદ છે એ અક્ષરનુ જ્ઞાન રસેંદ્રિયથી થયુ, માટે રસેંદ્રિય લબ્ધિ અક્ષર શ્રુત કહીએ

૫ સ્પર્શેંદ્રિય લબ્ધિ અક્ષર શ્રુત તે શીત, ઉષ્ણ, આદિ **સ્પર્શ** થવાથી જાણે જે એ શીત વા ઉષ્ણ છે, માટે તે અક્ષરનુ જ્ઞાન સ્પર્શેંદ્રિયથી થયુ, માટે સ્પર્શેંદ્રિય લબ્ધિ શ્રુત કહીએ.

૭ નોઇંદ્રિય લબ્ધિ અક્ષર શ્રુત તે મને કરી ચિંતવતા, વિચારતા સ્મરણ થયુ જે મે અમુક ચિંતવ્યુ વા વિચાર્યું તો તે સ્મરણના અક્ષરનુ જ્ઞાન મનથી–નોઇંદ્રિયથી થયુ, માટે નોઇંદ્રિય લબ્ધિ અક્ષરશ્રુત કહીએ, **એ લબ્ધિ** અક્ષર**શ્રુતના છ ભેદ સંપૂર્ણ. ઇતિ અક્ષરશ્રુતના ભેદ.**

૨ અનક્ષર શ્રુત–તે અનેક પ્રકારે છે તે અક્ષરના ઉચ્ચાર કર્યા વિના શબ્દ, છીંક ઉધરસ, ઉછ્વાસ, નિશ્વાસ, બગાસા, નાક નિષીકવું તથા નગારા પ્રમુખનો શબ્દ, અનક્ષરી વાણી માટે, એને અનક્ષર શ્રુત કહીએ.

૩ સંજ્ઞી શ્રુત–તેના ત્રણ ભેદ, ૧ સંજ્ઞી કાલિકોપદેશ ૨ સંજ્ઞી હેતુપદેશ ૩ સંજ્ઞી દ્રષ્ટિવાદોપદેશ

૧ સંજ્ઞી કાલિકોપદેશ–તે શ્રુત સાભળીને વિચારે તે ૧ વિચારવુ ૨ નિશ્ચય કરવુ, ૩ સમુચ્ચય અર્થનુ ગવેષવુ, ૪ વિશેષ અર્થનુ ગવેષવુ, ૫ ચિંતવવુ, ૬ નિશ્ચય કરી વળી વિચારવુ એ છ બોલ સંજ્ઞી જીવને હોય તે સંજ્ઞી કાલિકોપદેશ શ્રુત

૨ **સન્ની હેતૂપદેશ**–તે સન્ની ધારી રાખે.

૩ **સન્ની દૃષ્ટિવાદોપદેશ** તે ક્ષયોપશમ ભાવે સાંભળે એટલે કે સન્ની શ્રુત તે શાસ્ત્રને હેતુ સહિત; દ્રવ્ય અર્થ સહિત, કારણ યુક્તિ સહિત ઉપયોગ સહિત, પૂર્વાપર વિચાર સહિત; ભણે, ભણાવે; સાંભળે તે માટે સન્ની શ્રુત કહીએ.

૪ **અસન્ની શ્રુતના ત્રણ ભેદ.** ૧ અસન્ની કાલિકોપદેશ ૨ અસન્ની હેતૂપદેશ. ૩ અસન્ની દૃષ્ટિવાદોપદેશ.

૧ **અસન્ની કાલિકોપદેશ શ્રુત**–તે સાભળી પણ વિચારે નહિ. સન્નીને ૭ બોલ છે; તે અસન્નીને નથી

૨ **અસન્ની હેતૂપદેશ શ્રુત**–તે સાભળી ધારી રાખે નહિ.

૩ **અસન્ની દૃષ્ટિવાદોપદેશ શ્રુત** તે ક્ષયોપશમ ભાવે ન સાભળે તે ત્રણ બોલ અસન્ની આશ્રી કહ્યા એટલે કે **અસન્ની શ્રુત,** તે ભાવાર્થ રહિત; વિચાર તથા ઉપયોગ શૂન્ય, પૂર્વાપર આલોચ રહિત; નિર્ણય રહિત બોધ ન જાણે ભણે તથા ભણાવે, વા સાભળે તે માટે અસન્ની શ્રુત કહીએ.

સમ્યક્ શ્રુત તે અરિહંત, તીર્થંકર, કેવળજ્ઞાની, કેવળદર્શની, દ્વાદશ ગુણે કરી સહિત અઢાર દોષ રહિત, ચોત્રીસ અતિશય પ્રમુખ અનંત ગુણના ધારક, તેમના પ્રરૂપેલાં બાર અં। અર્થરૂપ આગમ, તથા ગણધર પુરુષોએ–શ્રુતરૂપ (મૂલરૂપ) બાર આગમ ગૂંથ્યા તે, તથા ચૌદ પૂર્વીએ તેર પૂર્વીએ, બાર પૂર્વીએ, અગિયાર પૂર્વીએ, તથા દશ પૂર્વીએ જે શ્રુત તથા અર્થરૂપ વાણી પ્રકાશી તે સમ્યક્ શ્રુત. દશ પૂર્વમાં ન્યૂન જેને જ્ઞાન હોય, તેમના પ્રકાશેલાં સમશ્રુત હોય વા મિથ્યાશ્રુત હોય.

૬ **મિથ્યાશ્રુત**–તે જે પૂર્વોક્ત ગુણરહિત, રાગદ્વેષસહિત પુરુષોએ પોતાની મતિ કલ્પનાએ કરી, મિથ્યાત્વ દૃષ્ટિએ કરી જે શાસ્ત્ર રચ્યા જેવા ભારત, રામાયણ વૈદિક જ્યોતિષ તથા ૨૯ જાતના પાપશાસ્ત્ર પ્રમુખ ગ્રંથ તે મિથ્યાશ્રુત તે મિથ્યાશ્રુત, તે મિથ્યાત્વ દૃષ્ટિને મિથ્યાશ્રુતપણે પરિણમે (સાચા કરી ભણે માટે) પણ જે સમ્યક્ તેની સાથે મેળવતા જુઠાં જાણી ત્યજે તો સમ્યક્

શ્રુતપણે પરિણમે. તે જ મિથ્યાશ્રૂત સમ્યક્ત્વવાન્ પુરુષને સમ્યક્ બુદ્ધિએ કરી વાંચતા સમ્યક્ત્વના રસે કરી પરિણમે, તે બુદ્ધિનો પ્રભાવ જાણવો. વળી આચારાગાદિક સમ્યક્ શાસ્ત્ર તે પણ સમ્યક્ત્વાન પુરુષને સમ્યક્ થઇ પરિણમે ને મિથ્યાત્વ દૃષ્ટિવાન્ પુરુષને તેજ શાસ્ત્ર મિથ્યાત્વપણે પરિણમે એ રહસ્ય છે

૭ સાદિ શ્રુત, ૮ અનાદિ શ્રૂત, સપર્યવસિત શ્રુત, ૧૦ અપર્યવસિત શ્રુત, એ ચાર પ્રકારના શ્રુતનો ભાવાર્થ સાથે છે. બાર અગ વ્યવચ્છેદ થયાં આશ્રી આદિ અતસહિત અને વ્યવચ્છેદ ન થયા આશ્રી આદિ અત રહિત તે સમુચ્ચય ચાર પ્રકારે છે તે **દ્રવ્યથી** એક પુરુષે ભણવા માડયું તેને **સાદિ સપર્યવસિત** **કહીએ,** ને ઘણા પુરુષ પરપરા આશ્રી **અનાદિ અપર્યવસિત** **કહીએ ક્ષેત્રથી** ૫ ભરત, ૫ ઇરવત, દશ ક્ષેત્ર આશ્રી **સાદિ સપર્યવસિત.** ૫ મહાવિદેહ આશ્રી **અનાદિ અપર્યવસિત,** **કાલથી** ઉત્સર્પિણી આશ્રી **સાદિ સપર્યવસિત** નોઉત્સર્પિણિ નોઅવસર્પિણિ આશ્રી **અનાદિ અપર્યવસિત. ભાવથી** તીર્થંકરોએ ભાવ પ્રકાશ્યા તે આશ્રી **સાદિ સપર્યવસિત.** ક્ષયોપશમભાવ આશ્રી **અનાદિ અપર્યવસિત** અથવા **ભવ્યનું શ્રુત** તે આદિ અતસહિત અભવ્યનુ શ્રત તે આદિ અતરહિત તે ઉપર દૃષ્ટાત છે, સર્વ આકાશના અનત પ્રદેશ છે તે એકેક આકાશ પ્રદેશમા અનત પર્યાય છે તે સર્વપર્યાયથી અનત ગુણ અધિક એક અગુરુલઘુ પર્યાય અક્ષર થાય અક્ષર તે ક્ષરે નહીં, અપ્રતિહત, પ્રધાન, જ્ઞાન, દર્શન જાણવુ તે અક્ષર કેવલ સપૂર્ણ જ્ઞાન જાણવુ તેમાથી સર્વ જીવને સર્વ પ્રદેશે અક્ષરના અનતમા ભાગે જાણપણુ સદાકાળ ઉઘાડુ રહે છે શિષ્ય પછે છે, હે સ્વામિન્ ! જો તેટલુ જાણપણુ ઢકાય તો શું થાય ? ત્યારે ગુરુ કહે છે–કે, જો તેટલુ જાણપણુ ઢકાય તો જીવપણુ મટીને અજીવ થાય, અને ચૈતન્ય મટીને જડપણુ થાય, માટે હે શિષ્ય ! જીવના સર્વ પ્રદેશે અક્ષરના અનતમા ભાગે જ્ઞાન સદા ઉઘાડુ છે જેમ વર્ષાકાળે કરી ચદ્ર તથા સૂર્ય ઢાકયા થયા પણ સર્વથા ચદ્ર તથા સૂર્યની પ્રભા ઢાકી જાતી નથી તેમ અનત જ્ઞાનાવરણીય

કર્મના આવરણનો ઉદય થયા છતાં પણ ચૈતન્યપણુ સર્વથા અવરાતુ (ઢંકાતું) નથી નિગોદના જીવને પણ અક્ષરના અનતમા ભાગે સદા જ્ઞાન ઉઘાડુ રહે છે.

૧૧ ગમિક શ્રુત તે બારમુ અગ દૃષ્ટિવાદ વણીવાર સરખા પાઠ આવે તે માટે

૧૨ આગમિક શ્રુત તે કાલિક શ્રુત ૧૧ અગ આચારાંગ પ્રમુખ

૧૩× અ ગપ્રવિષ્ટ–બાર અગ (આચારાગાદિથી દૃષ્ટિવાદ સુધી) સૂત્રમા તેનો વિસ્તાર થયો છે, ત્યાથી લેવું

૧૪ અન ગપ્રવિષ્ટ–સમુચ્ચય બે પ્રકારે ૧ આવશ્યક ૨ આવશ્યક વ્યાતીરક ૧ આવશ્યકના છ અધ્યયન, સામાયિક પ્રમુખ. ૨ આવશ્યક વ્યતિરિકતના બે ભેદ–૧ કાલિક શ્રુત, ૨ ઉત્કાલિક શ્રુત

૧ કાલિક શ્રુત*–તેના અનેક પ્રકાર છે તે ઉત્તરાધ્યયન, દશાશ્રુતસ્કધ, બૃહતકલ્પ, વ્યવહાર પ્રમુખ એકત્રીશ સૂત્ર કાલિકનાં નામ નદીસૂત્ર મધ્યે આપ્યા પઇન્ના સિદ્ધાત જાણવાં જેમ ઋષભદેવના ૮૪૦૦૦ પઇન્ના તથા મધ્ય ૨૨ તીર્થંકરના સખ્યાતા હજાર પઇન્ના તથા મહાવીર સ્વામીના ૧૪ હજાર પઇન્ના તથા સર્વ ગણધરના કર્યાં તથા પ્રત્યેક બુદ્ધના કર્યાં પઇન્ના તે સર્વ કાલિક જાણવા, એ કાલિક શ્રુત

૨ ઉત્કાલિક શ્રુત+–તે અનેક પ્રકારના છે, તે દશવૈકાલિક પ્રમુખ ૨૯ પ્રકારના શાસ્ત્રના નામ નદિસૂત્રમા આપ્યાં છે તે આદિ

×અથવા સમુચ્ચય બે પ્રકારે શ્રુત કહ્યાં છે તે અ ગપ્રવિષ્ટ (અગ પ્રવિષ્ઠ તથા અ ગબાહિર (અનગ પ્રવિષ્ટ) ગમિક તથા આગમિકના ભેદમાં સમાવેશ સૂત્રકારે કર્યો છે મૂળમા જૂદાં પણ નામ આપ્યા છે

*પહેલે પહોર તથા ચોથે પહોર સ્વાધ્યાય થાય તેને કાલિક શ્રુત કહીયે

+અસ્વાધ્યાયનો વખત વર્જી ચારે પહોર સ્વાધ્યાય થાય માટે ઉત્કાલિક કહીએ.

દઈને અનેક પ્રકારનાં શાસ્ત્ર છે પણ વર્તમાનમાં ઘણાં વ્યવચ્છેદ છે.

દ્વાદશાંગ સિદ્ધાંત આચાર્યની પેટી સમાન, અતીત કાલે અનંત જીવો આજ્ઞાએ આરાધીને સંસાર દુખથી મુકત થયા, વર્તમાનમાં સંખ્યાતા જીવો દુ:ખથી મુકત થાય છે, અનાગત કાલે આજ્ઞાએ આરાધી અનંત જીવો દુખથી મુકત થશે એમ સૂત્ર વિરોધીને ત્રણે કાળ આશ્રી સંસારમા રખડવા વિષે જાણવું **શ્રુતજ્ઞાન** (દ્વાદશાગરૂપ) સદાકાળ લોક આશ્રી છે

શ્રુતજ્ઞાન–સમુચ્ચય ચાર પ્રકારે છે દ્રવ્યથી, ક્ષેત્રથી, કાળથી, ભાવથી.

દ્રવ્યથી–શ્રુતજ્ઞાની ઉપયોગે કરી સર્વ ૦્ય જાણે દેખે, તે શ્રદ્ધાએ કરી તથા સ્વરૂપ આલેખવે કરી

ક્ષેત્રથી–શ્રુતજ્ઞાની ઉપયોગે કરી સર્વ ક્ષેત્રની વાત જાણે દેખે, પૂર્વવત્

કાલથી–શ્રુતજ્ઞાની ઉપયોગે કરી સર્વ કાલની વાત જાણે, દેખે

ભાવથી,–શ્રુતજ્ઞાની ઉપયોગે કરી સર્વ ભાવ જાણે, દેખે, **ઇતિ શ્રુતજ્ઞાનનું વર્ણન**

અવધિ જ્ઞાનનું વર્ણન

૧ અવધિજ્ઞાનના મુખ્ય બે ભેદ **ભવપ્રત્યયિક, ક્ષાયોપશમિક.**

૧ ભવપ્રત્યયિકના બે ભેદ તે, ૧ નારકીને, ૨ દેવ (ચાર પ્રકારના) ને હોય, તે ભવ સબંધી જ્યારથી ઉત્પન્ન થાય, તે ભવના અંત સુધી હોય

૨ ક્ષયોપશમિકના બે ભેદ તે ૧ સંજ્ઞી મનુષ્યને, ૨ સંજ્ઞી તિર્યંચ પંચેન્દ્રિયને; ક્ષયોપશમ ભાવથી ઉત્પન્ન થાય તે, અથવા ક્ષમાદિક ગુણે સહિત અણગારને ઉત્પન્ન થાય

અવધિજ્ઞાનના ૭ પ્રકાર સંક્ષેપથી કહ્યા તે તેના નામ. ૧ અનુગામિક ૨ અનાનુગામિક ૩ વર્ધમાન, ૪ હાયમાન ૫ પ્રતિપાતિ, ૬ અપ્રતિપાતિ

અનુગામિક જ્યાં જાય ત્યાં તે સાથે આવે. તે બે પ્રકારનું છે ૧ અંતગત, ૨ મધ્યગત

૧ અંતગત અવધિજ્ઞાનના ત્રણ પ્રકાર.

૧ પુરત અંતગત-(પુરઓ અંતગત) તે શરીરના આગલા ભાગના ક્ષેત્રમાં જાણે દેખે.

૨ માર્ગત. અંતગત- (મગ્ગાઓ અંતગત) તે શરીરના પૃષ્ટ ભાગના ક્ષેત્રમાં જાણે દેખે.

૩ પાર્શ્વત અંતગત-(પાસાઓ અંતગત) તે શરીરના બે પાર્શ્વભાગના ક્ષેત્રમાં જાણે દેખે.

અંતગત અવધિ ઉપર દ્રષ્ટાંત છે, જેમ કોઇ પુરુષ હરકોઇ દીપ પ્રમુખ અગ્નિનું ભાજન તથા મણિપ્રમુખ હાથમાં લઇને આગળ કરી ચાલતો જાય તો આગળ દેખે. જો પૂઠે રાખે તો પૂઠે દેખે, તેમ બે પડખે રાખી ચાલે તો બે પડખે દેખે, જે પાસે રાખે તે તરફ દેખે, બીજી બાજુ ન દેખે એ રહસ્ય છે વળી જે બાજુ તરફ જાણે, દેખે તે બાજુ તરફ સંખ્યાતા, અસંખ્યા યોજન લગી જાણે દેખે.

૨ મધ્યગત-તે સર્વ દિશી તથા વિદિશી તરફ (ચૌતર્ફ) સંખ્યાતા યોજન લગી જાણે દેખે, પૂર્વોક્ત દીપ પ્રમુખ ભાજન માથે મૂકીને ચાલે તો તે ચૌતરફ દેખે તેમ.

૨ અનાનુગામિક અવધિજ્ઞાન તે જે સ્થાનમા અવધિજ્ઞાન ઉપજ્યું હોય તે સ્થાને રહીને જાણે, દેખે, અન્યત્ર તે પુરુષ જાય તો ન જાણે, દેખે. તે ચારે દિશાએ સંખ્યાતા અસંખ્યાતા યોજન સંલગ્ન તથા અસંલગ્નપણે જાણે દેખે. જેમ કોઇ પુરુષે દીવી પ્રમુખ અગ્નિનું ભાજન તથા મણિ પ્રમુખ કોઈ પણ સ્થાન પ્રતિ મૂક્યુ હોય તે, તે સ્થાન પ્રતિ ચૌતરફ દેખે પણ અન્યત્ર ન દેખે તેમ અનાનુગામિક અવધિજ્ઞાન જાણવું

૩ વર્દ્ધમાન અવધિજ્ઞાન-તે પ્રશસ્ત લેશ્યાના અધ્યવસાયે કરી, તથા વિશુદ્ધ ચારિત્રનાં પરિણામે કરી, સર્વ પ્રકારે અવધિ જ્ઞાનની વૃદ્ધિ થાય તેને વર્ધમાન અવધિજ્ઞાન કહીએ. જે જઘન્યથી સૂક્ષ્મ નિગોદીઆ જીવે ત્રણ

સમય ઉત્પન્ન થયામાં શરીરની જે અવગાહના બાંધી હોય એટલુ ક્ષેત્ર જાણે, ઉત્કૃષ્ટથી સર્વ અગ્નિના જીવ, સૂક્ષ્મ, બાદર, પર્યાપ્ત, અપર્યાપ્ત એ ચાર જાતિના તે પણ જે **સમયે ઉત્કૃષ્ટ** હોય તે અગ્નિના જીવ, એકેક આકાશ પ્રદેશે અંતર રહિત મૂકતાં જેટલાં અલોકમાં લોક જેવડાં અસખ્યાતા ખંડ (ભાગ વિકલ્પ) ભરાય તેટલુ ક્ષેત્ર સર્વ દિશી વિદિશીએ દેખે, અવધિજ્ઞાન રૂપી પદાર્થ દેખે એ રહસ્ય છે મધ્યમ અનેક ભેદે છે તે કહે છે, વૃદ્ધિ ચાર પ્રકારે થાય. ૧ દ્રવ્યથી ૨ ક્ષેત્રથી. ૩ કાલથી ૪ ભાવથી, તે આ પ્રમાણે.

૧ કાલથી જાણપણુ વધે ત્યારે શેષ ત્રણ બોલનું જાણપણુ વધે.

૨ ક્ષેત્રથી જાણપણું વધે ત્યારે, કાલની ભજના તથા દ્રવ્ય, ભાવના જાણપણાની વૃદ્ધિ થાય.

૩ દ્રવ્યથી જાણપણુ વધે ત્યારે, કાલની તથા ક્ષેત્રની ભજના ભાવના વૃદ્ધિ

૪ ભાવથી જાણપણુ વધે શેષ ત્રણ બોલની ભજના

તે વિસ્તારથી સમજાવે છે – સર્વ વસ્તુમાં કાલનુ જાણપણુ સૂક્ષ્મ છે. જે કોઇ ચોથા આરાનો જન્મ્યો, નીરોગી બલિષ્ટ શરીર, ને વજ્રઋષભનારાચ સંહનનવાળો ઓગણુપચાસ પાનની બીડી લઇને તે ઉપર સારા લોહની સુઈ હોય તેણે કરીને વિંધે, એ વિંધતા એક પાનથી બીજા પાનમા સુઈ પહોંચતા અસંખ્યાતા સમય થઇ જાય છે, એવો કાલ સૂક્ષ્મી છે. ૧. તેથી ક્ષેત્ર અસખ્યાત ગુણો સૂક્ષ્મ છે જેમ એક આગુલ પ્રમાણે ક્ષેત્રમાં અસખ્યાતી શ્રેણી છે અકેકી શ્રેણીમા અસખ્યાતા આકાશ પ્રદેશ છે. સમય સમય પ્રતિ અકેક આકાશ પ્રદેશ જો અપહરાય તો તેટલામા અસખ્યાતા કાલચક્ર વહી જાય, તો એક શ્રેણી પૂરી થાય નહી એવું ક્ષેત્ર સૂક્ષ્મ છે. ૨ તેથી દ્રવ્ય અનંતગણું સૂક્ષ્મ છે. એક આગુલ પ્રમાણે ક્ષેત્રમા અસખ્યાત શ્રેણી લઇએ. આંગુલ પ્રમાણે લાબી ને એક પ્રદેશ પ્રમાણે પહોળી તેમા અસખ્યાત આકાશ પ્રદેશ છે અકેક આકાશ પ્રદેશ ઉપર અનંત પરમાણુઓ તથા દ્વિપ્રદેશી, ત્રિપ્રદેશી, અનંત

પ્રદેશી, યાવત્ સ્કંધ પ્રમુખ દ્રવ્યો છે દ્રવ્યમાંથી સમય સમય પ્રતિ એકેક દ્રવ્ય અપહરતા અનંત કાલચક્ર થાય, તોપણ ખૂટે નહીં, એવું દ્રવ્ય, ક્ષેત્રથી સૂક્ષ્મ છે ૩ દ્રવ્યથી ભાવ અનંતગણું સૂક્ષ્મ છે. પૂર્વોક્ત શ્રેણીમા જે દ્રવ્યો કહ્યા છે તે દ્રવ્યોમા એકેક દ્રવ્યમા અનંત પર્યવ (ભાવ) છે તે જેમ એક પરમાણુમાં એક વર્ણ, એક ગંધ એક રસ, બે સ્પર્શ છે તેમા એક વર્ણમાં અનંત પર્યવ છે તે એકગુણ કાળો, દ્વિગુણ કાળો, ત્રિગુણ કાળો યાવત્ અનંતગુણ કાળો છે એમ પાંચે બોલમા અનંત પર્યવ છે, એમ પાંચે વર્ણમાં બે ગંધમા, પાંચ રસમા ને આઠ સ્પર્શમા અનંત પર્યવ છે દ્વિપ્રદેશી સ્કંધમા ૨ વર્ણ ૨ ગંધ, ૨ રસ ૪ સ્પર્શ છે એ દશ બોલમાં પણ પૂર્વોક્ત રીતિએ અનંત પર્યવ છે એમ સર્વ દ્રવ્યમા પર્યવની ભાવના કરવી એમ સર્વ દ્રવ્યના પર્યવ એકઠા કરીએ. પછી સમય સમય પ્રતિ એકેકપર્યવને અપહરતા અનંત કાળચક્ર (ઉત્સર્પિણી, અવસર્પિણી) થાય ત્યારે પરમાણુ દ્રવ્યના પર્યવ પૂરા થાય. એમ દ્વિપ્રદેશી સ્કંધોના પર્યવ ત્રિપ્રદેશી સ્કંધોના પર્યવ, યાવત્ અનંત પ્રદેશી સ્કંધોના પર્યવ અપહરતા અનંત અનંત કાલચક્ર જાય, તોપણ પૂર્ણ થાય નહીં (ખુટે નહીં) એવો દ્રવ્યથી ભાવ સૂક્ષ્મ છે ૪, ૧ કાલને ચણાની ઉપમા. ૨ ક્ષેત્રને જ્વારની ઉપમા ૩ દ્રવ્યને તલની ઉપમા. ૪ ભાવને ખસખસની ઉપમા સમજવાને આપી છે

પૂર્વ ચાર પ્રકારની વૃદ્ધિની રીત કહી તેમા ક્ષેત્રથી અને કાલથી કેવી રીતે વર્ધમાન જ્ઞાન થાય તે કહે છે.

૧ ક્ષેત્રથી આંગુલનો અસખ્યાતમો ભાગ જાણે, દેખે, તે કાલથી આવલિકાના અસખ્યાતમા ભાગની વાત અતીત, અનાગત જાણે, દેખે.

૨ ક્ષેત્રથી આગુલનો સખ્યાતમો ભા। જાણે દેખે, તે કાલથી આવલિકાના અસખ્યાતમા ભાગની વાત અતીત અનાગત જાણે, દેખે.

૩ ક્ષેત્રથી આગુલ માત્ર ક્ષેત્ર જાણે, દેખે, તે કાલથી આવલિકામા કઇક ન્યુન જાણે, દેખે.

૪ ક્ષેત્રથી પૃથક્ (બેથી નવ સુધી) આગુલની વાત જાણે, દેખે તે કાલથી આવલિકા સપુર્ણ કાલની વાત અતીત અનાગત જાણે, દેખે.

૫ ક્ષેત્રથી એક હાથ પ્રમાણે ક્ષેત્ર જાણે, દેખે, તે કાલથી અંતર્મુહૂર્ત (મુહૂર્તમાં ન્યૂન) કાલની વાત અતીત અનાગત જાણે, દેખે.

૬ ક્ષેત્રથી ધનુષ્ય પ્રમાણુ ક્ષેત્ર જાણે, દેખે, તે કાલથી પ્રત્યેક મુહૂર્તની જાણે દેખે

૭ ક્ષેત્રથી ગાઉ પ્રમાણુ ક્ષેત્ર જાણે, દેખે, તે કાલથી એક દિવસમાં કાંઇક ન્યૂન વાત જાણે, દેખે.

૮ ક્ષેત્રથી એક યોજન પ્રમાણુ ક્ષેત્ર જાણે દેખે, તે કાલથી પ્રત્યેક દિવસની વાત જાણે, દેખે.

૯ ક્ષેત્રથી પચીશ યોજન ક્ષેત્રના ભાવ જાણે, દેખે, તે કાલથી પક્ષમાં ન્યૂનની વાત જાણે, દેખે

૧૦ ક્ષેત્રથી ભરત ક્ષેત્ર પ્રમાણે ક્ષેત્રના ભાવ જાણે, દેખે, તે કાલથી પક્ષ (અર્ધ માસ) પૂર્ણની વાત જાણે, દેખે

૧૧ ક્ષેત્રથી જંબુદ્વીપ પ્રમાણુ ક્ષેત્રની વાત જાણે, દેખે તે કાલથી માસ એક ઝાઝેરાની વાત જાણે, દેખે

૧૨ ક્ષેત્રથી અઢી દ્વીપની વાત જાણે દેખે, તે કાલથી એક વર્ષની વાત જાણે, દેખે.

૧૩ ક્ષેત્રથી પંદરમા રૂચક દ્વીપ સુધી જાણે, દેખે, ત કાલથી પૃથક્ વર્ષની વાત જાણે દેખે.

૧૪ ક્ષેત્રથી સંખ્યાતા દ્વીપ સમુદ્રની વાત જાણે, દેખે તે કાલથી સંખ્યાતા કાલની વાત જાણે દખે

૧૫ ક્ષેત્રથી સંખ્યાતા તથા અસંખ્યાતા દ્વીપ સમુદ્રની વાત જાણે, દેખે. તે કાલથી અસંખ્યાતા કાલની વાત જાણે, દેખે. એ પ્રમાણે ઊર્ધ્વલોક, અધોલોક, તિર્યક્લોક એ ત્રણે લોકમા વધતા વર્ધમાન પરિણામે અલોકમા અસંખ્યાતા લોક પ્રમાણે ખંડા જાણવાની શકિત પ્રકટ થાય **એ વર્ધમાન અવધિ જ્ઞાન.**

૪ હાયમાન અવધિજ્ઞાન. અપ્રશસ્ત લેશ્યાના પરિણામે કરી અશુભ ધ્યાને કરી અવિશુદ્ધ ચારિત્રના પરિણામથી (ચારિત્રના મલિન પણાથી) વર્ધમાન અવધિજ્ઞાનની હાનિ થાય, થોડે થોડે ઘટતુ જાયતેને હાયમાન અવધિ જ્ઞાન કહીએ **હાયમાન અવધિ જ્ઞાન**

૫ પ્રતિપાતી અવધિજ્ઞાન—જે અવધિજ્ઞાન પ્રાપ્ત થયુ તે એક વખતે જ નાશ પામે તે જઘન્ય, ૧ આગુલનો અસખ્યાતમો ભાગ. ૨ આગુલનો સખ્યાત ભાગ. ૩ વાલાગ્ર. ૪ પૃથક્ વાલાગ્ર. ૫ લિંખ, ૬ પૃથક્ લિંખ, ૭ યૂકા (જૂ), ૮ પૃથક્ જૂ, ૯ જવ ૧૦ પૃથક્ જવ, ૧૧ આગુલ ૧૨ પૃથક્ આંગુલ, ૧૩ પગ, ૧૪ પૃથક્ પગ, ૧૫ વહેંત, ૧૬ પૃથક્ વહેંત, ૧૭ હાથ, ૧૮ પૃથક્ હાથ, ૧૯ કુક્ષિ (બે હાથ) ૨૦ પૃથક્ કુક્ષિ, ૨૧ ધનુષ્ય, ૨૨ પૃથક્ ધનુષ્ય, ૨૩ ગાઉ, ૨૪ પૃથક્ ગાઉ, ૨૫ યોજન, ૨૬ પૃથક્ યોજન, ૨૭ સો યોજન, ૨૮ પૃથક્ સો યોજન, ૨૯ સહસ્ર યોજન, ૩૦ પૃથક્ સહસ્ર યોજન, ૩૧ લક્ષ યોજન, ૩૨ પૃથક્ લક્ષ યોજન, ૩૩ ક્રોડ યોજન, ૩૪ પૃથક્ ક્રોડ યોજન, ૩૫ ક્રોડાક્રોડ યોજન, ૩૬ પૃથક્ ક્રોડાક્રોડ યોજન એ પ્રમાણે ક્ષેત્ર, અવધિજ્ઞાનથી જુએ, પછી નાશ પામે. ઉત્કૃષ્ટ લોક પ્રમાણ ક્ષેત્ર જુએ, પછી નાશ પામે. દીવો જેમ પવનને યોગે કરી હોલવાઇ જાય તેમ. **એ પ્રતિપાતી અવધિ જ્ઞાન**

૬ અપ્રતિપાતી (અપડિવાઇ) અવધિ જ્ઞાન—તે આવ્યુ જાય નહિ. તે સપૂર્ણ ચૌદ રાજલોક જાણે, દેખે, ને અલોકમાં એક આકાશ પ્રદેશ માત્ર ક્ષેત્રની વાત જાણે, દેખે, તોપણ પડે નહિ. એમ બે પ્રદેશ તથા ત્રણ પ્રદેશ, યાવત્ લોક પ્રમાણ અસખ્યાત ખ ડ જાણવાની શક્તિ થાય; તેને અપ્રતિપાતી અવધિ જ્ઞાન કહીએ. અલોકમા રૂપી પદાર્થ નથી. જો ત્યાં રૂપી પદાર્થ હોત તો દેખત; એટલે એટલી શક્તિ છે એ જ્ઞાન તીર્થંકર પ્રમુખને બાળપણેથી જ હોય, કેવળજ્ઞાન પામ્યા પછી એ ઉપયોગ ન હોય એ ૭ ભેદ અવધિ જ્ઞાનના કહ્યા.

સમુચ્ચય અવધિજ્ઞાનના ચાર પ્રકાર છે ૧ દ્રવ્યથી અવધિ જ્ઞાની જઘન્ય અનત રૂપી દ્રવ્ય જાણે, દેખે, ઉત્કૃષ્ટ સર્વરૂપી દ્રવ્ય જાણે દેખે ૨ ક્ષેત્રથી અવધિજ્ઞાની જઘન્ય આગુલનો અસખ્યાતમો ભાગ ક્ષેત્ર

જાણે, દેખે ઉત્કૃષ્ટ લોક જેવડા અસખ્યાત ખડો અલોકમાં દેખે. ૩ કાળથી અવધિ જ્ઞાની જઘન્ય આવલિકાના અસખ્યાતમા ભાગની વાત જાણે, દેખે, ઉત્કૃષ્ટ અસંખ્યાત ઉત્સર્પિણી, અવસર્પિણી, અતીત, અનાગત કાળની વાત જાણે, દેખે, ૪ ભવથી જઘન્ય અનત ભાવને જાણે, ઉત્કૃષ્ટ સર્વ ભાવના અનતમા ભાગને જાણે, દેખે, (વર્ણાદિક પર્યાયને)

સંસ્થાન અવધિજ્ઞાનનો દેખવાનો આકાર, ૧ નારકીને અવધિ, ત્રાપાને આકારે છે ૨ ભવનપતિને પાલાને આકારે છે, ૩ તિર્યંચ તથા મનુષ્યને અનેક પ્રકારે છે ૪ વ્યતરને પટહ–વાજીંત્ર આકારે છે. ૫ જ્યોતિષીને ઝાલરને આકારે છે, ૬ બાર દેવલોકના દેવને ઉર્ધ્વ મૃદગને આકારે છે ૭ નવ ગ્રૈવેયકને કુલની ચગેરીને આકારે છે ૮ પાંચ અનુત્તર વિમાનના દેવને અવધિ, કચુકીને આકારે છે

નારકી, દેવને–અવિધિજ્ઞાન–૧ અનુગામિક ૨ અપ્રતિપાતી, ૩ અવસ્થિત, એ ત્રણ પ્રકારનુ છે

મનુષ્ય ને તિર્યચને અવધિજ્ઞાન–૧ અનુગામિક, ૨ અનનુગામિક, ૩ વર્ધમાન, ૪ હાયમાન, ૫ પ્રતિપાતી, ૬ અપ્રતિપાતી, ૭ અવસ્થિત, ૮ અનવસ્થિત છે

એ વિષયદ્વાર પ્રમુખ પ્રજ્ઞાપના સૂત્રના ૩૩ મા પદથી લખ્યો છે. નદીસૂત્ર મધ્યે સક્ષેપમા છે

ઈતિ અવધિ જ્ઞાનનું વર્ણન સપૂર્ણ

અવધિ જ્ઞાનનો વિષય (દેખવાની શક્તિ)

વિષય	૧ રત્નપ્રભા	૨. શર્કરપ્રભા	૩ વાલુપ્રભા.	૪ પંકપ્રભા.	૫. ધુમ્ર પ્રભા.	૬ તમ પ્રભા	૭ તમતમ.પ્રભા.
જઘન્ય ક્ષેત્ર દેખે તે.	૩॥ ગાઉ.	૩ ગાઉ	૨॥ ગાઉ.	૨ ગાઉ	૧॥ ગાઉ.	૧ ગાઉ.	૦॥ ગાઉ.
ઉત્કૃષ્ટ ક્ષેત્ર દેખે તે	૪ ગાઉ	૩॥ ગાઉ,	૩ ગાઉ.	૨॥ ગાઉ.	૨ ગાઉ	૧॥ ગાઉ.	૧ ગાઉ.

વિષય	અસુર કુમાર.	૯ નિકાય વ્યંતર	તિર્યંચ પંચેન્દ્રિય સંજ્ઞી.	સંજ્ઞી મનુષ્ય	જ્યોતિષી	દેવલોક ૧-૨	દેવલોક ૩-૪
જઘન્ય દેખે.	૨૫ યોજન	૨૫ યોજન.	આંગુલનો અસંખ્યાત ભાગ.	આંગુલનો અસંખ્યાત ભાગ.	સંખ્યાતા દ્વીપ સમુદ્ર	આંગુલનો અસંખ્યાત ભાગ.	આંગુલનો અસંખ્યાત ભાગ.
ઉત્કૃષ્ટ દેખે.	અસંખ્યાતા દ્વીપ સમુદ્ર	સંખ્યાતા દ્વીપ સમુદ્ર	અસંખ્યાતા દ્વીપ સમુદ્ર	અલોકમાં અસંખ્યાતા ખંડ	,	રત્નપ્રભાને હેઠલા ચરમાંત.	શર્કરપ્રભાનો હેઠલો ચરમાંત

વિષય.	દેવલોક ૫–૬	દેવલોક ૭–૮:	દેવલોક: ૯–૧૦–૧૧–૧૨	પહેલેથી છઠ્ઠી ગ્રૈવેયક	૭–૮–૯ ગ્રૈવેયક	૫ અનુત્તર વિમાન.
જઘન્ય દેખે	આગુલનો અસખ્યાત ભાગ	આંગુલનો અસખ્યાત ભાગ	આગુલનો અસંખ્યાત ભાગ.	આગુલનો અસખ્યાત ભાગ	આગુલનો અસંખ્યાત ભાગ	ચૌદ રાજ-લોકમાં કાંઇક ઓછુ દેખે
ઉત્કૃષ્ટ દેખે	ત્રીજી નર-કનો હેઠલો ચરમાત	ચોથી નર-કનો હેઠલો ચરમાંત	પાંચમી નર-કનો હેઠલો ચરમાંત	છઠ્ઠી નરકનો હેઠલો ચરમાંત	સાતમી નર-કનો હેઠલો ચરમાંત.	,,

વૈમાનિક ઊચા પોતપોતાના વિમાનની ધ્વજા સુધી દેખે. ત્રિછા લોકમાં અસખ્યાત દ્વીપ સમુદ્ર દેખે યત્રમાં અધોલોક આવી કહ્યું છે

ઇતિ વિષયદ્વાર સંપૂર્ણ

૧ અવધિજ્ઞાન	આભ્યતર.	બાહ્ય
નારકી–દેવતાને,	લાભે	૦
તિર્યંચમ	૦	લાભે.
મનુષ્યમાં	લાભે	લાભે

૨ અવધિજ્ઞાન	દેશથી	સર્વથી.
નારકીદેવતા, તિર્યંચ	લાભે	૦
મનુષ્ય.	લાભે	લાભે.

૧. અવધિજ્ઞાન આભ્યતર બાહ્ય દ્વાર યંત્રથી જાણવો.

૨ અવધિજ્ઞાન દેશથી સર્વથી યંત્રથી જાણવો

મન પર્યવ જ્ઞાનનો વિસ્તાર

આ મનના ચાર પ્રકાર જાણવા.

૧ લબ્ધિમન તે અનુત્તરવાસી દેવોને હોય

૨ સજ્ઞામન તે સજ્ઞી મનુષ્ય ને સજ્ઞી તિર્યંચને હોય.

૩ વર્ગણામન: તે નારકી ને અનુત્તર વિમાનવાસી વિના બીજા દેવોને હોય.

૪ પર્યાયમન તે મન.પર્યવ જ્ઞાનીને હોય.

મનઃપર્યવ જ્ઞાન કોને ઉત્પન્ન થાય તે

૧ મનુષ્યને ઉત્પન્ન થાય, અમનુષ્યને ન થાય.

૨ સજ્ઞી મનુષ્યને ઉત્પન્ન થાય, અસજ્ઞી મનુષ્યને ન થાય.

૩ કર્મભૂમિ સજ્ઞી મનુષ્યને ઉત્પન્ન થાય, અકર્મભૂમિ સજ્ઞી મનુષ્યને ન થાય.

૪ કર્મભૂમિ સખ્યાતા વર્ષના આયુષ્યવાળાને ઉત્પન્ન થાય, પણ અસખ્યાતા વર્ષના આયુષ્યવાળાને ઉત્પન્ન ન થાય.

૫ સખ્યાતા વર્ષના આયુષ્યમાં પર્યાપ્તને ઉત્પન્ન થાય, અપર્યાપ્તને ન થાય.

૬ પર્યાપ્તામાં પણ સમદૃષ્ટિને ઉત્પન્ન થાય, મિથ્યાદૃષ્ટિ ને સમમિથ્યાદૃષ્ટિને ન થાય.

૭ સમદૃષ્ટિમાં પણ સયતિને ઉત્પન્ન થાય, પણ અવતી સમદૃષ્ટિ ને દેશવતીવાળાને ન ઉત્પન્ન થાય.

૮ સયતિમાં પણ અપ્રમત્ત સયતિને ઉત્પન્ન થાય. પ્રમત્ત સયતિને ન થાય.

૯ અપ્રમત્ત સયતિમાં પણ લબ્ધિવાનને ઉત્પન્ન થાય, અલબ્ધિવાનને ન થાય.

મનઃપર્યવ જ્ઞાન બે પ્રકારે છે:-૧ ઋજુમતિ મનઃપર્યવ

જ્ઞાન, ૨ વિપુલમતિ મનઃપર્યવ જ્ઞાન, **ઋજુમતિ** તે સામાન્યપણે જાણે, **વિપુલમતિ** તે વિશેષપણે જાણે.

મનઃપર્યવ જ્ઞાનના સમુચ્ચય ચાર પ્રકાર છેઃ–૧ દ્રવ્યથી, ૨ ક્ષેત્રથી, ૩ કાળથી ૪ ભાવથી

૧ દ્રવ્યથી, **ઋજુમતિ** અનંત અનંત પ્રદેશી સ્કંધ જાણે, દેખે તે. સામાન્યથી **વિપુલમતિ** તેથી અધિક સ્પષ્ટપણે નિર્ણય સહિત જાણે, દેખે

૨ ક્ષેત્રથી, **ઋજુમતિ** જઘન્ય અંગુલનો અસંખ્યાતમો ભાગ, ઉત્કૃષ્ટ નીચે રત્નપ્રભાના પ્રથમ કાંડનો ઉપરનો નાનો પ્રતર તેના હેઠલા તલ સુધી, એટલે સમભૂતળ પૃથ્વીથી ૧૦૦૦ યોજન નીચે દેખે. ઊર્ધ્વ. જ્યોતિષીના ઉપરના તળ સુધી દેખે, એટલે સમભૂતળથી ૯૦૦ યોજન ઊંચું દેખે. ત્રિછું દેખે તો મનુષ્ય ક્ષેત્રમા અઢી દ્વીપ તથા બે સમુદ્રને વિષે સંજ્ઞી પંચેંદ્રિય પર્યાપ્તના મનોગત ભાવ જાણે, દેખે **વિપુલમતિ** તે (ઋજુમતિ) થી અઢી અંગુલ અધિક વિશેષ સ્પષ્ટ નિર્ણય સહિત જાણે, દેખે.

૩ કાલથી **ઋજુમતિ** જઘન્ય પલ્યોપમના અસંખ્યાતમા ભાગની વાત જાણે, દેખે; ઉત્કૃષ્ટ પલ્યોપમના અસંખ્યાતમા ભાગની અતીત, અનાગત કાળની વાત જાણે, દેખે **વિપુલમતિ** તે (ઋજુમતિ) થી વિશેષ સ્પષ્ટ નિર્ણય સહિત નિર્મળ જાણે, દેખે

૪ ભાવથી **ઋજુમતિ** તે જઘન્ય અનંત દ્રવ્યના ભાવ (વર્ણાદિ પર્યાય) ને જાણે દેખે, ઉત્કૃષ્ટ સર્વ ભાવોના અનંતમે ભાગે જાણે, દેખે. **વિપુલમતિ** તેથી સ્પષ્ટ નિર્ણય સહિત વિશેષ અધિક જાણે, દેખે

મનપર્યવ જ્ઞાની અઢી દ્વીપમા રહેલા સંજ્ઞી પંચેંદ્રિયના મનોગત ભાવને જાણે છે. અનુમાનથી જેમ ધૂમાડો દેખી અગ્નિનો નિશ્ચય થાય તેમ મનોગત ભાવથી દેખે છે.

ઇતિ મનઃપર્યવ જ્ઞાન સંપૂર્ણ.

કેવળ જ્ઞાનનું વર્ણન.

કેવળ જ્ઞાનના બે ભેદ. ૧ ભવસ્થ કેવળ જ્ઞાન, ૨ સિદ્ધ કેવળ

જ્ઞાન. ભવસ્થ કેવળ જ્ઞાનના બે ભેદ. ૧ સયોગી ભવસ્થ કેવળ જ્ઞાન. ૨. અયોગી ભવસ્થ કેવળ જ્ઞાન વગેરે. તેનો વિસ્તાર સૂત્રથી જાણવો. સિદ્ધ કેવળ જ્ઞાનના બે ભેદ; ૧ અનંતર સિદ્ધ કેવળ જ્ઞાન ૨ પરંપર સિદ્ધ કેવળ જ્ઞાન, તેનો વિસ્તાર સૂત્રથી જાણવો. તે કેવળ જ્ઞાન સમુચ્ચય ચાર પ્રકારે છે ૧ દ્રવ્યથી ૨ ક્ષેત્રથી, ૩ કાળથી, ૪ ભાવથી.

૧ દ્રવ્યથી કેવળજ્ઞાની સર્વ રૂપી, અરૂપી દ્રવ્ય જાણે, દેખે.

૨ ક્ષેત્રથી કેવળજ્ઞાની સર્વ ક્ષેત્ર (લોકાલોક)ની વાત જાણે, દેખે.

૩ કાળથી કેવળજ્ઞાની સર્વ કાળની ભૂત, ભવિષ્ય, વર્તમાન, એ ત્રણ કાળની વાત જાણે, દેખે.

ભાવથી કેવળજ્ઞાની સર્વ રૂપી, અરૂપી દ્રવ્યના ભાવને અનંત ભાવે સર્વ પ્રકારે જાણે, દેખે.

કેવળ જ્ઞાન આવરણરહિત વિશુદ્ધ લોકાલોક પ્રકાશક એક જ પ્રકારે સર્વ કેવળીને હોય.

ઇતિ કેવળ જ્ઞાન સંપૂર્ણ

ઇતિ પાંચ જ્ઞાનનું વિવેચન સંપૂર્ણ

વ્યવહાર સમકિતના ૬૭ બોલ

આ સડસઠ બોલોના પ્રથમ બાર દ્વાર કહે છે. (૧) સદ્દહણા ચાર. (૨) લિંગ ત્રણ. (૩) વિનયના દસ પ્રકાર, (૪) શુદ્ધતાના ૩ ભેદ. (૫) લક્ષણ પાંચ. (૬) ભૂષણ પાંચ (૭) દૂષણના પાંચ ભેદ. (૮) પ્રભાવના ૮ (૯) આગાર છ. (૧૦) જયણા છ (૧૧) સ્થાનક છ. (૧૨) ભાવના છ. હવે તે દ્વાર વિસ્તારથી કહે છે.

(૧) સદ્દહણા ચાર પ્રકારની–(૧) પરમત્થ સથવો–નવ તત્ત્વ જાણીને જ્ઞાન, દર્શન, સુખ, વીર્ય સ્વરૂપ આત્માનો અનુભવ કરવો (૨) પરમાર્થના જાણુવાવાળા સવિગ્ન ગીતાર્થની ઉપાસના કરવાથી શુદ્ધ શ્રદ્ધાને ધારણ કરે (૩) પોતાના મતના પાસત્થા ઉસન્ના અને કુલિંગી આદિકની સોબત ન કરે એ ત્રણેનો પરિચય કરવાથી શુદ્ધ તત્ત્વની પ્રાપ્તિ થઇ શકે નહિ. (૪) પરતીર્થિનો અધિક પરિચય ન કરે. અધર્મ પાખડીઓની પ્રશસા ન કરે.

(૨) લિંગના ત્રણ ભેદ–(૧) ધર્મરાગ –જેમ જુવાન પુરુષ રંગરાગ ઉપર રાચે તેમ ભવ્યાત્મા શ્રી જૈનશાસન પર રાચે. (૨) સુશ્રુષા– જેમ ક્ષુધાવાન પુરુષ ખીર–ખાંડના ભોજનને પ્રેમસહિત આદર કરે તેમ વીતરાગની વાણીનો આદર કરે જેમ વ્યવહારિક જ્ઞાન શીખવાની તીવ્ર ઇચ્છા હોય, ને શીખવાડનાર મળે ત્યારે શીખીને આ લોકમા સુખી થાય તેમ વીતરાગનાં કહેલાં સૂત્રોનું હમેશાં સૂક્ષ્માર્થ ન્યાયવાળુ જ્ઞાન શીખીને આ લોક ને પરલોકમાં મનોવાછિત સુખને પ્રાપ્ત કરે. (૩) દેવ ગુરુની વૈયાવચ્ચ– પંચપરમેષ્ઠીની યથાયોગ્ય ભક્તિ સુપાત્રદાન.

(૩) વિનયના દશ ભેદ–(અરિહંતનો વિનય કરે .(૨) સિદ્ધનો વિનય કરે, (આચાર્યનો વિનય કરે. (૪) ઉપાધ્યાયનો વિનય કરે. (૫) સ્થવિરનો વિનય કરે (૬) ગણ (ઘણા આચાર્યોનો સમૂહ) નો વિનય કરે. (૭) કુલ (એક આચાર્યોના શિષ્યનો સમૂહ) નો વિનય

કરે. (૮) સ્વધર્મીનો વિનય કરે. (૯) સઘનો વિનય કરે. (૧૦) સંભોગીનો વિનય કરે એ દશનો માનપૂર્વક વિનય કરે જૈનશાસનમા વિનય મૂલ ધર્મ કહેવાય છે વિનય કરવાથી અનેક સદ્ગુણોની પ્રાપ્તિ થાય છે

(૪) શુદ્ધતાના ત્રણ ભેદ–(૧) મનશુદ્ધતા–મનથી અરિહંત દેવ કે જે ૩૪ અતિશય, ૩૫ વાણી, ૮ મહા પ્રાતિહાર્ય સહિત. ૧૮ દૂષણ રહિત, ૧૨ ગુણ સહિત, એવા જે દેવ તે જ અમર દેવ છે, તે જ સાચા દેવ છે એના સિવાય બીજા હજારો કષ્ટ પડે તોપણ સરાગી દેવોને મનથી પણ સ્મરણ ન કરે. (૨) વચન શુદ્ધતા–વચનથી ગુણકીર્તન એવા અરિહંતના કરે, એ સિવાય બીજા સરાગી દેવોનાં ન કરે. (૩) કાયા શુદ્ધતા–કાયાથી અરિહંત સિવાય બીજા સરાગી દેવોને નમસ્કાર ન કરે.

(૪) લક્ષણના પાંચ ભેદ–(૧) સમ–શત્રુ મિત્ર ઉપર સમ ભાવ રાખવો. (૨) સંવેગ–વૈરાગ્ય ભાવ અને મોક્ષનું ધ્યેય અને સંસાર અસાર છે; વિષય અને કષાયથી અનંતોકાલ ભવભ્રમણ કરે છે, તો આ ભવમાં સારી સામગ્રી મળી છે, તો ધર્મને આરાધવો, ઈત્યાદિ વિચાર કરવો. (૩) +નિર્વેદ–શરીર અથવા સંસારના અનિત્યપણાનું ચિંતવન કરવું અને ત્યાંસુધી આ મોહમય જગતથી અલગ રહેવું અથવા જગતારક જિનરાજની દીક્ષા લઈ કર્મ શત્રુઓને જીતીને સિદ્ધ પદને પ્રાપ્ત કરવાની હમેશાં અભિલાષા (ભાવના) રાખવી. (૪) અનુકંપા પોતાની તથા પરના આત્માની અનુકંપા કરવી અથવા દુ ખી જીવોને સુખી કરવા. (૫) આસ્થા–ત્રિલોક પૂજનિક શ્રી વીતરાગ દેવના વચનો ઉપર દૃઢ શ્રદ્ધા રાખવી ને હિતાહિતનો વિચાર કરવો અથવા અસ્તિત્વ ભાવમા રમણતા કરવી એજ વ્યવહાર સમકિતનું લક્ષણ છે તો જે વાતની અધૂરાશ હોય તેને પૂરી કરવી, વ્યવહારથી ત્રણ તત્ત્વ–દેવ, ગુરુ અને ધર્મની શ્રદ્ધા, નિશ્ચયથી નિજસ્વરૂપ કેવળજ્ઞાન, દર્શન અને સુખમય છે એવી શ્રદ્ધા.

+ નિર્વેદ=ત્યાગભાવના

(૬) **ભૂષણના પાંચ ભેદ**–(૧) જૈનશાસનમાં કુશળપણું, ધૈર્યવંત હોય ને શાસનમાં દરેક કાર્યો ધૈર્યતાથી કરે. (૨) દેવગુરુની ભક્તિ (૩) શાસનમાં ક્રિયામાં સ્થિરતા. (૪) શાસનમાં ચતુર હોય. શાસનનાં દરેક કાર્ય એવી ચતુરાઇથી (બુદ્ધિબળથી) કરે કે જેથી નિર્વિઘ્નતાથી પાર પડી જાય. (૫) તીર્થસેવા, શાસનમાં ચતુર્વિધ સંઘની ભક્તિ તથા બહુમાન કરવાવાળો હોય આ પાંચ ભૂષણોથી શાસનની શોભા રહે છે.

(૭) **દૂષણના પાંચ ભેદ**–(૧) શંકા–જિનવચનમાં શંકા કરે(૨) કંખા–બીજા મતોના આડંબર દેખી તેની વાંચ્છા કરે (૩) વિતિગિચ્છા-ધર્મ કરણીના ફળમાં સંદેહ કરે કે આનું ફલ હશે કે નહિ ? અત્યારે વર્તમાન તો કાંઈ દેખાતું નથી એવો સંદેહ કરે (૪) પરપાખંડીનો હમેશાં પરિચય કરે. (૫) પરપાખંડીઓની પ્રશંસા કરવી. એ પાંચ સમકિતનાં દૂષણ કહેવાય તે જરૂર ટાળવાં જોઇએ

(૮)-**પ્રભાવનાના આઠ પ્રકાર**–(૧) જે કાળમાં જેટલાં સૂત્રાદિ હોય તેને ગુરુગમથી જાણે એ શાસનનો પ્રભાવક બને છે. (૨) ધર્મ કથા, વ્યાખ્યાન, કરીને શાસનના જ્ઞાનની પ્રભાવના કરે. (૨) મહાન વિકટ તપશ્ચર્યા કરીને શાસનથી પ્રભાવના કરે (૪) ત્રણ કાળ અથવા ત્રણ મતનો જાણનાર હોય. (૫) તર્ક, વિતર્ક, હેતુ, વાદ, યુક્તિ ન્યાય તથા વિદ્યાદિ બળથી વાદીઓના શાસ્ત્રાર્થથી પરાજય કરીને શાસનની પ્રભાવના કરે. (૬) પુરુષાર્થવાળો પુરુષ દીક્ષા લઇને શાસનની પ્રભાવના કરે (૭) કવિતા કરવાની શકિત હોય તો કવિતા કરીને શાસન પ્રભાવના કરે (૮) બ્રહ્મચર્ય આદિ કોઇ મોટા વ્રત લે તો પ્રગટ રીતે ઘણા માણસોની વચમાં લે કારણકે એથી લોકોને શાસન પર શ્રદ્ધા અથવા વ્રતાદિ લેવાની રુચિ વધે છે. અથવા દુર્બળ, સ્વધર્મી ભાઇઓને સહાયતા કરવી એ પણ પ્રભાવના છે, પરંતુ આજકાલ ચોમાસામાં અભક્ષ્ય વસ્તુની તથા લાડવા આદિની પ્રભાવના કરે છે, તો દીર્ઘદૃષ્ટિથી વિચાર કરવો જોઈએ કે એ પ્રભાવનાથી શાસનની કઇ પ્રભાવના થઇ કહેવાય ? અથવા એથી કેટલો લાભ ? એનો બુદ્ધિવાન પોતાથી વિચાર કરી શકે છે અને

પ્રભાવનાનો આપણો સાચો પ્રેમ હોય તો નાની નાની તત્ત્વજ્ઞાનમય ચોપડીઓની પ્રભાવના કરો કે જેથી આપણા ભાઈઓને આત્મજ્ઞાનની પ્રાપ્તિ થાય.

આગારના છ ભેદ–સમકિતની અંદર છ પ્રકારના આગાર છે (૧) રાજાનો આગાર (૨) દેવતાનો (૩) ન્યાતનો (૪) માતાપિતાનો ને ગુરુનો (૫) બળકારનો (૬) દુષ્કાળમા સુખથી આજીવિકા ન ચાલે તો એ છ આગાર કારણથી લાચારીથી સમકિતમાં કોઈ દોષ લાગી જાય તો વિઘ્ન પસાર થયે દોષ માટે પશ્ચાત્તાપ કરી શુદ્ધ થવું

(૧૦) જયણાના છ પ્રકાર–(૧) આલાપ–સ્વધર્મી ભાઈઓની સાથે એકવાર બોલે. (૫) સંલાપ–સ્વધર્મી ભાઈઓની સાથે વારવાર બોલે. (૩) મુનિને દાન દેવું અથવા સ્વધર્મી ભાઈઓની વાત્સલ્યતા કરવી. (૪) એવુ વારવાર પ્રતિદિન કરે. (૫) ગુણીજનોનાં ગુણ પ્રગટ કરે. (૬) તથા વંદન નમસ્કાર બહુમાન કરે તથા

(૧) મિથ્યાત્વી સાથે વગર બોલાવ્યે બોલવુ નહિ.

(૨) ,, ,, વારવાર બોલવુ નહિ.

(૩) ,, ને ધર્મ નિમિત્તે નહિ પણ અનુકંપા યોગ્ય હોય તો દાન દેવુ

(૪) , ની પ્રશંસા કરવી નહિ.

(૫) ,, સ્તુતિ કરવી નહિ.

(૬) ,, ને વંદના, નમસ્કાર કરવાં નહિ.

(૧૧) સ્થાનના છ પ્રકાર– (૧) ધર્મરૂપી નગર તથા સમકિતરૂપી દરવાજા (૨) ધર્મરૂપી વૃક્ષ તથા સમ્યકત્વરૂપી થડ (૩) ધર્મરૂપી પ્રાસાદ તથા સમકિતરૂપી નીવ (પાયો) (૪) ધર્મરૂપી ભોજન તથા સમકિતરૂપી થાલ (૫) ધર્મરૂપી માલ તથા સમકિતરૂપી દુકાન (૬) ધર્મરૂપી રત્ન તથા સમકિતરૂપી તિજોરી, એ–છ ભેદ.

(૧૨) ભાવનાના છ પ્રકાર–જીવ ચૈતન્ય લક્ષણ યુક્ત, અસંખ્યાત પ્રદેશી નિષ્કલંક અમૂર્તિ છે (૨) અનાદિ કાલથી જીવ અને કર્મોનો સંયોગ છે જેમ દૂધમા ઘૃત તથા તલમાં તેલ, ધૂળમાં

ધાતુ, ફૂલમાં સુગંધ, ચંદ્રની કાંતિમાં અમૃત એ પ્રમાણે અનાદિ સંયોગ છે (૩) જીવ સુખદુઃખનો કર્તા છે અને ભોકતા છે નિશ્ચય નયથી કર્મનો કર્તા કર્મ છે અને વ્યવહારનયથી જીવ છે (૪) જીવ, નિત્ય દ્રવ્ય છે, ગુણ પર્યાય, પ્રાણ અને ગુણસ્થાનક સહિત છે (૫) ભવ્ય જીવનો મોક્ષ થાય છે. (૬) જ્ઞાન, દર્શન અને ચારિત્ર એ મોક્ષનો ઉપાય છે, એ છ ભેદ

આ થોકડાને કંઠસ્થ મોઢે કરીને વિચાર કરો કે આ ૬૭ બોલ વ્યવહાર સમકિતના છે એમાંથી મારામાં કેટલા છે અને પછી અધૂરા હોય તેમા આગળ વધારવાની કોશીશ કરો અને પુરુષાર્થ દ્વારા એને પ્રાપ્ત કરો

ઇતિ વ્યવહાર સમકિતના ૬૭ બોલ સંપૂર્ણ.

ષટ્દ્રવ્ય પર ૩૧ દ્વાર.

૧ નામદ્વાર, ૨ આદિ, ૩ સંઠાણ, ૪ દ્રવ્ય, ૫ ક્ષેત્ર, ૬ કાળ. ૭ ભાવ. ૮ સામાન્ય વિશેષ, ૯ નિશ્ચય. ૧૦ નય, ૧૧ નિક્ષેપ, ૧૨ ગુણ, ૧૩ પર્યાય, ૧૪ સાધારણ, ૧૫ સાધર્મી, ૧૬ પરિણામિક, ૧૭ જીવ, ૧૮ મૂર્તિ, ૧૯ પ્રદેશ, ૨૦ એક, ૨૧ ક્ષેત્ર-ક્ષેત્રી, ૨૨ ક્રિયા, ૨૩ કર્તા ૨૪ નિત્ય, ૨૫ કારણ, ૨૬ ગતિ, ૨૭ પ્રવેશ, ૨૮ પૃચ્છા, ૨૯ સ્પર્શના, ૩૦ પ્રદેશસ્પર્શના અને ૩૧ અલ્પદ્વાર

નામદ્વાર –૧ ધર્મ, ૨ અધર્મ, ૩ આકાશ, ૪ જીવ, ૫ પુદ્દગલાસ્તિકાય, ૬ કાળદ્રવ્ય

૨ આદિદ્વાર—દ્રવ્યાપેક્ષા બધા દ્રવ્ય અનાદિ છે ક્ષેત્રાપેક્ષા લોકવ્યાપક છે તેમાં જીવ તથા પુદ્ગલ તે સાદિ છે પણ ધર્માસ્તિકાય, અધર્માસ્તિકાય અને આકાશ અનાદિ છે કાળાપેક્ષા ષટ્ દ્રવ્ય અનાદિ છે ભાવાપેક્ષા ષટ્ દ્રવ્યમા ઉત્પાદ, વ્યય અપેક્ષાએ સાદિસાન્ત છે.

૩ સંઠાણદ્વાર—ધર્માસ્તિકાયનું સંઠાણ ગાડાના ઓધણ જેવું

∴ આ રીતે વધતા લોકાન્ત સુધી અસંખ્ય પ્રદેશી છે એવું જ

⁚⁚⁚⁚⁚⁚.. અધર્માસ્તિકાયનું સંઠાણ, આકાશાસ્તિકાયનું સંઠાણ લોકમાં ડોકના હાગીના જેવું, અલોકમાં ઓધણાકાર; જીવ તથા પુદ્ગલનાં સં૦ અનેક પ્રકારનાં અને કાળને આકાર નહિ. પ્રદેશ નથી માટે

દ્રવ્યદ્વાર—ગુણપર્યાયના સમૂહ યુક્ત હોય તેને દ્રવ્ય કહે છે દરેક દ્રવ્યના મૂળ છ સ્વભાવ સામાન્ય છે અસ્તિત્વ, વસ્તુત્વ, દ્રવ્યત્વ, પ્રમેયત્વ, સત્તત્વ, અગુરુલઘુત્વ ઉત્તર—સ્વભાવ અનંત છે યથા—નાસ્તિત્વ, નિત્ય, અનિત્ય, એક, અનેક, ભેદ, અભેદ, ભવ્ય, અભવ્ય, વક્તવ્ય, પરમ ઈત્યાદિ, ધર્મ, અધર્મ આકાશ એક એક દ્રવ્ય છે જીવ, પુદ્ગલ, કાળ અનંત છે વિશેષ સ્વભાવ પોતપોતાના ગુણ છે કે જેમ છ દ્રવ્યો અરસપરસ ભિન્નતા ધરાવે છે

૫ ક્ષેત્રદ્વાર—ધર્મ, અધર્મ, જીવ અને પુદ્ગલ લોકવ્યાપક છે આકાશ લોકાલોક વ્યાપક છે અને કાળ ૨॥ દ્વીપમા પ્રવર્તનરૂપ છે અને ઉત્પાદ, વ્યય રૂપે લોકાલોક વ્યાપક છે

૬ કાળદ્વાર—ધર્મ, અધર્મ, આકાશ. દ્રવ્યાપેક્ષા અનાદિ અનંત છે ઉત્પાદ, વ્યય અપેક્ષાથી સાદિસાંત છે પુદ્ગલ, દ્રવ્યાપેક્ષા અનાદિ અનંત સ્કંધમાં મળવું વિખરાવીને અપેક્ષાથી સાદિસાંત છે. કાળદ્રવ્ય દ્રવ્યાપેક્ષા અનાદિ અનંત, સમયાપેક્ષા સાદિસાંત છે

૭ ભાવ દ્વાર—પુદ્ગલ રૂપી છે શેષ ૫ દ્રવ્યો અરૂપી છે

૮ સામાન્ય વિશેષ દ્વાર સામાન્યથી વિશેષ બળવાન છે જેમ સામાન્યત દ્રવ્ય ૧ છે વિશેષત ૭ છે ધર્માસ્તિકાયનો ખાસ

ગુણ ચલન સહાય છે. અધર્મા૦ નો સ્થિર સહાય, આકાશાસ્તિ૦નો અવગાહનદાન, કાળનો વર્તના, જીવાસ્તિ૦નો ચૈતન્ય, પુદ્ગલાસ્તિ૦નો પૂરણ, ગલન, વિધ્વસન ગુણ અને બીજા ગુણો છયે દ્ર૦યોનાં અનત છે.

૯ નિશ્ચય વ્યવહાર દ્વાર–નિશ્ચયથી બધા દ્રવ્ય પોતપોતાના ગુણોમાં પ્રવર્તે છે, વ્યવહારમાં અન્ય દ્ર૦યોને પોતાના ગુણથી સહાયતા આપે છે. જેમ લોકાકાશમા બધા દ્રવ્યો રહે છે તો તેને આકાશ અવગાહનમાં સહાયક થાય છે, પણ અલોકમાં અન્ય દ્ર૦યો નથી તો અવગાવહનમા સહાયતા નથી દેતી. છતાં અવગાહન ગુણમા અગુરુલઘુગુણથી ષટ્ગુણ હાનિ વૃદ્ધિ સદા થયા કરે છે એવી જ રીતે દ્ર૦યો માટે જાણવુ

૧૦ નય દ્વાર–અશ જ્ઞાનને નય કહે છે નય ૭ છે તેનાં નામ–૧ નૈગમ ૨ સગ્રહ ૩ વ્યવહાર, ૪ ઋજુસૂત્ર, ૫ શબ્દ, ૬ સમભિરૂઢ અને ૭ એવભૂત નય. એ સાતે નયવાળાની માન્યતા કેવી છે ? એ જાણવા માટે જીવ દ્ર૦ય ઉપર ૭ નય ઉતારે છે

૧ નૈગમ નયવાળો–જીવ નામના બધાને દ્રવ્યપ્રાણ અને બાહ્યક્રિયાથી ગ્રહણ કરે

૧ સગ્રહ „ જીવ કહેવાથી જીવના અસખ્ય પ્રદેશો ગ્રહણ કરે

૩ વ્યવહાર „ „ „ ત્રણ સ્થાવર જીવોને ગુણસ્થાનવર્તી વ્યવહારિક ક્રિયા ગ્રહણ કરે

૪ ઋજુસૂત્ર „ „ „ સુખદુ ખ ભોગવતા જીવના ઉપયોગને ગ્રહણ કરે છે

૫ શબ્દ „ „ „ જીવના ભાવપ્રાણોને ગ્રહણ કરે છે.

૬ સમભિરૂઢ નયવાળો–જીવ કહેવાથી કેવળજ્ઞાની, ક્ષાયક, સમકિત વગેરે શુદ્ધ ગુણો બતાવે છે

૭ એવભૂત ,, ,, ,, સિદ્ધ અવસ્થા (સંપૂર્ણ શુદ્ધ અવસ્થા) બતાવે છે

એ રીતે સાતેય નય બધા દ્રવ્યો પર ઉતારી શકાય.

૧૧ નિક્ષેપ દ્વાર–નિક્ષેપ ૪ છે, ૧ નામ, ૨ સ્થાપના, ૩ દ્રવ્ય અને ૪ ભાવનિક્ષેપ.

૧ દ્રવ્યના નામ માત્રને નામનિક્ષેપ કહેવો.

૨ દ્રવ્યની સદશ કે અસદશ સ્થાપના (આકૃતિ) ને સ્થાપના નિક્ષેપ કહેવો

૩ દ્રવ્યની ભૂત કે ભવિષ્ય પર્યાયને વર્તમાનમા કહેવી તે દ્રવ્ય નિક્ષેપ.

૪ દ્રવ્યની મૂળ ગુણયુક્ત દશાને ભાવ નિક્ષેપ કહે છે
ષટ્ દ્રવ્ય પર એ ચારે નિક્ષેપ ઉતારીને પણ બોધ કરી શકાય.

૧૨ ગુણ દ્વાર–પ્રત્યેક દ્રવ્યમાં ચાર ચાર ગુણો છે

૧ ધર્માસ્તિકાયના ૪ ગુણ–અરૂપી, અચેતન, અક્રિય અને ચલન સહાય.
૨ અધર્મા૦ , ૪ ,, , ,, ,, ,, ,, સ્થિર ,,
૩ આકાશાસ્તિ ,, ૪ , , , ,, અવગાહનદાન
૪ જીવાસ્તિ ૪ ,, અરૂપી ચૈતન્ય, સક્રિય અને ઉપયોગ યા જ્ઞાન, દર્શન ચારિત્ર અને વીર્ય
૫ કાળ દ્રવ્યના , ૪ ,, અરૂપી અચેતન, અક્રિય, અને વર્તનાગુણ
૬ પુદ્ગલાસ્તિ૦ , ૪ , રૂપી, અચેતન, સક્રિય, અને પૂરણ, ગલન.

૧૩ પર્યાય દ્વાર–પ્રત્યેક દ્રવ્યની ચાર ચાર પર્યાયો છે

૧ અધર્માસ્તિ૦ ની ૪ પર્યાય–સ્કંધ, દેશ પ્રદેશ અને અગુરુલઘુ
૨ અધર્માસ્તિ૦ , ,, , , ,,
૩ આકાશાસ્તિ૦ ,, , ,, ,,

૪ જીવાસ્તિ૦ ૪ અવ્યાબાધ, અનાવગાહ, અમૂર્ત, ,,
૫ પુદ્ગલાસ્તિ૦ ,, વર્ણ ગન્ધ, રસ, સ્પર્શ.
૬ કાળદ્રવ્ય ,, ભૂત, ભવિષ્ય, વર્તમાન, અગુરુલઘુ.

૧૪ સાધારણ દ્વાર–સાધારણ ધર્મ જે અન્ય દ્રવ્યમાં પણ લાભે, જેમ ધર્માસ્તિ૦માં અગુરુલઘુ અસાધારણ ધર્મ જે અન્ય દ્રવ્યમા ન લાભે જેમ ધર્માસ્તિકાયમા ચલનસહાય ઇત્યાદિ.

૧૫ સાધર્મી દ્વાર–ષટ્ દ્રવ્યોમા પ્રતિસમય ઉત્પાદ–વ્યયપણુ છે, કેમકે અગુરુલઘુ પર્યાયમા ષટ્ ગુણ હાનિ વૃદ્ધિ થાય છે તે છયે દ્રવ્યોમા પ્રવર્તે છે

૧૬ પરિણામી દ્વાર–નિશ્ચય નયથી છયે દ્રવ્યો પોતપોતાના ગુણોમા પરિણમે છે, વ્યવહારથી જીવ અને પુદ્ગલ અન્યાન્ય સ્વભાવમાં પરિણમે છે જેમ જીવ મનુષ્યાદિરૂપે અને પુદ્ગલ બે પ્રદેશી યાવત્ અનત પ્રદેશી સ્કધ રૂપે પરિણમે છે.

૧૭ જીવ દ્વાર–જીવાસ્તિકાય જીવ છે, શેષ ૫ દ્રવ્ય અજીવ છે.

૧૮ મૂર્તિ દ્વાર–પુદ્ગલ રૂપી છે શેષ અરૂપી છે કર્મ સગે જીવ પણ રૂપી છે

૧૯ પ્રદેશ દ્વાર–૫ દ્રવ્ય સપ્રદેશી છે કાળ દ્રવ્ય અપ્રદેશી છે. ધર્મ–અધર્મ અસખ્ય પ્રદેશી છે આકાશ (લોકાલોક અપેક્ષા) અનત પ્રદેશી છે એકેક જીવ અસખ્ય પ્રદેશી છે અનત જીવોના અનત પ્રદેશ છે. પુદ્ગલ પરમાણુ અપ્રદેશી છે પરતુ પુદ્ગલ સ્કધ દ્વીયાવત અનંત પ્રદેશી છે સ્કધમા રહેલ એક પરમાણુ પુદ્ગલ પ્રદેશ ગણાય છે.

૨૦ એક દ્વાર–ધર્મ, અધર્મ, આકાશ એકેક દ્રવ્ય છે, શેષ ૩ અનત છે

૨૧ ક્ષેત્રક્ષેત્રી દ્વાર–આકાશ ક્ષેત્ર છે બાકીના ક્ષેત્રી છે એટલે કે પ્રત્યેક લોકાકાશ પ્રદેશ પર પાચેય દ્રવ્ય પોતપોતાની ક્રિયા કરવા છતા એક બીજામા મળી જતા નથી

૨૨ ક્રિયા દ્વાર–નિશ્ચયથી બધા દ્રવ્યો પોતપોતાની અગુરુલઘુ-ગુણથી સક્રિય ઉત્પાદ, વ્યયરૂપે ક્રિયા કરે છે. વ્યવહારથી જીવ અને પુદ્ગલ ક્રિયા કરે છે શેષ અક્રિય છે

૨૩ નિત્ય દ્વાર–દ્રવ્યાસ્તિક નયથી બધા દ્રવ્ય નિત્ય છે પર્યાય અપેક્ષાથી બધા અનિત્ય છે, વ્યવહાર નયથી ગતિ આદિ પર્યાય આશ્રી જીવ, પુદ્દગલ અનિત્ય છે શેષ ૪ દ્રવ્ય નિત્ય છે

૨૪ કારણ દ્વાર–પાંચેય દ્રવ્ય જીવને કારણ છે, પણ જીવ કોઇને કારણ નથી. જેમ જીવ કર્તા અને ધર્મા કારણ મળવાથી જીવને ચલન કાર્યની પ્રાપ્તિ થઇ એમ જ બીજા દ્રવ્યો સમજવાં

૨૫ કર્તા દ્વાર–નિશ્ચયથી બધા દ્રવ્ય પોતપોતાના સ્વભાવ કાર્યના કર્તા છે વ્યવહારથી જીવ અને પુદ્દગલ કર્તા છે શેષ અકર્તા છે

૨૬ વ્યાપકતા–આકાશની વ્યાપકતા લોકાલોકમા છે શેષની લોકમાં છે

૨૭ પ્રવેશ દ્વાર–એક એક આકાશ પ્રદેશ પર પાંચેય દ્રવ્યોના પ્રવેશ છે તેઓ પોતપોતાની ક્રિયા કર્યે જાય છે છતાં એક બીજા મળી જતાં નથી જેમ એક નગરમા ૫ માણસ પોત પોતાના કાર્ય કરતાં રહે પણ એકરૂપ ન થાય

૨૮ પૃચ્છા દ્વાર–શ્રી ગૌતમસ્વામી શ્રી વીરપ્રભુને સવિનયે નીચેના પ્રશ્ન કરે છે

૧ ધર્મા૦ના ૧ પ્રદેશને ધર્મા૦ કહેવાય છે શુ ? ઉત્તર–નહિ (એવભૂત નયાપેક્ષા) ધર્મા૦ના ૧–૨–૩ જાવ સખ્યાત, અસખ્યાત પ્રદેશ. જેમા ધર્મા૦નો ૧ પણ પ્રદેશ બાકી હોય ત્યાસુધી ધર્મા૦ ન કહેવાય, સપૂર્ણ પ્રદેશ યુકતને જ ધર્મા૦ કહે છે

૨ કેવી રીતે ? એવભૂત નયવાળો થોડા પણ તૂટેલા અપૂર્ણ પદાર્થને પદાર્થ ન માને, અખડિત દ્રવ્યને જ દ્રવ્ય કહે. તેમ બધા દ્રવ્યો માટે સમજવુ

૩ લોકનો મધ્ય પ્રદેશ કયાં છે ?

ઉ૦ રત્નપ્રભા ૧૮૦૦૦૦ યોજનની છે તેની નીચે ૨૦૦૦૦ યોજન ઘનોદધિ છે તેની નીચે અસખ્ય યોજન ઘનવાયુ, અસ૦ યો૦ તન વાયુ અને અસ૦ યો૦ આકાશ છે તે આકાશના અસખ્યાતમા ભાગમા લોકનો મધ્ય ભાગ છે

૪ અધોલોકનો મધ્યપ્રદેશ કયાં છે? ઉ પંકપ્રભા નીચેના આકાશ પ્રદેશની સાંધિકમાં.

૫ ઊર્ધ્વ ,, ,, ,,? ઉ૦ બ્ર દેવલોકના ત્રીજા રિષ્ટ પ્રતરમાં.

૬ તીર્છા ,, ,, ,,? ઉ મેરુપર્વતના ૮ રુચક પ્રદેશોમાં છે.

એજ રીતે ધર્મા૦, અધર્મા૦, આકાશા, કાળ (દ્રવ્ય)ના પ્રશ્નોત્તર સમજવા. જીવનો મધ્ય પ્રદેશ ૮ રૂચક પ્રદેશોમાં છે, કાળનો મધ્ય પ્ર૦ વર્તમાન સમય છે

૨૯ સ્પર્શના દ્વાર–ધર્માસ્તિકાય, અધર્મા૦ લોકાકાશ, જીવ અને પુદ્ગલ દ્રવ્યને સ્પર્શી રહી છે કાળને કયાય સ્પર્શે, કયાંય ન સ્પર્શે, એવી જ રીતે શેષ ૪ અસ્તિકાય સ્પર્શે, કાળ દ્રવ્ય ૨ાા દ્વીપમાં બધાં દ્ર૦યો ને સ્પર્શે. અન્ય ક્ષેત્રમાં નહિ

૩૦ પ્રદેશ, સ્પર્શના દ્વાર

ધર્મા૦નો ૧ પ્રદેશ ધર્મા૦ના કેટલા પ્રદેશને સ્પર્શે ? જ. ૩ પ્ર૦ ઉ ૬ પ્ર.ને સ્પર્શે.

,, ,, અધર્મા૦ ,, , ,, ? જ ૪,, ઉ. ૭ ,, ,,
,, ,, આકાશા૦ ,, ,, ,,? જ ૭, ઉ ૭ ,, ,,
,, ,, જીવ–પુદ્ગલ, ,, ,,? જ અનંત પ્રદેશોને સ્પર્શે.
,, ,, કાળ દ્રવ્યના કેટલા સમયને,,? સ્યાત્ અનંત સ્પર્શે. સ્યાત્ નહિ

એવ અધર્માસ્તિકાયની પ્રદેશ સ્પર્શના જાણુવી.

આકાશ૦નો ૧ પ્રદેશ ધર્મા૦ના જ૦ ૧–૨–૩ પ્રદેશ, ઉ૦ ૭ પ્રદેશને પણ સ્પર્શે શેષ પ્રદેશ સ્પર્શના ધર્માસ્તિકાયવત્ જાણુવી

જીવ૦નો ૧ પ્રદેશ ધર્મા૦ જ ૪ ઉ૦૭ પ્રદેશને સ્પર્શે
પુદ્ગલ૦ ,, ,, જ ૪ ઉ ૭ ,, ,,
કાળ દ્રવ્યનો ૧ સમય,, પ્રદેશને સ્યાત્ સ્પર્શે. સ્યાત નહિ
} શેષ પ્ર સ્પર્શના ધર્માસ્તિકાયવત્

પુદ્ગલા૦ના ૨ પ્રદેશ, જ બમણુાથી ૨ અધિક (૬) પ્રદેશને સ્પર્શે અને ઉ પાચગણુાથી ૨ અધિક ૫×૨=૧૦+૨=૧૨ પ્રદેશ સ્પર્શે.

એવી જ રીતે ૩-૪-૫ જાવ અનંત પ્રદેશ જ૦ બમણાથી ૨ અધિક ઉ૦ પાચગણાથી ૨ અધિક પ્રદેશને સ્પર્શે

૩૧ અલ્પબહુત્વ દ્વાર- દ્રવ્ય અપેક્ષા-ધર્મ અધર્મ આકાશ પરસ્પર તુલ્ય છે તેથી જીવ દ્રવ્ય અનંતગણા, તેથી પુદ્ગલ અનંતગણા તેથી કાળ અનંતા.

પ્રદેશ અપેક્ષા-સવથી થોડા ધર્મ, અધર્મના પ્રદેશ તેથી જીવના પ્રદેશ અનંતગણા તેથી પુદ્ગલના પ્ર૦ અન૦, તેથી કાળદ્રવ્યના પ્ર૦ અનં૦, તેથી આકાશ૦ પ્રદેશ અનંતગણા

દ્રવ્ય અને પ્રદેશનો ભેગો અલ્પબહુત્વ -સૌથી થોડા ધર્મ, અધર્મ આકાશના દ્રવ્ય, તેથી ધર્મ અધર્મના, પ્રદેશ અસખ્ય૦ તેથી જીવ દ્રવ્ય અન૦ તેથી જીવના પ્રદેશ અસ૦ તેથી પુદ્ગલ દ્રવ્ય અન૦ તેથી પુ૦ પ્રદેશ અસ૦, તેથી કાળના દ્રવ્ય પ્રદેશ અન૦, તેથી આકાશ પ્રદેશ અનંતગણા.

ઇતિ ષટદ્રવ્ય પર ૩૧ દ્વાર સંપૂર્ણ

(૫૭) ચાર ધ્યાન

ધ્યાન ૪ ભેદ-આર્ત, રૌદ્ર, ધર્મ અને શુકલધ્યાન

(૧) આર્તધ્યાનના ૪ પાયા-૧ મનોજ્ઞ વસ્તુની અભિલાષા કરે, ૨ અમનોજ્ઞ વસ્તુનો વિયોગ ચિંતવે, ૩ રોગાદિ અનિષ્ટોનો વિયોગ ચિંતવે અને ૪ પરભવના સુખ માટે નિયાણુ કરે.

આર્તધ્યાનના ૪ લક્ષણ-૧ ચિંતા-શોક કરવો. ૨ અશ્રુપાત કરવો ૩ આક્રંદ (વિલાપ) શબ્દ કરીને રોવુ અને ૪ છાતી, માથુ આદિ કૂટીને રોવું

(૨) રૌદ્રધ્યાનના ૪ પાયા-હિંસામાં જૂઠમાં ચોરીમાં, કારાગૃહમાં ફસાવવામાં આનંદ માનવો (એ પાપ કરીને કે કરવામાં ખુશી થવું)

રૌદ્રધ્યાનના ૪ લક્ષણ-૧ થોડા અપરાધ પર ઘણો ગુસ્સો, દ્વેષ કરે, ૨ વધુ અપરાધ પર અત્યંત ગુસ્સો દ્વેષ કરે ૩ અજ્ઞાનતાથી દ્વેષ રાખે અને જાવજીવ સુધી દ્વેષ રાખે

(૩) **ધર્મધ્યાનનાં ૪ પાયા** –વીતરાગની આજ્ઞાનું ચિંતવન કરે ૨ કર્મ આવવાનાં સ્થાન (કારણ)ને વિચારે, ૩ શુભાશુભ કર્મ વિપાકને વિચારે અને ૪ લોક સસ્થાનનો વિચાર કરે.

ધર્મધ્યાનનાં ૪ લક્ષણ–૧ વીતરાગ–આજ્ઞાની રૂચિ, ૨ નિસર્ગ (જ્ઞાનાદિ ઊપજવાથી થયેલી) રુચિ, ૩ ઉપદેશ રૂચિ અને સૂત્ર (સિદ્ધાંતઆગમ) રુચિ

ધર્મધ્યનનાં ૪ અવલબન–વાંચના, પૃચ્છના, પરાવર્તના અને ધર્મકથા.

ધર્મધ્યાનની ૪ અનુપ્રેક્ષા–૧ એગચ્ચાણુપેહા=જીવ એકલો આવ્યો, એકલો જશે, એવા જીવના એકલાપણાનો વિચાર, ૨ અણિચ્ચાણુપેહા=સસારની અનિત્યતાનો વિચાર, ૩ અસરણાણુપેહા=સસારમાં કોઇ કોઇનુ શરણ નથી ઇ૦ વિચાર, અને ૪ સસારાણુપેહા= સસારની સ્થિતિ (દશા)નો વિચાર કરવો.

૪ શુકલધ્યાનના ૪ પાયા–૧ એક એક દ્રવ્યમાં ભિન્ન ભિન્ન અનેક પર્યાય–ઉપ્પન્ને વા, વિગમે વા, ધુવે વા–ભાવોનો વિચાર કરવો, ૨ અનેક દ્રવ્યોમા એક ભાવ (અગુરુલઘુ આદિ)નો વિચાર કરવો. ૩ અચળાવસ્થામા ત્રણેય યોગોનુ નિરૂદ્ધપણું વિચારે, ૪ ચૌદમા ગુણસ્થાનની સૂક્ષ્ણ ક્રિયાથી પણ નિવર્તવાનુ ચિંતવે.

શુકલધ્યાનનાં ૪ લક્ષણ–૧ દેવાદિના ઉપસર્ગથી ચલિત ન થાય, ૨ સૂક્ષ્મભાવ (ધર્મની ઝીણવટ) સાભળીને ગ્લાનિ ન લાવે, ૩ શરીર–આત્માને ભિન્ન ચિંતવે અને ૪ શરીરને અનિત્ય સમજી પુદ્ગલને પરવસ્તુ જાણીને તેમનો ત્યાગ કરે

શુકલધ્યાનનાં ૪ અવલબન–૧ ક્ષમા, ૨ નિર્લોભતા, ૩ નિષ્કપટતા, ૪ મદરહિતતા

શુકલધ્યાનની ૪ અનુપ્રેક્ષા–૧ આ જીવે અનતવાર સસાર ભ્રમણ કર્યું છે, એમ વિચારે, ૨ સસારની બધી પૌદ્ગલિક વસ્તુ અનિત્ય છે, શુભ પુદ્ગલ અશુભ રૂપે અને અશુભ, શુભ રૂપે પરિણમે છે માટે શુભાશુભ પુદ્ગલોમા આસકત બનીને રાગદ્વેષ ન

કરવો. ૩ સંસાર પરિભ્રમણનું મૂળ કારણ શુભા શુભ કર્મ છે, કર્મ બંધના મૂળ કારણ ૪ હેતુ છે એમ વિચારે અને ૪ શુ-કર્મહેતુઓને છોડીને સ્વસત્તામા રમણતા કરવાનો વિચાર. આવા વિચારોમાં તન્મય (એક રૂપ) થઇ જવાય તે શુકલ ધ્યાન

ઇતિ ચાર ધ્યાન સંપૂર્ણ,

રૂપી અરૂપીના બોલ

ગાથા -કમ્મઠ્ઠ પાવઠાણા ય, મણુ વયજોગા ય કમ્મદેહે ઃ
સુહુમપ્પએસી ખંધે, એ સંવે ચઉ ફાસા ૧

અર્થઃ-કર્મ ૮ (જ્ઞાનાવરણીયાદિ આઠ કર્મ) પાપસ્થાનક (પ્રાણાતિપાતાદિ અઢાર પાપસ્થાનક) ૧૮ કુલ ૨૬ ૨૭ મનયોગ, ૨૮ વચનયોગ, ૨૯ કાર્માણ શરીર અને ૩૦ સૂક્ષ્મપ્રદેશી સ્કંધ, એ સર્વે ત્રીશ બોલ રૂપી ચઉસ્પર્શી છે તેમા સોળ બોલ લાભે-૫ વર્ણ, ૨ ગંધ ૫ રસ અને ૪ સ્પર્શ (શીત, ઉષ્ણ, રૂક્ષ અને સ્નિગ્ધ)

ઘણ તણુવાય ઘણોદહિ, પુઢવિ સત્તે વ સત્તનિરીયાણુ;
અસંખેજ દીવ સમુદ્દા, કપ્પા ગેવિજ્જા અણુત્તરા સિદ્ધિ ૨

અર્થ -૧ ઘનવાત. ૨ તનવાત. ૩ ઘનોદધિ, પૃથ્વી સાત ૧૦ ૧૧ અસખ્યાતા દ્વીપ ૧૨ અસખ્યાતા સમુદ્ર બાર દેવલોક ૨૪, નવ ગ્રૈવેયક-૩૩ પાચ અનુત્તર વિમાન ૩૮, સિદ્ધશિલા ૩૯

ઉરાલિયા ચઉદેહા પુગ્ગલકાય છ દવ્વ લેસ્સા ય;
તહેવ કાયજોગેણુ, એ સંવેણુ અટ્ઠ ફાસા ૩

અર્થ ઃ-૪૦ ઔદારિક શરીર, ૪૧ વૈક્રિય શરીર, ૪૨ આહારક શરીર ૪૩ તૈજસ શરીર (એ ચાર દેહ), ૪૪ પુદ્ગલા સ્તિકાયનો બાદર સ્કંધ, ૭ દ્રવ્ય લેસ્યા (કૃષ્ણાદિક) ૧૦ ૫૧ કાયયોગ

એ સર્વ મળી એકાવન બોલરૂપી આઠ સ્પર્શી, છે. તેમાં વીશ બોલ લાભે (૫ વર્ણ ૨ ગંધ, ૫ રસ અને ૮ સ્પર્શ).

પાવઠાણા વિરઇ, ચઉ ચઉ બુદ્ધિ ઉગ્ગહે ;
સન્ના ધમ્મત્થિ ૫ ચ ઉટ્ઠાણ. ભાવલેસ્સા તિદિઠ્ઠિ ય. ૪)

અર્થ :–અઢારે પાપસ્થાનકની નિવૃત્તિ ૧૮, ચાર બુદ્ધિ તે ૧૯ ઔત્પાતિકા, ૨૦ વૈનયિકા, ૨૧ કાર્મિકા અને ૨૨ પરિણામિકા, ચાર મતિ તે ૨૩ અવગ્રહ, ૨૪ ઇહા, ૨૫ અવાય અને ૨૬ ધારણા, ચાર સંજ્ઞા ને ૨૭આહાર, ૨૮ભય, ૨૯મૈથુન અને ૩૦પરિગ્રહ સંજ્ઞા, પાંચ અસ્તિકાય તે ૩૧ ધર્માસ્તિકાય, ૩૨અધર્માસ્તિકાય, ૩૩ આકાશાસ્તિકાય, ૩૪ કાળ, અને ૩૫ જીવાસ્તિકાય, પાંચ ઉઠાણ તે ૩૬–ઉત્થાન ૩૭ કર્મ ૩૮ વીર્ય, ૩૯ બળ અને ૪૦ પુરુષાકાર પરાક્રમ, છ ભાવ લેશ્યા ૪૬ અને ત્રણ દૃષ્ટિ તે–૪૭ સમકિત દૃષ્ટિ, ૪૮ મિથ્યાદૃષ્ટિ અને ૪૯ મિશ્રદૃષ્ટિ

દંસણ નાણ સાગરા, અણાગરા ચઉવીસે દંડગા જીવ;
એ સવ્વે અવન્ના, અરૂવી અફાસગા ચેવ. ૫

અર્થ :–દર્શન ચાર તે–૫૦ ચક્ષુદર્શન, ૫૧ અચક્ષુદર્શન, ૫૨ અવધિદર્શન, અને ૫૩ કેવળદર્શન, જ્ઞાન પાંચ તે ૫૪ મતિજ્ઞાન, ૫૫ શ્રુતજ્ઞાન, ૫૬ અવધિજ્ઞાન, ૫૭ મન પર્યવ જ્ઞાન અને ૫૮ કેવળ જ્ઞાન, ૫૯ સાકારોપયોગ તે જ્ઞાનનો ઉપયોગ. ૬૦ અનાકારોપયોગ તે દર્શનનો ઉપયોગ, ૬૧ ચોવીશે દંડકના જીવો

એ સઘળા ૬૧ બોલમા વર્ણ, ગંધ, રસ, સ્પર્શ ન લાભે કારણ કે એ સર્વ બોલ અરૂપીના છે.

ઇતિ રૂપી અરૂપીના બોલ સંપૂર્ણ.

પ્રમાણ નય

શ્રી અનુયોગદ્વાર સૂત્ર અને અન્ય ગ્રન્થોને આધારે ૨૪ દ્વાર કહેવાય છે (૧) સાત નય (૨) ચાર નિક્ષેપ, (૩) દ્રવ્ય, ગુણ, પર્યાય, (૪) દ્રવ્ય ક્ષેત્ર, કાળ, ભાવ, (૫) દ્રવ્ય–ભાવ, (૬) કાર્ય–કારણ.

(૭) નિશ્ચય-વ્યવહાર, (૮) ઉપાદાન-નિમિત્ત, (૯) ચાર પ્રમાણ, (૧૦) સામાન્ય-વિશેષ (૧૧) ગુણ-ગુણી, (૧૨) જ્ઞેય, જ્ઞાન, જ્ઞાની, (૧૩) ઉપ્પને વા, ધુવે વા, (૧૪) આધેય-આધાર, (૧૫) આવિર્ભાવ, તિરોભાવ, (૧૬) ગૌણતા-મુખ્યતા, (૧૭) ઉત્સર્ગ-અપવાદ, (૧૮) ત્રણ આત્મા, (૧૯) ચાર ધ્યાન, (૨૦) ચાર અનુયોગ, (૨૧) ત્રણ જાગૃતિ, (૨૨) નવ વ્યાખ્યા, (૨૩) આઠ પક્ષ, (૨૪) સપ્તભંગી.

૧ નય-(પદાર્થના અંશને ગ્રહણ કરે તે) પ્રત્યેક પદાર્થના અનેક અનેક ધર્મ છે અને એ દરેકને ગ્રહણ કરનાર એકેક નય ગણાય. એ રીતે અનંત નય થઇ શકે, પણ અત્રે સંક્ષેપથી ૬ નય વર્ણવાશે.

નયના મુખ્ય ૨ ભેદ છે-દ્રવ્યાસ્તિક [દ્રવ્યને ગ્રહનારી] અને પર્યાયાસ્તિક [જે પર્યાયોને ગ્રહણ કરે તે] દ્રવ્યાસ્તિક નયના ૧૦ ભેદ, ૧ નિત્ય, ૨ એક, ૩ સત્, ૪ વકતવ્ય, ૫ અશુદ્ધ, ૬ અન્વય, ૭ પરમ, ૮ શુદ્ધ, ૯ સત્તા, ૧૦ પરમ ભાવ-દ્રવ્યાસ્તિક નય પર્યાયાસ્તિક નયના ૬ ભેદ-દ્રવ્ય, દ્રવ્ય વ્યંજન, ગુણ, ગુણવ્યંજન, સ્વભાવ અને વિભાવ-પર્યાયાસ્તિક નય. આ બન્ને નયોના ૭૦૦ ભાગા થઈ શકે છે

નય સાત-૧ નૈગમ, ૨ સંગ્રહ, ૩ વ્યવહાર, ૪ ઋજુસૂત્ર ૫ શબ્દ ૬ સમભિરૂઢ, ૭ એવંભૂત નય, એમાંથી પહેલી ૪ નયોને દ્રવ્યાસ્તિક, અર્થ કે ક્રિયાનય કહે છે અને પાછલી ત્રણને પર્યાયાસ્તિક, શબ્દ કે જ્ઞાન-નય કહે છે હવે તેનો વિસ્તાર કહે છે

(૧) નૈગમ-નય જેનો એક (ગમ) સ્વભાવ નથી, અનેક માન, ઉન્માન, પ્રમાણથી વસ્તુ માને ત્રણે કાળ, ૪ નિક્ષેપા, સામાન્ય-વિશેષ આદિ માને તેના ૩ ભેદ-

[૧] અંશ-વસ્તુના અંશને ગ્રહીને વસ્તુ માને, જેમ નિગોદને સિદ્ધ સમાન માને.

[૨] આરોપ-ભૂત, ભવિષ્ય અને વર્તમાન, ત્રણે કાળનો વર્તમાનમાં આરોપ કરે

[૩] વિકલ્પ-અધ્યવસાય ઉત્પન્ન થાય તે, એવા ૭૦૦ વિકલ્પ થઇ શકે તે.

શુદ્ધ નૈગમ નય અને અશુદ્ધ નૈગમ નય એમ બે ભેદ પણુ છે.

[૨] **સંગ્રહ નય**–વસ્તુની મૂળ સત્તાને ગ્રહણુ કરે. જેમ સર્વ જીવોને સિદ્ધ સમ જાણે. જેમ **એગે આયા** આત્મા એક છે. (એક સરખા સ્વભાવ અપેક્ષા.) ૩ કાળ, ૪ નિક્ષેપા અને સામાન્ય માને, વિશેષ ન માને.

[૩] **વ્યવહાર નય**–અંતઃકરણુ [આતરિક દશા]ની દરકાર ન કરતાં બાહ્ય વ્યવહાર માને, જેમ જીવને મનુષ્ય તિર્યંચ, નારક, દેવ માનવા જન્મ્યો, મર્યો વગેરે. પ્રત્યેક રૂપી પદાર્થોમા વર્ણ, ગંધ આદિ ૨૦ બોલ સત્તામાં છે પણુ બાહ્ય દેખાય તે જ માને, જેમ હંસનો ધોળો, ગુલાબને સુગંધી, સાકરને મીઠી માને, તેના પણુ શુદ્ધ, અશુદ્ધ ૨ ભેદ, સામાન્ય સાથે વિશેષ માને, ૪ નિક્ષેપા, ત્રણે કાળની વાતને માને.

[૪] **ઋજુસૂત્ર**–ભૂત, ભવિષ્યની પર્યાયોને છોડી માત્ર વર્તમાન· સરળ–પર્યાયને માને વર્તમાન કાળ, ભાવનિક્ષેપ અને વિશેષને જ માને, જેમ સાધુ છતાં ભોગમાં ચિત્ત ગયુ તેને ભોગી અને ગૃહસ્થ છતાં ત્યાગમાં ચિત્ત ગયુ તેને સાધુ માને

એ ચાર દ્રવ્યાસ્તિક નય છે. એ ચાર નય સમકિત, દેશવ્રત, સર્વવ્રત, ભવ્ય, અભવ્ય બન્નેમાં હોય પણુ શુદ્ધોપયોગ રહિત હોવાથી જીવનું કલ્યાણુ નથી થતું.

[૫] **શબ્દ નય**–સરખા શબ્દોનો એક જ અર્થ કરે, વિશેષ, વર્તમાનકાળ અને ભાવનિક્ષેપને જ માને લિંગભેદ ન માને. શુદ્ધ ઉપયોગને જ માને જેમકે–શક્રેન્દ્ર, દેવેન્દ્ર, પુરેન્દ્ર, સુચિપતિ એ બધાને એક માને.

[૬] **સમભિરૂઢ નય**–શબ્દના ભિન્ન ભિન્ન અર્થને માને, જેમ શક્રસિંહાસન પર બેઠેલાને જ શક્રેન્દ્ર માને. એક અંશ ન્યૂન હોય તેને પણુ વસ્તુ માની લે, વિશેષ ભાવનિક્ષેપ અને વર્તમાન કાળને જ માને.

(૭) નિશ્ચય–વ્યવહાર, (૮) ઉપાદાન–નિમિત્ત, (૯) ચાર પ્રમાણ, (૧૦) સામાન્ય-વિશેષ (૧૧) ગુણ–ગુણી, (૧૨) જ્ઞેય, જ્ઞાન, જ્ઞાની, (૧૩) ઉપ્પને વા, ધ્રુવે વા, (૧૪) આધેય–આધાર, (૧૫) આવિર્ભાવ, તિરોભાવ, (૧૬) ગૌણતા–મુખ્યતા, (૧૭) ઉત્સર્ગ–અપવાદ, (૧૮) ત્રણ આત્મા, (૧૯) ચાર ધ્યાન, (૨૦) ચાર અનુયોગ, (૨૧) ત્રણ જાગૃતિ, (૨૨) નવ વ્યાખ્યા, (૨૩) આઠ પક્ષ, (૨૪) સપ્તભંગી.

૧ નય-(પદાર્થના અંશને ગ્રહણ કરે તે) પ્રત્યેક પદાર્થના અનેક અનેક ધર્મ છે અને એ દરેકને ગ્રહણ કરનાર એકેક નય ગણાય. એ રીતે અનંત નય થઇ શકે, પણ અત્રે સંક્ષેપથી ૬ નય વર્ણવાશે.

નયના મુખ્ય ૨ ભેદ છે–દ્રવ્યાસ્તિક [દ્રવ્યને ગ્રહનારી] અને પર્યાયાસ્તિક [જે પર્યાયોને ગ્રહણ કરે તે] દ્રવ્યાસ્તિક નયના ૧૦ ભેદ, ૧ નિત્ય, ૨ એક, ૩ સત્, ૪ વક્તવ્ય, ૫ અશુદ્ધ, ૬ અન્વય, ૭ પરમ, ૮ શુદ્ધ ૯ સત્તા, ૧૦ પરમ ભાવ–દ્રવ્યાસ્તિક નય પર્યાયાસ્તિક નયના ૬ ભેદ–દ્રવ્ય, દ્રવ્ય વ્યંજન ગુણ, ગુણવ્યંજન. સ્વભાવ અને વિભાવ–પર્યાયાસ્તિક નય. આ બન્ને નયોના ૭૦૦ ભાંગા થઈ શકે છે

નય સાત–૧ નૈગમ ૨ સંગ્રહ, ૩ વ્યવહાર, ૪ ઋજુસૂત્ર ૫ શબ્દ ૬ સમભિરૂઢ, ૭ એવંભૂત નય, એમાંથી પહેલી ૪ નયોને દ્રવ્યાસ્તિક, અર્થ કે ક્રિયાનય કહે છે અને પાછલી ત્રણને પર્યાયાસ્તિક, શબ્દ કે જ્ઞાન–નય કહે છે હવે તેનો વિસ્તાર કહે છે

(૧) નૈગમ–નય જેનો એક (ગમ) સ્વભાવ નથી, અનેક માન, ઉન્માન, પ્રમાણથી વસ્તુ માને, ત્રણે કાળ, ૪ નિક્ષેપા, સામાન્ય–વિશેષ આદિ માને, તેના ૩ ભેદ–

[૧] અંશ-વસ્તુના અંશને ગ્રહીને વસ્તુ માને, જેમ નિગોદને સિદ્ધ સમાન માને.

[૨] આરોપ–ભૂત, ભવિષ્ય અને વર્તમાન, ત્રણે કાળનો વર્તમાનમાં આરોપ કરે.

[૩] વિકલ્પ–અધ્યવસાય ઉત્પન્ન થાય તે, એવા ૭૦૦ વિકલ્પ થઇ શકે તે.

શુદ્ધ નૈગમ નય અને અશુદ્ધ નૈગમ નય એમ બે ભેદ પણ છે.

[૧] **સંગ્રહ નય**–વસ્તુની મૂળ સત્તાને ગ્રહણ કરે. જેમ સર્વ જીવોને સિદ્ધ સમ જાણે. જેમ **એગે આયા** આત્મા એક છે. (એક સરખા સ્વભાવ અપેક્ષા.) ૩ કાળ, ૪ નિક્ષેપા અને સામાન્ય માને, વિશેષ ન માને.

[૩] **વ્યવહાર નય**–અંતઃકરણ [આંતરિક દશા]ની દરકાર ન કરતાં બાહ્ય વ્યવહાર માને, જેમ જીવને મનુષ્ય તિર્યંચ, નારક, દેવ માનવા જન્મ્યો, મર્યો વગેરે. પ્રત્યેક રૂપી પદાર્થોમા વર્ણ, ગંધ આદિ ૨૦ બોલ સત્તામાં છે પણ બાહ્ય દેખાય તે જ માને, જેમ હંસનો ધોળો, ગુલાબને સુગંધી, સાકરને મીઠી માને, તેના પણ શુદ્ધ, અશુદ્ધ ૨ ભેદ, સામાન્ય સાથે વિશેષ માને, ૪ નિક્ષેપા, ત્રણે કાળની વાતને માને.

[૪] **ઋજુસૂત્ર**–ભૂત, ભવિષ્યની પર્યાયોને છોડી માત્ર વર્તમાન· સરળ–પર્યાયને માને. વર્તમાન કાળ, ભાવનિક્ષેપ અને વિશેષને જ માને, જેમ સાધુ છતાં ભોગમાં ચિત્ત ગયું તેને ભોગી અને ગૃહસ્થ છતાં ત્યાગમાં ચિત્ત ગયુ તેને સાધુ માને

એ ચાર દ્રવ્યાસ્તિક નય છે. એ ચાર નય સમકિત, દેશવ્રત, સર્વવ્રત, ભવ્ય, અભવ્ય બન્નેમાં હોય પણ શુદ્ધોપયોગ રહિત હોવાથી જીવનું કલ્યાણ નથી થતું.

[૫] **શબ્દ નય**–સરખા શબ્દોનો એક જ અર્થ કરે, વિશેષ, વર્તમાનકાળ અને ભાવનિક્ષેપને જ માને. લિંગભેદ ન માને. શુદ્ધ ઉપયોગને જ માને. જેમકે–શક્રેન્દ્ર, દેવેન્દ્ર, પુરેન્દ્ર, સુચિપતિ એ બધાને એક માને.

[૬] **સમભિરૂઢ નય**–શબ્દના ભિન્ન ભિન્ન અર્થને માને, જેમ શક્રસિંહાસન પર બેઠેલાને જ શક્રેન્દ્ર માને. એક અંશ ન્યૂન હોય તેને પણ વસ્તુ માની લે, વિશેષ ભાવનિક્ષેપ અને વર્તમાન કાળને જ માને.

(૭) **એવંભુત નય**—એક અંશ પણ કમ ન હોય એને વસ્તુ માને. શેષને અવસ્તુ માને વિશેષ, વર્તમાનકાળ અને ભાવનિક્ષેપાને જ માને

જે નયથી જ એકાંત પક્ષ ગ્રહણ કરે તે નયાભાસ (મિથ્યાત્વી) કહેવાય છે જેમ સાત આંધળાએ ૧ હાથીના અનુક્રમે દંતુશળ, સૂંઢ, કાન, પેટ, પગ, પૂછડું અને કુંભસ્થળ પકડીને કહેવા લાગ્યા કે હાથી સાંબેલા જેવો, હડુમાન જેવો, સુપડા જેવો, કોઠી જેવો, થાંભલા જેવો, ચામર જેવો કે ઘડા જેવો છે તો સમદષ્ટિ તો બધાંને એકાંતવાદી સમજી મિથ્યા માનશે, પણ બધી નયો મેળવવાથી સત્ય સ્વરૂપ થાય છે અને તે જ સમદષ્ટિ કહેવાય.

૨ **નિક્ષેપ ચાર**—એકેક વસ્તુના જેમ અનંત નય હોઈ શકે તેમ નિક્ષેપ પણ અનંત હોઈ શકે પણ અહીં મુખ્ય ચાર નિક્ષેપા વર્ણવ્યા છે નિક્ષેપા=સામાન્ય રૂપ પ્રત્યક્ષ જ્ઞાન છે વસ્તુ તત્વગ્રહણમાં અતિ આવશ્યક છે તેના ચાર ભેદ –

(૧) **નામનિક્ષેપ**—જીવ કે અજીવનું અર્થ શૂન્ય, યથાર્થ કે અયથાર્થ નામ રાખવું તે

(૨) **સ્થાપના નિક્ષેપ**— જીવ કે અજીવની સદૃશ (સદ્ભાવ) કે અસદૃશ (અસદ્ભાવ સ્થાપના (આકૃતિ, કે ઓઠું) કરવી તે સ્થાપના નિક્ષેપ.

(૩) **દ્રવ્ય નિક્ષેપ**—ભૂત અને ભવિષ્યકાળની દશાને વર્તમાનમાં ભાવ શૂન્ય છતાં કહેવી–માનવી, જેમ યુવરાજને કે પદભ્રષ્ટ રાજાને રાજા માનવો, કોઈના કલેવર (મડદા)ને એના નામે બાળવું

(૪) **ભાવ નિક્ષેપ**—સંપૂર્ણ ગુણયુક્ત વસ્તુને જ વસ્તુરૂપે માનવી.

દૃષ્ટાંત-મહાવીર નામ તે નામ નિક્ષેપ, તે ગમે તેનું નામ રાખ્યું હોય, મહાવીર લખ્યું હોય, ચિત્ર કર્યું હોય, મૂર્તિ હોય કે કોઈ ચીજ મૂકીને એને મહાવીર તરીકે કહીએ, તે મહાવીરનો સ્થાપના નિક્ષેપ, કેવળજ્ઞાન થયા પહેલાના સંસારી જીવનને કે નિર્વાણ પામ્યાના બાદ

શરીરને મહાવીર માનવા તે મહાવીરનો **દ્રવ્ય નિક્ષેપ.** અને મહાવીર પોતે કેવળજ્ઞાન, દર્શન સહિત બિરાજતા હોય તેમને જ મહાવીર કહેવા તે **ભાવ નિક્ષેપ** માનવો. એ રીતે જીવ, અજીવ આદિ સર્વ પદાર્થોનુ ચાર નિક્ષેપા ઉતારી જ્ઞાન થઇ શકે.

૩ **દ્રવ્ય–ગુણ–પર્યાય દ્વાર**–ધર્માસ્તિકાય આદિ જેમ છ **દ્રવ્ય** છે, ચલન સહાય આદિ સ્વભાવ તે દરેકના જુદા **ગુણ** છે; અને દ્રવ્યોમાં ઉત્પાદ, વ્યય, આદિ પરિવર્તન થવુ તે **પર્યાયો** છે મૂળ ગુણ અને દ્રવ્ય ધ્રુવ છે.

દૃષ્ટાંત–જીવ તે **દ્રવ્ય,** જ્ઞાન–દર્શન આદિ **ગુણ,** મનુષ્ય, તિર્યંચ, દેવ, સાધુ આદિ દશા તે વ્યજન **પર્યાય** સમજવી અને ગુણોમા ઉપયોગ આશ્રી પરિવર્તન દશાને અર્થ પર્યાય.

૪ **દ્રવ્ય, ક્ષેત્ર, કાળ, દ્વાર–દ્રવ્ય** તે જીવ, અજીવ આદિ; **ક્ષેત્ર** તે આકાશ પ્રદેશ, **કાળ** તે સમય, ઘડી, જાવ કાળચક્ર, **ભાવ** વર્ણ ગધ, રસ, સ્પર્શ આદિ જીવ, અજીવ બધા ઉપર દ્રવ્ય ક્ષેત્ર, કાળ, ભાવ ઉતારી શકાય

૫ **દ્રવ્ય–ભાવ–દ્વાર**–ભાવને પ્રકટ કરવામા તે સહાયક દ્રવ્ય છે જેમ દ્રવ્યથી જીવ અમર, શાશ્વત છે, ભાવથી અશાશ્વત છે દ્રવ્યથી લોક શાશ્વત છે, ભાવથી અશાશ્વતો છે એટલે કે દ્રવ્ય તે મૂળ વસ્તુ છે, સદૈવશાશ્વતી છે, ભાવ તે વસ્તુની પર્યાય છે, –અશાશ્વતી છે

જેમ ભમરો લાકડુ કોતરે છે તેમા 'ક' જેવો આકાર બની ગયો દ્રવ્ય 'ક' અને કોઈ પડિતે સમજીને 'ક' લખ્યો તે ભાવ 'ક' જાણવો

૬ **કારણ–કાર્ય દ્વાર**–કાર્ય (સાધ્ય)ને પ્રગટ કરનાર પહોંચાડનાર તે કારણ છે કારણ વિના કાર્ય ન થાય જેમ ઘડો બનાવવો તે કાર્ય છે, તો માટી, કુભાર, ચાકડો આદિ કારણ અવશ્ય જોઇએ. માટે કારણ મુખ્ય છે

૭ **નિશ્ચય વ્યવહાર–નિશ્ચયને** પ્રકટ કરનાર તે વ્યવહાર છે. વ્યવહાર બળવાન છે. વ્યવહારથી જ નિશ્ચયને પહોચી શકાય છે

જેમ નિશ્ચયમાં કર્મના કર્તા કર્મ છે, વ્યવહારથી જીવ કર્મોનો કર્તા મનાય છે જેમ નિશ્ચયથી આપણે ચાલીએ છીએ અને વ્યવહારથી કહીએ કે ગામ આવ્યું પાણી ચુવે તેને કહીએ કે નાળ ચુવે છે ઇત્યાદિ.

૮ ઉપાદાન–નિમિત્ત–ઉપાદાન તે મૂળ કારણ જે સ્વયં કાર્યરૂપ પરિણામે જેમ ઘડાનુ ઉપાદાન કારણ માટી અને નિમિત્ત તે સહકારી કારણો જેમાં ઘડો બનાવવામાં કુંભાર, પાવડો ચાકડો, વગેરે, શુદ્ધ નિમિત્ત કારણ હોય તો ઉપાદાનને સાધક થાય અને અશુદ્ધ નિમિત્ત હોય તો ઉપાદાનને બાધક પણ થાય.

૯ ચાર પ્રમાણ–પ્રત્યક્ષ, આગમ, અનુમાન અને ઉપમા પ્રમાણ. પ્રત્યક્ષના ૨ ભેદ– ૧ ઇન્દ્રિય પ્રત્યક્ષ (પાંચ ઇન્દ્રિયોથી થતું પ્રત્યક્ષ જ્ઞાન) અને ૨ નોઇન્દ્રિય પ્રત્યક્ષ (ઇંદ્રિયોની સહાય વિના માત્ર આત્મશુદ્ધતાથી પ્રત્યક્ષ જ્ઞાન થાય તે) તેના ૨ ભેદ–૧ દેશથી તે અવધિ મનપર્યવ જ્ઞાન અને ૨ સર્વથી તે કેવળજ્ઞાન.

આગમ પ્રમાણ–શાસ્ત્રવચન, આગમોની હકીકતોને પ્રમાણ માનવી

અનુમાન પ્રમાણ–જે વસ્તુ અનુમાનથી જણાય તે. તેના ૫ ભેદ.

૧ કારણથી-જેમ ઘડાનું કારણ, માટીનું કારણ ઘડો નથી.

૨ ગુણથી–જેમ પુષ્પમાં સુગંધ, સુવર્ણમા કોમળતા, જીવમાં જ્ઞાન.

૩ આસરણ જેમ ધુમા ાથી અગ્નિ, વિજળીથી વાદળાં આદિ જાણવું તે.

૪ આવયવેણ–જેમે દંતુશળથી હાથી, ચુડીઓથી બૈરી, શાસન રૂચિથી સમકિતી જણાય.

૫ દિઠ્ઠિસામન્ન–સામાન્યથી વિશેષને જાણે જેમ ૧ રૂપીઆને લેઇ ઘણાને જાણે ૧ માણસને લેવાથી આખા દેશના માણસોને જાણે.

ભલા બૂરા ચિન્હ લેઇને ત્રણેય કાળના જ્ઞાનની કલ્પના અનુમાનથી થઈ શકે છે

ઉપમ પ્રમાણ–ઉપમા આવી, સરખામણીથી જ્ઞાન કરવું તેના ૪ ભેદ. [૧] યથાર્થ વસ્તુને યથાર્થ ઉપમા [૨] યથાર્થ વસ્તુને

અયથાર્થ ઉપમા, [૩] અયથાર્થ વસ્તુને યથાર્થ ઉપમા અને [૪] અયથાર્થ વસ્તુને અયથાર્થ ઉપમા.

૧૦ **સામાન્ય-વિશેષ**-સામાન્યથી વિશેષ બળવાન છે સમુદાય રૂપ જાણવું તે **સામાન્ય**. વિવિધ ભેદાનુભેદથી જાણવું તે **વિશેષ**

જેમ દ્રવ્ય સામાન્ય, જીવ અજીવ વિશેષ.

જીવ દ્રવ્ય સામાન્ય, સંસારી, સિદ્ધ વિશેષ ઇત્યાદિ.

૧૧ **ગુણ-ગુણી**-પદાર્થમાં ખાસ વસ્તુ (સ્વભાવ) છે તે ગુણ છે. અને એ ગુણ જેમાં છે તે વસ્તુ [ગુણધારક] ને **ગુણી** કહે છે. જેમ જ્ઞાન તે ગુણ અને જીવ ગુણી સુગંધ ગુણ, પુષ્પ ગુણી; ગુણ અને ગુણી અભેદ [અભિન્ન] રૂપે રહે છે.

૧૨. **જ્ઞેય-જ્ઞાન-જ્ઞાની** જાણવા યોગ્ય [જ્ઞાનના વિષયભૂત] સર્વ દ્રવ્યો **જ્ઞેય** છે, દ્રવ્યોનું જાણવાપણું તે **જ્ઞાન** છે, અને પદાર્થોને જાણનાર તે **જ્ઞાની** છે જેમ ધ્યેય, ધ્યાન, ધ્યાની વગેરે.

૧૩ **ઉપ્પન્ને વા, વિહન્ને વા, ધુવે વા**-ઊપજવું, નાશ થવું અને નિશ્ચળ રૂપે રહેવું, જેમ જન્મવું, મરવું અને જીવપણે કાયમ [અમર] રહેવુ

૧૪. **આધેય-આધાર**-ધારી રાખે તે **આધાર**, તેને આધારે રહે તે **આધેય**, જેમ-પૃથ્વી આધાર, ઘટાદિ પદાર્થો આધેય જીવ આધાર, જ્ઞાનાદિ આધેય.

૧૫. **આવિર્ભાવ-તિરોભાવ**-તિરોભાવ જે પદાર્થ દૂર છે, અને જે પદાર્થ-ગુણ નજીકમા છે તે આવિર્ભાવ જેમ દૂધમાં ઘીનો તિરોભાવ છે અને માખણમાં ઘીનો આવિર્ભાવ છે

૧૬ **ગૌણતા-મુખ્યતા**-અન્ય વિષયો છોડીને આવશ્યક વસ્તુનુ વ્યાખ્યાન કરાય તે **મુખ્યતા**, અને જે વસ્તુ ગુપ્તપણે-અપ્રધાન પણે રહી હોય તે **ગૌણતા** છે જેમ-જ્ઞાનથી મોક્ષ થાય છે, એમ કહેવામાં જ્ઞાનની **મુખ્યતા** રહી અને દર્શન, ચારિત્ર તપાદિની **ગૌણતા** રહી

૧૭ ઉત્સર્ગ–અપવાદ–ઉત્સર્ગ તે ઉત્કૃષ્ટ માર્ગ છે, અને અપવાદ તેનો રક્ષક છે, ઉત્સર્ગ માર્ગથી પતિત અપવાદનું અવલંબન લઈને ફરીથી ઉત્સર્ગ (ઉત્કૃષ્ટ) માર્ગે પહોંચી શકે છે જેમ સદા ૩, ગુપ્તિથી રહેવું તે ઉત્સર્ગ માર્ગ; અને ૫ સમિતિ તે ગુપ્તિના રક્ષક-સહાયક–અપવાદ માર્ગ છે ઈત્યાદિ ષદ્દ્રવ્યમાં પણ જાણવા.

૧૮ ત્રણ આત્મા–બહિરાત્મા, અંતરાત્મા અને પરમાત્મા.
બહિરાત્મા–શરીર, ધન, ધાન્યાદિ સમૃદ્ધિ, કુટુંબપરિવાર આદિમાં તલ્લીન થવું તે મિથ્યાત્વી.

અંતરાત્મા–બાહ્ય વસ્તુને પર સમજી તેને ત્યાગવા ચાહે–ત્યાગે તે ૪ થી ૧૨ ગુણસ્થાનવાળા

પરમાત્મા–સર્વ કાર્ય સિદ્ધ થયા, કર્મમુક્ત થઈ સ્વ–સ્વરૂપમાં લીન છે તે સિદ્ધ પરમાત્મા તથા અરિહંત.

૧૯ ચાર ધ્યાન–૧ પદસ્થ–પંચ પરમેષ્ટિના ગુણોરૂ શબ્દોથી મનમાં બોલીને ધ્યાન કરવું તે.

૨ પિંડસ્થ–શરીરમાં રહેલ અનંત ગુણયુક્ત ચૈતન્યનું અધ્યાત્મ–ધ્યાન કરવું

૩ રૂપસ્થ–અરૂપી છતાં કર્મયોગે આત્મા સંસારમાં અને રૂપ ધારણ કરે છે એ વિચિત્ર સંસાર અવસ્થાનો વિચાર અને સંસારથી છૂટવાના ઉપાય ચિંતવવા તથા અરિહંતના સ્વરૂપનો વિચાર.

૪ રૂપાતીત–સચ્ચિદાનંદ, અગમ્ય નિરાકાર નિરંજન, સિદ્ધ પ્રભુનું ધ્યાન કરવું શુદ્ધ આત્મગુણોનો અનુભવ કરવો.

૨૦ ચાર અનુયોગ–૧ દ્રવ્યાનુયોગ–જીવ–અજીવ, ચૈતન્ય જડ (કર્મ) આદિ દ્રવ્યોનાં સ્વરૂપનું જેમાં વર્ણન હોય. ૨ ગણિતાનુયોગ–જેમાં ક્ષેત્ર પહાડ, નદી દેવલોક નારકી, જ્યોતિષી આદિના

ગણિત-માપનુ વર્ણન હોય. ૩ **ચરણકરણાનુયોગ** જેમાં સાધુ-શ્રાવકનો આચાર, ક્રિયાનુ વર્ણન હોય ૪ **ધર્મકથાનુયોગ** જેમાં શ્રાવક, રાજા, રંક આદિના વૈરાગ્યમય બોધદાયક જીવન-પ્રસગોનું વર્ણન હોય.

૨૧ જાગરણા ત્રણ-(૧) બુદ્ધ જાગરિકા-તીર્થંકર અને કેવળીઓની દશા. (૨) અબુદ્ધ જાગરિકા-છદ્મસ્થ મુનિઓની, અને (૩) સુદખુ જાગરિકા-શ્રાવકોની

૨૨ વ્યાખ્યા નવ-એકેક વસ્તુની ઉપચાર નયથી ૯-૯ રીતે વ્યાખ્યા કરાય.

(૧) દ્રવ્યમાં દ્રવ્યનો ઉપચાર-જેમ કાષ્ટમા વંશલોચન.

(૨) દ્રવ્યમા ગુણનો „ - „ જીવ જ્ઞાનવત છે

(૩) „ પર્યાયનો „ - „ આ જીવ સ્વરૂપવાન છે

(૪) ગુણમા દ્રવ્યનો „ - „ અજ્ઞાની જીવ છે

(૫) „ ગુણનો „ - „ જ્ઞાની છતા બહુ ક્ષમાવત છે

(૬) „ પર્યાયનો „ - „ આ તપસ્વી ઘણા રૂપાળા છે

(૭) પર્યાયમાં દ્રવ્યનો „ - „ આ પ્રાણી દેવતાનો જીવ છે

(૮) „ ગુણનો „ - „ આ મનુષ્ય બહુ જ્ઞાની છે

(૯) „ પર્યાયનો „ - „ આ મનુષ્ય શ્યામ વર્ણનો છે. ઇ૦

૨૩ પક્ષ આઠ-એક વસ્તુનો અપેક્ષાએ અનેક વ્યાખ્યા થઇ શકે છે એમા મુખ્યતયાય આઠ પક્ષ લઈ શકાય- નિત્ય, અનિત્ય, એક અનેક, સત, અસત્ વકતવ્ય, અવ્યકતવ્ય. આ આઠ પક્ષ નિશ્ચય વ્યવહારથી જીવ પર ઉતારે છે.

પક્ષ	વ્યવહાર નય અપેક્ષા	નિશ્ચય નય અપેક્ષા
નિત્ય.	એક ગતિમાં ફરતા નિત્ય છે	જ્ઞાન, દર્શન અપેક્ષા નિત્ય
અનિત્ય.	સમય સમય આયુષ્ય ક્ષય થતાં અનિત્ય છે	છે અગુરૂલઘુ આદિ પર્યાયથી અનિત્ય છે
એક	ગતિમાં વર્તતાએ દશાએ	ચૈતન્ય અપેક્ષા જીવ એક છે
અનેક	એક છે પુત્ર ભાઇ, આદિ સગપણે અનેક છે	અસખ્ય પ્રદેશાપેક્ષા અનેક છે
સત્	સ્વગતિ સ્વક્ષેત્રાપેક્ષા સત્ છે	જ્ઞાનાદિ ગુણાપેક્ષા સત્ છે
અસત્	પરગતિ,પરક્ષેત્રાપેક્ષા અસતછે	પરગુણ અપેક્ષા અસત્ છે.
વક્તવ્ય	ગુણસ્થાન આદિની વ્યાખ્યા થઇ શકે તે	સિદ્ધના ગુણોને જે વ્યાખ્યા થઇ શકે
અવક્તવ્ય	જે વ્યાખ્યા કેવળી પણ ન કરી શકે તે અનુક્રમ વગર વ્યાખ્યા થઇ શકે	સિદ્ધના સર્વ ગુણોની વ્યાખ્યા ન થઇ શકે તે. તેમજ કોઇપણ એક ગુણ જેમકે કેવળ જ્ઞાન તેની સપૂર્ણ વ્યાખ્યા કરી શકાય નહિ

૨૫ સપ્તભગી-૧ સ્યાતઅસ્તિ, ૨ સ્યાત્નાસ્તિ ૩ સ્યાત અસ્તિનાસ્તિ, ૪ સ્યાત્ અવક્તવ્ય, ૫ સ્યાત્ અસ્તિ અવક્તવ્ય, ૬ સ્યાત્ નાસ્તિ અવક્તવ્ય, ૭ સ્યાત્ અસ્તિ-નાસ્તિ અવક્તવ્ય.

આ સપ્તભગી દરેક પદાર્થ (દ્રવ્ય) પર ઉતારી શકાય છે. તેમાં જ સ્યાદ્વાદનુ સ્વરૂપ રહેલુ છે એટેક પદાર્થને અનેક અપેક્ષાએ જોનાર સદા સમભાવી હોય

દષ્ટાંત માટે સિદ્ધ પર આત્મા પર સપ્તભગી ઉતારે છે:-

૧ સ્યાત્ અસ્તિ-સિદ્ધો સ્વગુણ અપેક્ષા એ સિદ્ધ છે સિદ્ધમાં સિદ્ધના ગુણો છે.

૨ સ્યાત્ નાસ્તિ-સિદ્ધો પર ગુણ અપેક્ષા નથી (પરગુણોનો અભાવ છે)

૩ સ્યાદસ્તિ નાસ્તિ-સિદ્ધોમાં સ્વગુણોની અસ્તિ અને પરગુણોની નાસ્તિ છે.

૪. સ્યાદ્વકતવ્ય–અસ્તિ–નાસ્તિ યુગપત્ છે છતા એક સમયમાં કહી શકાતી નથી.

૫. સ્યાદસ્તિ અવકતવ્ય–સ્વગુણો અસ્તિ છે છતા ૧ સમયમાં કહી નથી શકાતા.

૬ ·સ્યાન્નાસ્ત્યવકતવ્ય–પરગુણોની નાસ્તિ છે અને એક સમયમાં કહી નથી શકાતા.

૭. ·સ્યાદસ્તિનાસ્ત્યવકતવ્ય–અસ્તિ–નાસ્તિ બન્ને છે પણ એક-સમયમાં કહી નથી શકાતા.

એ સ્યાદ્વાદ સ્વરૂપ સમજીને સદા સમભાવી બનીને રહેવું, જેથી આત્મકલ્યાણ થાય.

ઇતિ નય પ્રમાણ વિસ્તાર સમ્પૂર્ણ.

*

(૧) મંગલમય મહાવીર

મંગલમય મહાવીર, અમારા મગલમય મહાવીર.
શાસનનાયક, વીર જિનેશ્વર, ઉતારો ભવ તીર ...અમારા૦ ૧
ચદનબાળા સતી શીલવતી, લાવ્યા બાકળા પ્રતિવીર....અમારા૦ ૨
ચરણે ડસ્યો ચડ નાગ કોશીઓ, દૂધનુ વહ્યુ રૂધિર ...અમારા૦ ૧

(૨) શ્રી ચોવીશ જિનની આરતી

જય મુકિતદાતા, પ્રભુ જય મુકિતદાતા
તુજને વદન કરીએ (૨), ગુણ તારા ગાતાં, જયદેવ, જયદેવ. એ ટેક.
આદિનાથ અજીત, સભવ સુખકારી, પ્રભુ સભવ સુખકારી,
કષ્ટ અમારાં કાપો (૨) હે ભવ ભયહારી. જય૦ ૧

અભિનદન સુમતિ, પદ્મ તું મુજ પ્યારો, પ્રભુ પદ્મ તું મુજ પ્યારો,
સુપાર્શ્વ ચદ્ર સુવિધિ (૨), શીતળ ભવતારો જય૦ ૨

શ્રેયાંસ વાસુ વિમળ, અનત ગુણ ભરીઆ, પ્રભુ અનત ગુણ ભરીઆ;
કષ્ટ ભવોનાં કાપી (૨), શીવ રમણી વરીઆ જય૦ ૩

ધર્મ ધુરધર નાથ, આપ વરયા મુક્તિ, પ્રભુ આપ વરયા મુક્તિ;
શાન્તિનાથ સુણો પ્રવલે (૨) દાસતણી યુક્તિ. જય૦ ૪

કુંથુનાથ કોડે, કાલમ કુવનસામી, પ્રભુ કાલય કુવનસામી;
અર મલ્લિને પ્રણમું (૨), તારો કર સામી. જય૦ ૫

મુનિસુવ્રત મહારાજ, અગણિત ગુણ ખામી. પ્રભુ અગણિત ગુણ ખામી;
વંદુ શીર હું નામી (૨), તારે અંતરજામી. જય૦ ૬

નમિ નાથ ભગવાન, ભાવ ધરી ભાળો, પ્રભુ ભાવ ધરી ભાળો
નિર્મળ નેમ નગીના (૨), દુઃખ સર્વે ટાળો જય૦ ૭

પાર્શ્વ પરમ કૃપાળ, જન પાલનહારો પ્રભુ જન પાલનહારો;
વર્દ્ધમાન જિન વંદુ (૨), ભવજળથી તારો. જય૦ ૮

ચોવીસ જિન ભક્તિ, ભાવ ધરી કરશે પ્રભુ ભાવ ધરી કરશે,
જન્મ મરણ દુઃખ ટાળી (૨), મુક્તિને વરશે. જય૦ ૯

નમી તુજને કહે નેમ, નાથ તું છે મારો પ્રભુ નાથ તું છે મારો;
જૈન પ્રવર્તક મંડળ (૨) શાસન સહુ તારો જય૦ ૧૦

(૩) પાર્શ્વનાથ ભગવાનના ગુણ

તારો, તારો પાર્શ્વનાથ તારો, તમારા ગુણ નહિ ભૂલું;
તમે બળતો ઉગાર્યો કાળો નાગ રે, તમારી વાત શું બોલું । ટેક

સાખીઃ- કમઠ પાંચ અગ્નિ તપે, બાળ તપસ્વી રાજ;
નાગ બળે છે કાષ્ટમાં, જુવે અવધિજ્ઞાને જિનરાજ રે, તમારી. ૧

કાષ્ટ ચિરાવી કાઢીઓ, સંભળાવ્યો નવકાર;
મરણ ઇન્દ્રપદ પામીઓ એવો મોટો પ્રભુનો ઉપકાર રે, તમારી. ૨

એમ સોગની વાતડી સમજાવે શુભ પેર;
પણ શિખામણથી વસ્યુ કમઠબાવાની આંખમાં ઝેર રે, તમારી. ૩

કમઠ મેઘવાળી થયો, પ્રભુ કાઉસ્સગમાં ધીર;
જળ વરસાવે જોરમાં, આવી નાકે અડયાં છે નીર રે, તમારી ૪

ધરણ ઇંદ્ર આસન ચળ્યુ, આવ્યો પ્રભુની પાસ;
નાગ રૂપ કરીને ઉચકીયા, શિરછત્ર ફણા આકાશ રે, તમારી. ૫
થાકયો કમઠાસુર હવે, નમ્યો પ્રભુને પાય;
ચંદ્ર કહે ગુણ પાર્શ્વના, જૈન શાળાની બહેનો ગાય રે, તમારી. ૬

(૪) શ્રી મહાવીરને વંદન.

સ્નેહ સ્નેહે સભારુ શ્રી ભગવાન, વીરને વંદન કરીએ,
વહાલું વહાલુ મહાવીર તારુ નામ, વીરને વંદન કરીએ ૧
ચૈત્ર શુદિ તેરશનો દહાડો, ત્રિશલાની કૂખે તુ જાયો,
ત્રણે ભુવનમાં વર્ત્યો જય જય કાર, વીરને વંદન કરીએ ૨
દેવ દેવી સૌએ હુલરાવ્યા, મેરુ ઉપર પ્રેમે નવરાવ્યા;
જેની ભક્તિનુ થાય નહિ ધ્યાન, વીરને વંદન કરીએ. ૩
માત–પિતાની ભકિત કરવા, ભ્રાતૃપ્રેમને નહિ વિસરવા,
ત્રીશે વરસે હંકાર્યું દીક્ષા વહાણ, વીરને વંદન કરીએ. ૪
તપ જપ સંયમને બહુ પાળી, કષ્ટ ઘણાને નહિ ગણકારી,
ઝગમગ જ્યોતિસમ પામ્યા કેવળજ્ઞાન, વીરને વંદન કરીએ ૫
અધમઉદ્ધારણ ભવિજનતારક, ગુણ અનંતાના જે ધારક,
એવા વીરને છે વંદન વારવાર, વીરને વંદન કરીએ. ૬
વંદન કરીએ ભાવે સ્મરીએ, ત્રિકાળ તારુ ધ્યાન જ ધરીએ,
તારા નામે સદાય સુખ થાય, વીરને વંદન કરીએ. ૭

(૫) ચેત ! ચેત ! નર ! ચેત !

પરલોકે સુખ પામવા, કર સારો સંકેત,
હજી બાજી છે હાથમા ચેત ચેત નર ચેત ૧
જોર કરીને જીતવુ, ખરેખરૂ રણ ખેત,
દુશ્મન છે તુજ દેહમા, ચેત ચેત નર ચેત.

આખીર રહીશ અમાર તું, ફોગટ થઇશ ફજેત;
હવે જરૂર હોશિયાર થઇ, ચેત ચેત નર ચેત. ૩

તન ધન તે તારાં નથી નથી પ્રિયા પરચેત;
પાછળ સૌ રહેશે પડયા; ચેત ચેત નર ચેત. ૪

પ્રાણ જશે જ્યાં પિંડથી, પિંડ ગણાશે પ્રેત;
માટીમાં માટી થશે, ચેત ચેત નર ચેત. ૫

રહ્યા ન રાણા રાજીઆ, સુર નર મુનિ સમેત;
તું તો તરણ તુલ્ય છે, ચેત ચેત નર ચેત. ૬

રજકણ તારાં રખડશે, જેમ રખડતી રેત;
પછી નર-તન પામીશ ક્યાં ચેત ચેત નર ચેત. ૭

કાળા કેશ મટી ગયા, સર્વે બન્યા શ્વેત;
જોબન જોર જતું રહ્યું, ચેત ચેત નર ચેત. ૮

માટે મનમા સમજીને, વિચારીને કર વેંત;
ક્યાંથી આવ્યો ક્યાં જવું ચેત ચેત નર ચેત ૯

શુભ શિખામણ સમજ તો, પ્રભુ સાથે કર હેત;
અંતે અવિચળ એજ છે, ચેત ચેત નર ચેત. ૧૦

(૬) મોક્ષાર્થીને વંદના.

જુઓરે જુઓરે જૈનો, !! કેવા વ્રતધારી !
કેવા વ્રતધારી આગે, થયા નરનારી—જુઓરે ૦ એ-ટેક

જુઓ જુઓ જંબૂસ્વામી, બાળ વયે બોધ પામી
તજી રાજ્યરિદ્ધિ જેણે, તજી આઠ નારી;
તજી આઠ નારી, તેને વંદના અમારી. જુઓરે. ૧

ગજસુકુમારમુનિ, ધગે શિરપર ધૂનિ,
અડગ રહ્યા તે ધ્યાને, ડગ્યા ન લગારી;
ડગ્યા ન લગારી, તેને વંદના અમારી. જુઓરે. ૨

કોશ્યાનાં મંદિર મધ્યે, રહ્યા મુનિ સ્થૂલીભદ્ર,
વેશ્યા સંગ વાસો તોયે, થાય ન વિકારી;
થયા ન વિકારી, તેને વંદના અમારી. જુઓરે. ૩

સતી તો રાજુલ જેવી, જગમાં ન જોડી એવી,
પતિવ્રત માટે કન્યા, રહી એ કુંવારી;
રહી એ કુંવારી, તેને વંદના અમારી. જુઓરે. ૪

જનકસુતા જે સીતા, વરસ તો બાર વીત્યાં,
ઘણું દુઃખ વેઠયુ તોયે, ડગ્યાં ન લગારી;
ડગ્યાં ન લગારી, તેને વંદના અમારી. જુઓરે. ૫

સતી કળાવંતી નામે, થયા શંખપુર ગામે,
કર નિજ કાપ્યા તોયે, રહ્યા ટેકધારી,
રહ્યા ટેકધારી, તેને વદના અમારી. જુઓરે. ૬

દુઃખડાં તો દીધાં દેવે, સહ્યાં એ તો કામદેવે,
ઘણું દુઃખ વેઠયુ તોયે, ડગ્યા ન લગારી,
ડગ્યા ન લગારી, તેને વદના અમારી જુઓરે. ૭

ધન્ય ધન્ય નરનારી, એવી દૃઢ ટેકધારી,
જીવિત સુધાર્યું જેણે, પામ્યા ભવ પારી;
પામ્યા ભવ પારી, તેને વદના અમારી. જુઓરે. ૮

(૭) આત્મોપદેશ (હરિગીત)

રે આત્મ ! ત્હારો વખત સારો વેગે વીતી જાય છે,
તે ધ્યાનમાં ઉતાર તુ પરતન્ત્રતા તેમ થાય છે;
નથી ભાર રહેવો એ ઘડી એવી દશા તુજને થશે
તેવા સમે પ્રભુ ભકિતમાં સદ્બુદ્ધિ શું તુજ આવશે ! ૧

કેવાં કરુ કાર્યો અને કેવો બનુ આ વિશ્વમાં,
કઇ રીતિથી વખણાઉં ને કેમ યશ પામુ સર્વમાં;
આવી અહોનિશ ધારણા, તુજ અંતરે લાગી રહી,
હા ! હા ! જવું પણ શીઘ્રથી, એ કેમ સમજ્યો તુ નહિ ! ૨

વિલાસિનીના વિલાસતા વિલાસમા બહુ હર્ષથી,
લાલા અને માતા વળી ભોજન કરે અતિ હર્ષથી
સમુદ્ર પર્યંત આણને વર્તાવી જેઓ રાજતા,
એને સૂતા ત્રણ હાથથી ભૂમિ વિષે હા ! હા ! થતાં ૩

જાવું અને લેવુ અને રોવુ અરે આ માહરૂ,
માતા અને પિતા વળી પુત્રો વધૂ ને સાસરૂ;
આવી સ્થિતિ સહુ લોકમાં ચારે દિશે વ્યાપી રહી,
પણ કોઇએ પ્રભુ પાસમા, આ જિગરને સોપ્યુ નહિ ૪

શિશુપણુ રમત કરી અજ્ઞાનમા વિતાવિયું,
તારુણ્ય તો તરુણીતણા પ્રવાહમા હા ગાળીયુ;
બુઢાપણુ આવી રહ્યુ ચિંતાતણા શોશાનમાં,
હા ! હા ! ગયુ પુરણ પ્રાસ ત્હારુ-મનુષ્યપણુ ભાનમાં ૫

પાંડુ થયા સહુ કેશ સુંદર, ભ્રષ્ટ થઇ દંતાવળી,
ચક્ષુ તણી ક્ષીણતા બની, અન્યેન્દ્રિયો પણ ગઇ ગળી;
સહુ ગાઠ કંપે અંગના રે લાકડી લેવાઇ ગઇ,
તોયે અરે પ્રમદા તણા આનન વિષે દ્રષ્ટિ રહી ૬

તુ હે ત્યજી છળ કપટ સઘળા મોહ માયાથી ભર્યા,
સહુ તાપ ટળશે તાહરા જે પાપથી છવો કર્યા;
આનંદ થશે બહુ અંતરે, ને સુખ લહેરો ઉઠશે,
સંપૂર્ણ ત્હારી સત્ય સીમા હર્ષથી આવી જશે ૭

o

(૧) શ્રી ઋષભનાથજીનું સ્તવન.

ઋષભ જિનેશ્વર પ્રીતમ (૧) માહરો રે, ઓર (૨) ન ચાહું રે કંથ, (૩)
રીઝયો સાહિબ સંગ ન પરિહરે રે, ભાંગે (૪) સાદિ અનંત. ઋ૦ ૧

પ્રીત સગાઇ રે જગમાં સહુ કરે રે, પ્રીત સગાઇ ન કોય,
પ્રીત સગાઈ રે નિરૂપાધિક (૫) કહી રે, સોપાધિક (૬) ધન ખોય ઋ૦ ૨

કોઇ કંથ કારણ કાષ્ટ ભક્ષણ (૭) કરે રે, મળશુ કંથને ધાય; (૮)
એ મેળો નવિ કઈએ સંભવે રે, મેળો ઠામ ન ઠાય. ઋ૦ ૩

કોઇ પતિરંજન(૯)અતિઘણો(૧૦)તપ કરે રે, પતિરંજનત નતાપ(૧૧)
એ પતિરંજન મેં નવિ ચિત્ત ધર્યું રે, રંજન ધાતુમેળાપ (૧૨) ઋ૦ ૪

કોઇ કહે લીલા રે અલખ અલખ(૧૩)તણી રે, લખ(૧૪)પૂરે મન આશ,
દોષ રહિતને લીલા નવિ ઘટે રે, લીલા દોષ વિલાસ (૧૫) ઋ૦ ૫

ચિત્તપ્રસન્ને રે પૂજન ફળ કહ્યુ રે, પૂજા અખંડિત (૧૬) એહ,
કપટ રહિત થઇ આતમ અરપણા રે, **આનંદઘન** પદ રેહ (૧૭) ઋ૦ ૬

*

(૨) શ્રી અજિતનાથજીનું સ્તવન

પંથડો(૧) નિહાળુ (૨) બીજા જિનતણો રે, અજિત(૩) અજિત ગુણધામ,
જે તેં જીત્યા રે તેણે હું જીતીયો રે, પુરુષ કિસ્યુ મુજ નામ પં૦ ૧

ચરમ(૪)નયણ કરી મારગ જોવતા રે, ભૂલ્યો સયલ (૫) સંસાર,
જેણે નયને કરી મારગ જોઇએ રે, નયણ તે દિવ્ય (૬) વિચાર પ૦ ૨

પુરુષ પરંપર (૭) અનુભવ જોવતા રે, અંધોઅંધ પુલાય,
વસ્તુ વિચારે જો આગમે કરી રે, ચરણધરણ (૮) નહિ ઠાય પ૦ ૩

(૧) ગુણોથી વહાલો (૨) બીજો, અન્ય (૩) ભવસમુદ્રમાથી દોરનાર (૪) સાદિ અનંત ભાગો—એ જૈન સિદ્ધાંતનુ વચન છે કે જેની આદિ છે પણ અંત નથી એવા ભાગે કરીને (૫) ઉપાધિ વગરની.

તર્ક વિચારે રે વાદ પરંપરા રે, પાર ન પહોંચે કોય,
અભિમત(૯) વસ્તુ રે વસ્તુગતે કહે રે, તે વિરલા(૧૦) જગ જોય પ૦ ૪

વસ્તુ વિચારે રે દિવ્ય નયણ તણો રે, વિરહ (૧૧) પડ્યો નિરધાર(૧૨)
તરતમ જોગે રે તરતમ વાસના રે, વાસિત બોધ આધાર. પ૦ ૫

કાળલબ્ધિ(૧૩) લહી પંથ નિહાળશું રે, એ આશા અવલંબ (૧૪),
એ જન જીવે રે જિનજી જાણજો રે, આનંદઘન મત અંબ (૧૫) પ૦ ૬

---

(૬) ઉપાધિવાળી. (૭) સતી થાય છે અર્થાત બળી મરે છે (૮) લોકને (૯) પતિને રાજી કરવાં. (૧૦) નક્કુજ (૧૧) શરીરને તપાવવું (૧૨) પ્રકૃતિના મળવાથી, (૧૩) ન લખી શકાય તેવી (૧૪) લાખો. (૧૫) દોષની લહેર. (૧૬) શુદ્ધ પૂજા, સાચી પૂજા. (૧૭) રેખ.

(૧) માર્ગ (૨) જોઉં (૩) કોઈથી ન જીતાય એવા ગુણોના ઘર. (૪) જ્ઞાનથી અંતર દૃષ્ટિ વગરનું જોવું તે ચરમ—ચામડાની કે બાહ્ય ચક્ષુ વડે જોયું કહેવાય (૫) સકળ, બધો (૬) જ્ઞાનદૃષ્ટિ, મહાન વિચારવાળી નજર (૭) પરંપરા—ચાલતી આવેલી રૂઢિ (૮) પગ મૂકવાની જગ્યા નથી (૯) મળવા લાયક (૧૦) કોઈક જ (૧૧) વિયોગ—અંતર (૧૨) આધાર વગરનો (૧૩) ભવસ્થિતિ પાકશે ત્યારે (૧૪) આધાર (૧૫) આંબો.

આત્મસિદ્ધિશાસ્ત્ર.

*

જે સ્વરૂપ સમજ્યા વિના, પામ્યો દુઃખ અનંત,
સમજાવ્યું તે પદ નમું, શ્રી સદ્ગુરુ ભગવંત. ૧

વર્તમાન આ કાળમાં, મોક્ષ માર્ગ બહુ લોપ,
વિચારવા આત્માર્થીને, ભાખ્યો અત્ર અગોપ્ય. ૨

કોઇ ક્રિયા–જડ થઈ રહ્યા, શુષ્કજ્ઞાનમાં કોઇ,
માને મારગ મોક્ષને, કરુણા ઉપજે જોઈ. ૩

બાહ્ય ક્રિયામાં રાચતા, અંતર ભેદ ન કાંઈ,
જ્ઞાનમાર્ગ નિષેધતા, તેહ ક્રિયાજડ આંહિ. ૪

બંધ મોક્ષ છે કલ્પના, ભાખે વાણીમાંહિ,
વર્તે મોહાવેશમાં, શુષ્કજ્ઞાની તે આંહિ. ૫

વૈરાગ્યાદિ સફળ તો, જો સહ આતમજ્ઞાન,
તેમજ આતમજ્ઞાનની, પ્રાપ્તિતણા નિદાન ૬

ત્યાગ વિરાગ ન ચિત્તમાં, થાય ન તેને જ્ઞાન,
અટકે ત્યાગ વિરાગમાં, તો ભૂલે નિજ ભાન. ૭

જ્યાં જ્યાં જે જે યોગ્ય છે, તહાં સમજવું તેહ,
ત્યાં ત્યાં તે તે આચરે, આત્માર્થી જન એહ ૮

સેવે સદ્ગુરુ ચરણને, ત્યાગી દઈ નિજપક્ષ,
પામે તે પરમાર્થને, નિજપદનો લે પક્ષ. ૯

આત્મજ્ઞાન સમદર્શિતા, વિચરે ઉદયપ્રયોગ,
અપૂર્વ વાણી પરમશ્રુત, સદ્ગુરુ લક્ષણ યોગ્ય. ૧૦

પ્રત્યક્ષ સદ્ગુરુ સમ નહી, પરોક્ષ જિન ઉપકાર,
એવો લક્ષ થયા વિના, ઊગે ન આત્મવિચાર. ૧૧

સદ્ગુરુના ઉપદેશ વણ, સમજાય ન જિનરૂપ,
સમજ્યાવણ ઉપકાર શો, સમજ્યે જિન સ્વરૂપ. ૧૨

આત્માદિ અસ્તિત્વનાં, જેહ નિરૂપક શાસ્ત્ર,
પ્રત્યક્ષ સદ્ગુરુ યોગ નહિ, ત્યાં આધાર સુપાત્ર. ૧૩

અથવા સદ્ગુરુએ કહ્યાં, જે અવગાહન કાજ,
તે તે નિત્ય વિચારવાં કરી મતાંતર ત્યાજ ૧૪

રોકે જીવ સ્વચ્છંદ તો, પામે અવશ્ય મોક્ષ,
પામ્યા એમ અનંત છે, ભાખ્યું જિન નિર્દોષ. ૧૫

પ્રત્યક્ષ સદ્ગુરુ યોગથી, સ્વચ્છંદ તે રોકાય,
અન્ય ઉપાય કર્યા થકી પ્રાયે બમણો થાય. ૧૬

સ્વચ્છંદ મત આગ્રહ તજી વર્તે સદ્ગુરુ લક્ષ,
સમકિત તેને ભાખિયું, કારણ ગણી પ્રત્યક્ષ. ૧૭

માનાદિક શત્રુ મહા, નિજ છંદે ન મરાય,
જાતાં સદ્ગુરુ શરણમાં, અલ્પ પ્રયાસે જાય. ૧૮

જે સદ્ગુરુ ઉપદેશથી, પામ્યો કેવળજ્ઞાન,
ગુરુ રહ્યા છદ્મસ્થ પણ, વિનય કરે ભગવાન. ૧૯

એવો માર્ગ વિનયતણો, ભાખ્યો શ્રી વીતરાગ.
મૂળ હેતુ એ માર્ગનો, સમજે કોઈ સુભાગ્ય. ૨૦

અસદ્ગુરુ એ વિનયનો. લાભ લહે જો કાંઈ,
મહામોહની કર્મથી, બૂડે ભવજળ માંહિ. ૨૧

હોય મુમુક્ષુ જીવ તે, સમજે, એહ વિચાર,
હોય મતાર્થી જીવ તે, અવળો લે નિર્ધાર. ૨૨

હોય મતાર્થી તેહને, થાય ન આતમલક્ષ,
તેહ મતાર્થી લક્ષણો, અહીં કહ્યાં નિર્પેક્ષ. ૨૩

મતાર્થી લક્ષણ

બાહ્યત્યાગ પણ જ્ઞાન નહિ, તે માને ગુરુ સત્ય,
અથવા નિજકુળધર્મના, તે ગુરુમાં જ મમત્વ. ૨૪

જે જિનદેહ પ્રમાણ ને, સમવસરણાદિ સિદ્ધિ,
વર્ણન સમજે જિનનું, રોકી રહે નિજ બુદ્ધિ. ૨૫

પ્રત્યક્ષ સદ્ગુરુયોગમાં, વર્તે દૃષ્ટિ વિમુખ;
સદ્ગુરુને દૃઢ કરે, નિજમાનાર્થે મુખ્ય. ૨૬

દેવાદિ ગતિ ભગમાં, જે સમજે શ્રુતજ્ઞાન;
માને નિજમત વેષનો, આગ્રહ મુક્તિ નિદાન. ૨૭

લહ્યું સ્વરૂપ ન વૃત્તિનુ, ગ્રહ્યુ વ્રત અભિમાન;
ગ્રહે નહીં પરમાર્થને, લેવા લૌકિક માન. ૨૮

અથવા નિશ્ચય નય ગ્રહે, માત્ર શબ્દની માંય;
લોપે સદ્વ્યવહારને, સાધન રહિત થાય. ૨૯

જ્ઞાનદશા પામે નહીં, સાધન દશા ન કાંઈ;
પામે તેનો સંગ જે, તે બૂડે ભવમાંહિ. ૩૦

એ પણ જીવ મતાર્થમાં, નિજ માનાદિ કાજ;
પામે નહિ પરમાર્થને, અન – અધિકારીમાંજ. ૩૧

નહિ કષાય ઉપશાંતતા, નહિ અંતર વૈરાગ્ય,
સરળપણુ ન મધ્યસ્થતા, એ મતાર્થિ દુર્ભાગ્ય. ૩૨

લક્ષણ કહ્યા મતાર્થીના, મતાર્થ જાવા કાજ;
હવે કહુ આત્માર્થીના, આત્મ અર્થ સુખસાજ. ૩૩

આત્માર્થિલક્ષણ

આત્મજ્ઞાન ત્યા મુનિપણુ, તે સાચા ગુરુ હોય,
બાકી કુળગુરુ કલ્પના, આત્માર્થી નહિ જોય. ૩૪

પ્રત્યક્ષ સદ્ગુરુપ્રાપ્તિનો, ગણે પરમ ઉપકાર,
ત્રણે યોગ એકત્વથી, વર્તે આજ્ઞાધાર. ૩૫

એક હોય ત્રણ કાળમા, પરમારથનો પંથ,
પ્રેરે તે પરમાર્થને, તે વ્યવહાર સમંત. ૩૬

એમ વિચારી અંતરે, શોધે સદ્ગુરુ યોગ,
કામ એક આત્માર્થનુ, બીજો નહિ મનરોગ ૩૭

કષાયની ઉપશાતતા, માત્ર મોક્ષ અભિલાષ,
ભવે ખેદ પ્રાણીદયા, માત્ર આત્માર્થ નિવાસ. ૩૮

આત્માદિ અસ્તિત્વનાં, જેહ નિરૂપક શાસ્ત્ર,
પ્રત્યક્ષ સદ્ગુરુ યોગ નહિ, ત્યાં આધાર સુપાત્ર. ૧૩

અથવા સદ્ગુરુએ કહ્યાં, જે અવગાહન કાજ,
તે તે નિત્ય વિચારવાં, કરી મતાંતર ત્યાજ ૧૪

રોકે જીવ સ્વચ્છંદ તો, પામે અવશ્ય મોક્ષ,
પામ્યા એમ અનંત છે, ભાખ્યું જિન નિર્દોષ. ૧૫

પ્રત્યક્ષ સદ્ગુરુ યોગથી, સ્વચ્છંદ તે રોકાય,
અન્ય ઉપાય કર્યા થકી પ્રાયે બમણો થાય. ૧૬

સ્વચ્છંદ મત આગ્રહ તજી વર્તે સદ્ગુરુ લક્ષ,
સમકિત તેને ભાખિયું, કારણ ગણી પ્રત્યક્ષ. ૧૭

માનાદિક શત્રુ મહા, નિજ છંદે ન મરાય,
જાતાં સદ્ગુરુ શરણમા, અલ્પ પ્રયાસે જાય. ૧૮

જે સદ્ગુરુ ઉપદેશથી, પામ્યો કેવળજ્ઞાન,
ગુરુ રહ્યા છદ્મસ્થ પણ, વિનય કરે ભગવાન. ૧૯

એવો માર્ગ વિનયતણો, ભાખ્યો શ્રી વીતરાગ.
મૂળ હેતુ એ માર્ગનો, સમજે કોઈ સુભાગ્ય. ૨૦

અસદ્ગુરુ એ વિનયનો. લાભ લહે જો કાંઈ,
મહામોહની કર્મથી, બૂડે ભવજળ માંહિ. ૨૧

હોય મુમુક્ષુ જીવ તે, સમજે એહ વિચાર,
હોય મતાર્થી જીવ તે, અવળો લે નિર્ધાર. ૨૨

હોય મતાર્થી તેહને, થાય ન આતમલક્ષ,
તેહ મતાર્થી લક્ષણો, અહીં કહ્યાં નિર્પક્ષ. ૨૩

મતાર્થી લક્ષણ.

બાહ્યત્યાગ પણ જ્ઞાન નહિ, ને માને ગુરુ સત્ય,
અથવા નિજકુળધર્મના, તે ગુરુમાં જ મમત્વ. ૨૪

જે જિનદેહ પ્રમાણ ને, સમવસરણાદિ સિદ્ધ,
વર્ણન સમજે જિનનું, રોકી રહે નિજ બુદ્ધિ. ૨૫

દશા ન એવી જ્યાં સુધી, જીવ લહે નહિ જોગ;
મોક્ષમાર્ગ પામે નહિ, મટે ન અંતર રોગ. ૩૯

આવે જ્યાં એવી દશા, સદ્ગુરુબોધ સુહાય;
તે બોધે સુવિચારણા, ત્યાં પ્રગટે સુખદાય. ૪૦

જ્યાં પ્રગટે સુવિચારણા, ત્યાં પ્રગટે નિજજ્ઞાન;
જે જ્ઞાને ક્ષય મોહ થઈ, પામે પદ નિર્વાણ. ૪૧

ઊપજે તે સુવિચારણા, મોક્ષમાર્ગ સમજાય;
ગુરુ શિષ્ય સંવાદથી, ભાખું ષટ્પદ આંહિ. ૪૨

આત્મા છે તે નિત્ય છે, છે કર્તા નિજકર્મ;
છે ભોક્તા વળી મોક્ષ છે, મોક્ષ ઉપાય સુધર્મ. ૪૩

ષટ્ સ્થાનક સંક્ષેપમાં, ષટ્ દર્શન પણ તેહ;
સમજાવા પરમાર્થને, કહ્યાં જ્ઞાનીએ એહ. ૪૪

શંકા–શિષ્ય ઉવાચ.

નથી દૃષ્ટિમાં આવતો, નથી જણાતું રૂપ;
બીજો પણ અનુભવ નહિ, તેથી ન જીવસ્વરૂપ. ૪૫

અથવા દેહ જ આતમા, અથવા ઇંદ્રિય પ્રાણ;
મિથ્યા જુદો માનવો, નહિ જુદું એંધાણ. ૪૬

વળી જો આત્મા હોય તો, જણાય તે નહિ કેમ;
જણાય જો તે હોય તો, ઘટ પટ આદિ જેમ. ૪૭

માટે છે નહિ આતમા, મિથ્યા મોક્ષ ઉપાય;
એ અંતર શંકા તણો, સમજાવો સદુપાય. ૪૮

સમાધાન–સદ્ગુરુ ઉવાચ.

ભાસ્યો દેહાધ્યાસથી, આત્મા દેહસમાન;
પણ તે બન્ને ભિન્ન છે પ્રગટ લક્ષણે ભાન. ૪૯

ભાસ્યો દેહાધ્યાસથી આત્મા દેહસમાન;
પણ તે બન્ને ભિન્ન છે, જેમ અસિ ને મ્યાન. ૫૦

જે દ્રષ્ટા છે દૃષ્ટિનો, જે જાણે છે રૂપ,
અબાધ્ય અનુભવ જે રહે, તે છે જીવસ્વરૂપ. ૫૧

છે ઇંદ્રિય પ્રત્યેકને, નિજ નિજ વિષયનું જ્ઞાન,
પાંચ ઇંદ્રિયના વિષયનુ, પણ આત્માને ભાન. ૫૨

દેહ ન જાણે તેહને, જાણે ન ઇંદ્રિય પ્રાણ,
આત્માની સત્તા વડે, તેહ પ્રવર્તે જાણ. ૫૩

સર્વ અવસ્થાને વિષે, ન્યારો સદા જણાય,
પ્રગટરૂપ ચૈતન્યમય, એ એંધાણ સદાય. ૫૪

ઘટ, પટ, આદિ જાણ તું, તેથી તેને માન,
જાણનાર તે માન નહિ, કહિયે કેવું જ્ઞાન, ૫૫

પરમ બુદ્ધિ કૃષ દેહમા, સ્થૂળ દેહ મતિ અલ્પ,
દેહ હોય જો આતમા, ઘટે ન આમ વિકલ્પ. ૫૬

જડ ચેતન તો ભિન્ન છે, કેવળ પ્રગટ સ્વભાવ,
એકપણું પામે નહિ, ત્રણે કાળ દ્રવ્યભાવ. ૫૭

આત્માની શંકા કરે, આત્મા પોતે આપ,
શંકાનો કરનાર તે, અચરજ એહ અમાપ. ૫૮

શંકા—શિષ્ય ઉવાચ.

આત્માનાં અસ્તિત્વના, આપે કહ્યા પ્રકાર,
સંભવ તેનો થાય છે, અંતર કર્યે વિચાર ૫૯

બીજી શંકા થાય ત્યાં, આત્મા નહીં અવિનાશ,
દેહયોગથી ઊપજે, દેહવિયોગે નાશ. ૬૦

અથવા વસ્તુ ક્ષણિક છે, ક્ષણે ક્ષણે પલટાય,
એ અનુભવથી પણ નહીં, આત્મા નિત્ય જણાય. ૬૧

સમાધાન—સદ્ગુરુ ઉવાચ.

દેહ માત્ર સંયોગ છે, વળિ જડ રૂપી દ્રશ્ય,
ચેતનનાં ઉત્પત્તિ લય, કોના અનુભવ વશ્ય ? ૬૨

જેના અનુભવ વશ્ય એ, ઉત્પન્ન લયનું જ્ઞાન,
તે તેથી જુદા વિના, થાય ન કેમે ભાન. ૬૩

જે સંયોગો દેખિયે, તે તે અનુભવ દૃશ્ય,
ઊપજે નહિ સંયોગથી, આત્મા નિત્ય પ્રત્યક્ષ. ૬૪

જડથી ચેતન ઊપજે, ચેતનથી જડ થાય,
એવો અનુભવ કોઈને, કયારે કદી ન થાય. ૬૫

કોઈ સંયોગોથી નહીં, જેની ઉત્પત્તિ થાય,
નાશ ન તેનો કોઈમાં, તેથી નિત્ય સદાય ૬૬

ક્રોધાદિ તરતમ્યતા, સર્પાદિકની માંય,
પૂર્વજન્મ સંસ્કાર તે, જીવ નિત્યતા ત્યાંય ૬૭

આત્મા દ્રવ્યે નિત્ય છે, પર્યાયે પલટાય
બાળાદિ વય ત્રયનું, જ્ઞાન એકને થાય. ૬૮

અથવા જ્ઞાન ક્ષણિકનું, જે જાણી વદનાર,
વદનારો તે ક્ષણિક નહિ. કર અનુભવ નિર્ધાર ૬૯

કયારે કોઈ વસ્તુનો, કેવળ હોય ન નાશ,
ચેતન પામે નાશ તો, કેમાં ભળે તપાસ. ૭૦

શંકા શિષ્ય ઉવાચ

કર્તા જીવ ન કર્મનો કર્મ જ કર્તા કર્મ
અથવા સહજ સ્વભાવ કાં, કર્મ જીવનો ધર્મ ૭૧

આત્મા સદા અસંગ ને, કરે પ્રકૃતિ બંધ,
અથવા ઈશ્વરપ્રેરણા, તેથી જીવ અબંધ ૭૨

માટે મોક્ષ ઉપાયનો, કોઈ ન હેતુ જણાય,
કર્મતણું કર્તાપણું, કાં નહિ, કાં નહિ જાય. ૭૩

સમાધાન સદ્ગુરુ ઉવાચ

હોય ન ચેતનપ્રેરણા, કોણ ગ્રહે તો કર્મ
જડ સ્વભાવ નહિ પ્રેરણા જુઓ વિચારી ધર્મ, ૭૪

જો ચેતન કરતુ નથી, નથી થતાં તો કર્મ,
તેથી સહજ સ્વભાવ નહિ, તેમજ નહિ જીવધર્મ. ૭૫

કેવળ હોત અસંગ જો, ભાસત તને ન કેમ?
અસંગ છે પરમાર્થથી, પણ નિજ ભાને તેમ ૭૬

કર્ત્તા ઇશ્વર કોઈ નહિ, ઇશ્વર શુદ્ધ સ્વભાવ,
અથવા પ્રેરક તે ગણ્યે, ઇશ્વર દોષ પ્રભાવ. ૭૭

ચેતન જો નિજ ભાનમાં કર્ત્તા આપ સ્વભાવ,
વર્તે નહિ નિજ ભાનમા, કર્ત્તા કર્મ પ્રભાવ. ૭૮

શંકા—શિષ્ય ઉવાચ

જીવ કર્મ કર્તા કહો, પણ ભોકતા નહિ સોય;
શું સમજે જડ કર્મ કે, ફળપરિણામી હોય ૭૯

ફળદાતા ઇશ્વર ગણ્યે, ભોકતાપણું સધાય,
એમ કહ્યે ઇશ્વરતણુ. ઇશ્વરપણુ જ જાય, ૮૦

ઇશ્વર સિદ્ધ થયા વિના, જગત્ નિયમ નહિ હોય.
પછી શુભાશુભ કર્મનાં, ભોગ્યસ્થાન નહિ કોય. ૮૧

સમાધાન—સદ્ગુરુ ઉવાચ.

ભાવકર્મ નિજકલ્પના, માટે ચેતનરૂપ,
જીવવીર્યની સ્ફૂરણા, ગ્રહણ કર જડધૂપ ૮૨

ઝેર સુધા સમજે નહીં, જીવ ખાય ફળ થાય,
એમ શુભાશુભ કર્મનુ, ભોકતાપણુ જણાય. ૮૩

એક રાકને એક નૃપ, એ આદિ જે ભેદ,
કારણ વિના ન કાર્ય તે, તે જ શુભાશુભ વેદ ૮૪

ફળદાતા ઇશ્વરતણી, એમા નથી જરૂર,
કર્મ સ્વભાવે પરિણમે, થાય ભોગથી દૂર ૮૫

તે તે ભોગ્ય વિશેષના, સ્થાનક દ્રવ્ય સ્વભાવ,
ગહન વાત છે શિષ્ય આ, કહી સંક્ષેપે સાવ. ૮૬

જેના અનુભવવશ્ય એ, ઉત્પન્ન લયનું જ્ઞાન,
તે તેથી જુદા વિના, થાય ન કેમે ભાન. ૬૩

જે સંયોગો દેખિયે, તે તે અનુભવ દ્રશ્ય,
ઊપજે નહિ સંયોગથી, આત્મા નિત્ય પ્રત્યક્ષ ૬૪

જડથી ચેતન ઊપજે, ચેતનથી જડ થાય,
એવો અનુભવ કોઇને, ક્યારે કદી ન થાય ૬૫

કોઇ સંયોગોથી નહી, જેની ઉત્પત્તિ થાય,
નાશ ન તેનો કોઇમાં, તેથી નિત્ય સદાય ૬૬

ક્રોધાદિ તરતમ્યતા સર્પાદિકની માંય,
પૂર્વજન્મ સંસ્કાર તે, જીવ નિત્યતા ત્યાંય ૬૭

આત્મા દ્રવ્યે નિત્ય છે, પર્યાયે પલટાય
બાળાદિ વય ત્રણ્યનું, જ્ઞાન એકને થાય. ૬૮

અથવા જ્ઞાન ક્ષણિકનું, જે જાણી વદનાર,
વદનારો તે ક્ષણિક નહિ. કર અનુભવ નિર્ધાર. ૬૯

ક્યારે કોઈ વસ્તુનો, કેવળ હોય ન નાશ,
ચેતન પામે નાશ તો કેમાં ભળે તપાસ. ૭૦

શંકા : શિષ્ય ઉવાચ.

કર્તા જીવ ન કર્મનો, કર્મ જ કર્તા કર્મ
અથવા સહજ સ્વભાવ કાં, કર્મ જીવનો ધર્મ ૭૧

આત્મા સદા અસંગ ને, કરે પ્રકૃતિ બંધ,
અથવા ઇશ્વરપ્રેરણા, તેથી જીવ અબંધ ૭૨

માટે મોક્ષ ઉપાયનો કોઇ ન હેતુ જણાય,
કર્મતણું કર્તાપણું, કાં નહિ કાં નહિ જાય. ૭૩

સમાધાન : સદ્ગુરુ ઉવાચ

હોય ન ચેતનપ્રેરણા, કોણ ગ્રહે તો કર્મ,
જડસ્વભાવ નહિ પ્રેરણા, જુઓ વિચારી ધર્મ, ૭૪

જો ચેતન કરતુ નથી, નથી થતાં તો કર્મ,
તેથી સહજ સ્વભાવ નહિ, તેમજ નહિ જીવધર્મ. ૭૫

કેવળ હોત અસંગ જો, ભાસત તને ન કેમ?
અસંગ છે પરમાર્થથી, પણ નિજ ભાને તેમ. ૭૬

કર્ત્તા-ઇશ્વર કોઈ નહિ, ઇશ્વર શુદ્ધ સ્વભાવ,
અથવા પ્રેરક તે ગણ્યે, ઇશ્વર દોષ પ્રભાવ. ૭૭

ચેતન જો નિજ ભાનમાં કર્ત્તા આપ સ્વભાવ,
વર્તે નહિ નિજ ભાનમાં, કર્ત્તા કર્મ પ્રભાવ. ૭૮

શંકા—શિષ્ય ઉવાચ

જીવ કર્મ કર્તા કહો, પણ ભોકતા નહિ સોય;
શું સમજે જડ કર્મ કે, ફળપરિણામી હોય. ૭૯

ફળદાતા ઇશ્વર ગણ્યે, ભોકતાપણુ સધાય,
એમ કહ્યે ઇશ્વરતણુ. ઇશ્વરપણુ જ જાય, ૮૦

ઇશ્વર સિદ્ધ થયા વિના, જગત નિયમ નહિ હોયઃ
પછી શુભાશુભ કર્મના, ભોગ્યસ્થાન નહિ કોય. ૮૧

સમાધાન—સદ્‌ગુરુ ઉવાચ.

ભાવકર્મ નિજકલ્પના, માટે ચેતનરૂપ,
જીવવીર્યની સ્ફૂરણા, ગ્રહણ કર જડધૂપ ૮૨

ઝેર સુધા સમજે નહીં, જીવ ખાય ફળ થાય,
એમ શુભાશુભ કર્મનુ, ભોકતાપણુ જણાય. ૮૩

એક રાકને એક નૃપ, એ આદિ જે ભેદ,
કારણ વિના ન કાર્ય તે, તે જ શુભાશુભ વેદ ૮૪

ફળદાતા ઇશ્વરતણી, એમા નથી જરૂર,
કર્મ સ્વભાવે પરિણમે, થાય ભોગથી દૂર ૮૫

તે તે ભોગ્ય વિશેષના, સ્થાનક દ્રવ્ય સ્વભાવ,
ગહન વાત છે શિષ્ય આ, કહી સક્ષેપે સાવ. ૮૬

શંકા—શિષ્ય ઉવાચ

કર્તા ભોક્તા જીવ હો, પણ તેનો નહિ મોક્ષ;
વીત્યો કાળ અનંત પણ, વર્તમાન છે દોષ. ૮૭
શુભ કરે ફળ ભોગવે, દેવાદિ ગતિ માંય;
અશુભ કરે નરકાદિ ફળ, કર્મ રહિત ન ક્યાંય. ૮૮

સમાધાન—સદ્ગુરુ ઉવાચ.

જેમ શુભાશુભ કર્મપદ, જાણ્યાં સફળ પ્રમાણ;
તેમ નિવૃત્તિ સફળતા, માટે મોક્ષ સુજાણ. ૮૯
વીત્યો કાળ અનંત તે, કર્મ શુભાશુભ ભાવ;
તેહ શુભાશુભ છેદતાં, ઉપજે મોક્ષ સ્વભાવ. ૯૦
દેહાદિક સંયોગનો, આત્મવિક વિયોગ;
સિદ્ધ મોક્ષ શાશ્વત પદે, નિજ અનંત સુખ ભોગ. ૯૧

શંકા—શિષ્ય ઉવાચ.

હોય કદાપિ મોક્ષપદ, નહિ અવિરોધ ઉપાય;
કર્મો કાળ અનંતનાં, શાથી છેદ્યાં જાય? ૯૨
અથવા મત દર્શન ઘણાં, કહે ઉપાય અનેક;
તેમાં મત સાચો કયો, બને ન એહ વિવેક. ૯૩
કઈ જાતિમાં મોક્ષ છે, કયા વેષમાં મોક્ષ;
એનો નિશ્ચય ના બને, ઘણા ભેદ એ દોષ. ૯૪
તેથી એમ જણાય છે, મળે ન મોક્ષ ઉપાય;
જીવાદિ જાણ્યા તણો, શો ઉપકાર જ થાય? ૯૫
પાંચે ઉત્તરથી થયું, સમાધાન સર્વાંગ;
સમજુ મોક્ષ ઉપાય તો, ઉદય ઉદય સદ્ભાગ્ય. ૯૬

સમાધાન—સદ્ગુરુ ઉવાચ.

પાંચે ઉત્તરની થઈ, આત્મ વિષે પ્રતીત;
થાશે મોક્ષોપાયની, સહજ પ્રતીત એ રીત. ૯૭

ધર્મ-ભાવ અજ્ઞાન છે, મોક્ષભાવ નિજવાસ;
અંધકાર અજ્ઞાનસમ, નાશે જ્ઞાનપ્રકાશ ૯૮

જે જે કારણ બંધનાં, તેહ બંધનો પંથ;
તે કારણ છેદક દશા, મોક્ષ-પંથ ભવ અંત. ૯૯

રાગ દ્વેષ અજ્ઞાન એ, મુખ્ય કર્મની ગ્રંથ;
થાય નિવૃત્તિ જેહથી, તે જ મોક્ષનો પંથ. ૧૦૦

આત્મા સત્ ચૈતન્યમય, સર્વાભાસ રહિત,
જેથી કેવળ પામિયે, મોક્ષપંથ એ રીત. ૧૦૧

કર્મ અનંત પ્રકારના, તેમાં મુખ્યે આઠ,
તેમાં મુખ્યે મોહનીય, હણાય તે કહુ પાઠ. ૧૦૨

કર્મ મોહનીય ભેદ બે, દર્શન ચારિત્ર નામ,
હણે બોધ વીતરાગતા, અચૂક ઉપાય આમ. ૧૦૩

કર્મબંધ ક્રોધાદિથી, હણે ક્ષમાદિક તેહ,
પ્રત્યક્ષ અનુભવ સર્વને, એમાં શો સંદેહ ? ૧૦૪

છોડી મત દર્શનતણો, આગ્રહ તેમ વિકલ્પ,
કહ્યો માર્ગ આ સાધશે, જન્મ તેહના અલ્પ. ૧૦૫

ષટ્ પદના ષટ્ તે, પૂછયા કરી વિચાર,
તે પદની સર્વાંગતા, મોક્ષ માર્ગ નિર્ધાર. ૧૦૬

જાતિ વેષનો ભેદ નહિ, કહ્યો માર્ગ જો હોય,
સાધે તે મુક્તિ લહે, એમાં ભેદ ન કોય. ૧૦૭

કષાયની ઉપશાંતતા, માત્ર મોક્ષ અભિલાષ,
ભવે ખેદ અંતર દયા, તે કહિયે જિજ્ઞાસ ૧૦૮

તે જિજ્ઞાસુ જીવને, થાય સદ્ગુરુ બોધ,
તો પામે સમકિતને, વર્તે અંતર શોધ ૧૦૯

મત-દર્શન આગ્રહ તજી, વર્તે સદ્ગુરુ લક્ષ,
લહે શુદ્ધ સમકિત તે, જેમાં ભેદ ન પક્ષ. ૧૧૦

શંકા—શિષ્ય ઉવાચ.

કર્તા ભોક્તા જીવ હો, પણ તેનો નહિ મોક્ષ;
વીત્યો કાળ અનંત પણ, વર્તમાન છે દોષ. ૮૭

શુભ કરે ફળ ભોગવે, દેવાદિ ગતિ માંય;
અશુભ કરે નરકાદિ ફળ, કર્મ રહિત ન ક્યાંય. ૮૮

સમાધાન—સદ્ગુરુ ઉવાચ.

જેમ શુભાશુભ કર્મપદ, જાણ્યાં સફળ પ્રમાણ;
તેમ નિવૃત્તિ સફળતા, માટે મોક્ષ સુજાણ. ૮૯

વીત્યો કાળ અનંત તે, કર્મ શુભાશુભ ભાવ;
તેહ શુભાશુભ છેદતાં, ઉપજે મોક્ષ સ્વભાવ. ૯૦

દેહાદિક સંયોગનો આત્યંતિક વિયોગ;
સિદ્ધ મોક્ષ શાશ્વત પદે, નિજ અનંત સુખ ભોગ. ૯૧

શંકા—શિષ્ય ઉવાચ.

હોય કદાપિ મોક્ષપદ, નહિ અવરોધ ઉપાય;
કર્મો કાળ અનંતના, શાથી છેદ્યા જાય? ૯૨

અથવા મત દર્શન ઘણાં, કહે ઉપાય અનેક;
તેમાં મત સાચો કયો, બને ન એહ વિવેક. ૯૩

કઈ જાતિમાં મોક્ષ છે, કયા વેષમાં મોક્ષ;
એનો નિશ્ચય ના બને, ઘણા ભેદ એ દોષ. ૯૪

તેથી એમ જણાય છે, મળે ન મોક્ષ ઉપાય;
જીવાદિ જાણ્યા તણો, શો ઉપકાર જ થાય? ૯૫

પાંચે ઉત્તરથી થયું, સમાધાન સર્વાંગ;
સમજું મોક્ષ ઉપાય તો, ઉદય ઉદય સદ્ભાગ્ય. ૯૬

સમાધાન—સદ્ગુરુ ઉવાચ.

પાંચે ઉત્તરની થઈ, આત્મ વિષે પ્રતીત;
થાશે મોક્ષોપાયની, સહજ પ્રતીત એ રીત. ૯૭

ધર્મ-ભાવ અજ્ઞાન છે, મોક્ષભાવ નિજવાસ,
અંધકાર અજ્ઞાનસમ, નાશે જ્ઞાનપ્રકાશ ૯૮

જે જે કારણ બંધનાં, તેહ બંધનો પંથ;
તે કારણ છેદક દશા, મોક્ષ-પંથ ભવ અંત. ૯૯

રાગ દ્વેષ અજ્ઞાન એ; મુખ્ય કર્મની ગ્રંથ;
થાય નિવૃત્તિ જેહથી, તે જ મોક્ષનો પંથ. ૧૦૦

આત્મા સત્ ચૈતન્યમય, સર્વાભાસ રહિત;
જેથી કેવળ પામિયે, મોક્ષપંથ એ રીત. ૧૦૧

કર્મ અનંત પ્રકારનાં, તેમા મુખ્યે આઠ,
તેમાં મુખ્યે મોહનીય, હણાય તે કહું પાઠ. ૧૦૨

કર્મ મોહનીય ભેદ બે, દર્શન ચારિત્ર નામ,
હણે બોધ વીતરાગતા, અચૂક ઉપાય આમ. ૧૦૩

કર્મબંધ ક્રોધાદિથી, હણે ક્ષમાદિક તેહ,
પ્રત્યક્ષ અનુભવ સર્વને, એમા શો સંદેહ? ૧૦૪

છોડી મત દર્શનતણો, આગ્રહ તેમ વિકલ્પ,
કહ્યો માર્ગ આ સાધશે, જન્મ તેહના અલ્પ. ૧૦૫

ષટ્ પદના ષટ્ તે, પૂછ્યાં કરી વિચાર,
તે પદની સર્વાંગતા, મોક્ષ માર્ગ નિર્ધાર. ૧૦૬

જાતિ વેષનો ભેદ નહિ, કહ્યો માર્ગ જો હોય,
સાધે તે મુક્તિ લહે, એમા ભેદ ન કોય. ૧૦૭

કષાયની ઉપશાંતતા, માત્ર મોક્ષ અભિલાષ,
ભવે ખેદ અંતર દયા, તે કહિયે જિજ્ઞાસ ૧૦૮

તે જિજ્ઞાસુ જીવને, થાય સદ્ગુરુ બોધ,
તો પામે સમકિતને, વર્તે અંતર શોધ ૧૦૯

મત દર્શન આગ્રહ તજી, વર્તે સદ્ગુરુ લક્ષ,
લહે શુદ્ધ સમકિત તે, જેમાં ભેદ ન પક્ષ. ૧૧૦

વર્તે નિજ સ્વભાવનો, અનુભવ લક્ષ પ્રતીત,
વૃત્તિ વહે નિજ ભાવમાં, પરમાર્થે સમકિત. ૧૧૧
વર્ધમાન સમકિત થઇ, ટાળે મિથ્યાભાસ,
ઉદય થાય ચારિત્રનો, વીતરાગપદ વાસ. ૧૧૨
કેવળ નિજ સ્વભાવનું, અખંડ વર્તે જ્ઞાન
કહિયે કેવળ જ્ઞાન તે, દેહ છતાં નિર્વાણ. ૧૧૩
કોટિ વર્ષનું સ્વપ્ન પણ, જાગૃત થતાં શમાય,
તેમ વિભાગ અનાદિનો, જ્ઞાન થતાં દૂર થાય. ૧૧૪
છુટે દેહાધ્યાસ તો, નહિ કર્તા તું કર્મ,
નહિ ભોક્તા તું તેહનો એ જ ધર્મનો મર્મ ૧૧૫
એજ ધર્મથી મોક્ષ છે, તું છો મોક્ષસ્વરૂપ,
અનંત દર્શન જ્ઞાન તું, અવ્યાબાધ સ્વરૂપ. ૧૧૬
શુદ્ધ બુદ્ધ ચૈતન્યઘન, સ્વયંજ્યોતિ સુખધામ,
બીજું કહિયે કેટલું કર વિચાર તો પામ. ૧૧૭
નિશ્ચય સર્વ જ્ઞાનીઓ આવી અત્ર શમાય,
ધરી મૌનતા એમ કહી, સહજ સમાધિમાંય. ૧૧૮

શિષ્યબોધબીજપ્રાપ્તિ

સદ્ગુરુના ઉપદેશથી, આવ્યું અપૂર્વ ભાન,
નિજપદ નિજમાંહી લહ્યુ, દૂર થયું અજ્ઞાન. ૧૧૯
ભાસ્યું નિજ સ્વરૂપ તે, શુદ્ધ ચેતના રૂપ,
અજર અમર અવિનાશી ને, દેહાતીત સ્વરૂપ. ૧૨૦
કર્તા ભોક્તા કર્મનો, વિભાગ વર્તે જ્યાંય,
વૃત્તિ વહી નિજભાવમાં, થયો અકર્તા ત્યાંય. ૧૨૧
અથવા નિજ પરિણામ જે શુદ્ધ ચેતનારૂપ,
કર્તા ભોક્તા તેહના, નિર્વિકલ્પ સ્વરૂપ. ૧૨૨
મોક્ષ કહ્યો નિજ શુદ્ધતા, તે પામે તે પંથ
સમજાવ્યો સંક્ષેપમાં, સકળ માર્ગ નિર્ગ્રંથ. ૧૨૩

અહો! અહો! શ્રી સદ્ગુરુ, કરુણાસિંધુ અપાર,
આ પામર પ્રભુ કર્યો, અહો! અહો! ઉપકાર. ૧૨૪

શું પ્રભુ ચરણ કને ધરું, આત્માથી સૌ હીન,
તો તે પ્રભુએ આપિયો, વર્તું ચરણાધીન. ૧૨૫

આ દેહાદિ આજથી, વર્તો પ્રભુ આધીન,
દાસ દાસ હું દાસ છું, તેહ પ્રભુનો દીન ૧૨૬

ષટ્ સ્થાનક સમજાવીને, ભિન્ન બતાવ્યો આપ,
મ્યાનથકી તરવારવત્, એ ઉપકાર અમાપ ૧૨૭

ઉપસંહાર

દર્શન ષટે સમાય છે, આ ષટ્ સ્થાન માંહિ,
વિચારતાં વિસ્તારથી, સંશય રહે ન કાંઇ ૧૨૮

આત્મભ્રાંતિ સમ રોગ નહિ, સદ્ગુરુ વૈદ્ય સુજાણ;
ગુરૂઆજ્ઞા સમ પથ્ય નહિ, ઔષધ વિચાર ધ્યાન

જો ઇચ્છો પરમાર્થ તો, કરો સત્ય પુરૂષાર્થ;
ભવસ્થિતિ આદિ નામ લઈ, છેદો નહિ આત્માર્થ. ૧૩૦

નિશ્ચય વાણી સાભળી, સાધન તજવા નોય,
નિશ્ચય રાખી લક્ષમા, સાધન કરવા સોય. ૧૩૧

નય નિશ્ચય એકાતથી, આમાં નથી કહેલ,
એકાતે વ્યવહાર નહિ, બન્ને સાથ રહેલ. ૧૩૨

ગચ્છ મતની જે કલ્પના, તે નહિ સદ્વ્યવહાર;
ભાન નહીં નિજરૂપનુ, તે નિશ્ચય નહીં સાર. ૧૩૩

આગળ જ્ઞાની થઇ ગયા, વર્તમાનમા હોય,
થાશે કાળ ભવિષ્યમા, માર્ગભેદ નહિ સાર ૧૩૪

સર્વ જીવ છે સિદ્ધ સમ, જે સમજે તે થાય,
સદ્ગુરુ આજ્ઞા નિજદશા, નિમિત્ત કારણ માંય ૧૩૫

ઉપાદાનનુ નામ લઇ, એ જે તજે નિમિત્ત,
પામે નહિ સિદ્ધત્વને, રહે ભ્રાતિમા સ્થિત ૧૩૬

મુખથી જ્ઞાન કથે અને અંતર છૂટ્યો ન મોહ;
તે પામર પ્રાણી કરે, માત્ર જ્ઞાનીનો દ્રોહ. ૧૩૭

દયા, શાંતિ, સમતા, ક્ષમા, સત્ય, ત્યાગ, વૈરાગ્ય;
હોય મુમુક્ષુ ઘટ વિષે, એહ સદાય સુજાગ્ય. ૧૩૮

મોહભાવ ક્ષય હોય જ્યાં, અથવા હોય પ્રશાંત,
તે કહિયે જ્ઞાની દશા, બાકી કહિયે ભ્રાંત. ૧૩૯

સકળ જગત્ તે એઠવત્ અથવા સ્વપ્નસમાન;
તે કહિયે જ્ઞાનીદશા, બાકી વાચા જ્ઞાન. ૧૪૦

સ્થાનક પાંચ વિચારીને, છઠ્ઠે વર્તે જેહ;
પામે સ્થાનક પાંચમું, એમાં નહિ સંદેહ. ૧૪૧

દેહ છતાં જેની દશા, વર્તે દેહાતીત;
તે જ્ઞાનીના ચરણમાં, હો ! વંદન અગણિત. ૧૪૨

નીચેનાં કાવ્યો "શ્રીમદ્ રાજચંદ્ર" એ પુસ્તકમાંથી લીધેલાં છે

[અંતર્ગત ગુણ શ્રેણી સ્વરૂપ]

અપૂર્વ અવસર એવો ક્યારે આવશે ?
ક્યારે થઈશું બાહ્યાંતર નિર્ગ્રંથ જો ?
સર્વ સંબંધનું બંધન તીક્ષ્ણ છેદીને,
વિચરશું કવ મહત્પુરુષને પંથ જો ?... અપૂર્વ૦ ૧

સર્વ ભાવથી ઔદાસીન્ય વૃત્તિ કરી,
માત્ર દેહ તે સંયમ હેતુ હોય જો;
અન્ય કારણે અન્ય કશું કલ્પે નહીં,
દેહે પણ કિંચિત્ મૂર્છા નવ જોય જો. અપૂર્વ૦ ૨

દર્શન મોહ વ્યતીત થઈ ઊપજ્યો બોધ જે,
દેહ ભિન્ન કેવળ ચૈતન્યનું જ્ઞાન જો;
તેથી પ્રક્ષીણ ચારિત્ર મોહ વિલોકિયે,
વર્તે એવું શુદ્ધ સ્વરૂપનું ધ્યાન જો. અપૂર્વ૦ ૩

આત્મસ્થિરતા ત્રણ સંક્ષિપ્ત યોગની,
મુખ્યપણે તો વર્તે દેહ પર્યંત જો;
ઘોર પરિષહ કે ઉપસર્ગ ભયે કરી,
આવી શકે નહીં તે સ્થિરતાનો અંત જો. અપૂર્વ૦ ૪

સંયમના હેતુથી યોગ પ્રવર્તના,
સ્વરૂપ લક્ષે જિન આજ્ઞા આધીન જો;
તે પણ ક્ષણ ક્ષણ ઘટતી જાતી સ્થિતિમાં,
અંતે થાયે નિજ સ્વરૂપમાં લીન જો. અપૂર્વ૦ ૫

પંચ વિષયમાં રાગદ્વેષ વિરહિતતા,
પંચ પ્રમાદે ન મળે મનનો ક્ષોભ જો;
દ્રવ્ય, ક્ષેત્ર ને કાળ, ભાવ પ્રતિબંધવિણ,
વિચરવું ઉદયાધીન પણ વિત લોભ જો. અપૂર્વ૦ ૬

ક્રોધ પ્રત્યે તો વર્તે ક્રોધ સ્વભાવતા,
માન પ્રત્યે તો દીનપણાનું માન જો;
માયા પ્રત્યે માયા સાક્ષી ભાવની,
લોભ પ્રત્યે નહી લોભ સમાન જો અપૂર્વ૦ ૭

બહુ ઉપસર્ગ કર્ત્તા પ્રત્યે પણ ક્રોધ નહી,
વંદે ચક્રી તથાપિ ન મળે માન જો;
દેહ જાય પણ માયા થાય ન રોમમાં,
લોભ નહી છો પ્રબળ સિદ્ધિ નિદાન જો. અપૂર્વ૦ ૮

નગ્નભાવ મુંડભાવ સહ અસ્નાનતા,
અદંત ધોવન આદિ પરમ પ્રસિદ્ધ જો;
કેશ, રોમ, નખ કે અંગે શૃંગાર નહીં,
દ્રવ્યભાવ સંયમમય નિર્ગ્રંથ સિદ્ધ જો. અપૂર્વ૦ ૯

શત્રુ મિત્ર પ્રત્યે વર્તે સમદર્શિતા,
માન અમાને વર્તે તે જ સ્વભાવ જો,

વર્તે નિજ સ્વભાવનો, અનુભવ લક્ષ પ્રતીત,
વૃત્તિ વહે નિજ ભાવમાં, પરમાર્થે સમકિત. ૧૧૧

વર્ધમાન સમકિત થઈ, ટાળે, મિથ્યાભાસ,
ઉદય થાય ચારિત્રનો, વીતરાગપદ વાસ. ૧૧૨

કેવળ નિજ સ્વભાવનું, અખંડ વર્તે, જ્ઞાન,
કહિયે કેવળ જ્ઞાન તે, દેહ છતા નિર્વાણ. ૧૧૩

કોટિ વર્ષનું સ્વપ્ન પણ, જાગૃત થતા શમાય,
તેમ વિભાગ અનાદિનો, જ્ઞાન થતા દૂર થાય. ૧૧૪

છૂટે દેહાધ્યાસ તો, નહિ કર્તા તુ કર્મ,
નહિ ભોક્તા તુ તેહનો એ જ ધર્મનો મર્મ. ૧૧૫

એજ ધર્મથી મોક્ષ છે, તુ છો મોક્ષસ્વરૂપ,
અનત દર્શન જ્ઞાન તુ, અવ્યાબાધ સ્વરૂપ. ૧૧૬

શુદ્ધ બુદ્ધ ચૈતન્યઘન, સ્વયજ્યોતિ સુખધામ,
બીજુ કહિયે કેટલુ કર વિચાર તો પામ. ૧૧૭

નિશ્ચય સર્વ જ્ઞાનીઓ આવી અત્ર સમાય,
ધરી મૌનતા એમ કહી, સહજ સમાધિમાંય. ૧૧૮

શિષ્યબોધબીજપ્રાપ્તિ

સદ્ગુરુના ઉપદેશથી, આવ્યુ અપૂર્વ ભાન,
નિજપદ નિજમાંહી લહ્યુ, દૂર થયુ અજ્ઞાન. ૧૧૯

ભાસ્યુ નિજ સ્વરૂપ તે, શુદ્ધ ચેતના રૂપ,
અજર અમર અવિનાશી ને, દેહાતીત સ્વરૂપ. ૧૨૦

કર્તા ભોક્તા કર્મનો, વિભાગ વર્તે જ્યાય,
વૃત્તિ વહી નિજભાવમાં, થયો અકર્તા ત્યાય. ૧૨૧

અથવા નિજ પરિણામ જે, શુદ્ધ ચેતનારૂપ,
કર્તા ભોક્તા તેહના, નિર્વિકલ્પ સ્વરૂપ. ૧૨૨

મોક્ષ કહ્યો નિજ શુદ્ધતા, તે પામે તે પથ
સમજાવ્યો સંક્ષેપમા, સકળ માર્ગ નિર્ગ્રંથ. ૧૨૩

અહો! અહો !શ્રી સદ્ગુરુ, કરુણાસિંધુ અપાર,
આ પામર પ્રભુ કર્યો, અહો ! અહો ! ઉપકાર. ૧૨૪

શું પ્રભુ ચરણ કને ધરુ, આત્માથી સૌ હીન,
તો તે પ્રભુએ આપિયો, વર્તુ ચરણાધીન. ૧૨૫

આ દેહાદિ આજથી, વર્તે પ્રભુ આધીન,
દાસ દાસ હુ દાસ છુ, તેહ પ્રભુનો દીન. ૧૨૬

ષટ્ સ્થાનક સમજાવીને, ભિન્ન બતાવ્યો આપ,
મ્યાનથકી તરવારવત્, એ ઉપકાર અમાપ ૧૨૭

ઉપસંહાર

દર્શન ષટે સમાય છે, આ ષટ્ સ્થાન માંહિ,
વિચારતાં વિસ્તારથી, સંશય રહે ન કાંઇ ૧૨૮

આત્મભ્રાંતિ સમ રોગ નહિ, સદ્ગુરુ વૈદ્ય સુજાણ;
ગુરૂઆજ્ઞા સમ પથ્ય નહિ, ઔષધ વિચાર ધ્યાન

જો ઇચ્છો પરમાર્થ તો, કરો સત્ય પુરૂષાર્થ,
ભવસ્થિતિ આદિ નામ લઈ, છેદો નહિ આત્માર્થ. ૧૩૦

નિશ્ચય વાણી સાભળી, સાધન તજવા નોય,
નિશ્ચય રાખી લક્ષમા, સાધન કરવાં સોય ૧૩૧

નય નિશ્ચય એકાતથી, આમા નથી કહેલ,
એકાતે વ્યવહાર નહિ, બન્ને સાથ રહેલ. ૧૩૨

ગચ્છ મતની જે કલ્પના, તે નહિ સદ્વ્યવહાર;
ભાન નહીં નિજરૂપનુ, તે નિશ્ચય નહીં સાર ૧૩૩

આગળ જ્ઞાની થઇ ગયા, વર્તમાનમા હોય,
થાશે કાળ ભવિષ્યમા, માર્ગભેદ નહિ સાર ૧૩૪

સર્વ જીવ છે સિદ્ધ સમ, જે સમજે તે થાય,
સદ્ગુરુ આજ્ઞા નિજદશા, નિમિત્ત કારણ માય ૧૩૫

ઉપાદાનનું નામ લઇ, એ જે તજે નિમિત્ત,
પામે નહિ સિદ્ધત્વને, રહે ભ્રાતિમા સ્થિત. ૧૩૬

મુખથી જ્ઞાન કથે અને અંતર છૂટ્યો ન મોહ;
તે પામર પ્રાણી કરે, માત્ર જ્ઞાનીનો દ્રોહ. ૧૩૭

દયા, શાંતિ, સમતા, ક્ષમા, સત્ય, ત્યાગ, વૈરાગ્ય;
હોય મુમુક્ષુ ઘટ વિષે, એહ સદાય સુજાગ્ય. ૧૩૮

મોહભાવ ક્ષય હોય જ્યાં, અથવા હોય પ્રશાંત;
તે કહિયે જ્ઞાની દશા, બાકી કહિયે ભ્રાંત. ૧૩૯

સકળ જગત તે એઠવત્ અથવા સ્વપ્નસમાન;
તે કહિયે જ્ઞાનીદશા બાકી વાચા જ્ઞાન. ૧૪૦

સ્થાનક પાંચ વિચારીને, છઠ્ઠે વર્તે જેહ;
પામે સ્થાનક પાંચમું, એમાં નહિ સંદેહ. ૧૪૧

દેહ છતાં જેની દશા, વર્તે દેહાતીત;
તે જ્ઞાનીનાં ચરણમાં, હો! વંદન અગણિત. ૧૪૨

નીચેનાં કાવ્યો "શ્રીમદ્ રાજચંદ્ર" એ પુસ્તકમાંથી લીધેલાં છે

[અંતર્ગત ગુણ શ્રેણી સ્વરૂપ]

અપૂર્વ અવસર એવો ક્યારે આવશે?
ક્યારે થઈશું બાહ્યાંતર નિર્ગ્રંથ જો?
સર્વ સંબંધનું બંધન તીક્ષ્ણ છેદીને.
વિચરશું કવ મહત્પુરુષને પંથ જો?... અપૂર્વ૦ ૧

સર્વ ભાવથી ઔદાસીન્ય વૃત્તિ કરી,
માત્ર દેહ તે સંયમ હેતુ હોય જો;
અન્ય કારણે અન્ય કશું કલ્પે નહીં,
દેહે પણ કિંચિત્ મૂર્છા નવ જોય જો. અપૂર્વ૦ ૨

દર્શન મોહ વ્યતીત થઈ ઉપજ્યો બોધ જે,
દેહ ભિન્ન કેવલ ચૈતન્યનું જ્ઞાન જો;
તેથી પ્રક્ષીણ ચારિત્ર મોહ વિલોકિયે,
વર્તે એવું શુદ્ધ સ્વરૂપનું ધ્યાન જો. અપૂર્વ૦ ૩

આત્મસ્થિરતા ત્રણ સંક્ષિપ્ત યોગની,
મુખ્યપણે તો વર્તે દેહ પર્યંત જો;
ઘોર પરિષહ કે ઉપસર્ગ ભયે કરી,
આવી શકે નહીં તે સ્થિરતાનો અંત જો. અપૂર્વ૦ ૪

સંયમના હેતુથી યોગ પ્રવર્તના,
સ્વરૂપ લક્ષે જિન આજ્ઞા આધીન જો;
તે પણ ક્ષણ ક્ષણ ઘટતી જાતી સ્થિતિમાં,
અંતે થાયે નિજ સ્વરૂપમાં લીન જો. અપૂર્વ૦ ૫

પંચ વિષયમાં રાગદ્વેષ વિરહિતતા,
પંચ પ્રમાદે ન મળે મનનો ક્ષોભ જો;
દ્રવ્ય, ક્ષેત્ર ને કાળ, ભાવ પ્રતિબંધવિણ,
વિચરવું ઉદયાધીન પણ વિત લોભ જો. અપૂર્વ૦ ૬

ક્રોધ પ્રત્યે તો વર્તે ક્રોધ સ્વભાવતા,
માન પ્રત્યે તો દીનપણાનું માન જો;
માયા પ્રત્યે માયા સાક્ષી ભાવની,
લોભ પ્રત્યે નહી લોભ સમાન જો. અપૂર્વ૦ ૭

બહુ ઉપસર્ગ કર્ત્તા પ્રત્યે પણ ક્રોધ નહી,
વંદે ચક્રી તથાપિ ન મળે માન જો;
દેહ જાય પણ માયા થાય ન રોમમાં,
લોભ નહી છો પ્રબળ સિદ્ધિ નિદાન જો અપૂર્વ૦ ૮

નગ્નભાવ મુંડભાવ સહ અસ્નાનતા,
અદંત ધોવન આદિ પરમ પ્રસિદ્ધ જો;
કેશ, રોમ, નખ કે અંગે શૃંગાર નહીં,
દ્રવ્યભાવ સંયમમય નિર્ગ્રંથ સિદ્ધ જો અપૂર્વ૦ ૯

શત્રુ મિત્ર પ્રત્યે વર્તે સમદર્શિતા,
માન અમાને વર્તે તે જ સ્વભાવ જો,

જીવિત કે મરણે નહીં ન્યૂનાધિકતા,
ભવ મોક્ષે પણ શુદ્ધ વર્તે સમભાવ જો. અપૂર્વ ૧૦

એકાકી વિચરતો વળી સ્મશાનમાં,
વળી પર્વતમાં વાઘ સિંહ સંયોગ જો;
અડોલ આસન, ને મનમાં નહી ક્ષોભતા,
પરમ મિત્રનો જાણે પામ્યા યોગ જો. અપૂર્વ૦ ૧૧

ઘોર તપશ્ચર્યામા પણ મનને તાપ નહીં,
સરસ અન્ને નહીં મનને પ્રસન્ન ભાવ જો;
રજકણ કે રિદ્ધિ વૈમાનિક દેવની,
સર્વે માન્યા પુદ્ગલ એક સ્વભાવ જો. અપૂર્વ૦ ૧૨

એમ પરાજય કરીને ચારિત્ર મોહનો,
આવું ત્યાં જ્યાં કરણ અપૂર્વ ભાવ જો;
શ્રેણી ક્ષપકતણી કરીને આરૂઢતા,
અનન્ય ચિંતન અતિશય શુદ્ધ સ્વભાવ જો. અપૂર્વ૦ ૧૩

મોહ સ્વયંભૂરમણ સમુદ્ર તરી કરી,
સ્થિતિ ત્યા જ્યાં ક્ષીણ મોહ ગુણસ્થાન જો
અંત સમય ત્યા પૂર્ણ સ્વરૂપ વીતરાગ થઈ,
પ્રગટાવું નિજ કેવળજ્ઞાન નિધાન જો. અપૂર્વ૦ ૧૪

ચાર કર્મ ઘનઘાતી તે વ્યવચ્છેદ જ્યાં,
ભવના બીજતણો આત્યંતિક નાશ જો;
સર્વે ભાવ જ્ઞાતા દ્રષ્ટા સહ શુદ્ધતા,
કૃતકૃત્ય પ્રભુ વીર્ય અનંત પ્રકાશ જો. અપૂર્વ૦ ૧૫

વેદનીયાદિ ચાર કર્મ વર્તે જહાં,
બળી સીંદરીવત આકૃતિ માત્ર જો;
તે દેહાયુષ આધીન જેની સ્થિતિ છે,
આયુષ્ય પૂર્ણે, મટિયે દૈહિકપાત્ર જો. અપૂર્વ૦ ૧૬

મન, વચન, કાયા ને કર્મની વર્ગણા,
છૂટે જહાં સકળ પુદ્ગલ સંબંધ જો;
એવું અયોગી ગુણસ્થાનક ત્યાં વર્તતું,
મહા ભાગ્ય સુખદાયક પૂર્ણ અબંધ જો. અપૂર્વ૦ ૧૭

એક પરમાણુ માત્રની મળે ન સ્પર્શતા,
પૂર્ણ કલંક રહિત અડોલ સ્વરૂપ જો;
શુદ્ધ નિરંજન ચૈતન્યમૂર્તિ અનન્યમય,
અગુરુલઘુ, અમૂર્ત સહજ પદ રૂપ જો. અપૂર્વ૦ ૧૮

પૂર્વ પ્રયોગાદિ કારણના યોગથી,
ઊર્ધ્વગમન સિદ્ધાલય પ્રાપ્ત સુસ્થિત જો,
સાદિ અનંત અનંત સમાધિ સુખમાં,
અનંત દર્શન, જ્ઞાન અનંત સહિત જો. અપૂર્વ૦ ૧૯

જે પદ શ્રી સર્વજ્ઞે દીઠું જ્ઞાનમાં,
કહી શક્યા નહી પણ તે શ્રી ભગવાન જો,
તેહ સ્વરૂપને અન્ય વાણી તે શું કહે?
અનુભવગોચર માત્ર રહ્યું તે જ્ઞાન જો. અપૂર્વ૦ ૨૦

એહ પરમપદ પ્રાપ્તિનું કર્યું ધ્યાન મે,
ગજાવગર ને હાલ મનોરથ રૂપ જો,
તોપણ નિશ્ચય રાજચંદ્ર મનને રહ્યો,
પ્રભુ આજ્ઞાએ થાશું તેજ સ્વરૂપ જો. અપૂર્વ૦ ૨૧

કાળ કોઇને નહિ મૂકે

હરિગીત

મોતી તણી માળા ગળામાં મૂલ્યવતી મલકતી,
હીરા તણા શુભ હારથી બહુ કંઠ કાંતિ ઝળકતી;
આભૂષણોથી ઓપતા ભાગ્યા મરણને જોઇને,
જન જાણીએ મન માનીએ નવ કાળ મૂકે કોઇને. ૧

મણિમય મુગટ માથે ધરીને કર્ણ કુંડળ નાખતા,
કાંચન કડાં કરમાં ધરી કશીએ કચાશ ન રાખતા;
પળમાં પડ્યા પૃથ્વીપતિ એ ભાન ભૂતળ ખોઇને
જન જાણીએ મન માનીએ નવ કાળ મૂકે કોઇને. ૨

દશ આંગળીમાં માંગલિક મુદ્રા જડિત માણિક્યથી,
જે પરમ પ્રેમે પે'રતા પોંચી કળા બારીકથી;
એ વેઢ વીંટી સર્વ છોડી ચાલિયા મુખ ધોઇને,
જન જાણીએ મન માનીએ નવ કાળ મૂકે કોઇને. ૩

મૂછ વાંકડી કરી ફાંકડા થઇ લીંબુ ધરતા તે પરે,
કાપેલ રાખી કાતરી હરકોઇનાં હૈયાં હરે;
એ સાંકડીમાં આવિયા છટક્યા તજી સહુ સોઇને,
જન જાણીએ મન માનીએ નવ કાળ મૂકે કોઇને. ૪

છ ખંડના અધિરાજ જે ચંડે કરીને નીપજ્યા,
બ્રહ્માંડમાં બળવાન થઇને ભૂપ ભારે ઊપજ્યા;
એ ચતુર ચક્રી ચાલિયા હોતા નહોતા હોઇને
જન જાણીએ મન માનીએ નવ કાળ મૂકે કોઇને. ૫

જે રાજનીતિ નિપુણતામાં ન્યાયવંતા નીવડ્યા,
અવળા કર્યે જેના બધા સવળા સદા પાસા પડ્યા;
એ ભાગ્યશાળી ભાગિયા તે ખટપટો સૌ ખોઇને,
જન જાણીએ મન માનીએ નવ કાળ મૂકે કોઇને. ૬

તરવાર બહાદુર ટેક ધારી પૂર્ણતામાં પેખિયા,
હાથી હણે હાથે કરી એ કેશરી સમ દેખિયા,
એવા ભલા ભડવીર તે અંતે રહેલા કોઇને.
જન જાણીએ મન માનીએ નવ કાળ મૂકે કોઇને ૭

*

બિના નયન પાવે નહી, બિના નયનકી બાત,
સેવે સદ્ગુરુકે ચરન, સો પાવે સાક્ષાત્. ૧
બૂઝી મહત્ જો પ્યાસકો, હે બૂઝનકી રીત;
પાવે નહિ ગુરુગમ બિના, એહી અનાદિ સ્થિત. ૨
અહિ નહિ હે કલ્પના, એહિ નહિ વિભંગ;
કોય નર પંચમ કાળમેં, દેખી વસ્તુ અભંગ. ૩
નહિ દે તુ ઉપદેશકુ, પ્રથમ લેહિ ઉપદેશ,
સબસેં ન્યારા અગમ હૈ, વો જ્ઞાનીકા આદેશ. ૪
જપ, તપ, ઔર વ્રતાદિ સબ, તહાં લગી ભ્રમ રૂપ,
જહાં લગી નહિ સંતકી, પાઇ કૃપા અનૂપ. ૫
પાયાકી એ બાત હે, નિજ છંદનકો છોડ,
પિછે લાગ સત્પુરુષકે, તો સબ બંધન તોડ. ૬

*

'ત્યાગ વૈરાગ્ય ન ચિત્તમા, થાય ન તેને જ્ઞાન,
અટકે ત્યાગ વૈરાગ્યમાં, તો ભૂલે નિજ ભાન.
જહાં કલ્પના જલ્પના, તહા માનુ દુઃખ છાંઇ,
મિટે કલ્પના જલ્પના, તો વસ્તુ તિન પાઇ,
પઢે પાર કહાં પામવો, મિટે ન મનકી આશ,
જ્યૌ કોલુકો બેલકુ, ઘરહિ કોશ હજાર.

*

જીવિત કે મરણે નહીં ન્યૂનાધિકતા,
ભવ મોક્ષે પણ શુદ્ધ વર્તે સમભાવ જો. અપૂર્વ૦ ૧૦

એકાકી વિચરતો વળી સ્મશાનમાં,
વળી પર્વતમાં વાઘ સિંહ સંયોગ જો;
અડોલ આસન, ને મનમાં નહીં ક્ષોભતા,
પરમ મિત્રનો જાણે પામ્યા યોગ જો. અપૂર્વ૦ ૧૧

ઘોર તપશ્ચર્યામાં પણ મનને તાપ નહીં,
સરસ અન્ને નહીં મનને પ્રસન્ન ભાવ જો;
રજકણ કે રિદ્ધિ વૈમાનિક દેવની,
સર્વે માન્યા પુદ્‌ગલ એક સ્વભાવ જો. અપૂર્વ૦ ૧૨

એમ પરાજય કરીને ચારિત્ર મોહનો,
આવું ત્યાં જ્યાં કરણ અપૂર્વ ભાવ જો;
શ્રેણી ક્ષપકતણી કરીને આરૂઢતા,
અનન્ય ચિંતન અતિશય શુદ્ધ સ્વભાવ જો. અપૂર્વ૦ ૧૩

મોહ સ્વયંભૂરમણ સમુદ્ર તરી કરી,
સ્થિતિ ત્યાં જ્યાં ક્ષીણ મોહ ગુણસ્થાન જો
અંત સમય ત્યાં પૂર્ણ સ્વરૂપ વીતરાગ થઈ
પ્રગટાવું નિજ કેવળજ્ઞાન નિધાન જો. અપૂર્વ૦ ૧૪

ચાર કર્મ ઘનઘાતી તે વ્યવચ્છેદ જ્યાં,
ભવનાં બીજતણો આત્યંતિક નાશ જો;
સર્વ ભાવ જ્ઞાતા દ્રષ્ટા સહ શુદ્ધતા,
કૃતકૃત્ય પ્રભુ વીર્ય અનંત પ્રકાશ જો. અપૂર્વ૦ ૧૫

વેદનીયાદિ ચાર કર્મ વર્તે જહાં,
બળી સીંદરીવત આકૃતિ માત્ર જો;
તે દેહાયુષ આધીન જેની સ્થિતિ છે,
આયુષ્ય પૂર્ણે, મટિયે દૈહિકપાત્ર જો. અપૂર્વ૦ ૧૬

મન, વચન, કાયા ને કર્મની વર્ગણા,
છૂટે જહાં સકળ પુદ્ગલ સંબધ જો;
એવુ અયોગી ગુણસ્થાનક ત્યા વર્તતું,
મહા ભાગ્ય સુખદાયક પૂર્ણ અબધ જો. અપૂર્વ૦ ૧૭

એક પરમાણુ માત્રની મળે ન સ્પર્શતા,
પૂર્ણ કલંક રહિત અડોલ સ્વરૂપ જો;
શુદ્ધ નિરંજન ચૈતન્યમૂર્તિ અનન્યમય,
અગુરુલઘુ, અમૂર્ત સહજ પદ રૂપ જો. અપૂર્વ૦ ૧૮

પૂર્વે પ્રયોગાદિ કારણના યોગથી,
ઊર્ધ્વગમન સિદ્ધાલય પ્રાપ્ત સુસ્થિત જો,
સાદિ અનત અનત સમાધિ સુખમાં,
અનંત દર્શન, જ્ઞાન અનત સહિત જો. અપૂર્વ૦ ૧૯

જે પદ શ્રી સર્વજ્ઞે દીઠુ જ્ઞાનમા,
કહી શકયા નહી પણ તે શ્રી ભગવાન જો,
તેહ સ્વરુપને અન્ય વાણી તે શુ કહે?
અનુભવગોચર માત્ર રહ્યુ તે જ્ઞાન જો. અપૂર્વ૦ ૨૦

એહ પરમપદ પ્રાપ્તિનુ કર્યું ધ્યાન મે,
ગજાવગર ને હાલ મનોરથ રૂપ જો,
તોપણ નિશ્ચય રાજચદ્ર મનને રહ્યો,
પ્રભુ આજ્ઞાએ થાશુ તેજ સ્વરૂપ જો. અપૂર્વ૦ ૨૧

કાળ કોઇને નહિ મૂકે

હરિગીત

મોતી તણી માળા ગળામાં મૂલ્યવંતી મલકતી,
હીરા તણા શુભ હારથી બહુ કંઠ કાંતિ ઝળકતી;
આભૂષણોથી ઓપતા ભાગ્યા મરણને જોઇને,
જન જાણીએ મન માનીએ નવ કાળ મૂકે કોઇને. ૧

મણિમય મુગટ માથે ધરીને કર્ણ કુંડળ નાખતા,
કાંચન કડાં કરમાં ધરી કશીએ કચાશ ન રાખતા;
પળમાં પડયા પૃથ્વીપતિ એ ભાન ભૂતળ ખોઇને
જન જાણીએ મન માનીએ નવ કાળ મૂકે કોઇને. ૨

દશ આંગળીમાં માંગલિક મુદ્રા જડિત માણિક્યથી,
જે પરમ પ્રેમે પે'રતા પોચી કળા બારીકથી;
એ વેઢ વીંટી સર્વ છોડી ચાલિયા મુખ ધોઇને,
જન જાણીએ મન માનીએ નવ કાળ મૂકે કોઇને. ૩

મૂછ વાંકડી કરી ફાંકડા થઇ લીંબુ ધરતા તે પરે,
કાપેલ રાખી કાતરી હરકોઇના હૈયાં હરે;
એ સાંકડીમાં આવિયા છટકયા તજી સહુ સોઇને,
જન જાણીએ મન માનીએ નવ કાળ મૂકે કોઇને. ૪

છ ખંડના અધિરાજ જે ચંડે કરીને નીપજ્યા,
બ્રહ્માંડમાં બળવાન થઇને ભૂપ ભારે ઊપજ્યા;
એ ચતુર ચક્રી ચાલિયા હોતા નહોતા હોઇને
જન જાણીએ મન માનીએ નવ કાળ મૂકે કોઇને. ૫

જે રાજનીતિ નિપુણતામાં ન્યાયવંતા નીવડયા,
અવળા કર્મે જેના બધા સવળા સદા પાસા પડયા;
એ ભાગ્યશાળી ભાગિયા તે ખટપટો સૌ ખોઇને,
જન જાણીએ મન માનીએ નવ કાળ મૂકે કોઇને. ૬

તરવાર બહાદુર ટેક ધારી પૂર્ણતામાં પેખિયા,
હાથી હણે હાથે કરી એ કેશરી સમ દેખિયા;
એવા ભલા ભડવીર તે અંતે રહેલા કોઇને.
જન જાણીએ મન માનીએ નવ કાળ મૂકે કોઇને ૭

*

બિના નયન પાવે નહી, બિના નયનકી બાત,
સેવે સદ્ગુરુકે ચરન, સો પાવે સાક્ષાત્. ૧
બૂઝી મહત્ જો પ્યાસકો, હે બૂઝનકી રીત;
પાવે નહિ ગુરુગમ બિના, એહી અનાદિ સ્થિત. ૨
અહિ નહિ હે કલ્પના, એહિ નહિ વિભંગ;
કાય નર પંચમ કાળમેં, દેખી વસ્તુ અભંગ. ૩
નહિ દે તું ઉપદેશકુ, પ્રથમ લેહિ ઉપદેશ,
સબસેં ન્યારા અગમ હૈ, વો જ્ઞાનીકા આદેશ. ૪
જપ, તપ, ઔર વ્રતાદિ સબ, તહાં લગી ભ્રમ રૂપ,
જહાં લગી નહિ સંતકી, પાઇ કૃપા અનૂપ. ૫
પાયાકી એ બાત હૈ, નિજ છંદનકો છોડ,
પિછે લાગ સત્પુરુષકે, તો સબ બંધન તોડ. ૬

*

'ત્યાગ વૈરાગ્ય ન ચિત્તમાં, થાય ન તેને જ્ઞાન,
અટકે ત્યાગ વૈરાગ્યમાં, તો ભૂલે નિજ ભાન.
જહાં કલ્પના જલ્પના, તહા માનું દુઃખ છાંઇ,
મિટે કલ્પના જલ્પના, તો વસ્તુ તિન પાઈ,
પઢે પાર કહા પામવો, મિટે ન મનકી આશ,
જ્યૌ કોલુકો બેલકું, ઘરહિ કોશ હજાર.

*

હોત આસવા પરિસવા, નહિ ઇનમે સંદેહ;
માત્ર દૃષ્ટિકી ભૂલ હૈ, ભૂલ ગયે ગત એહિ
રચના જિન ઉપદેશકી, પુરષોત્તમ તિનું કાલ;
ઇનમે સબ મત રહત હૈ, કરતે નિજ સભાલ.
જિન સોહી હૈ આતમા, અન્ય હોઇ સો કર્મ;
કર્મ કટે નિજ બચન સો, તત્ત્વજ્ઞાનિકો મર્મ
જબ જાન્યો નિજ રૂપકો, સબ જાન્યો સબ લોક;
નહિ જાન્યો નિજ રૂપ તો, સબ જાન્યો સો ફોક
એહિ દિશાકી મૂઢતા, હૈ નહિ જિનપે ભાવ;
જિનસે ભાવ બિન કબૂ નહિ છૂટત દુખદાવ.
વ્યવહારસે દેવ જિન, નિહચેસે હૈ આપ;
એહિ બચનસે સમજ લે, જિન પ્રવચનકી છાપ.
એહિ નહી હૈ કલ્પના, એહી નહી વિભંગ,
જબ જાગે ગે આતમા, તબ લાગે ગે રંગ.

ૐ સત્

યમ નિયમ સંજમ આપ કિયો, પુનિ ત્યાગ બિરાગ અથાગ લહ્યો,
વનવાસ લહ્યો મુખ મૌન રહ્યો, દૃઢ આસન પદ્મ લગાય દિયો,
મન પૌન નિરોધ સ્વ બોધ કિયો, હઠ જોગ પ્રયોગ સુ તાર ભયો;
જપ ભેદ જપે તપ ત્યૌંહિ તપે, ઉરસેહિ ઉદાસી લહી સબપે
સબ શાસ્ત્ર બડે નય ધારિ હિયે, મત મંડન ખંડન ભેદ લિયે;
વહ સાધન બાર અનંત કિયો, તદપિ કછુ હાથ હજૂ ન પર્યો
અબ ક્યોં ન બિચારત હૈ મનસે, કછુ ઓર રહા ઉન સાધનસે ?
બિન સદ્ગુરુ કોય ન ભેદ લહે, મુખ આગલ હૈ કહ બાત કહે ?
કરુના હમ પાવત હૈ તુમકી, વહ બાત રહી સુગુરુ ગમકી;
પલમે પ્રગટે મુખ આગલસે, જબ સદ્ગુરુ ચર્ન સુ પ્રેમ બસે,
તનસે, મનસે, ધનસે, સબસે, ગુરુદેવકી આન સ્વ આતમ બસે.

તબ કારજ સિદ્ધ બને અપનો, રસ અમૃત પાવહિ પ્રેમ ઘનો.
વહ સત્ય સુધા દરસાવહિંગે, ચતુરાંગુલ હે દ્રગસે મિલ હે;
રસ દેવ નિરંજનકો પિવહી, ગ્રહી જોગ જુગોજુગ સો જિવહી.
પર પ્રેમ પ્રવાહ બઢે પ્રભુ સેં, સબ આગમ ભેદ સઉર બસે,
વહ કેવલકો બિજ ગ્યાનિ કહે, નિજકો અનુભો બતલાઇ દિયે

*

હે પ્રભુ હે પ્રભુ શું કહું, દીનાનાથ દયાળ;
હું તો દોષ અનંતનું, ભાજન છું કરુણાળ. ૧

શુદ્ધ ભાવ મુજમાં નથી, નથી સર્વ તુજ રૂપ;
નથી લઘુતા કે દીનતા, શું કહું પરમ સ્વરૂપ. ૨

નથી આજ્ઞા ગુરુ દેવની, અચળ કરી ઉરમાંહિ;
આપ તણો વિશ્વાસ દૃઢ, ને પરમાદર નાંહિ ૩

જોગ નથી સત્સંગનો, નથી સત્ સેવા જોગ;
કેવલ અર્પણતા નથી, નથી આશ્રય અનુયોગ. ૪

'હું પામર શું કરી શકું'? એવો નથી વિવેક;
ચરણ શરણ ધીરજ નથી, મરણ સુધીની છેક ૫

અચિંત્ય તુજ માહાત્મ્યનો, નથી પ્રફુલ્લિત ભાવ;
અંશ ન એકકે સ્નેહનો, ન મળે પરમ પ્રભાવ. ૬

અચળ રૂપ આસક્ત નહિ, નહી વિરહનો તાપ;
કથા અલભ તુજ પ્રેમની, નહિ તેનો પરિતાપ. ૭

ભક્તિ માર્ગ પ્રવેશ નહિ, નહિ ભજન દૃઢ ભાન;
સમજ નહીં નિજ ધર્મની, નહિ શુભ દેશે સ્થાન. ૮

કાળ દોષ કળિથી થયો, નહિ મર્યાદા ધર્મ,
તોય નહિ વ્યાકુળતા, જુઓ પ્રભુ મુજ કર્મ. ૯

સેવાને પ્રતિકૂળ જે, તે બંધન નથી ત્યાગ;
દેહેંદ્રિય માને નહિ, કરે બાહ્ય પર રાગ. ૧૦

તુજ વિયોગ સ્ફુરતો નથી, વચન નયન યમ નાહિ,
નહિ ઉદાસ અનભક્તથી, તેમ ગૃહાદિક માંહિ. ૧૧

અહંભાવથી રહિત નહિ, સ્વ ધર્મ સંચય નાહિ,
નથી નિવૃત્તિ નિર્મળપણે, અન્ય ધર્મની કાંઇ ૧૨

એમ અનંત પ્રકારથી, સાધન રહિત હુંય,
નહી એક સદ્ગુણ પણ, મુખ બતાવું શું ય ? ૧૩

કેવલ કરુણા મૂર્તિ છો, દીનબંધુ દીનનાથ,
પાપી પરમ અનાથ છઉં, ગ્રહો પ્રભુજી હાથ. ૧૪

અનંત કાળથી આથડયો, વિના ભાન ભગવાન,
સેવ્યા નહિ ગુરુ સંતને, મૂક્યુ નહિ અભિમાન. ૧૫

સંત ચરણ આશ્રય વિના, સાધન કર્યાં અનેક,
પાર ન તેથી પામિયો, ઊગ્યો ન અંશ વિવેક ૧૬

સહુ સાધન બંધન થયાં, રહ્યો ન કોઇ ઉપાય,
સત્ સાધન સમજ્યો નહી, ત્યાં બંધન શું જાય ? ૧૭

પ્રભુ પ્રભુ લય લાગી નહી, પડ્યો ન સદ્ગુરુ પાય,
દીઠા નહિ નિજ દોષ તો, તરિયે કોણ ઉપાય ? ૧૮

અધમાધમ અધિકો પતિત, સકલ જગતમાં હું ય,
એ નિશ્ચય આવ્યા વિના, સાધન કરશે શું ય ? ૧૯

પડી પડી તુજ પદ પંકજે, ફરી ફરી માંગુ એ જ,
સદ્ગુરુ સંત સ્વરૂપ તુજ, એ દ્રઢતા કરી દેજ ૨૦

★

ઉવસગ્ગહરં મહાપ્રભાવિક સ્તોત્રમ્

ઉવસગ્ગહરં પાસં, પાસં વંદામિ કમ્મઘણમુક્કં;
વિસહર-વિસ-નિન્નાસં, મંગલકલ્લાણ - આવાસ ૧

વિસહર-ફુલિંગ-મંત, કંઠે ધારેઇ જો સયા મણુઓ;
તસ્સ ગહ-રોગ-મારી, દુઠ્ઠ-જરા જંતિ ઉવસામં ૨

ચિઠ્ઠઉ દૂરે મંતો, તુજ્જ પણામો વિ બહુફલો હોઈ;
નરતિરિએસુ વિ જીવા, પાવંતિ ન દુક્ખ-દોગચ્ચં ૩

ૐ અમરતરૂ - કામધેણુ, ચિંતામણિ-કામ-કુંભ-માઇયા;
સિરિપાસનાહસેવા, ગહાણ સવ્વે વિ દાસત્તમ્ ૪

ૐ હ્રીં શ્રીં ઐં તુહ દંસણેણ સામિય,
પણાસેઇ રોગ - સોગ - દુક્ખ - દોહગ્ગં:
કપ્પતરૂમિવ જાયઇ, ઓઁ તુહ દંસણેણ સવ્વફલહેઉ સ્વાહા ૫

ૐ હ્રીં નમિઉણ વિગ્ઘનાસય, માયાબીએણ ધરણ-નાગિંદં;
સિરિકામરાજ કલીઁ, પાસજીણંદ નમંસામિ ૬

ૐ હ્રીઁ સિરિપાસવિસહર-વિજ્જામંતેણ ઝાણ-ઝાએજ્જા;
ધરણ-પરમાવઈ દેવી, ૐ હ્રીં ક્ષ્મ્લ્વ્ર્યૂં સ્વાહા ૭

ૐ જયઉ ધરણિંદ-પઉમ-વઈ મ નાગિણી વિજ્જા,
વિમલઝાણ અહિયો, ૐ હ્રીં ક્ષ્મ્લ્વ્ર્યૂં સ્વાહા ૮

ૐ થુણામિ પાસનાહ, ૐ હ્રીઁ પણમામિ પરમભત્તીએ,
અઠ્ઠક્ખર - ધરણેન્દો, પઉમાવઇ પયડિયા કિત્તી ૯

હોત આસવા પરિસવા, નહિં ઇનમેં સંદેહ
માત્ર દૃષ્ટિકી ભૂલ હૈ, ભૂલ ગયે ગત એહિ
રચના જિન ઉપદેશકી, પુરષોત્તમ તિંહુ કાલ
ઇનમેં સબ મત રહત હૈ, કરતે નિજ સંભાલ
જિન સોહી હૈ આતમા, અન્ય હોઇ સો કર્મ;
કર્મ કટે નિજ બચન સો, તત્ત્વજ્ઞાનિકો મર્મ
જબ જાન્યો નિજ રૂપકો, સબ જાન્યો સબ લોક;
નહિ જાન્યો નિજ રૂપ તો, સબ જાન્યો સો ફોક
એહિ દિશાકી મૂઢતા, હૈ નહિ જિનપે ભાવ;
જિનસે ભાવ બિન કબૂ નહિં છૂટત દુખદાવ.
વ્યવહારસે દેવ જિન, નિહચેસે હૈ આપ;
એહિ બચનસે સમજ લે, જિન પ્રવચનકી છાપ.
એહિ નહી હૈ કલ્પના, એહી નહીં વિભંગ,
જબ જાગેંગે આતમા, તબ લાગેંગે રંગ.

*

ॐ સત્

યમ નિયમ સંજમ આપ કિયો, પુનિ ત્યાગ બિરાગ અથાગ લહ્યો,
વનવાસ લિયો મુખ મૌન રહ્યો, દ્રઢ આસન પદ્મ લગાય દિયો,
મન પૌન નિરોધ સ્વબોધ કિયો, હઠ જોગ પ્રયોગ સુ તાર ભયો,
જપ ભેદ જપે તપ ત્યૌંહિ તપે, ઉરસેંહિ ઉદાસી લહી સબપે
સબ શાસ્ત્રનકે નય ધારિ હિયે, મત મંડન ખંડન ભેદ લિયે;
વહ સાધન બાર અનંત કિયો, તદપિ કછુ હાથ હજૂ ન પર્યો.
અબ ક્યોં ન બિચારતહૈ મનસે કછુ ઔર રહા ઉન સાધનસે ?
બિન સદ્ગુરુ કોય ન ભેદ લહે, મુખ આગલ હૈ કહ બાત કહે ?
કરુના હમ પાવત હૈ તુમકી, વહ બાત રહી સુગુરુ ગમકી;
પલમેં પ્રગટે મુખ આગલસે, જબ સદ્ગુરુ ચર્ન સુ પ્રેમ બસે,
તનસે, મનસે, ધનસે, સબસે, ગુરુદેવકી આન સ્વ આતમ બસે.

તબ કારજ સિદ્ધ બને અપનો, રસ અમૃત પાવહિ પ્રેમ ઘનો.
વહ સત્ય સુધા દરસાવહિંગે, ચતુરાંગુલ હે દ્રગસે મિલ હે;
રસ દેવ નિરંજનકો પિવહી, ગ્રહી જોગ જુગોજુગ સો જિવહી.
પર પ્રેમ પ્રવાહ બઢે પ્રભુ સે, સબ આગમ ભેદ સઉર બસે,
વહ કેવલકો બિજ ગ્યાનિ કહે, નિજકો અનુભો બતલાઇ દિયે

*

હે પ્રભુ હે પ્રભુ શુ કહુ, દીનાનાથ દયાળ;
હું તો દોષ અનંતનું, ભાજન છું કરુણાળ. ૧

શુદ્ધ ભાવ મુજમાં નથી, નથી સર્વ તુજ રૂપ;
નથી લઘુતા કે દીનતા, શુ કહુ પરમ સ્વરૂપ. ૨

નથી આજ્ઞા ગુરુ દેવની, અચળ કરી ઉરમાંહિ;
આપ તણો વિશ્વાસ દૃઢ, ને પરમાદર નાંહિ ૩

જોગ નથી સત્સંગનો, નથી સત્ સેવા જોગ;
કેવલ અર્પણતા નથી, નથી આશ્રય અનુયોગ. ૪

'હું પામર શુ કરી શકુ'? એવો નથી વિવેક,
ચરણ શરણ ધીરજ નથી, મરણ સુધીની છેક ૫

અચિંત્ય તુજ માહાત્મ્યનો, નથી પ્રફુલ્લિત ભાવ;
અંશ ન એકકે સ્નેહનો, ન મળે પરમ પ્રભાવ. ૬

અચળ રૂપ આસક્ત નહિ, નહી વિરહનો તાપ;
કથા અલભ તુજ પ્રેમની, નહિ તેનો પરિતાપ. ૭

ભકિત માર્ગ પ્રવેશ નહિ, નહિ ભજન દૃઢ ભાન;
સમજ નહીં નિજ ધર્મની, નહિ શુભ દેશે સ્થાન. ૮

કાળ દોષ કળિથી થયો, નહિ મર્યાદા ધર્મ,
તોય નહિ વ્યાકુળતા, જુઓ પ્રભુ મુજ કર્મ. ૯

સેવાને પ્રતિકૂળ જે, તે બંધન નથી ત્યાગ;
દેહેંદ્રિય માને નહિ, કરે બાહ્ય પર રાગ. ૧૦

તુજ વિયોગ સ્ફુરતો નથી, વચન નયન યમ નાહિ,
નહિ ઉદાસ અનભક્તથી તેમ ગૃહાદિક માહિ. ૧૧

અહંભાવથી રહિત નહિ, સ્વ ધર્મ સંચય નાહિ,
નથી નિવૃત્તિ નિર્મળપણે, અન્ય ધર્મની કાંઇ ૧૨

એમ અનંત પ્રકારથી, સાધન રહિત હુંય,
નહી એક સદ્‌ગુણ પણ, મુખ બતાવું શું ય ! ૧૩

કેવલ કરુણા મૂર્તિ છો, દીનબંધુ દીનનાથ;
પાપી પરમ અનાથ છઉં, ગ્રહો પ્રભુજી હાથ. ૧૪

અનંત કાળથી આથડ્યો, વિના ભાન ભગવાન,
સેવ્યા નહિ ગુરુ સંતને, મૂક્યુ નહિ અભિમાન. ૧૫

સંત ચરણ આશ્રય વિના, સાધન કર્યાં અનેક;
પાર ન તેથી પામિયો, ઊગ્યો ન અંશ વિવેક ૧૬

સહુ સાધન બંધન થયાં, રહ્યો ન કોઇ ઉપાય;
સત્ સાધન સમજ્યો નહી, ત્યાં બંધન શુ જાય ! ૧૭

પ્રભુ પ્રભુ લય લાગી નહી, પડ્યો ન સદ્‌ગુરુ પાય;
દીઠા નહિ નિજ દોષ તો, તરિયે કોણ ઉપાય ! ૧૮

અધમાધમ અધિકો પતિત સકલ જગતમા હું ય;
એ નિશ્ચય આવ્યા વિના, સાધન કરશે શું ય ! ૧૯

પડી પડી તુજ પદ પંકજે, ફરી ફરી માગું એ જ;
સદ્‌ગુરુ સંત સ્વરૂપ તુજ, એ દૃઢતા કરી દેજ ૨૦

★

ઉવસગ્ગહરં મહાપ્રભાવિક સ્તોત્રમ્

ઉવસગ્ગહરં પાસં, પાસં વંદામિ કમ્મઘણમુક્કં;
વિસહર-વિસ- નિન્નાસં, મંગલકલ્લાણ - આવાસં ૧

વિસહર-ફુલિંગ-મંતં, કંઠે ધારેઇ જો સયા મણુઓ;
તસ્સ ગહ-રોગ-મારી, દુઠ-જરા જંતિ ઉવસામં ૨

ચિઠ્ઠઉ દૂરે મંતો, તુજઝ પણામો વિ બહુફલો હોઈ;
નરતિરિએસુ વિ જીવા, પાવંતિ ન દુક્ખ-દોગચ્ચં ૩

ૐ અમરતરૂ - કામધેણુ, ચિંતામણિ-કામ-કુંભ-માઇયા;
સિરિપાસનાહ સેવા, ગહાણ સવ્વે વિ દાસત્તમ્ ૪

ૐ હ્રીં શ્રીં ઐં તુહ દંસણેણ સામિય,
પણાસેઇ રોગ - સોગ - દુક્ખ - દોહગ્ગં:
કપ્પતરૂમિવ જાયઇ, ૐ તુહ દંસણેણ સવ્વફલહેઉ સ્વાહા ૫

ૐ હ્રીં નમિઉણ વિગ્ઘનાસય, માયાબીએણ ધરણ-નાગિંદ;
સિરિકામરાજ કલીં, પાસજીણંદ નમસામિ ૬

ૐ હ્રીં સિરિપાસવિસહર-વિજ્જામંતેણ ઝાણ-ઝાએજ્જા;
ધરણ-પરમાવઈ દેવી, ૐ હ્રીં ક્ષ્મ્લ્વ્યૂં સ્વાહા ૭

ૐ જયઉ ધરણિંદ-પઉમ-વઈ ય નાગિણી વિજ્જા,
વિમલઝાણ અહિયો, ૐ હ્રીં ક્ષ્મ્લ્વ્યૂં સ્વાહા ૮

ૐ થુણામિ પાસનાહ, ૐ હ્રીં પણમામિ પરમભત્તીએ,
અઠ્ઠક્ખર - ધરણેન્દો, પઉમાવઇ પયડિયા કિત્તી ૯

જસ્સ પયકમલમજ્ઝે, સયા વસેઇ પઉમાવઇ ય ધરણિંદો,
તસ્સ નામઇ સયલ, વિસહર - વિસ નાસેઇ

તુહ સમ્મત્તે લદ્ધે ચિંતામણિકપ્પપાયપ વબ્ભહિએ;
પાવંતિ અવિગ્ઘેણં, જીવા અમરામર ઠાણં

ૐ નટ્ઠટ્ઠ - મયઠાણે, પણટ્ઠ - કમટ્ઠ - નટ્ઠ - સંસારે;
પરમટ્ઠ - નિટ્ઠિ - અટ્ઠે, અટ્ઠ ગુણા ધિસર વંદે

ૐ ગરૂડો વનિતાપુત્રો, નાગલક્ષ્મી મહાબલ;
તેણ મુચ્ચંત સુસા, તેણ મુચ્ચંતિ પન્નગા

સ તુહ નામ સુદ્ધમંત, સમ્મં જો જવેઇ સુદ્ધભાવેણં;
સો અયરામર ઠાણં, પાવઇ ન ય હોઇ દુક્ખ વા

ૐ પંડુ-ભગંદર-દાહ, કાસ સાસં ચ સૂલમાઈ ણિ;
પાસપહુ પભાવેણ, નાસંતિ સયલરોગાઇ હ્રીં સ્વાહા

ૐ વિસહર-દાવાનલ-સાઇ ણિ-વેયાલ-મારિ-આયંકા,
સિરિનીલકંઠ પાસસ્સ, સરણમિત્તેણ નાસંતિ

પન્નાસ ગોપીડા કુરગ્ગહ, તુહ દંસણ ભય કાયે;
આવિ ન હુંતિ એ તહ વિ, તિસંજ્ઝ ગુણિજ્જાસો

પીડ જંત ભગંદર ખાસ, સાસ શૂળ તહ નિવ્વાહ;
સિરિસામલપાસ મહંત, નામ પઉર પઉલેણ

ૐ હ્રીં શ્રીં પાસધરણ સંજુત્ત, વિસહરવિજ્જ જવેઈ સુદ્ધમણેણ
પાવઈ ઇચ્છિય સુહ ૐ હ્રીં શ્રીં ક્ષ્મ્લ્વ્યૂં સ્વાહા ૧

રોગ-જલ-જલણ-વિસહર-ચોરારિ-મઇંદ-ગય-રણ-ભયાઇ;
પાસજિણ નામ સંકિત્તણેણ, પસમંતિ સવ્વાઇ-હ્રીં સ્વાહા ૨

ૐ જયઉ ધરણિંદ નમંસિય પઉમાવઇ પમુહ નિસેવિય પાયા;
ૐ ક્લ હ્રીં મહાસિદ્ધિ, કરેઈ પાસ જગનાહો ૨

ૐ હ્રીં શ્રીં ત નમઃ પાસનાહં,
ૐ હ્રીં શ્રીં ધરણેન્દ્ર નમસિય દુહ વિણાસ;
ૐ હ્રીં શ્રીં જસ્સ પભાવેણ સયા,
ૐ હ્રીં શ્રીં નાસતિ ઉવદ્દવા બહવો ૨૨

ૐ હ્રીં શ્રીં પઈ સમરતાણ મણે,
ૐ હ્રીં શ્રીં ન હોઈ વાહિ ન ત મહાદુક્ખ,
ૐ હ્રીં શ્રીં નામ પિ હિ મતસમં,
ૐ હ્રીં શ્રીં પયડ નત્થીત્થ સદેહો ૨૩

ૐ હ્રીં શ્રીં જલ-જલણ ભય તહ સપ્પ સિહ,
ૐ હ્રીં શ્રીં ચૌરારિ સભવે ખિપ્પ;
ૐ હ્રીં શ્રીં સમરેઇ પાસપહુ,
ૐ હ્રીં શ્રીં કલીં પુહવિ કયા વિ કિં તસ્સ ૨૪

ૐ હ્રીં શ્રીં કલીં હ્રીં ઈહ લોગઠ્ઠી પરલોગઠ્ઠી,
ૐ હ્રીં શ્રીં જો સમરેઇ પાસનાહ,
ૐ હ્રા હ્રીં હ્રુ હ્રૂ ગાં ગી ગુ ગં,
ત તહ સિજ્ઝઇ ખિપ્પ ૨૫

ઇહ નાહ સ્મરહ ભગવત, ૐ હ્રીં શ્રીં કલીં ગાં શ્રી,
ગ્રું ગ્ર કલીં કલીં શ્રીકલિકુડસ્વામિને નમ ૨૬

ઇઅ સથુઓ મહાયશ !, ભત્તિબ્ભર-નિબ્ભરેણ હિયએણ;
તા દેવ દિજ્ઝ બોહિં ભવે ભવે પાસ જીણચદ ૨૭

॥ ૐ શાન્તિ ! ૐ શાન્તિ ! ! ૐ શાન્તિઃ ! ! !

*

જાન્યુઆરી

તારીખ	સુર્યોદય ક. મી	સુર્યાસ્ત ક. મી.	નોકારસી ક. મી	પોરસી ક. મી.	૨ પોરસી ક. મી.	૩ પોરસી ક. મી
૧	૭ ૨૭	૬ ૧૪	૮ ૧૫	૧૦ ૯	૧૨ ૫૧	૧૫ ૩૩
૫	૭ ૮	૬ ૧	૮ ૧૬	૧ ૧	૧૨ ૫૨	૧૫ ૩૪
૧	૭ ૨૯		૮ ૧૭	૧૦ ૧૨	૧૨ ૫૫	૧૫ ૩૮
૧૫	૭ ૩૦	[illegible]	૮ ૧૮	૧૦ ૧૩	૧૨ ૫૭	૧૫ ૪૧
૨૦	૭ ૩૦	૬ ૨૬	૮ ૧૮	૧૦ ૧૪	૧૨ ૫૮	૧૫ ૪૨
૨૫	૭ ૨૯	૬ ૩	૮ ૧૭	૧૦ ૧૪	૧૩ ૦	૧૫ ૪૬
૩૦	૭ ૨૭	૬ ૩૩	૮ ૧૫	૧૦ ૧૪	૧૩ ૦	૧૫ ૪૬

માર્ચ

તારીખ	સુર્યોદય ક. મી.	સુર્યાસ્ત ક. મી.	નોકારસી ક. મી	પોરસી ક. મી.	૨ પોરસી ક. મી.	૩ પોરસી ક. મી.
૧	૭ ૧૧	૬ ૪૯	૭ ૫૯	૧૦ ૬	૧૩ ૦	૧૫ ૫૪
૫	૭ ૭	૬ ૫૧	૭ ૫૫	૧૦ ૩	૧૨ ૫૯	૧૫ ૫૫
૧૦	૬ ૩	૬ ૫૩	૭ ૫૧	૧૦ ૧	૧૨ ૫૮	૧૫ ૫૫
૧૫	૬ ૫૮	૬ ૫૫	૭ ૪૬	૯ ૫૭	૧૨ ૫૭	૧૫ ૫૭
૨૦	૬ ૬૪	૬ ૫૫	૭ ૪૨	૯ ૫૫	૧૨ ૫૫	૧૫ ૫૭
૨૫	૬ ૪૮	૬ ૫૯	૭ ૩૬	૯ ૫૧	૧૨ ૫૪	૧૫ ૫૭
૩	૬ ૪૩	૭ ૦	૭ ૩૧	૯ ૪૭	૧૨ ૫૨	૧૫ ૫૭

ફેબ્રુઆરી

તારીખ	સુર્યોદય ક. મી	સુર્યાસ્ત ક. મી.	નોકારસી ક. મી.	પોરસી ક. મી.	૨ પોરસી ક. મી	૩ પોરસી ક. મી.
૧	૭ ૨૭	૬ ૩૫	૮ ૧૫	૧૦ ૧૪	૧૩ ૧	૧૫ ૪૭
૫	૭ ૨૫	૬ ૩૭	૮ ૧૩	૧૦ ૧૩	૧૩ ૧	૧૫ ૪૯
૧૦	૭ ૨૩	૬ ૩૯	૮ ૧૧	૧૦ ૧૨	૧૩ ૧	૧૫ ૫૦
૧૫	૭ ૨૦	૬ ૪૩	૮ ૮	૧૦ ૧૧	૧૩ ૧	૧૫ ૫૧
૨૦	૭ ૧૭	૬ ૪૫	૮ ૫	૧૦ ૯	૧૩ ૨	૧૫ ૫૫
૨૫	૭ ૧૪	૬ ૪૮	૮ ૨	૧૦ ૮	૧૩ ૧	૧૫ ૫૪
૩૦	•	•	•	૦	•	૦

એપ્રીલ

તારીખ	સુર્યોદય ક. મી.	સુર્યાસ્ત ક. મી	નોકારસી ક. મી.	પોરસી ક. મી	૨ પોરસી ક. મી.	૩ પોરસી ક. મી
૧	૬ ૪૨	૭ ૦	૭ ૩૦	૯ ૪૭	૧૨ ૫૧	૧૫ ૫૫
૫	૬ ૩૮	૭ ૨	૭ ૨૬	૯ ૪૪	૧૨ ૫૦	૧૫ ૫૬
૧૦	૬ ૩૫	૭ ૨	૭ ૨૩	૯ ૪૨	૧૩ ૪૯	૧૫ ૫૬
૧૫	૬ ૩૦	૭ ૫	૭ ૧૮	૯ ૩૯	૧૨ ૪૮	૧૫ ૫૭
૨૦	૬ ૨૫	૭ ૮	૭ ૧૩	૯ ૩૬	૧૨ ૪૭	૧૫ ૫૮
૨૫	૬ ૨૧	૭ ૯	૭ ૯	૯ ૩૩	૧૨ ૪૫	૧૫ ૫૭
૩૦	૬ ૧૮	૭ ૧૧	૭ ૬	૯ ૩૧	૧૨ ૪૫	૧૫ ૫૯

મે

તારીખ	સુર્યોદય ક. મી	સુર્યાસ્ત ક મી	નોકારસી ક. મી.	પોરસી ક મી	બે પોરસી ક મી	૩ પોરસી ક. મી
૧	૬ ૧૬	૭ ૧૨	૭ ૪	૯ ૩૦	૧૨ ૪૪	૧૫ ૫૮
૫	૬ ૧૪	૭ ૧૪	૭ ૨	૯ ૨૯	૧૨ ૪૪	૧૫ ૫૯
૧૦	૬ ૧૧	૭ ૧૬	૬ ૫૯	૯ ૨૭	૧૨ ૪૪	૧૬ ૧
૧૫	૬ ૯	૭ ૧૭	૬ ૫૭	૯ ૨૬	૧૨ ૪૩	૧૬ ૧
૨૦	૬ ૭	૭ ૧૯	૬ ૫૫	૯ ૨૫	૧૨ ૪૩	૧૬ ૧
૨૫	૬ ૬	૭ ૨૧	૬ ૫૪	૯ ૨૫	૧૨ ૪૪	૧૬ ૩
૩૦	૬ ૪	૭ ૨૫	૬ ૫૨	૯ ૨૪	૧૨ ૪૫	૧૬ ૫

જુન

તારીખ	સુર્યોદય ક મી	સુર્યાસ્ત ક. મી	નોકારસી ક મી.	પોરસી ક મી	૨ પોરસી ક મી	૩ પોરસી ક. મી.
૧	૬ ૪	૭ ૨૫	૬ ૫૨	૯ ૨૪	૧૨ ૪૫	૧૬ ૬
૫	૬ ૪	૭ ૨૭	૬ ૫૨	૯ ૨૫	૧૨ ૪૬	૧૬ ૭
૧૦	૬ ૪	૭ ૨૮	૬ ૫૨	૯ ૨૫	૧૨ ૪૬	૧૬ ૭
૧૫	૬ ૪	૭ ૩૦	૬ ૫૨	૯ ૨૬	૧૨ ૪૭	૧૬ ૮
૨૦	૬ ૫	૭ ૩૧	૬ ૫૩	૯ ૨૭	૧૨ ૪૮	૧૬ ૯
૨૫	૬ ૬	૭ ૩૨	૬ ૫૪	૯ ૨૮	૧૨ ૪૯	૧૬ ૧૦
૩૦	૬ ૭	૭ ૩૩	૬ ૫૫	૯ ૨૯	૧૨ ૫૦	૧૬ ૧૧

જુલાઇ

તારીખ	સુર્યોદય ક. મી	સુર્યાસ્ત ક. મી.	નોકારસી ક. મી	પોરસી ક મી	૨ પોરસી ક મી	૩ પોરસી ક મી
૧	૬ ૮	૭ ૩૩	૬ ૫૬	૯ ૨૯	૧૨ ૫૧	૧૬ ૧૩
૫	૬ ૯	૭ ૩૩	૬ ૫૭	૯ ૩૦	૧૨ ૫૧	૧૬ ૧૨
૧૦	૬ ૧૧	૭ ૩૩	૬ ૫૯	૯ ૩૨	૧૨ ૫૨	૧૬ ૧૨
૧૫	૬ ૧૩	૭ ૩૩	૭ ૧	૯ ૩૩	૧૨ ૫૩	૧૬ ૧૩
૨૦	૬ ૧૪	૭ ૩૩	૭ ૨	૯ ૩૪	૧૨ ૫૩	૧૬ ૧૨
૨૫	૬ ૧૭	૭ ૨૯	૭ ૫	૯ ૩૫	૧૨ ૫૩	૧૬ ૧૧
૩૦	૬ ૧૯	૭ ૨૭	૭ ૭	૯ ૩૬	૧૨ ૫૩	૧૬ ૧૦

ઓગસ્ટ

તારીખ	સુર્યોદય ક મી.	સુર્યાસ્ત ક મી	નોકારસી ક. મી	પોરસી ક મી	૨ પોરસી ક. મી.	૩ પોરસી ક. મી
૧	૬ ૧૯	૭ ૨૭	૭ ૭	૯ ૩૬	૧૨ ૫૩	૧૬ ૧૦
૫	૬ ૨૧	૭ ૨૪	૭ ૯	૯ ૩૭	૧૨ ૫૩	૧૬ ૯
૧૦	૬ ૨૩	૭ ૨૧	૭ ૧૧	૯ ૩૮	૧૨ ૫૨	૧૬ ૬
૧૫	૬ ૨૫	૭ ૧૮	૭ ૧૩	૯ ૩૮	૧૨ ૫૨	૧૬ ૬
૨૦	૬ ૨૭	૭ ૧૪	૭ ૧૫	૯ ૩૯	૧૨ ૫૧	૧૬ ૪
૨૫	૬ ૨૮	૭ ૧૦	૭ ૧૬	૯ ૩૯	૧૨ ૪૯	૧૫ ૫૯
૩૦	૬ ૩૧	૭ ૫	૭ ૧૯	૯ ૪૦	૧૨ ૪૮	૧૫ ૫૬

જસ્સ પયકમલમજ્ઝે, સયા વસેઇ પઉમાવઇ ય ધરણિંદો;
તસ્સ નામઇ સયલં, વિસહર - વિસં નાસેઇ ૧૦

તુહ સમ્મત્તે લદ્ધે ચિંતામણિકપ્પપાયવબ્ભહિએ;
પાવંતિ અવિગ્ઘેણં, જીવા અયરામરં ઠાણં ૧૧

ૐ નટ્ઠ - મયટ્ઠાણે, પણટ્ઠ - કમ્મટ્ઠ - નટ્ઠ - સંસારે;
પરમટ્ઠ - નિટ્ઠિ - અટ્ઠે, અટ્ઠ ગુણાધિસરં વંદે ૧૨

ૐ ગરૂડો વનિતાપુત્રો, નાગલક્ષ્મી મહાબલ;
તેણ મુચ્ચંતિ મુસા, તેણ મુચ્ચંતિ પન્નગાઃ ૧૩

સ તુહ નામ સુદ્ધમંતં, સમ્મં જો જવેઇ સુદ્ધભાવેણં;
સો અયરામરં ઠાણં, પાવઇ ન ય હોગ્ગઇં દુખ્ખ વા ૧૪

ૐ પંડુ-ભગંદર-દાહં, કાસં સાસં ચ સૂલમાઈણિ,
પાસપહુપભાવેણં, નાસંતિ સયલરોગાઇ હ્રીઁ સ્વાહા ૧૫

ૐ વિસહર-દાવાનલ-સાઇણિ-વેયાલ-મારિ-આયંકા,
સિરિનિલકંઠ પાસસ્સ, સરણુમિત્તેણ નાસંતિ ૧૬

પન્નાસ ગોપીડા કુરગ્ગહ, તુહ દંસણ ભય કાયે;
આવિ ન હુંતિ એ તહ વિ, તિસંજ્જ ગુણિજ્જાસો ૧૭

પીડ જંત ભગંદર ખાસ, સાસ શૂળ તહ નિવ્વાહ,
સિરિસામલપાસ મહંત, નામ પઊર પઊલેણ ૧૮

ૐ હ્રીઁ શ્રીઁ પાસધરણ સંજુત્તં, વિસહર વિજ્જ જવેઇ સુદ્ધમણેણં,
પાવઈ ઇચ્છિય સુહ ૐ હ્રીઁ શ્રીઁ ક્ષ્મ્લ્વ્યૂઁ સ્વાહા ૧૯

રોગ-જલ-જલણ-વિસહર-ચોરારિ-મઈંદ-ગય-રણ-ભયાઇં,
પાસજીણ નામ સંકિત્તણેણ પસમંતિ સવ્વાઇં-હ્રીઁ સ્વાહા ૨૦

ૐ જયઉ ધરણિંદ નમસિય પઉમાવઇ પમુહ નિસેવિય પાયા;
ૐ કલીઁ હ્રીઁ મહાસિદ્ધિં કરેઇ પાસ જગનાહો ૨૧

ૐ હ્રીં શ્રીં તં નમઃ પાસનાહ,
ૐ હ્રીં શ્રીં ધરણેન્દ્ર નમસિયં દુહ વિણાસ;
ૐ હ્રીં શ્રીં જસ્સ પભાવેણ સયા,
ૐ હ્રીં શ્રીં નાસતિ ઉવદ્દવા બહવો ૨૨

ૐ હ્રીં શ્રીં પઈ સમરતાણ મણે,
ૐ હ્રીં શ્રીં ન હોઈ વાહિ ન ત મહાદુક્ખ,
ૐ હ્રીં શ્રીં નામ પિ હિ મતસમં,
ૐ હ્રીં શ્રીં પયડ નત્થીત્થ સદેહો ૨૩

ૐ હ્રીં શ્રીં જલ-જલણ ભય તહ સપ્પ સિંહ,
ૐ હ્રીં શ્રીં ચૌરારિ સભવે ખિપ્પ;
ૐ હ્રીં શ્રીં સમરેઇ પાસપહુ,
ૐ હ્રીં શ્રીં ક્લીં પુહવિ કયા વિ કિં તસ્સ ૨૪

ૐ હ્રીં શ્રીં ક્લીં હ્રીં ઈહ લોગઠ્ઠી પરલોગઠ્ઠી,
ૐ હ્રીં શ્રીં જો સમરેઇ પાસનાહ,
ૐ હ્રા હ્રીં હ્રુ હ્રૂં ગાં ગીં ગું ગૈં,
તં તહ સિજ્જઇ ખિપ્પ ૨૫

ઇહ નાહ સ્મરહ ભગવત, ૐ હ્રીં શ્રીં ક્લીં ગાં ગ્રીં,
ગ્રૂં ગ્ર ક્લીં ક્લીં શ્રીકલિકુડસ્વામિને નમઃ ૨૬

ઇઅ સથુઓ મહાયશ !, ભત્તિબ્ભર-નિબ્ભરેણ હિયએણ;
તા દેવ દિજ્જ બોહિં ભવે ભવે પાસ જીણચદ ૨૭

॥ ૐ શાન્તિ ! ૐ શાન્તિ !! ૐ શાન્તિઃ !!!

*

તારીખ	સુર્યોદય ક. મી.	સુર્યાસ્ત ક. મી.	નોકારસી ક. મી.	પોરસી ક. મી.	૨ પોરસી ક. મી.	૩ પોરસી ક. મી.
૧	૭ ૨૭	૬ ૧૪	૮ ૧૫	૧૦ ૯	૧૨ ૫૧	૧૫ ૩૩
૫	૭ ૨૮	૬ ૧૬	૮ ૧૬	૧૦ ૧૧	૧૨ ૫૨	૧૫ ૩૪
૧૦	૭ ૨૯	૬ ૨૦	૮ ૧૭	૧૦ ૧૨	૧૨ ૫૫	૧૫ ૩૮
૧૫	૭ ૩૦	૬ ૨૩	૮ ૧૮	૧૦ ૧૩	૧૨ ૫૭	૧૫ ૪૧
૨૦	૭ ૩૦	૬ ૨૬	૮ ૧૮	૧૦ ૧૪	૧૨ ૫૮	૧૫ ૪૨
૨૫	૭ ૨૯	૬ ૩૦	૮ ૧૭	૧૦ ૧૪	૧૩ ૦	૧૫ ૪૬
૩૦	૭ ૨૭	૬ ૩૩	૮ ૧૫	૧૦ ૧૪	૧૩ ૦	૧૫ ૪૬

ફેબ્રુઆરી

તારીખ	સુર્યોદય ક. મી.	સુર્યાસ્ત ક. મી.	નોકારસી ક. મી.	પોરસી ક. મી.	૨ પોરસી ક. મી.	૩ પોરસી ક. મી.
૧	૭ ૨૭	૬ ૩૫	૮ ૧૫	૧૦ ૧૪	૧૩ ૧	૧૫ ૪૭
૫	૭ ૨૫	૬ ૩૭	૮ ૧૩	૧૦ ૧૩	૧૩ ૧	૧૫ ૪૯
૧૦	૭ ૨૩	૬ ૩૯	૮ ૧૧	૧૦ ૧૨	૧૩ ૧	૧૫ ૫૦
૧૫	૭ ૨૦	૬ ૪૩	૮ ૮	૧૦ ૧૧	૧૩ ૧	૧૫ ૫૧
૨૦	૭ ૧૭	૬ ૪૫	૮ ૫	૧૦ ૯	૧૩ ૨	૧૫ ૫૫
૨૫	૭ ૧૪	૬ ૪૮	૮ ૨	૧૦ ૮	૧૩ ૧	૧૫ ૫૪
૩૦	•	•	૦	૦	•	•

માર્ચ

તારીખ	સુર્યોદય ક. મી.	સુર્યાસ્ત ક. મી.	નોકારસી ક. મી.	પોરસી ક. મી.	૨ પોરસી ક. મી.	૩ પોરસી ક. મી.
૧	૭ ૧૧	૬ ૪૯	૭ ૫૯	૧૦ ૬	૧૩ ૦	૧૫ ૫૪
૫	૭ ૭	૬ ૫૧	૭ ૫૫	૧૦ ૩	૧૨ ૫૯	૧૫ ૫૫
૧૦	૬ ૩	૫૩	૭ ૫૧	૧૦ ૧	૧૨ ૫૮	૧૫ ૫૫
૧૫	૬ ૫૮	૬ ૫૫	૭ ૪૬	૯ ૫૭	૧૨ ૫૭	૧૫ ૫૭
૨૦	૬ ૫૪	૬ ૫૫	૭ ૪૨	૯ ૫૫	૧૨ ૫૫	૧૫ ૫૭
૨૫	૬ ૪૮	૬ ૫૯	૭ ૩૬	૯ ૫૧	૧૨ ૫૪	૧૫ ૫૭
૩૦	૬ ૪૩	૭ ૦	૭ ૩૧	૯ ૪૭	૧૨ ૫૨	૧૫ ૫૭

એપ્રીલ

તારીખ	સુર્યોદય ક. મી.	સુર્યાસ્ત ક. મી.	નોકારસી ક. મી.	પોરસી ક. મી.	૨ પોરસી ક. મી.	૩ પોરસી ક. મી.
૧	૬ ૪૨	૭ ૦	૭ ૩૦	૯ ૪૭	૧૨ ૫૧	૧૫ ૫૫
૫	૬ ૩૮	૭ ૨	૭ ૨૬	૯ ૪૪	૧૨ ૫૦	૧૫ ૫૬
૧૦	૬ ૩૫	૭ ૨	૭ ૨૩	૯ ૪૨	૧૨ ૪૯	૧૫ ૫૬
૧૫	૬ ૩૦	૭ ૫	૭ ૧૮	૯ ૩૯	૧૨ ૪૮	૧૫ ૫૭
૨૦	૬ ૨૫	૭ ૮	૭ ૧૩	૯ ૩૬	૧૨ ૪૭	૧૫ ૫૮
૨૫	૬ ૨૧	૭ ૯	૭ ૯	૯ ૩૩	૧૨ ૪૫	૧૫ ૫૭
૩૦	૬ ૧૮	૭ ૧૧	૭ ૬	૯ ૩૧	૧૨ ૪૫	૧૫ ૫૯

મે

તારીખ	સુર્યોદય ક. મી.	સુર્યાસ્ત ક. મી	નોકારસી ક. મી	પોરસી ક. મી	બે પોરસી ક. મી	૩ પોરસી ક. મી
૧	૬ ૧૬	૭ ૧૨	૭ ૪	૯ ૩૦	૧૨ ૪૪	૧૫ ૫૮
૫	૬ ૧૪	૭ ૧૪	૭ ૨	૯ ૨૯	૧૨ ૪૪	૧૫ ૫૯
૧૦	૬ ૧૧	૭ ૧૬	૬ ૫૯	૯ ૨૭	૧૨ ૪૪	૧૬ ૧
૧૫	૬ ૯	૭ ૧૭	૬ ૫૭	૯ ૨૬	૧૨ ૪૩	૧૬ ૧
૨૦	૬ ૭	૭ ૧૯	૬ ૫૫	૯ ૨૫	૧૨ ૪૩	૧૬ ૧
૨૫	૬ ૬	૭ ૨૧	૬ ૫૪	૯ ૨૫	૧૨ ૪૪	૧૬ ૩
૩૦	૬ ૪	૭ ૨૫	૬ ૫૨	૯ ૨૪	૧૨ ૪૫	૧૬ ૫

જુન

તારીખ	સુર્યોદય ક. મી	સુર્યાસ્ત ક. મી	નોકારસી ક. મી	પોરસી ક. મી	૨ પોરસી ક. મી	૩ પોરસી ક. મી.
૧	૬ ૪	૭ ૨૫	૬ ૫૨	૯ ૨૪	૧૨ ૪૫	૧૬ ૬
૫	૬ ૪	૭ ૨૭	૬ ૫૨	૯ ૨૫	૧૨ ૪૬	૧૬ ૭
૧૦	૬ ૪	૭ ૨૮	૬ ૫૨	૯ ૨૫	૧૨ ૪૬	૧૬ ૭
૧૫	૬ ૪	૭ ૩૦	૬ ૫૨	૯ ૨૬	૧૨ ૪૭	૧૬ ૮
૨૦	૬ ૫	૭ ૩૧	૬ ૫૩	૯ ૨૭	૧૨ ૪૮	૧૬ ૯
૨૫	૬ ૬	૭ ૩૨	૬ ૫૪	૯ ૨૮	૧૨ ૪૯	૧૬ ૧૦
૩૦	૬ ૭	૭ ૩૩	૬ ૫૫	૯ ૨૯	૧૨ ૫૦	૧૬ ૧૧

જુલાઇ

તારીખ	સુર્યોદય ક. મી.	સુર્યાસ્ત ક. મી.	નોકારસી ક. મી.	પોરસી ક. મી	૨ પોરસી ક. મી.	૩ પોરસી ક. મી
૧	૬ ૮	૭ ૩૩	૬ ૫૬	૯ ૨૯	૧૨ ૫૧	૧૬ ૧૩
૫	૬ ૯	૭ ૩૩	૬ ૫૭	૯ ૩૦	૧૨ ૫૧	૧૬ ૧૨
૧૦	૬ ૧૧	૭ ૩૩	૬ ૫૯	૯ ૩૨	૧૨ ૫૨	૧૬ ૧૨
૧૫	૬ ૧૩	૭ ૩૩	૭ ૧	૯ ૩૩	૧૨ ૫૩	૧૬ ૧૩
૨૦	૬ ૧૪	૭ ૩૩	૭ ૨	૯ ૩૪	૧૨ ૫૩	૧૬ ૧૨
૨૫	૬ ૧૭	૭ ૨૯	૭ ૫	૯ ૩૫	૧૨ ૫૩	૧૬ ૧૧
૩૦	૬ ૧૯	૭ ૨૭	૭ ૭	૯ ૩૬	૧૨ ૫૩	૧૬ ૧૦

ઓગસ્ટ

તારીખ	સુર્યોદય ક. મી.	સુર્યાસ્ત ક. મી	નોકારસી ક. મી	પોરસી ક. મી	૨ પોરસી ક. મી.	૩ પોરસી ક. મી
૧	૬ ૧૯	૭ ૨૭	૭ ૭	૯ ૩૬	૧૨ ૫૩	૧૬ ૧૦
૫	૬ ૨૧	૭ ૨૪	૭ ૯	૯ ૩૭	૧૨ ૫૩	૧૬ ૯
૧૦	૬ ૨૩	૭ ૨૧	૭ ૧૧	૯ ૩૮	૧૨ ૫૨	૧૬ ૬
૧૫	૬ ૨૫	૭ ૧૮	૭ ૧૩	૯ ૩૮	૧૨ ૫૨	૧૬ ૬
૨૦	૬ ૨૭	૭ ૧૪	૭ ૧૫	૯ ૩૯	૧૨ ૫૧	૧૬ ૪
૨૫	૬ ૨૮	૭ ૧૦	૭ ૧૬	૯ ૩૯	૧૨ ૪૯	૧૫ ૫૯
૩૦	૬ ૩૧	૭ ૫	૭ ૧૯	૯ ૪૦	૧૨ ૪૮	૧૫ ૫૬

સપ્ટેમ્બર

તારીખ	સૂર્યોદય ક. મી.	સૂર્યાસ્ત ક. મી.	નોકારસી ક. મી.	પોરસી ક. મી.	૨ પોરસી ક. મી.	૩ પોરસી ક. મી.
૧	૩૧	૭ ૩	૭ ૧૯	૯ ૩૯	૧૨ ૪૭	૧૫ ૫૫
૫	૬ ૩૨	૬ ૫૮	૭ ૨૦	૯ ૩૯	૧૨ ૪૫	૧૫ ૫૧
૧૦	૬ ૩૨	૬ ૫૬	૭ ૨૦	૯ ૩૮	૧૨ ૪૪	૧૫ ૫૦
૧૫	૬ ૩૫	૬ ૪૯	૭ ૨૩	૯ ૩૮	૧૨ ૪૨	૧૫ ૪૬
૨૦	૬ ૩૬	૬ ૪૫	૭ ૨૪	૯ ૩૮	૧૨ ૪૧	૧૫ ૪૪
૨૫	૬ ૩૭	૬ ૪૦	૭ ૨૫	૯ ૩૮	૧૨ ૩૯	૧૫ ૪૦
૩૦	૬ ૩૮	૬ ૩૬	૭ ૨૬	૯ ૩૮	૧૨ ૩૭	૧૫ ૩૬

નવેમ્બર

તારીખ	સૂર્યોદય ક. મી.	સૂર્યાસ્ત ક. મી.	નોકારસી ક. મી.	પોરસી ક. મી.	૨ પોરસી ક. મી.	૩ પોરસી ક. મી.
૧	૬ ૫૧	૬ ૧૦	૭ ૩૯	૯ ૪૧	૧૨ ૩૧	૧૫ ૨૧
૫	૬ ૫૪	૬ ૭	૭ ૪૨	૯ ૪૨	૧૨ ૩૧	૧૫ ૨૦
૧૦	૬ ૫૭	૬ ૫	૭ ૪૫	૯ ૪૪	૧૨ ૩૧	૧૫ ૧૮
૧૫	૭ ૦	૬ ૩	૭ ૪૮	૯ ૪૬	૧૨ ૩૨	૧૫ ૧૮
૨૦	૭ ૩	૬ ૨	૭ ૫૧	૯ ૪૮	૧૨ ૩૩	૧૫ ૧૮
૨૫	૭ ૬	૬ ૨	૭ ૫૪	૯ ૫૦	૧૨ ૩૪	૧૫ ૧૮
૩	૭ ૧૦	૬ ૧	૭ ૫૮	૯ ૫૩	૧૨ ૩૬	૧૫ ૧૯

ઓકટોબર

તારીખ	સૂર્યોદય ક. મી.	સૂર્યાસ્ત ક. મી.	નોકારસી ક. મી.	પોરસી ક. મી.	૨ પોરસી ક. મી.	૩ પોરસી ક. મી.
૧	૬ ૪૦	૬ ૩૪	૭ ૨૮	૯ ૩૮	૧૨ ૩૭	૧૫ ૩૬
૫	૬ ૪૦	૬ ૩૧	૭ ૨૮	૯ ૩૮	૧૨ ૩૬	૧૫ ૩૪
૧૦	૬ ૪૨	૬ ૨૫	૭ ૩	૯ ૩૮	૧૨ ૩૪	૧૫ ૩૦
૧૫	૬ ૪૩	૬ ૨૨	૭ ૩૧	૯ ૩૮	૧૨ ૩૩	૧૫ ૨૮
૨૦	૬ ૪૫	૬ ૧૯	૭ ૩૩	૯ ૩૯	૧૨ ૩૨	૧૫ ૨૫
૨૫	૬ ૪૮	૬ ૧૪	૭ ૩૬	૯ ૪૦	૧૨ ૩૧	૧૫ ૨૨
૩૦	૬ ૫૧	૬ ૧૧	૭ ૩૯	૯ ૪૧	૧૨ ૩૧	૧૫ ૨૧

ડીસેમ્બર

તારીખ	સૂર્યોદય ક. મી.	સૂર્યાસ્ત ક. મી.	નોકારસી ક. મી.	પોરસી ક. મી.	૨ પોરસી ક. મી.	૩ પોરસી ક. મી.
૧	૭ ૧૦	૬ ૧	૭ ૫૮	૯ ૫૩	૧૨ ૩૬	૧૫ ૧૯
૫	૭ ૧૩	૬ ૨	૮ ૧	૯ ૫૫	૧૨ ૩૮	૧૫ ૨૩
૧૦	૭ ૧૬	૬ ૩	૮ ૭	૯ ૫૮	૧૨ ૪૦	૧૫ ૨૩
૧૫	૭ ૧૯	૬ ૫	૮ ૪	૧૦ ૧	૧૨ ૪૨	૧૫ ૨૩
૨૦	૭ ૨૨	૬ ૭	૮ ૧૦	૧૦ ૩	૧૨ ૪૫	૧૫ ૨૭
૨૫	૭ ૨૪	૬ ૧૦	૮ ૧૨	૧૦ ૬	૧૨ ૪૭	૧૫ ૨૮
૩૦	૭ ૨૬	૬ ૧૨	૮ ૧૪	૧૦ ૮	૧૨ ૪૯	૧૫ ૩૦

સુર્ય ઉદય, અસ્ત, નોકારસી, પોરસી, બેપોરસી ત્રણપોરસીમાં નીચે લખેલા ગામ માટે નીચે મુજબ મીનીટ ઉમેરવી તથા ઘટાડવી.

ગામ	મીનીટ ઉમેરવી	ગામ	મીનીટ ઘટાડવી
પોરબંદર	૪	વાંકાનેર	૧
ગોંડલ	૦	વઢવાણ	૩
જુનાગઢ	૧	ધ્રાંગધ્રા	૩
જામનગર	૨	લીંબડી	૪
મોરબી	૦	ચુડા	૩
જેતપુર	૦	પાલીતાણા	૪
દ્વારકા	૯	બોટાદ, ભાવનગર, માંગરોળ	૫
		વેરાવળ, પ્રભાસપાટણ	૫

દાખલા તરીકે :— તારીખ ૧ લી ફેબ્રુઆરીના રોજ નીચે પ્રામાણે છે

	સુર્ય ઉદય	અસ્ત	નોકારસી	પોરસી	બેપોરસી	ત્રણપોરસી
	ક મી	ક. મી	ક મી.	ક. મી.	ક. મી	ક. મી
રાજકોટ	૭–૨૭	૬ ૩૫	૮–૧૫	૧૦–૧૪	૧–૧	૧૫–૪૭
જામનગર (૨ મીનીટ વધતાં)	૭–૨૯	૬–૩૭	૮–૧૭	૧૦–૧૬	૧–૩	૧૫–૪૯
લીંબડી (ચાર મીનીટ ઘટાડતા)	૭–૨૩	૬–૩૧	૮–૧૧	૧૦–૧૦	૧૨–૫૭	૧૫–૪૩

એ મુજબ દરેક ગામ માટે ગણી લેવુ,

જ્ઞાન ભણવાના નક્ષત્રો=મૃગશીર્ષ, આદ્રા, ત્રણ પૂર્વા, મૂળ હસ્ત, અશ્વલેખા ચિત્રા, પુષ્ય,

દિશાના નક્ષત્રો=ત્રણઉતરા, રોહીણી, હસ્ત, અનુરાધા સતભીષા, પૂર્વાભાદ્રપદ, પુષ્ય, પુનર્વસુ, રેવતી, અશ્વીની, મૂળ શ્રવણ, સ્વાતી એ શુભ છે,

કંટકુ–એકમને શનીવાર બીજને શુક્રવાર, ત્રીજને ગુરુવાર, ચોથને બુધવાર, પાંચમને મંગળવાર છઠ્ઠને સોમવાર સાતમને રવીવાર આ યોગ વિહાર તથા પ્રવેશમાં ત્યાગનો છે.

સ્થીર નક્ષત્રો–રોહીણી, ત્રણ ઉતરા.

રવીયોગ સુર્ય–નક્ષત્રથી ગણતાં જિન નક્ષત્ર સુધી.

૪, ૬, ૯ ૧૦ ૧૩, ૨૦, શુ નક્ષત્ર રવીયોગ ગણવુ, તે દરેક શુભ કામ તથા પ્રમાણુ વીગેરેમાં ઉત્તમ.

લોચના નક્ષત્રો–પૂનર્વસુ, પુષ્ય, શ્રવણ ધનીષ્ઠા એ શુભ છે કૃતિકા વિશાખા મઘા, ભરણી એ વર્જ્ય છે બાકીના નક્ષત્રો મધ્યમ છે. શનીવાર મંગળવાર વર્જ્ય, છે. રીકતા (૪–૯–૧૪) છઠ, ૮, ૦)) તિથિ વર્જ્ય છે.

નગર પ્રવેશ–હસ્ત, અશ્વીની ચિત્રા, અનુરાધા, ઉતરા ત્રણ રોહીણી, પુષ્ય, મુળ મૃગશીર્ષ, રેવતી નક્ષત્ર, સોમ, બુધ ગુરુ, શુક્ર, રવીવાર શુભ છે.

સ્થાનકવાસી જૈન સંપ્રદાય દરેક વિધિ સાંજના સમયે જે પ્રતિમાન હોય તે જ ધર્મ કાર્યમાં દાખલ કરે છે

—સમાપ્ત—

